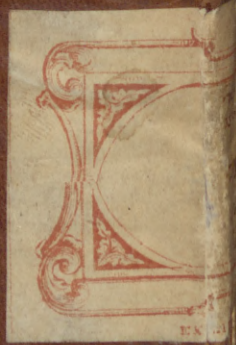

no. 52

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 854.

סוֹם שׁוֹטֵף אִתּוֹב הַזְּמָה הַרְגָּה בְּעַלְיוֹ בְּמַלְחָמָה נִפְשׁוֹחַ הַשֶּׁחַף • עֲדֵנוּ בְּעִיבוֹ הַלֵּא
 יִקְטֵף • שׁוֹטֵף שׁוֹטֵף כִּי עֵבֹר זֶהוּ לֹד לְמַרְמָס כַּת שׁוֹן שְׂרֵי הַחֲרוּדִים סוֹרְחָנִים
 בְּזִקְאָא עֲמָא עֵטְהָ מַעַל וּבְגַד בּוֹגְדִים עוֹטֵף כֹּא שְׂמֵרָא גְמִיר מְתִיבְתָּא דָּא רֵעָא דְלִיכָא
 קוֹשְׂטָא וְרִקִיעָא שְׂקָרָא קָא אַחַר הָרֵעָא וּמְקַרְטֵף • צִיץ הַשּׁוֹא עַד מִצְחוֹ הַנְּחֻשָׁח
 חֲמִיד לְטוֹמֵף • יְבוֹה בְּנַחְלֵי אֲשֶׁרֶת שֶׁפְתוּחֵי חֲכוּיְנָה בְּמַר מְדֵלֵי גוֹשֵׁף :

קצת כתיב דרולי פולין סוער הגדול דר"א על אודות
 המאורע חרע שאירע במהוו פאראלע זה שתי שנים

אֲבָרָה רַבֵּן הַמְּבֹרָךְ מַחְזֵר שׁוֹמֵת בֵּית אֲבָרָהִים • הַגָּאֹן מוֹה' אֲבָרָהִים הַכְּהֵן כֹּהֵן אֲב' דְּרֵעוּלָא • וּמְדָבֵר
 הַמְּיֻחָד עַבְדֵּי דְרַזְזִיקִים וְלֵאשׁוֹן בְּמַעֲלָה בְּמוֹטֵב הַכְּכַד הַכֹּל • ג' עֲטָת אֲבֻזְנֵיהֶן בְּקַהֲלֵקְדוּשִׁים לִפְנֵי

א. גאון עולם משום דוד דודר אמונתו אמונת כתיב • אור שבעת הימים ה'החזיר על שבעת אלקימים • ש' האדוני מחו'
 ידוד עלין וידוד ישראל • ראש גולת ארץ • הרב הגאון היווכהק היווכהק בדורו לשבח ולא לגנאי • קנאי בן
 קנאי גדול הטעה וזכר אצל • להצמיד הדת על תלם • כי' ע"פ הכבוד תש"ק מהור"ר יעקב • כרו' •
 זימנין בגאון הרחיבו עשתמתי למחר שלום קרבי הדור • ולהסויק לו וולא ספני טיבותא • אשר קנא קנאת ה' כנאות •
 ועל בנות שקימות הטמאות • וכפה סכסכת על כותבי פלסתר • ועל הסבורים הטמאים סבור עבדים אשר מרו ועבדו
 זנאו את ה' • והנה נסאכי חברתי אבור ארץ לברר טפשות ועבותיהם (וכבר חסרתי עליה לדנומה להרב הגאון זכרתי) •
 והנה ג' אצדתי בפרק כמה אכזבים • כאשר יעיד עלי הרב ה"ל • ונשכחון והמשכיל מן בן דן ארץ • אך בעיני ישיבוכי •
 כי עת לאות • כי עלו וידוע קמיהו דרבנן • ללא מקבלי תומת • וכל הגדולים בלא יחשבו • וכל דברי ח"ל כמקובל בעיניהם
 (כאשר הראה בעליל בעת בחינתו בארץ • שאחד מן רע אשולם • מקבליים זמירי עזרת כל הש"ס בראשון תיודים הלמד ג')
 וכל זה לבי יתנה אומר שנתן טבי • כדאי' בפ"ד יו' אכל אשקורוש ישראל כ"ש דפקר טבי • ואלם הלום אקרי חזאי כי
 שעתה התממת וכמסאן עליהם בית ישראל • וקטאתם כסדום הגדול • כי הם חמיוני השב"ן שר' יסר' • וכוון ולענו על דברי
 התלמוד • והוסיפו אכזבי בעליל וכתבו שבעה על התלמוד • מחקמות הנאמרים על כו' ת' • בארם כי כוננתם על האומות אשר
 אכזמו היום שוכים בתוכם • ותולק את עצמן באילן ואשרה • בעלין הנושרין ממנו • הן מחבוריו המוסיפים
 והקמיעות הפסולות • והנה בודאי רבות פעלה אין להם • בפרע אשר סוויקו אלל הנמוכים לפקוד סיכי ומסכן אלהי יעקב
 על בן דאיו ורתי לומר איל בעד איונת בני ישראל • וכבר הסרנו מיון על זה אלל הסנוכיים • וגם עשינו המועל על ידי בני
 ישראל • וחברונ ברה"ב ובה"ר ובימי התענית בחקיעת שופר • ובכיבוי נרות לחחרים את הפת הארוכה
 דהא את השב"ק שתיק סמיא • ועם משענתם משענת קנה רצון הג"ל • לזמן שארית ישראל לא יעשו עולה • יירקו
 אלהי! האכזים הרעים האלה • ויראו זמנת הרעק המטוין קשת נו' • והנה כעת עזבתו היענה • כי אין מפלט לנו • כי אש
 לפענאל האמפיר כתיב פתח על האמנה הרעה הזאת • ואכן והכח ואתן מהתם • לכתוב לגדי איליאל להפאין כזה •
 והאזיל בצמה כו' • ועתה בקשני שיהא הדבור אמני בימינו • והנה היה בדעתו לשלוח לידו אנוס תשובה כמקב ענוה • ולא
 העניף אכזבים להענין • ועתה הכי מולא לו ספרי • והיה אם יערב לפני הדרגאנו ויוכשר בעיניו • אשר קמיה דמר טוב
 חמיוני מקב"ן ה' אשר ברעתי להוסיף לומר • גם כמעט חמיה דמר לטול לי אשך מקבורי הסאודים • כי אין ידיר כי אם ספק

בבוא אפר אין צידון כלי ויין . ללאוס מלאמת מזה . אמנם העולה על הרוח איזה התרחקות שלכבות צינוריו היו לא תסיס
 דדי בשק שכל יום ויום העני מוכיף אהבה על אהבתו . ועתה בואת כאות ולרביעת נרחאווהי . שרוס פאר הדרת כ"ת .
 ימלס לדי שלמים ספרים ממלסה ספרים שלו הס' . מכל אהד עשרה . ועל להסין ויעייני סכמות ותפארית גדולתו . לפקס
 ולהפנים ביעקב לדי אוהבים נאמנים . אשר על ידי ספריו ישירו וישוררו עמי ישרו . קבאת ש' זכאת ללאוס מלמתו מלאמת
 טובה . ולמור בלי קרב . לכון סגוס על יתר . למסן להרבות ולהגדיל תפארית הכבוד דרוס פאר ועלתו . ויכלו טושני כפשו
 ולתוסי בעת מוטנד כטרדות עול' דניבורא כהתועדות דד' א' פה ק' ק' אסכטין . גלל כן אהס' במילין . ונסמו כעוב תלין .
 יהיה זה שלום מא' דה עולת תמו' א' כ' ד' תורתו . שעותר ללג שור באהבתו . נס . הכא על הסתוס חמסה עטר באב תתפ' ו'
 ג' פ' ק' פה ק' ק' אסכטין . וימול סוד הדרת כ"ת לשלוט הס' ל' לק' ק' פס' ד' ליד כ' כ' יושא' שולס' כשדסכפי פית יעל פי מכסנו
 זעלי לשלס כתיבת . שק' אכרסה מליס' א' וככ' יונ' לכל חרבית ביתו שלום וישע רב

אגרת הגאב'ר מביאלח כמות גבל יפוח יונ' חן ק' ז' אלול למריו ויש' יעקב אל פולאדיוול
 ותיס חיוס יתן לו כרכב ותיוס לה' ג' הרב כהאון הגדול המפורסם השמיד ומניו כהלל' אין גומדין עליו את ההל'
 כ' י' פ' כ' ש' מורה ר' יעקב כרו' אחר .

אחד' כו' ש' ד' העלמינים כס' י' מ' נעסר לדי כתב ויערב כהאון עות' ר' חזיר' אב' ד' דק' הארדענקיע מה שכתב
 ג' ק' כראד . והעתק סן גב' נ' ענוק הכתב של הרב הגאון אב' ד' דק' ק' אסכטין וכ' ד' יונ' . סתגלס קלוס כרבים .
 נאס' איש ליוזוה יטב ומלו סבת . ונוסס התפלס שלסס וי' ט' שלסס . ויש עהן שלקסו ככלי כרו' להאדון . שדסוק . וה' יגל
 אס' איסניו כ' פ' יוסס סתסו וסאסס של אכסי סק' הללו . ונס כוסס ארס הגדול סה שסריוויו כק' ק' לכוב זק' ק' ליוזק זק' ק'
 כראד זק' ק' דוכא . וככל בגלילות כהנאר כספר שכלכו . על איש איש או איס' שוהו סן פרטסיס הכ' ליעס' עסיס מידוך
 או יעסבס עסיס כיו' מ' או שיכל מונאכלס . יהיו מותרים כמותס . ונס כל שניס סיודעיס על אהד שוהו וכת סרטסיס
 הללו יסוויס להסיד כב' ד' הפרס סדכ' . ונס סל הפרס על כל פי' פילונד סכרי מיכניס' האו ספרי הר' ק' וי' וסרו סתקיעוס
 מלסן וספר ספסל וסכונ' אל פסין . וכל מ' ט' ט' בידו ספרי טוואס הכ' ל' א' כוסס הקועיעוס סדדסיס אסר' לא נאס' ולא כראד
 דוגעס : סל פליו הפרס אס לא סרוק סן ואוכרותיהן . גס יסול הפרס על כל מ' ח' ס' סגלס דיכרי והב מותרים ונוספרים
 שכל קדושת ישראל . ונס העתק ספסלה ויה סתפכליס לברסיה יו' פו' וכריוס כונס . ונארו להסריוס ככל גבול' סרל' קודס
 על כדרי . פסו' הרב הגאון וסור' פייס כ' כ' אב' ד' דק' לכוב פחד עס כח' אנסיס מכת ט' ז' סר' לפני סניסוק והסריס .
 וס' כתן לו וספד ונתנו לו רשות להסריוס ולקסוס לכית סכור . ופעתה סכוס דעתו הרעה . סככר כסתס סוכה . מוסק
 סדכריס סיכר לעיני כל בית ישראל . שראס כדריו אמת ונדק . יגל יעקב וישעיס ישראל כמשיס דקנו וכתבין אריאל והרטסיס
 פדות יכרתו שלא יעווב לסס שורס יתח שסס בו' . וסלה יעשו על סקלס . וכלכו כמזנס הפרס . ק' ק' אסכטין . ק' ק'
 בוסק . ק' ק' אורלן . ק' ק' אסכטין . הרב שלסס מתקן טענון עס' עטנו כניא וכס' דכריס וסוטרסיס .
 שכל מכוור כנ' ע' ארס' לשלוט ע' סוטרסיס לרנני או לפס' ד' חכני סוגלות מ' . וסררית לאיש שלום וסקוט יעקב כעס
 וסאכן כוית רענן .

הפרנס הועד הק' ר' אברהם עק' ק' לובלין וכנו הר' כסס . ויתסריוס על הרסוסי . ואוטרסיס מה כאור מה כדכר סהשסן
 ססיס כנו וסס סיוקת היה לנו כפסוס וכסוס עזדי נדדיס . שכל הכתבים הרסוסיס היו שועלילס עליו דברי סקר .
 זכריס כלכר כעליל ססו ונתן כבוד טען סוסטין את ישראל . וזיו להכריו סרס כוסד סקודס על ספרי וסל הקועיעוס
 אכי סייתי כק' ק' אסכטין וסד שני סבושוס אכל ססו ווס' רר' כרו' כרו' פייסי רעס גדול ע' . הכלכול סה סנעסור סק' ק'
 יאעפלי סכלכו כיוונד רעה ככלכול פלילות סק' . כיוו כסאלעיס . ולקחו כל כני עסיר כשלסללות של כרו' . סוקוס ירסס
 עליס . אס' כל בית ישראל פנו ואחרו כיו כיוון . ז' סקד רייס של ישראל כאותו גליל . ססוית איתו רעס דיכסתי להסנין עז
 סיכרו ככ' . והרב סו' כסס הכעיס סיודס כק' ק' וסלקווי חרטמו והכרוו והסס . ככן תנוס דעתו הרעה כסעכ
 סלרתי עז' ר' ח' ססוון תק' ק' פה ביאלס . וכסתי לככול כעס' אחרס' . לככות ססוס ע' וסוקס סל פלשט וסרסויא

ובפרט להגיד תלמי אשלי דרבי. להרב ה"ה ה"ה ר' אברהם כ"ץ מוואזשע. ולהרבני מפור' ר' ברוך נרד'. וזכור אלא בשנים
שלוש כמורים דרבנן. ור' יתן צוהלה מעלה ויפנה נדון כתיב. כ"ד דש"פ חק' יצחק ח"ק ביאלה לע"ע.
וזאת אשר בחב שניה ר' ר' כסלו בשיר' ה"לפ"ק פה ב"י אלה על דרך רצונן

ה' אל דר המור נבעת עולם. יעלה מעלה מעלת הפולם. וראשו יתנשא בעולם. הכנת לבו שהשור רמז כפתחו של אולם
לא"ג דרב הנאון הנדול בשם טוב אהליך יעקב איש תם ושלם. כ"י ע"ה פ"ה המורה ר' יעקב נרד' יאיר.

אד"ש הנה כתבתי לרוב מעלתו ע"ה ס' מה' רר אינך מק"ק לעברטוב. ונש"ע"י הרב המא"ג מ"הור' ר' אברהם נזמאן נרד'
אב"ד דק"ק דריבנין. ע"ס תכריך כתבי יפעת כבוד הרב הנאון מהור' ר' אברהם. ואכ"י לא ידעתי אם יבוא לידו הרמז. וזאת
לשלם לטון לשודיע הדרכים האחרים באמת בקי"ד. ה' אפר קצירת האור. פ' פקול ברה"ש ע"י עגול הלול השמיה שנעשה
צק"ק לכבוד שאחד תן הוואמיים כ"ץ ס"י. בא בשבת ומשללו כברהסיא ופעלה עטן בצובה אכובל ידרוש אלהים והעני את
עניו נגד כבוד הרב הנאון מהור' ר' חיים כ"ץ לפני הכניסוף. וה' עמו בדבר זה שיא' לרון כשית'. כן יאבדו כל רשעי ארץ.
וגם הייתי מק"ק קאפטעטין אל הרבני הנגיד מפור' ר' ברוך. והיה שמו הרב מפור' ר' אברהם ה"ל אל שפרנס דד"ר
אברהם מלובלין. והנה שוא אפתע על העבר בפרט גמור שרידא וקייאל וקבא מאכבו לכאש מרומ מעלתו ופיל' שיקול
לו' באמרו ל"ל ארון הוא בדבר זה. וכל הכתבים של ר' ה' עולם כמנאן אחד. שחלילי עליו בדברי שקרים. וזכורים
תתן אחת ליעקב מחוקי דברי כרה"ה פראש דבריו אית' תפסיה להאי נרד' ופאריו בא"פ ע"ה דרועי אנכי ק"ק לאשקוביע
אוריאן קאפאפעטען קרביטין. וזלחתי הנב"ע והמרים הספרים כ"י אל אותו המין ר' ואל הכותבים קמיועו.
כפי נוסמיו. וזכור אלא בשנים שלוש כמורים דרבנן ותנא דעתו דש"ת ח"ק יצחק המור' כ"י אל' לע"ע.

אגרת המשביל הרבני הנגיד המפורסם כמור' ברוך נרד'. הוא היה איש חיל עופר בפרץ נבעה הלז. אשר כבר
נזכר לטוב בה בספר הורה הקנאות למופת ולואות. וז"ל ב"ר ד' תשרי חק"ס זול קאסמאנשאנאו

א' נאון יעקב אשר אהוב למעלה ונמדת ליעה. ען כשיאי העצה. שבע עניו בידו זאאות האצה. ה"ה א"ו וקמ"ו הנאון
הנדול המורסם השכם הכולל כ"י ע"ה פ"ה כ"ס מורה רר יעקב נרד'.

שפועי האם לפני יום יום בקרא' בקורו וספריו הנעימים אבר כמד. שטבע השלם להשלים וולעו. ורפ"ת לא לבד כי השמי
חש כמיו. גם הדרך איראתו. בדבר שזה לכל סודיו הדור. גורד פרשת הדור. ואשרי ליה להאיניסא ה"ה הרב כ"י. והיה
נס הוא היה פה חשך וזן ועדן עת האפיה הועד הנדול היו נמצאים בו כמה וכמה דבני זאנוו כולין ולפנים. וזכור היה
חפזו באמונה עושה היה לראש פנ"ה א"ש ע"ל התעסקות ועסק במורה. לשמור מערת קדוש משמרת לשמרת ב"י וזכור
אכל סיו וזוולה ולשמות פריה לקדשה. ואז' רפ"ת יקבל מיד הכ"ל בציות מרות מ"ש שגובה על כת הרשעים ופועים
המחאים ככפופים. כת ש"ץ יעז טעם. אשר כל הקורא עשתוים. חין ככך ועל' ירא דע"ו. הלא גם הראשונים שבעדו
ע"ו. אמרו ש"ל עליהם ידעתי היו כפ"ו שאין בה מאש. ולא עבדו אלא להתיר להם עריות ובפרסיא. בע"ה עושים אל' ויראה דפ"ע בתוך הנביא
הללו חוקים לברכיעי י"ל ע"ו געושים. והכל כדי להתיר עריות ובפרסיא. בע"ה עושים אל' ויראה דפ"ע בתוך הנביא
עדות. תפסיה שלם שחתכלים לברכיעי י"ל. וכל חוקים שמוכרים ס"פ. ר"ת סיניארי סקפי. ידוע שהוא לטון אסמית'
אל ארון הקדש. והנה השוטים המוהרים הללו אשר להם טוח מוהים. והנה ערומים ונאופי שתוכל לשמונת. שאין להם
ידעה בשום כתב וכנס לטון. השוטים הללו עומין כזונה בים. אמורים והוא שמות הקודש עמוקים עאל. ונאופים רמזים
על ציות הללו. וכן איך נוסח לטון תפסיה שלהם. הכל בלשון אסמית'. והוא שבת בה קצת מן לטון תובד. ולטון מרבי. ולטון
שמעאל הלות משונות. וזכורים בו אל' מן אמונת ימעאל. ומוהים שזכורים כל ע"ו סדור הוב בני"ה. וזה לי
להאיך כננוש. רפ"ת ל"ב אדוני חכם בשלך אלהים. יודע בכל יותר מוחי. שיעקר התבולה של הכל' על הרשע הכתק
ברכיעי י"ל היה להסביר להשטים. להרכיב שלם האמונת. דת ידות. ודת ימעאל. ודת מוריס. לעשות תרכבה אחת
וקיל עיד מזה. שפרך נרד' של עולם. שהאמות דרדו עמון מהם. יום כרץ סתן עוזה בעמרת הדברים. שקייא וקבל
שניהם כל העמים. ודמרים לקבל פכר על אחת. והאמרים הללו דרועים כפריות. ודרועים כמרבכה עמיה. שהרכיב להם

הנרדאיע וזהו לכתוב בדרבנו לא מנביס ומוקיס לא ימיו בהס וכבר התעוררו על הכת הארורה הזאת . הגמזוכיס קטעונים מרים
 רבים וככנדים מן סכדי או ה' ונא הדבר לגדולות : עד לפני הארון הגדול המושל בכל יסודי אמונתם האפיפיור בעיר רווי
 וגם אקסו נתלץ מנסיס לקראתם . לעמוד לפני הארזים הבישופים . לדון את הארורים הללו בשריפה . ואי' ה בקרוב אודיע
 לרם מ' על הכי דואר מעיר מלכה וארמניא . כי עס ישבו בכאית למשעט . ולפי דביהסמי שמציא אמונה קדסה כידון בשריפה
 מוכ' הללו שהיה בכלל רודף . טעות למתרים אבי' בוזן : הוי' ונקזה בעוה' שיטור לנו . למוען טמו הגדול . לעמען תורתו
 הקיימת לעד . לא יחליף ולא יעיר דתו . וגם סה הדת נתנה באסיכה שלימה . שיחרימו כפרס טמור ונורא חרס כלכו לכל כת
 שמונים יו' ט' וכו' : כאשר יראה ח' ו כתב של הרפ עוף' הג' הכ' ל' . והנחתם מן רך רחמי' אי כבוד הנאון מוה' דר אנרסה
 שואשט בעל' ט' בית אנרסה . ומה לעשות לכרס ה' נבאות יג' עלינו . ויודי דכרי זכור אזכרנו . כי נדברנו שנינו
 אבי והוא בהיותו סה . שאם אפשר הדבר שיעלף מ' ספריו אשר מבר' לכאן במדינת סולין לעשות לוקרופדענץ עם הרב
 הגדול הכ' ל' . אוי הוא היה עושה זאת למיכור אותם . והעשות לשלוח ליד רפ' מ' ע' באנקייפר . אשר יעט בעיני רפ' מ' לזכות
 הרבים עם איבודיו . ובעד המוען אשר יקבל . יעשה סגולה לדבר מוצא . ואי' הכרך אררין . וכעת מוגדל הטרדות הטקיות
 אותי מכל נד . אקצר ואומר שלום אררון עולם . ויע' כ' הימים הללו בין כסא לפשור . הכני אכרך ברכת הסכים : לטובה יחודש
 לו השנה הזאת : ביעולמות ה' אדוני כלסם . על אויב יריש חף יצרים . ומספ' בידו יגליח . כ' ד המכרך . בדון מארץ יין .
 בן הרב מהו' דר דוד ז' .

וזאת אשר כתב אלי טנית הנני הכ' ל' אשר נשתדך בנו לבתי שי' . וזאת ה' הית' ואת
 לדבק ורעו ברועי כמתק' יח כמתעכבה בתי הכלה או בדכנינו (ועתה היא כסואה לנו
 של הנני הכ' ל' האכרך חכם וכוסר בעו' אלעור כר' ז') הודיעני את אשר השתדל כמלמתי
 טובה . והתפעל בעקירת המינין מארץ סולין בנוסו וויאודו . בחמלת ה' עלינו . כי נתנו
 ס' לתן ולרחמים בעיני העלך והשרים . כן יגדל ה' כבודו והודו . ויגליסהו בכל מושל
 ידו . כי הוא איש מילי ואשר כס בידו בו לעמוד כפרץ בהיכל מלך . איש דעת ונאמן כמ'
 כוונה ירבה כשראל בעלי בינה ואשר בקדקדו מוס . וראויה כבוד אגרתו הכנושבת .
 להשאירה לזכר עולם . כי הוצק מן כשפתיו . סוית איש מוהיר בחלאתו לפני מלכים
 יתניב . ויקמו ממונו דגרות . איך התאמן במלמתי ה' לא להיות ירא ויך לכב'
 נס מואנה נדע עוד . איך וכמה יכלו המינין המתועבים הכ' ל' . להכיל כוורים ברשת
 ערומתם כי לקחו ענה ודבר כלעם . להפקיר להם בנותיהם ונשותיהם : ע"כ כאיתו
 להם להזיק בידים : עד נוא עת אידס :

וז'ל מאגרה בס' ד' בו' טב' ת הג' ה קאמטאנטיגאווי

ישני רוב שחיות וטעט ברכות . על חס הסלמות . וזאלה המערכות . לפ' ה' האובי איו' . הוקושר בעבותות האהבה
 רב רחמי' אי הנאון הגדול העסורסם . כ' יע' ס' ה' כ' ט' כוונה רראעקט יעב' ז' כר' ו'
 ברון וריסינג' נד' יסוור ידים ברכות לישא : כחול טוב והגלסה טובה ורוב ברכות לקיסור השידוך כנינו ודכנינו
 יקום ויתקיים כל הברכות הנתיס מאת ארובינו ודורשי' מלומנו הפסכים בטובותינו והטומים כדבק הטוב הוא . יגוה
 ה' את ברכתו בכרבת אירוסין וברכת נישואין . לכני המיועד להיות חתנו כבור טגון ונווכת ככתר תורה כבוד אהו' אלעוד
 נד' ו' . עכ בתו כ' גאון יע' . הומודכת לו התגלה המהוללה הכלה חרת כחמה שי' . שונוו הנה היא באה אלני' . תבוא כחול
 טוב ובהגלסה טובה ותהיה לאלפי רכבה ונו' וכרמל וכלאה אשר כנו בית ישראל וכבית פרץ ונו' . ומאחר שאבי וסכה והוא
 וסכה . העעכ הוא כו' ולא ידעא מה היה לו . ואכני בהיות שרוד מאד כאשר נודע ומוכרסם . אין הזין חסכים עומדי
 לעשות בעגזי הכנה דרבה בעסקי ההבאה לכאן את בתו המיועדת להיות כתי שי' . ומרבה אני עליה את האה . ה' ה' אחי'
 הרב מהו' טכנא כר' ו' (הקרא' של עס ראש יסוה משפתן וקני הנאון יו' טכנא) והוא פומד כמקומו בבתי . וגם הוא כבד

עשה דבר על מוכוכו כי גם כני שם שאמר אלעזר אשר לו שם כפני מצאו לעשות לו פנויה • לסגל הרבה • והוא ממש כמו יד ימיני • ככל אשר שלקתיו הסכיל ומשכיל • גם לצמר הזלך יר"ה • ונשהוא איש סיל לעמוד לפני אדוניו כעלמן • ובכל יום מקבה על ביאת זונתו הנזכרת אליו • וכתוב בקי יהיה לביתו לא יאז כבבא •

והגדו לפי העת והזמן שת"י י"ט ויש להסתבר הרבה בעזה • • ובכל זאת היא נפלאה בהכזה חכמי מן הכל • ה' יברך אותם בברכות אבותינו בכל אשר לכל :

וען כי בעיני ראה גישו הרב כר' את האדון אשר עמי במרכבה אן עלי להנה נכסיעי אל האקום אשר נשלחתי • והדבר כאן לקח את הכל על עמיו • באר החל בן ימור בערו ובעדנו לעובה במזל טוב ורכ טוב • כל אלה לתקן ובנין עדי עד • אקוה בעזה "סיהא הכל מתוקן ונכון ה' יסכים עלי ידו • כי עתה הרשים ה' לנו וספרינו בארץ :

ועתה מצאתי את עמנו תחוב בדבר להודיעו בדבר הנשמה לגדור הכרזן יכיד ה' הטובה עלי • כתגלגל על ידי דבר טוב י והג כי אככי לפת טובי מן המכה לעיר העולה ווארטיא בניי חכמה העבר • ומצאתי ת"ל אן אשר נתן ה' אות לרשאים כעיני המלך הרשים שירות ועבדות שלי • פעשית כתיסר בעיניהם מאר ובמוד לפני האדון הגדול שר של חמד שכל דבר מלכו •

כחתכים על פני מניסטר בריה יר"ה • לכבוו באתי בכל יום פעמיים באהבה • וכאשר ראיתי בית ל' דברים שטועים • אשר טועי מחכו כל הזיונים והאמירות אשר סקר • עלי לעשות • עמדתי לכבוו מרעיד וועשיות • ועיני כתגלגלו דמעות • ויכן אלני וירא אתי ויאמר מדוע ספך רעים וגו' אן ווגו' ונתפלל אל אלהי השמים וגו' ואמרתי מדוע לא ירעי כפי וגו' והתנפלותי

לפני רגלי • לבקש ולחנן על עויו • באמרי איככה אוכל וראיתי באבדן תולדתי • היותם אבדים כענין דתי • כי הדת כיתן בתוקף פס' ד' מן הכישוף חקאחוכין פאלדאלסקי לשרוף ספרי התלמוד והפוסקים שזידינו • והגזירה משתרכבת ותהיה לטוק •

שהבורחים נכסעים מעיר לעיר לשרוף כל הספרים • ועם היות מן הכישוף הפס' ד' רק תורה שבע' ל שרוף יולא לשיורי אש פומט וספר הוהר • היתה הרעו לעשות לשרוף את הכל • ובכוון גדול ע' משרת התליון • למען להכות ספרי שמות תורת משה ותלמוד הריבא ורב אשי • והכה הקדש אנוסטייאנוס מן דלכין הוא • והוא בתב בספרו שראוי ונכון לקיים היהודים בעולם

בשכל שעה ושעורים הספרים • וא"כ גם כנגד דתייהם היתה עושים • ואין ללל דינו לקוולוהתקיים • וען ויאמר אלי גם אתה לא הגדת לי וגם אככי לא פעמתי בלתי ידום • הגידה כא לי איכה כהייתה ירעה הואת • וזה הניע על ככה להביטוף לפשות את זאת • וה' נתן בלבוו הסדר • וישב על כסאו • ויקח לו זון ועידן • ויאמר ספר כא לי את כל המעשה למען ארעה מה הוא •

ואככי כידי ה' הטובה עלי • יותר מן טעה יותר מן שתי טעות שמדתי לפני • וספרתי לו את כל המעשה • מן השת אשר היה ש"ן יוש' בעולם • ואשר מינוו כרטיש יוש' לתלוינו • ואשר בא כעת איש בליעל פרענק אחד יוש' מן מדינת טורקייא • אל גלילות פאלדאליש (אשר היא יתד תקועה לרעה ולמיות • • וה יותר מארבעים שנה ע' • פוסיש והעודים האטיקורום המפורסם שיים מאלת שר" • ובמיוחד עוד לרעה הית' אידוע אדון בש"ן שר" מעשוריו • ומכר לפס סכ' בשניות המטונה הלון • אשר קראו ונכחו אל העין המפורסם בעולם זה יותר משלשים טנה • ואשר כתבי בלפתר וספרי ויריש באטיקורמות • אך עד עתה

היו כנוטים באיסור ועושים בנזשים מעשיהם הרעים ותועבותיהם • ועתה נוצא מין את מינו • מקום שיפול העי' (עון נבי) שם יהו פירומי הנזשרין בושלי כומר א' • ויכאז הפשי סמוריהם להפך תורה וללל ששמים כפרשים) משוונת הסמוכות לנורית ישמעאל • וארדן את כת מאמיני ש"ן יוש' ודרך הרע יהוא • וזה שהיו עוסקים כפתי שריות • כעת נעשה להם כפיתר • אדרבה לזונה ישב אצלם • והמה אמורים מי שאינו מקיים מצות כלה • אינו בן עולם הבא • וש"ן יוש' הוא אצלם

ש' גמורה • וקורין את ענין קאלבליסטון • שאומרים טעוים את הכל ע"כ קבלה מן ספר הוהר • והפכים דברי אלהים חיים למיות • וישן כי איתנו כגולה • אי אפשר לנו לדון דיכי נפשות • והנשים אשר בראויהם האתונות על עונם • כנה מנעקות כנגדם מעשיהם שיותשבים • ואין לנו כח כי אם לשארושים • והוה בראויהם כלכדו במזודה • נשאז לשוא נכסם וכאז אל האדון הכישוף לתאחזין ואחרו שיהיו מאוייבים גם האמונה של הנזרים • ואחרו לכן המריוו אותם • ונתלכב לב הכישוף

על עסקי האמונה • ואחרי שמוע שהיה מאמינים טעע כמוהם • וגור על רבני ומכריגי מדינות פאלדאליש ובתוקף דינו הכרית למען שמדו כנגדם • ואחרי שמוע את העשנות מן ספרדים • סה שהיה לבו נכטה על אבותי • הסקין על ידם • וגור לשרוף בלש

אל כל סדרי הקודש שלנו מן התלמוד והמקראים . ולא אפשיש אפוא חסד האלה בתן תוקף לעמן יקיימו אמונתם . ולא כרית כל
 יצא את אשתו אחר ברתו מהם . ומצינו לפרוש את עמנו מהם . לקחת אותן כדוקה . והנשים טובים כדקדוקים וזכוכים . אינם
 ידועות בהם ונתעבותים ומוסרין את עמין למיתה . לבלתי לשוב אליהם . כי אם לשוב לה' אלפינו בתשובה נמרסה . ואמר
 כלותי להרר את כל היצורים און פנינן הרע פתיתי פי בכבי ובתמונים . למען לבקש מאת אדונינו המלך הקדוש יר"ה .
 שיהיה כבוד חסדו . להכרית אותם כת ש"ך יר"ה . באמרו כי דמיסה שונות וכל ע"ז . שכל עם ושקיימו וקבלו עליהם עשרת
 הדברות . והיה וכללם עשרת הדברות . ובתורה כי מלאה הארץ ויהיה חסידים . ובשאל שאלם חרב האויב ידוקו הארץ ויגבר
 זאת דמי המלך אינם עושים . ולמלך אין שמה להתייש . ויען הארון הינו בער יר"ה . אתם כתוב את כל הדברים האם סובליקם
 אל המלך יר"ה . ותהיה אחי על ידי ואנכי אצבור אותם להעלך יר"ה . והמלך יר"ה יענה להארון שגדול הכוזביו אר"ה הנחמך
 מה במקום האפיסור יר"ה . לעען יענה למשפט הכוזביו אר"ה . הכת הארורה הוית האמונה הכפסדת הוית . כי כן
 מרובה ומושבת כל מלך וכל אפיסור לבלתי לתת מקום שיבוא אמונה מדמה תתת ומשלתו כישיו . וכן עשיתי ונמנעתי למלכות
 וכן יבא פקודת המלך אל הכוזביו אר"ה

ויחזר יתן עשיתי שלקחתי עמי אנשים . ובתוכם השתדלן מן סאדאליא . ועשיתי סובליקא למשפט הכוזביו אר"ה ואליו
 כי הוא דוכס מן יעאזיו . ארון של פסד ומשפטו נדק . ובתתי הסובליקא לרין הכוזביו אר"ה האודיעהר . ואחרתי
 לפניו ביעשו ככוב את לב הארון הבישוף און קאזיון . בארזם שהיה מאיניס בכוזב . כוזבי חוקם יהיו אך ככלס יתהלך
 ארז כזה . כי אין עבודה בלי הכנה . אין והבי אמונתכם כמקור ופושם בכוזב . מן השעה ולפון . ושכע תעובות כלכם . את
 כל התעובות שהיה עושים . ומה פעלה על לב הבישוף . כי בהבות היעני יבואו אל האמונה שלכם . אדרכה שהיה למכשול גם
 להאמונה דילכון היא . כי יש ויש עדים פרינים ונלחיש מן דילכון שהיה חסידים אתם לאמונה שנספדת כת ש"ך יר"ה .
 ומפקדים שהיה וכנותיהם להם . ופריות כפשו של אדם מאת אזה ועתמדת . ובדבות הימים יהיו ליתכשל לכל האמונות .
 ואחר העזרת ריבוי דברי וזכור לפניו . אחר עשה יעשה בהם משפט כתוב למרוך אותם באש . למען הכרית זכרם ולעקור
 אמונה כפסדת אות . ותבך בתב פתשגן כתב הדת לקאזיון כאלהלקא . לשלשם לנאראויא השתקה מן הפס' שלו . למען
 לבעל הפס' ד' הכל . ומוקדם לעשות שמהם משפט :

ואנכי כידה' העונה עלי הכרם אפרשתו כדור הקדש הקדשתי . מן מאה אדומים שפעניא להנשכרות פיזור המשפט הזה
 וכתתי אותם ליד סוחר באקבישיר אחד איעליאנידהר בווארשויא . גמם הוא חסוב אלל הארון הסמיד הכוזביו אר"ה ואלל
 משפטו . שהיה מדכרים לשון אטליא . ונס הדעתתי את כל ואת אל כתי ומכתינו בכבי ואכנו . ראשונה אל הסרכם פושר
 ללובלון . יגמם להרכ הגאון מהו' חיים נר' אב' ד' ר' ד' ק' לבוב ופגליל . וגם להרכ הגאון כארון דד' א'נו' אכרהסכ' אקר' :
 לזאשט הרכ ד'ק' טרלי . ונשלכתי סאדאליע . להרכ המא' סג' דק' מ' מעויבוו סרכ דגליל סאדאליע . ולג'יס הרכ המא' סג'
 סאדאליעו' כפר אב' ד' ק' יאולונון . שהיו כארון דגליל סאדאליע . והוא היה האדם אשר עמד נכב לריב למשפט כקאזיון
 לפני הבישוף . בארז היחל לעשות כן . יגמור לבוא לעמוד למשפט הכוזביו אר"ה בעיר המלוכה ווארשויא . ובאשר עיניו ראו וכמה
 של צריפת התורה . וראשוניו ששרבו את כת ש"ך יר"ה . ועל כולם עכבי לפני הארון ובכתבי וסרארון כושלם
 אחד למען הראות לכל ועשי ברזל וכלל כפי שער עדים . לאזור ולסכרוו מן לה' אלי . למען שלם שתלכים לעמוד למשפט עם
 שפוששים השאשים האלה למען הכיתם . כי בלתי אפשי . וען כי אנכי שלום לעשות את עבדות שלי למקום אשר כנותי .
 אהו' אר' ומ' היה מאד היה טוב הדבר אילו מן בא אד מן הסורטניוים . הזכיר לשון אפשיא ולשון איעליע . שיעמוד
 נגד הסוששים למשפט . וגם כדרך הדבר מאד לכתוב אל הסורטניוים שהיה יכתבו אל קהל רומי יכו שיסתדלו אל
 הארון הגדול האפיסור שיבוא ממנו תוקף פקודת כתב הדת אל משפט הכוזביו אר"ה לנאראויא . אך כלה וכאנשי לעשות ככ'
 ש"ך יר"ה . וכלי ספק כל הנושים כרע יאכור וההרה יכרתו כת ש"ך יר"ה . וכן הודעת' לק' ק' לבוב ולואיושם וכראר ולכל
 קאזיון הגדולות . וגם לקהלות הנדונות שכתובות לעו' הקורשים לכהם וזכוכים של צריפת התורה . ואל איבוד הדת

השמה יכתבו אל וקצי רוחי ששנת ברו אל הארץ והאפיפיו חוקק כבודת כתב לאטפט הכנזי יאיר הכ"ל וכל אשר יהיה עשה
 נקור וקוסל כרווי לטור את מוקשי הדע הזה תפחיו ונקוה בה' אלהינו ויזיל לאור חספיו יונת החרוה הוית כת
 ג' יוש' ואלף כינא כה' אלדו ותורת ה' יקום לעולם אקוה בה' כי יד' אלו רב יהיה בזה ונקוה כי מיני חסדי
 פסטייש מילתא ומילא רוחא יא' וזכות אבותי יומייעתו וזדקתו כי יקבא ה' על עמו ועל תורתו על ישראל אמונתו יזר
 ה' את כרכתו ה' עון לשון יתן ויברך בשלום כ' ד' הדורם שוב לעמו ודבר שלום ה' בק' כרוך חארץ יין פן הרב יהיה ויהי' ויהי' ג'
 כני הכפור המופלא השקין חסב ומכר כונב' אלעזר כ' והיו עדה לריות חתנו ד' ש' שלום ביתו דתת יב' .

העזק אנרת מההורני מהו מרקיל מווארשייא
 העומר על חפוקדים לכשמרת ראות לבני כריהני רשיעי
 אפיקורסי ישראל המאמינים בש"ן שר' הר' ויב' ש'
 וזכרו שר' . שיל' ה' ח' שבת הקי' חל' פה עיר המלכות
 ווארשייא

החיים . והטלום ימדין יהיו תמים על ראש אהובינו בני ישראל החובלים בכו דכמנדול עון ורצני אלתונות כמורתי
 יושבי על ארץ לחמים נתלממתה של תורה . עיניהם תוליס למנדול רבין . אולי ימוס על עם עבדי אביין . ולמוס
 שפתייה הקדושה לקיימה וגם ככזה . בכל תהיה חושפלת . ויאירו עינינו כמורתנו הקדושה . כי היא לנו עזו ואורה ועתה
 משכו עינינו ויראות . אין יותוס ככשרנו . כשמענו ושרפת דברי התורה הקדושה באש אשר נשרף לשין כל זול כהה שכופות .
 איתן פתאן הכתב לאבד בכל מדינות ד' וכתבי הקודש אשר לא יזכר ולא יפקד ולא יאמא על פינו ומפי עוללים ויונקים
 ותינוקות של בית רבן . וזיות דלביה לל דקרב כל ראש לחלי ולכי דוי בקרבי הפרונית קינות שני כתובים העאים באחד
 שח' ק' בראדומק' ק' לובלין גורה שזה למידין ומשיבין מגודל סירופוס וגדופים כת לניס ג' ג' יוש' . כמורר אהבה רבה
 בקלות ה' אשר הקרה לפנינו איש נבון וחסם אשר דוח אלמים בני . ובדו ק' לאל עליון אשר חנן רבנו בידנו . ומכרביך בדו ק'
 שמו . בעתירת לפני הארון הגדול הספיד הנדאף בריה יר' ה' להמליך בעד שארית ישראל הנפלים בארנות נגוס' כמרבה
 ושבנו . תחת עוהלת ארוכינו השלך יר' ה' להסיב חושפתם הרעה כת פורדים ש' ק' יוש' ד' להסיס להס ג' ואלס כרשט . כי לא
 לנו לבד עתו כת ש' ק' יוש' . כי אס על השלך וכל פרי המלכה . כי הוא חושב ועמדת בעת ביתן כתר וולכות בראשו הכל
 יומי חיו אשר לו . בק שבט המופל לכלתי לכלל אומה זלטון למדס דבר אעתה להקיס מיטא פדוס . חדס אמוכה לאמר לך עבוד
 אלהים אחרים . ועתה נתעורר דעת רשעים האלה ש' ק' לאמר לך עבוד אלהים אחרים . לילך אחר שירות לבס הרע למנוע אל
 דברי נביאי הכעל וזינים וזאבים בעשרת הדברות . והותר להם עריות . ולא די שנעשה להם כהיבר . אלא אפי' לחזרה
 גדולה ימטב . וואלה נעשה כל העריות . אשר חשתי למי שאכפר להם לפעות . קאחיקח דמיני איהו אומה ולטון .
 זכרתי בהפקיח יחאליה . ויוי יודע אס לפת בזאת הנעת לנולכות . להפרענת רשעים . הוא הדבר אשר יא' חיו השלך יר' ה'
 לדבר על לב הארון הכנזיאות . שזאת הרעה הכטיע בארנדי עליו ישלך כל יבכו לכל יא' למענה בקיחיס : לדדוק אותם
 בכל מיני רדיפות . והיה כבאלו יחד עם הנגיד הרבני המופלא יהודי' כרוך יין . כל' לפני הארון האדיר החסיד אלד ימור
 גוה עלינו להשיג הכס' ד' וקאסינין ש' ק' תוקף עזו ומכתבו וחתים כטבעת האדיר החסיד הכנזיאות שלל לעבנו . והיה
 כראנו איתת דברינו . איי מוכן הוא להשיב געולס בראשם . לטרוף אותם באש ולהכרית ופרס ויחת שחם מלכודיט בעצת
 גדקיס . ובכן ויבשה' ה' ביום ההוא שיד וצירי' ס' אשר עשן עלינו שוט של חסד וזאת ארזינו השלך יר' ה' וזאת כל פרי המלכה
 נתן סגו . כאשר יגיד לבס בע' פ' ה' ה' חגיגתו ויהי' דר איבר שדלן דק' ק' חסוינו ודג' ליל באדאליע י' . ראה חפשה ומכר
 שלכה הליכות עולם . להגיד יסרו ויחננו ויאמר פדעי תורת פת . אשר הערו על מדותיו ה' הנגיד הרבני ויהי' דר כרוך
 חארץ יין . להקדיש כן עמא אדושים מיהא יוכן ויוחתן על כעטרות המפקטים . ומחית טרדת פודת העלך יר' ה' עליו
 ויבית חול' לברנו ונחלת' אקשרי לבקר בכלל השלך יר' ה' לגזור ככי עוב כאשר נמיר כדעתו . ויה' חרף חפשה למחשם

שימי לסוס

שעזרתי ולא אצד למצב שלחם ולא אצד אים"ר עד בואכם לבאן . מי יצור משותף בנורא שיהיה לתן לסמי חוננות וצדו אין
 יעשו . ובאשר כטבאל אסף לה לבחון . וככה אסף לה יתן בהנות . ושמי הזלכתי"ם אשר הלבו אתו עמו . מלך מלכי רכבן
 ילבו לבשר את שמי היוצאת והלזלט על גמס . ובאשר הוא מאם כפיני כפי . ואין לו פל מל להטק בלתי על"ה לבדו . כי אם
 תם הספק . ולא יכול עוד לזר לזר ולבא לזרזכס הקדוש במרכבה . ענייכם לקבא קבא ד"ה כבאות ולעקור סוכס ורביטס . ולא
 יעשו עוד בנורא וישיטו שמיאם ידו לשלם . ולא ישיארו עמם . המיתר מסס באים ישיק בכן מחר ועלן בועלה הארזוים"ם
 להביא זרעוין בסעסס כירכס . ועל תמוכו על מיווכס . כי טוב עזרה מכל זכר וכו' . ולא תדעו כפעסס להזלט על נפסס
 ב"י מידע זיה ילד יוחן לבוא אל שער העלך בלתי הושטת שרכיש סוכס . ובאות אבי בנות סחדיה"ה כי לא תימנו ולא כלו
 רדמוי . ועווי"ה יכלו ולא יהיה לכם תקווה . ובית רכרך לזרו ברום סוס בו ססיון כוס . כי סכרו תורתך עת לפשות לה'
 יוכוכית מעשה הקדקא אשר יכרובל אדו ואזר אשר כרבה לבו ככף הכופים"ם להשיזים תוכו ליסב כהשקט וכעס ולהשמיד
 אד"ה קדושה על תלה . ולעלות לבוין כרסה . וגם סגורר יחד בגילה וישיאנו ברוך שמו אדו ויתמר . כ"ד פעמוד לפרת בקודס
 בן הזכרים . מן וולו יסא לנכסל ח"ו כזכר העלך יר"ה או מהסגויאוס או מהסיופוס . מן ינשו לראות וכפל מימנו רב .
 וליה בים יאיר . ולקבא קבא ד"ה כבאות . וסגורר יסא כעזרי . ובכא להסר ישיעיון ח"ה . הק' מרדכי מרקלי כעו' ארי'
 לית תן ק' רישא . וואר מרדכי עמו ססס עב יסאכדש מוארן הגדול הסגור מוכיאוס מסרנו ליד הסתלק"ה הסרכי מהו'
 אישר כרו' . יועזמ כ"ה היטב לפרש להס . וזה יעשה אם יהא בהכרח להראות בקאזינו הווארדאט סה"ל . כי לדעתו
 יאשר להסע הסס"ג סה"ל מהאסגוליאם בקאזינו בלתי הראות אותה . ובין תבין את אשר לפניך : גם ליהוי ידעלכל
 בשלומס לא כעל אף מרועה על הוכלות :

חזקתן מן גביות ארומ בהרב הגאון ר"ק סאטנוב ובית רבינו יצ"ו מועתק ללה"ק

א) כמותן תלת בחדא הויא ואתא לקדמא ר' שמואל במו' שלחם סג"ל בכני ובדמות שליש בודוי דכרים ואמר בוס'
 רבתי בראשון הכני שתורה לפיכס אף סכפרתי בכל התורה כלה . לא שרתי שבת . שפתי עשן טובאך כיש
 סכסת . גרמות אכלמי . על א"א בעעשה לא עברתי . הק על הסגור א"א . ח' את היטל שנתות הייתי מחבק
 ומזכך לערך משה פעמיים . בפועל לא עשיתי עשה מאוהה . היא אורה אלי אתה אינך כדאי לעסוק עמי . באשר אני
 יואמת בשכתי בני ינאי גם וקני דגוי"ה הויה כולם ויאמיים . אתה עדין לא למדת תורה רבה . אין לך זכיה וו . פעם
 אף תבעתי אותה לדבר עברה . הסעבה לי למדת הויה שיר השימוש כמוני . איך אתה רשאי לעשות קדושה כוו . פ"א
 שיש כלה הירש מוזני . פאשתו חיה וכתה עם אפיו ליבוס בכסעס ליריד שרסכאל . רבו עליה מחמת שעשה כלי ידעתי
 הוא אור הוי אני לא הייתי משה ברסה . הק אף ידעז שמוכו ואת היא דווקא כרשות . עוד סיפר הירש לי ולגיסו יוסף .
 איך שהיא וכתה עם גיסו פאלגושען וובאררו אכל וזה היה מתלה שלא ברעו . או רנה בעל"ה להכות עד שנתרצית . הירש
 סכתות עמו ונה עם אשתי כמה פעמים כפלי . אני חייב כדבר היא לא רנה . פ"א סגנתי בו כסכסעתי אל הסופר .
 וסיפר לי אף שפאל ונה בואכריוא עם אלות אשתו מנוחה . והיה לי הנאה . ליבוס וזה עם אשתי ב' אוב' פעמיים כ'
 בידעתי . באשר והו הדמו האוכל כלי כע' יבו' . אינך מאיר ב' אשם ולא שווער הדרכ"ק ב' בוכיוסן ג' כוכה עם אשת
 לייב וישיעס וובכריוא ב' אוב' פעמיים . הוא הכני לי כתבים ספר ואכוא הויה אל סעין וסאר"ס . גם כוסקר רב וזה
 לפני איהו עבועת כספר . ליבוס סה"ל וזה עם סוגרית ב' סל' כפתי סג"ל . וזהו דרעיה כוויש אשה וכן סיכר
 לי הירש סה"ל . עוד סיפר הוא כ' ק' ר' אעין ענינו ליבוס . עם וכו כולס ביחד עם בלתי של אלישע הוקן אשת ככו שלמה
 אפי' הוקן אלישע וכהג"כ אף ביאז הסרעק . כל סה"ל הודה בפניו ר' שמואל במודוי דכרים כככות הדכה . י"ג
 סיון תקנ"ל באש יעקב אגלי' וכאז זייס וואלף . ונאשחסה כרו' סוכיו . כל סה"ל סנדתי לפני ב' סה"ל דרעמו
 לעל ואו כעמי כע"ס . כאס שמואל במו' שלחם סג"ל :

ב) האזה זיה כתר' שלחם סה"ל סודתי כפנימי אחרודוי דכרים ווככות הדכה . סוכתה עם ליבוס סה"ל ויש היכס

כבר אלישע הזקן ועשה מהו' אברהם מה' ד' . הם אחרת לי שהוא מוצה ב' ד' הכ' ל' :

(ג) עוד הורה ר' שמואל הנ' . הירש שבתית הביא הירשל הכ' ל' לביתי . ונכה עם אחותי חנה ונכחי שמואל בני' שלימה יצ' .
(ד) האשה ריזול בת ר' הירש אשת ר' שמואל הכ' ל' . יהודית בפנינו בודוי דברים ובבכיות הרבה . איך שזנתה עם ליבוש
הכ' ל' כמה פעמים . ועם הירשל שבתית כמה פעמים . ועם בן ישעיה נוק' ק' ובארזו . כל הכ' ל' היה ברזון בעלה שאמר
לה חנה היא זו . כל הכ' ל' יהודית בפנינו כ' ב' בודוי דברים ובהרמות קול ככי היום י' ג' סיון תקט' זל יעקב קאפיל כ' י' . סיים
בניה' ואב' וזאלף ז' ל' משה בני' טוביה

(ה) בשולחן מלא רווחים קבוצים חנהניס בצרוף כ' ד' דקק ובבוד האב' ד' . בשאל לר' משה בני' יוסף בני' ל' כס' ת' להניד אחר
שמועו . לאלהניד ח' ז' שקר . רק הכל באמת ונדק . והניד בזה ל' (בל' א') זה רב שכוס הייתי אלל מ' ד' מהו' רר' אבינדור
ולמד עם מהו' . ליבוש ודכחיון ס' י' י' ש' . נכשה ר' ליבוש אבי הנני ס' י' אחר . יעשה לימי שהוא מאמה . שאלו
לר' משה בן אהרן דרך שחוק כדרך עולם . השיב ר' אבי הייתי מובן שהוא בכונה . ע' כ' דברי ר' משה בני' יוסף ז' ל' .
(ו) יונה בני' אברהם באו ג' בהשיר רח' כ' כ' ל' . אבי הייתי שומע כששאל ר' ליבוש לאשת ר' שמואל . ים לך יין שרף למכור
השיבה יש אחי . רק בעלי ארנו בבית . בואו אש' כ' . באתי בבית עדיין לא היה בעלה בבית . חירות ובתי פ' ג' נלעת ממדת
ערב לא מבאתי שום אדם בבית . הלכתי ועודתי אחר . זאת בבית הזורף ארנה וזון . לפי ששועתי שיש מי שצדק וראיתי

איך שהיא היתה אמונה בפניהם מחמת שכרות . הרקתי בפניהם והלכתי לדרכי . עכ' ל' בניו' אברהם .
(ז) ר' הלל קר' ד' באוהשיר בת' כ' כ' ל' בזה' . גיסו מוי סאקא היה באן עם שבת (סמורה עני' פ' בל' א') הלכתי אליו כעו
ב' שעות בלילה לקרוא לו שיטעור אלני . עברתי בין האמונות וראיתי עומדים ר' יוסף קר' לם ואשת ר' שבתאי איבלקל
בין האמות של ר' משה ר' מ' יכלם וזין אמות של ר' שלמה עכ' ד' הלל בן מרדכי

(ח) ר' יוסף בן ר' ליב יאנוני' באוהשיר בת' כ' בזה' . אבי הייתי בא פ' א' לבית ר' שמואל ר' ליבוש יכש . פנעתי בר' הירש
שבתית יוצא בשפת . ואני כנכסתי לתוך בית הזורף . לא היה שם אדם . הרימותי קולי ואמרתי איך מביאין סדר בית
הזורף ונפקרין אותו . יאו' באה מן העיר הפנימי אשת ר' שמואל . וראיתי יושבים בקדר ההוא ר' ליב ור' יוסף קר' ל' אהף
אורח איכר ר' חזיר ברע' ז' . עכ' ל' יוסף בניה' יהודא .

(ט) מו' יחיאל בני' יעקב הניד בת' ח' ח' ל' בשם אשתו שבהה אלנה אשת ר' שמואל וקפלה על בעלה שתבע אותה כעת נדתה' .
ואחר פסידוס שכן מקובלין מחבורה שלהן . שאין כולל הנואל בי אים מן הנדה . כל זה אמרה בפני אשת מו' מיכל . והיא
אמרה לבעלה הכ' ל' עכ' ד' הק' יחיאל בני' יעקב ז' ל' .

(י) ה' המו' ליב ארענדאר הניד ג' כ' כ' ח' פ' א' אבתי אבי לבית ר' שמואל . ישב שם ג' ח' אחר . ולא היה שם שום אדם בבית
רק ר' יוסף באן מן העיר . באתי לבית השיוון . עוד שם השקצ' ויב' ר' . שאלתי בלשון רוסיא היכן הוא בעל הבית שלך
השיב איננו בבית . ויהיכן בעלת הבית . השיב היא בקדר עם יוסף . עכ' ל' יהודא ליב בני' דוד ז' ל' .

(יא) כ' ליב חייג הניד ג' כ' כ' ח' פ' א' אבי הייתי דר אלל ר' ליבוש . שועתי ונאשתו ספרה פ' א' נכע בה במי נדתה'
ואמר לה כמים האיר יתכן זה . והשיבה טעיתי ואם אונסם כן עשינו מה בכך . זה נכשה רק לפנינו הארצים עכ' ל' .
(יב) ר' אינן מתן ר' אפרים ואמטטר הניד בזה' ל' כמה שנים פס לביערום מפני שארעיקאנוני' . שהוא יודע מר' ליבוש
שאמר מנהו לבקח אשה כדי להניוא ורע לבטלה . עכ' ל' :

(יג) מו' דוד שתן מו' אבינדור הניד בזה' ל' אבי הייתי על שוערת בנו אלל ר' ליבוש כשהלכנו לביתו כוליב סכ' ר' ר' יוסף
קר' ל' הכ' ל' על האמות השם' מוה' ד' משה יאקלם . עניתי אבי איך מדברים כך על קדושה כוונ' . השיב ר' יוסף הוא
עשה ספרים על ס' . כלום ידע הוא מהו ס' י' עכ' ל' :

(יד) ר' יוסף אולמד הניד בת' ח' ח' ל' . כלתו היתה בבית ר' ליבוש . והנידה שתבע אותה לדבר טכירה . אכן
היא היתה נקי' מזה . גם ראתה שלא נהגו כמנהג ישראל . שאלום על כך מדוע אינכם עושים כמנהג ישראל . במה'
בנות מושישים זה לזה ספרים וילדים . השיבה האשה אין זה איסור . זה נתקן לפני שם הארץ עכ' ל' יוסף ככה' ד' יעקב ז' ל'

שיט לסיס

- (א) און בני כוונה רר כונס סופר הנוד בח"מ כזה ל' אני נסעתי לנשואי בני • דברנו בדרך שן ט"ז • שנה ד' ליבנו
 שבעים אוונות ימנס בעולם אין רק אווה אסת ישראל • וט"ט אינס ישראל • אין דבר לשם מאווה • כיאס אלה
 שבת צוויינקט כ"ב •
- (ב) האסה ברה אסת ר' יונה הנדיה בח"מ כזה ל' • אני הייתי דרה אלל ר' ליבוס • יטבו הוא ואסתו זה אלל ו
 ואורתי אני אל הוצרתת הלא היא טמאה • למה יושבים יחדו • השיבם הוצרתת הם אינס נשואים בלא"ה
 שושיטם זה לזה חפ"ט •
- (ג) האסה ע' ודיות בת ר' יונה הנדיה בח"מ הכ"ל • אני דרתו אלל ר' ליבוס דריתו שאינס כוהנים צוויי גדתה בני •
 אסה אסתו משרתת ר' נפתלי באה והנדיה בח"מ • איך שר' ליבוס דריתו היה רגיל להראות לנישואו • פעיל בתוך
 ספרים מה שטורה הוא עמא • והעמא הוא טהור • וקבלה מ' פעיל על זה ואחרת ראוה זה עופה עב"ל •
- (ד) ר' לוי בר' רה שלמה הנדי ר"ב בח"מ • אני הלכתי פ"א לבית ר' שמואל לסכור בית דירה • לא מצאתי אדם בניש
 הזורף • פתחתי האדר וטבו ר' יוסף ואסת ר' שמואל הכ"ל • לא זולת • התכתי לערך חניפה בבית הזורף עב"ל •
- (ה) ר' יצחק בר' חשה כרעטינקר בת"ע בחרם הכולל שהוכרו כב"ה • ובחרם פטריי הכולל לבניו האמה והגיד
 כזה ל' אני הייתי מתווכח עם ר' יוסף ר' ליבוסנס כנעם דברי קבלתם אשכתי • וזהו אינו פורה שבכתב ושבע"פ האומתי • הלכתי ואין
 יוסף אסת איך יכול לעשות קבלה • באשר נכרתת ויתורה של כריאה • וזהו אינו פורה שבכתב ושבע"פ האומתי • הלכתי ואין
 רב עינים בליוורס • פ"א אחר ליד' יוסף תנעק את אשתי אז אדע באמת כי איתה ישר מאמין • לא דנית כי אחרתי לא אוכל
 לעשות דבר וחתות טעמי • ר' שמואל בר' שלמה הנדי ל' כוונס כשיש איך מהם עובריש על כל התורה • ובסדר איך שרצה
 לנעק לאשת ר' הירש ר' שבתים • לא רצתה להניחו לנשקה • הלך אלל ר' הירש בעלה • כת לו רשות לזכות עמה •
 אף על פי כן לא כתרעה • הלך לבעלה • קסד אותה שהיא אינה מאמת • לקחה סכין ולקחה תלכו ואכלה • עב"ל •
 יצחק בר' חשה סג"ל •
- (ו) ר' לוי בר' ליבוס קאטילטס בא והעיד בת"ע בחרם הכ"ל ואגיד כזה ל' בלא"ה • תמתי אשת כתייה אלל ע"ה הלכה פ"א
 באור הבוקר לבית ר' הירש ר' שבתים • דרית ר' יוסף ר' ליבוסנס אחר הפער ואסת ר' הירש • וענתה ואזורה אין
 כאן האיט שאת ונכשת •
- (ז) ר' נתן סתן ר' יוסף כאון בא והעיד בת"ע בח"מ כזה ל' אני נסעתי עם ר' איצק בר' חשה כרעטינקר לובארווא •
 באנו אל בית ר' נאור בר' פיישיל בלילה • נתן הלילה אור ר' איצק מדוע באנו הנה • הלא הוא לא יבדד אותנו
 עם אשתו •
- (ח) אשת ר' ברוך סתן ר' שלמה באה והעידה בעונס חרס בלתי יום כתי היה להם וזונות אלל אשה דבורה הדרה אלל ר'
 שבתים • אז באה בלתי אלל ואחרת לי דרית דרך חור טנדלת • פי יטב הולדת ר' איצק וא' יסדיו ולטעמו יסד •
 והולמד הנה בארבע חיקה של סיה הכ"ל •
- (ט) ר' יוסף סתן ר' שלמה סג"ל התורה כרביי סעל עון ס"ג יום • שהתירו כל עמיות שבתותיה ובעול התנות בפרו
 בעיקר • והתורה קצת טונותיו • והרי הוא דאני להעיד • וטאלנו בחרם הגדול שגיד וזה שידע על סכריו • ובגיד
 כזה ל' בלא"ה אני יודע שהאשה בת עשרת של ר' נפתלי הייתה אלל ר' ליבוס בנימו • והולכתי ר' ליבוס הכ"ל אל האשה לזכות
 עמה • והגיד ליהוא וזה עשה כחששעמי • לבן תעשה גם איתה ככה • ולאך אללה בדבריו ואכזא אליה • אלל סתד
 אסונו ואכלה מחד • ופרשתי עמכה לא עשיתי מעשה וכלתי • זה היה בחרתק של ר' ליבוס • גם הורה לי טובה עם
 אשת ר' לוי זורף •
- (י) ר' הירש ר' שבתים הנדי ל' עשה שאסתו וכתה עם איש ככרי שלא נדישתי • והיה ברובו על ואת • כי כאונס זה
 אינו נחשב מכירה אלל • ונעלה ואחריו נ"ב בח"מ • גם אחר ר' הירש על הדרך עשה כמעשהו • לפיו שהוא
 אללס מזה • תעביות לא התקנה ר' הירש ירק • בלא דעתי • קחץ שתינו כפסא זה • הכ"ל יוסף בעו' נתן סג"ל •
 הולדת

כז) הודאת ה' ר' יוסף בפני היום ובפני יוסף בן אליעזר שהוא זכה עם אשת ר' שמואל. גם הודא שנתן רבות לאשתו לזנות על ליבו בפניו עב' לזנאם מענדיל.

כח) בפנינו מ' אחר מו' יוסף בודי דברים. ואחר הוודי התמלכו לשאלו אותי. ואחר וכי יכולתי להניד הכל בפ' א' שלנו. ומה אחרת בפני הרב והקהל חיך אשת ר' הירש בר' שתי וכתה עם איש כבדי מי הוא זה. השיב והושיע ולא טשא. גם ר' הירש הכל הניד חיך הוא זכה עם אשתו ומוסר עובדיו. גם הניד או ר' ליבו טבא על אחותו. כך הניד ר' ליבו בפניו בכספי על ידי טורכפאל. היא הייתה מואמת מתפלה. אבל הוא פיתה אותה. גם הניד ש'הטאר א' על ליבו בפניו טבעת שהיה בק' קראהטין עם ג'יפור' הירש המה כולו וכו' עם אשת ר' שלמה בן אלישע. אפילו זה הירש טמן ר' אברהם תר' גם קיים המנוה עם אשת דודו הכל'. שאלנו אותו אם אלישע עצמו עסק ג' זאת. והשיב עד אז לא עשה אלישע בפניו כזאת. אך לאחר ביאת הפרענק. קיים גם הוא המנוה עם כלתו הכל'. שאלנו על בנו לשימן חיך הוא. השיב גם הוא לא עשה זאת עד אחר ביאת הפרענק. ועד אז הוא היה שוכא לאביו. אכן עכשיו הולך הוא בדרך הטובה. וטומר ג' מנות שלהם. ואהב אותו אביו. וה'ל הכאה לאביו אלישע. כאום משה בר בניו ל' וכאם יוסף במו' אליעזר ו'ל'. ועט'ל בקונטרס הרבן וידידי מעל תשובה יוסף.

העתק מגוף הכתב של הפושעים המאמינים בפרג מובס ש'ן שר' וברכ' תר' שחיקי פמיא

אחו' גיסי מו' אברהם יז' ומה אחד שאת לבי טעמי שאתה יטב בין ההדסים האריות. והקב' העיד שונדן כדקא יאת. ולמען הסם לכלתי טנטער אפילו כחלא כיוא. ואל תירא ואל תת' היטועה לפ'. ותיכנו ורחו את ישועות ותפרום בניו להר' ר' יעקב כהר' ר' זעליג. ימלאי קמון סנ'ל (זה האגרת מוחק מגוף הכתב שלהן שכהבו הפושעים לה' הפושע אשר ישב באיראן אבר שמה פאיר: ונס החיפלה שלהן שמהפלה לין). עת רזון לכני יהודא ומתנה יושע. וה' יושיעך ולכל הללים אתך ה' ה' אהו' אסי ידי ה' וידידי ככפי כבוד מו' יהושע ינו'. הנה אהו' אסינו ורעינו ידיע לחו' לכוון שטלחנו שליח מיוחד לה' הסגלה ב' יעקב לק' טטשכרוויש. כאשר תקויה עיניכם ביד מוכ'. וסעיקר הוא שלא תיראו ולא תפחדו ולבכם אל תערנו. כי הרבה ריח והגלה לפני העוקם. וכסוה קסוה מכל'. כי מהרה יבואו ימי עטרה. כי קרובה ישועתנו לבא. ומנו ומצוה את ידיע כהורא. ולא חזיתא ומטרי. וכל מה דעב' ר' חנוכא לטב עביר. ובקשה גדולה אנו ובעסקן יוכס שלא יהא מורך כלבכס ס'ו. כי זה הוא גורם ההיזק. רק תמיד יהיה לעבודתו יתברך לבככם כלב ארי' בטוחה ובטוב לבב. ותייה טמויח כמסדו הגדול יתברך. כי לא יעזוב את קביריו. כי ככל יום ויום רוח כמורך אור לשרים. באז אלינו נשות קדושות עלינוס ויבשרים כמורח טוכות מה שא' להצללות על הכתב. ונס מה שניעשה בעה' ק'. בכל יום ויוס יש לנו ידיעה טעם. כי לא יעשה ה' א' דבר כ' א' גלה לשערי הכביאים. כללא דחילתא חקוני ויחזק לבככם בעורת האל. וכסהיה פא' פ'נספר גבורות ה' ונפלאותיו: ולע' ש קנה הידיעה. כמון במו' שמואל סנ'ל. ואז וואלף במו' שלמה ינו'. יעקב בע' שלמה ולמן. שייס יצאק במו' אהרן. (והו' היא החיפלה) יהי רצון ולפניך ג' עו' שטפלני בתורתך ודפקנו באמוכתך וטער רעיוני לאבדך באמת ובראה אתך איכה ובלבכנו סלס ות'יק איובך בלבנו ויהיה כל מעשינו כד' א' רק למען הקטול ס' להקיר גדולתך שאתה הוא אללים אחרים ומוחך אולם משימו המת שהיית בתבל הנשוי ובטלת תורה דבריאה (עיין מובס גדול מהדורא מעלה כב) ועלית לחקוון להס' לכל העלמות. ובלעדיך לא יש עול אחר לא לעילא ולא לתתא ולא כד' רשות העולם. ואל תביאי לא לידי כסיון ולא לידי כיוון וכו'. לפיכך אגבחו עוהרים ויובחים ומפערים ויערצים ומקריבים ומיערדים ואל'ים כו' את שם העול המורך הקטול הכוסר והנרד קדש הוא ד' אים' ד' שרן כל הרגים ראש ומנב כל הפרכות הוא אלקים ומוחך אילש ע'ו. שהיה בתבל הנשוי ובטלת תורה ד' א' (כאן מורג ט'ס לפ' הארורים בתפלה) ופלה לחקויו להסיע לכל העלמות. ובלעדו לא יש עול אחר לא לעילא ולא לתתא ולא ככל שית סיסרין. לא בעולמות העליונים ולא בעולמות התחתונים. לא בעולמות החכמים. ולא בעולמות היגונים. פרוך הוא ופרוך שמו לפלס ולעלמי שלמן. ואכת הוא ככל בודא ולא ככרא. אמת הוא אלקא ש'ן בירך אשקיר רותי כפשי ונשתי ס'ס' אי גראדי איל אים דיא ס'אטי.

שמו למס

יודעה . שה' שני' אסתי אינע שהוא אידהוס ללכאס . תיבת ס"ס מה יש בתפילה שלכן . הוא רמז על סיניארע
סאקזטוס . ור"ל און קדש . תיבת תר"א . ר"ת תורה דכריהו (כ' ה' כמסח שמשלח לידי וכראש מט"ס הוא . ונ"ל
ר"ת תורה דאילנות) אלה יומעדי (רנ"ל) ארז תקראו איתם כמותם . סיון' כו' ר' א' כמסח ע' ל' י' ד' כולד הט"ז . ד' וך' ע'
כתבשח' חלמני . תיוו ט' כו' י' ב' ח' ה' ד' א' ד' שבת קדש . אב' ח' ב' נאול א' כולד תשריג' . ע' . ככלו ג' .
ט' וכו' תענית . ט' כו' פורים . טבת י' ד' כו' ר' ד' כו' קבלו מלכותי . טבת ט' כו' . ארז כ' א' (עין תה' ק' סיני נוסח בחנאות
מלח) וכל אלו הימים אזורים תיקונים חוזרים כ' א' ח' קכ"ו הלל גומירי קל"ו . מיר השייכים . חזן מט"ב . נוסחיים
מ"ט כ' חוזר פ' ש' עד הפסוק ועד הפסוק כאון סלה . גס כלילה אזורים תיקון . וכך' וכך' ט' סיון אחרים למה רגשו
וכך' א' ארז אזורים התיקון . וכלילך' ב' סיון . עכ"ל המוהמים המינים המועממים . כנוסח משלחו לידיו :

החלפנו בתפילה הכל' רק ארזה מילות באתיות הדומות לקיים אזהרת חז"ל בע"א שאם קורין אותה עין כללכנותה עין קון

נוסח החרים שנתנו בביח הכנסה הגדולה בק"ק בראד
ביום התענית ר' סיון . וכמו כן הכריוו אותו בעת
האסיפה ר"א כב"ה בקאסטנשין . וזהו חוכן נוסחו .
(היום שדלים זה החרם נ"כ בכ' סיון)

החרם של כלנו כדועש תקיעת שופר וביחי נרות כנסנו . ותוכן הדבר שהחרם של . על כל מי וזוי מבני החלומים
בס"ך שהוא נשחך והוא איומים כרכי' מר' וכתן העזתי הנכניא שקר להם שחיק טמא . עדת כלבים בנים שובבים
נשמיטא של החרם על אותן והפסכים דברי אלהים חיים . ספי נואוס עושין תורת משה . ותלמוד רביא ורב אמי .
כיסך להם למותות . לעבור על טיבי מיתות כ"ד נכריות . גם של החרם על מי שידע על איה איש או אשה שהוא מן
הרשעים הכל' . ויפחה עיני שדן או יתעסק בווי' יאזו שאכל מואכלם . יהיה מותרס כמותה . גם כל מיני מוישראל
היובשים על ארז שהוא מן כפרהשעים הלה ומימיים להשדיר כרבים לחרסם הדבר . כדי להכדילו לרעה מכל עדת ישראל יש
של החרם על כל מי וזוי . מלמד ספרי הויכח הלה הקראים ספרי מהר"ן ומזרות נתן . ובזונת החקיעות שלהם .
וספר ספרל המכונה ואבוא היום ל העין . וכל מי שיש בירו ספרי טומאה הנ"ל בו פיוצא בהן חל עליו החרם .
אם לא ישרוף הוא וברותיו . גם החרסחל על מוציא הקמיעות הטמאות וכן גזרו בחרקהחשור על האמונת
הכובכת הזאת בקלא רל א פסיק . חלילה לו לתורות הוראות בשום מקום . ואסור לשמוע חוראתו בין להקל בין
להחמיר . גם אסור לתורידו לפני החיבה בשום פעם . גם לא יחזיק שום תלמידים . ולא יהא סופר סת"ס . ולא
שוחט ובורק . אם לא שידוע ככירוד גזור שעוב את דרכו הרעה של אשי כת ס"ך שר' י' יעשה תשובה גמורה משך שש
תמימה . והכלתי שמוע יהא כלכד כמותה החרם הכל' . ושכריוו על נשיהם ובכתייהם שש וזונת ובמיים ובכתייהם שש
מזוהים . גם דור עשירי לא יבוא להם בקהל ה' . פס' כו"ן וסרך סגוליס כליהם . גם של החרם על כל מי וזוי שמתוכן
האשכנזותיהם והלאה וכו' כנאזר ככל כו' . גם גזרו שלא ללמוד ס' הווהר נשום ספרי קבלה הן בדפוס הן בכתב . קודם
שיחלפו שלשים שנה ואף ארז ארבעים לא כל הרוכה שש יעול . לא הותר לא למי שזילא כרסו ש"ס ומסקים וזו להכריז כרוו
הכל' ככל ע"ר ככל מקום אשר דבר הולך מלבו של עולם ודתו מניע . גוף הנוסח אריון יותר . וכבר בא בדפוס : ואנו
קצרכנו . שלא להטריח הקורא בהנם) ותמימים על החרם גדולי פולין .

כך הם סופסי הנב' עוועשה כ"ד והכרוו והפ"ס משלחו לידיו נוסח . ומלכד אלה הניעו הנה כמה אנרות משוומים
שרעונים מצינו הכופרים האחרים הללו שינאו כפריםיוא לעקר דת משה ויהודית . ואזרו חין לנאולק ונחלא בה'
בתורתו ונאסילו כנוספי' הנוים ארז סביבתייהם כמותקנים שבהם לא עשו . אבל קתלו מעשיהם יותר מודר השובל .
נאסו אזושיהם שסייכן הללו תולין עמון כאלין חזיק את הרבים בכתיבותיו וזויר פירותיו בושלי כוור' א' בחרוף ונדוף
וככל . ש' עושין אותו באפי כנף וסודרין אותו בסוד' ה' א' א' שר' . כי היכי דלכשז מיליה) לא אשא שמו על ספתי
חפשי' ה' ה' ה' ה' . כככול שלח יבול .

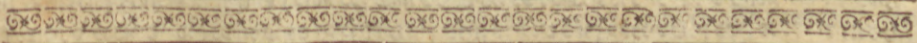

וחורף תוקף מעשה שהיה כסדרו עיין להלן בביום ספר שבע לנו כסילים באלק אחרון מוזנו שקראתיו שבש בורר. וטעם כוזר גם עינין פרענק שמו להם לראש ואלוק.

והנה מה שהשכתי על כתבים הר"ל. וזולתם אחזי וזכני ה"ש"י. שהניעוני מחולין על עסק ביש הלוי. לא כאשר בירי העתק. רק פזון תמינת תשכית היה ביחוד לה' הרב המובהק כיווה"כ כ"ך נר"ו קברניטן של ועד ד"א בדור זה אשר שאל מחני עשה ודבר הלום (כמש"ל באגרת הראשונה) עניתיו לא זו העיר רמזי הרחוקה. תבוא איננה עורה. ולא זה הדרך לבקש ענות מרחוק. ע"י השתדלות אל ראש הכוירים בידיים ריקניות ואין תשובה. אורחא ותיקא ווודא קלילא. מי יוכל לעמוד בסוד ההוצאה מרובה ההכרעות וגרובה. לדרך ארוכה. ואיה האנשים אנשי סיל נדרו כת ללכת בדרך הרחוקה וכבדה כזו. ואשר כח בהם לפימוד בהיכל חלק. ולפני מלכים יתיבבו. יודעו לשון לשון מליצים ויזכירי מדע הכקאים במלכה. ואם אולי יזכרון ולא יספר המון. הלהן תשכרנה ד"א. וינחילו עד כש עוד התמהמהם בתולת ממוסכה. בין שייאת למחלתא אולי ברא דעלזתא ולא תעלה ארוכה למוכסה. גם אין אומר בלא כלי ואפילו הנכור נרץ לתרה לרוץ הערבה. על כן אורתי להם זאת ענתי לתהר להכין כליווין. עשו על פי מחנות הקב"ה על שפתי חלק בהשטע לא יתפל כיו לדון כהלכה. לכרר סיוב נכסיות שמירת תורתנו הקדושה האלקית ולמנוס רסן כפי השתכנה ע"פ מוסדות וזולתנו עמנו מאושרת ומקוימת שמורה בכל וערוכה. וככה עשיתי מיד בקריינת דאגרתא הזיכאלכרונקא. ואקום ואעשה את עלאת המלך ה' נבואות ישעיה לללא נאון כל צבי. מלאתי ידי לה' בקסת דרוכה (ביסוד כי יראתי עומס השלכת ק"ו. כי כבר שמונו לאר חיוה עפסי הכוירים בחדיה וו. וקבענו בנאועת המאורע של שריתת התלמוד ושאר פ"ק ע"י קאמיניר בישוף. והיו כוופרים בעינינו שמיים ללא דבר. וכן נלה את אורי ביחוד ולמוד כונרי. הוא אמר אלי תראה מה שמוקד אחריו זה העסק. וככנס הדבר לבני בארם של עכנאי. ואעק אומר אלה ה"ה הכלה את עשה את שארית ישראל. האם אש דת. תאלל באש וזה יקדת. קצתי כמי שארע זה בימי. לכן חשתי ולא התמהמתי ללסום בעד תורת אבותי ודת יסודית קהל ה' ועדת. לפרוק כשר נרינו בעוגרות של ברזל ולהפיל מומתם עד דדת) וקבעתי בדשום ועשיתי כיון נדר כיון למנוס (כוכב שכתו כמות של אנשי ש"ן שר"י) גלוי לכל העמים כיום הזה. על הנהגתי ועל אחרותי הודעתי בעממי עבד של תורה. הניסו עממותיכם אלי אני הקטן שבישראל אורתי. מי בעל דברים יגש אלי. מי הוא יריב אתי נראה מי נדק. ואם מעט ואוספה בהנה וכהנה ככה. נדרשתי לאשר שאלוני משפטיו דק. כוונאתי לאשר בקסוני. קרבת אליהם יספגון. לא הייתי כיפתח בדורו. לומר נודע באתם אליעתה כאשר נר לכם. אורתי הכני פכני אל בני קדוש קורא בשמי. אף אש בני אמי נחרו בי. זה שש כמים ויותר שעידותי בהם כרואה את הנולד. ולא פנו אלי בעקתי חיים מפני המי"ן הרע הזה נזר היהודים ואויב איזונתם. מורה ראש כל שעיפי המינים המופתקים הללו שבפולין. מאז דלגתי ויראתי סן ידוע עלינו ועליהם את הרעה. כי הוא מכה בסתר (קשה מכל אויביו הנגלים) משנה עוד בדרך והתירתי בהם שיעמוד על הישומר. וינדרו נדר על בית ישראל שלא יפלו ביד השר הנזר אותנו זה שנים רבות כתוף מחמר. ועקתי ונזונתי ככרוביא. אין נושגתי ואין עונה. רק קצתם מתגללים בקונר יד ואסם יכולת. וקצתם עוזרים לרע ואזיקים ביד הרעים. מי"מ הפעם שבאו לידי. לא אורתי יען קראתי ותאמרו ונו' ותפרעו כל צעתי. גם אני בידכם אשחק ונו' תלילה. כי כלונו כנו אל מי אשד. אף כי האנשים האלה אשר ישארוני כעת בעת רעתם. כאנשים לה' היו שלמים הם אתי מאז עד שתהירק לא היה לאל ידיהם בעת ההיא אשר הנלים משה שטן ע"י שטי כוב ההולכים לקראת נקמים ויזעמה כספים המכסיתים ולא עזרו כח האנשים העובסיסויהשירים האלה לעמוד נגד עדת קורא מחאן הפלוגים והסרוסים ארופת כשדה ונוף קיים. לרעזם לבלות עיניהם ולאדיב כשמותם. גם ראשי הפושעים ההם המזיקים כושלותם שלא לשם שייסו. העוררים באותו זמן היו מוכים ככוירים. לעת בואת כבר פקסו עיניהם כנו לעיל באגרת הרב מבייא"ע חשתי ולא התמהמתי ללא לעזרת ה' בנבויים. שלא לעמוד על דם רעיני אחינו קרן ישראל הסוככים בארץ עאלפיה פולין בקרן ששכה. והתנדבתי לה' בנפשי וכמארי כמה שחכני קוני. אף אש וזכני אדם אין איש אתי ולא ששוקי בירי. הלואי ולא היו כנבדי. גם כל זה השלכתי

שיטת רמ"ם

סלכתי כפשי ונגד . גם זה הפעם וסרתי כפשי על קדושת השם ית' אלהי אבי ועל תורתו ואמונתו השלכתי יחי' והתנריתי
 שלמחה בכוזרי ארץ פולין בפרטות . ועם כל היודים את ישראל לסוד מאזרי'ה דברתי משפטים . קראתי משונשים
 וזוטרים . באחת חשכתי ביני לבין עמי . בודאי יתעוררו עלי דובים וזאבים אריות ונמרים . ברם אלהי שלם מלאכה
 ופנה פום אריותא ולא חבלוני . גם נתן חני בעיני תלמוד פקח שהודיע בעולם . טוב הקונטרס הכ' ל' . תרגמו בלעז אשכנזי .
 וקצתו בדפוס גועטין הודיעים אירושים מעיני תלמודים מרעיים . ושכח מעשי נגד מלכים וזרים . עגרו בחלום כף ושימו
 לפיהם כל טוען ווערער אדמטע בא' את אשר קרה לי מנר אחר . ען אשר בשם יכרא יכנה לא באות ולא בדקה כי אלהיך
 וזער . כי יבאה סיה רעה מן היער . מועות שריות וכוסרים תמות נפשם בכוזר . או מד לבדים הוא (ואם באחת גרוש
 הוא חסדים דמירי לא וספי סם שמים לבטלה . וזה היי'ן הרבה אשה בחר' ו' וכש' ש' וסקר והסך דא' מ' ועשות תורה פלסתר
 לאלהי'הא ולקללה . רק בכחיה שנות הפך למחש' גוונים כשר . ינדק לו זה סם) כא מנוקבא דתהיניא רבא ויבני לילית סמנדל
 שער . כנפשו לארנג נגד בודים עושה מ' ל' כוון וכסיל לישכ באער . לברובית שמו סכל ובער . פיו
 פוער כמור כוער . להשיע כמרוס קולו . כאילו כורקה כי מייכות מ' ו' לפיות כועה לדעת אחרת וכן
 שחר לכתוב למקומות הרסוקים קודם שהגיע הספר לשם . בטרם יבינו סירותיו אשר הוציא עלי
 לשון מייכות . לוען יאמינו הפתאים סבלתי בקיאים בזרמות זה השועל . ששכ לבו
 בבית האפיקורסים (לכן הוא פונם באומנו) ופושע מוכטן קורא לו אפרסם לנאת
 על פתיו ע' א' משכער . והתנכל בוש לוען יהיה לי לשם רע למען יתפוכי
 ולא יביעו בספרי . סכתתי להנין על תורת אמונו ואמונת אבותיו
 ורבתינו ז'ל' . וביסוד התלמוד . להבי' לו עמוד . על כרסם של
 שמתנבדים ולסלק מחוכו כל מונא וער . והפרין עו פנים הלו
 קסן לתוך אכטו רותפת עם מידע שיכח . רק כד'
 לשקרירה כפני הכריות מלושי' הדעת דיקי' היווח לכל
 יסתכלו בו ולא יביעו אור האופ' אשר הוא
 כנפשו כחו שער . לכן בדבר ה' עתה באתי
 לגלח בחלך אסור (אשר וביית האסורי'ם
 יבא למלך) את הראש בתער . הו' כירה
 את אשר עשה לנו עולק . זה הקשה
 מהמן בלפש ובלק . גם את הוקן
 תספה לשוכו תיק עם הכס
 דובר ככלה ה' כשען ינער .
 ואנחנו הדבקים בה' אהים
 חיים ומלך עולם כאשר
 ידבק האזור אל
 חתי אים כלניות
 וער :

סליק ששט לסוס רוחר אושהו כתנור כוער . ובעזה"י נתחיל ס' מתנג לחפור גוער :

מתג לחמור

חמור גרם צמקין לנשך וסובר עמם כגון זה שטסקויו רעים • יואה צמרו מציא של עקר צבית הנדלח
 צבתי שישלו עליו גענועים • האי חמרא דלוכפא שמשחקים בו הליגים ומלבישין אותו עוד
 אדם ועור חזיר החד פיו כלאו"ה עוברת כטל מ"ק ארעת ממארת וכלגופו מלא כנעים • ולבן שכש יהיב
 ליה לבר לבית שמה וטלית שעליו כמדדעת של חמור גוער במשמרה ראשונה אחריה והולכים וכמכרים
 כלבים לועקים המתחפשים ומתלבשים צמגרי האנשים הפושעים • סורוכא מעל אלהי האנשים
 הרשעים • הפוחזים הריקים ואלי כשלו צם לדיקים כשרים ולנעים • לאו וראו אים כמחית און הטועים
 והפטיטו עורו של נחש זה ראש הצבועים • צמדיו יהיו פרומים וקרוטיים • ראשו וסערותיו יהיו כדוטים
 רלוותה מעורו וצברו יהיו קלוטים • אז נקוה במהרה צימיו לציבא עמי ורכב על חמור וסלו לליון
 מושיעים • אמן • וכלוה לחבור זה • קונדרם רסן בוחעה והוא מה שהשיבותי לגנידיו ועד דר"א •
 של אודות עסק צים הלז של כח הארורה ש"ץ שר"י שעוררו מלחמה שם עם ה' ועמו • זכור מלחמה אל
 חוסף שמע מפללות תמים דעים • כי הויל'ה' כלי זעמו • והגדיל לפשות לעמו • לממן שמו • אל
 הצוד הרעים :

נאם המכניג חמור כגון זה (גנרי צמורי צער"י • לא בחמורו של רכב"י דרמו ליה טערי ולא אכיל ת' פלין • היאכל תכל
 בלי חלא ותבלין) כמתג ורסן עריו לכלום • אשרכה ואגידה אסודה כא קידה מהי מיילי דבדיקופא • ואמטיק
 דבר הלום • לא משהו מלום • אתה הקורא כנדק עבקש אשונה • שטעא כא אמרו ויטעך אלהים כי אפרית לאיש שלום • כי
 הנה בהראות כדעום הקונטרס שכתתי בעה"י לתועלת בני עמנו לקיים בידיו תורת אלהינו נגד הקוים עליו להדיחנו
 לתת רסן כפי העתקוויים • בימי ש' רשאה וורעו הכטייה עלינו ולהגיב הרבן דברי חכמים כדרכונות שטעו סייג לתורה
 להקדם עמודים חוקים לאינונתנו ולתורתנו המקויית ומוקפת בידיו מודעה קבלת יעקב • להראות כי לא לבד משרת היא
 אצלנו מאבותינו ודל"ל • אלא אפילו על פי ימידי דת מדעה לאומות וולתנו • ונרפטי לפר פדר עולם שהונאטי לאור
 עולם שכנת מהנה טובה בראותי כי נשתנו עלינו הדרי בראשית באותה שנה ושלפניה • שקמו בימור בחשוו כאדאליש
 איינים הטעוים הארורים • החופקרים לכל תועבת ה' אשר שגא יתק יתנכריים ואנוויים • קא ש"ץ שר"י הכספרים באותה
 מדינה מכמה שנים כמורסם בעולם • כאטר מאו (זה טעונה שנים) הודענו בספר הקבלות • נש ומלככים כואת הנדיה
 ר"ם תיאופל על שם שנים בארתו הידועה אשר אנכונה בפרח עינים • לדנואם ולאות • ועד טעסיו עומים כמחשך
 מעשיהם כביעי באיסורא • כי אע"ג שדקוים הם • היו מתיראים מן הפרושים • וישו יתערכים בישראל ולא היו ככרים • כי
 היו עושים מעשי פושנות ייהם במחיתים • וכטייהם האלה גלו שמים עונם • עלאו ומוסבואיהם ברוע רוחה שסוכה • כפרו בדת
 יהודית לא כוש יהודי • מעאתם כבדו הגידולא כקדו • פרקו עול תורה וזנות כפרה היא הפרו כרית עולם יתדו סברו עול
 כתקו מוכרות עבכו עורות כנים על אבות ואמות • ילפנו חוק הפרו כרית עולם והתעברו בין האומות • אמרו הנה ככל

מחג לחמור

הגונים בית יהודה - וזמאשפטי הגונים אשר סביבותיהם לא עשו אלא לפנים - כמקולקלים שבהם ולא כמתוקנים - על דבר
 זה לבטא קצתה בענין כפי שברצונת פולין - ויבא דבר הכרוני וההדרא אינם זכורא כועד ד' וכלל הקהלות הראשיות -
 לכתובים ולבדושים להקדישם מנבול היהודים והכדילו כל ערב מישראל - שלא יבנו בתלמי רחמים ולפידים של אלה השדים - כי
 אין להם חלק וזכלה ולא זכרון בישראל - בשוד עשה לא יהיו - וזככת בית ישראל לא יכתבו - וימנו מספר פנים שני עולם - וידרו
 ימים שאלו כלם - אך השמתינו הללו הלבנו ונתלנו בהחזון ד' קאוינין וזויה כומרים במדינת פולין - וקנו חסן היין ומספיות
 לכהון חוקיהם אלא לא טובים ומספיים כל ימיו בהם - והענין אותם בשוד כפול עוורו צימיהם - להתרעם ברכי כפי זמתי
 טוב באזור אליהם - שהם קרובים לאומת הנוצרים בארצותם - ודברו טובים בהים עליונו היהודים הכשרים שעוורו אבותינו
 על ההימני - צינו אותנו הרבה בדברים - כדנים וכלם - כדי להסלק ובעלי ברית המופנים אותם עד הפרדה - עוד
 תאז עשו הפקידו להם כמותיהם וזכותיהם לכבדים לשדים ולכומרים - וע' סרסוריעברה של זכות ואוף - תבא להם ערי'ם
 שורים הכותיים בדרכיהם ובקניניהם כפסה חפנה - במכור בארצות שבתנו יחסי חסן במוטלסום - ואפילו בהמתן של
 ישראל חביבה עליהם כבודע - כ"כ כ"א ד' ישראל וזכותיהם שפסם רעע מתאיה להם ומצדקתם להבניע היכר ולהטעם טעמא
 תא' אורא נפס רעבה כל חרמתון - בזה האופן פתוס ובלו להם להאוך העון כפולו השואל עשו הרמון - והיו איני בני שם
 שם במדינה כרענה גדולה בר ומקום מלאוהם גם הכרזתם לעוורו לתפעם הכומרים ולהתייבש עמם השמיקורים האחרים בויכות
 של אודות הדת - שתלבר ולא למשות ולמזון - והדומיגי נערה גדולי פולין תופסי התורה שמה השמיקורים כפרן ובקשו
 ימוני עמם - ודבר לגדור הפרדה - וכבר עלם בדעתם לשלוח אהבים ידועים וככוכים לאיטליע לשיר דומא לדבר אל ראש כומרי
 הכוכים - שינה על הגומי חלכות פולין כל חוקיו די הפושטים הרעים הכל - ולגודו סעד על אנפיות ש"ן שר' - כאשר
 שיינס ככר פסוק על פי יודעית דין תכמייהו נורים - שמוסכם אלה בכלל - שלא להניח במדינותיהם לקדם שום דת חתמה
 אף בידת חסודת משוקמת שמוכת ומורשת ומורשת תאך חיים כמותם של כפלי ש"ן שר' - שהיוניא אשדא' ש"בלי מפנס
 ש"ן הכראי - לא תוכל הארץ להכיל אותם ותעבותיהם הכלי כמפיהם ודברי תענותיהם ומש' שקויהם בזון וקנף כראי -
 יאכבי כראית את עני עמי כי דתם נדה כדה - וזה ה' ליעקב סביבו כדיו ימים ארזוני כמירי וילה - פלנות בעתמי
 יבאר ויעדה - ככל חתמי חלטה ארכובותי נקשן דא לדא - וכל איכרי לבשו חדה - ואורו אה' ס' אלהים הכלה את עמם
 ח' חרית ישראל אוי לכוניה פלתי ביומי - כי אין מתחיק בדינו - ואשי' אותם דבר כאשר עם לבני - כי לא טובה ולא
 ככונה השנה בפעם הוא - כי אורח ארציקא כ' ויטרו הענין להוצאה דבה ופודר מוון כבד חאר - ונאבד וצן ארץ -
 ואת ח' שלטת ומי ילך למו - וזכור חק טרגים יוכאן עד גיתון - מכל הולך על גחון - גם אין חוון כלל כלי - ואיך לפס
 בגורים נרד להודיין - לשלח ידבק' ת' וצמי כבוד טובים - שאובים על שמונים עדות - לישראל שלא לתת מקום לאמיקורים
 לרדו' - לכן ואת יעמי איני להכין חכתה עינין הלו - עמי כראוי השכל וכלם הידע כלם רכב על דבר איות ורבה עיו
 פדות - לכבר ולהרדת קלון הכת הארורה ופדיה לעיני העמים - ולרסמיו כדפוס ולתרו' וכלמן לעו בנותן שלהם - כספר
 סגלוי כיום הוש' - להיות כמות עינים לכל אשר אתנו ובעלי אינוזנו הקדושה ותודתנו האלהית ואת כל ונוכתת - תשובה
 כנחת - לכת היודות - להודיע לבאר שמש - חק כלתילי עלי עסקוה -

אלהיה' גם באיות פרק ששה - נראה כאן כמקומו - ס' לצווי אשכנזי - שהדפים פרופעסר דאוויע מערלין בפרפורט
 דמיין - כתוב אל האל יר' ה' - שהלכה בעד השמורטס אייבשינד האבד יונ' ק' - אשר כבר נודע לרבים מלפנים
 את אשר הולין עלין תלמידו וידו הלא בשליחותו ופשוט קטורה כפסמו המומר קארל אנטאן - ג' ככתב למיר' היה שם
 שנים (אך אותו חבור עכבישיהא יעשה די אייפמיגר עמון - כיוונים בדינו עדות על פי הגדת הסופר בייראל (מליץ ככבר
 ובאל טוואל) אשר כתן כתוב ודתוס בירו - שהוא הפותח ופיו של אייבמיגר - הדברים שכתב קארל הכ"ל) על ספר - וויוליס
 ובלאן אשכנזים וכדור - כי שוכר היה או אלו לדבר הזה - העלה הכתבן הלו הוא השאבר האייתי - על פי ח' שם
 אייבמיגר (ומחברו עממי והראון) כפיו - להדגם ולמכרס היעב כפי יכלתו - וכך עשה ככל באו ליימות הלמן - ולא של
 ג' ב' אנטאן כלל - לא עשה בו אלא מעשה חק בעלמא - להביאו בדפוס (בקעלם טעמד) בשכפול סקל מומי - כאשר

מתג לחמור

הדגם הוא קארל . והתפאר לעיני אנשים יהודים . מרבו אייבניצ'ר אחר לו החבור שלם נמר מתחנן כל זכרו (עשות
 זכרו ככס לברוכו ויוי שכם לשם בשביל כך) מידו לידו בכית ממותנו סאב . ומנכה בוג' כלל יהדות . אך דלויט
 הפ' לעה הסגות על תבור הכ' לסקרלא על פה קארל . ריב לו פה קארל פנס . על לא ממש בכפיו . עשן עליו שהוא סקרן
 בזון . מוקק חקקי און מכתב עמל . בדברים אשר לא בן סונה את העולך . כך הם דברי דלויט (ולא על קארל תלונתו
 כי על רבו הכ' ל הוא בעל החבור בעגס וראשונה כנו') בי אמנם הוא דלויט (לבי דעתו והתפארותו) יודע ובקי יותר מינו
 בעיב האבד הכ' לומיין בקניעותו זכרו . שלא בתבון לשום שם ויזיין רדו מהרמום ודושי שמות שזכרו שמה כמירוש
 הקניע שקבע במ' על קארל . אשר בדאם חלבו . בי הכל כוב ופולט בדו' תדמית לבו הוא' או לא מכיר האמת . ולא שצא את
 רבו כל זכרו (מסד בכמרוס בג' ל') גם אומר דלויט שלא כתבון כותב הקניעות השדשות הלו לש' סר' . כאשר מסדנוה
 אכסנו . שם זה טעות או בלבול ועלילה . כי באצת (לפי דבריו) אין לו זכונת שאמנה אחרת . כי אם אל הכוזרי מנצט .
 אליו מתחנן ומתנו מבקש אייבניצ'ר וזאל עור זמרוכה בכל מוסקי קניעותו הידועות ושבזרות אללו כודאי . לא לעיין
 אשר בשום אופן . ושהיא הסבה האמיתית היות בעל הקניעות הכ' ל' כרף מן היהודים . שמהם מעלינים האמת . מחפצ
 אימה מן הכוזרים . לכן עשו תחבולה זאת . בדומלכס דבר שאינו . לתלות פרמונו של אייבניצ'ר בעון ש'ן . כדי להפתיר
 שדבר שמתחנן בכוזרי . כך הם דברי מעגל'ין הכ' ל' המתהדר לפני מלך . לכן ערך דברי בקשתו לפני המיר'ה . ש'ין
 ויכסה על האבד רב' ל' ויגילהו מן אויביו היהודים . כי הוא מדעלי ברית חדשה בדת המלך ואמונתו אמת היא לאייבניצ'ר .
 לפיכך מאויב המיר'ה להיות לו לעונן ויחסה . ולרדוף אותי (אכעלב והנדרקבלא' המאבד הכ' ל' וסיעתו . האורבים לי כדובים
 של לא תרמה ולא שום בכפי . ובאשר נודע גם למלך יר'ה . ועל בן יצאתי מלפניו ובאי בדיו . לא פנה אל רהבים . וטפי רוב
 המרים ומכוערים הרבים . אשר הביאו אויבי סכס דבתי רעה אל המלך . נער בהם והוכיחם כדופיה . וקדם אותם שזאחי סכס
 אשר דרפוני ויסיטהו בי לבלעני סכס . מלך מסד אורה בעיניו כל דע . וישב עליהם אופן) לפיזו מתנגד לאבד הכ' ל' על
 שיתו מתנגר . ואמר דלויט עוד עלי . שאי אומם מעשי אבותי . בידי בעיני זה . שם אביו ל' בהיותו אב' ד' בחמטרה היה
 מתגרה כמיון (הנודע לבעל ברית ש'ן סר' בימורסם בעולם . ואמר כרופעסר הכ' ל') שם אותו שיון לא היה רק מוגד'
 שמש על פו' ס' . וכן אבד הלו הולך כשישמו של שיון בלי הפק לש' ד' כרופעסר הכ' ל' וקורא אותו וזהירטון (כך מוכיין ענין
 גם פמיזין שבפארדליע) גם ובר דלויט שם שהוא התלף כתבים עם אייבניצ'ר . והוכיחו עד מותי . ועלם אמונתו התקוצה
 בלבו . כחווה כחווה לבו של עם איונות נזכרים כפי שהתכרר לו . ומתדמה יהודי לעיני היהודים בני' ק' ששזוהו אבד
 עליהם . ועד אין לא יגלה לבבו האיוון עם הגזרי וככון לדתו ולעבוד שבודתו . כל אלה דברי דלויט הכ' ל' כלל . ומתקלסומו
 הרעב . יסיון . כספרו עספירוש הקניעות ובאורן לפי דעתו ומשפטו של כרופעסר זה האכס כשיכיו . העושן ששכת ברי שהוא
 כיון האמת הצפון לבו של אייבניצ'ר וגכוה כמטמוניות קניעותיו . ובאשר כתברר לו לפי דבריו . לא נדק קארל כפירוש
 ששגוב . כדלויט כ' ל' . והגדה עזור במליון מי יוכל למינע דברי עמל ורעות רוח כאלה . המנעיס עד הכספ . דברי כרנן
 כמתלסחים והמה ירדו מדרי בטן . ולא ר' מה ששע' לי אייבניצ'ר (בעל החבור של קאריל') שהוכיח עלי כמנורו לעו שם רע אז
 של סקר מוכוה חלבו . כאילו אורה ווגתי בטרם בוא אייבניצ'ר שנה . שכבר מדדתי והשקותי הסכין לפתוך נאורי . כבואו
 לקבל הרבנות דג'ן . ולא שתי' לבי לסקר נכאש זה שעתה נשכחו . על כן סבלתי ושתקתי . כמו שהייתי או כשרש לא אשיח
 ובאלם לא אפתח פיו . זה כהה שנים מזני נרדף על נוארי מן המזר לישראל . יעשה ראש ונפנה לבלבל העולם . וקלה
 שוקפה ורעכה . כפנתו התגודדה בחלוקה . מן העוזר קראתי יה . שנקי בוררטיה והיתה לי כשפי לשלל . כי יזתעלה בטח
 לבי וכעורתי . והייתי מן הכעלבים ואינן עולבים . אורתי אך זה חלי ואשאנו . וככה רבות עמל להקים עלי אורבים . לבקש
 את כפסי . בה' מסיתי יגילכי מאויבי עו ומורוע רבים . ומלכד מיה ששעה לי אייבניצ'ר בפאסוקויל שלו . סקראו לזאת שדות .
 והוסב שזו כפי כל לזאת ערות . שם גלה ערותן יקוספי את אנשי תלמדות . עם לא היה . אשר וראית סוסים ורמס . הכס
 שולטים את הודש'ה של פנס . לירות כנפותרים תם . את הכל סבלתי . אלה שעיני והפרשתי . אך זה האשרון הכביד
 עליו פכשיו . יעשה סרף עד הכפס כשעה פעמי : לתת אותי לפני כן בלעיל כאילו אני מתחנן סקר כשאט ככפס

בתג לחמור

אשר לא היה ולא נברא. וכל זה בשביל דבר אחד לבד. כי רחמי ייחודי ביד האבד הכ' לשלם יתכפר. וזויל כי היחיד
 איש היחיד ירא שמים. אזי ודאי ישיעי עומד כפככה עמומה. יומתת המנוח ומספין הכל. בדברי און ומדמה. אבל ת' לאי
 טוסה בכל כפי יתך אודב דקרה ומשפי. לכן לא יוקול לי דברי הכל ורוח הכל. מ' מ' ש' ש' רעות עשה עמי. אחת שטייל
 שלי אשמה. שאין לי בה חק כל מאומה. השבית שטל הכלל הקדוש כולו וזא היחכמטט הכ' ל להדיחם מאזכותם וזרות אדם
 ואופר אבותם. באזור אלינו כל היום איה אליהם. הלא אכר שלכס כזפר בתורת משה רבכם (וכן כל הימים הפוקדים
 שכתבתי אליי עולין בו פראנסה כמט' ל' בשוט לבסו. וכאשר תראה עוד להלן בתיחת מ' השבט בעו' הי' וכן כתבו עוד
 משה שלמים וכן רבים) אע"פ שצראה עמו יחודי לפנים. לתועלתו הנפשית ולהכחתו העוברת. כדי שלא יפסיד כבוד
 הרבנות והכנסתו הגדולה. ומעתה יט לכס ממי ללמוד. להמטך אחר דעת מורס ויולמדס. שהוא נוצרי אמיתי (וכן הימיש
 על מ' שכתבתי אליי התולים קלקלתם באייביצור באצרת שיש להם על מה להאון בעברס את מצות הולך ה' נבאות ומסירים
 פניה. כי על פי כתבי מורה שקר היה פושט. כולם מבקשים למוצא סן בעיני הנוצרים ולהשפס שיש עושה באמונה. למוען
 לא יהיהרו אחריהם. ויניסום לעשות מעשה מושכותיהם) והרועה אכר כמט תועה רואה הכדפס כפומבי בכל הכ' להנעשה
 אדאויט לטובת הכאתו. ויושב נאופק כאכן דומס (ויזכר שלא בעצתו נעשה זאת. כמו שבלי ספק יתנכל אם ישאלוה על ככה
) ככל מנשנו ויבוקו ופוטפוטו כל הימים) רק שער ירלין מדעת עמו עשה כך. מה שלא יאומן. הלא עכ"פ אייביצור
 עושה עמו עוד חרס ואלס דבר זה. אולי אענוס יתרה מנו נעשה הפעם אלס. מדכר דקס שלה) א"כ שתיקה כדודאס
 דמיא. בדבר גדול כזה. כי אש היה לבו ישר. סיה מקוייב להודיע כשער בת רבים. ששקר ענה בו מענדלין. לפי מה שצראה
 פנמו שהוא יהודי. או אש כמים דכריו של המלומד הכ' ל' שכלבו הוא נוצרי. היה לו לקיים דבריו. ולהודיע ג' כ' בעולם בכתב
 ישר. שכן הוא בלי מחסו. לא יגבז עוד לב ישראל וערלים. ולא יהא פוסח על שני השפיטים. מה שלא צראה דומתו
 ויכתב בעולם. לא באצרת ישראל. ולא בשום אומה ולטון. כי האמת אהובה אלל כל בעלי נורה אנומית. נשוא הוא הדיק
 נגבז בעיני כל בעל מדע. באמת הנה הוא דופה למי שאין לו אלוה. מאשר שליחודים אומר שהוא יהודי כשר. ולנוצרים
 הוא אומר בשאפי אדם הוא מאיין בנוצרי כלב ישר. א"כ כמזא קרש ובאין ומכאן. ואש כזה אם ימצא שחבזו. אין צריך
 לומר בין ישראלים. טיודס לימטעליס. אבל גם בין היהודיים או הכושים וולתס. ישכח לאזכותם ויכתב לאכזריתס.
 אש להס שטן שלקו וזאבלו בריאה. אכיל כשר ושתות יין לכבאה. מי פתי יאיין לשעועתו. ויבטס בו ויבדודתו או
 בהכשתו. ואש היה בעל אמונה כמזא מיוא. ואפילו אש איבו מטט לכבוד עצמו וכשתו. רק להשיג עולם עובר כל חמתו
 חכל חקוס מפני השקר לעיני וואהכני עכ"פ היה צריך לנקות עצמו כפומבי ולאחזו בדרך אשד. אש לקיים כפרהסיא (בכתב
 ג' ל' לכל העמים) מה שכלבו. או מה שבפני. כי עד חתי יהיו פוסחים על שני הויזים. ויומי משתי הכתות אשר בו כוטים
 ואש היום אזי מחר ימות. לא יבכב קטשה מדעס עד וכולא בתרייתא. הלא אש הוא רואה הכולד. יודיע ששלה אלל איוה
 שאכני הדתות. יבחר לו חקוס שם קבר. למחז כל חילוקת על אודותיו. שאס ינוע בבלי דעת אכני האמונות אשר דתיהס
 טוכות. באיוה אמונה הסקוד רוסו ופספס לשון אל ככה. הלא יכרו עליו ספרים ימאוו בין כנענים ויאמר הולך ג' ורואו
 לשמים. או יקמו היהודים שלק גדול ממנו. ר' כל גופו קוז חלבו. והנוצרים יטלו לתקלם הלג עם קרבו. ועדיין שחלקת
 כחוקשה עומדת על הפה והלטון. מ' יקסמה פסי שמיס דאטון.

ועוד ביחוד סיה מתייב לפרסס בדפוט. להאסיר מעלי עקמות פה ולוות שפתיס. להודיע האמת כהוייתו שאכני שפדתי
 באמונת מ' ש' הסוכות שלא כדיון. כי הוא מודה בנוצרי. והיה בטל הריב והאשלוות. גם כל העם הזה איש על
 עקונו ויא פסלוס. כי מי יתגרה בנוצרים. שאנו שמיים ביניהם. והרי הוא יודע בעצמו שדבר זה לא עלה על לבנו מעולם.
 ואס חשני שקנת סיהודים הכאכנים לה' סיהודים לא יאהנוו או כולפנים. הלא הדכסים בנוצראים יהודים לא ימאסו
 בשביל כך. כמו שעודס מקוויקס בו. עם היתס רואים שהוא מודה בשתיקה. א"כ לא יוכלו האסרים המתנגדים לרשותו
 שרבות בשביל כך. להיותם רבים בכמות בחיין. אסלא באיכות ובענין. ואלל הנוצרים הלא ישיג כבוד הרבה. ולמה זה
 א"כ יגיש האמת. וכי מתי עכני אדם צריך לירוא יתרי. אס מהללוס והגולה. או חן התקיף אשר בידו האומלל (ע' גם פתס

במצב הללו ואם יהודי הוא בלב כוונתו בפני ידבר עם יהודים: אין חסם גדול מזה: הווער ומוחו הלאות אנשים בני ישראל
 את אלפי בני התל כה' ובענין וישווב השקר ויבטחו לזכות שרטים: ונגרורם רעה לכני חווסו: ואם של עמנו לא חס' עב'
 ארשים לא יחוס: היתכן זה ומעל צורה אנושית: שיראה ברעה אשר יוצא את עמו בסבתו: על לא דבר ומשך דבר כמיש
 בו: ואיך סיבה זה דחי אמת ברור: שהקמיעות המזכות אשר לא נראה מעולם דוגמתן: ומסדטן אייבטיג דוגמתן והקדש
 ביומו: אונקמויסדטים על שרטי אמונת ישראל ויחננדיש: לעיקר דת יהדות ככלל: וכזה נדק מעגריין: שאי אפשר לקב'
 היויק והפורוסה בטעמה בשבוע ההבונה על ש' קארל הכ"ל: שטשט לכבוש אותן בנוון דעת ישראל וכיור אמונת דת יהודית:
 אלא על דעת בעל דת חדשה יחד אותן בלי שום ספק בעולם: ואין להשגיח בהפסדה תעתיפיש מל פירושי אייבטיג: שהוכח
 לעיור פקמים: במסוד דברים וכבוד דיגרים: אבל לא ימלטו עב' כמאחת משתי אלה: אם היותו מאמין בש"ץ: כמו
 שמשדכוהו אמתו וכל כונו בני עמו: לא על חסם: או כוונרי כמו שטשט עליו מעגרייל: ואם הראטון עשות ומשנה בדכניש:
 לא שאר בני אם האחרון: כונו לומר פירושו של מעגרייל והכנות בקמיעות אייבטיג: ולפי דעת כל אדם אשר חלק לו בכניש
 לא עשה מעגרייל זאת מעמו: בלי ידיעת אייבטיג וזכורו (כמו מידענו כאמס: שלא עשה קארל חאמוה דבבר סבורו הכ"ל
 והדפסתו: כי אם על פי רבו היתה שויה: ובשליחתו עשה מש טעמה לדבר טוב אל המלך במבילו) אלא דחייגם סבורו
 של מעגרייל בענת אייבטיג כמפנו ובדיעותו והכתייתו נעשה במתכוין (אשר שטשט כי הקדור בקרה ע' קארל למיודו
 לא הפסיק להמאין ספקו בדין השיר' ה' מאשר שהוא מומר שאין לו נאמונת בדניניהם על עסקי אמונת ישראל: וכנו כוונתו
 הוכיח על תחלתו: שהוא מכלל בניש לא אמונ' גם: גם נודע כי קארל אינו מלווה ע' בהשתדל אחר מלווה בתי' מסוד אגלס)
 כדי להתרנות על ידו אל המלך: שיקשכנו וכני אמונתו באמת: לולי זאת לא ערד אל לבו של מעגרייל לקבוע זאת בדכום:
 וליכנס בתגר שאינו שלו: ולטפוט בריב לא ידע ויקרהו: ונקל זאת דעיני אייבטיג: בין מאמין בלבד בין לאיך מיטיג מפנו
 ותאיתו לנפס מתגנדי: גם מעגרייל כמדד לכבוש: לא כוונרי גמור בלי דיק: לעיני שריטי אס סיו פיו ולנדו טוין הים לו לנקט
 העלך: שלא יניש אדם מווייק כזה בוודיתו: לבלבל העולם: בהתפוכותיו וארמוותיו ושעשועיו: אם לא 'בדר אמונתו כפעם
 אס' ה'היים ילך אחריו: ואם הכונרי הוא גליו ילך אחריו: ולא יופי' להונות את העולם ככעם כפעם: ואיך דבר שטו סכל
 אדם עם אונע ולטון: כי אם שטפי נדמה והודבר אדם ככה ואחד בלב: תופפת ה' שפתי' סקר: דתן עליגם שפתי' נדק
 ודוכר שקרים לא יכון בעיני ה' ואדם: לא חלק לו בכלם אלהים ה' א' אמת: ולא תחלף לו בשארית ישראל לא ידברו כוב:
 ולא יונח פיהם לשון דרעית: ואם אמתו וחסים יוצאמו עין: לתת מקוק לבעל דין לחלוק ולהרבר אחריו: באילו אכש
 יראום ותייבטיג: קן יכריענו באורקותי: הלילה לנו: וי הוא אייבטיג: יור הוא קמיתו בשום למוד וודע שרבו: שם
 כפונגבורתו דברר אמתו בינה יראמו לא וכדע: נראה ונשתעה: יודעו כובש נכחותו אם לא שהיה אלוה קמיה ולא חלק
 לו בפניה: כארר הראנעשתה מקרוב בוקמותי: פתח פיו כמגורו ערות הכ"ל ולא בתכום: תחלת פיהו סכלות ואחרית
 פיהו הוללות רעה: אויב לא דעת ידבר: ודבריו לא בהסכל: והככל ירבה דברים: מוילן לא יועיל גם כי לכות גם להרפה
 כאשר כל אדם מונו: ונודע עמיו שחפילו בלשון הקדש אין לו הברה כלל: ואם ויביה עליה: בהתחלות ולטון ודכרת
 גדולות כנואר עתק (כאשר כה עשה גם כמבור שהראו ע' קארל הכ"ל: זה דרכו ככל למו: לכול הטם לעצמו: ולהרבות
 לו תואר כשכס עצום והפלת הגווא' : באילו כל ישראל מודים לו שאין דוגמתו בעולם כמקום: ודומה עמו לדמ'ם:
 וכל מה שכתב שם להתהדר לפני מלך: כולו בדיו ולבו ולטון עמו: מהיותו חכם כמיווי: תקוה לביביל ממו) ככדו כאן:
 אשר טרח בו כמה שנים בשור כל בני ישראל (וכל מה שטרח וקידש בו: אינו אלא' אוד' כוין) והוא ראשית
 אונו: ושעלה על גליונו חסרונו: שחפילו לו מודים קננים ופחותים מישראל: יועים ובקיאיש יוחר מיינו: כאשר יביד כל
 מי שיש לו רק קת' ידיעה בהפירו ולמודיו: לא נראה הטו לכמורו ארע: מעשה הוכיח ותעשהו (וכבר נעשה כומר על ספר
 לתת ערות הכ"ל: וכנכרון סבור הקרא קארל הכ"ל: ע' יאשר ונערי בני ישראל: מד אשר לא נפאר בו צורו אר' ט: והשאר
 אכנו וימינו בקיר קדש: עם שאינו כדאי: ולהטעל בו נחאי) ואם ה'מודים רבים וגדולים אחי הטם בתכמות אנושיות:
 לא יכלו להכריחנו: להעבירנו על דתנו: ככל עונש התכחמות והשתדלותם: באיזה כלי זין ונכנסו אייבטיג: אשר יש לן

ספר לחמור

מורא ועד מפלגו. אהבו ישראלים וכנענים תחת יד האומות. ולא ראי לפתוח פה בפנינו. כמו שאמר יתגדיל עמנו
 שש לו אימה ונבזה לכינוי. ונבלות עמנו לבו. א"כ איך יוכל לקחת חינוך רחוק ופועל על אמונתו (כאשר השמים בקול
 גדול בשמנו. וכשער הלא יפתח פיו. כי יזנו לקח רחוק מדעה על יוסר איונתו. ולא יבזז לעמוד כדברים בטלים וכלים
 מאליהם. בלו בששן רעיון דמיון של אייבויגד. אשר לא ידע להזהר עוד. של כן כופר בהם ומשקר באמונתו. כי יודע
 בעצמו שאין לו על מה לסמוך. להתייבז בהם לפלגות גדולים מקרי לב. האם איש שפתיים יצדק. ודבר שפתיים ענה ונכונה
 ולמלכותה של תורה. לכן אינני ראוי להסטר מיוכח זה. ואם אני מדמה ומשלים ויתרתי על כבודי. בעד כבוד אני שבטמים
 לא אוכל. שאינו בידי לנותר ולתחול. על כן בזה תוכח אני לדון את אייבויגד ומשעמו דאנוט הכ"ל העמויק בידו ומבקש אני
 בפלישות כל ישראל שגלה שמונתיו כגד אמונתו ושמירת תורתו. ונראה דבר יש יצדק. ואנשים נדיקים ספקים ישפטו בינינו.
 והגדה הנמש לפשטויו של דאנוט מפדיל הכ"ל אין כאן מקומו בענין. וכבר הושב ונראית שכלותו בכבודו כבסר עדות
 בעיקב. שש ישר נוכח עמו שלא ידע ולא בקו אפילו דברי עמו. וכאן אנכי נראה גרידתי לארמאה שבי.
 אלא בצדק כדך. וכדמו קל ככל ענין בין הכינוי. שלא להתגרות בניי שהשעה משקת לו שזוק הכסיל. וראו כי אין
 יחשיע. ואשתמש כי אין ומביש ויהיה דבר ה' לבני באש בעורת כלכל לא אוכל קמתי בקהל אשע. ואקום ואעשה את ונלכש
 המלך ה' נבאות. ואתם קולוים בשתי ארכנותי ואכתוב תשובה לבניי ועד ד"א. שוקתי ידים רכות. ומסרתי בידם
 כלל ויין. למחוק ראש המיכים קתם להלום. במתג ורסן עדיים כללום. ואבז אורחא לבעל דבכא אשתמש. ואענה מורפי
 דבר אף השע ברנו. כי בשפתי בדבר ה' אות לעולם ישוער. והראיתי נדקת אמת אמונתו הקדושה. תורה בזה לנו
 יעשה מרדש. קולתי עיקב המזוקת בידו זה יותר משלש אלפי שנה. ראש דברו אמת. ולעולם כל משפטו נדקו אף מן
 כל האומות מקוית. והוכחתי שאין אדם ישראל ראוי ויכול להסטר מחיבה למחוק עולה. להשליך מחינו עבות האבות
 לכתוב ומסרות האבות. גם בלתי וכדתי כי אתנו אילו הודאת בעל ד"נו עמו. מינה וביה אבא כו'. כי אין שבה
 של המרחיף. במתקלסת ומקרתיה. אלא במתקלסת ומקרתיה. והשכלתי בכשי מונד ואשים נפשי בככי. לקדש
 אלה ה' הכינס והדברה בעדותי וכנוד חלבים. ולא שמתי ידי למושי. כי ראיתי השעה צריכה לכך. המינות מתפשטת
 והאיקודים נזכרת. באין משה על אורות הרעה הוית (שכפדאליע הכמשכת מאייבויגד) ואתרת. להתערב כתובנו
 בני בליעל. שובי הכע"ל (גי' צבי) מאיזיב"ן המזעל. כשאו לאל מחשל. ויבאו להכאיזנו ביושב הארץ ביהשבה ובפולס.
 לואח קחתי כהנלים: קחתי בית ישראל אכלתי. ומרפת מורפיך ה' כפלה עלי. הלא משנאיך ה' אטא וכתקווייך
 אתקושע תכלית שאלה באנשים לאויבים היו לי. והשמעתי קולי ל בני ארם יחד עשיר הדעת ואניון השכל הנוון השם
 וביחוד ליעזבילים בין כהנלים בין ערלים. אליהם שיתי דברתי. אויבים ואשרכה ליעיבה נדקת אמונתו כגד כל עם אופש
 ולשון די יאור של אלהא. ודת אבהתגא. שרכתי לשפיה משפט. לעמן יבא כהונה נדקנו. לעיני השמים. ודברתי
 משפטים עם הטפשים העקשם. ונכחי הכע"ל הכ"ל היתעים אותנו. המושבים להשכיח את עמונו. שם ה' ית'. וקבעתים
 עדום גלוי לכל העמים. זליות עתידים להקם מאיזיביהם הללו העומדים עליהם להדיחם מעל ה'. ולסור מאזרי פיו להשליך
 תורתו הקדושה אזרינונו. שקיננו אותם בדיו"ם יקרים (ששפככו עליה אכנחו ואכתינו כמים והקרכנו עמנו וכברנו
 כשליה) דם הכרית אר לא תוסר. ותכלוה עלינו ועל זרענו קוק שולסלא יעבור. והייתי מהיר ביול אלת ה'. כי היה דבר
 ה' לאש עזר בשמותי. בעזרתו יתברך. הוצאתיו לאור עולם תוך ימים אחדים. אזרי אשר הניעה השנוטה לאזני מפולין
 בהתעוררות רב. לא אחרתי ולא התדלתי. לא עברתי מיוזמות ולא שכתתי. אחרתי מזה שאם לדי לא אחימה. על כן
 קצתי מאזרי"ם. כי היה אליכד המלך ה' נבאות כחון. ובאתי כדברים יעשעים. משפיקים לכל מיני ויודש פטר. וכל
 ארבות וכוני דברים לא יעל לשמים (לכן תפסתי במושע המזויק את הידובה. להזכיר עם רק ראש פקיים. מפורקים
 שול תורה ונזות להטיבם על עקב בשתם. תבואם שמת רשתם.

והנה קם עלי אר"י בנותתים. שם עזא חלא והוא. ושלחו שמונתו. בעל הכפיהה הסרוחה מניסין של פול עתק כפא
 ששע"ל א"פ סודע. תלוי בוקי סריקי. כדך כל השום כיוונו פוסל. הוגיא עלי שם ע. וכתב ליראקים ל

ש כורקה כי מינות ח' וצפון שהודיע האב ר' דמיון ככתב וכן הודיעו אחרים וראת' גם בני יב' הודיעו כואת' שהרשיע הכ"ל
 שלי את העולם בקול רעם: לפנים טפמו היותוק וערב לכל סיד' בעל טעם. ובתפלת השמעה היה בעיני כסמוק והתול. כי
 לא יכולתי לזייר שימצא אפילו אדם אחד וילקח גם מושנאי סכס. שיאמין לשמועתו. כי ת' לדוע בעולם שלא בייש ילדושי
 את זקנותי. ואקוה כסדר אל כל היום. לא תבייש וקנות' את ילדותי. אף אם ישר סמוך הכר הכולל מתקבש בנפשי להייתי
 עינת עולם ס' (ואני כמעט טעיו רגלי. כי קנאתי בהוללים שלוש רשעים ארזה בתייהם שלום מספר ולא שבט אלוה עליהם
 ורעם כנון לפניהם. אם וכרתי ובהלתי מדוע רשעים ימי עתקו גם נברו מיל. ויאמרו לאל סוד מומנו ודעת דרכיך לא מפננו
 מה שדי כי נשכחנו וגו'. והוא מלא בתייהם טוב. שנת רשעים דקקה מעני. אך היתה לי דמעותי לקם יומם ולילה באשור אלי
 כל היום איה אלהיך. בעומתים תבכה כפשי מפני גאותם של ישראל שנעלה לגמרי בדור הרע הוה (עד יסקיף וירא ה'
 עשמים ויקרא לשמו ולעינו) כל היום בליומי נדי וגו' מקול מוסרף ומנדף. יואמרו איכה ידע אל וגו'. דלטה נפשי מתונה
 באשור כל עושי רע טוב בעיני ה' או איה אלהי האשפט. כי נכחו עמי רשעה. גם נכחו אלשים ויוענו. עיני דאכה מני מפני
 כרעם בעצמותי מרמוני צוררי באמרו אלי כל היום איה אלהיך מדוע דרך רשעים נלטה. טלו כל בוגדי בגד כשעם גם מרשו
 וגו' קרוב אתה בתייהם וגמור. עד אכה אושק אהם ולא תושיע על כן תפוג תורה בו כי רשע מוכרת את הדניק וגו'. וו כחו
 לאלהו וגו' למה תביע בוגדים תמרים וגו' על כן ימוח ויגיל. על כן ישב לפראו ויכתר למכמתו. כי בטה מוין' (ס' צ')
 סלקו ומאלכו בריאם. לאכול עגלים ומורבק ולשתות לסבאה. הוא רוע עמים ותירוש. ואותי הרוני לענה ורוש. טוף
 שולך בקואה וקופה. מוסר טיה ונדופה. ביד רויה צורוע משופה. עם סיעמו הרשעה נשאו ראש מנטדקים במרשם וו יוף
 שתראים וכאים. ואככי בתומי כאשר אכדתי אכדתי. אני ומברי המרדים אל דכר ה' הכואבים על ת' ה גדול כינה נהה אך
 ככאים. כמטבים משונעים פתאים. והיניו אך טמאים. העל אלה תתאסף ה' תמשה ותעננו. למש מדרכיך תתענו. עד
 אכה אשית טעות בכפשי. אקרא יומם ולא תענה. אושק מומם ולא תושיע. ואמרו אך ריק זכיתי לבני וגו'. לרק יציתי
 לתוה והכל כחי בליתי. אכן משפטי את ה' ופעולתי את אלהי. זאת אשיב אל לבי על כל אוחילי לו. כי אל יסול מדבר ה'
 ארזה. אך בחלקות תשיע לנו וגו'. עדותיו נאמנו מחד. ומלם לשונאיו על פני להאכדו. ואני בער ולא אדעי. בפרוש רשעים
 כעו לשון להטמידו. עדי עד להכסידו. ואם ירשע מאריך ברשתו. ויש נדניק אובד נכדקו. אשר מוטא עוטה מאת
 ומאריך לו. יודע אני אשר יסיה טוב ליראי האלהים וגו'. ועוב לא יהיה לרשע וגו'. הן נדניק בארץ ישולם. אף כי רשע
 מוטא. ואם לעוברי רנוו כך בו' ותהי זאת נחמתי כי לא כמדתי אמרי קדוש ה' לא ישובני בדו וגו'. תצור שלום שלום
 כי כך בטוח. לא אשגיח כדברי סמוק כלפי שטיא לו איש הולך רוח. עושים ופני פרום. וכל אדם ישר הולך סונו לי. כי אין לי
 שכן בעולם. רק דכר ה' יהי לשמן ולשמחת לבני. הנה יונעורו כל טעמושי. ועליהם כל געוועי. ואש היה לי דכר ה' לקלם
 בו אשמום בעלם. להניח לי מעשכי ומרני. בעולם התוהו והמושך והמר והמראה ארץ מאכליה הלון. לולי זאת אכדתי בעניי
 כלו בליומי שחקי כלו בדמעות עיני ערשי אנושה ואבלם. לא יציתי כבוד משקיים ועלמו. באזונים לעלות מהה מהכל ימד
 כאשר שקלתי הכל בכלם. מיכסן אחי אכנה. בגדקת התוקתי לא ארפכה. בתומתי התבלתי מעודי לא אשובנה. עד
 אנוע לא אכיר תוממי. אפתח שפתי ואענה. לא אשא פני אדם ולא אכנה. והנה בשמים עדי ונדדי שהדי יבי כל הדונות
 שבעולם איכן חזיוות אותי מוקומי. וככה אחרתי כפה עלא בשעה שפתתי פי בפומי בקנאתי לם' על אדוות המינות הכ"ל
 שותפתרת. צרעת מאירת פתה המשפתת בעיני ע' אר' מושכו הכא עלינו באחרת. או דכרתי בקול רם נדר
 רבים קמים עלי הכבים וסלונים אותי. כה היה דברי. אף אם יעמדו שטנים עד כפת הרקיע להפסידי להניא לבני מלהעד
 כעם. להזכירם לעמוד על שמורת ה' ולהשמיד המרם מוקרם. לא אשך פי. כולם כאין בעיני כשקם מאזנים נאסנו.
 דמיון באשאו ביקאקי סוורי. אדע כי יש יחיד אל אחד עליהם למטכס נמכה. בכפל רזאוני יבוא. בו אכפא ועליו אשטן
 ויורא וזלתו על אלה על ראשי. ה' שויונוני אלהי קדושי.

ויורר מזה אשרתי לטר אחד שידו תקיפה ידע כא הארון. כי אני יהודי באמן בני וכלבני בנפשי ואדרי. פית הטכות
 שאלתי. לא אירא מרובות עם לאניד לאדם ישרי. שמתנה ואתה דש לך. כי כל כך אני סוק ואימן באינותי
 ותורתך

מתן לחמור

ותורתי . שאטילו ימיו עלי כל מלכי ארץ . לא יוכלו לי בשום אופן . לטנות דעתי כחלא כיווא . כי לא בכפי צבר איש . לנכח
לנב ישר . נאחסי ארצו לקנות אותי בכל כסף וזהב א"ט וורגליות וכל סגולת מלכים או לעשות אותי מלך ומלך לעשות בסביל
כך אטילו מצוה קלה מתקומתו . ל . קלילה לי להטות לפני במאווה . בסביל אמדת עולם טובה . הכל יכל בעיני . יואין ואפט
מאשכ לי באהבת אבי שבטמים . ולא תחשוב אתה השר . שאין לי יצר ונטיה והרגשה כלל בתאוות העולם הלו . לא כן אדוני .
אכל באית אבי בזה ככל האדם בשל בשר דום . אפשר ידני גדול . חטל אדוני או וולתי . רק לא אוכל לשמוע לענת הוצר
סומך היועץ לפי דרכו להכחזו הכלה ואובדת . ולהכרית לנכח דעתי הישרה ונאחסי להכניע היקר לוולל ולעשות בש חרון
משועבתי . לא אעשה ככפשי (בת מלך) פקר . בעבור הטאת גוטי ונאחסי און אדם . וכל דבר לא יפחד מן החלק ה'
נבאות כל לנכות דום . אף הוא השיב אמרו לי . בזה הלשון . ואם יוכיחך בדאיות גבורות המחיכות לסתור דתך
ולבעל תורתך ואינוכתך . או שפתי ואמרת בפה מלא כפשים כחובות . כן דברת אור בא גבבר סלניך הגד אם ידעת
בינה . והכני תזכר הרגש לעזוב נגדי . גיש עצומותיו ארפי הוא יריב עמודי . יערוך תוכמתו וכלכל דבריו בעשפט ראיות
יוספתיות ודברי עטם . בדרך הווכח . לא בדרך הנכח . לא בדבר שפטים ענה וגבורה . כראיה דבריו יודק מפטט כנארה .
ראיות ברורות אמיתיות (לא מוזיפות ופדיות) יתגבו עדיהן ויגדקו . לא יתסוב אדוני כי אני קבית אמנותי בעמורת בלבד
אך חקרת ודרשתי מעודי . לעזור על האיות בכל כפי ומאלי . במושכל וכמוטבש ומואס ומורגש לאדם . כאשר הוא אדם
מבין . שבו יכל מן הב"ח . וזה חלק אלוה מעולמו . וכינותי כספרים . ומאמתי מהכלל מפיס לה יואחזק בידי . גם במופלא
ופמקובל וכפיון ליראי ה' ולמושבי סימו . בקשתי ככסף וכמוטמונים שפסתי . במאמני ה' ונאמר מקובלים ונאמי אאות
יגעתי ומאמתי הנה איות כיון ירועת אבותינו בקדושת אנוכתנו . שפי כל האוהה הקדושה היתה שמויה ספה איות ברורה בלי
שום נגוד . הכלעולה בקנה בינה אוד . לכן אני אודת בלי פחד בטח . הכולי איש . יראתי כמו וגבורות בשכל ותבוה . יגשו
או ידכרו חמיתם ידו ולוטפט בקרבה . גם אני אודה אם תושיע להם יוויס . לא יוין מקר . לא לכהוג במדע מוכנה הפקר
לא אמכור מי עולם בעד מי עשה . אף אם אין צורך לשתוך בשר ואבר בעבור זאת . (כאשר יטרך לנכנס כבירת עמנו) אך
דבר קל הוא . בדבור קל הלא כובל להיות שרים ואשוכים ונושלים . תחת אשר אני שתה בזה נפט עבד מושלים . ולא זו בלבד
אלא קטני נעמי המוויסם ושלנו כנו ומרשים ומגללים אותנו כרמוכות קדיה . חוששים אותנו לכלבים . ואנו טובלים
ויוקבלים באהבה . וכוארים בחיי השפלות והכנעה מרזון טוב וכפט חספה . עם כל זה לא אדמה שהפסטים שכתב יגנו אותנו
על ככה . אכן אני חושש שגם אתה השר המושכל . דן אותנו לזכות וגודר שנהיה ראויים לברכה . לא לקללה על שזק אחוננו
וכשחוננו באינו שלא מירדה בעד תועלת תדומה . ושתהיה חושב לכלל בליעל את הממקר באמונתו המקויית בידו ומשיחה
בולתה בלי פכה אמיתית רק בסביל דבר חולף . כודאי תשליעו לקל הדעת אוהב בעד רודק מלינונים ותבוהו בלבך הישר .
או שתק החמיש ותהי לו לחמור . וככה הכרותי בקונטרס הרבן (ועיין במחברת צעקת רבים דברים רבים בקנה)

אלא אין אחד ערב אל לבו לגשת אלי . להכריענו בעמות נאירות .
ואסמרה הנה גם תשובתי למלונד אשר . שאל לי להתייבך עמי בעיני האמונה הנה אשר חלפתי דברים רבים ויסקלי הסותר
שעברו פניו ובינו . כה היה דברי אליו . דע לך אתה האיש הנכבד אם כמות אתה מתקש דעת ואוהב תבונה . אף אם
אולי תחשוב שדברי ראיותי וראיותך שקולים הם בעיניך . וכך מאוזני השכל השופט משינוי נגד פניך . הלא זאת תשיב אל
לכך . כי ע"כ כח אהבת אדם את עצמו ועולמו . ישת ידו על פניו . לויס מוכים בימינו . כי אהבת היום השריבים
והיונים היעמיים חקוקה בלב כולמו בשום חשבון תקועה וטבועה . הכס על כרשת תודה כי ביד הכס התאווי הלו היא הכנייה
הכאוונה והשכרעה . אם יפסוק הדין למוכתי ולגזור על עצמו כטול נטייתו . כודאי הוא כאוין על עצמו להפסיד חקו
וחאונתו . אכל לא להנדיק כפשו בדדיפתו אחרי העריכות הנוסכי בלבד . כי בזה אינו בטוח מאוכזה והעטאה . ואתה
בעל ירכי אויך מוכטת וילשקול דעותך בכך רחיה . סנוטה אחר תאות העולם והכללות ואוכות הכוויאים בידך . ויכבד עיך
לעזוב אותם העובות המודעות . אשר גדלת בהם . והמוור כקשר בהם וקשה מעלין לפרוש מהרגלו ולעודו . לא אהב
להשטיטם אשר גנו . ותיעשני לאחוז בהם כיווך . הן ואת לא נדקת אענך . מת אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אישכנו .

אם כהתל כאנש והתלו בו • ונאמר שה' יודע כעצמו האותה הלא אנון מ'ין תבסן וע' זה בחרתי בעובדי • לא תהפכר שמה

ואזכיר • נ"כ מה שקרא לי עש מה כבוד עשיר מופלג מאלד • שהיה חסוק כמו כן לונק עמי על אדות הארובה • וכשהעז
מאני פונס אשית אחרתנו הקדושה ופרכוסה יראת ה' עהורה של מה אדניס הטבעו • וכיכל הרמות שבשולם לא
ויזוה איו הורה לדברי וכה עכני בארש אללא היתפעטעוסיס תשא הקומות בשמיות תורתכם היו רבים מעמי הארץ ותהדוסי
וכלוסיס אליכם • אף אכני עכני יד' אר' ארדווייסיס לאומות רק בקוסיס שבועות • אולם אנו ונא' אר' אר' מתאיכנו בתרי •
וכבר מתחככו בהם • ולא כבדה עלינו שמהיבס איוונה • ארדבה שטן לבנו הסיס • היס ראי' ברורה חו'על כור לבני
הנאמן עס' ה' בלנו נדד השמיס • תסת אשר שכנדי ומניף אותם ויודד להם • ואומר כהא סוה פהש באשונה •

והנסיון הוכיח כי לא דברוש רקיס מרוב שמי וכעשי דברתי • כי באות סבלתי מ'אה שיתות • בקרתי לה' נש
כסונו מתנבדי לנקות אותי בכספך ולא • כדי שאמור כי • ואף נדרו לי עני הרבנות • רק לשען אתפוס כסלך
שתיקה מ'אן ואר' • ושקתתי ואחרתי אסס כבלי עמנו כלמתי • או כעבדתי אותי אחרת על כבוד קוני סליה •
וכרתי להיות כדרך ועלכ בורש ונתי ואמות כמלתי נעשיתי אכורי ועורב על בני וילדי הרבים וזו עמי • הפקדתי עמני
וכל אשר לי והשכלתי חיי מנגד • כמה פעמיס היה כפסע בני ובין אמות • כי הוא כש' אול' (ואלדן לא תשפעה) גודה את
נפשי לקחתה • נס אשר שברתי יסן הארץ בבתו עלי שטנה איבי בנפש דרבו רקתם דבר מה • ונעתי שמי לקבל עול
יוריס של אהבת בוראי • לבלתי הניס לתת כבודו לאחרים ויעבור עלי מה • גוני נתתי למכס וגו' כני לא הכרתי
מכליות ורוק • כל ושא באתי ולא שכפתי לשחוד'על שמרת אלי כאשר נעשיתי • לשמות רצון יוצרי לעבדו בכל לבני
מפתי • ילהיות ענד יצרי את הקוסיס שכאתי • וה' יעור לי על כן לא ככלתי •

עור אהת אזכרה אדברה וירוש לי • לאדוסי כפשי באתר לא ידען לי • בגנטי ישראל אודיע נאחיה • עדותי
נאחנה יארד • על פי אלף עדיס ג'עט נאחני • לא יוכל להכחיבני כי נאחנה את אל דתי • לא כניתי אל רביסי • אף
אס און כניתי לרוב לחסד ושלמה • הייתי בוד בשלמה • היות נעט הכסף בלתי נכספ היה בעיני למאוס • כי הנאחתי בעזה •
לאור על'ס נדפוס לפת כזאת יותר נעני עשר ספרים • כולם אלא'ס עולעי יראת ה' נאחנתו והארת בריותי באמת • לא
בויוק וכמוק • כל ונעתי לקרן לתורה לאדס ולאדס בהטנה ה' למות האחרון ובהגלה הנכספ • שלא יאדדו באולתס
השמיס ככלס אליסי • ונימוד כפבה יתרה נודעת לכני עמי מלק ה' וכנולתו • עליהם הוסי לבני • מעי חו' למ' לתקום
לישרם להדרס • כשכיל טובתם והנאתם עשיתי כל אלה וכאלה • כהנה רבות עמי בעזה • והנה בכתובסי • יעמי נעמד
אנעוסי וטרקתי מה ספרתי בגופי וזארי • והרקותי כיסי • לא חמלתי על מעט כדכפ הנמ'ע' בלמחתי לזכות את
הרבים ככל אשר תזנא ידי • לא לאשוק רוח כפמי להרבות אוכי וכבדתי • כבוד גודוה • אוטיון מרואה • ולא כניתי
אל רביסי נעטי כוב • לא על חכס ספרתי ומותי נאפני שמיס • היקרים אלני מכל הון • ואס בכל אלה תלאוסי רעות הרבה •
עתיס אהבו פתי • יטנכוני תחת רדפי טוב • ותסת אהבתי יעטנוני • טנכוני על יוסר אמרי • ודק דברי • עולה לא
כמוא כפסתי • ידעתי כי לא ליק נעתי ונאמן הוא בעל מלאכתי • אכן חפסתי את ה' וכעולתי אה' אלי • ופנה כי
נדקתי • כי לא עשיתי והס קרדוס למפור נעס אוכל • להטי' ג' ו' ו' ו' • לא עשיתי מ'סס תנורה לעלי רביסי כניד
מתרים וודעסי ספרים • לא הענבתי בהם לא לנדר ולא ליקודס (אטילו בתקוסי • הע' ע' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
לעני הווקוס העוסקים במלאכה • וזולתי עס הינתם עשירים חובלביס • ומונותם נעני להם כבוד וכריות • עכליסי
אש ספריהס שאיסי נביכסי כל כך • לא לכד בתקוסי • אלא אטילו בתקומות אדרסי • ואני כמות לי נאסר לי עס כל
כודד וקוסי פרנסתי בקי"ס • ותלו בני טפלי והייתי רק פסוק ורצון כל הימיס שאני מתגודר פה בארץ יגורי אני • ות'
דיסי נהנו חווי • ואני לא כעניתי מ'סס באנע קטנה • והאחרון הכניד • הניגני ככלי ריק • ויכולתי לסעטר מתקדס
שכיל הלו ככל' כספ נחאס קראתי להם • אף אס עמדו לי ביוקר גדול כסוד סך איוון רב וניעשה רב ונעשה • ועס
כל זה רובס נעתי כמות שנס • נס לא עשיתי מ'סס עטרה להתגדל בהם למען הוכיר שמי כעור הככרים ונהכסוק
כתואריס

בית דין ונכנסים נדונים - כדל' להשיב על ידי כך מעלה ונדונם ויודע שזו לי - שכל תורה שלמדתי ושמעתי
 מה (ואם עשה הוא) - תח' נפשי כמדל' כפסאי - לך קראי לך תבאי (כי היא תורה לשמה - לשם גירויסין גרסה כפסאי
 לתורה) מה אשמה ונפשי שקמה כדורם וכלל שקמה נקמותיה דקמה כפסאי להכה - לסדרה לשמה לברכה גלסדרה
 לתורת השמים והסודות את ימיא - וכל מנותי להרים כסה דגלה וקדמה : באשר היתה איתי באשכ' - וכל תלמדי אשכ'
 כי ישיבה באשכ' - ועל עה זה אפגשו עשוי לעת זקנה - וישיעורו שאינו רואה שכל מנותי בו - אינו אלא כרי לקיים
 צדקו תורת אינו ואמונת אבותינו - מזדקן לזה לא נעלם אפילו מימי ההמוני - מסנוקתמים - כל העוסק בתורה לשמה
 יצא לרבים הרבה טוב - כ'ט' שיעורט הוא אלא יאבש תקלה על ידו - ועל רבנו וכו' של ידו - והוכיח את הרבנים - אין
 שכלל על ידו - ומוקם על אשר שאינו מוציא דבר שאינו מוקן מתחת ידו - יחף כי תל' שבה ורקקה (אף אם ימי
 עמי ודעתי הו' ידו ימי צעירא אכבש פנים שוכרו יו' ל' דגולה איתנהו כי) בחזרת ה' עלי - ש' בלא ארע בין טוב לרע
 לא יבין אל שיהא לא אנרע - אשר נכרפתי ככלל הורדים הקשים והחמים : והתנורות הכרות אשר הם הו' עין על טוב
 אלא לא הכיחו : לכלות קוקי ליליומי - לא עמדתי אים אחר כשלהם - וכל התלמות המונות אתי יעוררי - לא הכיחו לכבי
 לא יחף לכבי ימימי - הבוין כליות ו'ב' פאמי כוהם אלא כבור הכמיה - ע'אכ' ובהשיגו כצמדו ליומי כינה ותפנה -
 נכרי וכדתי נודע כשאר השיר האת כבוד לא ימי חסם - שאם הייתי יאוסה כנע דרוף שלמוכסי ולשקה באימוני - בקל
 פייתי יכול להרויש טעון גדולה - דקראח פייתי כיוחריש כוה הריב לה' שאכר כוכמדתי : על אפי ופל מחתי - כי היתה
 ימי עלי חזקה יתצדקו כלאשר לי - וכליתי קראח - קראח דתור' קבירא כיה - ומה אשיל כקונטרס קסן זה
 נמשך יא תקלית הנוקם - ולא יוכל בעל שכל אנושי לשדתי שמיכותי להשיב על ידו שום תועלת נגפמי - כי אין וכמה עמב
 אלא אלא כביחזנו אשנה ערש כירי היתה על דעת כן ארש' שאשמוכ להשיב האלה ונעולת ימות אלא וולתנו - והלא עשיתי
 אריכה גלותי עם כל הרמים לעעבר איתנו על מנת ולכבו - או יבדו מי יפונכו מי מי שרתי כשר ורועי - ימי כרע איובי
 איור הנכרי ארא יבטח פארם ויך יסור לבו - העד הלואין על כריותיו חוקר לב וענפ' מדרי בטן - הוא ישיג עלי שאם
 פייתי יכול להשיב כל כבוד העולם ויולו אז כלל וכל נכוי אונות - כשכיל דבר אחד שתכבד לעורה - או אפילו דבור שאינו
 בטון - חם ליה לורשא דאכ' - לא לבי הלך אזה וזה - הכל הכל ורעות רוח בעיני : אם יתן אש' את כל הון ביתו כו'
 אכנו לו באכזת אבי כשעשים - ומוטב ליה לקרא שטע' כל ימי - ולא להקרא שעה אית השע לפני הוקום -
 חזנה כשיל דבור אחד של חסר ישר שכתבתי כשפר עמודי שמים (דלוא) הייתי כשעם מעבלי צדתי אדם ונפש כהמה
 בעלי התלפים הקדים וזלוקיהם כגולם חלואי כוהם וכל ימיהם - ומסבחו להטות לכבי בשמי כוב ולפיסמי כרי כפף
 על יד הדבר חספמי - וזה שיה לי הרבה אש הייתי נאות להש' בואתי - כיאו היה שפריהיג' ל' כרופא וביא - והכעיסו
 לקנינו ככסף חלא - אש אשמה כוכס - זא' זלולי - לתת שמי כמיוון - במ' כשיל שאדתי דבר הנון בעין ריב שקמועות -
 על סי כקצתם והפגרתם של שלוחי ה' ק' ידו עמי למי - אשר שדרפוכי וקצוני תתפלג בעל כרזי - ואם הייתי מתרצה
 להצדק לשתוק אחר כך - כדור לישך חזון רב - והייתי מחזק על השבוס - לעורר שמי באבן קון - ולעשות עין שלעלם
 שאילי איהם רואה מוכסות לכב כלתי כוון - וכא האות והחזפת כי פ' איתי וכל אשר אכי עושה בדבריה' עשיתי פיננה הוא
 אלמני ודמו - כאשר הרצ' לדעת כקונטרס שוט לסום - כי חזת ה' יצא ויש לברוא הפואה קוסם למה - בי ש' -
 כך כמר גלה ערתי קלוסם של שופקרים שפס אדל' יעי - יתולים קלקלם כמקולתל והשיגים רבות ככתבתי וכשפמי הכבים -
 צדדו דל' פולין על כתיבותי כלל לרופה - ולולי זאת שבעה יבדרכו כשפמי תחלה - שלילה לא היה תקנה לדבר לשע
 בואתי - וככה בדבר המ' אוקת האזר - אשר שמוכני בעבורו בעלי חיים - עוררי פלונת דפלונו חוי כלל דשתא דמכריהו -
 דלונת' אים את הווי' כסה דר' כלאש - כי שסכמי את ישראל' להעשמי שפמי כנוול הרבים - הלא רחתי - טאם
 עיה כללום פמי שנ' דר' א' - כללום וארום כמותא דרא - עיה בלא פלה על דעתי כפת הואת (אף כי הם כלל' א' ככר
 זכרם כזרם ר' ע' שמיים קדמונית) האחרת שיש כבי עמי - כי כתת' כללתי מאו לעוה' גס כפך - הואו לגדור בשמי
 פמי שמיים ולקצ' דלונת' דרשמיא -

וצדקה מה לי בעל הארץ שור לשתוס פת עמאי הוכיח דכתי' שהה בעום שבו - לעפל כדכרי עיזל מאו ותפל ימי פתי יפוך
 יסג

הנה ספר לז' יארין לי' כאלום ו' לא עמד טעניו בני וריוי חמרי בני איש עד מה כבודי לכלימה תהבו ריק תבקשו כוב סלה
 וחדוש אבקס לפור מעותי (יתר הפליטה ששאליו עוללו עוללות) להכל ולהפסיד כיומי ינישו ופחלי לריק סי' ואם נאמר
 הוא הספר קטן הלו' לא הרווחתי די הונאתו כמה שנים שאני שרוד בחלשות ה' והאין אפטר שאכנס להסליך עמלי
 לאכור • ואשא ינישו וכבודי לתת אותי לפני בן בליטל • בלי מום תופלת נופכי ורומני • או חוטה גמור מחבד את שלו מדעת • אזלי
 בדבר אשר אין לו ספר • ולא ניור בחציאות • וכאלו יאמר שלי שאכי בתולס • או חוטה גמור מחבד את שלו מדעת • אזלי
 יאזינו לו אוהביו רשע שקר בוקרי הספר • יותר חמה שייסם לי דעת חיות בלי כמה מניעה נכך • אם ארבע למה זה הכל
 אינני • ונזעם אין לי • שלא בהכרח יודה אייבי שקצתי לפנות היות הקוטרם הוא דבר ראוין ונזך גדול לכל איש יהודי
 (כי אזל עילם לא דרכה רגלי • להשכים לפתחם כמנהג מתנגדי סוב מיוון משכים היה' כידוע • ומי הם הנכרם הקובים
 שפרים כאלה • ומי חמה המכניס • כי הלא אכתובי בלש' ק • וכמה מהם כמאנים המכירים בו • מי כפטי לא ידעתי
 אפילו אד חמה הקונה אותי • ופלואי שהיו חכמים אותי ומשמיים בו • מה טוב ומה נעים פיה לנו ולמה • להיות לו
 בכיתו ספר וכוב ונכוח כללי כזה • לידע מה להסיב ולפיקוחם אחרים אמת ודברים נכונים • נכד האמיתים ומדינים
 לסור מאשרי' • ולהסליך תורתנו הקדושה אחרי גונו • של ילה לנו לעורר בה' • של כן באתי לידי מדה זו • להתגדוש
 עלמחה שפוקרים • בקבאתי לה' • והכינותי כלי קרב • אשר לקשתי מיד האזורי בק' רבני וכק' סתי לא כמניש וכמכר • למען
 ידע כל איש ישראלי הכאן בבתי אלהיו • מה לענות לבסיל באולתו • ולנעור וריק מחכש • על מי דרכו • וכאל קבאתי
 דברתי משפטים עם כוזרי הנזרים (בפולין המכניס' את ישראל יון התורה • וגם נעמתי עליהן צעקה רמים) • ולא פני
 האומה כלל שיתי דברתי • לרזזם ולפייסם לעורר אותנו בקיים תורתנו • ואם לא ודאנה ודבר • סן יכנעו כי קבא'ם
 מעוררים מנאים תולתנו • לקשרבני על הדבר הזה • כי היותי מתקוטט עם כל המעתירים עלימו דברי הסתם והשפס
 שלתי הקוטרם לתלמוד פחד בתקום הלו' • בנקשה ישיע עימו עלי • תחלה בטרם יודעם • לידע ולהודיע אם רשאי אני
 להכילו לדעום • כי אין כונתי להתגרות כרעה אזלי ירע כעיהם • וה' נתן מני בעיניו (והשיכני ככ' ביה' סברא הוא
 ש' צלוח דבר ר' ז) • וא רעלי הולך חן כשפתותיו • שפתיים יטק משיב דברים ככוסים • ושכח לשוני אד • היותו עט סופר
 עביר • כי עתה הלא ראו אור כהיר • והכטיני בכתב וכפה שלא אירא שרפת אנוס מקטרט ושעשע • ומגדופותם לא
 אפת • אף אם אזלי יתעוררו לכנדי איוה שפיים לא יכול לבי • כי ידברו את אייביש כשטר • כי נמלגו דברי לשיך בריא •
 מה נחרנו אחרי יושר • לאוהבי האמת לא ינאולו לי עין אשר טטא בהני לאדם ישרי • וכן הוא מלא ידו בקסת למרסם
 השבור ע' ככללו • עם הקוטרם העדכר שאכני כתי' שר' המצורף אליו • והנינו בערך כפתי גאוט' ין הנדפשים
 פה מדי מנוע כשכוע מודיעים למדושים מדעיים המתהיים כפולס • כנע כסף לא לקש • כעד טרסו זה • אדרכה גם קנה
 נירי שני ספרים ומכוריי ככסף על • הלא הם ספר (מוגל עון ועץ אבות) שנתן לי כעדם אדום והב' • ואנכי לא היינו
 אזלו בכיתו כלל • אבל הוא בא לבית • עם היותו שתיר בכסין וכעל עילה ושטוב בשמו • כוטל פרס שבית העלך • אשרני
 אודיע כא קוטט אחרי אמת • לעבר טעות הטועים ומעליים עלי' גש בואת בדברי כוב ומרעה • כאילו אני פורעי עשות
 על זאת • שיטפל בכך מלמדו כוזרי • וכשמים מדי כי כנים דברי אמת כהויית הנדתי היום • שאינו כסוי טובה לאיש
 שיקר הזה וכור לעוב • שפשה עעודי בזה רק להסתת האמת בלכד • הנה שכרו אתו • משכאין לסלם שכר • ונבלי מקטפ
 שכר שיהא כאה • עוד כונתי בכך • כי לא כרוכ כוזרי מדינת פולין • מלומדי מדינה זו • כי בעלי דעת הם • שמקבלים
 האיות ויוני שאמרו) • וזלת זה לא הייתי מרעה עמיו לתת אותו בדפוס • עקת המניקה והסתיים • כפרטות חסני בני עונג
 שפדונים אשר לא כבו כאלה • ומתייראים תקול עלה כדף • שלא תתעורר עליהם חלומה • ואחי אל' ה' כשפתי • שלשו
 מנה איש כוונתי • ואיש חמת המניק • אך מתנתנו ונאו כבי בליטל • כספ' ה' יוכיחו לא באות גלס כדקה • הנכסעים
 באשעת שומרו' בת לילית • דשור מהאי גיטא הלולי ומכני • כשלחנות שלא קיא נוא' ה' • מדי סימיו לפומייו •
 אכוב לפני ומר נדרתי ולא טעיון לא שקבלוה מני • משאו עלי דברים אשר לא כן ולא על המלגלג אני כופם • כי זה דרכו
 כסל • להתלגס ככור ולרו • ונלעגו בארס מכני' • עם שח כסלו • הוא עלה' קסס דברים ירים • ככודע כנערים כעלן •

ויש פירוש עלי כסל וכמה : הוא חזן וימאס פעלו . דיו לעבר להיות כרכו . כימי חיי הכלו יחד על החבר חן וחמין
 בדברי תורה ויתעב אשר הוחק כפרן חיו לו יעוין בארס חבולו . תועבה יבחר בנוכרינו כבוא אכלו . על זה מלת
 חן וחרש ותקומת לו . אך מן יקפיד על פתי יאמין לכל דבר ונס תיבא דשפיטיו חוכים דמקסי לקלא . ובכתיב אפקורי
 דמנערי רבן . דקיימין עלן כי כסלא לזוגיא . הנזמי דהבנן דכלו חכמיה . וויי מלי חתיו עלן חמיכאי . דאחבר
 עלולא כידא דטפשי . שמחא חולא ידעו וטמא זלמה . כל הוזהר את הרבים אין משא בא על ידו . וכן כהפך כל המסטיא
 את הרבים אין תספיקן כידו לעשות תשובה . לכן וסמכו וסבר עברה עברה . שמו כמייס פיסה ושנסם תהלך בארץ .
 כי היכי דלא תהיי ליה כפרה . וכבר כרתו דוד ברשק . וברת ה' כל ספתי מלקות וגו' . אשר אמרו ללשוננו נביר .
 הדובר ות על דיק עתק . וירשינו דיק כבי . וה' רנלי חסידיו ישועה . לא ימן לפולס שוט לגדיק . ה' לא ישובו כידו
 אף אם אינו כמטע כטיו רנלי וגו' כי כרפתנו אליהם כו' . דכיתבו בחרוש חנו' אחר ב' ה' ה' אבי אס חנ' כו תשים עלי
 חסמי . עלפתי כתוא זכרתי . הרבתי אנוס לראשנו וגו' . הראית שזך קשה כשאלו קבאה כו' . כתיב ליראוך כס להתנכסם
 חפני קושט סלה . סוף סוף קושטא קאי . סן אל לא יואס תם . ויועד חסובו . הלא אליהם יחקר ואת כי עליו הורגנו
 כל היום באבו כחש וכחיים . חוס רבים לא יוכלו לכנות את האהבה . והעני' לא חבוש . ה' א יעור לי יודשיני .
 ה' יתן לי לשון למודים . יעור לי חון בכוקר בכוקר . שלא לעווב עולם הפקר . וישם פי בחרב חדה . על כן חבתי בכיאי
 הכעל הרגתים בארצי פי . ועשת שפתי ברור מלולי . מוכן לכל יודעי ספר וזכיר לשון הקודש . סכל משיבי כו לשון וסודות
 האהבה . ולא כאתי כמתכבב וכמלהלם היורה ויקים בלשון אפרתי דבר . ובדרך בני תמורה בא' ת' ב' ס' . האית חגיד
 אלולא לא באתי לעולם אלא לומר דבר זה לתבר קוטרם הלוה . לתת לאור גוים . לקום עינים עורות . דיו . וסקול
 לי כנגד כל ספרי וסבורי . ואס שגיתי הנידולי ואדעה . מה עולם וצאתם כי ויהי כלשוכי רעה . קרבו הנה כני עוכס
 נראה וכשתעב .

לבן . אטע פרק זה : להסיר מחיי עקשות פה ולנות שפתיס ארחוק וכווי . שלא איתס ח' ויכסול סמד . אשר דבר והזויא
 השר' איכס טעות הזא ביד' סך' איתו סד' ונמיחיל לתמקי טס שמיס לבעלה . וזה רב המובל סר של ואלכי חבלה
 נותן כבוד ה' לאחר ותלתו לפסוליס . מתהלל באלוים אלומיס . ט' צר' ותלמידיו בתן כרמיס קופין וליגין צפוי כולם
 פורים וסומים') ואס אונס מ' צלא כמחייסו דאגרי . לאשה ידועה כברה כנוטה . אין טשס וקפידא אס קורין אותה זועה
 ונה פרוכה גדועה . אכל כבר איורי ר' ל' . כיון ארס לעאת ידי כבריות כו' . ואס באינת הללו אינן כריות טבוביס . אלא
 כפרעוטיס ופספסויס יתעוסיס וזבוביס . מ' מ' איכא לפיטס לזכובס של כשלי ראתן . באתרא דידקה היבא דשכיפי הכי כבני
 כיסי דידכו באשמי . עלו אס ספוקא אשכתייה . וכפוקתא כשימי חזיקין . ואטעלו היבא דליתיבוי . איכא דשמע כהא . ולא
 שמע כהא . ולא ראב קונדרטס . לא ידעתי איתו ולא קונוי ובתי . לא כן לרשע עבוקן ארסי ורבעי זר' ה' אלגלי . ויודעי אף
 זרו וחכי וסאדורים חויביה' . סוכאי חיימה מריוסיס אחרותיקס זה לזה בכל וויית וסנה . לחבר עלי כוביס ויוציא חופי כתבס דבר
 אנוכה . בסקנותי שלא ינא שבעי . ולא כפו לרע' ושא ע' ס' ו להניס הלעו ולמתוק . סס לורעא דאבא . ולא כיתא לזרייהו
 דלוימח מדמתק אודיו אודי ויינסי לי סס רשק לילה ולרעו . על כן אחרתי הכנו הכי אל בני לא קוריא כשיי . מי הוא יריב
 שוודי (אס ערב לאס לחס סקך ארס ויאל פיה סקך) . מי זה ערב אל לבו לפשת אל' ילסם שמי . מי זה רעב לדבר ה' לבו לחסו
 בלחתי . הכני אפרס שישתי וסכר כוונתי . באר הוטב וסרתי לעין השמש . כ' ת' כשיי אז כתי עתה שוודי כ' טעמי . וריסי לא
 נמר . ה' כשני יצטר . מעשה ידיו אל ירף בריות את פסדו ואת הרחמים לבני ישור' . גא רע דשעים ינור . ומכוון דיק
 ובאן לביית וכליית אליהם דיק חושטי ישירי לכ וספלס כליית לכ עקס וכפסל לכהותל עו מכיס כמור . פשוט וכומר . ואני
 פנה הקיזדרס כגלו מתוקן כרואו (באשר כפלו כו טעיות כדמוס הראשון ככבת הייסי') ולהיסין לו חומר . און כונס
 וחזיר . וקורא לוסם קדש אר פ' ה' יקבנו : רסן סהעת

סגן רחוק

רסן מתעה

לפי

טאדע כטנה וו (תקט"ז לפ"ק) דער וטטנה וור אין כאוהו בוקרה • לא אוכל לכתחלק מלבעלותו על ספר • לזכרו עם מקרי טנות עולם (אל ספר כדר עולם) עש היות זה שלא כדדלו עולם • אב) כדכד בוינוו פדר בראשית • אבל נבזה ועל נבזה טוטר ייחאל) למען דעת כל עמי הארץ כי יאלה ס' ישראל • וס' ה' כקרא עלינו • ישראל ויהודה מאלהיו לא אלמן • עידוד עם אל ועם קדושים כאמן • הסה כדר מדע סבוקה פאר אלניע בארץ עולין • פשתה משפחת המונות של כת הארונה הדבקה בשקין ס' ט"ר • זה שלמים פנה יותר • ע"י הפשתה הודושים כסתר • ועוסין בוחשך מעשיהם עם כתיי פלכמר (מיכד לרס' אב' ס' וכוטור י עתה ק' וי' ע) וכמו פקודיע נג' ר' יוח יאונפלר שאו לפני חמש סכים) וו' עו היו נכועים באיסור ומתי ייראיים הנכועים מן הפדושים • בני ישראל קדושים • והיו עתה כתיי עומנו • כראים לפנים כיהודים • מחוקים דעת ידות לעיני כשר • וששים תועבותיהם בהסתר • כל העבירות שכתורה לחנות ווינוים יסבנו אלס לא לנד כהתר •

עחה • ינאו אנשים בני בליעל חמטמות כופרים • פרקו עול תורה ואונות כדוע רוח ופקרו בחמוכה בפרהסיא • ונס' זא לטובה • כי דנה ס' לבלות על עונם • ולהבדיל הארורים בללו אודע הקודש עם ישראל הכשרים • כד' שלא יתערה שוד עמנו • ולא יתחמו דיהם כוודראשונה • וירתיקוס מכל קדושת עם נכפע בה' • הסונבים עול בלות שלמה על שמירתה תורתם וקיום אמונתם • לכן אורו חיל רבני פולין כאלחנים לש' • ת' אלן דוד יתום • ברוך מטכר עולמו לשומרים • נתן את הכתר למוזרים • כי עמוד כפרן הלו חכמים ב'ל הכשרים • והמרינום והבדילו כל ערב מישראל • ודנו לשרפה ספרי וידיס שלהם וכתיי ויניוטי שבידיהם • עם אזוכותיהם • אך החי' קי' המתועבים • העיו פסידם בכלבים • הלכו ל הגיוון דקאזינ'ן בימוד וזיהו כוונריס • וטעו אותם כאמור איהם נפס הם מואמיים כנארי או קרובים איהם כאלמוניות הש ודעוטיהם • ופעל כן הנה נרדפים מן יהודים • ונכנו לכ' אותן כוונריס לפי עשה • למן שקה ער ארניעה • וקנו להם חירות אלל הגיוון הכ' ל' לתיים ולטוור דתם סכ'ל הכוונת המדשה הרעה (ותחלך אות ארנה • ועשהה ועלניהם כת הרשעה • בשנה זו (הכ"ל) אזלי תקופת מנה בשכתי ככל' גרויה • אינכם כטוים אנוכו בה' שלא תהא לרס תקינע זאפילו מעמיד שכתתי כחונע קייע החויה • לא ינאיו ישראל כתיי שקר • כי עונסה' אותנו • ומאנתות השמים לא ילידו ולא יתנו משה) (בויה אקדס' אכף לאלהי מרום • יתר עם דברו כתיי כעין כנאוה כסרס היותה • כי באה וכתיתה • לא על שקר בעטתי • לא מראש אסת' דברתי • לא תסו אותתי • ימעת היותה עם אני • הנה קמה אלוותי' (כדקלא ואלים • לא הייתי כדכר'ה' כאלס) גס נכנה • יניבאזילתא אשרתוקתי יודים רפות הכל בא • לעת כואת כעלו וכפלו כת ס' ט"ר • עם כחוקו פאר אליי פלה ירכס ונמנס פנה • כמבטמו מטס בעקן גדול וכנווה דבה • כאשר אטויעכס באי עולם כפלאות • להלן כסיום הספר כס' ד' אספר סוף המאורע הקשה הרע הלו • ודכה כטויות' ודכר' לנביסם ספרו ונכייכס לכניהם לדור אחרינו ופריש' הלוח' ה' ועונו • כרוך ג' אות • השגור אות פעולם • אשר כן' אמת ליעקב למוק • ודכר אלהינו יקום לעולם • מעשה'ה' כרא'ה לי מרחוק) דבר שלא פלא נפשה כוונת עדי היום ולא כעט דונמתו • כי הנוגרים הידכין לאכסי כת ס' ט"ר • כפרסה • לפי שהוא אמונה בדויה חדשה מקרוב בטה • ע"י אנשים דקים וכוותים • שאין להם רשות לכהוב אותה כסום חוקים כגלו • אפילו הפדיות החפסיות לכל האמונות הינות • כנוו בארץ השעאל • וכודיות הולכד וענן ילכד • אין מתיחין למדע עוד אמונה • אבל פמענו סכבר כקאו עיניהם כל הפדושים והנאויים שפולין עם השמים והכנגדים • וידעו כבידורם שסמסום רשעים ארורים כתיי שר' המזדמת • וקרוב דכר טיונו אותם

בשמה כנווי הפכא דרוחא • אחם כנדיים פכסי הופד דד' א' • אשר שאלתנוי אב מותר הדבר למסרם לחלכות הלויים לשרפה • אל תחשבו לחוככים • ודאי מן השמים יכניו עונם • אשריכם אם תשעודו כפרן ותבערו הרע מקרבכם • כמאניו ויעל עליכם • למען לא יהיו עוד אנשי כת הרשעה הזאת לזכרתי ויזכיר עון • ולאכן ננף ולחוקס לבית ישראל לבידור יאפס

כל

ב

ר

פרג לחמיר

לכל האמות בכלל הם פזיקות) כאשר היה אורנים לנו בפרת. זה תשים שם יותר. להפך כל האלות לחיות. ודומים על שהאל בכלי אלוים. וכבר ידוע הלכה פסוקה היא. המיכין שבישראל מורדין ולא אעלן. ולעשות סייג לתו הנהיגין בסלמי סלמי שיש מיתה. כמו שפנינו באשר שרכב על הכוס בייחיונים. שהביאוהו לכד וסקלוהו. ועתה שאין לנו שם מושלים. מוכותין אוקן ע"כ כדום עד שתא נפסס. אם לא ישמעו. כשלם יעבורו. הרבה הענים והלקח האל בכתב קניס. הללו המוקמים. ומכסחם יה' יהא כשורכס. ויגדש וסמיכס אויב ויאמר השעד. כי אלה האתקוים של ע"פ ע"ה קסיס לעולם יתד תדור היגול. אלה וכסו האוקן פרגו וסבב לשקר. מחריבי עולם ומגולו עוים הכל השקר. מחריבי עולם הסמנות. על שם יתען ועל ככת דעות. ועל גול שושק ומעות הרעות. ועל השריות והביאוק עם האלפים והכפיות. ווף על הכפיות. (כמו שהועד על קין שר' אהר הכרי' ס הראשונים. יעוין תה' ק) את הכמות ומינות רעות. הכל דומה בעיניהם ממיור וקשות) לא לכד הודרו להם כל העברות הקמרות. אבל עשו ארון חובה יעם שפילו אמות העולם בדרגה בדרגה בענין אחד המכול. אין מודך לגור אמות הכוכים. שהסוסי לה נדרים ולשריק ענין אוקן המורה לשראלי אפילו מה שאין צורה לנו. ונס מה שספרים קורה. שהרי אף לקח אים אחד שתי כסמים כחמת אינן היתרים. ואמת אלה גם אחרות אמות וקרבנות וזולתה להם אכורים. ומסובות אמת ואחבן גול מוורים. ולכס האם ממות שמורות ומיוריים ישרים. וינקמה ומפטיה וזלילו לשנות רע לשונת ספרויהם כשערים. וארס ואשריגו אסיהם מנזים מאנו כפידתם. (שכענו פא' ג' שלם. למכה אותך על הלפי האמת. תן לונס השכית) (אולי יגדלו להם שמך מן הכתוב. יתן למכהו לפי ונומר) ואשר לקח מן מלכודת הס' כונו. תן לו זאל תפגע ומכו גם הספיוני. כיו' כ' בלוקש' ובוטויאוס פ' ה' וכו' זה לזה חבירות הרבה. שאם היו מקיימים אותם הכיוונים. ראויים הם לשכח גדול. וזלו ואלו יחיימו ואלו מושלים. בנלמתנו והביניהם במעלה עלינה. וזלו כדולא לא היו כדנזים אלפיס ורבות וקדושינו. אשר כשפרך דומים. ושרפם ודכום בכונה מיתות משונות וקברום קיים. על לא תפגע בכפיהם ולא יגלה כפיהם. ולא יגול כשפתיהם. ולא היו שולאים אותנו המומים. על אהבתנו את אליהו אבינו שבסמים אביס סיים. ואת תורת דברי אליהם קיים. האלא היו זוכים ומוכים בכך. ודאי בלי ספק בעולם. הלואי והיו עומים ויוקיימים המונות עליהם לעובדתו באות. כדי שכול אמתו לשמור ולקיים את כל דברי התורה האלהית. גם כהיותנו בגולה. מובלי שפד אינו ומנור מסביב. ולכן אחרו רז' ד' חמא או בטולך. או בטולא דבר עשונו. וכוכהג מלכיהם השירים ושריהם ישרים. נדיקים והירים. חלילה להם להפית להתערב עמהם היומים של ע"ה שר'. הרועים מיתת הירעים. לכן התקונו וס' לאשגם בעירם. ועמדו לפני השלימים הנמוכים שקיים וכוכים. אשר להם יד וסס בעולות פולין. לייסר הירק' ס' ל' אולי' שמוס' כשקרכים ובעמים. ולעשות בהם שפעים. וגלו ערמתם וככלותם ויפיהם ותפולותיהם למיני השמים יהיו כשפטים. שחרי בגדי תאלי ועליהם ס' שבה מתקשים. ולא יהיו עוד פוסקים ועל שני הו' נשים. לגור לאמות שהם אמימים במתים הכוכים. ולהקדום אומרים הלא אינו עומם כפריס (כדרך שאשרבותים לטביה גולה) למען לעונ נב ולהרבות העכשולים אלה ולא לה.

כי דברי ידוע הוא. שגם המונות לחירו. ביחוד פול. הסודי ועל שירת תורת ישראלים. ואחרו שבה נקשרים כל הנמוים. ואם כוכרים הם באמת. ופיהם ולכס שים. יעשו במותם בלי זיוף ומרמה. ולא ישיגו בגולם כחשיש פסול ע"ה שר' מדע מקרוב דא לשום תכל למנה.

אבל באמת יגם לסי דכדי כותבי האונגליין. אין שום יהודי רשאי לשונב תורתנו. שהרי פול בכתבו לגלסה. כתב בזה הלשון. אומר אלי' אם פיולו. האשיות לא יועיל לכם כלום. וזיעוד אני לכל אדם הנמול. שהוא מחויב לעשות כל מצות התורה. וכן עטעס זה הוכיד ככתב אחד לקרינתו. שהנמול לא יעשה עניו שר' (ר' לא יעשוק ערלתו) והערל לא ימול.

ושבבאן מקסיס על פול מדידה אריריה. כי כאקרא אמוס עולורום (שע'ו) זכרו שאל את עימוטיואוס תלמידו (שהיה בן אים יווכי) וכסכתבו בזה אהר. כי פועלתו ואת סודתה לנאפתיו. המוכיאים לכאורה. גלעתו האילה פיא

ענין שניתי • ענין ביותי ושישם כלכל • והרי זה היה ענינה אמת ביותי הכנזרי •

אך יש נא וקבל האמת ממי שאמר • כי תכאן בראה בכירור • שהכנזרי נשלחו לא בלא לבטל תורה מישראל ק"ו •
שכן כתוב בנתיבות (פ"י) שאמר הכנזרי • לא תמטבו שבאיתו לבטל התורה • לא באיתו כי אם לקיימה • אני
אומר לכם אע"פ שיבטלו שמים וארץ • וכל מקום אפילו את אמת או בקודר אמת מן התורה לא יבטל • אלא יקיים •
על כן מי שיבעל אפילו תורה אמת מן הקטנות וילמד לאחרים לעשות כן • הוא יקרא קצין במלכות שמים • אבל מי שישישק
העונות • וילמד לאחרים לעשותן הוא יקרא גדול במ"ש • וכן כתוב בלוקס • א"כ הדבר מבורא ומאד • שלא עלה על דעת
הכנזרי לבטל • וכן צוה לאנשי ספרד מזרעו • שילך לבית המקדש • ויביא קרבנותיו כע"ש בתורת משה • שכל מה שדוקר
של שזירת עשרת הדברות • וידוע מהן כוללות כל העונות • וכן נמצא לטוב תלמידו בכתבו לקורבנות • שאשים אותם בעון
גלוי עריות • וגזר הריגה על אדם מהם שנטה אמת אביו •

לכן תדע דלא קשיא מיד אפילו • שול את טימיו איום כנו • כי הוא היה בן אשה ישראלית • אע"פ שהולדה איתו עאי"ש
יוחזי כח"ש (כס"ו ו' חאקט"א) ופילו לודן היה שמשו של ר"ג הזקן • ונקי בדמי התורה • ידע שכריה הנא על
בית ישראל • הולד כשר • ודינו כשארל נזיר לכל דבר • כח"ש בתלמוד ונכספ"א (ב"ד ספ"ט) לכן קדו וכהלכ"ש
עשה זאת • שול את טימיו איום • ונס כשסתו שאמר כל אדם ישאר בדתו (הרי פירש דעתו שהישראל טייב להשאר בדתו)
כח"ש (כפ"ה מכתבו) לקורבנות • על כן עיוועי איום הנה שלידתו בקדושה • דין ישראל היה לו • בורא טייב בעלי • כעו
בכל העונות • ובמה שזוה לשרוף את שבת על אשת אביו • בלאו הכי נקרא • כי היא העברות שאמרות גל לבני נס) לפי
שכל העווליס קטורים בעונות התורה • והרי זה עיושב יפה •

דבורה תכולת הכתיבה נשדכדרי הכנזרי עמו • שבאיהו מקוננות מאונגליון • משמע לכו למלומדי הכנזרי • שבא
לית תורה חדשה • במקום תורת משה • ואין אס כן אחר בפירוט שלא בא אלא לקיימה כנו • אבל הוא הדבר
אשר דברתי • שלא בא במקשבת בנותי האונגליון • שבא הכנזרי לבטל דת יהודית גמורי • אלא לאושות בה • לייסד לה
דת מן אז והלאה • ואף היא לא חדשה כי אם עשה • הלא הנה שבע עונות בני נס • שטבסום העושים • סורו שלומי הכנזרי
ויסדום חדשה • אך כל רוע ישראל • וכן היתיהד הכנזרי וככנס לדתם (כמה שכתוב תורה אמת לבס ולגר) ויא' אפסר
לכנזרי ולשלוחיו לבטל נס את זאת • ואחר שכבר הודו בקיום התורה ונכסיותה • שאינה מקבלת בטול אפי' רק חלות ונקודת
אמת • כ"ש שאינה סובלת לעקור מזה דבר אחד • בשום אופן • אך ע"ש סגול שכל אדם ישאר בדתו • אינו סובל את
זאת כלל • כי נס אנו אומרים לגוי שבא להתייר • מה ראיתו • וואדריכין עמו בדברים כאלה • כדי שפירשו יענוש
שקבלת התורה בולה (שלא תתשיבו בה הוא זכונותו) פן תכבד עליו שמירתה • ויגרום לו שונם בעברו עליה • והוא אמנם
לא נכסוה עליה • א"כ מה לו ולגרה • להשתעבד בה ולקבל עליה שול טובה • בבסירתו אס לא יוכל עמוד בה (ועשהביא
נזארו במסורת הכרית • שוב אינו רשאי להמטר חמה ולפרוק עולם מעליו) וכמו שנס פילו הודה בו כמון • באשרו אס
תחילו העושים לא יעזל לבס) לפיכך וזנעין אותו תתלה בכל היכולת • וכמו שלמדנו מנעמי שאמרה לרות טובי אל עיך ונז'
(לכן בודאי נכר דם זה בא לפילו מקבלת הכנזרי) עד שרואין לבו שלם עם התורה וקובע בה • ורצה על כל פנים לקבל
שולה על שכו • או אין מוכנס מזה • ואין רשאי להקדיקו ולהשכירו על דעתו ורזנו העוב עם ה' • הוא אפויב שמירת כל
עונות התורה כלי נס גרשיו • אבל לאוונות העולם • הניח שבע עונות • שכתשיבו בהן עזא • מיבי ברוח אלהים אדם • כי
שלבן אחר להם הפסילים והעריות והנס והכנזים (וילמד סתוש מן המפורש • כימאין להם אומר דברים הללו בימוד
שבין כל תרי"ג עונות • אס לא על פי מקבלת רז"ל שאינית) ואסרו להם מילה ושבת • הכל על פי דין דת תורתנו •
המפורשת מפי מו"ל • התקבלים האותיים עד משה מסיני • וסס שיפשו על כסאו של מרע"ה (ככר הכנזרי עמו • והילך
לשוכו) (מתיאום קטיוטו"ג) שאמר לעם ולתלמידיו • כל מיה שיאמרו טורי הבורה והפרושים • שישכסו על כסא משה •
תקבלו ותמטו ככל אשר יצו אתכם) הם שאמרו כן • שאמר למול את הכנזרי שאינו מקבל עליו עול מנות • וכן אמרו
ל' • שישננס גרמי שלא לשבות (עין של פרט זה בה"ש בספר שבט לגו כפילים בימוד בס"ד • ומאס עטובה שונלח ליתתנני

מחנה לחמור

תורה שבע"פ בכלל) לפיכך תלמידו הנזכר • צדקו לאמונת שאין נכבדים דתת יהדות • במקום מילה טכילה • כי אנוש
הטכילה גם היא אחר מתנאי הגר • הוא מקוים בשמירת התורה • ועשו להם זכר לדבר השבת • ביום הראשון (ובמקום שש
כל זה • למען לא יסגלו לעבור על מה שבא הכבוד בתורה שבעל פה • שלא לזנוז ולא לשבת • מי שאינו בכלל ישראל ולא
נכנס בדתם כרגון • והטכילה איכה מקיימת אותם בתורת ימיה • שאפילו יזנוז ולא טבל • כאילו לא טבל • כידוע • כל שכן
בעל ולא חל • שהיה בטובל ושרץ כדור • ולכן גם הטכילה אינו עושין כדון וכדת הטכילה בתורת משה • כדי שלא להוסיף
על דברי תורה • שלא כחידושי אלה לרמוז בעלמא ולמיוון • כי אף אם יסגלו ימיהם בכל הלכותיה של טכילה ובמקום כפר •
מאחר שאין טכילין לשם קבלת עול מצות • איכה קושרתן בקיום התורה • רק חשקו לאיזה זכר ודוגמא של המתגירים •
בהכללה ישאר עמי הארצות • אשר לא ידעו את ה' ואת עונו ותורתו • וכן הדבר מה שמשמין מייסד ראשון • שבת • לא
לשבייתם גמורה • רק לתת זכרון ליום הראשון שבו נברא העולם • נתכוונו • לשום מדגם העולם והכריאה קבוע כדעתם
ומצטבטים • לידע שיש לבירה זמנה • אשר עשה יצרה • וכבאה לרזונו • ובמפנו הוא סותרה • ומקשקשה לשעה • ולא היתה
כוונתם בשביית יום ראשון מפני זכר יצירת מעשים • כי לא היו שם הם ואבותיהם • ע"כ לא נתייבכו בשמירתו כלל • יולכן
אינו שומרים שום שבת • וי"ט בולאכה כמשפט הכתוב • לפי שאין עונותם רק קצת היכר ודוגמא בעלמא • שעשו להם חפציה
והשכחה • לא עשיבם בשב"י ג' מנות כל האומה •

וכן יגלה עוד כוונת הנזכר ותלמידיו • שלא עשו אלא לפנים • להראות חכה לחז"ל • כדי לקרוב לתורה • כי על כן
לא ראו להכביר עליהם • לקבל עולה בשמירת תרי"ג מנות • מה שאינם שייכים בכלל • ולכן נתייבכו להם אכילת
מאכלים אסורים מאנת הקודם • למען לא יתשכו כי הם גרועים ככך • מישראל שמירת תורה כמאמרה (ויבואו להתקבל
בישראל • ולא ירצו לקבל הכינוח הקדש • שדמה להם שפופה אותם פחותים כמילה מישראל) לפיכך התכוונו להראות
פנים שלא כהלכה • כאילו לא באחר בתורה שום דבר ונאלץ הראוי לרדם • כפי שפיל • בלמה שמוכרים במקולין יאכלו •
בין עוול לטחור לא יבדילו • וכך אמר להם גם הנזכר • שבגמכם בפה אינו מטמא את הדש • ותמה על עמך מי יאמין
לשונותו • אם לא יי שראים ונאורות התורה האלהית • ולא ידע את ישראל פם פגולתו שומרי פקודיו ובריותו • הלא מיום
שנתנה תורה • עד זמנו • כל ישראל בכלל (ואפילו נזקים בייתוסים קראים • שיבאו מן הכלל) נזהרו ממאכלים האסורים
שזכרו בתורה בכבוד מפורש לאסור • וכפלו בהם האזהרות כזה פעמים באינם רב והערה יתרה • והם משקלים מטמאים
הכסף ומטעמים הלב (ואם בכל זה כה יאמרו הלא ממשל מטמא הוא • יתפנו דברי אלהים חיים • יעשוכל התורה בכללה למשל
ולשכינה • לא יפזרו להם שורש וענף לקיים שום דבר מעשי מתנותיה • או להשמר מהעבירות האחרות שבתורה מאיזה מין
שתיה • אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר • שלא לקבל משמעות הגולה הכבוד שבתורה • א"כ מה שמתכו אלה
האלה • היה ראוי למקל בין קתן לקתן) ואדם הראשון עוה ראשונה שלו היתה מניעה מאכלה • ידוע להם ית' עשה •
ועל עברו עליה • נקיים מיתה הוא ותולדותיו וגרם חורבן עולם קסן הלוי בכללו • שאין לו תקון שלמשד שידעם הקב"ה
עולות • כל זה הרע נראה אכילה אחת • שנכנסה לפה בלא רשות • ודריאל וסבריו עם היותם בגולה • וערדים לאלך ככרי
התקדשו אפילו באכילה הזוהרת מן התורה • ונזהרו גם חפץ בג המלך מין משתיו • שלא כאפרו שד הפת ההיא •
ודניאל מרפת עמו קבלם עליו לגדר ולסין לתורה • שלא יבוא לפרוך במאכלות אסורות כהיותו שבו • ואף על פי כן אמר
גם בא"ה היו אכילים היומרים שקדש עמו בהם • הטעם אשר לא ינאל • הרי כהרת הדרכ הנכנס בפה מטמא • החכם
הוא ודריאל איש חזקות • ויחזקל כוח אה"א הנה כפשי לא מטעמאש ונכלה וערפה לא אכלתי מנעורי וגו' • ישעה אמר
האובלים כשר הזויר וירק פגולים וגומר ואמר אובלי כשר הקויר והסקן והעכבר וגו' • ולא עוד אלא שג' שגונו
כתוב שראה שטר בחלומו • שנפלו מ"ה היכל ימיני איות ועופות טהורים וסקנים ורועים ואמר לו קום אכול • וענה לא אוכל
לאכול השמאים כו' • כו"ט בקט"א (פ"י) הרי מפורש שהוא גם לא היה אוכל עד היום הנזכר • ואין זכרון בעקרה
ימנה זו מעתה והיתה • ודברי תלמוות לא מעלין ולא מורידין • לעקר דבר מן התורה • וישל גם רבו אמר ששייכים
לקבל ולעשות כל דברי וזרי התורה הפגומים • כדלעיל והביאם אהרו עד היום • כוונתהיה אפורם ומוחק בידיו בישראל תאו

היותם לעם להיהר אחר מתאכלים שאחרתם תורה כפי שפעם וכאשטעם ואף נהיית כואת להפכם למשל ולמחוק בפתח
 פתאום עזבו דברי רועים שכתבו ה' מושיעם אשה הוהירם למוע אל הזופעים והוקים פניו בהם יהודים ככרפה מלחה
 סתורה לא תסור וכל הדבר אשר יהודולך יחין ונמאל אלא ודאי האמת הברור כעמם הוא שלא כתמוכו וכתבי הא"ב
 רק ליפות התר אכילת הטואים לאמות בלבד כדודאי מותרים המה להם ושמו כן לכונה טובה כדי שלא תתכר עליהם
 קבלת התורה בקצת ככל דהיינו כבע מצות וכן יואלו למוע אליהם לסיכך התעמנו כזה להפין יאמנו בתורה וכנראה
 ויקבלו מה שינוס ומונה בסדר פנים ולמשן יאמנו ליראל וישיעו בעמית התורה כולה ויכלו שר עשה ומכל מקום
 אסרו לאמות גם ונחיימות יואמילו הדם והמנקים וסכאן שהכנס ככה מעשה את האדם וזה ודאי האמת הברור
 כבוכות תיסדי ביומיהם ואם לא כן ווי התיר להט לשנות באכות אחר שהודו בתורה חן הפנים לקיימה חן אז עד עתה
 וגם לשנות יוקנת וזקק קטן ומצוה פרעית כשדור להם ולעוזה מקנה את רובה כבולה וכמ' ש' עוד בשפט לנו ככילי כת
 ש"ך שרי ואי אפשר למסוד חלמדי הולרים שבכלות העדרי שיעשו כל דבריהם כדרך חקרי אורק למשן הכעים אותנו
 ציוד ומרי אע"פ שיראה כן לעוס ריהטא הויה מקוונות ויהא ג' כאילו מתנווכים להקניענו אבל גם את זאת עשו כשכל
 כפי למצוא חן בעיני האומות שטבעם כונה למנוא את ישראל ומטת קקאת הדת שאלהית והיוהם כבולה עכל דעמים
 וכעבור הכללתם ויהם לכן שטבעה גודך עשה להמקיף לאמות בעבור יחיהו לקבל דבריהם בקיום כבע מצות ולא יהיו
 כשדאים כיוד כה על כן הגדילו ועולתם ודברו קנת כרה על ישראל כאילו פני ה' שלקם לא יוכיף להביעם אמרו בנזים
 לא יושיעו לנו כל זה תבולה חס' כדי שלא יתקאלו האומות עוד בישראל ובתורתם יזיירו לפניהם כאילו בטלו התורה
 ועברה עם דטול ישראל והיו עם ל' וזהם נכבדו תמיתה וידעו מקומם כבדד חסם עד כל זאת הסתגלה כשכל
 תועלת האומות שלא יהיו ככהמות גדי ופזו יערי ויבאדקדקם מחלן וחכאן וימסיתו כל חלקה טובה מהימיו ונמילא
 תנמת ויהא ג' כהאה עוזה בקיום שתורה ושמירתה על גד הויה ר טוב אלל ישראל השופעדים בה בתכלית אחר שיטתם
 ויתקיים ביד כל האומות וקצה המאל דת אלהית ותורת אמת ביד גרע האמת אז ודאי יתעוררו ויתנו להם לפקות לעורר
 לישראל בקיומה כל האפשרי ואת היתה כוננת כותבי א"ב בשגם וראשונה לעינות ישראל ותקנת האומות עם שהסתירה
 ויעטו והכסידוה פתת לשום שטבו שיא הכהתם כשכרם ויושם ייאל להם חזי כהעורר ענה עיוקה בלב איש איש תבוכות
 ידלנה :

אך אחר זה הויון הכפטים לדברי כוהנים עניי הדעת כמשך הזמן שנתקשו בעזות ודות כילא הכינו ענת דומיהם
 שזכנו משבת סהאומית בלבם ולא יירדו לסוף דעתם יתדקו ואלו חן המרכז על פן הם את ישראל מתעבים ויפילו
 וין הכובדים ויוודיקו הרבים וישו במלחכי האללים ולעיביי על היותם מורי בריתו ופקודיו לעשותם ומאשימים אותם
 בדברים בטלים :

אבל הסודות למידע כוהרו שפנת ויולה ככל יוכבאה מדבריהם לרוב כעיה מקומות ח"א כהי חכנים להראות
 עמם חקיימי תורת ושה ככל לב לפי שהיו ג' האלים מלדה ואכטן ופיו שומרי תורה נד אחר וין כתיענו קנתן
 לכתל התורה ויהם לצמרי באחרם שככה עליהם שאירתה והכפיתו לכלך עולה מעל גוארם כמ' שט' מאקס איעיני שם
 שפלה מריב גדולה ביניהם על דבר זה עת שזמנו כדבר יווי האיש הככל ולא יבין את זאת שאין כווד חמישי כיווס
 הא"ב כנוי כי אל על הדרך שחודתי ואם לביהאן הויה מתנגד לזה כיוה להודות לדבר על פני שקמוהו אמוכ גם כזה
 כוונת יפה ככסית האומות שלא כטוו עליה ואין ויהאוי להכניד עליהם יגדוריהאן רוב כמורם יגול לשווד מה גם
 מלאך כלום ואיך וכוזים על תרי"ב מצות :

אולם דבר אחר הוא עם ישראל שנתחייבו בתורה ויחמת שבויהם ה' וכור הכרול להיות לו לעם נחלה לפיכך שנתענדו
 גם הם ורעם ורעם עש עולם וחת בריתם לא תשפט יושיהם ולא יסוף מורעם עליהם ויוסיין כפסם ככל הדורש
 ופאשר יואו הודיענו המפורר תלים י"ד כל זאת באמת ולא שכתנוך לא שקרנו כדמייך גז' על כל פנים אין אני מוספק
 שהעוזה על האמת יודה לדברינו אלהי שהמנר ושלוקח לא כתמוכו לכתל מרת חס' וישראל הולרי בידות וכן כתב

הודות ומושבשים יסודו ודאי דרך האותיות והיושר גלה להם לפרט
 ורע איות ונאה לעולם . אלה דברים כרומים . לא יתאכס בעל מכל
 בריא . ואלו הסוגים והפוד אותם חכמים בעיניהם מהוכזרים .
 המושבים שמונה עליהם לבטל תורה ישראל . לא היו ומשתגעים
 בכך ואלה הפתאים אומודים . לא רי שטיכס מקיימים מה שכתבו
 מועלים ימות דמו אינס עושים ככל הנל . אבל עוד יתגור ברעה
 לא יוכלו כפרה . מה שלא דבר ולא נזה ולא על לבו כי אשהפנו
 בודאי אינם עושים רק לפנים לגמול לב ההיוון . למען יקטנס
 לדברים באמונתם יוריקו להספרכת ביחס באמתתם והיוון העם
 הסכלים אשר לא יבינו ויופס ולא יכירו כאלות יתפתים לדברים
 שברוים מלפס . מה שלא עלה על דעת כותבי א"ג מעולם . אררכה
 כתבאר כתיורו גמור שבינוו הספך (ווי דמי מיונת מואין במנה אבל
 אכסי פ' צר"י פורקי עול תורה שהיא השטן לומר כעת מוצלפת
 השטה . לנות להספר תורה ולבטל המנות מפתהו והשומר תורה ומקיים מצותיה עכשווי . אין להם קטוא גדול מופי . והעובר
 ועושה כל התועבות . אין אלהם אהוב ומביב יותר מווינו . על כן לשטנוטל התועבי . כן דבר כפסוד דבר . עובר ומתעבר . כמי
 שיגרו עליו מתגבר . ונולפתו עד הוא ושדיריו כמות יקבר)

ועל דבר אלה החכמים הדופקים רבה וטעמה לבני ישראל הקיים מאשמה . והכלים בתום לשמור תורתם האלמית
 בכל לב מיראת אלהים ואימה . תחת אשר היה להם להכריב לבנות המוטה אהבת . ורע ישראל הקדושים וכאמני'
 לאלהיהם וכאמנה עליהם ומלמדיהם . יתר על זה אורו שאפילו שואביהם יאהבו . על אמת כמה וכמה לנו . אי שמים לא אשים
 אכמני . הלא אל אחד בראנו . ולמה ירפסונו על היותנו דקים במנות אלהינו . שבהם קאשרנו בעבודות אלהות יתברך .
 אשר לא יתקו . יואין אבו עושים כרי להרוים על ידיהם הנאות היגר . ותאות עולם עובר . כי אכנס היינו משל בגוים ונ' עם
 כל וכל באלהים הללו כל היום . ושונו לעולם כודה (להל' שמועתם אכסי ריבי דברי מיונת באזכוס ערלות . אמת מעלי לך בעלי
 בת ש' צר"י . קוויסכחוסים יאדוות עכוסים . בודאי דברי אלה קוויס אלה קוויס נאכסי עקבם ונאכסי מעינים ורדיש
 קדרי לבס כלייתיהם מחלתי . נאקרי עכוסים ומפטישים מוחם . אבד נאכסי ואכנו שוקדי לבס ולקנן בעד עובת העולם
 ככלל . בישוד נתפלל על שלום האזנות הללו שאכנו שוכים ביניהם . ומנינים עלינו ועל קיוס תורתנו . כי בשלום יפיה לנו
 שלום (כו"ט שבית תפלתי כמה פעמים כפ"ד)

אך עד חתי יהא עון זה שיוון בפרטות ביד מומרי מדינת סולין ארץ מפלגיה . הנאזים לרס כואבים . ושפסו פעמים רבות
 דס נקיים ואכויים . בעליית סקר שאין לה יד ורגל (כמו ששמו במטה הקודמת . שרפסו כמה כפנות קדושות על לא אכס
 עשו . ארץ אל תכפס דוים י' כוקס וכומר דס עבריו יקוס וקס ישיב לגריו . חפץ ראש אויביו . לו נקס ושלם . ואהבו כזאת
 השמש כנכורתו) וזא"פ שנתכדר הסקר והיוף כמה פעמים . עדיין לא עובו ולא כפשו ומעלילותם . כאשר נס בשנה זו תכסו
 כונה אכסום כק"ק יאופלט (ועשו להם עכויים קשים . עד שיות אחד מהכתססים וממת הישרים המרים . ונברך ש' שלא שיה
 נקצתו . כי באותו יום בשנה שלאחריה היא שנת אשתקד . ויתו פתאום שלשה ראשי הנזירים . אשר היתה ידם במעל . הלא
 הם הנלם דיאופלט כעורו כורע ליראה שלו . שס ככל שדור ארצהות . ושטינאעור . הוא התובע לשפך דס נקיים . ופענוה
 הוא הזופט בקרענין מקום המשפט שיה הרשע . אלה שלשה שעורו לרעה . כפגרו באותו יום ששלמה שכה למיתת הקדוש
 אל כקוות הופיע) בלי פשעי רק להשעולל עלילות ברשע . ונבורר מאד לכל המשכילים הבקיאום בדת משה ויהודית שאין
 פה דמו ודמויה מעלילה כדויה שלהם . ויאניה אלה להסויף עליהם חרון אף ה' להגדיל אשמה . כי לפ' יום נקמה . אף אם
 מאריך אף ופיעס . סוף סוף נוכה שוכו ואינו מותר כמלא כמלא . באותו גזל עס ה' בתוך ארץ ההיא יושב . כבר היו כפסוד

ואתה ה' אלהיך רשע נדקתם השפכים בתוכה הזעזעים וכן האלהים ועל מה הדווקא באותה עדינה ונתחוקים בראשה זאת
 בזרע רעה לא כן יושבי ארצות הללו אשכנזי רשת ענבלך זרפת ותגורמה הולך איש לא דעתימך ובל סביבותיהם ככלל
 מישראל שוכנים בתוכם לא כדועה זאת ולא עלתה על לב ארץ מורדלומד בכל מדיות שמהאל על כני כל אחוה ככל חלקי
 שעולם אישי אפריחא איראפא שלשת הכפת כתפטה מלכותו אשר טענו שמה אלפי רבבות ארצו בני העולה לא כמות
 ולא ראה כזאת הנכלה כל מאומה כי רובם פקחים ונוצאים בהם מלומדים טובים זכרים אלהים יהודים אין והכרך
 לומר של שפיכת דמים אינם שמודים ולא למעשים כנשא ביביס איה משתנה דובר סרה עלינו אין ומפנין וכו' ומתקין
 אותו כגויסה נזקקים חרף אל הכודים :

ועתה אליכם אישים אקרא חכמים חסידים שבנונים הכקאים נשתי הדתות ועליהן פוקדיש אשר לא הכו בסמוחי
 הפניות ולא כתפתו ברעיונות כוזבים לא הולכים אחר רומם ואחר טריות לא פנ אל רבנים יעשי כוז
 שמדים אהבי אמת כנאי שקר אויבי מרוע אשר רגליהם לא נמדדים הוועלי ערש כי אמת יבנה שכי בשלשת הדברים
 כללו הכוזבים האחר שלא נתנובו בותי הא' ג' לנעל התורה האלהית וישראל בדברקטון אנדול כי אם הספי לארסה
 ולקיימה ולפסקה כעסמרים כל תקוה וכן המוליס השגי טת הרעשה הארורה של פ'מרי גרועהמכל עובדי אלילים
 אשר עושום ולכוננים בימוד אין מה להניחם השלישי שהיא עליהם של שקר כדאף וורעה ונכלה גדולה וענוה יהיה
 שהזיאו גרי ישראל להנאיש רישו כאלו נביי שמו כריבים לרם אדס לישמות מועד הפסח אז לכשף וזולת מה שקרים
 המדים שמוח שמים על המשע ככלה בלונה בדויה גלויה שכבר נתברר הזיוף של עלילת שוא והכר כוז שהסתכלו איבינו
 להתגולל עלינו לקחת דמי עניים שפידים וקדושים כמו טכא ככר כדפום לדגואא ברומא בחשיון הארץ הנדול של הכוננים
 שופשע אדות כלכל של הפל כזה שהיה בעיר פיטעברא בשנת 1705 לטכנוס וגם כדפם כלשו' אשכנזי יהודית פניורדא

ע"ר חיים מנוע אלשיך וקרא שם הפרט טעושת ישראל כני ענו כי
 נבר ה' כי כנדק כל אחרי פי ארץ כסם כסתל ועקם בולס כנכוקים למרין
 וישרים למוצי' דעת יאם סכר לפעולתכם כי תהיו חן השרדים
 אל תאריכו טעושים אל תבטחו בחלוק עלוה אייבטינר כפי שהידי
 פל וטענרין עם שאר נלמים האומר שמאין כנונני כמות ריסי והנה
 אכסיון הוכיח טעושים רבות שאין עוין אלא לפנים ולתולעתם
 ולהנאיש שמדויה גונכים לפכות כמות שרע לרוב כנתחדש אחר
 ואין יופסיון ווכטש אני כמי הקו בר דעת לא יפניח כוה שהדפים
 שיער דוע קארל ווכטש הא' כשכרו בשליקו אייבטינר כנונני וופורם
 שהרעה עמו ומתאסר באוננת כנאדים להנכיסם לא כפם להדטים גם

דברי סרומים ותיא עלינו של אידיע כוזק חסר רכוי ורמוז וזכר כז
 ימים סרומים ווכאפסי ווכופרים הכנים ענינו כתגר האינו פלוי ובריי לא יעיקרמו ירק למחן אידא כי סביב הוא
 לעוין יחרכי ויהי לי לפם רשפכי הולך אשר אליו שם דברתו ואלס דענו כאלוהי אי הוא האחר שבענין של קארל שקראו
 על שיו כי אמנם רבו אייבטינר הוא הכרו בכיתו כאלטונה ע' הסופר הארץ היקר הערל נידאל מפיו יקרא הדברים
 אליו והוא כותב ומחליץ הדברים כלשו' אשכנזי והוא האחר האיתי לסכר עירוש הוכוכה כסם קארל אבל המומר
 קארל אין חלק ונחלה בכתיבת הספר כל עיקר שלא עשה בו אלא חמסה קוף בעלמא לקבשו כדפום העלם שטעד כיד שר
 גדול שכר לו רכוי והוא שיהרו לידו בכרוטומי כסא אליו את כתב ספרו ודי כוז לעת עתה הא' הוא עתה מהעלמה בקארל
 שטעמו כו רבים ודולים הכוננים והאויבו לוחטון הרבה וכתבו לא אכס כונרית ועמסקה מוכחות וילדה לו פנים גם
 שפאיה קנין להם כהעלם שטעד בכית עקד פראים כסופכי הידיות אשר שם כופיכוה כרשט שחיותו ללמד לבחוריים
 שפת עברית ולשון הקודש ודת יהודית אשר לו הכרה בהם ככל אמת וככסוף ומד בי למרסה גם למושת כאתר בראיה
 ארנס מיד למרדי אפי' עשע) וכן השיר והכפת שטעה למחך יר' על ויש מתנות שפדון כלומר בארשת שפת כניש כידו

וארצו מרמה לא טפה ברו"ה כלשון הקודש: רק כלעז לשון אין ביניהם בושם וכלימה ולא יודע עול כשת) ומה היה חפצו
 ברה מן הארץ יעז את האטה וילדה לאדניה בית אביה: והוא לקח שמו בשעשן כמה אלפים ר"ס בקצנזם שלטנו והאיחונות
 בארצו שלוקח מהם לעסק ארוב משאומות: שם בו ריות גדול כפי מה שהבטיחם: כי שפכוהו לנחמן כפון קשור בדתם כלב
 ישר: והנה אותם בפשימות עלפיו כחור כשר (והור לדת יהודית וסן מה לעיני בשר: באהשערדם ולנודון וכפי כשע"ת שם
 בזוין כעשה קאטוליק כרבו לפ"ד: ויכנה גם שם כמו בברוכסוויג) והנה כפתה כלמה פני אהוביו וולכנו שבטנו בו והגדילנו
 פנינו בתפלה: אך עתה אחר שמתחלו והפסידו על ידו: ידעו שהוא מוזיק כרבו אשר יחמק רעיה צידו (ובמטעה בנו הנשכר
 באלטובא תבם אוננות אבותיו בידו) והנס כעת מכירים בבלותם: וככה מוכים מווריס אותם תמיד עשרת מונזם: ואת לקח
 תחת טפשותם: מעובדים על כונת בעל א"ג עמנו: לכן השמרו נא מן הרמאים המוויסים: שאין עינם ולכס כי אם על כעשה
 ואם: פקקים הם הכוזרים המקבלים מוורים: ורוזים להיות בטוחים ושלא ישיגם בנו כלמה: נריכים לעשות כמו שארץ
 בישינו בק"ק ש"ס עם בא שיש יהודי פולאקי מן הדרך והלך מיד אל הכומר ואמר לו שמונה לקבל דת כוזרים אשאל
 אותו ויה ראית על ככה: עכזה שהלך שלכבו ומוזיק הכריתו לזה: אל הכומר אין זה ברשותי לבר: כי הוא צריך להודיע
 הדבר תחלה לראש פעליהם: לכן ילך לו עתה וישוכ אליו מחרי: או יודיענו דבר: כן או לאו: אשר שהלך היהודי: שלח הכומר
 אחר ראש הקהל בנ"ש: והוא איש עקם ויכער לו הכומר את אשר קרהו עש איש אבות יהודי שרונס להמכר: וישאלהו איך
 הוא מיעץ אותי: ויענהו ראש קהל היהודים בכ"ל: בלום אתה צריך לענותי: ואם אישך: הלא אוכל ווקום תעשה מה שלכך
 תפן: ויוסף עוד להבטיחו שפאשר יבנה בענינו: ככה יעשה: או אל הכרנס אם כן הוא לענת תנחש: ואת בענה סימניה
 לידע אם באמת וכלב שלם רוצה היהודי להיותי: בנולו שנית ע"ד הכהרם: אומר לו שמונהבם הוא: שכל יהודי
 הוותכר: צריך לקבל כיה של שני ועבר על חמנו: כדי שיהיו לו הרבה עוורים מוויס לו בכל מקום שילך בין הכוזרים: סחש
 יבירוהו לנחמן מייטיבו לו בפתכות ארוקס ומשתי: ואלו תדע כי לעמן אמונת חלוק עשה ואת: וישעה ענתו ואת אל הכומר
 וכן עשה בבוא שנית האורח אליו ע"ד להימר: ויוד לו בדבריהם אלה שם לבו כיון: בהכרת צריך שיכיר על מנחשו ע"י ויש
 בעד זה הגאה ועונה הרבה: כשחוש בעבור אורח דבר זה: שאין להימר: אז מה הכומר ויכובו ויכרי אכורי שכל כל עמיתו
 ובר לו מוכה ומעונה להחוב היהודים בכ"ל אל הפרנס הכ"ל: והוא עשה עמנו כלל ידע ויתלן שלום: וישיבה: וישאל אותו
 מה בקשתי: ויען כי רוצה לבקש לו שירות מלמד לנערי בני ישראל ולשאלו ואתו עור: אז סקד הפרנס להגבילו אל חמון לעי
 ולתת לו חפזים בטבטים: זהה לדרך ולגבר ויהיעיד: כן חפסעו כל עובר אורח עולמם מהתל באנונה: ואת הוא הכסיפ
 הכלאכה:

ואחם אותם המזכרים בכלל: ויה טוב ומה נשים אם תשמרו המצוה עליכם ומלדיכם הראשונים (וכדרך שאמרת
 גם לנועלה וכמונה עליהם ויעלודיהם) שיה עוב חלקם: אם תעורו היהודים של שמירת תורתם) שעליה העולם
 שווד) באמת תקבלו סכר כשושים: כי גדול הטעשה: יותר מן המונה ואינו חפשה: אש"פ שאינכם מקיימים רק שבע מנזם
 בלבד: ובזו שכר כפתי כם"ד בספר הכומר בעיני כל רואיו תורת הקבלות: סקוד לסתימתו דעב) אלא הודעת
 שהיהודי השווד תורה: ואינו חקיס אותה: הוא בכלל ארור: והכרי שאינו שומר תבי"ג ונות כלם חפני של כעשה: ומקיס
 אותה) שעוזר בקיומה על ידי ישראל) הרי הוא בכלל כבוד:

ולא כדיו בתורה וכן קצוב לשמירתה: ארצה ההפך וכוואר (והשולט בת"ק) קרוב לקמייתה: כבוד והגלות לנו ולבנינו
 עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: ונראה בהתפלת התורה: שהיא כונת הגדולה בעצם: ויר"א את האור כי
 עוכה אח האור גיוטריא הר"ג ונות: שני בניאים (מלכים ב') ואת הפוקים נגו' והתורה נגו' תשמרון לעשות כל
 הימים: וכל הכביאים שאלו אחרי חשה מלאו דבריה: וחותם הכביאים בתפלת בית בני בה תתם דבריו: וכרז תורת משה עבדי
 וגו' והשולט כסול ונוכחל בכתובים: אינו ויאור לאדם הן יראת ה' הוא קבחה (מכמה בגלוי כבה) ית"ל כ"ק מ"ס ה"ג
 תרי"ג: וכן עולה חולת נחל"ה כולו: ויש עונה מכון"ה עם חל"ה: היינו לעם נאלם: לרם עונה חממת תרי"ג מנות
 ויותר לרואי השמש: ירבה למדוד וכתביאיר הוא: קבלו תרי"ג ענות לרואי השמש: היינו כלאי עולם: בדרך שקראש קו"ל

רסן מתעה

הסדרים החדש המרוב הזה! אסור לה בסודין. טלא כתביו זה אלא לני שהחזה ראה אותו. שהם כל בנינו ככלל. כי להם די כבעי מנות. כפי שפעולה החכמה האלהית שאינה להם לפי תבוכתם וטבעם. סן לא יכלו לעמוד בה יטובו כי יפיו לה ציור לעמוד (ובכל האמור) יראהו ב' תורה עליוה אומר שמוסר יראה ה' עשורה עוברת לעד ואמר ראש דברך אמת ולעול סבל אשכנך וזוהי מצינו תבוכתו וצונו כי לעול הוא לי ויבכתי מקומות מפרס תלים שהיה מלא עליו מלא כל תמיכה אפי' יושבים עליו והוא בידות על החיירים כבודו ולפעם מדעשים עובדי עורף וזהנה דבות שצווי עלי שלמה בזה השתל ומלא סיו טובחות בעבורה. והוא זה אצמי. כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעוובו. נכוד בני ענות אביך. ולא יפוש תורת איך. בה סיים ספר קהלת. הן דבר הכל בשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי יוח כל הארם וכבר דברנו מזה אצורך באזהרה עובד לנו. ובסיום ספר הקהלות למדי :

עתה יתם העומדים המקמים שבמקרים. המבינים דבר לשורו. בעלי כושר. אוהבי צדק. ומתעבים שפתי רשע. הנידון כל נקמת עם כונע. עוובו עוררו בקיום התורה. ונבחרם שדור בשדורו. לדבר טוב על ישראל בכל מקומות שנסבותיהם להטות לב השמים העמוסים אלקים ויעני ארץ להשמיר אנשי כח ש"ן טר. הגולים והנסת תרים כי ימיו והיה ודאי המיכות שפחה לבלבדות בדברי. שהם קונים כפינו כדון. סאו שיכיה דדין) לבער הרע מקרבנו. טלא ישמיתו וכל ומלואה. ולא פניאום לעבוד השן ש"ן אכל עבודת הכוזבי יכיוו שטאו בת ידועה. שפתינו לאנשי סיכה לשאר בעבודת קונספונים שלהם פה אהבה ככוררי (לאו והעוננו כאשר ימיתי כן היתה שאחד אוה פנים כתתני זה יכתפוררה זלחתת אמונה נסביכיים על בת זו שפוח אותם אייבשך כעראן. ששקר על דלתיהם יסוים ויהא אחד כל תכמת זמנו וזמתי וכך ריך לדוף אותם וישעתו. כתו שנתפיש הכוזבים לבת. ובוואת יתה גם בעבודת ש"ן טר. שהיא יותר רעה הרבה מעל עבודת אליהם שבעולם באמור :

בשעה זו שכתבת ית והיה נועמי וכתב ופולק. מודיעני איך אחד מפריצי בת הארדה של שב"ן טר. בא כשונם כלפינו עויא. רכב סום בשבת. ישוד לפני יתושל מיו הגלון מו' שיים כ"ן כ"ו. הרב דק ק' לבזכ והודיעני. להכעיסו ואפלה עשן טובאך כנגדו. והרב שם אחיו ואור תול. שיד לפני הארון בישוף ללבוך. כנגד הפושע הכל החסות שוועם כשם זלל העולה לו מרעותיו וחכמה בנידותו. להטת כל שקר לומר שזארוך ככורדי. ונדן ליותה. וכלתו שולכה תמת עץ השלובה. לדון על פני הסדה. כן אכדו על אויבין ס'. כי היודים לא רנו לקברה. שאינו מושלם. גם הסוברים לה קבלה בקבורתם. לפי טלא כתנכר כפועל (כך ספר לי אדם כאן בא מלבוב שבר עלינו. ותהי אפי' איך יתנהו עש ס' ביותו. שדפם עליו בטומי שהו כוזרי ודאי ולא די שקיינו בשתיקה. אף שגם בפני מלא לאמר ככה לנלטים כמשאי. כפי ימארה כזה ויהא. ולעבי אדם הוא מראה יהודי. ונריך עיון לסודות הלבם לעשהה :

יצתה איתם אפי. וככי עמי בני אל מי. טעוה הקודם. שעתו דלי אבותיה על הר סיני. אשר נדרפתם ככור הנסיון והבחינה. זה אלק תרפ ט טכה (בעת דפוח קונטרם זה בתפלה. היא שנת מתנה טובה לט' לא נסנו אומר לבכס. היותם עוים ונבירים. יותר אהריות וכערים. כשורית תורתכם שקדושה. גם לנו טשה מורשה. טלא איתם באתת נכורכי ומלכי ה' עוטי דכו. לשמוע בקול דברו. שתכשרו כי איתם יש יקרא לבכס כמשאום טאה שנתכת עשט שהם יורקדים עם זמות ערומות. א שתאנו לעלות במרכבה כסוים ורכב בחור לבושי תכלת וזמר. אל טשא ישראל אלניל כערים כקרמנות ודוכבים. המתנו הית שתהינה כמות מלכים ביקריתן. וסביאו את כל אייבם חנקה לה' כשופש דרכב וככבים. אלה כרכב ואלם כסופים. ואנחנו כשם אלה נוכור. לא יא ואל דרך כת ש"ן טר. שהפכים טא אליהם שיים אלה. יכו. אונרים שזוף גי' כ'י. פויהם כאחד (ריתם לג') השופכים להשכים את עמי שאי. כאשר שקנו אבותיהם ואת עמי כפעל (בע' לג' כ'י' וודה) על זה המקור דמיו הכביאים הקדושים כשכר. עה לקבן את הכר. ועליוו לקטר אס שכתבו סא אלהיבו (ונפרוש פיינו

אלה עשה דמן של דור שיים הללו. החין החובהק עורר היהודים כשנה וז חכוכים תקי' ז' מה לבחורתי אשר עליהם לא יעשו ויתחללו כרכב וככבים ישחקין ברמות אלטובל שמיים לזה של ש"ן טר. על שמור לו הרכבות וקצרת בעליה. זה' שפעל לו השתלמות של ד'ת הב'ל שפרסמו נשם כוזרי כי אחרי אחריו הוא ילו וספיה כלל כתינו. שפחה שמיים. שמוות יששאלם רי בקל קרבל שמיקותא. כל עובר עלי יסו ויסרתי לא חשכו ומיה שחוקי על שפחת ק"כ כ"י

לא לו ונו' (תעשונו ככל שפכו לפניו לבכבם
 ומוקו ואמנו אל ידכו ידילם כי קרובה ישועתכם
 אם יתנוחמה עוד שעה אחת) כמ' שם ד' בלם
 רפ' ד' טען אבות) אם כוכה כנכר אז עוד פעם
 (שלישית להפעם בזאת) על המה י' מן הוא
 והלאה והיה אור הלככה כאור הקווה ונו' והיה
 ה' לנו לאור עולם והלכו גוים לאורכו כחולו
 ליוספאניר' אז אהפוך אל עמיפ' טסה בקורה ונו'
 לעבדו שם אפד כן יהיה בזהרה בימינו אמן
 המזכירים את ה' אל דמו לכס' עד יבוכו ועד ישיש
 את ויחלשתהלה בחרץ ויעיניו יתוכוה אלך בפינו
 כמן בפארו ועדיו כמין הביט והאולם כהנים
 על פנודתם ולוים במשורותם וישראל של
 ארמיתם כולם וכל הברואים יתנו יקר לברואם
 באותם כי ה' הוא האלהים אלהי עולם
 עשנתו לתקנס ותועלתם לא יתעלם יתברך
 שמו לבכח וברוך כונו ליעקב כח זלמן אוניס עמיה
 ירבה יותרמבריו אולם
 הם ונשרם

בחדריו המלאים אנעים ונתולות ערצ ערצ מפרכפים
 מחקרים כרמיהם ופספס' מלאים בלפידים מתוך הכדים
 עושה זמרה בנתיב מורכב נישפא
 והנה הרעה כמה עויספכיו להרים יד כתרורה נחוצה רמה
 הרמיה לתלמידיה ללכת במוקות העינים בפרהסיא
 שקורין הליכה בפרהסיאן גם עשה אפ' ל' דשענו
 בתורה (כי שברו חמוריו הללו) כללם בנדי חופס לרבע
 דינו כחומר להבינים וכדפו בכל התורה כנוסדו והחטיא את הדי
 אפר תעשה ביד רמ' בלי שום הלה רק כחומר שישו ושמו
 בשנתי ישראלודיע כחמה את אשר קמה על הדבר הזה
 הקיף בה' הלאף אם חמרין לו לחטא עשה מלת כי לדולה זו
 בהתמלאו סת' גבה חובו מן העליה שבחוריו הרבים הללו
 נב' י' ש' כי האחד היה אברהם שור' המיוחד שבהם
 (והלמדן שבכולם ותן הרה) ששכר מהם לזקף והולך לפניהם
 קל ירכב להורים הרדיק קחלו הו' אל' כמו שקורין ל' א' לפרס
 וכה התמסס והתלבס להמות לאחד הכנים מחיל אונגרין
 וכה ארע לית' מעשים אחר מופע מעבור הלו יראה זה
 לנלמן חלמד בה' ב' מעיין אורח בספר הקבלות שלי
 לקללי קלה במחמת וימוע מה התלמד לקרוב בספר זה
 צו חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו

ועתה בשנתי ישראלודיע כחמה את אשר קמה על הדבר הזה
 הקיף בה' הלאף אם חמרין לו לחטא עשה מלת כי לדולה זו
 בהתמלאו סת' גבה חובו מן העליה שבחוריו הרבים הללו
 נב' י' ש' כי האחד היה אברהם שור' המיוחד שבהם
 (והלמדן שבכולם ותן הרה) ששכר מהם לזקף והולך לפניהם
 קל ירכב להורים הרדיק קחלו הו' אל' כמו שקורין ל' א' לפרס
 וכה התמסס והתלבס להמות לאחד הכנים מחיל אונגרין
 וכה ארע לית' מעשים אחר מופע מעבור הלו יראה זה
 לנלמן חלמד בה' ב' מעיין אורח בספר הקבלות שלי
 לקללי קלה במחמת וימוע מה התלמד לקרוב בספר זה
 צו חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו
 חמר לו חידוש עושה ככה לקלל חרש ויזקק הנער לדבריו

שעצמם אנשי אוניס וראתם בעלי עינים יבי פי' דובר ב' לכשר פנים
 ש"ן ש"ר שס ושאר' ואת היא ודאי יבונת ענוה שאין לעושה עינים
 קיוס תורתנו הקדושה מדות ה' באינס שיאונה בנות בעול בשום אופן
 ששיאונו לא יכלו לנו אנשי שלחנו :

ונציג עששיתועבות הרעות והרבות של הסתאים לכפש אדם ש"ן ש"ר
 והתודו וכעשו בעלי תשובה גמורה אכס קצות תראה כי כל מעשיהם
 דבר האזורים היו דקיקים בערכם אנשי ברום ועמורה חסידים לנגדם

גרשום הודאה יהודי שהתודה בעלי תשובה בק"ק האטנוב בפני כל הקהל
 התשובה יושף (כעתיקה הכש שלטון אשכנז ללשון הקודש כדי שיוכן
 שתייל ללשון בקול ור וכי בצריות לב בזה הלשון אורי ורבותי הנה
 כפרוטרוע כל עבירה ועברה שעשיתי אי אפשר להיות שום עבירה
 דק"ק האטנוב) לא אנד הנה אך העבירות מעורות שלי הכני תתודה
 לי תקן לנפשי קודם כל דבר תדעו שכבר תעשה עמי יש' שאני כבוד
 הראשונה היתה בשעה שהייתי רוזה לבוא בניהול להיות עושה
 בת אלישע מן ראשטין הגיר לי חמד לחון כשנעוה שידע מן האחרונה
 נבך ארעה אלי אם תעמוד על כחה אחרת זוהר בעל תהיוכן יכלו לעשות
 שכיחה מה שאראה אותך גם נלדיהם ירקדון כשעירים כני
 מן אלהם ראו להיות אצלנו ויחמרו מזהר ארוכים ובהחיות
 מן אלהם ראו להיות אצלנו ויחמרו מזהר ארוכים ובהחיות מן אלהם ראו להיות אצלנו

רמן מחנה

לקחה סכין וזו נכסה וכן הנר של חלב מתרבת חלב ואכלתו
ונתנה אותה לעשות כמות מתכתי גם אני והמלך ואכלתי
או לקחתי אגלס וגו' לי מצרכי יום דעו מורי ורבותי .
מהאזה הנ"ל היא דרש (כאשר עש בעלם) עש אחיה לבי
שערי בנימי יום שמו וכו' והוא נ"כ בן אלעזר הנ"ל בעו"ה
זה גדולה (יוסף ב"ת הנ"ל) שגמולתו לאו היה לה בניס ובעלה

דבר דש' אשר היה ונלפניו . כל זה וארצה יותר הרע בשנת ת"פ
בקים יתלינו חרם בשעת הרעש של חסידות הכנל הנליעל ש"ך שר"י .
(בבוא רשע על גס בני החסידים שהתעללו בו ובכנייתו להשועתם .
ולאוסף עומדה על שומותם . וכאם לבני וקלה לכל הארמתי . יום
קלון חרפה רמפה) עיון נמוך בשער תורת הקבלות . ובניית גוגל .
כאשר קרה עם יוונים שגבר עליהם שר"י במעשה כשריפו סקו סתבה
ככה תהי' אחריתם להכריז' לחלל' ונפשיה' . על דעון ויבא קלון כמסוד
רשעים רבה :

בזה שנים פכשיו היא מעוברת . תדעו מימי היא הרע לזכונים : ועל בן אלעזר עש בתו הנדי . שזה כמה זכמה שנים נשעת
היותי אכלם . הנה מרבים מורים בישראל בעו"ה . גם אורר אני באתי אל הוזה כח"ה של פסם . כתנה לי פרוסת פת (לסם
חמץ) ומולא עם דבר אחר . ואמרום כמאה . ואכלתי . אח"כ כתנה לי יין שרוף (חמץ) הוא סתם י"ט של פולין) ושתיתי .
גם ככל שנת היא חנה רבה להם וחיוו גדול לסוס בתוך התבטול שמוינין לאכלת שרית . סת יכה ודבר אחר . וגם סת יכת
גבינה . גם אורר מי שעבר ונתענה בתענה באב . אין להם עבירה גדולה מזה היא פונה בשכתי צבי יום שמו ויעקר וכו' .
אך יש להם תיקון על זה . שאכל ביום זום כפוד אנוח שיש לה טרעוס שמור (עיון ס' סת יכא) שיש אגלס עוד בזה דרך אחר
לרוץ לבאר שמת) ודעו כי בזה יום שמו וזכרו שתי צביי בתוכו כד' ת תעשה באב . כיני . תעשה באב . ר"ת ת"צ . ושכתי צבי
יום שמו כ"י . ש' ואתיות צב"י . עולה לזכין ב"ת . ואם עתענה יפוש פירוד בין האותיות . לפיכך התקין הוא ישרי
בשארן אותיות בחי' והם כמלוק את כש אשם . ונלסל ליתת אשם . יאזא שחורה שחורה מוכרת . יום שמו וזכרו
מתוך ישראל . גם התורה איש אחר . בטכאין אל הוזה (הקדמה והמפרקת הכל) כרין להביא להראות לה כתב ראיה
והרשאה מבעלה . שהוא מוכר (אורי' השעה השטן אותם להראות להם סוף חס"ה ש' פסמס (ר"ך ע"ג) . זה דרכם כסל' להו
אחר שבקם דרכים לשמוע עצמם מותמים להם והרגילו להסדר א"ס . עיון תקון חסין ושית' (ג"ב) אכל לעינא לית עמה ביה
וגב' לית לך לרעות לזכרך בתיאור הכי כו' לית לך לדעווי' לזכרך . הנה אנואר יואד פתירת הפסמס הארורה והכתם ביה
בופקודה (ע"ט) בך שלכניו הארין לשון בסוד השריות שלא נפקע מכל הארורין כינא כל כזר אחרו רז' לא כמדת ח' וחדות
הקב"ה יב' . אין משתמשין כשרעונו . בין הסדרים פ"ה הנ"ל דקיים לכו גם ועו' עיון כד' (ש' רבו א) . וככ"ח חס"ה
אין מוכר . בנכות ועוהם הכיחוק לאין חקר (אבינוך שהיה גוי וקודם ח' ת תרעס על א"ע ה' ועק . כי הכיח עליו חס"ה
גדולה . וכן אוב אורר כי אש היא עד תאכל . אז ל' ח' ש' נושלי אשיהלך איש על הגמלים וגו') לזכיא כתב זה עם
זו הוזהוה הבאה בעברה בעו"ה . חפני שהם אחרים : לאו כל אדם וזכר וראוי לזכרנו . כל הנ"ל התורה על תשובה הנ"ל
בפני כל העדה הקדושה בבית הכנסת הקדושה . וקבל עליו עוד שני פעמים . שיתנו לו ל' חלקיות . והפיל עמוה על הרבה
וזהו להכותו ומות אכזריות ולקות ארבעים . וכן נעשה . אחר זה יפדר גט ויתן לאשתו . וסחת מהיא זכות פתחו כוה
פעמים : עם חכרות שלו . והגיד שכל בניו חיונים . ואחר זאת בקם שיתנו ויסדרלו תשובה גדולה ומה מה דאפשר יהוא
ישלך כל נכסי ונעשה . וזכה ללכת הוא וכל בניו ועור לעיר כע וזכר כל הימים . אולי תהא תרופה למכתו . וזרות גדולת
בבות אשרות מה שגלה לסדר ק"ק הנ"ל . למשח און דאכה נפשו . אולי ירסם ה' ויקוס קחית שמו יתברך ונקמת תורת
סאר ג' ע"ב כ"ד . ע"ל בשו"ת לסוס :

הרור אתם יהודים נזרדים ישועה אלים . שלשה אמות ראשיות (הכוללות הישוב) שבנו מוצריהם על יסוד תורת מרע"ה
וכתפשו בעולם . פקחו עיניכם הלא תפחדו ותרתו . אפי' עובדי אילים יושבי קצות אקרא . הביטו וראו אש יש
וכאוב כעובדכנו הל' התחווה ותמהו . אם יש כת גרועה ונדעה רעה וזכרה רשעה . ככת הארורה הלזו של ש"ך שר"י
(ההולכים למשא בתולת ישראל בתושבות הללו שלא גודעו בעולם כיום הזה) שחפלו עובדי עבודה שקדוים . היו צדיקים
ורעים מיוחסים אחרים . וכן ארו' ל' (פ"ק דבימות כב"א) גני אית ליה חיים יחסיתנה קרא באבא דאבוהון . דכתיב בן הדד
בן טכריוון בן חיון . זאורו (סנהדרין פ"ב) כשייה לא ופקרי . ואלה הארורים ופקרים נשותיהם . ואינם מכורים
ינאלי אלניהם . כניהם אינם שלהם (אלא בני יואה פטי ומדאנאלי . בין כה' כי לאחוב' כי שאר שטתיה . שילאלי תאי פשיא)
השל

שמל אלה לא יפקוד ש' אם בגוי אשר כזה לא תתקש פפשו • ואם אמתו ונפשו ונחלבו עון • כי יחוס אל וכי יפקוד עש
נשיבנו • כל ישראל ערכים זה יף כי בדבר כזה פכופע לכל העולם • כי יספיתו ארץ ומלוכה •

ועתה יכחנו דברי • אם האיות הנדתי שהם גדועים כדור המובל ויותר מהם (שהיו כפני אפים תושבי ויאמט' בלא עשו מעברות
מוצת • והללו בני כליעל בני ברית שאתנו יאזו מקרבנו • והסכו קערת הכתב על פיה • הפך ומוקא אל אי המריש

היו אררים • עשו מעברות ספורות שבתורה מוצת וחיובים וכל יסודותיה עוקרים • מי יודע אם לא כבדתם היו פכנה ששבתם
(או התסילו הסדים הללו לנצח מוקרבא דתהומא רבה ולהתעורר גבריהא) ונפנה זו (שפה השעו את האומות) כל כך

דעמים • רעדת הארץ ורעש הים מימם וסופק העולם ועד סופו • וכפרטות שערות נוראיות • וטקאיים כמובל היה כשכונתנו
ביתוך סדרם לנו יוקר גדול) וכסוך מלמחות ומחמות רבות בגווי הארצות • כאילו ש' בא העולם עד קצו • וכבר אמרו רז' ל

אין פורטנות בא לעולם אלא בשביל ע"ה (פ' ק' דתרא) ואחרו עוד (שפת פרח פולין) ראית נרות רבות באות • גא ונדון
בדייני ישראל יעוד (פ' ו' דיבמות) אין פורטנות בא לעולם אלא בשביל ישראל • אם כשאו"ה מבטלים אותם וקיום תורתם •

או שהם מעמין מדיעים מעשיהם • ואינן מקיימין תורתם (עו"ה מדרש העולם פ' ויאל' ד' ויה' ב' ע"ה) והנה מלאכי אלהים
עולים ויורדים אר' • בר שלום נו' כגמון אחד בא לר' אבהו ואמר בו (כמו שכל הדברות אינן באות לעולם • אלא בשביל ישראל

(וכמ"ס שם) אם מכשירים מעשיהם • בימם ד' וכברכו פך כל משפחות האדמה ובורעין • ואחרו והתברכו דברען כל גווי הארץ
ולא הנלה הק' בה את בניו לבין אלו"ה אלא שיקומו והקומוסר

ויחיו ישראל סבה לתקן העולם כולו • שיטות ה' בעשיו
כי הכל כרואי • וועשי ידיו כולם ריגה הוא בתקנתן בכלל

ועתה אלה הסטאים כפכפסום המבקשים להחזיר העולם
לתתו ובידו • לכן התרעש העולם בכללו • קול ש' בכת •

קול ה' סוכב להכות את • כאילו ה' לחפול יפד • בבוהיר
ומתרה • על כן סייוו זאת על לבכם • השמידו המרס

עקרבכם • כנו והשעו כל אכפי ארץ תנו כבוד לניו שליו
שכרע כל כך • לא תתיוו וקוים לפרני גדונו של עולש עוברי

דרך • הוימרים אורחותם בזיוף כסיוקי ירך • ונתוכה
מסרתם וערות מלכא דעליוא למתו • ללא נא ארץ • ימתם

שוו ויתברך וכרו בכל חשך ייחי שמו גדול לעד ויבורך •

יחקרנה :

ברוך גותן ליערף כח לסיים הרסן • במעוט חוסן • והשוח כחי אווני • כי יחיד ועני יאנו
ורן • ואם הונק הקשח רוחו נגדי העיבריני בפרך • יוצרי מבטן לעבד לו הציץ כחך •
להעלות לי סרפא וארך • ושבתי בבית ה' לאורך • ימים אכן :

הן כולכם קויתם דברי אלהים סיים • ה"ה הוא שלמי רומן • ומלתו על לגוני • ואני כעס לעוברי • ס' וקרב לבתי (גדים)
יהודים (המוזכרים בר' וס' ע' פעמים רבות) מהכביש דברי אלהים סיים • האחרים לעובד רע • לרע טוב • ס' מה חור
לחושך • ומתוק לור • קוראים דברי אלה ווינות • לפעמים ופטות כן ידברו • כאשר קי' ה' יאמרו • אכן לפרק ס' יוכידי
אלה הומוכסם יספרו • כה יסיו ובה יהיו לאלה ולקללה וכו' • כדור אשר יושם שוטמן העולם כוהרה יפקוד • וזכר האיש
בכבודם יתארו • כער על דאסס יתאערו • :

סתקא רנפל מרקיטא אמת שמייה חתן אמת לעקב

אורך בושר לבכ בלסר די משפטי צדקן • זדים הלו צוני ער מאר מתורתך
לא נאמתי • מפלו עלי שקר זדים • אגו בכל לב אצור פקודין • משש
כחלב לבם אני תורתך ששעתי • יבושו זדים בוי שקר עותונני • אני
אשיח בפקודין :

המשפחות קאלין קנאי דהספר (גי' ב' פ' עב' ז' ע' ה) על תואמות בלבוביח (כתנלנל) באשה וולוכלת בזמון • תכשעין
הן לו באשה טכלי ויניח עליה • חיות וולא בוא' הוניה מלא דס ודכל רצין אחריה לבאר שחת יואומר וזאת האשה
היועבת בתוך האביה וישלך את און העוברת אל סיה) און תכר • דמות לטבי מודש או לעובר • האלים והכבדים הכובדים אשר
הפריד יעקב יחד טוכס כעפר • יפול כגוזף חסר • אשר הוציא עליו לעו • חלנו • ויליו את אטו שבשמים • וטונו תגרי לו • ט'
החלפנים עיו כסי • חלפני עס עני' ות אבה • וחלופי תלוסיסה כנולס • את שלמטנו גורר בהס • דוילי באפיה בוי גוא' ה' •
ט' וולוכלך כה ככ' ט' כןכתי • ט' כחכ' ט' אמת למי' לת מיילתו • וחלפתנו ער גוס חיות • וזין לסלילא עליו דחניף כולי הא
עיו חו' עני כניס באשדלי ייחנה אש' (ג' אל' כ' בר ע' א) וכה • היס לו • דוגה כ' ב' ותפלות (ק' כ' חקטע שאין לו רגלים)
לי' כווי דהכי אכיקו • וטעיא דהכי אכיקו • וטעננה ויכטן איוו עפרכס על פתפי ע' א' • וואור כיריכד מעשין את סתבן •
ית' כנא סריא דרית ביה קוני • ואת תולח • יחלא סריא כזאי חלפי' ליה' (עלפי מין) חסר) כסי ליתא דכודנייתא • וכנין ב' יתא
ב' אוריא • ומסיל ליה חבלי דסארי וקבוע קוזני וברין גרדי טעיקא דריתיא תובורא פייטוה ועבריה הוטי • טכיו טאיני חוור
ל' כריתו כריה שאין לה עיכס חסוטיא ליה קרני • ורא כירי תסל' א' הות ליה ונככוך עין' ו' ונדו הות דכד סדמך לך עלה
איוע קע'ך ארעא יומדרר לארוריה קרע' א' ויזן גבר באשפה ככר • יוא' א' ככר • עלה באשו ויתעל כחתי • זה ויתר וסלסי'
וסטה • כי הגדיל לעשות • הוציא ובלו לרשות הדבים • ואשפתו שניעה כרפת • שקט מוחו כזוא' ה' טעוכפת • הציזיה כחוקס
התופ • ופרכוביתא דרשייה מיתא ליה לדי טעמי וותוא' תיפלה לכני הדעת מעטפת • תכבת קדום מוט ווקלפת • גיך
השא על יחזו לעוטפת • נס ידוע מאור חו' לעסירה מעטפת לבו של ארס דעתו חערפת • אף בוי היזכות ודקדוקי עניות
של תורה והדעות היוקברת את כעליה וקוטפת • מעטבירן את הארס בליעל • על דעתו ועל דעת קומו ככרי טעולפת • עד
שכסדרו חוסי הכמיים כפט שניעה וילחם שקר תבוס נומת • וכפט רעבה ככלבים עיו כפט כל מר ונתוק מ' ע' כ' זארם
שפתו כוטפת • לית דעני חכלכא' (כלב' רע' ג' ירבע' ט' טוטא וועיעיק' כל עס) ככפסיה גלולי כלעי • ויקיאמו חיל בלע מוקס
ארס קודש' ילע • דס אשחתיזו יעלע • ככנפיו נעזאו כפמות • חכורתו טוטפת •

שעוני • בעלי טכס אחד לעבוד את ה' • יושע אלכס אלהים • סכה נא שאלתי לדי' כ' שבא איוס' • איך ויה היה הדבר
סכתב עלי התולכלך כזוא' לשם • שהים יכול להטעות מוחי חלכביס ההס • טפט כחלב לבס להאיון עלי דכר זר
ולא יאיון • כי יופטר על קל' סתקלים כאחד הנבי' • יס • והגדלי שראה הכתב הוא וכן היה תורף הענין שהודיע לשם • איך שאני
הבאתי כדום ספר כחוד נוחה יפה אף כעיס (ע' ד' כל שקר שאין אומרים אמת בתפלתו) אבל אליה וקן בה' (ודאי קוניס הס
דכרי כעיו • ויקן מאוב חסני בני ישראל) כ' חרף אליו דכרי יזכות (אין גדולה מונו כגדו בלי ספק) והחזיק אמונת וולתנו •
ויכתב על הכזבים שהס טוכיס פכת ש' • וככר רנה לשקר ולהכתיס ידיו וילומר שהוא לא כתב זה • אבל איך יוכל
לכפור • והוא יתפאר שאין כחוחו כעעשה איון • וכן האות שאין וודע לסטס מוחיו • ויזין ארס כדור טיובל לעומת ככס •
לכן כדוא' הוא היומבר לא ארז' ע' כ' דכרי סעומב • כזה וכוה היה ענין חגגרת' לית קצת דכש כל' לית קצת דכש כל' לעשן
יא יזכו לו והתחל חכלב' כ' כ' כדמות עלי שאני כוסר וזכביס מיה ששז' ודי' (כל הפוסל כזומו פוסל) ככרי' להקסח סקריי ויכסה
על' ה' קו תורה • אין יייר כחרושת און ועול כחוחו • לית ידע' לישכא בישא כהו' אין גורר היורהו שלו • וקסח סקריי ויכסה
אל' השמים מעטמו וכשא' עד סתקיס • וכוה ייחר לכתוב לכמה וקוונות ייוד סווק להראות הספר כאן • כידעו כי לא יגיש
הספר כל כך מהרה לירחקיס • ועל דבר זה שחזו הכת' שלו בכל מקום מהס החתעביס כהתרתו • וזותפליס כובלו ונהביס
ידיה כזוא' • כפרט השמש למ' האכפיה הפרחה ויגרים של פול הוצרי • אשר כלל' ה' כתיולאה סאתו • יכחזה כ' ש' שאין
שדפה למכתו • יחי לשכרית אחריו • יסס קבריו קלדות כפויס • על ערשום סרוסיס • וקוטפס חלופיס • עלי ע' ס' יכספי

בין שמים - אשתי לזון יצחוק קריה - והשטן סייעו באותו מעשה - כבא ליטמא (וכמו מהגלים חששה ש"ע צ"ו) בכמה אופנים
 תקבולותיו ותענופויו - ללכל העולם כנוגע - כרשע שהטעה והפקת לו סמוק הכסיל - כדי להסלקו ולטורדו - ונאמן הא שלם
 לשוכא"ע"ס להאכידו (כי הנער שנסע מזה לא"י ש"ט) שנסתרי בידו איהו סך"ס מחבור חדש הלן - למורס מה"ס איוול קובים
 כתשכב כדרך יותר מדאי - שהה כמה שבעות בטרם הנישו שוה עם הספר - עד אחר שכתבטט הקולע - כלו טעמתו הללו
 הסמנים ללא דבר - והאמינו הסתאים המורסדים - מאחר שראו שלא הגיע הספר ערין סס - להראות אותם לבנים - טענו
 כודאי כן הוא האמת - שאבי בעצמי מבקש להעלימו - לכן כתקוין כרשעתם להכריזו בהרובות קריש - פלוגי מבר והדפים סטר
 חיינות - והתפארו לברם וזו בעולם - אוי לאלותם - אף אם הראו קצת ערוה ותפולה בזה - שכל בונתם ובוונת מורה סקר
 שלהם - היתה בעצם כדי למנוע העם בעלראותו ומלשיין בו - מפני שרע ידעו היטב שזה השמעת ומורר בקונטרס קפון זה -
 ככל דעות תכניתי - עם כליו הרעים כולם מקוקים ומשוקים בשטר - האמת מוכתשים - (לחלכות שמים למרח כוקמת) באשת
 וישר בכל משכונתו והלבנתו - אף אם נעצר הוא וכדרך העלמה וקצחה - מ"מ מתאר הוא ז"ל יעתו בשטר הכיוון מאה ובמקומו
 מדויקת כגון יצהיק שפסה בדורה - מוכן לכל אל מי הדברים מניעים - לפיכך התכחשו ושתכחלו להוציא עם רע על הקונטרס
 למען לא ישתכלו בו אשתי ערים - ולמנוע הקריאה בו - ולא יבינו בתפולות הכלל - באשר היתה למשל באותה מדינה; שואמר
 אחר לקברו הטוב אליו - איני רוצה להתנקם מעך - רק להשיאך עם רע בשכונתך - וכך עלתה בידים - כבואו הספר חלילה
 לא רצה אחר לפנות אליו להביט בו - ע"כ התוודעה חיד אלי מאין קומו ולא מבקש לראותו - כי היה להסלוא - לקבל השמעה
 וקריה הוזה (ולשת כואת בתבו ונשם ובקשו למלחו לרם - וממתי לאל מולתם) שאין כדאי למעך שולמן מלא דשן - לפני
 פריסוסרות הכשן -

ועתה האינו אלי יודעים - ששעזו דברי משוגעים - שמים ומאמינים לכל דבר - אף פונים לדבר וד לץ יהיה ככל שמו מסורסם
 בעולם וכלי כליו רעים - אשר זה אמונתו ומכשן אמו שמוס בתי האותעתי שטיס ולמד דרכי הלינים הקדחים - ומעני י"א
 פושט על ה' רעה יושן בעלע - דבר לעוריא על בודאוי המית בשף והדי - וכפרים כתב למרח אלהים מיי - ולמת כבודו לאשר
 ותלתו לפסולים - ועשה עולם הפקד בשקריו וכבויו וטפיו הרבים בעל מה וכתתובים - אומר חיו ואפסי יעוד - מי ממוני ונו
 יעויני - מי יורדי ארץ - הא מוכיחא דסקרא מקרא לברם - כרע כל קלסת האסקוררות כינו קורם - לכ"על כפי פורם -
 אל ה' הורם יתורת הקושה וכבוד ישראל כרגלי דורם - וכדם העינות כל היום כידיו חמרם - זהו האופד עלי שגורקה בי
 מינות - אבל מי ראה מי ששע כואת על שארית ישראל - לא כאלה שלק ועקב - כולו ורע אמת (לא הרה שול לא ילד סקר ילד
 ונכים מילדי העובדים כילדי ראש פתנים הלן יור עובר אורח עולם כגור הכופרים) - אי והיו ליה כל חללי דעלמא - לא חשבו
 כדבורים - אפי' בחילי דעלמא - כל שכן כדבר כוה - והכונש לאיוונה ולדת - גם הוא דבר שאי אפשר להקיימו - הלא כשת
 שער הספר קראתי שטי עליו - חיו הוא המוציא הדברים לאור עולם - והוציא אותם כדמוס לגלו לכל כיוס הזה - חיו הוא
 הוודר כבדקת עם נושע בה' הכני - וויי איווין לפשוטו הדויה - כי אם סכל פתי גמור - או רשע כסיל עושה כעברת ודון -
 וכן ומא שטיס - ולסטים כמיותו גוכבי דעת העליונה - איומר עלמא כידא טפשי - להשוין הלעו באתרא דשטימי אויבים
 דמפקי לקלא - וכך היא המדה - עברה גוררת עברה - ומכר עברה - וואך דעבר הא כפל בהא - האומר לרשע צדיק אשה - אומר
 לצדיק רשע - ונצדיק רשע - ומרשע צדיק - תועבת ה' גם שניהם - עליהם הכתוב צווק - הוי האומרים לכוב רע וגו' ואיך
 אפשר להעלותו על הדעת - הלא השלתי נפשי ומגד - והסקרתי מיי עם כל אשר לי - על דבר כבוד קדושת השם יתברך ותורתו
 ואמונתו (תחת אשר הייתי יכול לסבל עוזה ע"י שתיקה גרידא - הלא עוד היום הוא והכת שלו נרבים לי מזהר ומתן יאם הייתי
 רוצה לשקר באמונת - ס' ועד כה לא עוב האוויץ - מלסלוח אלי מתלמידיו וידידיו מלינים - לפייסי כלסנות שמו בכל מידי
 דאסיים - ואכבי חשבו להם כפעם בפעם אין צריך פיוס - שלקן מחול - לא צריך לשדני לא צריי כסך וזה - לא ופיים את
 יונרך - קמו עמכם דברים לא ועות ודברים - יבקש ומליה דברים - יתודה על פשעו ועושו רשע דרכו וכזו ואלהם - וודה
 ישוב ירוסם - לא יוכה עוד את העולם במרמותיו - שלך השר"ץ מידו או עוב לו - אי יכרה צדקתו ואמונתו - וככבים לפתחו
 וישקטו סרבלה' לא י"א ונלסם) וגם בהדפסת קונטרס הלן הקדס בימוד (אחר טכבר הפסדתי הרבה) סורת וקדשתי השם
 כגדול

הגדול כרבים. לפי עמים רבים: ביתר שאת יותר וזו ופשוטות. כפוזמי כנד האונות. ואדרבה בערוך כנד וכלים ולא
אכזב. והכל למכלית אשת. להנן בעד תורתנו השלמה משה מרשה. ואמונתנו הקדושה (כאשר נדרסתי על זאת ונחמתי
בולין. אשר הדיעתי נעם ונקטתי להיות לסמוך לעוור. וכל עמי לכך באתי. לכך דבר הדפס הקונטרס הקטן שמי
להגיה טעמו מור. היאותן שאעשה וטעם (לספור) ברוך להיום בו סמים נפשי עד מות ה' רועי יולא שנותי כשר ורועי. הן חכי
כשארתי לכדי מכל בני עמי. ומשמתי אין איש אתי מכל גד אין איש שתמוך עמי. רק על הסם ברועה אותי מעודי. וכל
התלאות העוצמות אותי וכוונתי היה עמדי. בו בעט לבי יסוק במועני יתמוך בידי. לעשות וילאכתו ללסום וילאמתו אשר
העוים עלי מתחלה באונם אנום ע"ס הדבור הייתי איש רבי. הריב לם' הוא'. כחוקם שאין איש. אמרתי הכני שלסני גוי
נתתי למכיס וגו' פני לא הסתרתי מכליות ורוק יזה' אישור לי מוי הוא רשעני. ולא באתי לכלל זה להסגרות בעולמו
גזרים וכאודים. המסיתים ומדיסים את ישראל בהכליהם. תלקו מחמאות פיהם. להור עאשרי תורת ה' ולהשליך אחרת ה'
זרופה אחרי גויהם. כחשכם שמאלו להם פתם פתוק ויהי' הרב את יונרו) כמו שידוע מערלין במועני) קנתי במיי מפני
היחידים הפוקרים. למרדתי על זאת. שסתי ולא הפוהמהתי. להקים פשוטים מקים לתורה ולאמונה מעשה ופוען. לסלק
מזכר כל עורר וטוען. ולהראות לעיני השמש היותה מקויות. גם מאכתי ריבנו ענאם תחת. לטכום לא הכמידום. אבל באמת
יכודה. וסוקוה בעומרי האות. כאשר הראיתי בעליל לר"ש ובעלי עינים בלתי בעלש.

ושרם אחשך ברור דברי החאירים לעיני רואים. וקטאיכום עיני שטלפם. אשאל לאולה התנזפים. תלמידי ככל אשת
בריה שאין לה עינים ראש העורים והפוסחים על שני הויפסם והתנזפים. ויונק ששגיתו) חרוב סיוי וכעס יכ קחתי
בהוללים העובדים על דת ומסכירים עם ה' אלהי אתי תלין ומשונתי. הלא אי אשטר להם להכחיש מה שגדלה לעין כל שלטובה
בתוכותי. לתועלת ישראל ולהגיל תורתנו הקדושה מערפת אש. ואם לפי דבריו לא דברתי ככונם. היה ראוי לי להתנלות
ולרזן אותו לזכות. כי השועק הולל חכם ואיך לב מתנה. וכל פעולה כנסת בתקפת התכלית היונה ומונה. ואס' לגדול
עבידה לשמה כו'. אבל מדוע לא היטיב הוא לדבר טוב על ישראל ועל תורתם ואמונתם (כמו ששעתי. אני כפה מלא) לבוא
יש מהר בעורתי. להגיל מערעתי הוועודת הנראש. נעקו מונה לחם לא השתדל כדך כמיינה. אכן כשהיה כברטסלו
קרוך לעדינת פולין ונבטמו חיינו אנשי אותה חריכה הבאים לשם על היריד. שיעשה היוטל שלי (כימוד מאחר שהזיגלו לו סם
וואין כוונה אין על עפר משלו מכל הולך על גמון ועפר לשמו) להטיב את הכסילים הרודפים אתי ישראל בהכליהם ורזו לקחתו
שום על הונאתי. ויטם לאל חלתי. לא נסתתף בנרתסל ישראל. כעחן דלא אכפת ליה לגווי. וכשם לאך (וכראות
האשים כן שדסה אותם וכשוע וולת בקשתם. לא הפגירו בו. כי יראו פן כופך גם הוא על שזאבים בידים הטיב שכלבו)
בוה הראה עינם לפניו הנאמן אל ארץ ויהי יענו בוה ולאכי גויעו פנים. והפוכים ללעגה מעשפט. ומזויאים עלי' לעו.
כשכונים לרשע. ולהיטיב לא ידעו.

אמנם חאלה הטפשים הסומים. נעלם מה שכתיב בעקב. ויקפלו ויעקב מקל לח. להכות על קדקד שעיר מית הלך באשמו
וחן (ה' ר"ח) מתנבים קצין. נדק לפניו יתלך ויטם לדרך ישר פעמי. והמגד שונים מטל יתברך באשמו. ויגל רא
קלא דקליא אחינך מעילא לתת. קל נעמוהא אתער. גימין דמיבין דשגיחא בחוריהון ולא ידעי. מסחכרן
ולא חשאן. אשימן אורניבכדי לבא. גימין ולא ידעין אורייתא קיימא קמיהו ולא משגיחין. ולא ידעי כמה
מסחכרן חמאן ולא חשאן. אורייתא רפת קרין. אסחכרו טפשין. פתחו עינין וחנדיעין ליה מאן דירבין אורניה
ער מה החוין בנו חשיבא דרעותייכו. אסחכרו לסנרע ואתגלי לכוני נחורא. דנחיר בוסנא ריעקב שלימא
מנו עקו דארעא ורשו אחרא. בנו דרגין נוכראין. דחה לכולהו יובריר חולק ערביה ואהסנתיה. מנו חשוכא
הכמתא מנו טפשושא. ואוקיר ליה למריה בנו אל זר. על רא כתיב לא עחה יבוש יעקב. ולא עחה פניו
יחורו. הכינו פתאי אורי קדוכם ע"ס. דכרים נקבים ויורדים עד התהום. וכסילים חתי תשכילו. עד ותי פתיים
תאזכו פתי. גלנים לכוני חוודו להם. תשוכו לתוכתי וריבות שפתי הקייבו. אולי יסכן ה' אתכם דשה לשוכ וודככם הש
לפטיכו אחריתכם. ושמועלי יסכן בעט וסאן טמך רעה.

אך דואג אזי כמדומה הנעמו ליום אשר אין בהם ספקן פני הדור כפני הכלב ואין כ"ד בא ער שתהפך בו מאשר שאני
 רואה בתקומות אשר מלפנים ספרו כפשוטם לקוד ולשרט החיות הקדשה ואפילו למפס אחרים כמורים ומדקים
 במדינות דקוקוז פהם ינאו בחזורים ברעושים ומרבות שנונות שלפנות קופתי כס דרובות לירות מניס כלב הוינים בכל
 המורים אשר יתפכאו מזה רדפו אחרים עד התראה לאעין המעידים מעל פני האדמה וקבצום בדפוסם לזוט לפני ער
 ולדוגמא עתה בהפך עליהם בלהות יקום המעטט והצדק שמה הרעע כושע של ראשי עם קדוש בקומה וקופה כיד רעה
 אש"ה הוא מדרך ועושה ענינו במה(ובכר רעון בכרוו התרם של ה"ק על פתועם שלו יווצפי שפופ עליו ולא פרסמוהו כפירוש
 גמלך המכשול לטיפך בגמלו בלזכן במקום ש"פ ופי איו לדור שכך עלתה בעיניו ווי אחי תהיו עלן ומוציאי וכן הראש
 שאנו בעת במקבות ונשיא דסונסא יפא ואין מוכחה סכמת סופרים תסרס בו ושאל דארעא אולא וכלדלה בו
 ותעלונים יחשלו בס מעליהם קטנים וכפליהם טאל כלו שדטיהם כל הזבועים הסמכים הלינינים והסקרינים אוהבי בצע רודפי
 שלמונים ושאר כמות שאינן יוקבלות פני שכיכה יושבים דראש לשל ולמנינה ויראי אעא ימאסו ותיחי האעפ עכדת ארץ
 לה וקום דירה וטכונה בקנור כל הקללות שקלל יעמי את ישראל עד שתקררה דעתו תקיימו בווינו וכל זה סהודיע
 מקמים את אשר יקרה את בני פשונו בארמית הימים אבו רואים בעינינו וכן דוד עדין איננו על אמת שגאלי את השיים
 תש אזי לא ארע כפוי אואם שיי ימדוע קדמוני ברכים ברכי דרבען דשליה וננייהו ומה שדים כי אינך במקום בינה על
 זה ידון כל הדנים אל ההרים למאלפני ולמעבדי אשא כהי וקייכה ימדוע מנען יצאלי לראות עולו ויוגן איו לנו כי יסוף כנה
 ופד מה לא תעבור ההכה :

האמת אנדי ולא אכחיד תפת לשוני שיש מקום לבעל דיני לואר עליו שאני יושב ביאת השמים לפי שסוף ל"אין כ"ג
 בא אלך בדור שכולו וכאי או כולו חייב וכפי הדמיונה ען האמוע לעשות כולו וכאי יושא כ"ה הכך דבר קל הוא ח"ו
 אם הייתי מתרצה בכך(כי לפ"ד עיני כל ישראל עלי בזה) סלילה לי ויש למרוד בו ואפי"כ בע"ה אומר נא איני שומע ימועב לך
 להשאר בגלות בווי כפטי ופתענוי עבד ופוליס שלהיות טפה אחת רשע לכני הוקום בזה האוכף השני איני יבקש השמים
 ולא הכאתו ואפילו יעובד בשביל כך הרבה בהמחין לא יחיש לה אוניו יראנו כנמחה והגני חונן לתת נפשי וכל אשר לי
 מקיינים עוברים ומולפים אם אוכל לטוב על ידי כך למחר ביאת גואל דק להשיא ארובה ומרפא למחלת הגולה שה פויה
 הגולה וכלהא למועין הא עם ה' לתלה ולתבאר לעבוד את ה' באותו ילועין יוכו על ידיהם גם כל בני כשר יחד יכירו
 אל מי אשר ייתנו כל הברואים כבוד לשמו וישירו כל מעשה ידיו הנלשתי ולא יאכזר באולתם אבל להפקיר נשיות בעב
 הושיע לא אוכל ולא תהא כואת בישראל ואפי"כ יעצב כוה יעבור עליה ייהיה אבי כעונו אלך איכזר וביתי נפבות
 את ה' הנה איני והילדים אשר נתן לי ה' לזאת ולזכות בישראל כי לא תשכח טפי ורעם כל רואיהם יכידום כי הם ורע
 בך ה' דבריו לא יווצו ויפניו ונכי ורעי ונכי ורעי עד טולם אמן כן יאמר ה' ואת בריתי אומם בדרך הוא אין ספק
 ואין יוצאת ואין נוסה ברסכותם

על מקום חלילה לי להניח לשון ולפתח לבן עתה באתי לפרד דברי כשמה קדשה לפרעה לפני וקני מורה(לא וקני
 אשתי וכפי דבתא לא יכריעו הנהו דהדרו לבו תמני שרי דרי סודרתא מפרתא דהדרא שפנין להס כאלפ
 נכרית קונות תלתים לבנות ויהיה סבתא דמחא אולפן סכמתא יודעי דת דין יהיה יטכנו בווינו מה שניתי יבינו לך
 ויובאו עלי חרפתי אם אזלי שניתי לא תלין אתי משונתי אם און כירי דרפיקה לא תשכון פולה באהלי אם און סבלתי
 לא אוסיף תפל נא תשכני לפניהם שיח ותון שאין אדם רואה סובה לעשות איני מדגיש בתקלה סלילה ידעו כי כל
 טון דבר נשוע בו ואוחבו וספסי ואזניק טובש לפי שיסיר המכשלה תחת ידי אם היא עווש דכריו וטעם סם לורעא
 דאכא נפשות על הווענה בוויק יופני הכוה ולפנות לדברי סניגורן שאין לו עיקר כמעשה התוהו של פועל עשה סוקר
 כספר כתב איש ריבי רחוק עדות שמשכ לעשות נרלים לסקר ועיני אשנים רואים לנקר סלילה לי הלא ארבים יסקר מש
 ואורשם אזלי קנרת קנת ביוקום שהיה לי לקאיד ולהרחיב הענין לא יתשכ לי עון כי אנוש הייתי וטובת לבד מושמים
 שלמה אם כני למוס של הונאת הדפוס דבר ראוי הוא להסתפק במועש ובהכרתי המוסת לא לבדו עשות

פתקא הכתב ביה אמת ליעקב   **כתב לחבור**

במשם כגון העתים. ואם למען יתאר ישיבה הפועל להוציא כלי למעשהו בלי איחור ועכוב. כי היתה השעה נרובה לך ויאר
 ובחוקם בעור מחץ שהייה אסורה. ויודע ארץ לטון בספת יתר. ולא קצרתי כי אם באופן למסכיל מעצמו. ובדרכי ויזכרו
 בכל חבורי התלמודים. עד שישוע חכם ויוסף לקח. ועוד אם לעולם בכל הקצור משובח. כאזכרתו ל כלמוד ובכבוד.
 שאכ"ו בדברים אלה. ומדאנה ומכר שלא לתת פתרון מה לגבול דין לקצור ולערער. לאף את השלמות לאל יזכירי עבד לו
 לבדי כפסמי בחיורי וזלת זה הנני ב' ו' קסמי. ומרא כשר ודמ לא עלה על. אחי. כדבר אמת וזכרי ששם. לא יזכירי וזכבות
 עם) כי עבדים אהבנו. ואם גם בעבודתנו לא שוכנו אלהינו ויש עלינו חסד. מכל זקום אין להצדקות מלמודידיהם ביותר
 והרבה יותר מודלי דברתי ומספתי את הפתאים ששם. המושבים להשכים את עיניו סה' ולהדיחם מלמודותם הקדושה. היא
 בעינים של הדרך הסלולה וכבושה. ספתי לה פתית ולפניה. כמלתי עיניו בגוון המתקים מצדקותיה. ואעדה עדי על ידי
 לדותיה. למען יזא לה עם בניו כיספיה יתשאין בעיני כל רואיה. ולא יזיר איש לשלוח יד וכה לבאטי ביתה שמורי מצדקותיה
 ומצדתי כפסי על הדבר הזה. במקום שאין איש הסתדלתי להיות איש. כמזווה עלינו וספי ל'. בארת דלית גבר. תיון הו
 גבר. כדדתי לאשר דרמוני מצדתי לאשר בקסמי. לא הוצאתים כפסי כפסי ונסהדבר כונע לכלוכו יחד וספי כפסי את
 והנה מלתי תלין תלין. אך לבאר הכל ככאן כפעש את. הוא וההנחנה כעת ומכמה טעמים. למען מדעתו בלתי כעלמים
 ולעמוד במלך מי ויכל. להקדים מכל וכל. לשום יד למה כלאי. ככלל. והו פשיטא דבר שאי אפשר. אין ענה ואין תבונה כגד
 ה'. מלילה לכד להניח הקשר. על ה' ס' להספיד העושר. הקניו דתי' ס' יקדים עין ס' יקדים יקדים בה ותמוניה מואשר.
 בהכרח נרץ לידע פשר. לכן עתה באתי לשנות פרק זה (לשם כד גדול לאלהי ישראל כשבעתי לה' כדתי לאביר יעקב. עד
 אמלא חקום לה' ד' א' של הלכה ומככות לאביר יעקב. שלא ייזם ספר התורה הוה מפינו ופי' ורענו עד עולם) יפה פשיתי.
 קבת ממולא. וחבורא היטב בלא ואתי דעת לנכון כקל וכשל שכל ישר :

ואעבור שנית על דברי שכתבת בקונטרס ה' ל'. לבדוק כמורים וכמדקים. לכל אשר יוצא המעורר עם בדקים. הלא בה
 דברי כאש מרץ בזמן לבנות וטאות ותוכן רוזות ה' עיניו כמאמי ארץ עיניו ה' הלא לאיזוה אתה קמית כליותי ואשר
 פנו ספתי כגד פניך היה לא כדתי אחרי קדוש. ולא תראש בסתר דברתי. תעלת אחרי וראש דברי איות. למען דעת כל עמי
 הארץ ביו אלהים בישראל כו'. לעורר אהבה עזה שבין ישראל לאביהם ששמים. אשר שיצאו מקרבנו כבי כליעל. ויריאו את
 ימשי כיה פיירות חקלות' ישראל לכפרו כאלהים חיים לבקש לאל מעל. ולנכור להם אלהים חדשים לעבוד לבעל'. לתת
 שטרה לכלב עמי ואבין לית דעמי חכלכב ככפסי גלולי. כלע דויל כיוזא' ינשאו את גלום כיון. כוכב שבתאי אשר עשו
 להם למרות עלין ו' והצדקתי פה ולטון על הפוקרים. וכגד זה הארצתי למועתי בשבח חכמי הדור. הטובים והישרים
 שמועדים על הושר פרות לבדור. ברכתי עליהם כדרך שואר עולמו לשמועיהם. גם התבררת קבת בהמוני פולין. באחור
 עליהם שקבלו חן הויניו של ס' שר' העשה. הוה יקרא חיות ואחרתם הנה עתלה. ללא כעשתם אל עושה הנה ה' כב
 על שונת אך ובידו משקולת אונאה.

ואם יפסי שהפדתי דום של הויניו הנבועים הנבואים על עם' עדת ישראל נוה' ליעקב סביבו זריו הסדים
 המודים כנסות וזית להו בבואה. שדתי בשם כנבואות ואילות השדה כמו שבאה הסבועה. איני יודע מה וו
 מפלאת. אף אם כודאי אין חיות גדול מה אלל האפיקורסים המודים השקועים עד נוארם כזוא' ה' אך מה אעשה ואבי
 שבעים גור כן בתפלתם להם סאה' בערים היתה הוינות בפלדאליע כפרהסית ככר ראתיה והעדותי בעם בה' הקבאות
 כאשר עבר עלי רוח קאה' ופי' ה' נוה הוה שלמי ורמו דובר כי שבין וכו' (וברוך אל עלין אשר וונן צימו כידיו כי בעת
 בואת ככר נתקיימה כבואתי בשלמות ירוך. אשר הראנו כאלה ואשר השוענו כואת. כאשר אשיעון להן כעו' ה' כפלות
 גדולות ונוראות. ומאן דאחי' לן כעילאי ומי' לן בתתאי) וכן יפשה ה' כ' יעבור חן הארץ רוח הטומאה
 ובאמת כך נאשר לי בשם לבנותי כיווד. כי כבוא רי' ב' מאמש' שאלתי וחקרתי על הדבר הזה. יעיד בלי איך ומה
 הוציא מלי דבה רעה כזו. הלא כרץ לתת טעם ורואיה לדבר. באיזה חלה ולטון תלה עיניו להעיל מום בניב ספתי
 אשר בדור תללו. והוה ענה ואחר אלי. כי ראה יודע את אשר כתב לשם על אודותי. והיה בזה האופן שהתקיל לשבח תפלה

ככתוב למעלה יוספו הוכיח על תפלתו ככל עיקרו כועס עלי שאני משבח הנוצרים יותר מכת ש"ך וזה אמנם סקר מות'ט
 פי אני לא אמרתי כן מעולם. ולא יתכן זה אלא בשנים שיש להם יחס וערך מה זה עם זה כי כנודע למי שיש לו רק קצת הכרה
 במקיות הגויין וכי מה ענין אמות הנוצרים. למיניס פמים וכונינים הללו של ש"ך שר"י. הלא אלה אינם בעיני אלא כמיות
 היערי וגם זה הדמיון אינו זדוק בהלסט. כי אפילו חיות רעות לא ידבקו בשאימון ימין ידן כמות דור המבול יאלה העתועבים
 אינן מזכירים ורעם. אין מהגורך לומר שנוצרים הם מכני אדם יהיו מי שיהיו. גם מעובדי אלהים כאמות הקדומות. אבל
 הנוצרים אם הם שומרים שבע מנותי כפי שמוהרים. וכמו שזכרתי ברחן מתעה הלו. אוי בודאי לא בלבד אין מקום לגנות
 אותם כל מחוניה. אבל ראוי להבט כלי ספק. ומה שינס על אלו אלו יאעדו לו. מסדי אר' יש להם סלק
 לעולם הבא :

ומה שזכרתי מעשי מסדי הנוצרים: בשך המינים הגרועים של ש"ך טר"י. מה תמהו בזה. הלא מקרא מלא הוא (יחזקאל
 י"ג) וכנאפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם. ופרשו קו"ל כמתוקנים שבהם לא עשיתם. ומכמי משנה הגדולים
 פפרו אף שבטח מלכות אדם הרומיים הקדומים שהרעו להם מאד. ואע"פ אחרו כמה באים מעטיה של אמה וכו'. יכדאי'
 פכ' לו בשם התנא ר"י. וידוע שבכל מקום שאמרו מעשה באסיד אחד פתס יחוא רבי יהודה כ' אלעאי. והלא יותר מוון שמענו
 שמתיפין לרשעים בעולם הזה. פאמר לא יאחר עוד לכל נדיב וגו' (ויודעה ההלכה בסמיכות הכתוב אומר לרבע נדק אתה
 וגו'. עם הכתוב שלאמרי ולמוכיס יעם) ואפילו השטן דנו חו' ל' לטובה כמ"ט טען ופניכה לשם שמים כתכוונן. ועיין פולס
 בית אל מ"ט פס"ה. על אמת כמה וכמה באסדי או"ה שסרי יש להם טלק לעוה"ב טלק) שמוכה היא לקוח ידי עושי טוב.
 ק"ו לנוצרים פקסים הפשיעים ידי ישראל לשמור תורתם. גרין לומר. מהם טובים מכת ש"ך טר"י ומחריבי עולם מלא. הלא
 הם המסויקים בידינו תלמוד תורתנו. ועלינו להסיוק להם טובה כפולה. שהזויאו לאור עולם הבאי לרפוח על הנוצרים גם
 כל ספרי תורה שבעל פה. עלבד תורה שכתב עם כל כלי תשיטה. ככל אשר השיגה יד האפשרות. לא חסה עינם על
 עומנם. והזיו והכ מיכיס. להביא אל שלמותם בכל היכולת מוצדק. לולי זאת ודאי כבר כבתה גתלה הנשאר(ה) והללו
 רשעי עולם פאזרים עליה לתה לטרפה. תאלס אשר לא נופת) וגדולי כמתי הנוצרים עמדו כאריות בכל הדורות. נגד
 השועינים כנגדה הכלתי מביים. טוזה היו עלינו ועל פכרינו הקדושים בכלל. ועתה כת הארורה שר' אשר יאלו לקעש
 בינת היטוב תכל וכל. כל עומתם לאבד התורה לגויי.

ומה שאמרתי אשרם ואשרינו אוס הדיס עוונם כפי דתם כו'. ודאי יאו טובים ומנוכלים היינו ביניהם גם אנחנו גם אבותינו
 כי אסכה היו עושים בימים ראשונים. הלא ודאי לא היו הגרים אלפים ורבות מקדושי ישראל. שטפך דים כמים והומת
 כמיות משכות בשנים קדמונים. על לא חמם עשו ולא מרמה פניהם. לא פועל און ככפיהם. ולא היו המוניס שונאים
 אותנו. וכן רבים מזמורי פולין עד היום שוממים אותנו. רק של שאכשו דקים בנות אלסינו. וכל זה בא מוסרון הכנה
 ודיעה. בככות מלמדיהם. או מודון ורעפה רבה יומעווע השקפה והטשה על אוהרת בעלי הא"י. כי לולי זאת אדרבה היו
 מקויבים לעור אותנו בכל לב על שמירת תורתנו. וכאשר כה עושים פה עטנו היום העלכים הסמידים והסריס הישרים
 והסננים הכנוים. והלומדים הפקחים שבהם. אלמלא כך. כבר כשתכחה תורה מישראל. וכלתה סררה. אס לא היה לנו
 פיוע מהם לשקוד עליה ועל קיומה והשארותה באומה הקדושה. לכן בלי ספק למישה שלס"ה לפנינו. ותיה משכורתם שלמה
 אמת אלהי ישראל הלא הנאמן :

ואם הוספתי מלה ותכלין. לשוכים טיוב שמירת תורתנו הנכסית והסכרסית לכל בן בריה. (וכלוה הגר אליהם) על פי דברי
 הא"י. הנה הרע הרעוטי. סדרתי הוכחה ענומה ונדברי מתכנדינו ענשים. לנדקנו ולזכותנו בקיום תורתנו השווקת
 בידינו. ותשוכה נכסת לכל לשון תקום אתנו לתשטע תרשיע. ואין שכיחה של מטרוניתא שמתקלסת מחכריותיה. אלא
 כשמיתקלסת ונורותיה. וכי בהכח דריות הן התלמוד שלנו בלבד. הייתי יכול לנכסם לתשטע כהכה. הלא הם רוצים לשרפו
 וכאשר כבר כה עמו כפועל הכה הרעשה הכ"ל. והכשוק הזורר אשר המיוק בידים. הזוררים לתלמודנו. והנורתי לברר.
 גם זכות התלמוד ביאו בן ע"פ מייסדית וזלמנו יוה' נתן לי לשון מוהים. להניא יקר מוולל. ולהראות לעין כל מדכרין

הענינים אייזינו עמם. לא לך חייב שכרתי לקיים תורת משה בישראל (ו"ו ח' כאמות) כי גם ככה הראיתי מדבריהם סזוק
 שכרתי וקיום נכחי. לזכרי התלמוד ותורה שבעל פה ככלל. שכתבתי על פי הפרטים המפורטים התורה ושיטתו על כסאן של
 משה רבינו ע"ה. ונקיים ומיאושר ע"י הכוזרי בפיו היתה שווה. או בלתי במגילת ספר לאזכור אמת דו"ל. שהם אמת
 מדבריהם אמת. יהודי הכורס מהם כפורש וחיינו. וה כל פרי תנוכתו. ותכלית מנחתו בקונטרס הרסן הלוי. אשר הנכתי לי
 לעטר לא הוראת אליו חזי כוונתי. באמת אין העולם כדאי ביום שנתכו דברי הללו בפומבי. ונקבעו בדפוס גלוי לכל העושים
 כיום הזה. בלי משטין ושערער. ככפל דפכי וני בוא. ואם מעט ואזוסיפה לו. כהכה וכהכה (ולנהגן) כבבור השבט הוספתי שד
 קחתי ומים קיים לזוניהם בזה האופן (וההוכחה) הלא ככלי ויין כזה. תגבר ידינו על כל עורר וטוען. משפט לאור עמי ארתי
 יחוקקם שדאים עלינו. משפט נתן מקום לפנים. ורסן על למי עמי. ויזינו ר"ג ואסותו א"ש. כתבו שודל לפלוסוף. למען
 יוכיח אמת תורתנו הקדושה. מתוך הא"ג שלהם (כיו"ש כ"ב) יאורו כל ישראל מלדה ויובטן (לא אומם אשר וורו מרסם
 פענו מכתן) אשר עמדו אבותינו על הר סיני. וודת הכושה על פניו (לא אותן הנקראים יהודים לא באמת ולא בנדקה. כי אם
 לשפט ולנפקה. הכרת פניהם ענתה. היו איש רשע בכניו. איכס אלא וותתקע ד' דורות. מהם לא דבר הכותב. אטו
 בפופטני וכהני עכברי רשימי דאפי' גלימי דרבנן גייני עסקין) אם לא יפה דברתי. יפה וכתתי. בוזנו דברתי. נזק שש
 דחקי לקח הוסיף פתח פי ולא נאלמתי. פי פערתי ואשאפה ככתת ישראל כרתל לפני גווייה נאלמה. לפה לה הייתי. עינים
 לשור דברכים ועוקלים ורגלים לפופם על שני סעיפים כעשיתי. כעלי אכתן יפירו יעידו ויעידו כי יזר לכני רמס ככתב
 אמת הגדתי. לתורה ולאוונם עמודיהם אכי. תכנתי. הוה שכחוני יחד על הדבר הוה כישוד. ואזירו אמת לשותף כמעשה
 בראשית ישכחוני הוה נתנו עדישכי העיבותי יחד את אשר עשיתי (ולא לריק נעשיתי. אכן פעולתי את' ה'. ובעזרת יתעלה
 עזו דברי פרי לתעלה ולעוהי' יסרו דברי גסכעניי הכוזרישויאל מזה פעולה עונה. כאשר תראה מהם שכתבו משה) אבל אותן
 שאינבהם אפילו אדז עמיני אווה ישליתי. ודע הקדוש הנכבד. או אשר ימשהו סוסך הסכלות ויעתם אולתם ככבוד מרסם
 עשתי. לאלה נדאי יהיו דברי הללו קונים כשייכס מניס כלנכיהם. יתדות ברקותיהם. יתושיש ראשיהם. ואזירו הפלוסופים
 יש עיין נקשים שיייתם ריח הורדים. וכן אורו סו' ל' בתורה שפיא סס סוות לואן דלא וכי. ולואן דוכי סס שייס. לא דברה
 תורה בחתיס כפטי. אוהבי השפסיות באשמיס כותיסי. די לי כאלה קאייס בני סיל רבי פעלסינ ואס בני עליה מושטיס יפה
 ועוב אדז פתח מאלף שטיס. שיכירו האמת יתנו שכה והודיה לאל טלא עובכו בנדלתנו וטס פה לאלס. להשיב את
 פאריות ולכגור פיהם עדיסי לבלוש. יתנו עדיסי ויזקו ויאשרו אמת. שווכרתי כפטי על קדושת השם. נגד הויתלליס סונו
 ברביס. על אפס ועל אמתס. וזהי להס כוונ סאל. ואקרט סגור לכס הערל. ועל כרסס הוזרנו לכודת לזכרי. ובגיתי
 שמודיס תוקים לאוונתנו ויבדתי אשיות קדשות לתורה. יריתי אכן סתתה. לכזר סוונתס. אע"פ שהכסריס וורע ישראל
 האזייתייס. איכס נזיכין לכך לעצמן. רק סכני העפסיס הוסייסי העקמיס. הכל נזיכין לכך. להיית בידס כלי אוונות.
 לידע מה לפנות לכס' וללהיב את האפיקורוס. ומובטס אכי כי היסריס כזבותס. יקוינו לי טובה יברכוני ויזכרוני לטובה.
 ואין עלי אשריות הללוים כיועג' אותם והיטיס עקלקלותס. הלא עוב עשייהס מותס. או איס סובון שאין. יסובו לתוכתי
 שכה אביהם להס רותי ועתי חואילו פכו כי על פניכס אם אכזב. תכו לככס קניו כינה כקמו אוונה ולא תתקמו תואכה יחאין
 בזה טובה כפולה כוונ שארתי. אם יקובלו ויקיוו דברי תוכתי. גם לכעלי דיכנו. וריבות שפתי יקסיבו מתנן דינו. ויודו לי
 בזה שהכתי' ליבוד מוסד קבוע. שכל ודע ישראל וכן הככס כדתס. כקסריס בקשר אמת. תורתס ואוונתס מכה לא כוונ.
 שכל הכתב לא יתקן ולא יכתב יחד בלתי תתקוע:

ואם או"ה ישוענו לקולי. ויאזינו לי. ככה מהירתי להם עוד אגב גררא. לקבל עליהם שחירת טעם מנות כחשפטס. על פי
 סו' הכוזריס העקבלים ושלבו כל הגלולים והפסילים. ויעורו אופגו הוהוויסכשחיתת הד' ג' מונות. ויחזיבו עליהם
 כל מי אדז כשהס כרורה באות. הלא זה כל פרי תכלית הכריאה. והיו או ישראל או' ס' כולם וכוללים ומסובבים באמת. כל
 אדז לפי דרכו. איס כערכו. וזה כל ספק וכל טעמי והוא חלק אלוהי מולמו. שיסוח ס' כחשטני. כי עשתי דיני כולם. וזה
 בזה עקס ונסתל. כי אם לעקס וסתתול העבו לכ הותל. וכבר אמרתי הלואי והיו דברי אלס מקובלים אלא ככלל כשעשיס

בנות כורסינועשים בטעם: אזי היה זה הקונטרס שקול בעיני כננד כל מה שיצטוו בצורה ואלתלם לא כאתי: לפולם אלה
לומר דבר זה דייני: וכאשר באמת בה שמועה אזני המקטים שכנו (הרגלים עם וולתנו כנכות) המנינים דבר לאמורו: נפח
מלא אמרו: פעמייתו בזה הקדוש הטם גדול: ידעת שוטים איכה כלום:

גם כבר וכתתי: כי אחר שיצאו דברי הקונטרס לאור עולם הראוני ספר ומלכות קובה: בתוכו נמצאו דברי ויכוח ותשובה
הט"ן: ולפי הא"נ: והוכיח שמואל גש הוא ודברי ח"ג: עמו: אמתת מה שכתבתי אזי כאן: גזעתי: וכיוונתי לדעתו
שלקבה כזה: באמרו נס בן המכוננים החטאו בוונת יסו בוח: שלא כיון מעולם לבשל דת יהדות מישראל: וזי הוא ותלמידיו
קיימות: ולא בא אלא להסדיקה (והוא אומנם גם דבר תלאונו סב"כ כ"ל: וכן לא באדו מהגיד: ישרו וכוננתו הרצויה לישראל
באגדה הסכוקין) ולהניח שבע מצות לאו"ה (וכ"כ ר"מ בגרמתיים: ו"ל ואשריו לזמן ארוך שחידה דת מיוססת אליו: שלא
שימה כוננתו עליה: ולא עלתה כנוון כן במשכתי: והוא ש"ס פואו: לג"כ כפי' א"י ת' : שלא בא אלא ליישר הדרך לעלך
היושבים) ברי חמש כבגנון אחד באו דברי גדול קדוון לפני ארבע מאות שנה: ש"ס ש' אזי בקונטרס: ה"ל: ומי שחשט שלי
רעש להטילמוס בני"ב שפטים: שלא כדכדוק: ה"ל ר' מ' והרש"ן הוא כוננע ונוגע: בכבת שייס: ולהא מילתא בר מוליה אכ"ס
אח"כ הוא ו"ל הרסיב הענין יתר הרבה: ולי הכפיק המועע ההכרחי: לפי כוננת קדו"ה: שמחזיק את השדוכה: וכולל חוקי
זיורד ללב שמוון: יותר משה שכתוב כאן: וא"ש תבונתו ידלגה: חסם באמורו שמכסתי: הוא ידמה ש"ס בלשוני תוספת מ"ס
וקמא: אור עינים לב ישיא: שזכיל יבין מדעתו דבר מתוך דבר: שכתבתי ברצון בקורר לשוני: מה שלא נתן לכתוב ולבאר
וכן כתוב ישמע חסם ויוסף לקח: ולא יועיל האריכות ללב אטום כדרא' ה' ודי חלב שוים וסוקים: לוי' שעינו רוצות כחלק
האמת: את אשר יראה יגיד עינים שייית לעור עיניו יפקח: ולפיך המובין דעת משכתי יין הרקס:

ואקרא בזה לשוכאי ואויבי קובס כעת: הויה כאומים עלי להעיד: אם נחשדתי' ו'על דבע כספ' אזי טעתי ככלי ודב: אם
פניתי אל רב: ומשם על מרובה רגלי לרדוף אחר כבוד מדוהיה: ותועלת כוזב כל המוחה: ואעידה לי עדים ומתנגדי לעת
בואתי: ומכירי ומיודעי מלפנים: כיוו ר' פ' וזולתי: היודעים במבחן אמת: שטפילו במותר נאמר לי: והמה כסוני בעשר
בסיוכות שמודתי בהם ת"ל: בסוכני גם ראו פעלו: מוכשם אני שיגידו האמת אם ישאלום: א"כ מה חוקס לשמוד איש כמורי
בשום דבר מוכער: אף כי בדבר דינוע בכדוק קווי: אחר שהתנדבתי לה' בכפטי ומאדי בכל כחי ואוני בהוני: ולא חסתי
אפי' על פי חיי וי"ב: א"ל' שלא חססתי לכבודי ומחוכי: הכל כחשט לי כאין וכאפס בעבור כבודו ית' וכצד תורתו ואמונתו
אסרתו: עליו כל ויה שחכני: ובסכססם הואת הדפסת קונטרס: ה"ל עשיתי את עניו וכל י' לי הפקר בעד הקורה והאמונה
שלא תפוס מישראל כווי: ולא יושמופי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם: כל עמאי לתכלית זה כספתי ובתגר גדול ככסתי:
לפיכך לא יפוסק בי מערכי לבי לה' הסי' ומוענה לשוני וואתו ית': הוא טס כפי כל הדברים האלה: להסליך אכת כפי קדיני'ם
שיניחו את הדגים (שאין ע"ר שולעת בהם) שלא יביתום לעלות ליבנה לדור בין שועלים אסחלים ברה' נבואת: בזה כל
מעייני: ואיך ישנו אנוס לפעור פיו בלי חוק לעלות עלי דברים אשר לא כן: לכסמים יהודע והבארה לעין: אם לאמי שטר בלב
בלם אלהים כעדרו מיכני:

גם הלא ידוע בעולם: את אשר עשיתי ת"ל אזנים לתורה יקבצתי יענתי פעלתי רבי: הכעות והאיכות באשפת התורה
להעמידה על עתבותה ולהביאה לשלוותה: כדרך ובאור האספרי אנדי: ולהכיב לה ציונים ולהפרותה ולהרבותה בפרחים
ובשונים בטעתי בה כעתי כעומים עשיתי לה ברכות מים נאונים: לא מים מוכזבים שלא להבלה לא בלימי פנים: ולא ככתי:
אפילו באכש קטנה: לכבוד ה' ותורתו כלבד היתה הכוונה: בכל דבור ומאחר ובר ה' שויתי לנגדי תמיד בכל זווית וכנה:
ואיך יאמון שתכחתי ית' תקלה כוונתו פדי הכאמים אותי לבתם) להפסיד קלילה כל עמלי ויגעי: ומחון רב שפורתי בהם:
ותקמתי הין יקר ויגעתי בעשר אנשעתי: ולמה אשיית כל טרמי ועמלי הרב כהיה לי כהפ' ואלתלם אדם אשר היה לו אפילו
רק הקטן שכה: כודאי היה ויתעשר בהם: אם יכה בו בדרך וסכרי כפרים בוחוני: השולים אותם דורונות לבעלי בתים
גם משיילים אותם על קפלות קרובות: ורחוקות: ואכזי כעו' הדפסתי קודם סבור קטן הלז יותר משורה ספרים בין גדולים
וקטנים על הוואותי: ששלו למשכון גדול ופך עמוס עינים: בלא בום העושה על אדם אשר: לא כתלת ההדפסה: ולא
בסופה

ספר דברים בראשית

במסופה במיבירם לא הייתי על ארס בעולם למשא - זה גש עתה כחבור הקטן סגן - מאיר עינים אור עולם - לא עשיתיו קדוש
 (כעשה המיר להן עבלה ערבות לעירי שמעם הדין בארץ והלך לקבל סגרו ככלשונם) שם לא נקשת לעלות על ידו לנדרום ולא
 בתוכנתי להרחיק על ידו דכונת ונדולת - וכל חרפי סגן - לכל יום שטרתי להגדיל תורה ולהאדירה בכלך ויהאקים לה עמודי
 בסף צדק בסוף - לא טרתי לא בארס המכיר בעוכת בעל הבית - ונתן ארץ ים דלות ומעוט יכלתו - להראות לבכו הטוב
 ישר - סגן כפי עובדי - וזוהר נשיות חייה נסת רוח לארון - סהכניסו לביתו ונמלכו כל עובד - וזכיר בידו מנחת עני
 ולא קומנו ומנא סגנו - נחת ההשכות הרבות אשר קבל במסת יד הנדיבה - את ודוע קדוש חסדך - להתרנות תמורת זה
 באשית יד הטקל וערכו סוף נחת ארון יעני בחסדי חסד - וככל אשר תמנח ידו ומלוא יתן - לו לא יתעלל לא יכף ולא
 יחסך - לא יבטח בשרסי אדמה פחד די חסך

אחה ה' קטית בליתי בלו כליותי בסקיי לשמור דברך - יזכרת לבי בזהב אה - נרסתי כל תמנח כפי עולה ולשנוי אם יהנה
 רחיה - ה' אלהי אם עשיתי ואת אם יס עול בכפי - ידוך אויב נסתי - אם עשיתי שוא כסלי ולכוב חמרתי מבטתי ויתעז
 על מהמה דגלי להקעים בוראי תלילה יתם לרוך כפי - יאחד בגללו כנפי - יעשה שמי הבית אבי לא ירון רושי - אכן אם אמת
 נכון לבי בפוח בה' גווי - מבטן על שדי אחי מבטמי - ואם תשתי ולא תתעוררתי חרדתי על דבריו לא אביתי - ירועה אחריו
 דתי לחמרתו ואומרה לבפשי שפי - חף אם בני אחי נפשו כי שמוכי סמי - סמתי על כבוד קוני בכל כפי - או יהיה סכרי בנה
 לזכרתי נכון שיו לפדמי בישועתו יזכי לקטלים כל אשר אתי ברוחי - אשר ינעתי להרבות כבוד שמותי ואתו אשר הוא סמי
 ירוסי - כל עוד נמתי בי לא אסוף דתי שונה לפקדה לבקרים לרבעים אבאכנה לילה ויום אדרש - שלא יעלה עליה שמיר
 נשית תמיך אדלן להסכים קרנה שלא יכלה אכלי - את שירות הרבות הונה להשמיד חילה לזכות אדמי ורעמי וי"ס ולאחי משני
 השממיש אלי משפ - רש - ללכת בדרבי ה' בראש - ואהיה אבי ורשי ורש ורשי - עד עולם ומן ידוקי הרבים ככוכבים
 לעולם ועד - וישת עמי כבוד ועסק - וככל שדי את לזמן - וכרה לי אלהי ואל תמח חסדי אשר עשיתי - בבית אלהי ובחמרתו
 ואזכה לראות בעקרת הימות ען הארץ - ובנקמת חלול שיו הגדול יתעלה (אשר עליו נשאתי חרפה) ובנקמת עינו - כן יתי
 דין ביהרהר בימינו ארץ - וסלו על ישראל ולכל הולך בתומו :

חמציח תכלית המכון השולה מיוכס הקוטרם הלו - שלא הוא כקדור - נעת אשר אם ריבוי מוכס הטורים ככוד ומכעיסם
 על סקר היותו שיה עיחס באונותם (וכמו שאזכירם בל כת ש"ך שר' כדי להכיל ככדי מוד) ובה היותו הניל
 עיניהם - ונמלט ימיר ערכאותיהם - אכפי גווי - אחזי ישראל חומר להם כשה אלא חלבי יהודי שלם כאין לה' ולפריות - וזוכים
 טעות במרים ששומבים לבעל תורה מוסרל - הכתי להם רחיות מחריות חותם על פני עקמות - ודברי ונלמדות ללודיו
 ואלותיו - והראיתי נדר השום - שכל מנחם הסך - להעור על נשיות התורה האלהית בישראל עם פירותה תורה טבע פ לא
 כנרע דברתן בלתי שו' לזרותיהם - שסיבין לשנות אליהם כל אשר נסם ישראל וכוה - עם הנר הכלה אליהם - הנגתי לעין
 כל טנס כוה הודה הננומי - וברתי באר היצט שלא כוונת בתי הא' לשדס דתי - רק לייסר קיום טבע מנות בכי כלא ה' -
 לזה ודאי יהיה הכוונה הננה וכל מה שהוסיסו ורשו הבאים חמריהם אר לא הבינו ענתה הכל טנוס מחודש בדיו וכומרים
 טפשים שלא יחדו לסוף דעתם - והו ערכו כוונתי - ישעליו טוב טונ שנות כל רסני זה - אשר עלה בידי אשר התקרה בדברי
 א"ל ונמלט בותביו ען הסתירה עברי מנאם באופן שלא ישנם מוכל ושלול - וזוכרים אלה ואלה להזקין לי טובה כפולה -
 זהבני אומר כפה אלה - שיש בני ימי - שאטילו שיער דכ' לא היו נכלות אגלי - כי בעת שאסור להרהר בד' - פניתי
 לראות הללות וסכלות - לעין בדברי האלו ובספרי הזימוס (כי וולת זכ' חיליה ליהם' להביט אליהם ולקרות בהם
 אפי' בארצו - הירוס ובעת הסר לעין דברי קדוש ח' - ועד טשן כאן סלה - רידי דכס ונחית האר - ונאדם עשיתי
 שרפס חירוף לנחית דסס נה ומכת הדדס - ונעקה זה אלה לני טבלת עלות היותי - ונחפית האכיקוריות הכינות
 רגיה כדוק ועושה - תתן אשר טכנדי גס כעז שמור חכה אכזה סגרי ויכין נוסרין חסין - (כרבו ארץ דואר יונני
 לא ססין עמוהי אפי' ככוונת ס' עתה ק) ואוכיס לנניו על סברי קדוש ישועה אותן כמים לנר האסור - ומדכס'
 סקנה וספרות הדנות עטה ארס עוית עושים כריאים - כיו טכלתורו סוף דמותא' לו לאמלי דעת הפתאים :

ויהי הנקל לכתו דקספת ירבעם יתמליכהו עמנו לעשות נס ואתי להשיאני עם דע דשכונתי חק למסן חשינו חפזנולא
 יסתכלו בכי אדם קדי הראות בקוגרובי שבו הוא מקוק עם כל עורו לרפה ואויבה הנל יפכה פיהו דיו לעבר
 להיות כדברו מיי שבתע עלבון שונו הנדול ועלבון תורתו הוא יתבע עלוביו יהי מם זתי זתי כחצתי כי לא כדתי אמרי
 קדום מנות שפתי ולא אחישי על כן מיתי בני כחלומים ואדע כי לא אבנש יודע כי הצינאי עלי לעו והיהו מין ואסקוקדום
 מפורסם אשר חרף ובדף כלפי מעלה דרם תורת אמו ברבליו באזונת אבותיו התל בכלליו ומשכ להמלט בית המלך
 בהנסיחו יציא כל היהודים לתת המצרים כמ עלי מוגרלין וכמה נלחם ושתיקה כהודאסי ונדלים לדבר ידיס מוכיחות
 עוד כי כשכס אל חסכה המלך לבקש על כפשו גוליכיהו שנים שוטכנים מואהביו וקרוביו מבניק אלהיות לו פרקליטין
 אשר היה להם קנת היכר ופתחן פה לפני השר לכי לא ידעו המין ויתחול שלום לדבר עוב פדו הלא המה הירוק ופאדום
 (מסרו להם עליו ולחסי יעצני מיה) שסכסע עתו מיה להצינו לפני השר באשר אין חכש כשחון מתיר עמנו משבו ועצני
 מלכיו הללו להיות לו לפה כי לא היה שפסע עתו מולם דאבו פן יסתתחו טעכיו ויבקשו להכנס עמו למתו פיהם
 לאלם אך כבואם מיה ילם הכיחם לבוא עמו אל מדר השר פניהם הכיחם לעמוד חונה למען לא יודעו להם דברט שבינו
 לבין השר בהתוודע ליו וכתכרכמו פני יודיו הירוק נעשה לבן והאדום אויל הוואק האי אדום משור הוא אשר שטרסו
 בשכילו וכתתו רבליהם בכל הדרך והנפסע ההוא הארך לריק יעשו מעבדו וכלייהם שמו לעב כמים אך הוא לבדו התיחם
 עם השר ונהל אלו מחתוריו אשר ירא שיתפרסמו לאשמי פן יהיה לבו גם כעניו מואהביו ובאופן זה נעשה משבו בעיני
 השר להפיק ומחו לתת שאלתו ולפסות את בקשתו לחפור ולהשיבו על כנו וכבוד רבבמו וכו נעשה השר מיד השתדל
 בעבדו להחזיר לו גם הרבנות דה אשר לקח עמו ויתר משלם מסיס וכבר היה אשר הציח איכן אשר העמחו לשר בישוד
 וכבוד הכיחם בינו לבינו כמ פ אוי אמו לאחינו הוא ועם המוארים שבעל אש היתר דו ג כרת ברית עייה כשחסי
 והשליף אנרות עשה לחוק ידיה סכנטול התורה זה המונה ותי יהדות ויהקרא עליהם סס כנזרים כזיוק ויהבונתם בהכליהם
 וכשפיהם כיוו שודע ככולן ברוד וכו שפענו הארורים לפני בישוף דק אנונין אשר כלכד בשמיות פתום ודבטתם על
 שקר להשתתף עמו באזונתם עד לכסוף שכפו אותם להכנס ברתם על כרסם שלא בטובתם וככה דריכין לכהוב עם
 לכלוביות ודע יודעים שלו כשורת הדין עם האטיס עקל ללותם שלום על ישראל

ועתה טפשו נא כיני וכן איס סרתי מיד אכתי חקתי ידים רפות מבני עמינו בתורה חף אחצתי ידי כנזרים כשעט מנות
 ולעורנו בקיום תרי"ג מנות שפכתי סיחי כרוח סן ותחנכים והכרתים בקבלת דברים על פי דברי כותבי דתם
 פעמים שמחכים לעור לישראל להקים תורתם האלפית הנפסית שאינה מקבלת הבטול כחמשבת לכלוביות ויעתו הרשעה
 והוא חכטיח ככוב להכנס התפענות אמונתם גם ישראל ראו לא היה כיני לבנו אהי לבנות והוא להרום ולקטקע בינת
 ישראל להחליף דת ולשנות ולהשריב עולם שלא בכל תועבת ה אשר טא בישוד בענת בלעם בזהוה וזות שמעת מיה כולה
 דין היה לו שקרא דברי אלהימות אין להקפיר עליו שהתכל ככן לנפוט עלי דברים אשר לא כן שלא להביט כהונתם
 הלו שבו מניור היטב הוא וכת שלו מואורים כשרד האומות ונזורים לטרפה כעם לא כינות אך אכה וליכולו רפתם
 האלנגים ימכבו כנסתם ויתכסם כלימותם יבושו וימפרו חושבי רעתי פתים אהבו פתי שאים לב לדבר בליעל וזק בני ככל
 לן מחין כיווה אפילו בכל יושבי קרנות מוארשי עמל לינות
 ומני זאת בקסתי מן המעיין אל ית עלי טטאת האריות כי חרוב מימי ונעטי דברתי עד הכה וע"כ לא כחלטי
 לפעמים וכל דברים ייה מדרכי להשמד ממונו כשאר חבורי כרוב דברים לא יתדל שפע ההשנות כפעם היות לא
 ימשכ עון ונכות כי חכרה רוחי כעול ואן מוניחי דבה רעה לא ידעו שרה יואוב עליהם הוה לא יכלו כפרה כי ירחימי
 שלא יענש שום אדם כסכתי לפיכך עשה באתי באזהרות כפולות שלא יגרמו דעה לעצמם ואע"פ שלא בקשתי רעה לאדמי
 קב"ה תבע ביקרי וואו דלח שהייה לאזיותיה דתלכא לדום לא שהייה לאזיותא דירן כי קם על הלך התווב רעה חביתו
 לראוב בני לעיני העינים (כמפורסם וסוכתמר עלי ומחברת שחוק הבסיל והמלין שלו בעל הנפסיה הסרוחה שם לע"א חושפית
 ויותורשין כמות כלל ימות אחד שברך לבקש לו מפלש הכה תהא ימותו כפרתו וסוכתי עתה קיי מה ומהראל שלא
 יעשה

ישעיה אדם כנפשו שקר • כי כל דבר לא יכדורן הארץ ה' נבחות • וכל לבבות דורם • הכל יודע אם לעקל בית הקדוש
 הוא נרין חסדות און קורס • נעתה אל תקבוצו פון יחזקו ומפריכם • און תעקו ואין פונה אליכם • ותגרוו רעה
 לעצמכם • לשחוק באידיכם • לענונ כבוד • כשויה הפחדכם • לכן השחרו בכפשותיכם • ראו העידותי ככם
 אני את נפשי הגלתי וחתם שמו כטוב וכישר בעיניכם • אם טוב בעיניכם ללכת בשירותי לכתם גם אני אחבר
 בתעלוליכם להביא חזרתכם • ודעו מעיתכם אשר תזנאו אתכם • ואני ידעתי גואלי מי • אני בה'
 אעלוה אפסדה שמו לאמי • אחת שאלתי שבת ככית ה' כל הימים • אשפה כפתר ככפ'ו סלה הגורד
 באהלו לעולמים אשרו לנו שבת • בה' אפסה בה לפי • אגולה באלהי יעשי האל הכותן בקעות
 לי החלמד ידי לתקד איש ולב עמוק ויורם אליהם מן פתאום היו נכותם • ואנכעוטי
 לשלשתי ובתה קפת נאווה ורעותי • לפלא כליות מוטא וזנח נאווה אשר
 לא ידעו בושה יסתחתם כתובה בעט ברזל חרושה • לוכד מכמים
 בעיניכם כעראם ולא תעשיה ידיהם תשיה עמדי נא

לכלוכית כחנרין כרוכ כשפיד אשר יעשת

מכשורין ותססקי רגליך לכל עובר

קקדשה • יתכרך העובר

הנערץ בקדושה •

פליקא פתקא ומתן לחמור וחוסם לנאקה • כסייעתא רעבר שמיא וארקא

הבה אחר שהגית קובדוסי הרשן גם ס'ע לחקום הווער • הניבגי מכתב הלו חמת הגלון כמו' אברהם הכהן כר' בן מודיעני יוקלת העבר
 וזי ישר בעינייה' ובקס מהס הרנה • גם מודיע נעדר הרבים אחינו ב'י שבעלין על עסק כיש של בישוק דקמחי' שכתמדשו גזרותיו להשיב על
 צענות פת ס'ן הארורה
 ויה טופסה

בה' אלול קיץ המלא' וז' לה' ק' פה ק' קאסאאנטיין

יהא גלאר רכא מן שוויא • למד מן קלטיא דקאליא • ב'ה' אהו' חס' ידיד עלין ויוריד לבי הרב כנאון הגדול הנוכח הקבר
 ישראל המירא לעולם כולו ככבודו כמשה ברה • אכיר הרואים באםפקלריא האיריה' האפורם כדורו לכנס ולא לבכא' קנאי
 בן קנאי • כבוד ומוהר יעקב כר' ו יאר כפיו אתנו סלה •

ילדי הוין קוריות וקס' פיו המה חרו ועצבו את רוחי • רוח נח שפת' גם לבשת כחשובת פונת הפליצה כראוי ורתוי לגדול
 כ'י • וסנני אטסם ועולה בקגדה להתכלל לפני שרפרק כסא הדר גאווו • כי לא יכולתי להפיק רצוני • ומוות כוה סבות
 החשיקות • כאשר יעד עלי כבוד הנאכ' ד'ק' ק' ביאלי • מדומים באדיבותינו בודאי יכתוב לו הגלון הכ' לבי מיה ושעורויה
 כפייתה בארץ מהכת הרשעים ס'ן שר' ית' ו' וכועט יא' הבת מההנוון הגדול ארנס ב'פוקס' דלכבו • למרוק את התלמוד
 שלנו • ואולם שמים רבים בעוורינו • כי אחרת שיש לנו פרוילעם מהמלכים וקשרים האדירים • אשנס הם וכוזים את החירות
 הכ' ואזורים כי המה כדוים • ויהא ויהכרח לשלוח לה' ק' ברלין ולק' אשערדס להטיג העתקת התירות הכ' על פי
 יאכלאי כמותם הגראדים •

והנה אכני שולח לידד קוצטרם העתק מעטנות הרשעים הג' • ויגא דת להשיב להם דברי • כגן יראה ארוגי ג' כ להסיב דבר
 דבור על אופכיו • ולשלוח לידי ע' יחוקדם • גם יקבל רוס הדר גאווו ההקדמה שלי • ווס פלכתתי נגד כת הרשעה הס'ן שר' ו'
 ותר' ויגוף השכור אחריתי להוסף בו דברים • כשכיל דבר שנתחדש עתה בעו' ה' •
 גם מההודעא' ע' הג' כרכיסים ע' רבה וווסא וונ' ע' עם הקוצטרם שלו קבלתי • ותוויחי אשר לא פלח יותר • ואולי שלטו בו
 ידי ורים • אל כן אסקוד אסדיהם • וכעת אם רצונו לשלוח כמה כרכים עמבורי הכחודים • עלי למוכרם • ולשלוח מחרים אי' ה'
 עכסף מלא • ולקוב הערדות שסטרנו עלי בון הרגע קנרתי • וכוה יתענ על דוב שלום • כ' ד' חס' ד' ש' בלב וכספ • כנפשו
 שרויה והנשאה • הקטן אברהם הכהן שואטט
 כ'ס' ש' ת' כית אברהם •

מקבלי דברי האגרת קרעו לכני קשתי ולא התמהיתי לשוור שמתה' לא הייתי עזל • והכירותי שבענו כפוליס להבות על קדקסם וישם בל

שבת לנו כסילים

הם הכסילים המינים שלכה ש' שרי • המונים את ישראל זהבליהם לא יתצנו הוללים •
 ינעים לריק עוסקים בדברים בטלים • הרו עמל הבסירים תינענו כי לא ידע ללכת
 אל עיר וקדיש פני ה' לא חלים • בני בצלגם בני צלי סס אנשי בליעל ריקים ופוחים כלבים הווים
 עושים עצמן חוזים שועלים מחבלים • זוערים מכווערים בע' (עון צדי) כושלים • כלו בעשן האולה
 (קשורה בלב כעור וריק) כלים • עד יפלה ח' (חטאת צדי) כדום חליהם אינם כלים • תולעהם לא
 המות אשם לא תכבד ימוטו עליהם גחלים • כי יבשו מאלים • וללים ללון חמדו להם תחת כי
 שאלו דעת בחסר לבימותו אילים • אם לא ישובון מאון ויחזיקו בתרמית ללכה אחרי שרירות לבם
 ואחרי הצעלים אם לא ישמעו בשלח יעבורו יפלו חללים • אם ישמעו ויעודו יבלו ימיהם בטוב שובון
 בנים שובנים ארפא משובתיכם יאמר ה' • פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ הכריחו הסקויים השביתו
 הגללים • וכהרו אלה' ולא טובו והלכו בגאולים • כן יהי רצון במהרה בימינו אמן •

הקדמה

נאם המודר כשבע כוכב לחכות ששאי' להכות לים וליישרנו כפילים • המתהללים באלילים • הוובחים עמון לשעירים
 ולגדים מדשים מקרוב באו בת ש' ש' ו' החקוללים • כי יפלא בעיני הרויה שטפלותי לענות על דברים בטלים •
 זה גם מכבר הכיתי על הקדש ונקעתי מוחם • כשנה הקודמת בקונטרס הרסן • רנצתי ראשי לניתן בשם עקלתון • והרנתי
 את התי' כין אשר בי' ס' קדשתו כד' ג' שלו מנבו ויכש בין סכפיריו כס' לעו ומגורו יעבור וקדש סגור לנו • אזי הייתי עש
 הורני לצדד כמו שבידתו ויהי מיתתו • לוען לא ישמע עוד קולו אל הרי ישראל • זכעילת כרבלתו וספרסתי • לא יוכל עוד
 להטיף רע חיותו • ובעול חיותו ויהי הרגתו וסכפירתי • סכפירתי בכביאי הנע' ל' חנכי לנהורא סכפירתי כטיהרא • כח"ס
 במבור הקודם ביותן ורסן עדיים לבלום • בימוד כבור הקנאות • וכפרט בתבנית המוכס טעליו זכפתי את כהני הנע' ל'
 והרסתי את יוכבותיו וכיותיו ערות יסוד עד נואר • והת' ונתן כהן הנע' ל' הרנו לפני השוכות בע' ע' • ולא הנכתי להם
 יוקלט ומכום להסת' שם טעלי און • לא עובתי להם ענף וסורש • א' ב' מה לי פה עוד להכנס מהם בוכוס • לשווד ללא כס •
 מיכרא קשו קראי אהדי • וכבר תרנו בנמרא (עיני מ' ש' בהקדמות ס' תשובת המינין) אבל ס' ל' מנעו להגיב את אפיקודים
 ישראל • כח"ס כפא' דמו אהיה דתכן וע' נ' ל' אפיקודים • יש' ש' לכן ידע העינין • כי לא מרצון פשוט עשיתי ואת
 אכן על פי ההכרח העצום • כי ראיתי למן בני טענו אחינו טכפולין • ואת נשקתם הבאה אלי • שהודיעו כי נפשו על אודות את
 אשר כנוח ויאת הכר הנורא אותם ביוסף הקאמינין • המשווק בידי בת ש' ש' ש' אשר השיאוהו ויכלו לו • טעל כל פנים הכניס
 זכפתי ראשי היסודים שם בנדיהה הוטובסת הכ' ל' לתת תשובה וספקת לשאלות וטענות המינים המתעבים • אשר נכחו לב
 בזוהרי סכפיריים באותן יומיו • להראות עמון כמותפים עוהם באמונה • וכבר יאל חקקת מגוון הכל' • לשרוף הסכפיריים
 הקדושים

הקדושים כוללים את יתדות על פי האמת השמים הכל ונקרא נקראתי אלהי העם שנועד השוכן דד' אל לבוא כבודת
 יי' כבודים (כח ש' כבוד) לא שאני כדאי לכך אל כי נדעם שמואל כשר ודש לא עשה על ראשי בנקום מים מלון העם
 ונקדמים בעדותי ונעלה כד תלכיס ולא אהיה כחוד שאני תהלות לאל פה כדרכי חיונות שחוב סכני הערלים שבה
 יתקיים לא ישנו כדברי מקר יכרוב לכחורי פולין הספאים היו ונעים לזאת קראתי רבם הם שבת ואוהבי דריסת האמת הם
 שבמבוא כחין ואון ויחזק יאינם נעים און לדברי תהיו לעצת של אל דהם קר ובהם הרינו אלי ארנוהיה נדולי פולין
 על הדבר הזה ונרצו לי הונאת פאעט ישות כלכד ויתר מאדום והב' קח יזה שצאתי כגנה שבעדה על ידי שפירותם
 בכבודם העליונים לבבות יראיה' החדדים על דברו העצא שזכה כחוזי יבול' סיוע אדם שהדפסתי קונטרס עומד
 על אודות ששק בוש הלוי (ואידי דוטר הבאתי נ' ב' ס' ע' לדפוס וכרשתי אליו כי סיני דלא לרכס ואשר כל זה בזרק
 תקי' ח' שלו הניעתי עוד אגרת הכל עם העתק פריה שטענות (דבור הכתב שלו לדבורה) לי הוציא לדבורה) התואנות של
 כת הדגש החודות אשר כלנו כפח ונכלו כפח' וכללות כפיונה שריש (כגד אצוה שריש) שהניגום בעמפר אשר יא
 כתב הדת והנמוך הרצל ואננון להביט להם ולא פני בלאו הכי ואלהי שני האון כו' אהיהם כ' כ' נר' (הראשון כמעלה
 בועד הל' ופותרם כפס כולם העמודים הם כדרכי הכפ' אעלה נס אבי של ק' כפ' (וזה שעתו והשני הם לא הדיעוני
 אכן האנן ה' ל' הדיעוני שפכה' כ' כגד כת הש' קודם סכ נעמדה חלפה ו' ואלה לי ההקדמה לדגותי ואון בה דבר
 כגד אלף השטענות שטענו האשקורחים לפני העי' אבות' שפלאם לידו) בכך מנחתי לאשר בקסוטי יאורתי סכני לאשר
 ארנוני לא עברתי ממותם ולא האמתיה' יבתקף הוורקף קשה עורף ה' ססויתי או (כעשה שפניו הכתבים לדי) אבי
 יילדי קצנים מועלים על ערש דוי ברוך מופא זנס מושיע שושים עם כל א' חיד תפסתי קצני בדי הבה: ואינם דבר
 באשר על כדכי להגן על אצות אית ודי יהודי' רמות אבוניו ורבותינו ל' כבודתי והסיתי על קרקד בני שאון אף אם
 היתה על אפי ואל חזתי לראות ערל און לעשות כדרכי נפש עם אשקורחים יראל דפ' דר שפי ומפסס' מי יודע
 אף יושל לרמז למדת האנוש אשר השנינו סנייה כל כר וסמית וסוס הנמה ואם ידעתי בני אדם כדרכי על און
 שוועת' לון אכתי טיט' דעת' אבל אי' להכנס כשע' את אי' אויל רגו וזקן נפת יאם כבתות את האויל במכתם
 ונו' לא קבל תוכחת' כדברים לא יסר עבד הכרעם ככד עון ורע חרשים כמים יפזזתים עם כלל לא חסנו גוי אובד ענות
 יהיה ואין בהם תבונה שוונים ארזות ישר ללכת כדרכי מושך ונו' וכבר איר הזכר שוט לסונו' ונכנו לנו כסילים
 לכן הכינותי להם שבע מופר' לייסרם כל מלכו חסר' להכותי דם כדרכי כשכט פי לקיים לך תכה ופתח יערים ונו' לא
 יתבע כתי' כשכט ויהי למטה האלהים כספי לא כדתי עליהם בתולה בראיות מדופות מווימות (כוששים של האוילים
 הללו סללו כמים אדירים והעלו כדס חרם והגביהו עוף ככר ופרס' דלא שכיבו בישוב לא יכלו אלש מחא קרם יוהניעו
 עליהם עים ערך הסולחן תלו אותו קיא נוח' והשגו סך לכרתי נרם קורי עכבים יארנוו כתכס לסיניסיה כוב סניו
 ומוסר על חרם) כשברית כתי' לא כדתי וחכי סברת הכרם גם לא הכאני להם ראיות ודברתי (כמו שראיתי במקדמות
 הדבר כ' ושהיכו לו יד כדרכי תלמודיים שלמו סה ידאי טובים ונכונים למאיתים כוונו בני ברית לא לעמוד בהם כגד
 פריהם היינים הארורים הללו עוי פנים יש כדאי חזקה שלא הניעו עדיין לידו פריהם שדברתי בענין זה סכבר יא
 לאור הדפוס זה איהם שנים כיווד' תורת הקלות כי מהם שזכה מונות ווספתת למופת חותך וואות) שוואירים כהר
 וכחרם יכו הכלבים דעיש הם ווננוס חיה ביפיה ואמילין בה דמי ומזריוס כלפי וועל ארם אכן לשטתם ולפי טעותם
 הסיבות על עקב כשת' ויחוקם שאלו חסם הראיתי סללות ועפנות (בדרך שפנתו בקונטרס הרפן כדברי עם כחורי
 האוירים באת עליהם אלהים והעדר ידעתי כשום דבר שכוונת בונה ויעוט בקיאותם ככרזים וכמקראות שאין להכחישם
 מאינם וכולם ולא ראים למקסן באותיות וכיווד גליתו קלונס' ה' שמתב' יסונו ויות אהנים לפלות כדרכה והראיתי
 לבנים ערם שהא לון א' (של בית יעקב) אוכל קס יסודם אשר מווסקשו' תכן ווסשא לשוורי' ים ערויים ומווללו
 יודעת ולא יתכנסו וישאם להכא' (של יוסף דעת) ורפה ושותי חמים כלשיהם וזכה כפה טיח שפתיים גם את הוקן
 שפפה (אז' ס' שם לא כדרכי עינים לדבריהם לא כינום שום ואלה האוסם הכחא' איז' לשונות עם' ש' שפורים ומפודים :

כדי שלא לעמוד על יוסף הכהן שלמים את הזוהרה א אפש . אכפי שמפתי מעשהם נכצו זמנניהם . בי תוכו ודנן נסכיהם
קוריהם לא היו לבנד לככות מערומיהם . תועבה יבצר בהם :

ומה חמד גדלה תנויה על הנאוכי פולין . שהטו און להאחרים כת ש"ך טר יגובי דעת דבריות . העטע מהם הלאות
אכמים . בי ילאוג את אלהי . ומשכים לבוכ גם דעת העלונה . מראים עמון מתמסדים עינים באמונה לכל בעלי
דתות שונות ומשתתפים . כוונתו ארץ על עפר אר"ם שואפים . זמנאלו באמת קרשים מוכאן ומוכאן האמת מופלשים . עזרת
בעדים כולם מנאשים . אין להם דת כלל חוקה אחת להם מש"ך טר" להיות בונה שטופים . נאותיהם מקלימים . את ה'
מחרטים ומגדפים . ראים בכבוד און שואלים בתרשים . ימעונים קופאים זמכשים .

ואם יש את לבם יטר להאמין בושיש הנזורים . היה להם לפזיר ולהודיע דבר זה בגלוי בפרטות . מדות יבדוהו תחת
לשוכים ולא הובדוהו כלל אפילו ברוז . הלא מוכאן בגלית ערות מרמסת . ונרגש לכל בר דעת . ואם כה היו שואים לגלות
לככם הכאון לנזרי באר היטב . א"כ דבר מותר ובלתי נרץ הוא לכנף אופנו להשיב דבר . כי כבר ידועות תשובותינו
בספרי וכדשים רבים ועבריים מאל . אשר כבר נבחנו דבריהם בכמה דורות . עדותנו נאמנו מאל . שאי אפשר לשום חלק רב
ושליט . לבטל אחרתנו . ולא קם חכם באומות העולם . שיכול להכריחנו בדרך שללי . להעבירנו על דתנו ולעווב מנות מלכנו
ואין לכפול הדברים שבבר טרשו בהם הקודמים למדי . ואין יתרון לכל הלשון מיה גם אכפי לא מנעתו תכונתי לעמתו שלקי
בזה בקוגטרם הרסן . ואם מצער הוא תפי נפשי בו . ואם נועט ואוספה ככה וכסכה . ומה יתבו או יוסיפו אלה הכועדים
בעם מה ידעו הם שלא ידעו שבי או ה הזקרים ודורשים בכמה . והניחו אותנו לשמור ולפשות ככל התורה האלסית
אשר אין לה הטקח מואתנו אמתנו הנזולים . וכבר ינאמו ובאיש בדיכמו בכל הדורות .

אבל באמת לא יאחזן בי יוספר שהכת הב"ל בלונים אל המגורים . כי לא שמענו משולם טר"ע על אלהי . כאשר הגינו לבנינו
הנסורים האלה . וכליאה כגבנה חיך יסבלום בעלי דעת . מה גם שמהללים בהם . בחדשם עוד אמונה אחרת
מתדמה להם בביר מויק ודוגיא ערומה . לא בעלם . אינם בוועשים ובמדות הרחוקים מהם מקרה אל הקרה (וכתם ל'
בשכור המתן והרסן כבור גבור) ואין אחריות אמונה אחרת עלינו . גם אין אנו עבדים איתם . מיוקום הם בשלהם
ויכיואו אותנו בשלנו . גם כי אינם מנויים על השתוק לבי דעת קנת אחז"ל . וכה א אשר שלק ה' אותם לכל העמים . ואמר
הכניא בי כל הגוים ולכו איש בשם אלהיו . ואכמו כלך בשם ה' אל לעולם ועד . ועל זה אנו מוזהרים ומשויבים לעמוד על הושמר
שלא להניח אותנו ורענו . לפרץ בשושת אמונתנו הכנורה . ולא לבד מטר"ו ל' אנו ומנויים בכך . אלא אפי' כפי הנזרי
ושלזוי(הראים כמתנגדים לנו) היתה שושה . שאין אפילו נקודה אחת מן התורה האלהית שובלת בטול וסתירה . והודו שכל
המנולים קטורים בה קשר אחיץ לא יתקן כל ימות עולם . והם איורג"כ שכלנו שייכים לשנות לשמור ולקיים מנות הפרשים
מפרשי התורה שהם היו יושבים על כבא משה(והם ששפרו לנו ומהם קבלמה שיה ופירוטה) וכמו שבכר נוכר בשכור הרסן
באר שייטב . שטבע האיות הכריחם שלא להטע נבולו . ואם הנדעה מתנגד . יכ אחר בפה מלא וזנה . מה להם עוד לנזורים .
להאדים נגדו ולמנות הסך מדברי חילודם . להתעטש בתואנות להכרים עתה ה' הנבחרת . יטנו מנו דרך להשביט מפניהם
קדו ישראל . לסור מאחריו . פלילה לנו מה' להפליך דברי אלהים שיים אחרי גונו . שפסוקים ונרופים כוהב מווקק . או
אפילו להקל ראש הק בדבר קטן מגדו ותקמו חו' ל' העקבלים האמיתיים ומרע"ה כולל ניוח . על זה אנו מושרים גוף ונשמה
באלים כעשה חיל והוא יבום צרינו הקמים עלינו לבטלנו חוקים . מנות מלכנו ברה כשמה . והמאויקים בדיכמו להקים חודת
אלהינו . הנה יוכו לראות עמנו בכמה .

עתה נניח דברי תואכות עונות כת ש"ך טר" (אשר כעשה הגעה קטנה) כאשר שלטנו לדינו אות באות מלם בחלה . לא
כשתנה כתב הכתשון . ושמוכה פרטים ביוספר נוארים הוי'אום . וקראתים עכל הכסילים כי הם עמל ואן תוך ומרעה
מלאום יבאמת מויוי לא האמתי שיהיו אכמי כת רעה וכל כך בוקי מריקי(בי עמל) להם שם שכולם לומדים מופלגים ומבני'
אוי להם ולשכתם השומרתת) לולי שראיתי עכשו בעיני עמנותיהם . אין עתה ידעתי כי הם כלים רוקים ופגומים . רק נרף של
בוא"ה נפש רעבה (לעטעטעמא דאבורא . כל מר ומתוק כלבא בכפניה גלולי בלע ושנק הירא . עניי הדעת מסרישכל עונ

היריעות ערומים אכילו מתקרא אין צורך לומר ממשכה ונמרה וטום פלפול כשכל וכברא וכשיטא שחך להם חלק בעיון
 יוספת וקריה לשונם סמוך ולא נכלה להם בהקטע ובמלוגה ימרה ואיך יעלה על דעת אדם שיחא להם וכרון במכאת האמת
 האלהית המופלאה אור יקרות מפניכיים יקרה ואלה העטנות כתואמי האפרים שהעלו בידים בטורח רב יעם היותו דבר
 מועט וכבר יכתבם לא ידעו אפי' לייסותו ולהכבירו אינו אלא אעשה בהאה ואינו מלום כלל כי אפי' יזכו לטום דבר
 סכמא וכל עסקיהם אינו אלא להטביע תאות יכרם זה יסוד חיונותם ודעתם כבוד אע"פ אהו בעיה וזוללים וכובאים ענווים הם
 וכפאים פושים כל יתושים כמגים כאשר סוגר לבו נסתה בכירור יון המכירים אותם ודרים עזם במוקם אחד (וכך בדין
 לטו דעתם שכבר זכו והשיגו ליימי המשיח אשר לכם הקשית) עפס כחל לבם שמחים לאדם ומנם כל מועים כימות
 המטוטמת לכם ועינם לא יחמוץ כסיל בתבונה כל מואמה לא בזונו לויף חילוניו לטון המקרא אין צורך לומר דברי ספר
 הוהר וואמורי לו להענינם בעקבה ובקרוה וכלשר כבאר בעו"ה ככרור גיור ותכסה פניהם כליותם בדברי תשובתנו
 הננחית כדס שקראנו בשם שביט לבו בסילים והוקשמו לה נגד השינוי הראות שאין לדברי הנל ויקם שלהם תקומה כאשר
 יערד בלי ספק כל אשר חלק לו אלה סכמה ואולי פוכס להנניא יקר וזולל מאחד ששאלו מאתנו להורותם הרי כמחייבנו
 בהשבת אבדת כשטותם שמה באמת יסודו בהם כשיראו דברי אלה המקוים כראי מונח כוננים כאבני סהס סוך ודקמה
 סטור יקר לטום סבו ואלמה נס כדי לטעות ועקה לנג חמונתכו הנבוכ ועליון של יכול הכולל ימנו כשאת רשתם לכיפה
 שיוקתא האגרא רחא ולכנות כפכי פורני סרץ על פני פרץ בנן ה' כרס מיד חיל ומושי אפי שומה וסדי כמנדלות מדקוים
 משיכי כפס ביראת ה' טהורה תורת ה' תמימה אמרש ה' כרופה אמירה בגימיה

אחלי יבזנו דרכי לשמור חוקיך
 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני
 ואשמרה תורתך חמיד לעולם ועד
 ואהלכח ברחבה כי פקודיך דרשתי
 זלעפה אחוזתי מרשעים עיובי תורתך
 מאיובי תחמני מצותיך כי לעולם היא לי
 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
 סורו ממני רשעים ואצרה מצות אלהי
 סינים השבת כל רשעי ארץ לכנאהתי עדותך
 צמתחני קנאחי כי שכחו דבריי צרו
 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה
 קרבני ורדפי ומז מתורתך רחקו
 ראיתי בוגדים ואחקוטמה אשר אמרתך לא

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'
 גערתי ודים ארורים השונים ממצותיך
 ואענה חורפי דברכי בטחתי בדברייך
 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד
 ואדבריה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש
 מה אכתבי כל היום היא שיחתי
 נר לרגלי דברייך ואור לנתיבותי
 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
 סלית כל שונים ממוחוקיך כי שקר תרמיתם
 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך
 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
 קדם ידעני ממצותיך כי לעולם יסרתם
 רחוק מרשעים ישועה כי חוקיך לא דרשו
 שמרו (הלא משנאיך ה' אשנא ובחוקוסמין אחקוטם)
 שקר שנאתי ואתיעבה תורתך אהבתי

שמרה נפשי עדותיך ואודהם מאד
 התי ירך לעורגי כי פקודיך בחרתי

בשם ה' אלהי ישראל האלה החיים הנצחיים • אשר אין עמו מושא פנים ומקח שוחד •
 ואשר מצנונו בלבד אפחד • אשר לרבים ארזים צרי צוא ארזים המינים של שני
 שריי בלי כבוד

אלה דברי השונויות כאנשי און • להשכיח שאון •
 גלינאון כל צבי סואן כל סאון •
 לביסוף דקאויניץ • שנת ק"י דזיין לפ"ק

(נעמק וכתב משון פולין לשון עברית אל היהודים ככתבם וכלשונם)

וזה הנוסח ששלחונו לידנו להשיב עליו • לא נשתנה שכתב

כל עיקר •

שבט לנו כסילים

עמל הכסילים

I אמרו המינים זה לשונם שהמק צפיהם • הם
 המאמינים כל מה שזוה' מקדמת דנא' (א)
 להאמין על פי אמירה ולמוד • פי' לזה שזוה'
 להאמין צו' (ב) ולעשות מה שזוה' צהורתו (ג)
 ולהעמיק להיות מבין בסתריה' • כמ"ש לצברהם
 (ד) ויאמרה' אל הצברהם ויאמר אליו אנכי אל

שרי

א עם היות רעשים הללו למדו דרכי השקרנים המזויפים •
 כמו שאמרו והודיעו רז' דרכיהם כל סקר שאין אמורים
 דבר אמת בתפלתו אינו מתקיים • כי על כן רנו הארורים
 האלה ג' להפקיל בדיעת ה' הקודמת באמת לכל דבר
 שמת בינה • כמפורסם ונגזר כפי כל סמיו לב בני ברית
 וזולתם • אין נודק להזכיר מהותה' הסבוקים על זאת •
 דברי הכסילים מה אהר • ומאמרי רז' רנו מספריהם עדים
 על אמתת זה • ר"ל שיש לידיות זו קדימת מעלה (אך לא

קדימה וזמנית בהכרח) וא"כ אם טעמו • לנו אלוים טעונים •
 כל מה שזוה' • ואף אם נבוא באמתת ארזות קרי • וכל
 אמירה ולמוד • כי לשון מדוח זה (אף שיש בתורה עמל ולמוד •
 וידבר ה' • על כל כניס לומר שזוה' להאמין ע"פ אמירה •
 לשון היותיך • מהם בעצמן כתבו דרכיהם גם בלשון •
 הלשון היותר של התועב מיון שר' הנבל הסכל • בזכות אויב' את פסרו המקולל •
 בכוס' • כיון שזוה' דבר וזמנית קטני • וכך מנהגו בו להשתמש בולת אויב' וזמנית •
 און • שזכותו על ר' ארזים וזמנית • יחס תולעים הודו • וזמו שהודיעו כבכר בספר תורת הקבלות (דף
 ט' ב) להדין של וירג' לוס קודין אויב' • וכן לעולם של ע"א בלשון יוניעמירה • ואין לך תקנה לאף שכירה • וזוה'
 נוימיה הארדים מותרים במאמר • אתם למודי הרעיה ג' (גלבס) לא למוד דק כפרה סודרה • לכו לעוף אל המדבר •
 ולא תלמדו להטבע בעל של מה תוכו עדימה תוספו כרסי למופ' המידיכס מהרה • לא דו הוס' דרכים לקרוא ב' ב' •
 באמת ונכחו ב' ב' עשו ג' ד' ארזים יבדוק כ' ד' סודר כרובי' ה' וס' ה' עליהם כקרא • נאמ' לידית האמת מאבות מה לנו
 חסד מהרה בלי זיוף ונרחם וכל שמתם תוי • (ב) ולי' שות כה שצוה בתורה • א' חידוע אינס עומים את היות
 הולך • נבואות ונזוים דבריו • הלא תדברו רמים • הלא מעשיכם כותר' • וזה נפישם כמפורסם • (ג) ולהעמיק דהיות
 מבין בסתריה' מו עמר בסוד' ה' בסת' עליון • הלא אשר בכל כרי יתלון • האם אשר מוסך הסבלות על עיניהם פרס למוסך
 עני • כי יתחייב לכבו פס הונוים וכדו כלו כלייתו במוק' יתנון • מה לך ולצרות מן קצרות אין לך עסק בנסתרות חס'
 כנה שזכותית לאת תמוך • (ד) ויאמר ה' אל אברהם וגו' כאן מיד נראה בעליל שאין לשם סלק בתורה דק בכלי קטורה

ח א

אזינו אלוים • ואין תחשבו לתחכם על ידו כסתרי תורה • ולהשיג ידיעת הבורא • והוא שזאת אתכם ונעלה כשמו בכם (כוון שדעת כל הבריות בכלל אינו מזה חכם • על כל אתם צריכים להתחזק שזמכם ולחכמים אינכם חכם השקרית • וכל אמונה ולשון כולם ויתעבד אתכם • אינכם רשאים לפתוח פה לנלות סודם • כי יסארו אתכם ויהר אש ידעו ומכניו לככם הזוכה • ואפריד אלוף וסוכה) ופ"ה לעד כי אין חסד לה' בכסילים כמזכר יוחסד לא ירנה מידכם • יאכ"ז שלא יבית אתכם להכנס בקדונו להראותכם בית נכאלו ונכוכו • אשר נפן ליכאיו שומרי בריתו ופקודיו לעשותם ההולכים בדרכיו ויחאן דרסר ועבר אמי' על לא תעשה איהו שקול לאזינו דעלמא וע' כניו דס' יו כמ' בר' יו קדושים (פכ"ב) (ח) והיריעה הזאת צריך להיות בחכמה והיריעה כי השכל ודעת שני ואורות יתנו ורואה אחד • ה' יראה ללכב סכסול כמזק הולך בדרך לבו שוב • אבל מי שת בטושו'ת למרניו אי' חכמה • יראה ה' שכל טוב • לכל עושיהם דייקא ויאמר לאדם הן יראה ה' היא חכמה ופוד מרע ביה • דא קסר ויה קנה • ט) למבדע לאסתכלא ברזין דמאריה • ופואמר שולא כרסו כסר ולסם ידיעת סגולה • ולמוד שוכמי' ואלבות • בטויות התורה קוים המנות • כיוה כל האדם • או יקנה לב ויהא בוכס לעמוד בהיכל חלק מלכו של עולם • ויאשב מאוכסיו סיוווכים לתעוד • סנקראים ליכנס

צוהרו ובשאר ספרים מקשים למה צוה תחלה לידע ולהכיר אתה' ואח"כ לעבדה' וההשקפה על זה כי לאין כחשב העבדות לפני ה' • מי שאינו יודע אותו (ה) והיריעה זאת צריך להיות בחכמה ובחמת • כמ"ש בירמי' אל יתהלל מחכם בחכמתו ונז' כי לא בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי באלה חפצתי נאם ה' • רשבי' צוהר חדש כתב כתב חכמתא דאטריד לבר נש • ט) למכדע לאסתכלא ברזין דמאריה • ה' חכל מאן דאזיל מהאי עלמא בלא ידיעה • אפי' אית ביה עובדין טבין סגיאין ומפקין ליה מכל תרעין דההוא עלמא כמלא מפושג' כשצריך לידעהגסרות שלה' גס שס בשפר הכ"ל • כי מכבדי אכבד וכוזי יקלו • פי' מאן דלא ידע ליחדא שמא קדישא ולקשרא קשרא דמהימנותא • עליה כתיב וכוזי יקלו • עוד שס מאן דלא ידע לאוקיר שמא דמאריה מב ליה דלא אהברי • בנין דקב"ה אייתי ליה לבר נש לאשתדלא בשמא דקב"ה • גס מ"ש דוד המע"ה • קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו ובחמת • וכתב

לחדרו הסמיניים ולבית גבויו ואזרחיו • לשול בומוכי הוה שטוב • ולשני כבוד מכל כלי ממדה וסגולת מלכים ועשרות ליושבים לפני ה' ישיב אור יקרתי • וקסאן ונחאן לכל בני שאן והיו דיראן • ובדרך סהורו רז' האכמים האמיים אקבלי התורה עד משה וסמי • אין לעלות בסדר הידרגה בסולם הידיעה החייע השמיים • כדאיתא בסכ"י בשעה שמיכסין את את האדם לרין • אזורים לו נשאת ונשאת באמונה קבעת שמים לעורה יעקת בס' • צפית לטובה • ספלות כמכמה הבנת דבר מתוך דבר • ואפ"ה ה' היא אורני • אין כו' • ומי שחברו לו אפתחות הסמיניות • ומפסקות חזניות לא מסרו לו בהי' עייל • שכל על שאן דלית דרתא ותרעא לרתא עבד • ואחרתו ח' אין מוסרין סתרי תורה אלא מי שלכו דואג עליו • כו' ביה תנאים מיעדים למרשים מהבלי עולם בלה • וכן ה' הואר מלא מאלה וכלא • ער"מ פנחס (רמי' רוא דכבש דחמיא' כו' אוף הכי נריך לכסא לון חבני עריין רשייתא חסיפין כו' • וכאם מיני ופוזרין וככסר רבות מיו • ע"ש (רמז"ה) אר"מ מואן דמולול בפירורין כו' • דוריק לון כנדה בו' • וכ' שאן דמולול בפירורין דכמא דאורייתא כו' • כ"ש מאן דמסרין דאורייתא וספרי קבלה בו' לאנשים דלאו אינן הנוכין דגליט פלייהו יצר הרע אשה וזכה כו' • עמס' ה' ס' א' (רל"ב) פ"ס בסוד • ר"א פתח סוד ה' ליראיו • הוא עלא דאורייתא לא יבדיה קב"ה אלא לאינן דגלי טעא • אלין אינן דאתיוון לאתגלסא לון רוא דאורייתא • ומאן אינו רוא דאורייתא • הו אישא דא את קיישא קדישא דאקרי ס' ה' • אינלכס מפירי ברית • אין תמרו פיה' תשפילו ותו' ידו לעלות הרהר • הלא יבואו העולקין והכסעני' שיושב בהר שהוא והכרובים ומרב העתהפפת לשאור את דעה' מ' ויכחו אתכסוד הארונה ותסלו למקיסאן אופל ונלמות ונשפילו עד שאלו חסתי • ישימי עוד תיקון כ"ב' דהעקר הוא היעשה כדבריו קו' ל' בשמא יבד' ק' ט' א' (דע"ג) יאכב • נז' (א) פתק ואמר ירא את ה' כו' עש"ב

וכתב בזוהר וכי אית מאן דקרי שמיה בצקדא •
 (אין מאן דקרי ולא ידע מאי • דא איקרי דקרי
 ליה בצקדא • ומכל הכ' למוכח שמחוי בים אכחו
 להאמין בה' ובתורתו ולכבד אותו ואלה מוקותיו
 ומשפטיו • יא) ומי שמאמין בכך • הוא המלא
 כל רצון וציוני ה' ע' פוע' משה • והוא הנקרא
 ישראל האמיתי •

עד כד ודודין (נדק ונדק) אינון דלא יעול למקדא ערל
 ועשה כו' עד בני דברשא כפי למדל מכה ולבדל לסלקא
 בתכאיה ובקו המדש (ד' כ' ע' דודו) ודא איתייב להכחי
 עליונין קדישין כו' ולא איתייב לחייבי עמא דלא ידעי ולא
 ששילוקרא למרחיקין ואין א"כ משאו פכיס בכני פ"ה
 למסוף עטמותו ומוכחי בני אחרותי • פכבו בפסתכס
 תכספסל למיחכס היתבונס והב צאף סויר ומרגליות לאשר
 חבקי אשפתות • למה ומה ח' ביד כביל תבלעס צפתות •

ורה נזרות לב וברת טעם מלק עשיון חכה לפנות • הקובאה אתכס לשחקי שאלו וייס נזונים לסמות • הרי אלה דברים
 שכליים • לא יואים כל בעל זרה אנוני • כי אט בני וכוני פית • ונזרות לב הותל דועה רוח דוק קדים קריסית • הגולדים
 למ' כה אפיס ויזרעים בנו בני אדם הבוחרים לבנת בבית הפסית • (אין כאן דקרי ולא ידע באי דקרי •
 מי הוא קורא דבר ולא ילך כי אט חן ועול • אלא אדם היונפסיס והמניס בדברי תלוריק • שאין להס שורס ויסוד • שאתם
 שניכס איכס טיביס דכריכס ולא מכירי • כדברי יהוה שהעמקתם בהם ונפלתם בתהום האולת • ארס טיפתה כמו אוכל
 נלמות ולא כדרי • לא שכל נקריס • לא צמדע נערכים ונכריס • כי אט ענת נפתליס כמחרים • והנכס דק אפיס
 ונזירי • יתוקה על הקורסן פלסתר צלמיס אלוים • שתבוכה ודעת חסוליס וערומי • תקדחו כל היום בע' (גי' כב')
 טכני ואין קול ואין קשב • ולא תבצעו לאכול מ' אה' גי' כב') • פלו • ולסמות מי' יר' ג' לוי (גי' השמו' ד) דנא' תיו' וז'
 ר' ג' לוי (גי' שמת' יכ' ב') כסם תתענגו כ' אובוליס למעדכיס • והמולאיס למי' (וכ' גי' כב' יע' כ') עמך רוח עושים וסחש
 שערס ספיסי • על'כן לכסם השמי' כמור' בדומן • ויה כתמד סכלס כליל וסחן • יא) ומי שמאמין בכך • הוא הספלא
 כל רצון וציוני ה' • יא) וזו היטב רוע לבס • שאן סכך לה' בפעמיס כלל • אלא די במאמין בלבד • שהוא מלא שבע רצון
 צויה' • אלו אט לא יסאר חסת • מהבס מכל עוקוס לפי שכלו בדיעה ואמונה יתולל • אט כן לפי דברי הארורים הללו ודעפס
 המתולל • ללעלש בכתב תרי' ג' מנות בתורה • בחזרה ועמי העובדים עליס • שלא כעטון רק להאמינס • לא לעוסס •
 בתנס' ח' קללת לעובדים קלל • ולרקי יענו כדרי' ח' כפוכיס והתרות על סוירתס • יתוכחותס בקץ גדול ובעונתס
 קסיס וקריס לאבטליס • לתוהו והבל כסם כלו אבתי' ונס אכחו בקייס המנות בעול • מלו תכה תורה לישראל עד היום
 הכס בעיניס כמפסס התול ונות הולל • ובר' ורע עשתולל • נס לפי הנחתם האמרה • כסוטאיס הנזליס והעצומי • אשר
 ידעו א' ח' והאריכו דבריו • ועברו עליהם ויזירו בענתו • כידעיס חת רבוש • ויתבונניס למרוד דו' • לא חל עליהם זום
 עונס • (כי הנקד' ידעסס אמר' דומיהס כל כסוטאיס וקסטיאיס הרביס • אשר הכירו א' ח' זאת חוקיותו ודרסו כסם
 פניס הרבה כמדע) הסי היונניס רחנה כוללות פמיס בעולם הבא יתקון מלי' וישראל סכלסו בע' ח' נ' ע' ס' א' ח' הכירו א' ח'
 ס' • על' מן ג' ומה לו לכן בשמיס הוא יתבולל ידו רעע מלל • פורר ומורה כוכה וזולל • עקס למורד עמוד וסתולל כל יציו
 הוא איתמולל • וזוקי יועני בופת לביתס מולל • והכה כמזב בתורה אשר אכני מנין היום לעסותס • ומני כביאסי אצל גלות
 הארץ למלכיס כו' • זאת הקקיס ואת המכפטיס וקתויה והמנוס אשר כתוב לכס תמרון אשפות • יוכן עוד (כסך א') רק אט
 יסורו לעבות ככל אר' כיוניס • וממלס ככתוביס ולזוכרו כקודיו לעסותס • וכהנה רבוש כמך • ואמר הכסיד כעיסויוני'
 אחלי יכונו דרכי למור חוקי • אז לא אבנס בהביטי אל כל חנותי • אכלל פסיס אין דרכי עכוניס למור חוקי • חו'
 ודאי יכונו בהביטו כו' • כע' ס' שקוס אחר ולרעע א' ח' א' ח' לכפר חוקי • ואין לא תכל' ותפסרו ויהג' דות' אשר בחרתם
 ועס ונאפיס חלקס • תאזרו כי אטס חיוניס בה' וקויתו וזכפטיו תכירו • ה' תבוטו תכירו • הרי ונבאר מ' ח' לא
 שוררס הוא העקר • אלא האעשה • ויה נוסף לכר כזה עוד • בעל עיניס ידעה' יו' סיס לו און' ימנע ואשר לו סין' יעס •
 ולא יכינו כל דרכי כועריס בעס •

ב א צריך לגלות פניה • חי צלה פניו לכוסה • ככל
 רבו זה וייבוא בלי כוסה • ויוזק יעבר אל לבו לפת
 אלו • לעשה כלכליה • האם יש כל בכל וכו' • ויגשים למס
 מונאל • כיווכס ונולי ערוה • תקרבו לגלות ערותה פניה
 שלמה • ישעים בת חלץ מפסקת רגליה לכל עובר הכוונה
 ישמה וכפוסה • על טורחיו • ונתקב למסאף דמטרוניתא
 שועים שפולס תפסכה לפוסה • ב) ופירושו שדבר
 התורה חישנה • תפס רוחם אש לא כופס תאלכס • אל
 תאור אך קבה • עין בתו ליקחת אם יקרה שורכי כל
 ונז) אי צריך להפך בב' מ' כפי הדברים הנכתב • לא כן
 אלא כדאי אין להפך ונא עידי פשוטו • אם לא כן קומו
 ויעשים סוכו זו • ל' או בקוס מדכרס תורה בלשון בני אדם
 נסכן כפי הו' ל' קיתה שמה • ועשה הם אמרו וס' אמרו
 כי (ולכד פשעים פנים לתורה) לא דבר רק כה כל מלואם •
 וככל זה סודה נמוה עיוקה רומה • אשרי הוונה להכל
 הקרב הקרב אל האלך דתו • כתנה לו רשות להכנס פניו •
 ואשר לא יקרא אשת דתו • להיות יהיה למטה • ג) רק
 צריך סיוע בו' • להבין שום הדברים • זה פשוט וידוע לכל
 איש יהודי • שכל דברי התורה יש להפסוק וכה' אך מה לתפן
 את הכר • ולא כל דל' נדר • וזה מדגש הדיוטנות עפשים
 הללו בארונות שפת יתר • וכי אין כל כפרינו מלאים הכנה
 יתר מאל מוח • ועינין גם כפידוש ברכת אהבה רכה בבית א'
 טלמי • ובעלית הבטחון לבית יודת • (קב"ב) סס ורכו
 טכנין תפס פדטית לזה • והבא ליטרה וסיעיני אותו • בא
 ליטעא תטמאין ועמפוטין אותו • כי הכפירה חפסית •
 בדרך שחדס רונה לילך מולכין אותו • ד) כאן דבשהדר
 וראוי לו ודאי הוא פתחת • חלון הפשוט מלאו להביט
 בכפיה החידוים כפחה וזימת • ולכלתי חלוי ולא כדאי הוא
 מונס לנסור פפררהו סרנים או סאכלתו מלמת • ופוחתת
 לו כור מלא כחשים ועקרבים כפ פחת • ובהר קנה ככריו •
 אשה • ג) א' ל' נכ' רע"א) סוית מלאה נז' איה (ב') •
 דוחת • ופיה מלא דכוכלס רכין אחריה לפאר שפת •
 ותארו כרס קחת • ומסן סדוס נפנה כוחת זעל ור"ס
 תא אור הקרב יוית דק"ס ה' לא יסוב ליה רכו' •

2 תורה משה ונבואתו • ודברי כל הנביאים
 הראשונים ושאר ספרי הקדמונים • כולם
 סתומים וחתומים • ודומה למטרוניתא שפניה
 מכוסים • הרואה לעמוד עליה • א) צריך
 לגלות פניה • כך כל הדברים הכל דברים שנעלמים
 דברי חכמה אלהות לכן בלעדי חסדי ה' ונס שכלו
 האנושי אי אפשר לעמוד על תכלית ולא דין •
 ב) ופירושו שדברי התורה הישנה • אין צריך
 להבין בזמנה מקומות • כפי הדברים הנכתבים
 רק לשאל רוח הבורא הכסתר שבהן אלו הדברים
 ואכחמו מאמונים שלא די לנו בדברי הנביאים
 והספרים ללמוד • ג) רק צריך סיוע מן השמים
 בזמנה מקומות להבין שורש הדברים • וכן הפלל
 דוד ע"ה • גל עיני ואביעה מפלאות מתורה דיוס
 היה דוד יכול ע"י חלמוד להבין הכל • מה ציקס
 מה' • אלא כוונתו היה להבין הדברים הנסחרים
 ולהעמיק שורש הדברים • ועל זה הפלל וכמ"ס
 צוהר: ר"ס אמר וי' להא' בר כש דאמר דאורייתא
 הוא לאחזאי ספורין בעלמא ומלין דהדיוטא •
 דא' ה' אפי' בזמנא דא' אכן כלין למעבד אורייתא
 במלין דהדיוטא עוד סס' האי ספורא דאורייתא
 לבושא דאורייתא איהו ומאן חשיב דסאי לבושא
 איהו אורייתא ממשי' ולא מלה אמרא • תבחרותה
 ולא יבא ליה חולקא בעלמא דאחי' צנין אמר דוד
 גל עיני מה דהחוח לבושא דא' דאורייתא • פ"ס
 יותר • גם אמר ר' שילון היה התורה רק כפשוטן
 למה כקראת תורה ה' תמימה • תורת אמת •
 הנחמדים מהזבומפ' רב ע"ס • הכלל מכל הנ"ל
 מוצן • שאית רזא באורייתא • וכן כהוב צוהר •
 משל לרחימה דאיהי שפירתא בחיזו ושפירתא
 בריווא ואיהי בעמירתא וכו' • וכמה משלים

מפורש צוהר • ד) מאן דמשחדל לראותה • היא פותחת החלון שיראנה בהכו' •

הקדמונים   ח ב

3 א) הקדמונים פירשו את התורה • זקרה
 ש"ס בלשון הקודש והוא התלמוד • ויש בתוכו
 דברי שקר ודברי בדאי ומתנגדים נגד ה' ומורתו
 כגון

א) הקדמונים ברו' ויש בתוכו ד' ש"כ' תפא' חזק
 של מנשים שללו השקנים ודמשים • כבים בחשים • עין
 שלבן לאכית קדמונים • אפיו שער התורה השנור • כלשרי
 שתלמוד המותא שרי • כינה כל הדרי כנפלו אש דת לבנו
 (הרי תלמוד) ועליו באור דברי מכו' סכרה כמות ובחממה'

בטובים בעלי אספות • בולם בתנו תרועה אשר כחבורה בדבריבן אגור • מי זה שרב אל לבו לדבר במלאכי אלהים תבלי
 שתורה פד משה וסיבי ולא ירא לנפשו ולא גור • ויחזר שם ענינים מודים שה' יחד הוא מעשה הקדמונים (שהוא דבר שאי
 אפשר לסכסכו) מי שלח פרא אדם חפשי • להתפרע עם שוכים • מי הירר לכפילים לשלח רסן חפשים להשיח שפה לבאשים •
 הלא כתוב שאל אכר ויגדן וקנין ויחמו לך • וכתיב פשה פלמה בתורה • על פי תורה אשר יורוך • לא תסור וגו' יעין
 ושמאל • והיום אשר יפשה ברוך לבלתי חפזו וגו' וזית האים שהוא ובערת הרע מקרבך • מי' כני מות אדם על אשר לא
 שירתם ממות אלפים • ואף כי מלאכה דיון לכבס לתת דופי בוקנים • וזרי התורה הראשונים אשר קבלוה ומתרוה ומאבות
 לבנים • וכישיי בואה אלמי המורה האלהית • אשר כנלה כתיב בגו' ויהי כמה אלפים שנים • כי אם מרכבו ובעלי התלמוד
 (וכי לא יפה אשר הלל לאתו גר דהרר אפיך ליה • יואמר לולאו עלי דידי קסאכת כו' היינו כמי דבתיב יעין ושמאל) אשר
 כתבו כפסא עליה • לא נשום תועלת עוכר ופניה להכאה נופנית (כי אפרוה של עננים בהכאה בהקדש • אמרו מי אינו בעננים •
 כו' יואמרו אל תעשש עטרה להתגדל כהם • ולא קורדוס לתעוך כו' ודא תמשה בתגן חלק • המכאז כאלה) רק לופות את ימלא
 (ועולם ככלל בלמוד כמעט ממות טובות ועדות טובות) בהנחה כפזית זה כל יונתת • וזולת הת' המוד היינו מנשמים כעור'
 קיר • מי יעבור בה לספר כל שבמו בקנין מעלות המדות שבמאז בתומו • והסכמה היוסרית הכלולה בד' האחרים קררי • לא
 יערכם ורב טובות מפני קררי • אים מקור המסידות זמורה שקדוטה בנותת יהוה שרשה וזהכלי • עולם עובר • ומתג לרר ורסן
 לכס התאוכי והיות המדות היונות • ונקיות ושהרה כי אם בו ייהון עתק אתו ונדקס ומילות חסדים • מי יוכל להגיד
 עין ערך סודו סכלו ופלאו מרקי ועמוק סבו • בתלם הכללה שבתורה העשית • בברור ממותיה משפטיה והלכותיה • הסמותים
 מבימוד כתיב מית הדיכים הנועים במה שבין אדם לתבתי • והכדת הנוק יחיד וזורים • והשמירה מכל גרם הפסד • שהא
 יין ייש' (רעה והדירה עם כת וגו' ביראת ה' עהוה • ונדול הכנים נדרך ישרה • והנכרנותו התקן המדוי • שיונס של
 בעל התלמוד יורד ונוקב עד התום • קן סבו כור הסכמה במקנת בימים • ויונומי מים מיים כרו באר האדע בשמוקק
 ב' דמעות • מאירות עמוקיה דלו מים מתוקים • מפני דרך לסא הימלי • ולסלק כל חוק ומכילה • יושם כראה אור סכלם
 האזק • כנולות כמראה הבזק (יעין כס' יתה סאור אדע עמכיו מונרים למלך ספר • איך סלוד התלמוד במערה עם
 איום יורא שאין סכמה עמוק בעולם כמיהו • ויאם פני כמורי פוליטורשים לרעת עמוק לכב בעלי התלמוד במלה • ופדות
 סכלם במקדש משפטי דינו ממות יונכו דק במכתא אשת מן הכבות כמ' ב' ק' או דפי לא היונורים שרפה על הפ' למוד)
 ומתנו קק רחיה ועדות שאין מי מוהים מורה דרך לעלות כפולש הסכמה האלהית הפלוכה • ועלממה יוניאו אור הסכמה
 עאין תמצא ויהיה מקום כינה • יגלו עמוקות חכי תשך וכל מנותם להיטיר האדם אל עמות ההכאה האחרונה • ינה רבו
 וגלגו מאד מששים כמנהג ודברי מיה • שהכלינו כעשית • לטונם כמה מודות נשנות מלך סקר כמשה בראשית ומרכבה
 מהם מידים בככ' דברי חכמים וסידות • מאירם עיני סכוי לב הישרים בלכותם • ונבלללים דעת המשפטים אש כל הישרה
 דהמים שחקללותם • כמ' ס' ומשעים יכסו כם • וכל סמות ספר הוזהר היא מיוסדת על דברי
 התלמוד • והוא ויכר מאמריו ולמותיו של התלמוד על דרך הסוד • כמראה בכל שורה חסונה • גם סכמי או' הסודיים
 והספחים סכמה • הכיבו את ואת • מהו ראו שזמה עינה ורעה כפונים בתלמוד • יחיד בדברי האגרות סבו יונמ אש
 פיהודים האחרים כגון ובושלה שאינם נחשבים אולם הדברים השמודים במומו של פולס ומולגלים כהם • כו' כס' ד'
 בלח' ש"ס ד' רבות (ואם וכרנו כ' סכר ארע כוז' מלפנים • שאינה מרשיבני עיניו כרו לפלאו ידם ככלי עמדה סלו הוא
 התלמוד הקדום לארבי • ופ' חיי הנונים סנינו עליו וסנינוש תלם) ועל הכל ביראת ה' מלאו רז' ל' את ידם ל' • לא וס

וכפיס ומדבריהם כל היום היא שיטתם בל משיגה בה
ללמד לכני אדם דרכיה לאהבה וליראה אותו באמת וכל
שם ולמסור נפש על קדושה ולאסור הדבריות לקרבן
לתורה שמכינו ל' הם עמודי העולם בכללו (אפי' תלמד
הנכורים מוסרי משלי לקומים מאתם) הם יסודי התורה

ב) כגון טעות גוי מותר ג) פי' המאמין נשתי
וערב וכוכל להטעותו במשאל ומזה מותר ד) עוד
גוי ששבת חייב מיתה פי' המאמין נשתי וערב
ושומר שבת מוטל

והאמונה אין וולתם וכו' וכו' את הרבים ואין הקב"ה מביא תקלה על ידיהם ואין יאמרו צווי נפש ששעו בדברי התלמוד
דברי שקר אי לבי ולנפשכם המון היות שמתכלו להקשות האמת ושמיים עמוכם הסקר להסתר פועלי און בשקר באמת
אין אומר הנכורים שאתם פושטים להחלוא אנלם ולקפות כלם הם שייכים לשלום יד ככם על דבר זה כלבד (אז' ל' של
שועבותיכם ועליגותיכם הנשחיתות אש ירנו לעשות כגזוזת עליהם כאון גלויטם שהרי גור עליהם (דהיינו על היהודים)
שלח יסורו מדברי הפרושים ויעשו ככל אשר יורו אותם וככתוב בתורה:

ועדה כפיכס יענה כששכס באחרים יוסתגרים נגד ה' וחרורו ב) כגון טעות גוי מותר ומה בזה נגד לה'
ותורתו הלא מקרא ושורט הוא בתורה אל תזכו איש את אשיו וידוע שהגוי אינו בכלל אה סכך בתוכ ל' תוכל
לתת עלך איש נכרי אשר לא אחיך הוא וטעותו אין הדין כותן ולא השכל משייב לאסרו וכמו שזיעו כוה אמונת אין עושין
כו דין אפילו בין איש לסכרי שבני אונתם כאשר הוא טעוט בכל ארנות הוודע לפי מה שנתפרסם וכן במדינת הולנדית
כפי ששמענו אין וספט על טענת אונתה לפי שאונתם הערכאות כי הסוחרים הקונים והמוכרים דרכין להקניט עינים
להם ומקשים ואם לאו יהיה דאפשר אנכסיה רק התורה אסרתו לכני ברית אשר פס סכרו לפכסיס משורת הדין אכן
הרמאות נאמר לנו לגמרי ככל אדם שיהא עין' ש' להלן כס' ד'

אמנם נזל הנני אפרה לנו תורה באמונת שאלו בפניס קשת ידשים אבל באמונת הקדוונת הפירה לנו הכל יתקפירה
אותם זאת ככסיהם יזכום ה' אבולת את כל העמים וגו' ואפילו באותם העובדים אלילים בהפלט נס טכופים
קשת ידיו נכשניו של לעשות להסעול בתפסון אפילו בדמי מכירה של אקד שאתו טכוכר להם בהיותו על אדני פני אכאזר
וסכס עם קוכה משנת החכרו לו ידקד עוון כשכנון ה' על כרסך לומר מה שהעירו מ' טעות' של אות גנים אינו אלא
כשהגוי טועה בענין כלי גרמת ישראל ואין בזה עול וחמם לגמרי בי פרוז אבידש ואין שישראל אנונה להשיב לגוי אכדתו
כמו שנס הנני אינו מחור אכדה ליהודי וכל זה באווח העומים של ידעו כורא זולא תורה שאין להם יסום ואסיה עמנו
שאל' ב' בלה האונת העומים ביחודי תורת משה רע' היכר נודע שאינם בכלל נכדים אכלנו וגם יש להם יסום אסיה
עמנו לפ' ד' רבים וכתוב הלא אש עשו ליעקב

הרי שזטים כללם כעיס אדירים והעליטתם חרם כידכם כל משכיל ילעג לכם אין זה כי אש להראות רוע לכבכם (כמש"ה
לא יחטון כהיל בתוכה כי אש כהתגלות לבו להנכס מיהודים שאורי תורש הפורשים עמון חכם של רוע משללכם
ושעטי שעותיכם וסלקתם עמכם מן האסיה להודיע של עמדו אבותיכם על הר סיני ואין לכם עיזון סלק ונשלה ולא
זכרו בישראל אף כל באוונות הללו הנדרים ועושה ועוקנים ככשה גיומים ישרים הרחק שאל מכם שאינם נקראים
אדם רק כדעיון מרה אנושית וכפס בהיות אין על דרך האות הנכס גרועים משית הישרים לכל דבר כלה אתם הופקדים
ואיכם בזום לומר ג) פירוש גוי המאמין בשתי וערב איה נזכר בתלמוד המאמין בשו"ע (אף כי לפי דעת' לא
כונא כעולם מס עסק מאמין בשו"ע אלא שאין מזה הדבור ככאן) וגם שאיחמו ל' טעותות מותרת זוכן עוד שישו פניכם
גומר ד) עוד גוי ששבת כו' פי' כו' מה של אונת ואפי' אש היה כתוב כוכן מה בזה נגד לה' ותורתו הלא
ודאי לא נתנה שבת אלא לנציח מצדים כלבד כו' כשערת הדברות וזכרת כי עבד היית בראץ מצרים על כן וגו' הרי
שלא על סיכס שמירת שבת על הגוי שלא היה הוא אכנתיו עבדים בניגרים אסכן הגוי השומר שבת ולא בא ככרית שרת
ודאי שייכ מיתה שהרי הוא עובר של כל פנים של אל תוסיפו וגו' טאבילו הישראל מוזה ככך ודאי כסכן כס מוזהר
שלא יוסיף על מה שכנסוה וכן הוזהר שכסם אל תוסף על דבריו קן יוכיס כן וגכות והוא היה הסכסון הראשון לעמל

הראשון לאלה הראשון ע"ה שהוסיפה חנה על המזבח • (ה) מוטל עליו להרנו •

וכותן

יפה אלהי האלהים כל המזבח נרש • שפתיים בדבור
אמר ואמר לא תוספו וגו' ולא תגרמו ונסבה את כל הדבר

אשר אנכי עשה וגו' לא תתקף עליו ולא תגרמו ונסבה את כל הדבר
המיוחד תמלך ע"ד לאו אף וי • טעם מנוי כלסון וקרא לדבר כדון • וזוהי לזו • אלא שבאמת התקופת קץ הוא שמור ונסבה
שמייך לדי גרעון (כיון שהכית הכסיון • סמיה ונא הכתם וקום לה עשות את מנה) ולא יולד זה הכתם וק"ל • וזהו המעשה
מוגד דבריו ליעקב • לא עשה כן לכל גוי • ולכן האומות מעטין כוהנו מפני שבת • בידעם שהוא קרוב להכבדם וימח
שמכרסירק קבעו להם יום אחד כבשעו לזכרון • ככל אשר כתרו לפי כתיבת דעת כל אומה הגוים ומלאהן בעובדיהם יום ראשון
והימשיאלים אחרון מביי אצלם לבטל בו מלאכה קשה וקבועה • להיות להם או איה רחוק למינות השבת בגמור שמתן לבני
ישראל לאות • וראו כוה וכות לעצמן • לעשות זכר בעלמא ולהיות להם נ"ג הצרה על מדת השולם • אך עם זה שמרו עתון
שלא עשו שבת נגוד ויום כשל תורה • שלא לעשות בו כל מלאכה ככתוב • ואמר לא תבטלו את ימי שבת • ויהי הם
מוכרים בו אם ועושים כל מלאכת מטבס • בין בבת העמי הקדוש • ובין בכבוד אגלם ומחפש • אלא ודאי אין הדבר אלא
ביום שאמרנו שלא נתכוונו לשמירת שבת כלל • רק לפי שן וזכר קצת • להיות להם רשע לזכרון בורא עולם ועוד • שאלא כן •
בקשה עליהם נ"ג כ"י היתיר להם לחלו • ולהתלבו באשר לא צוה ה' ולא שבתו בו • וגם אטילו למדרש הוביה על שמירתו
אף לעתיד כמו ש"ה (לזן) ואף בו אינן שבותים כל עיקר • כי אם לפי שפסג ליעט הויגיה בו • ולתוה אין שפסג באויה ומלאכה
שתאי • כלן אחת כבייביה • ועטין אותן חג של בטלה ואכילה • הכל רק לדומיא קטנה עשוה וסכל • לאור השבת האומית
הלא אין זה אלא למקדס ומורא עטין • שלא לעבור כיתוף ונתן השבת יתעלה • וזוהי שפכר חלפבים כזאת הודעת • כקונטרס
שקראתו רסן ומתעלה • הלא הוא כבכר בדעום שכנת מתנה טובה ויזכור לא שבור • ע"ה והכלוה לוי • והדולי פקקים ומלמדום
שבנדרים) ויהי הפסידו בכך • הלא טוב להם בזה ובכ"י • אם ישעו יתלדו ומשבתיה ויועטו • הנה שיעו מוכח פוכ • שלא
לעבור על רצון הכורא • אשר ייסד יום שבת קודש • לעם מיוחד קודש ישראל לה' • והוא יתעלה שבוה נ"ג כ"י לשעוה אל מורי
שתורה • שלא לבור ויזין ומחלי • והנה שכרם של האומות הבלתי שבותות בו • אתם בעולם הגוול • וכפולתם בעושים בו
ומלאכתם • לפניהם להרוח בו בעמיהם • ולעבות כל צרכיהם • ואינם חסרים בשבול כך הפכר טוב האקווה • לבטלי ועשים
דנויים • על כן תכחו להם מנהגם • כי בעובד הם עושים בזה •

אבן אתם הכסוים ומרשים • בעליכת ט"ז הארורה • נקה לא תנקו בדעה הוה כיון בכל מעשה תועבותיכם • והועל לא
יועילו דברי מרמיתכם וכליכם להחניף לנזרים בכלא • כי הלא כוה אתם כתפסים • והכיוונום לכס ונטאטי הסווד
להיותכם כטיע וכוונת כדומים • שהרי הועד עליכם שאתם ומללים יום השבת בראש כנפס • להרסיד כתובה כיוס"ל בשוש
לסום • עם היותכם קטורים בדת יהדות בקשר אחין כל ינתק • וחבל הסתם פל ינתק • ככחוב לועלה ברסן פחעה שיהדכר
יוקום ומאופרם על פי מילודי הנזרים • שכל אום יהודי כמול • אי אפשר לו להטליך על תורה ועל בוארי אחיו גו • ואין
הדבר עווד בבקירתו להפר טוק ולסבר ויזכרות החסרות בכלל • וכן כתוב והטולה על רחמכם היו לא תהיה אשר אתם אומרים
גהיה כנזים וגו' • ודעת אתם ומללים יום שבת קודש • שיהיותכם מראים ענייכם שיתחדים עם הנזרים לחיובם בו • בדבר
שלא כנזים • ואתם הנזרים ולא עושים אכל קטלים בלעג הרבה • עליכם לאמר והנפס אשר תעשה ביד רמה את ה' הוא חנף
וכרתה וגו' כי דבר ה' כוה את מוצויה הכרת תכרת הנפש הביא עונה בה • (אזכרני ימנעה שהיה כחשפסרם ביהויה אחד
שהיה חסוד על הגול יך • כל גניעו לא ויכלו להצוילו עון מבורר בעדים • כי על לא יכלו לו בעלו הכשפס לנסות • בודין
כראוי • שוב כתבר עליו שכל שבת • או כסקו הדרה מחייב מיתה ע"פ • וכן נעם בו שפסג מות והיות ותגיה על עץ
וכן מוקדם וכן יפה להם בודאי • אינכם ויהי שהוספתם ברשע כשל לזור (ה) שמופל • עלינו להרנו המאסין בש"ו
ושומר שבת • זה מועד לא לזר על רשעם • כי נס על כפילתפס • והעדר ייעתם כשפסג התלמוד ולסנותו • כי
לסון כוה אינו חייב מיתה ביד אדלני ורי • כי בהרבה וקיונות אולו לסנותיה ואין כוהתם • לסוית בשבול כך אדסקבעל
אפילו

אפילו אם הוא עבדין מישראל (א"ל) ויהא אומות • שאין
אנו דנין אותו כלל) ורק הריה אמת אינו פה לדוגמא
להארות העלילה בעליל • הלא הוא ריש גמרא דברכות
(ד"ג) שלא יאמר אדם אובל חטפני • כוונת פיה קוספתי
וכל העובר על דברי תכמים סייב מיתה • א"כ איפה יגידו
בא כסלים אז ודים • ארורים הללו • אם המיתה בטוס טעם
אדם שנתפסל בק"ש ערבית או שקרית הלא אפי' בעוכרים
ש' ד"ש הרבה יתר חמור • ולא נטעו מעולם שפשו בהם דין
מיתה טהור • אפילו בהיותנו על ארשתנו (ועכשיו אף

השייכים מיתה בדין תורה והאי • אין אנו דנין • ולא טולש יד בהפי' ומיחסי' אפי' הקונים טכנו לכפל הכרם • שיבוא ויכלס
קומי' עכרתי • ואין לנו כוונת קוב עונש לעוכרים ומוטאים כוונת • רק כהדיו והסרס שמיכלים אותם מקהל ישראל • כל ויזן
שעושים במרד (מה דבר טלנו וסוויים גם בגלות • ויורטי' על כך שפולכי האומות שאנו טוככים דגלם • כספס ה' עלינו)
זהו כלכל העונש הקטה שבידנו • גם על ראשי העברות שכתורות שכתורה • לא זולת • כי דימי נפשות כבר בשל אכלנו קודם
העורב • משגלמה סבה דין וינכה ככונת (שבת טו"א) ואפילו דימי קנסות בטלו • משבטלו סמוכין (סנהדרין יד"א) הלא אין
העשית לטון זה באחרש שעובר על דברי תכמים סייב מיתה • הלא דין מיתה בידי שמים) אף כי בהיותנו על ארץ כנעניה • וכבר
בטלו אכלנו ונוזן רב כל דימי נפשות וארבע מיתות בכלל נטלו מאנו • שאפילו היה לנו כנס ורשות מן החלכות לדין ולהחיות
הטוטל ועובר על דברי תורה • אין אנו מרטי' ענאנו להיג' כפש בוונ' הוה • על אמת ככה וכשה לדין אדם לפימה מחוזה
אחרת • שאין אפריזותה עלינו • שאין כמנו יפה • אפילו אם היה סייב מיתה • בידי אדם ואף אם הייתה דימי תקיפה • היינו
בזכעין עושי לא כי ננטונוינעל כך ואין דתו ימורו בידינו • כי אם ביד בעלי המטט הדבר עסוד לא לנו • כל טכן פאנג הלוהי
שאנו יראים וטקדים להמית אפילו כלב טלהי • אף אם מויהק אותנו • אין אנו שולטי' בו יד כלי רשיון פרטי מערכאות • ואין
יגלה על לב אים לדבר טרה כואת עלינו • להכסי' המוס • הלא יהודי לזכרה יתן לפי • אף כי לשמור שפשו והוא מואונס
אחרת • יפה אכפת לו • אדרבה ודאי יח' בעוריו וישמור דגליו שדתי • כי הלא יוכל להתפאר בו ולשטיק לו עונה וסי • ונ"ש
עוד בודן ז) ונהן טעם אין נכון לאוהת אהרת בו' לחונ' עמחה באחת • יענו האחרים • המטקרים העכוטרים
יגידו ויברחו וינטנו דברי תכמים • אינה ענאו טעם זה בעלעוד • ואין מולאם לשלכדות דברים על תלמודנו הקדוש אשר לא היו
ולא כראוי • ודין לכס הטיאם לטכול סקר על סקר • ולומר ז) וגם כתוב בהלמוד • בו' אם שבת המאמין בש' ובזוף
לחרגו • י' האויבא סיכן כתוב בו כואת • וכן טט' ח) וגם פירש בגמרא דסנהדרין אפי' רגע אחר • הלא זה
סקר כלאט גלוי ויכי מו' האדם שלא ינטרן לזכר ולטכות רגע אחר • אפילו ביום אחד בלתי אכשר לו לחיות • אם לא יטעו
וינכס כאה רעטי' ביום • כ"ס כבנות טל • אם ינוכס אל טכות רגע • הלא ודאי יכלה ברגע • ולא יאמר כן טוס טפס בעולם
הלא אדם ילדי סקר טטכות טבושו רגע • הן כולכס מאין ובעלכס מאכס • וככלות כסו אופל חופט • לצונוי לעו סמוק על
כתלמוד • טוונו פנה חסוני י' ד' ועמוד • לקיום העולם בכלל הוא כלי חסוד •

בוט ואראק הטידות חו"ל • שאפילו רכית דגוי • שהיא מנה בתורה • לנכרי טמין (וש היות האומות ענטס מתיירס
הרכית להם ולנו באין יונכע • וכן הש לויס זה מזה דברית באין מכלים דבר) אסרוכו מתיירס • והש' כ' טהלה אומלס • יד
וינכס כרנכנו בטוב • ולטעוים הוא מרועי' בו הרבה • ומתדבה הונו של גוי • בחמונו בלי יראל (כסו שראו טיכינו טעלה
הכרי ועלה ועלה ע"י מושותי' של ישראל) מכל מקולא כתיחוקו ח' בהטרו חאירו על ז' וס כאור חרבה הונו כמטק ומרכית
וגו' דלא ככרכה אלא לרכית דגוי • ווד אפילו כגויים הקדמוים עובדי אלילים בהטלס • ואיכני ישראל ודגס הלהית לעררי
וכן בעוקס קדום הטס כו' ירו להטיב אהבה גם לגוי'
עוד כינו בוטרים בעשי' כני הטמן ילדי הווע' אין לא • כירו קדושת דקת הלהית ח' • אפיכי כעס דרכיה דרכי עו' (ש)

שאלו אשילו לנכר דת שניו יא ארונם של לא למכור לכרי כגו ככלה בן זקנת של שוטה ביו שיהא הלכה שפוקה כח
(הכר"א) ש' ש' חן בשר כלה אסור לנו והכל מה אכלו כאשר לנו לרמותו וא"ל אלא רחוקה טמאנו אכלנו ככרי ביו
ביושאל אן תלוק לגרי וכל זה כנוי הקדושים אשר לא ידעו אלה כלל האורה לכוונת דעת הכרית ככלל כ"ס באונות
שכלו אשר ידעו את ה' זאת תודתו יאורוים או תנוב קיומה קליה לנו להכותם ולרמותם אפילו במה שהם יענום אינם
בזכרם זה עם ה'.

יחזי הוא עכפיל השכל אשר לא יבין את זאת יבחרת אשורת זו ללבאר התורה השנומה ושתוה אחר כי הנה המנה
הראשונה לבני יעקב לא אכלו את ציד הכשה ויניגה לנו באורה האריתי אסלא חו"ל וא"ל ביונה הראשית
יחזק הנה לבס' לא כתבאר בזרה אם הוא השודש הרחי או השמי ואם יקבע עלי השכון או על פי הראייה ואם
תחא הלכנה חכוסה בתנופה ולא תראה איה ימים מה כשה כ' כתוב וכתת ונו' כאשר בויתך ולא תאכל דכר עשור
בעין השמייה אך ומה תהיה המנה הזאת כינא כה כתוב השיר כנעו הרצת ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים
כאשר בויתם תאמרו לעשות ולא תאכלו כתוב אך ומה ומה זוסכחיד בושפטי הרצת הלא דעת שסתי התורה כדור מלנו
שמרצ' ה' אסור כנעוה על מרצ' משמי המנה והוא תכרס לכהנים מורי הזרה ככתוב עוד בהש דרך כלל וירושפטיך
ויה חפני של וכן בארס בשלמות בכתוב שודיענו יתברך עשור שכבר נוס אל תקבל התורה דבר הסתום שפה יוספר לו
יחזור הנריך למנוה להשיגה אל תבכותה הרי על פי שלשה עדים יקוסכר הנזק לתורה שבע' פ' והכרה מניאות ופאות
קדוה' לא תאכלו ויבנו ונלמנו בבית המדרש כשום מנה יתיר' ג' מנות י מבלעדי קבלת רז' כיוולתה און אסת ימבולן
ימורות כל דרכה באנכלת נדרים ושל קים ולא כדע להשיב סאלנו בה דבר ושלם האשתי לילך בה כל אום אחר שריות
לכו הפככה במחנה הקדושים אשר וקן לבס השיאם לתלוק על מורי הזרה יולפנה כל אד כפי דעתו השולמת
אנכלכה דלש בשעת כי שוכנו עקור וים חיים וכדורו דרכו מיתה אוכל ונלמנו עקרו השטה הלכה כמורה כי שלח וחק
ודבר ונ' ועת ע' על פי התורה אשר יורק לא תאמר הן הדבר אשר יעידו לך ויון שאל יהאם אשר יעשה מודון לכל מי שיוע
אל הכהן או אל השופט או יהיה בוים ההם ונת האים הוא וכשרת הרע יתקבר ושהה בזה תאמר דשפ' יגכל עורר
ועוין נגד מינב היות תורה שבע' פ' וזכרת החכמים

ועוד ידי כטויה להראות שהנזרים מוכרחים להודות באותת ויכרתת סתמוה בבאר היונות שבתורה שאם לא כן לא
יונאו ידוה ורביהם להכשיר וסיסא מילדס לבוא בקהל' - אשר שמיסאס או נו ירות הוואכיה ויכעתי
שעמונית ולכן הנזרי ענוו חוק דברי רז' וכוה להאזין אל השרטים חפשי הזרה שיכנו על ספסו של ושה' כווס' ל'
ברסן מתעה שם מועתק כל לטובו הנחא ביו יאום קיסול ינ'.

עוד אית אורת אנוה הא סנה מה שכבר נודע ונפרסם בכמה עבדים בשם זכא ב' או' ג' נאלאשין להות לנו לכסות
עינים נגד הש' תאים הזרועים התלמוד והלך לטובו הקדושים בעלי התלמוד למדו והורו אורות כמעט בלי תכלית
בשליש ויחיות ולאום שאינם מבינים אתם יכראים דברי שטות ודברים בלתי ראויים ולפי האמת כוואים נפואים בהם
ס' וזת און מספר ויה יהיה טעות היהודים ארמונים שלהיות אינם יודעים דרך הקדושים כאשר מדברים בעניני הטבע
והאדות הם והשבים היכה סודות זה תלמוד לזקן ולדופים עכ"ל' וה' ארץ עוד לסוכות טעות חכמי א"ה הוועלעים
על דברי רז' יחזק ר'ה איעתקוה התלמוד ללון לעין ושלמודו בן תלמודים נזכרים בבית הספר וכמו שכן עשו רבים
ימאכיוהם העתקו בהם וס' תנו' לעו ולמודים כהם וראינו נס כל הש' ש' סוכות עם מיר' מועתק ללנו לעיני ע'
תלמוד הלכרי בש' רבים גדולים ועומים ברשום יפה להלל יחזק יבהואה הכה ויניעה עמוה כפלאה ועתה יוקרבו קס
והתעורר נס תלמוד אכנוו להביא וזכרת ברשום עם לנו אכנוו כפ' ד' כווס אוכס כ' ס' טר' יע' ס' חזקין ירכס'
וכבר זכר ובל' ש' פ' ר' אבות יב' ח' זכרים נזכרים והיה חכמים תאכזים שעדו באריות נגד היוסטיים וזקסתיים של
ישתלמוד הנה ה' לו לתמן וכנה יואנאשין הנדול שבה קרא התלמודים ארנו הספרים וטכס יחזק את התלמוד ואמר
יאין עקב לתקן ככלי ה' תלמוד וכן כד' אשמיורים היו עשכבים שתלמוד יחזק וכן כתוב נס פסא' בתוך שפול סקלס

אשר ילמד המלך אלפוסטומוס פחד (הוא ופוליא ואלד בהרואה השנתה השי"ת על עם קרובו נס בגלות סמל הוא יע"ש) וכתוך
הכוח שהיה למלך ההוא עם כמיועל אודות היהודים ותלמודם . שם נזכר איך אמר השלך . ששענו מכונן אחד שאמר אל
מכהנחא היה הוא ורעיו לזמרים עם חכם אנוס חכמת התלמוד . ואמר שאמר ימים ושנים שלמד בו . ראה כי חכמה עמוקה
היא מפל החכמות . וענין ש' ענד בל"ס שם ספ"ה דלכות . ובאמת ישמח אבי אסי יש בדור ינלמוד אחד שיכל ללמד לעיווק חכמת
סו"ל זמירי שכלם אפילו כנלס . ויעיניו פא רק בסדר נאקין בבבות . ונראה כמה העתיקו להרשיק הנזק וניין אדם למכרו .
ואיך שנון פלפולס יורד ונוקב עד התהום . ואם כך בנאשכלות הנגלות . שאכ"ו בנאשכלות אלהיות מקובלות . שאין הוא כל
אדם סובלס . ולא יכול אדם טבעי לעמוד על תכלית היכוון . בנאעריהם הנפלאים . אשר בזונו להפליים עובן אדם
תוורי יולססיתיהש תהאיש תהווי (אלהן דרומ אלהין קדישין ביה) כיען הנגלה נשפט על הכתם . וילמוד על הסתם
המפורס . כי נשגב היודע האלהי מן האדם הלו הכס .

ובבר"ה שהיה חכם מכל האדם . ליקיים דברי חכמים בדרבנות וכו"ל . ושפר הוהר שאתם מושבים להתקן בו . הלא
כל דברי סודותיו ופתריו כמי שעל דברי התלמוד . בכל דקדושה אומר . יהא אוקווס דבריא או רבני . או חארי עתיתן
ובינא בלכות אלה . וימניס ליוסוד סתרי . דבריו ל' ונאמרו הסבת למוד . ויפרס אומס בדרך הסוד . ואפילו של סס התאר
ל' תנאים . וזאריך סוד ודבר סתרהל חכמת הקבלה . בכמה עקמות מ"ס תקוני ווקר ורעיא הימנא אומר . שגמרו שס
תואר הלו בכתוב והאמתס מוסרי ארץ . גש אפילו על ענין . שעות העגם . שלהם מייטיק בוד . כנראה בר"ה דפגסם (רנב"ה)
נאפילו האנדות דרכה בר"ה ס' מוצא שש על פי דרך . הסוד רס נשא . להניא אונקסבת הלינגים . שמוסבים אומן דבריש
בעליס חלילה . ועד מ' (מוד"ב) ו' ורנכן דשתיניתן ואמוראין כל תלמודא דלהן על רזין דאורייתא בדרו ליה . ובענין כללות
תורה טע"ס . יתוכח במהר סוד גדול עמוסוכורא . כסקנות הככה ענינו חכמי . ויבאוד בפרשת תרומה (גס בויקהל) ויפרש
סוד שס הויס על תורה שכתב . האלה"ה כדא תורה טע"ס (ל' ע"י) ונסנס א"ו ב' . ונב' בראשית ע"ו ב' י' ע"ס מ' . ונב'
כח ע"א . ופכהה רבות עמו (וכפ' סקור) רכ"ו (ב) מנא סוד תתינתן וברייתא . ואומר שהוא רוא דרזין . ינש"ב . נס ונר שס
סוד תנא וזאורייתא . וכתקונים (לו) אלה שפאר בי מים עלינוס ותקונים . הס בכוד תורה שכתב וטע"ס . ע"ס . סייס
בוה"ל . וזאך דאנע רוא דעקרא דתרי תורות . באילו אהדר מולס תוכו ובויו . ע"ס (לס"ה) ונכון אשתרת אורייתא
דכתיב ואורייתא דבע"פ ביוחא דביעווס דאנן דרפנוסין . ע"ס (ת"א) ח"א ללבי אלה אורייתא דבכתב איתקייאת לבי
ואורייתא דבע"פ איתקייאת פייס . ואוקומו מ' ונלכא לפווס לא גלי . ע"ס (ת"ד) וכן באורייתא שבעין איתקייאתן
ותרין תורות אורייתא דנכתב ואורייתא דבע"פ . ונסוף תקן כ"א (בא"ב) ומליג בנכס תורה טע"ס . ונשיות כוניות
התלמוד באורך . וקורא אומן בכורה בתוין פניויה . עוד (כ"ב) מוכיר סתי תורות . ע"ס (דע"ג) ריש ע"ב) באורך .
זכריס תקון ק"ט . בן בעול כו' . בן איהו אורייתא דבכתב . בן בעול איהו אורייתא דבע"ס . וברייתו ב' סדרא שתי . ע"ס
(ע"א) ע"ס ריש תיקון ל"א . ע"ס (ע"ט) א"ל איון עלמין בנין . דבכון אתבריאו תרי תורות . יע"ס תיקון מ' (כ"ג) ונכאס
שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבע"פ . ע"ס . וייסי מדגיל בין מוסטיס . הלא רוא לתעסקא באורייתא דבע"ס לאכשא
פיק אסור וכהרבו . עוד בתקון מ"ג . יו"ד . ג"ב . י"ג . וכו' (ת"ד) ב' יו"ד . פתס ר' ו' אומר . יסקיכו אורייתא דבע"ס
היא אומת לנבי אורייתא דבכתב בו' עד לתתברא באורייתא דבכתב . וינסי וזילך הואיל באר בוד משה ברייתא . וזוי
פלינכן בענין ועלוקתן סל סו"ל שה אומר מותר יוה אברי יש"ב . וכן יעיון בר"ה פגסם (רנב"ה) קרי לזארי תלמוד
אזרי קבלה (שס וזוי בעלי הקבלה האורייתא אכס . וולתס) ומותיק בוד דזארי תתינתן מרבין ומועטין . ומבאר שס לסס
דמות לעלזלמס . וכל פירושין דיכלן לאעבד לקסטא כלה בתעביטין דילה . וקב"ה פקיד כמה דיורון . ולמהווי חאמין לכוון
ה"ד ע"ס התורה אשר וורוק (כיו בניס חוררים על מה אדם בו עמיס למחוד . בה' לכור מאחריו ודבר סרס על מורי הבורה
ותלכו אשרי שריות לככס הרעו כוהר נפור אל פס אסטק התועב ש"סר . וכוונורו ברחיב הארו . אזכיה הזכות סכסי הוסה
יומני פרוס למשה בקיווס בואלו שרי גואן נפאו שרי באוק) . ע"ס בתקונים הנוספים (תקון ט' . דקמ"ב) זאלין תרין סובין
לה לכתב דמלכא בגלותא . משנה וברייתא (אתם ארוים רוגיס להרום שאודי התיקן אשר כל בית ישראל כסעין עליו ותדקק

שבט לגו כסירים

כבשם בס"ה והוא חרוב בעצמות יכס' עוד תקון פ' ו' כחופו ותקון פ' ט' (ק"א) וידעו כי ערוהים הם . בגון זאת ערוס
 ו פריה . פרום האריות דככתב . וצריח מאוריהן רבע פ' וכהנה רבות עמו . גדול ועלת תורה טבע פ' שהיא נדפיקת
 שחטרה לקורה שכתב . אין גיור מניאות לאשת בלתי שבתה . ואין תאמרו חכמים אנחנו . ותתכנסו בם' ה' בנזוסה כוז
 לעין כל . אינני שחין לו כוסה . הלא הנכס ודאי גרועים מנהיפ . ואפילו ולא יחבלה אית לון בנה עבדי כסא . רק אתם
 פריה ט' (ש"ן) שכתובין . כח' ז' ל' כ' פ' . ועליכם ומחוכם . נא הרעו בו . יר' פ' סוקת . עס' פ' ויבטיעוהו ההר כו'
 כעלן תלולות תלשורא דאקריהר הכר . בגין דפתסן נפיק שוראה לשלמא ודא אייהי תורה טבע' סכו' דהות יודברא
 קדמיהון כעדברא לתלולא להון אורשא דתיין ואינון טעלו עבתרה ומאורסה ואוליין ברת אורח סויה עקמא דשליט בארץ אדום
 כו' כרין וידבר טעם באלהים וכמה . אתרעויות תורה טבע' סכו' עס' כ' עד דפא נקפוש טרותא עליאה . הלא כל זה כתקיים
 ככס מעס' דריון גיור שכוין עזר כעליות אתם כרמי . ככהליהי סוכס להרעו חכס' י' נפישם השרפים .
 ועיינו . כעפר האנויות והדעות לרס' ג' . ובספר השכס הנכבד שאר כוורי' וכהקדמות אכן עורא לבידעו על התורה
 ובהקדמת פירוש השניות לרס' ז' ו' ג' הקדמת הקונקורדאניום . והקדמה שהם סכמים מחוכמים . ונאל להם שם
 בגוים כיפיים) נרעו עור הכריות תורה טבע' פ' . ונא עוד אלא שאלו הנדפיקה היא ותקלפת . כח' על גיה' ג'
 סוכריה ג' (עאטיוס קפוטול כ"ג) שאמר לשם ולתלמידיו . כלסון כוס סורי התורה והפרושים יוצאים על כסא
 ששה . לכן כל מה ש'אמרו לכם תקבלו ותעשו כאשר יצו אתכם (ואש' סכ' סיהי קטס בעיניו קתת פנורוהיס
 וכח' ט' ט' א' י' ע' לא יכול להקטיד האמת עתה לטוב ול' עוד אלא ששעיר דבדרי סופרים . יוער מהם ענשם ואף
 באריות הימים הוסיף עליהם . ובעת כרס והכנה . אש' פ' שפוקט כעס דומה שבת למרי . מ' מ' סוכים והוהירם שיתפללו
 פל כ' . של ויטרכו לנס ולכרות כסכת . והעליכה כסכת אש היא חסון לפוס' . אינה אסורה אלא ערבדי סופרים . כ' כ'
 אש היא תוך התסום (ומתוך סתמת הלסון נראה סיהי הכל אפור אלנו) שאין בהן אף עוסת פרישה . ממש מחנה ספך
 שדמיהו דו' על שלא היא הלוך של שבת כהלכות של סול . פשט של יבנינו לשכור של גורש . סו' כלל ואף כשתת השכנה .
 ועוד אראה לעין כל אשת דברי הכרח . יעזם ודברי לוקס (ק') שהפרושים הוכיחו לומר של שראו תלמידיו לוקטו
 וסוכים טעלו עבאה ביום שאמר שבת . והוכיחו על כך שמללין השכפ' . והנה כל עי' שיש לדמות בקדמו ירעו שנוקד
 שם טעות כהע תקום האכנותי שמתוכה לקדמי ואש' . בי' י' יאסיס השללים יום שלאחר שבת קודש . מי האומר כן . ידוא
 שאין לומר אלא יום אחד שכבוד שבת קודש הוא לה' כיום העביעי הכרח שבת כפי כל האמונה . ומה לנו עם יום שלאחריו
 אף לשמות ישב התבטלות עוון כזה ושאלתי את זאת לשלמד גדול כסוכים . ולא מצא דיו ורגליו בכונת לסון לוקס הלז
 לכן תרע כלי ספק שהכוונה שכל בין השמשות דעוואי שבת (ולוטר כדוה טעמט כספרונו טס) שאסור ג' ב' בטלחה כיציתו
 כוון ככסותי כיני יודיהו ג' קו' ל' לאסור כל ספק של איסור תורה וכסכת כנופי תורה . ולסיך הוצר סוכר להסכל
 סיהי שלא עבר בכך על דבריהם של תו' וגורתם . כי מקום נפשות ודאי דומה חלול שבת . כח' ג' נס' חו' לענש .
 הודיע לפרושים כי לא במהד וכמה! ששה זאת לשלל ראש בתקת סו' ל' . רק יופי' שאונס ושכנת כעס שיוו בהי הוצרו לכך
 לשכר דמכס האנלי' כן . וכמו סהוק' ג' בס' הוח' עס' שתיקוס ככנה עותרה אכילת איסור . לא וזלת . הלא בדכרו אלה
 וכאלת תורה בתורה טבע' פ' ותיוב קיומהי כענש תורה שכתב . בלי' טום הכרס כלל .

דרי על כרחך גם הוא חיות וואשן ואשר ותקיים קבלת דו' ל' מורי התורה ופריה . לפי שאלה לפי עמשה
 חסוני וכמנה עלינו בתורה שלל . לבור עכל הדבר אשר יורו השופטים אשר ימיו בימים ההם . היא אין ק' אלא שוכע
 שבי יר' ואש' פ' סיו קטים בעיני גרועיהם ותקנותיהם . ואחר כח' א' מהם ככדים ומטוא אש' סכ' הטיל החיוב של תלמידיו
 לקיטין ושלל לבור ערבדיהם . והוא חס' שאחרו ל' אפילו אחר ק' על יוין שחאל . ועל שחאל יוין . כלומר שיראה ק' ש
 שהכידו שליו על גדול וקבו יותר מדאי . פו' שאחרו דבר שמינו ככון לפי דעתך . כאילו יאמרו של יוין שחאל כו' וכל תקום
 אף כהאי להרר אחיהם . וכמו שאין טעול לתורה שכתב . כל ויון שלא יטעמו ועלמה מי שכתב . כך אין תורה טבע' פ'
 ויקבלת סעמל . אף באחת חווריש ד' פ' ד' כ' ש' האלהים . הכוונת מדבריהם כסוכים וסיווי . כאשר פשוט הרבה
 פנינו דמויות קאלת ה' מהרה תאל . לטול כקיתו מהעוכרים על ד' פ' . שאין מקיטין כהם (כמו סוכוכה ג' כ' עתה חו' ל'
 סקמיע

שהמחיר הקב"ה בכבודו של לדיק יותר טרבורו • מעשים בכל יום יביאנו כודעים ברבתי בני ציונו וסודם עימה רעה ומוכה
 אבדו נע קלון ימצא • כמה עדים עדיין פעולת • טון המאורע של מאלל אכנדאך • ששאל שניה כמעט בהרבה ע"כ הסר וכפי
 ולא הועיל לו כספים המכונים פטליא ע"כ • שגבר בהם מיומיו חרבנים פסחם • לזכה תורה ויחולו שיש בו בית קבול מעות
 יגיד לו • ונכשרו ולא נע בכ עז יום מותו עיין בגלגל ככר • ודונתו ארבע בימים לא רביר טרבור • עם הזקוקה מספק •
 שזכרה כפי ע' בקונטרס ח"ת א' רקצרא • עיין בהנהגות משהדורא • שלא יכלה להשחרר לבעלה ששאלה ע"כ המורה שהתירה
 בשכר שלם • עד שמתו גש סניכה • ותהי לשם חיותה כפרה • ואחר המכס מכל אדם • וכל משמר נגור לכך • פירוש וכוונת
 פעמו קו' ל' למשמרתה של תורה כמנהג עליהם (השמרתם את משמרת) נגור לכך • הכוונה • אל תזלו בו ומתשוב בלבן דבר
 יתר הוא זה והכל העסקה בחסד • והבוא להקל בו • כי באמת הקל בגזירותיהם • ומאנו תוצאות חיים • והעובר על דבריהם
 פורע מן העיים • כי הוא מייבש מים • ככתוב בתורה ב' זקן וישראל • ודבר דקוק הוא • כלמי שיקל בדבריו • ל' כופו פורץ
 גדרה של תורה מכל וכל • ויזאל לתרבות רעה • דוק ומשכח

עמר הכסרים

שבת לגו כסילים

4 אכחנו מאמינים שיטאל אחד צלי ראשית
 צלי הכלית והוא אשר צרא שמים וארץ וכל אשר
 בחובם הגלויים ושאינם גלויים • כמ' ששמי
 ישראל ה' אליהו ה' אחד • גם צההלים • כי גדול
 אתה ה' (א) ופירש במדרש לא כאותן מלכים על
 כיה הצל • שמהפארים הם עלמנורקה לבדו
 צורא קלות השמים והארץ ומשנים על הכל ואין
 לרין להארין צראיות • כי צודאלי לא יהא שום
 חולק על זה •

אכחנו

וגראה לכל בעלי עינים ולמעלה נתנו בהם דופי וזכרו נגאי ונדאי על התלמוד • קשנו לרסות בכפי"רה עין השמש צההרים
 באמת אין קדאי לטפל בנבלים הללו • שכלים הווה לא חכמים • לשונם סרוח • ואין בדבריהם עשם ולא רים • הקץ לדברני
 דוק •

5 אכחנו מאמינים

(א) צחלת

כפרם אשתי וטעה על פרט זה • אשאלם תהלה • וימינו
 דבר מיי קבלו מלחאי קבלה • זאת הקבלה • אשר איננה
 שכולה לנו ונאכסונו ורבותינו ז' ל הקדושים • אשר נפשו
 כפסם על האמונה והתורה בגלגל • לא פא שגובה • גי סוכרים • ולא חסי ככרים קבלנוה צל בהפך הודיעונו וירמנו • מאל כח
 לדור רשון וקצר לכוון אבותם • אשר יגידו ביותו ייברך חסד ואין סגו • ובדברי התורה והנביאים כפי אחד נענין
 האהדות • וכמו שאלו שחידים לכניג דבריהם ולכוונתיהם • דמה כתיב דברו מללו • נהגו דיהה צלמו • אמתו לכל קבל
 הגולה הפורה ב' ארבע רוחות הכתים • כפי אמת ודברים אגדים באמונת סיוסו היתה לכולנו לנחלה ורפא להוכיח מידענו עליו
 הראיה טווסת קותן לא בשלמותו והכלים והעיין רוח וברבו דברים יגדן אים להשיג נבול ראשונים • האם איש כפתים יגדן
 אורתם אן דבר שבתים שיש צנורה לנשיתיה של תורה • ודבור חבולו מכל העכל חבונה • להכר דת לשכוח האמונה • אשר
 היתה ב' אמתו חסי אבותינו וקיינו ורבותינו • לויבא בדבריהם ככן ונחאו וקובו לנשות ב' אים • חסו ס' • דלג

ישיבין ליה

ב

(כבודת כל כפלי ריבנו ככלל אין מי שיאסוד אותנו שמיכיו בה כל מאומה) היא עם שידושה על לוח לבנו מרושה כה
דקינו לאהבה גרסה נפשנו לתאכה לעבדה ולשורה ולעשות לה סייגים ולהסוף בה גדרים לשמור משמרתה כל הימים
בלב שלם ותמים להסיר הנוכחה להפקל המעלה בעבודתו יתברך ובימוד בעבודת הלב למוען נמצא סן בעיניו ואיך
יעלה על הדעת שהעיקר הראשון באמונה נעלם מאתנו ודמוק מאמתתו לבנו או שנעשה שקר בפנינו להשליכו אחר גוינו
וישא לשוא ולרין כל יגיענו לתירו והכל כבוד בליו בפכלנו עול גלות המר שלא להיות ככל הגוים ול להיות מנווד דלף
בלאזמים ועם כל זה לא נכחו אחר לבנו ומקבלים באהבה עול גלות שלמה ולא תט אטורנו מני דרכו ועלה לשמור ולעשות
ככל הכתוב עלינו ולהשכיל באמתו ולהדבק ביוצא אליהו ואיך יאומן שנעדרה ממונו ידיעתה לדעת את מי אנו עובדים
ולווי אכחנו משתמזים ומודים ואם ישעיהו הכביא אחר והלכו עמיס רבים ואמרו לבנו ונעלה ונ' אל בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו (וכן ייבא) ואמר איך ילכו ונ' אך בר אלנו ירמיהו ואמר אליך גוים יבואו ממכסי ארץ ויאמרו אך שקר נבנו
אבותינו הכל ואין עם מועיל עאל ו' אכחנו עם סגולתנו כאן מרעיתו אנשי בריתו הדבקים בו ובתורתו הסרדים על דברו
היוקדשים שמו בכל עת ומקבלים עול מלכותו ומפורים כעולם לפרסם כבוד אלהותו (שאל לא כן כלום מסרנו ית' דובים
ואריות כל סליוכל מה להפשה מענו על ארצנו) איך השיאכם ודון וככם להוציא עם רע על בתולת ישראל (אמר עם היות
בעלמו אלוים וולתו לבד בוגדיר שמו יתברך ולא יכלו לתלל קדושת בתולת ישראל בתולה היא עדיין ואיפה לא ידעה לא
נגדה ברעה עלינו ומתפקת בעת טובה ובעת רעה) ועל דעתכם ודיס ארורים כל הגוי הנדול הוה מונרו מתכאר בו עם
כבון ומכם מכל העמים אשר נחר בו לנפלה (ואשר אכחנו רואים סכרו הנדולים אתנו והכלאים העמומים והנוראים מעושה
מענו בכל דור שאנו הדבקים בה אלהים שים מיים וקיימים כיום הוה גם בגולה היינו נלס ולתלה) ומשכנו הולכים
משכים באזונתנו יעד שקיימת תרבות אנשים טהאים ורעים לה יואר ככולת חין האדם סיגי האנושות תבטלו להורות
אותנו דרכי שאול תמתיה ויהסקותנו מי באר גרה גרמיה היוצא זה אל מי שיש לו חוש בקדקדו ודי בואת להראות
גנותכם וכסולתכם הרפעה ונרועה מעט עת היצר שכל כסיל ובער יגש הלום לנדר בסתרי האמונה וגוד הטון
הנוקבלים האזיניים הקדוים הנאומים מקיים ונבונים אשר נועלם אנשי השם סיו יעבר ויאמר טועים אתם כוא
ואל יודכם לבחור אלהים קדשים אשר לא עשוים אבותיכם מרום טועה מסער לבו למרפות לדרון עולם לטוה ולנער עם
היומי (ש"ס ע"ה) שלכם אשר היה ידראון לכל תמות נפשו בנער ינעדין אתם להוים אתר נוא"ה גי"ב"ב) כלבא כפפניה
גלול"בלע הנולד כאשר יבער את רוח שקר השיא אתכם התפללו לה בטטן ינער ואם נדול לא דבר ריק הוא בתורה
בשמות והמיומים והפעליות סתרי סתרים הם עוודים ברעו של עולם ינכוים ליראי' ולחובבי שמו ליוטבים לפני ה'
יהיה ולמכסה עתק אינן רואים לנלותם ללכים ומיות רעות וטושים ורועים אין מנלים כוד אלל לננועים אנשים
סכונים וידועים סכידים ואנשי מפשה הקרוים אהים ורעים הסירו הנגדים הנואים וועליכם ונתגדו הפרנות התקדשו
והשירו והקליבו סגולותיכם הבלות ואטולאות מולכות בטיש הין ובנו אה והלבט אתכם משלמות הבינו עמוכם סתיה
ראים לעמוד בהיכל חלק להשיב סכמה אחתית ועברו את ה' לבדו באות איו תבואו ליראות את פני' ותלכו לבית
מדרשו לדרום את דבר ה' אזלי תקכוו באריותכם לשמור בסוד ה' סוד' ליראיו ותי יטרים שודו לא אל כלווי סקטיים
וטפשים יראה דדרו והונו על כל פנים כל איש יהודי מתהלך כמותו נדיק עובד אל אחד יסידו של עולם נדיק באמונתו
יקיה מי עד וטוב לו יהגם כל סכמי קדם והמקרים בשכל אלהי אשר נתן בלדם להורותו דרך סיים הנפטיים בעט
הטוע בו מודים וועודים על אמונתו האמתית באחדות סטוט הבטוש מכל אשר חפצה כל דורך בה לא יכשל והיוציא
מתברו עליה הראיה על שיהשל הכרור ובחן עם הסכמות דעת חזרה כאשר טיליו אתם הפללים מכל אדם בעטכס כן
אחרתם לעולם בסרט ראשון שלכם ספרך להיות ידיעתה בשכל סכמה ובאות ואיה הטל המכיל הנפטיים סחדשה
סחוא דכור מופשט מכל צוה בשכל ערום יתפסה בסכמה טולל מכל איות ואמונה לא חלק לה בכיניה לא השגה ולא הכנה
לא תשוער ברעיון לא תקחול בטחטכה ובכמיון לא תקרא אמונה מה שאין בו תבונה אדרבה סכניה והסכל והבטיקה
אתנגדים לה ינאמים לקבלה והעדה מקרב לכבלה לא יבוא בגדר אמונה ולא יכונה מה שהסה מדבר והלב אינו מנין

שה שמוציא מיני הוא לא כן ידעה ולכנולא כן יתחוב .
זמלם מקרוב בא . מו יוכל להכריח דעת האדם ונעקע יוסר
שכלו (אשר הוא בדמיון ובכלל אליהם) הטוב על ישרי לבב)

לכל ולמדות זה שלא יסער אשפתו ולא יחזין אמותיו וזה יכו דברי הסבא רחא אורייהא לאופלין רחלמא דרחמכרו
למאן דפשר לין ונחמטשכו בתר פומא . ועב ר אצטריכו לטפשי לין כפום אורחו . מו כחמס יודע פשר דבר דבוס
על אפניו . יטלמטא חס אונת . לא יטפוך כסיל בתבוכה כהדפה גדר אכניו . ועתה כראש על מק בנחמס דנחמטש
הכריה הסדסה . הלא מבוה טול קויתס טוות קשה . ויה שמיו נספסר הוהר עבטש . הלא הוא זקקע דינתס ומורד
לארץ נכס . מהלבס

א) להלת פרצופין שוין דא לרא לאלהס וזכסי . חס עלם הובלת דאר יו"ל כסמוך . הלא ידוע לכל מתחיל בלמודי
ה' אלה . כי הניינו חססה פרנטיפס בדרך השאלה למדות ושמות הקדושים . על דרך שאמרנו לכל דברס תורה בלשונכי חסס
לכבר את האונן בדרך סיכולה ורגילה (למוע) בעולם הנקודות ובאילנות ג' (ובדפס חסס יסר הואל באר . שכל חסד
מי"ס הוא פרטוף גמור מלבד הוכריעיס שכל אחד כולל שני כרנופיס . קרי כיה אכופי פרנטיפס) וכל המון העוקבלס הבאמניס
שהיו בישראל . תקבלוה חמת כסוי לתמוד והבאמניס . יוקיימיו ומאשריס את ואת . כיון מגלוי לכל הרואה בספריהס ככל
נוית וכסה . אך לא על הדרך והאופן שחלס ספריס כבוכיס . כבוכיס באר"ש הולכים חסכיס . כי אונס אין לבו אלא אל חסד
יקדי מוסר . אדמות מרין כמזוה . אבל מתחד הוא כנודותיו שהאילס . וכסיותיו וכל כמותו ותקוניו ומכסיתיו וכלבוי
שהחיס ועשאיס . להטער ולהתדרר ולהתלבס בהס . וכל חסד דק וך נמך וישר חסברו . כל הקרוב הקרוב למאנילו
מתאחד עמו יותר ויותר דבוק ואדוק עמו . ובתוכס כפיויות כולם מתחד ומתעלס . טוכן כמכין עוון בוכה כמזיס
פעולתיו וטכיות חסדתו . ועל ארץ יסר אגודתו . בדרך ההסתגלות והתפשטות אורו (ימין) כסולס לבית אל שלכו בבאור
ענין סס טכיה . שהו אורו חיותפס אל התתונים . כענין אור הטוב מן השמש . שחינו עכס השמש עם היותו אדוק דבוק
בו בלמי כסרד ומנו . באור הכר ובקוס כחשך מן האש) הקוסר ואוגד כל העולמות שבראס ככחו ובנודותיו . להטפיש עוונו
ולהקיותס) וזה הענין נקרא אלהות כפי המקובלים החיותיים . וידוע כל חסב לב . שיש חלק ובמיה סכלית ונורגסת . בין
האל . ובין אלהיתו . כמו סכנן הפרס סכלי וסושי בין עכס המלך . ובין הענין הנקרא חלבנות . טכיה יש מדרגות דבות
סכות וז מו . וזו למעלה מו . כעין מלכות דארשא . שטס מלכות ככלל (לא המלך הענינו לבדו . כי גם המלכה סתפסת
כמעט לעכס חסר . כי לעולם הזכר הוא סג נוסף . וכיהס היותו כ לאחדיס עמיהס . גם כללים מולכות שריס רביס וככדיס
הקרובים אליו הואי פני המלך הויגניס דאטכנה במלכות . ואשריהס יועניס ונטיס שליסיס ורביעיס . דופכיס פקות וכגניס
גזבריס חמוכיס ופדידיס סוכיס העומדים לפני המלך . ואשר סס מאלד במידה עליגה . לא יסרדו ממנו . הס קמים המלכות
או האולכה . ואף כיהס יש הפדל גדל בין המלך והמלכה עם כיה'עם היותס לאחדיס ולבשר אחד . כי נעכס וראשוכה . אין
סס לא מלך יקודי כלכר . שהו קודס להס כיוון וכמעלה . לא תעדר מוילתו להעדרס ולו עליהס מוילתו) ובין אה הראשוכיס
העליוניס הגדל ומאט . לבין השריס הראשונים הקרובים . וכיהס לטל אחריהס . ולאשר חתומס . וכל אלה נקראיס חסר
המלכות והיכלו ככלל ובהיכלו כבוד אדור כולו . עוד יש אדוכיס יתוקיס ומנהיגי חסדיה והמופקדיס לכל דבר המלך ולהבנת
על הבכסתו בכל חוקס . ישרי נכחו וכהניו חילתו חסרתו ומכלביו . שריס וכלישו . ולאשר עם היותס ג' כ חתומיס מן המלך
וכולס כוונתס שישוסי חסרתו . שמו נקרא עליהס . וכל חוקס חיכו מתחד עומס יסוד גמור דבוק עמיו . כיון עם הראשוכיס
וגם חיה איכס שיש כמעלה ובמדרגה . אלא חסלות ועלות יש . אין אחד דוחה למכרו כוונתה ובנדלס . כן הדבר במלכות
דד קיעא . אריות אלהות יש עד אין קץ . ועולמות אין סופר . וסקר ככופס כבוד אליהס הסתר דבר . אין חספר לנדודו
ומשמנו דעויל בכר וכלא כר . וכל עולס לעיליה מחכמו . ובעליוניס הנבוכיס הקרובים אליו יתמלס . הרי הוא מתחד בהס
דבקים ואדוקים בו בתוכס טוכן . כי נבוכה מעל נבוכה סמור וסוכן . ובכוכיס עליהס יפיץ ענין אורו בעכס וראשוכה) חסר
סחילס להתלבס בהס ולהשתתר בהס) שס כל זה גם העה לא ישתו ויכל וכל . לא חנכו פרנטיפס טוים מוים . כמו סלא

ומצאו כבודו מטה (הם כל עולם העלין) אכלו בשמים רבוא. לא סני כרמוס דמיון זה לזה (כיוצא דהוה על הכרוב
 שתקנו לרואה אוכלת מידתה) א"כ מלא יתכן זה. בכללים כדלית ואורות אלהיות. כי אס"כן כמה יבדלים המספר -
 הוא שומר כס"י. ולפי אהד מה אתה סופר (וכנה אף באלה אחר נשנוי. אין ספרנו נוכחי. מה למנו המכניי. מהוא
 ספרנוק שמתו האלהית. שהיא עמדותו האמיתי. לא הנוק הנהגה לעיני בשר. שאינו דק דפוס קומרי. על הכלל הפנמי -
 ונס כנוק אחר. אין איברי הסניכוס שום זה לזה. אף לא לכתיבים. ולא הפנימים שום ודמות אחר למברו. כי באלה
 ובאלה יש איברים ראשיים. שבהם המתת תלוי. ויש שאין השיים תלויים בהם. וזוהרה אהרת למשה מהם עור וכושר. עוד
 אהרת פחות בשמה אלה. והם ספרות וכרכים. שהם טפלים לנוק. וכדפנמיים כדלית סלקויותם בעמדות נידים עורקים
 דופקים ובלתי דופקים. מיתריש קשרים סמוסים. חלב דמם ולקיות. וזולת זה הרבה. ואין דורך לנוור מדכרים הככרדים
 אחר לו כינזאים עמו ואלו. כמו כנדריו שבהם הוא מתלבש וכליו שהוא מתקטט בהם. וכל אחד דנוק אלו יותר וחברו ונסם
 לבטי פאר. אחד יתר מוזלתו) וכן הדבר כביתו וקברו והסותו. הרבה ומקומות מושלתו ימקוט אחד מהם מיושר ומיחס אלו
 יתר הרבה יואד וכל וזולתו (כמו סגרה הענין בא' ובירושלים. וקדש הר הכית ערות אולם סתכל קדש קדשים אין בית
 הכפורת) ובהם בהרנה לכל אחר מהם כערכו. ויבשרי אהזו אלוה פאלפי רבנות הכדלות) אכונאר היעז בתפלת אלה
 בר"ם התקוין וו"ל. רבין עלמין אנת הוא עלאה על כל פלאין כו' לית מחסבה תפיסא כך. אנת דאפקת עשר תקוין.
 וקרבין לון עשר ספירות. לאהגא כהון עלמין סמיון כו'. ואנת הוא דקשר לון. ומשד לון כו' ואלין ע"ם אולין כשרין חד
 ארין ושר קשר ושר כיווני (הרי ספרנוסי הספירות. לא שו דא לדא) ואנת הוא דמנהיג לון. ולית דמנהיג לך כו' לבשר
 תקיפת להון כו' עד. ואנת לית לך כס' דיע. דאנת הוא ועלא כל שמהן. וכד אנת תסתלק מחייא. אהתארו כולה מהה
 כנוא לא כס' זא כו'. אבל לא דאית לך דין דיעא כו'. על אהזולת אולין כלל. ובהקדמות ס' התקוין (ג' ככופל)
 ועלת על כולה הוא כהוד כע' ס' האגילות ובעשר דברייה כו' ולא אהתי ככל אהר. ע"ם (ד' א') ואיהי כתר עליון חסיה
 לארבע קוין עלאין כו' (הרי חסיה סרמוסין לעשה) ואיהי כהמיא למארי כולה אהזולת כולה. הרי ספתי כדור חללו מהיסי
 האויתי מוסיב המיזיות לבדו הוא. והספירות כסאו הם. וכן כהאם כשירום שבתלת ס' התקוין ו"ל. ועלת ע' כולה
 יהיב רשו לכל מההן קדוים ולכל הויין ולכל כמיון כו' ורשותא יהיב לעשר ספירן כו'. הרי סכל השמות הקדושים וכוות
 וספירות ענין דריבין לתיבת רשות. ושהוא עליהם. אלא סתלבס ונותאחד בהם ככל האמור. ע"ם (סוף דף הב' ולפילא
 על כולה) על האגילות עממו סקדס זכרו) עלת על כולה. דלית אלוה פליה ולאו תחותיה ולא לארבעה סטרי עליון. ויהו
 מוולא כל עלמין. ואיהו אס"ר לון כו' (הי' למן כדור ווה מחכים עממו יוכנסה רבות עמו. כפה א' והכריס אהדיש בענין יתוד
 ית' עיין פ' כה"ע' ס' קדש' לי. (שאזול להלן כס' ד' כן עוד כס' כהר. ופ' בראשית וכו' פ' כה"ע' (רב' ה' ודר' ל' ע"ת
 רע' ד' סוף ע' ד' דעלת על כולה אהון כל האדונים) וככתוב) חלק על כל חלביה דעילא ומתא. דאיהו יקיד בלי תכניא ול' פ'
 את וקדוה. דמסתתף כהדיש. ולא סנוי נזוכים דאגא. ע"ם (רע' כ' כ' כאורז. ונס' התקוין. תקוין ד' כ' כ' א' ע"ם
 תם"ט קר' וק' ד' דעלת כל העלות לית ביה גוון ולא צורה. ועם"ס פ' וירא (קנ"ב) דאוקיבוו יתיתא (כ' אה' ונתי
 עוד תקוין כו' (כס' א' אונג' כו' אית לב' כ' לא חלבה איה בכל ספירן כו' יהיה לא אהתקד' בימיוא דארבע אהון לא בעלת העלות
 דמיוק לון וככה עוד כו' כו'. ונס' (הקדום הרבה) ל' ס' שוביוא כ' פ' ויווסה לאה' (ה' א' סניכו ע"ם בליהו כו' ואהון יקיד כו'
 ונס' כ' כולה) ע"ס"כ כדור בהם כרזוז וכו'. וואוירו ככופה ירדוה ולפי כסאו הם וסתחים) הרי אפי' בים"כ הוא
 יתאחר בהם אחר שהם ככלי שיוס לדברו. ככעיים לואוירו וסתחים לקד הדדו. ע"ם י"ס כ' כלהבת קסוה כמלת
 אהון יקיד ואין שני ולפי אהד עיה אהה סוכר אהרש' שמו. איה פת מתקן עוה ואיה למן כדור חנוני. ויחכסל לאמונתו
 הסמוסה הסגורה כפי' כל קל הגולה ככלה. חכס ויחכיל וקין עם תלמיד. והאון ס' אהרן בע"ס"ה כפה אהת ל' ס' כולה
 שאויהם כמיוק חוקלם ככל היכולת לבדו. וקומיב המיזיות אין ובעלדו. הוא סהניא אורות כלהבת חנוני ושמות כבוהים
 הוה וודותיו ועלוות עליונים רחניים אין קץ למספרים. יש סהוא יתיעד בהם יסוד נוור וסוכן בהם כענן וראסוכ. ויש
 צוודת ספיי' ושלשים. וכן יתער על זה הדרך ברא' ור' ועשה עולמות אהים סכלים ותפתחים. השתלמים זה עוק. ע'

שבת לגו כסירים

שירד העמק ויגדע אל קצת המטה ונקבע השדרה התחתון שלו • שאנו ממצאים בו שהוא המרכז • אין עוד יותר אבל ורחוק
ונכפר מעצמותו של היראזל ובזרח הכל יעלה • ועמל זה • גם בו כמו בכולם שזכר (כלשון התיקונים הכ"ל) לפנות בנין עמם
שאליהם (כי לא יבין המצא שום מקום רחוק שכל ועמון • ריק עמום לגמרי עליה • כי הוא קיווים ומחיה את כלם ככתוב)
רק לא בטעם אורו בראשונים • הנבוכים העליונים הנשארים והרמים • כל הקרוב קרוב קודם מוטל חלק בראש • רבוי השפעת
האור • (וכ"ל לשון ה' התיקונים סוף דג"ב) את אחרונים הוא • להשפיעם איש בערכו • כפי התרסקות אצלו • תעשיית מקצת
השפעתו להאיר • אך כל השמות והכתיובים והתארים • השמדות ותקונים וחלבושי יקר וכלים • כאלהם ומחויבות מופתו
הראשונה • על ידיהם הוא כתם במשכבה ובניור שכלי (ולת זה לא אפשר להשיג בו מחוזה)

והכלל ידוע ונורא כפי התקבלים מקצת • כסוף על הכתוב ויבשרי אהיה אלוה • וככתוב בתורה ויבר' א"ל"ה ככלמו •
כי האדם התחתון החומרי שלו (העמו כולם ובדעות • כל עליון ודמיון ויזכור • לא ענינו ממש חלילה) ונקרא כפי כל חכמי קדם
העולם הקטן • ענינותו הראשון הענין והאניתי • הלא הוא הנשמה • והיא גם היא התקלקלת (לשון דמיונו בבסיכה שכלית)
לכמה שכלית אלהית • חלק אלוה מעשלו • ולרוב חיוני • ולכמה טבעית • והו הוכיחו בעצם וראשונה • בשם אדם הלוה • וכלל
גם גופו הכשרי • פורו ועמיותו • איבריו ראו ולחיותו • הבנויים מארבעה יסודות שגוריים • גם כל זה נקרא אדם • בכובד
הנראה ויחכו לשום הנשמי • והנשמה התישדת בנרף ונתקלקלת עמו • נחמת זה אין הנרף שום לה • כי היא קיימת כנשית •
משא"כ הנרף הנשמי הזה • שאינו אלא מלבושה החיצוני הנש והעם (והדור בית מורד הירך אליה לפי טעה • בהיותה מתגוררת
בארץ לא לה • כענין בן פלטין הכושע לארמקיים • וזכור לפי טעה אלל כפרי בני עקת • עשי מועט וקמים ומכוסה נקש •
אזל רועי מלך אורחים) ופדיון אין כבודו של בן הנרף (הנראות ערום ונופש • כועל יתן יתכסה כנדרים שונים דקים ועבים
מעצמים יפים (כמ"ש ב"ס) ארזי (ע"א) ת"ס קב"ה אפיך עשר בתרין כו' דתעמר בהו ויתלבש בהו • וכו' אנו • ואינו הוא
במלכותו ראיה בנזמרה כו') איש לו לבוש מיוחד • וכסות מבלתי כמות • ליום חולת יום • שאין עטוף אדך דומה לחברו
אלא בכל טעה וטעה משתנה השטו • לפי ההיגה היו נצות • כפי חלק חמלת המדות • ששם תקיניו הדור תפארתו
ועבכסיוו השייכים לו וצתייחסים אלי • יותר משאר קבוצו • וככה הנבדג התחתון הדבק לבשרו • הקרוב אליו נמוכת נפשו
יתיחס קרוב לוי • באשר יאמר עטל הדיוט • הכתובת שלי קרוב לוי • יותר משאר בנדריו כלי • כך הוא הענין בסוד ההתלבשות
(עם הדל' אל'מי' אמי' רכוא רכבוא הכרלות) בענין האדם העליון (באשר יקראו יזוקאל' הכניא) אל המפתח כרום שבין
כעלה וכל רעיון • נשגב מכל דמיון • כעלם עשכ שפת עלין • עם ווארו שיותו ויתאחד • ועם אברו תוארו מדותיו ותיחד •
עבוקר הדרי טירותיו שזכן על כסא רס ונשא כבודו אתם עשר • ולנדריו אין מספר וכבאותו סיבותיו סוכותו עויו השטל
עוד • וכבר הראשנו שהארז ביה הענין • לקרב הדבר אל השכל הישר • באשר יוכל שאת • עיון בכולם שלנו ככ"ל • ועיון
סוד התלבשות העולמות כ"ס" (ש"א"ע"ב) ובהקדמות התיקונים (סוף דג"ב) והבן כפתלת אלוהו • ז"ל כ"ס" התיקונים • וע"ס
(פנ"א) כענין היסוד ושלילת כל חקין ונשכון חזונו ית' • ואפי' קריאת עם המיוחד שולל חזונו • ע"ס" (ע"ב) גם ר"ס כו' אל"ר
למלכ כו' הויל באר שאין בוית' שום שני • רק כתיבת הלבושים שמו יארכו ויפסר למלכא דאיהו יתיב בהויכליה
כו' ולבושין דלביש בצפרא כו' • וענין תקן ש"ט • ונשעין • באר ש"פ ענין הלו כפול וזכונל • ואפי' בכיוון היוחסים
אלוית' • היחסים מהם כל נשמות • עיון (רק"ב אל"כ) ו"ש" (קכ"א) כתוב מפורט • אך שיות הקודם נקראים ויחזקו ארזים כשם
אזכירי האדם העליון (ש"ס" הית' ג' אל"ס) דלא מיד ביה שום מקרה נשמי • אבל עלת העלת הוא נשמתם • דרכיב
עש ליש על כלא • איהו בכל שמתן • ולא משתבו בכולהו • דשנויין בשמתן אנון • ולא ביה דאיהו בבלהו
כנשמתא בכל אבר ואבר וכתם הכות עמו • שפתי כרוי תללו לסלקמן סנורא • הכרוי והסניו והקדמים וכל מעני •

הנשעיות • וגם אמילו חשויותו הכקראים נופו ואיכרעו על דרך ההמשל כאחר •
הנה כתבאר היטב גם על פ"ס ה' בתיקונות הרכה חזונו • אדתת התיקון בישראל' עם קדום • טעם אדת הרכה עם כל
העין התיקונים הנאצנים שפצרו בושראל' מאו ומעולם • שאין לייחס לבזרח הכל עלת כל העולות כ"ס" • שום מרמז
אדות ותיבנית ותמונה שהוא אנוש דבר מפורש בת"ך טעמי מעולות ומוכיל כענין רבות • וקצת ל"ס" ד' • כל שכן שאין ק"ס

שלמה • אכן כל התארים של פרזופים ושמות הקדושים • הם רעוים נעלמים כדודות וייתבדך כלבדך (ובעו"ה גניז נס דונע"ה
 מרעוים הנכחנים בהם) ועם זה לשון ה"ה והתקוין כדוד שאין הפרזופים שוין דא לדא כלל ככו"ל • ואפילו כדודות וספירות
 שבהם נכאנים פרזופים ואיקוין שונים • וענין זה של מדות הבורא והיותו ופרזופים • שהוא יקרא במקרא ובשפה מרובה •
 ככתוב ולתבנית הבורכה הכרובים וגו' • ושמנו ולא במרובה ביחיד • וידוע שיש לקוח והכנס ככתובין מרובה לרובכ שמי
 שני קדם • וכבר הקדים השם ר"ש בהתפלת האדרא רבה • להזכיר על זאת מאד שלא להתערב עם שונים • כי על כן קדם
 בארזי האים אשר ישפה פסל וגו' • כדוך שהגדילנו מן התעוים •

עוד אומין לבס עשול ומשל אל בית הערי • שאנו לאלוהות הרבה והנכס הולכים בשמרות לבכס עם פ' בקרי • ואם אתם
 מפנים ברבוי • איורו בא מדוע בחרתם לבס אלהים חדשים • למה קשרתם על ה' בשלמה הנה נפלאו ממונו • וארבעה
 הלא ידעתם עם ה' אור"ה • וי"ן (שהם מרעוים כד"ה הוי"ה) אלא יבצר מכל כד דעת ור"ל שהגב במצרי התרי"ם ה' הסתומים
 וסתומים (ועם ה"ר פ' לך לך) באלף עוקאין ובעלמים • גם אלה לכתובים • כי אפילו האושרים שתי רשומים • יוכלו להתקש
 גלויור • הלא יש בס"ה ימין ומאלים כמה ויקראות על זה • כמו ה' ה' ב"פ • ב"ג • מדות • ה' הוא האלהים ב"פ כאשר אצל
 מעשה אלהים בהר הכרמל • וכתוב איה אשר איה • וס"ה שני אותיות • וכן שם אל • וכאמר ביום ההוא יהיה ה' אחר ושמו
 אצל) גם שטרף קדוש • וסטרף וסאבאל (וכן עכורה בתורה • שער לה' • ושער לעזאזל) אף כי גדול קטן שם הוא • אריך
 וועיר • עוד יוכלו להסתייע • מן שתי לשונות • יאורים ותומים • • זכר ונקבה בראים ויקרא שם אדם • וכתוב בגלגנו כדמותנו
 ואיורו ר"ל אדם ר"ל פרזופים נכר(ובאורו הפשוט שנים או זוג • הרי שני פרזופים • ובנעלם • דו רמות לאות ה' שבבית
 משני אותיות • דו מכללם נעשה ה' הרי שפסל • וחספר ד' • בני ימירא עולה עשרה • הרי כאן עשרה) ושתי לשונות • ושתי
 אכני השוים • שני כרובים • ושם שדי שלמה אותיות • ולו שם בשלמה ודאי(כמו שכתבנו באורו האמתית ככולם הן ל' באורך •
 וגם כנסוף לקס להבן ככו"ה) ואומר בנגד זה יתפת שלש רגוה אר"ש (בפסע ארץ רבים שריה) יתפת ארבע (ימצאו ד"ה השם
 הוי"ה יודיות • ארבע בנגד כ"ג ימורות אר"ש • ע"ע ולמות אבי"ע ע"ע יתקון כ"ג זה"ה לא תוכל שאת על הלסן • ביחיד הקדוש
 הרא"ן • כלי התפלה • ואחרון בלי תכלה • עוציף הכל יתעלה ככ"ל • ובמקשה פרזופים נודע ביורה אלהים בישראל גדול שמו
 (שם הוי"ה בו מרעוים עם ברוך קונו של י"ד • כי ידוע בס"ה וכאר"י • ושם אלהים יחושא אותיות • וכן אל שרי • נבאות) באמת
 מותו שקיו עוודי שש(אל הוי"ה • וכן האלהים ה' א) קבנות שש יועלות לבס • ששה משמותם(כנגד ששה אבגים באים מדרך
 צפון) ובשבע יעלו אלי(אל אלהים ו"ה) תן לקט שבעת ימי הכנין • ואיה סמכותו ומרעוים בלי מחסר ומבוראים גלויים בתורה
 יתר מחסר שבעה • בימים • שבועות • מנים • כמים שמעות • כרות המזורה • וכן של זבורה שבעה ושבעה מועקות • על אבן
 אחת שבעה עינים • שבעה רקיעים (שבעה כוכבי לכת) שבעה כבש עולה לחוספין • שבע הואות דיה • ב' שבעה מועקות
 דבלעם • איוב זכה לבניו לקחת שבעה פרים לעולה • וישי לשבעת ימים ומי האוכל היו • הקפת ירושם שבעת ימים • וכיום
 השביעי שבע פעמים • שבעה כהנים יושבעה שופרות היובלים • כבנין העתיד בועלות • שבע יעלו בו • וועלות שבע עולות •
 וכן שלמה על העלה שביתית ישב על כסא • דוד נכסר משבעת בני ישי • שבעת ימי החמטה • וכן של אכלות • שבעה ימי
 שואות • וכן לגדה וזכה • שבעת ימי הפגור • ימי טהרה של מנוגע • שבעה שמות • שבעה היבלין • ועוד הרבה שביעיות
 בתקרא וברדו"ל • עד אין מחסר(גם לשמונה(הוי"ה ארבי"ה) ה' היד הרמו תקצר • בי הנה שמות ימי המילס • וכן דהר"ה
 לקרבן ימי התנ • ימי סוכה ונרות • מנוגע בנגד יבין הדיוט • ותשע הידות בארזים (הוי"ה אלהים) והתפלת בגלוי •
 בסולת יש מאין וחסד כמנה וספירות(עם ה"פ) נח(סה"ה) ארשב"י אריותי די בגלוי • כדך רעותא עלאם בו • והוא רשא
 אפיק בו • עד • ואתעבודו ששע היבלין בו • עד • וכל אינו כהורין כולהו אקרין • אין סוף ע"ב • וכ"ה עוד בפ' סקודי(דכו"ה)
 ומשולם עוד שם בסוף ח"ב ב"סוים היבלין • ומספר העשרי אלהים נבאות •(ה' קדוש יהיה לה' • זה ידוע לכל המתחיל לעין
 בשבתת סתקלה • בעשר ספירות בלימה(עד שסלוסוף אחד טען על המקובלים • יהותם האעניו בספירות • כמו שכתבו
 הריב"ש • ואין לשאמוי מפני שלא ידע דרך האמת במסורת • שכבר הודענו עינים עכ"ה • ועם ה' אשרי(ע"ה) ת"ת קב"ה
 אפיק עשר בתרין בו' קדישין ומקשר בהו' ומתלבש בהו' •) והקורא ש מצאו עשרה גלגלים • הלא בכל אלה הקשר אעין

צ) שואלים אהכונחת היהודים למה אינכם

מאמינים כך

וידענו

וידעו תרדפו רוח להתקשר תלת קשרי דווקא וככה תוכלו להיות אחי תופ' ב' בקופריסליתו באחד עשר בוכנים א' להים פ' יא' א' אחד עשר יום מהר חודש לדך' חרובה א' אחד עשר סמי' לקומרת' ובעת יום הגיון' העוקרות יהיו שני עשר

בעמך פכשי יי' (כ"ב הויה) למוסכר אחי מוסן' ויוסכר אחי' מהקים יהושע בירדן' וכן בבבל' ומוסכר אחי מוזכר שכה אליהו יואלישע תלמידו היה קורט בשנים עשר כאדים י' ב' בבלי אלכסמות י' י' ב' חדשי פכה י' בחולות התקשר שעדנות קיימה שיש בה הדור כוונן' ג' מדות (שכולס קשורים ותאחדים זה כום אדוקים ודבוקים בו ית') י' בני ישראל שם יושבה ואפרים יו"ג חדשי פנת עכבור ויושכות כסיל פתפת במנין' ז' כפרקי יוד' ופרקי אנשנות הרגל הרבעה עבר יום של מכות הבית כנן וככה בעוהרת הבית בימי חזקיהו בפסח יוד' בן הערה ודעת לבדן נקל שכה ויכל כל מהביל לילך לקשוד הכל בהכל' מד שתנישו למוסכר ששים רבוא כנגד ששים רבוא איתיות שבה ור' יקטרי בתרים לאותיות ואין חקר למוסכרס) שם כלל הפק קשורים גאוריש י' עכל הכתב לא ירתק' וכנגדן שם מואות אלף איס הבכרים יונאי חזרים ונקבלי התורה' בטמטותיהן אחריות בהן ודא' וקומרות כלהבת בנתלת קשר חוק ואיך כל יכתק' י' האם תעשו לכם כולם אלוהות בעלי פרוסופים אף אם באמת בוראם הסיטן וקראם אלוהות' כמ"ם אני אחרתי אליהם אתם וכן הם קרובים בבית בני כבור ישראל בבית אלה' א' ולכולם פטאס משמים ונביאים כמס' ה"ת' במסיפולוכיאי א"ת' לא מיהו נעבדים' אלא חומלים וכבדים פענין כמתין אלהים לפרעה) לא וכו' נעמדו יהודים ועבדי עבדים' נאוו ורואו כמ' ה"ר' לך ת' חסדליק בו' חד כתיב בו' חד עייל בין תרין כו' תרין חפערין בתלת כו' חד אסיק גוונין' שית מכהן לבטר חד' וביתי כו' י' עיילי בתריסר יתירפך מתעדי בשערין ותרין' שית כלילן כשפיה' עשרה קא'י' נעוד' הרוי כל המכרים האדמים ויותר קומה חתקתק' וקשורים ודא' וקשורים' הייפלט מזה' מכל המספרים נעבדים'

ואם התאיתם לרכויו אלוהות לא יבר' חודר העלנה ועוולס הפרוד' אין הבין כסום כפרד' לעשות להם שם כלל אשר יזונו עובדי אילי' אשר מעולם לכולם יוצא להם מקום לטעות בריו' ה"ה יהודים' ובגמטריאות חללס יולקחת מהם ראה עזר וסדך על עשותיהם הוסיפיהם' אשר כרו להם אלהים חדשים' אורכי אשמי' עבדים עבדי דוט ועשו בהוהים' הפגורים כמי' הדמיות נלוים במשגלות ועקמים' ככלים אורלים וטפסים' כי הבה לטווא ענינו לא יזנעו מרשעים אור'ם מוארת נפעויו לקח' עיניהם ולטמטס להם להראות להם פתח לבאח' פחת' מעט דכס קף על פיה עשוו כנפשת' דרוך אליה כמהר כפור אל פח ופחת' ולא ידע כי יפאס שם נששים ועקרבים ופחת' ובאשר קדם כם' ה' והעיד על זאת' כונו הפגנו לשנוו כמ' ג' למוכר גדול מספר הקחות' י' ע"ס יוכן עווד מזה כמ' ע"ס ה' והם הם כדרי חו' ל' בתלמוד' וכן כתוב כי יסרים דרכי' גדוקים ילכו כם ומו' עיט יכלול כם'

ואפילו אמות הקדושות שעבדו לאלהים ודבצית אליהם' כענין שמכאח' כתוב כמ' ה' על הרומיים השנים' סהיו להם שלשים אלף כפרושי עבדות ותפלות' וכן עוד הוט' בקת' אי' הודו בעמא' י' את כולם יסא רוח קקר לחיות להם חסאות שוי' ודודים' לקיים וסכר רבוי ותפנותיהם' על פיה שיינא' כמ' ה' מרובי פגוס אורות אלהיות' חלכות' ופילגסי' חס' א' ועולמות אין מספר' ויגלו עניהם בו יקחו להם חסם ריוו ואין וסכר לנעבדים' כדכה תאחרון לקום אלוהיה די בויא וקרא לא עבדו ון חסות סחיא' לה יכו לבדי' עתה קמו וסכר השכל בלא חיותו בחולתכם' ודעו כי לא החכהה שלם בלחכם ב' שואר' א' אהנו אתה הוררים' (חכלל מאיכס יהודים וכ"ה האיות הכה יפאתם מכלל בני ברית' ולכלל דת עם ואוהה אחרת לא באתם רק יום כפכי עמכם' זה העם לא היה יגפסו לא חיה) ליה אונכם מאמינים כך' בלא חרפת' שאלתכם חסוב אל איקוב' לתוודעו ופאתם עבדך האוונה' אשר יר' חס ואובותי' ואשר גדלתם כמ' ועוודכס על פוקינים' זהיתה שמה כפיהם כויה אלמים שנה' כלי עורר וטוען כום סכל' ולא כרו אותה וולכס' כאלש' בריתם אתם חדשים מקרוב' (אשר בדם ע' ל' וירכשם נ' ככל רע' ע"ן הארור ויוסכרו כרסיה' הוועכ' ער' כווא' פ' ה' הלא כתוב הדר הוא נוח עליכם' הקימו בני' אלהיו ויהיה לא אלהים וגו' י' פיעווב ונודרים קייס' אף כי השיאכם וזון לקכם' לחנות לכם כוודות

נעבדים

(ג) וידעו שפסחם תחיל על מה שאמרו
 מאמינים בתלת (ד) ובאמת היינו מתיראים
 לכפשינו מפניכם • אשר אנו רואים גודל המרות
 אף ממכם עלינו • ממש עד פערמות •
 אבל

אשר לא יכלו העים ודים • לא יקיימם אבל • אבל יפתרם
 ישבם וינפסם כמדר כלל יזרים • אנה תולכו שרפתכם •
 התולכו לכות ועורמיכם כבד בוגדים שלואים ובלואים
 פרומים כחפשי תועבותיכם • הכוה תחשבו למחזו קן בעיני
 הכומרים • שלא שמענו מהם שעולם כדבריכם (ומדרי א"ג
 שלהם • יש להביא כמה ראיות לסתור • אלא שאין זה האקוש

להתווכח עמהם • שאין לנו עסק פה עם וולתכם) גם אתם לא הדרתם לנו • שאמנם האמינים כמותם בזה צדיק האלהות •
 כי זה שיימם נריכים לבלד היטב • כפרטות ואשר טיפ כנוגדים עמם כמות רבות מאל • שלוקופ הרכה כיפודי אמונתם •
 והיה מהנודק לגלות דעתכם באיזה מהן אתם כומרים • ואם נעזא בקבתם מאמיני השלוש • הם אינם חוזהים של המעשה
 לפי דעת קנת מחכמינו אך לפי דעתנו שבוש הכומרים הוא • שלא ירדו לסוף דעת רבם • לא הבינו עצמנו • על כן מסדוק
 בזה שלא עשה על לבנו ולא בא בחשבתו מעולם • כאשר הרכה ידים מוכיחות יש לברר זה יקן שאין כאן מקומו • ומה לנו
 להכנס בתגר שאינו שלנו וזאינס תבסקין זאת מידינו • אין אשריותם עלינו • אם ישאלוני אשפטי נדק ויבקשוני על
 זאת • לא אמנע שספק לבם להגיד להם מה פזרי נבדר זה • לא אכמיד תסת למוני האמת כאשר עם לבני • להועילם • ג' אם
 ירצו • וכאשר פחלותי תת לפנייהם דרך הישר כבוקטרם רבן מהעה • אך בקונר דברים ריש חלקן אחרים כפי • אבל זה מוטל
 עלינו • שלא לעמוד על דם אמינו • סתמתינו בעייתים • ולשום של הנלחם שלא יטבעו כבנו אולתם • כאשר כעונויהם והם לא
 יגהו חכם מזור • יש בהם פקוסים • כ' כיירו כקטר שאין לו רגלים • אצבתם לנחר זו על האר' אלימות חששים • שיש
 פושעים של לב ותבכו בנשבתם • כי תאורגו • וירענו שנפשבם האבל על מה שאנחנו מאמינים בתלת • על זאת
 תאכל הארץ הנושאת עמשי אחרים ככם • וקדרו שמים מועל מלהוריד על ומטר לפרנסם כלים פלנים כמזכר • וזרוע לא
 בעשה אבל ימידו על עולם • אשר שלתם יד לטונכס בני • למרות עיני כבדו • לשפות ענן ה' דברים אשר לא כן • העל אלה לא
 נתאבדו ודאי בעשה חסרם בני תאורמים כועק ונקרא קבל (על קולר בני אדם שהלכו לנער שיר התאורמים) לא לנו בני
 לשון הגדול הישולל בגנים יופני גוה תככה נפשו כופתרים • וכי מה לנו בתלת או בארבע (שלא שאלונו ימה אכפ
 לנו והרע לא ירעו אותנו • גם היטב אין אותם) עד כל חרבה רגלים לסקר • וכבר שתינו כום תמחזין עליכם הנותרים כפי
 הפקר יתאיינו מה שתרנו אנו אין לנו אלא אל סי אחד בלי שתוף כל פיקר • איתנו דברי אליהם חיים • מה שאיור בתור
 ודברי הנביאים פה אחד • והוא באחד ועי יביכנו • ועמנו ירופת אבותינו • ובגדנו הסכתת כחמי עולם • על פי עדות השכל
 העכשי באדם אשר עשהו האלהים ישר והאמת עד לעצמו (לא ייקוהו דמיונות • לא יסנוהו שלחות ורעיונות) כי לא שקר
 נפלו אבותינו • אתם יצאתם לדון בדבר המדע שלא שמעה אונכו של הר סיני • ולא הנידוהו לנו אבותינו ורוביתנו ולא שטרנו
 שכלנו • עליכם הראיה • ואין עמנו פניכם • להכריע אחרים באורחותיכם העקשים • בלי שום יסוד סכלי • ולהוציא הרכי •
 היוותקים כמות שאין בה דומי • מחוקתם תורתם ואמונתם • להמיד כבודם בלא יועיל קיא תסת יוכי • אשר על כניאם הכעס
 דבר אמת חפי בתבכם • פייסם ענה ככם • באיור אלינו • (ד) ובאמת היינו מתיראים לגפשונו כפניכם • כן דברתם
 יפה אמרתם • בזה היה הדין עמכם • ככה חייב מוטל עליכם • לקיים מה שהבטיחנו אל אמת בתורתו הקדושה • ויוראכם
 משתכם יהיה על כל שית הארץ • א' כ' מן הדין והראוי להיות איותנו מועלת על שית היער כמזכר • ועל מה זה עשה דברתם
 שול בני אדם ועליכם ויוראם שלתם מעל פניכם • מי שלם פרא אדם חפשי • לבעוט באדם אויטי • ולמרוד בבעל ככל אלה
 אכפר הוין האנושי • אין זה די אם למען נמות אותנו בא האלהים • להידי כלבים עוי נפש חקסורם • לשפות כבו למרוץ
 לשונם ככנודו • למען דעת את אשר בלבכנו • היסגנו אוהבם אה' א' ככל נפשו • גם סתאיינו ריו • להקניא אותנו בלא עם •
 הן אתם כמדים (ועמרים) זה העם לא היה • בניו ככל להכעיסנו • על מי ואשר וקרא זה כי אם עליכם • שאינכם עם כלל
 ועשיתם עמכם גוי ככל ולא קמם • ואינכם נוטים למדי • ה אבל מה נעשה שבכל התורה הישנה וכל הגבאים

ה) אכל מה כעשה שכל התורה הישנה וכל
 הכביאים מלמדן אותנו שכן הוא האמתי והוא
 זה בראשית ברא אלהים ובזוהר ב תרין גנן
 וחד דאחד לון מאי קריידי . אלל תלת לדין
 אינון עלילין קדישאן אחידין דא ברא כדא ואינון
 כללא דאורייתא . ולין פתחין פתחא כו' ועוד
 צי"ת איקרי וכו' וצ"כ שירותא דאורייתא כו'
 דאיהו שמא קדישא דחלת קשרין דמהמכותא ע"ס
 עוד בפסוק ורוח אלהים מרחפת ע"פ המים •

ואם

מירא המקום עליו . הלא הוא בר"ם שמיני (לו"ה) והלא למנוי רי' אור"ב תרין גנן וחד דאחד לון מאי קריידי . אלא
 חד לשמא וחד לארעא . וקב"ה אחד לון . ד"א אמר ג' נהדין (ס"א צרדין) עלאין קרישין דאיהו כחדא כו'
 והא אתמר דאורייתא כלא שמא קדישא עלאה . ובגין ראייה שמא קדישא פתחת בבית כו' . הנה ויפתח
 תורתכם למען . כי שבעת ארבעות הלמן . יומנו יבוא רקב כעמיכם . בכל מקום שפרו היינון תפוחין בלן . שכבר
 השיב ר"י בספרות נזיר הביני . שהיא למנו על הקב"ה שאזנו ביום ואין . ר"ל סהו מעיניו ונשמיס . לומר סהו מושל
 מעלה ומטה . ואין בזה דנוס כמא תקראות מעיניו אמת זה . וכימוד ככתוב לך ה' הנדלה גנו' כי כל כשמיס ובארץ גנו'
 ואתה תשיב את כולם . וכמו שאין לכם סייע להכתכם . יודכריה' שתאלה כאחד . כך לא יושלו לכם דכרי ר"א יעד על
 דעו שלא בא כחולק . אלא כיוסף לקח טוב . שארצ' כהרין (ואתם כהרתם לכם נוספת ס"א צרדין) ואין בש טעם . כי
 צרדין . אינם טעם בלבד . כי ארבע רמות היו אז שש קמות . לכן הנוסח דראון איקר . ואולי כ"ל כהרין . אך כיון שהיא
 כהרין או כהרין או לדין . הכונה בהם על שלש מדרגות עליונות הלא הם חסד דין רחמים . הידועים בשלש קוין באין הקדוש
 ונודעים ג' כ' ביאן איתא לתוך . והיינו דאיין כדא (לא רא ברא כחדא כלמן הפתקתם המווספת) ע"י הק"כ כה שמיידם
 כ' אר . ע"י הארצו והשם צנו בהם וקשרם יחד . כמו שאזנו כשמיס ובארץ . קדא אליהם יעמדו יתנו . וסוף דכבר שמיס
 כ' אר קדישא בתלת קשרי מהיעומתא . שכוה"ל הוא יעלה מוכן בהם וקשרם יחד כאומר . שלא תהא מדה אמת מהם לבריה
 מולטת ומועלת בעולם . בלי שתוף מדה ארצת וולתה . כי או לא היה העולם אתקיים . ועד"ש האלהים שתוף הקב"ה מדת
 דקיום כדת דין וברא העולם . שאי אפשר לו להצננה לא כדן בלבד . גם לא כדן לבדו . אף לא כדאמיס לבד . אך ראה
 כי טוב שיהיו כלולים כאחד להכנת העולם . שלא יתכן באופן אחר . לפי טעם הרכבתם (ולסווא"ג כ' מדעת האומרים שתי
 דמויות אחד טוב ואחד רע . לא הכל ואל ארצ נמשך לפי רצונו יעלה וכמ"ה יוצר אור וגו' וברא רע אפי' עשה כל אלה)
 אבל הוא בורא הכל יתניא הכל . ימיד ארצית בלי שתוף . ואם עשה לו משכן כדמות שלם הללו . לא בהם בלבד כי כשמיסאין
 כ' אר ובארץ הכנס תגליו . והארץ היורה חכבורו ואל כל הארץ כבורו . וקדש ה' כונו ידיו . ואם נתן תכסול בפני תושבי לב
 צ"ס שמא קדישא בתלת קשרי מהיעומתא . הלא תשובתכם כדרכם . שאמר ג' כ' דאורייתא כולה שמא קדישא . ודי בזה
 ל' שמו תכם . והביטו ואלו כדף סווא"ג (לו"ה) והביטו עוד ארצת הכנינו בכוכב הוזהר . והנה גלותי היום חרפת טענתכם
 בתלת קשרי מהיעומתא . ויחסיבם עוד דברים בנו בעיקר לתלת קשרי (מומונה כסולב"א שלמו ועיין אר"ר בדר"א) שאין כדאי
 למסרש אלא לבעלי כפם . לא לאדם כליעל . ולכ תשובו לתקן אלוה העל . תכירו מנספס . ודי כונו . אך שיהא לפי מכות
 שכונינו . ולפי הכנתו היורה בכוכב הוזהר . היא זה וכל כיוצא בו . אינו מוספד עליו כל המורה כיסוד איוונתו כענין
 הארצות . כי כל רמזים כאלה הם כדמות שופי יחד כן . ולא כגננס המאיל העלין היסיד הקדשן שהאילו הכל לכבוד .
 אלא תפאר ולא תצטרך בתקוין מדעתו ונאותו (שם כליו ולבושו וקוטנו . בהם הוא מתנהג להנאות על ידיהם למושל חסדו

למדים אהבם שכ"ה האמת . והוא זה בראשית ברא
 אלהים . ובזוהר תרין גנן וחד ב' . תלת דכרי סי
 כסלים . כיב יזולת . תדכרו כדאר עתק בלמן דכפ (לא
 כאור לגדים . שפת שקר . אף כי לבלל שפת יגד) שכל
 דהתורה מלמדן על זה . ומביאין עוד אשר זה לשון הוזהר
 וכבר אמרת למעלה . מדכרי ס"ה אין אנו מוסיבים לקבל
 אם לא כדכ"ס . מפני שלא ידעונו אבותינו . ואין ארציותו
 עלינו . אך מ"ו למוניאבס שלק אי אפשר . שלא תאמרו
 בלבבכם ידיו רמא רמא על אובינו שמו"ד לפה . אולי
 מוצנעם שאין אנו בקיאין בענינה הרמזין . בהעתקת למן
 הוזהר . אינכם ידעונו מקומו של מאמר הלו . ואם לא בייכס

דמיון דמיון והשפיעו. לפי ההנהגה יצורו) אין עוד תלכו
 ככתוב. ויבורש גם כס' ה' כביאור גמור ככו' ל' וכן עוד
 בעקבות אין ויבורש בוהר ובתקובץ יחזכר שיטב שמי ירו
 של עולם. אין לומר שום דמיון כזה ודיוקן וחדה. ועד
 שאלה טפסים חספסים בדימויות. להביא וס' ה' ראה על
 ומה אלה של פרזופים טיין כי תלתא. נאז וראו מה מדרש
 הוהר מבורש (ז"ב) ב' תרין אינון כו' ובתיקונים (ת"א)
 בראשית ברא שתי כו'. וכן עוד (כתב"א) הוהר מבורש הביטו
 לראות. מדרש תלת בראשית ברא שית. וזה יבורש בוהר
 ובתיקובץ כמה מקומות. א"כ שמה תאמר שבי פרזופין
 (טיין) יתמכר עוד כד"ל דו פרזופין בברא) או שית
 קטרו חזויטין. ומה ראיתם להחליט בקורי עכבים. ולעשות
 לבס שם בשלש. שאל זה מדרש בתיקון ק"ח (ע"ב) בעד
 (מט"ט ע"ד טו"ר) והאי עכד ביה מרביין מסטרא דטוב
 מרככות דסטרא דרע. עלייהו איתמר ולא בעריות בשלשה
 בו ועיינו עוד בתקון ב"ס (זה"ב) וכו' דאינון עריות תלש
 עלייהו איתמר בקון ולא בעריות בשלשה. והואיל ברא שם

ו) ואסכדצריהם שרק אל אחד למה לא אמר משא
 ורוח ה' או ורוח אל' אלא לרמוז תלת פרזופים
 ז) ובאמת כמו שאלתם אומרים שרק אל אחד. כי
 אף התלת פרזופין כולו אחד. ח) ועל כרחק
 אכחנו זריבין להאמין שבה יש פרזופים. כי באם
 שיהיו אלקים לא הראה כחו וגדולתו בצריאת
 העולם. הי' לקרותו וכח אלקים מה ורוח אל
 להורות על הכל'גם צם' הוהר עיין מ' שעלזה
 עוד בפסוק ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו
 כדמותנו. ופי' בתלמוד במס' ע"ו. מה שהשיב
 לאפי' קורום כו' כל מקום שפקרו המינין חסובתן
 בצדן. נעשה אדם ויברא א"ל האדם כו' ע"ש
 ט) ומה שרצה התלמוד להראות מזה שאין
 פרזופים צה'. אומרים אכחנו שטעות גמור הוא

כי

שבה מודיעהו. לכן נש' אתה רודפים ולהוים אחד בולטום של עריות. ונב' מ' שאלת וזכר' ומה' אהר' למסוי' תבוא
 עליכם. הרי תלקם מכת מדיים. על פים ה' והש' ע' ו) ואם כדבריהם. למה לא ורוח ח'. דברי רוח הם. אין
 מהגורך להשיב עליהם. כי מי יענה כס' להשיב על כל שאלת טעות. ונתן כדי דבור הנכסות מדרים דברי' כ' בעצמכם בלא חרש
 ז) ובאמת כמו שאחת אומרים בו'. אין אחד הוהר בלוש. ומה לכס עוד שוטים. מה לכס למדש דבר וידעכם מה שזכרת
 ולדיעתם באבותיכם וברבותיכם בגדלו ישראל בועשים. והנה אתם מוששים כעורים קיר ונצפנים והגנים ואיכם יודעים
 מה אתם מוצפנים. לא איתם לאלוהות הרבה אלא מקומות יבא דעבירה שאריו אתם להוטים (כדבר הוהר כזכר) על כן
 אתם חוקשין שטובות רבים ולהר הרבה. תאריכו לטון תאבדו ריק עתה ורעות רוח. משבתם להרבות בחילות ראיות ואת
 כולם יט' רוח. ח) וע' צריבין להאמין. יגיעת כשר הוא. לענות על כל דברי תהו. איזה רוח שקר עבר עליכם
 להכריח אתכם. בעיקר שאין כופה וזכרית. בשום של טעם נרתי. הי' טעם בריר שלמות לא דעת ולא תבונה רק לטון
 פרוק. י' אין קן לדברי רוח. אין זה אלא שפאש עד אשר לא כדת אין אופ' רק אש היצר תשילכם מקרים. ומה שהעיתם
 צריכם כדו' ל'. כי אצרתם ט) ש' בתלמוד בו' (ואחר שהוהר בכו' ע"ו. רוח שקר דובר כס' כי אינו ט' כלל. אלא
 כפאל' ו' וס' שאין כוה כפוקתא. ו' מורה על שקריותם ופסויותם. פתיות בל ידעה מה) ושערת גמור הוא בו'. הרי זו
 מושפ' כלפי שמיא. להיות מורים על פי' ב' ד'. האם דבר שפתים נחמתי. ונכסיפתכם ונכסיפתכם כבר הראיתם טעות ושל
 בעל התלמוד. שכל בית ישראל נשפן עליי. וכי בשביל שבא סס אליהם בתורה כדמות לטון רבים. ומה על פרזופים. ואף
 לפי דעתכם כסילים. הלא מועט רבים שמים. ענין לכס יותר. תפסת מרובה לא תפסת. זה כלל יורה בוכל בעל שכל יועד
 א"כ מה טעם הוללים. כמה שכתוב אצל משה רע' ואתה תהיה לו לאלהים. האם גם הוא היו לו שלשה פרזופים. וכן הדין
 בקרא אליהם בהרבה מקומות בת' ד'. א"כ הלא גם הוא בעל שלשה פרזופים. וככה כל איש ישראל בכלל. שסתם יזכרם
 משלה הוהר אליהם. כש' ה' אני איתרתי אליהם אתם. היה בל אחד מהם בעל שלשת פרזופים. הרי לפי דברי כסילות
 שלכם אין קן ואין מבורחין תכלית לרבוני אלוהות אלכם. מכאן תדעו שאתם אוילים. כואלים מכל מי מדבר. ואם יש כס'
 אוהבי מדע ואוהבי נפש. ילכו ויעיינו בפסרי האלהים. תעזאו דברים נכבדים למדין ג' בבית הקדוש שלנו. תוכלו לראות

(אס יש לכם פנינים) כזה דברים חזירים אמרי כועס כמעדים
 שבו וככפופים. ואתם הראיכם לכל קלונכם. להעלות
 סמורנכם על גליונכם. ולא יראתם לזר במלאכי אלהים.
 נכמתם כעוי נפש סופופים. הנכם ודאי בעלי שלמה פרופוס
 פניכם דומים לכלבים. ראשיכם לאתנות בשר סמורים
 במרכס. וזרות סופופים חיונים. כזיה סטופופים. הכה שלמה
 רזופופים. ליטא אקרינא. פרדים פראים. נקשים שרפים
 טורפים בארסכל הקרב בארבע אמות טורפים. אינעית
 איטא. התנשות קא'ת (קיא'נו' אה) האנפים. ליטא
 דביעאה. השולד והעכבר והנצי'ים. למיכה וזאלי ארץ
 טאופים. סתיטאה. איים גיים קופים. סתיטאה. פכשפים
 פנאפים וסקקים בקליפ'ים. טביעאה. שדן לילין רופות
 רשות וזרדפים. בכף הקלע נהפדים. וכולו איתנהו כבו
 טפשים סמנעופים מעורפים. וכתנה רבות פאם אג'ל טהם
 סמפדים וזרדפים. הימנים פרוזכיהם לגונוס טונים
 פסליפיים. הן אתם ודאי לא אדם חכם פו טחולט וטעיר
 דבה. כ. פפרופים טמונים. לפי העת והמקום וסכרת ב'א
 סבינותיכם. כאשר ידענו ראשיכם לבלוכית וכונו. בין
 יסודים ראשו חכוסה ככובע פגול וטלית פ'ג'. בין ערלים
 יש עליו כובע טחולט הנלפות לדחין חוכמת. וסאה נכרית
 אסתיו. וכתנות לילה. במקום שאין רואים אפרים רק כת
 שלו. פוטק ונכפת וטעאלית. לזכר הנרת ש'ט' ע'רי. הרי
 שלו שלמה פרופוס. לגוף אחד בלי טמה. כרוס וזלות
 אית הפכים לכמה גוונים. לבני אדם ולשדים. מורכב טשלשה
 ראשים והרבה ידיים. ונלי רגלים. אך גולט ריק מלא קונים

כי בכל מקום שכתב חלקים מרפה על פרזופים י
 יוד) וגם בזוהר כתוב חרין סינון. ומד ראשחה
 בהו. וסינון חלת. וכד הוו חלת סינון חד. וזו
 במראש שם שהקב"ה נמלך במלאכים אס לברוא
 את האדם. (יא) זהו ג' כדבר שאין לו הדרע
 סוגלתו ודברים גדוים. כי איך אפשר זה להיות
 סתייפץ עם עבדיו. הלא ה' ברא את המלאכים
 לשרת לו. כמ' שדוד המלך פושה מלאכיו רוחות
 וגו'. עוד ויאמר ה' חלקים הן האדם היה כאחד
 זממו. ואס לא היו חלת פרזופים. ה' לכתוב
 רק ויאמר ה' וגו' ולמה חלקים. אלא מורה על
 פרזופים. עוד פסוק וירד ה' לראות את העיר
 ואת המנדל וגו'. הבה נרדה ונבנה שם טפחם
 וגו'. למי אמר זאת. ואין לומר למלאכים. הלא
 הם עבדיו. היה להם לומר שהם צעלמם ירדו
 ויבנו שפתם. אלא להפרזופים שזו אמר כן. עוד
 והנה שלשה חכמים נכזים עליו. יש לשאול נגד
 מירץ לבררה. כגד שלמה. ונגד מי השהחווה.
 נגד שלשה. עוד ויאמר אס כל מלאכיהן צעינך
 מה זו שלשה ראה. ולאחד אמר. אלא חלת
 פרזופים דסינון חד. וזהם אומרים שזה קאי
 אמלאכים

וכנפים כלילית וזנב נסם. ונד ככ'י כאשר אזייר כסיום הספר אי' דיוות גלמטם לישען הכיר אתכם כל הנא ועמד להסחד
 חזוקכם. וזש' י) וגם בזוהר כתוב חרין סינון חד. יכבר אורנו אפי' שאין אנו חמויבים להאמין בכל עיה טכונא
 בתוב בוהר (כי מלך טלא נודע לנו תקודו וחסברו האיתיו. עוד נודי'i'
 גשור. ית' ט' כחבור מיוחד לכן כס' ד' בראיות ברורות כמאמ' ח' אינו סתננד לנו ולקבלתנו. בכך כלל. של הדרך סבארנו
 ומבואר לזודע ביכה. ויותר מזה הרבה נמצא כזוהר. גם כיוספר ארבעה וסופס וכל האחדות. וביחוד טכטעה בכ' ט' וסיין
 גם כסוף אד' ד' גם בחינת ספרה. י' ט' י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
 עקה. וכאשר הוא נודע לכל חתשיל לעיין וללאוד כפתרי הקבלה הנאונים. אכן זה וס נודות ותוארים וכלים ויאף גם זאת
 לא הזתר. ויחסם מוט מספר וטעל אפילו כנאלים. כי אס בדרך העברה יבסחית הווקבלים. ודעה לכנן נקל להעמיד
 דבר על כוריו ולהוסי' יוצר על חזונו. ויוספיק מה שאמרנו לשבין דבר עתון. דבר ולהפליים. כי לא חתן לבאר הכל ככתב
 כפי טכט הדרוש. טהוא כבוד אלהים הסתר דכ' ואין רשות לדבר כס בפנווני. רק כרעל ראשי כללים. ומבואר על נפלים
 וכן כתוב והוסכילים יבינו. ולא יבינו כל רשעים ודעת יטאוו כסילים. וזש' ט' ע' ח' ס' במרא במלאכים נמלך. (יא) וזו
 דבר שאין הדרע סובלתו. ודברים בדוים. אי לכס מורים (מלבד סתם גורים ריקנים לא ידעתם אפילו מ' ט' בוקרא י

הנה קרסה בלמה כאמרה אלה אחרי שנתבאר עליו חיובו
 ראיתי את ה' יושב על כבודו וכל צבא השמים עומד עליו
 מיטיבו ומוצאנו ויאמר מי יכתה את אשכנז ויזאר זה
 בכה וזה אומר בכה וינא הרוח ויעמוד לכני ויאמר אני
 אסתנו ונ' וחס תסול טענתכם ותאזנתכם הלזו על הנמרא
 שאי אפשר שיתיישע עם עבדיו לבי בבראש א' ביה תשנו
 כאן והלא מפורסם ביתר שאת כבודאי נעלך עם עבדיו
 אשרתיו העומדים לכני לשלם על פני תבל ארצה ומהנמשע
 לומר גם ככאן רחוק פרזוכים הכלולים בו כי כל צבא השמים
 לא יונדחו בפלגה פרזופ' כי אף יוספר נגודיו • והלך
 אלביק ומסוכי • והמה עומדים לכני לעזות שליחותו לא
 מתאמדים עמו כלל • רק עובדים השבעתם מונמו כמו כל
 בראי ימיה • נבראש ומשיה את כולם • עכ' נעלך בהם
 ומקדם היטב לעמוד על דעתם • שאכ' שזא רקוק וור הוא
 מ' ש' טכמים כנעלך במלאכים • מהם קרובים אליו הרבהמן
 צבא השמים שהם מונגשים ון המלאכים כידוע • הרי בשלו

אמלאכים • יצ' במחילה מכבודכם אין אדם
 מזיכים כלום • ואדרבה מאלן ראיה גדולה על
 הלח פרזופים • וכתבו על שתי המזוזות ועל
 המשקוף • ופ' צוהר האמי בתלת דוכתא דפסאס
 אלא כו' דחזא בפתיחיבו בהני הלח דוכתא
 מהימנותא שלימתח' כו' דחזא שמא קדישא על
 פתחא • ובסירוש מורה על הלח פתופים • בימי
 גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליהם' אלקיגו
 צבל קראנו אליו' הגידו באל לנו חס' אין פרזופים
 למה כתב אלהים • ולא אל • למה קרובים' ולא
 קרוב • ולמה כתוב כה' אלהינו • ולא כתוב
 כאלהינו' אלא כמו שאנו אומרים • שיש פרזופים
 ואף מה שאמרו בגמרא • אף אנחנו אומרים ק'
 שהוא

ונשלנו ונכטנו דברי אונתכם ככדריי נבל יזכרו כאל תהיו ולא על הסכמים תלונתכם כי על ס' ודברו אשר כפי כפי אי
 אן מה לעשות עם כפי נבל • פאנים אפילו במקרא • ולא בדרך ארץ • כי בן הונכה במלכותא דארשא • כי עש' שהלך עמכה
 יועציו • ואכילו הוא חכם מדיכאל • נשל ענה וסופו דברי עבדיו • לכן אין גדאי לטפל עמכם • עמי הארץ בוקי פרוקי • אלא
 עוד הנכם) ויזכר בכבודים • הלא כל התפארותכם כפ' ה' • וע' ס' הבנתם הפסלה בו הדונותן ליימור עליה שחיתה וכדבה
 בראתם מתאונים לפלות בירכבה • ולנה רכב אלהים רבותיה' כס דגול מרבה • והנה הוהר גם הוא מביא הדברים
 האלה שאלוהו בנמרא • בספה ברורה (מ' א' נ' א') ל' יד' א' געשה אדם ונ' • הא אוקמוהו הבריא על מלאכי השרת כר'
 וכן מביא עוד בת' א' א' כ' תמטרבו לומר • גם דברי הוהר נדוים • ואין אתם סבורים להביא ראיה מימנו נגדנו • הנה זיכרתם
 ספרכם • והעליתם חרב בידכם • והכלי ויין משענת קנה סכמה • שאתם נוטחים בו בה כפכס ונקבה • ירנך ראשי תניילם
 ויפלה חץ בנדכם • יסדר קוטי טרככם • וסופר פני עוותכם • יבוא רקב בענאיכם • על כ' נבשו והכלנו מדרכים • ובוות
 תשובה יספקת לכל דברי פועל סלכם • נכבר יעשו פהם נדי ריק הקודמים אליכם • והרבו להשיב עליהם כספדי ויכוחים שלכם
 תשובות נחמות • והתם עכברים נכבים • בהתם עלינו בטענות תואנות בלות ומטולות • תאוכים הלאה לא בלות • היעט
 עובם הלאות • והיה לאוח מיחן השענה שואת • והנה גם בפסוק והנה שלפה אנשים נזבים עלי • פפרטו ר' על המלאכים
 עובאל בבריאל רפאל • ינאל אנשים עורים נזבים יסאידה • (ב' • אין אהם מבינים בלום כו' והנה גם צוהר מנצח
 בסתרי תורה סבוהר וירא • ופברעו על המלאכים • הרי אתם כפי אתם חרביקים געה אתם נופשים • כשור אל טכס יובל הנכם
 הולכים סכבים יעד ומי פתים • התלכו בתוכים כותי עולם כנבל אשת • והנכם מתכבים בטלית שאינה שלכם ופוש'
 מנהג רשת • יקרועה ובלואה והנה הכנ הצל ורשות רוח כי למרסה גם לבשות • אם אומנם יש ככל אלה גם המרים נבזים הם
 לנדקיים חכמים האיחיים ולמשלילים נאומים ודושים • הנה לכבונים • אבל לא יושם כום ונד בהך סוד • אף כי כלי יק' עש'
 אפגים • ואין להאכיל עבדים • למורי יער הכוברים בחשפה ונקושים בנואה ובאומנים • כותים באפגים • ובו די תשובה
 יוספקת לכל הדברים יעשים • תאפסע עמל ורעיון רוח במקריכם • נבבר רחוק רבי לנכים • יונישו לדיק ככה חס לרית
 מכס' • הכל ודיק יעוורו דברים הטפלים וכמולים בלי תוספת עש' ומדוט תכלין כל פיקר • ולרוח אורי גואש שטאכת
 כסכין מקדוה כגומים וסאתם למימוש • הנה תשקנו לקיות • קחום בעיניכם ונדד פניכם נבזים • הלא על זה קאמר אף

תפסם יותר למה תפסו • ועד שאתם עוסקים בדברים
 בטלים • ודברים הכל שים בו טעם • כענין הורגם שם לאיש
 לבנו ועצמו כבית הורגם למרוס • לכו דרוש מעל ספרי
 שאלהיים מקבלי התורה העורים אותה ואשרים • סכר
 כאורכו דברים רבים כולם כאחד טובים מתייטבים על
 הלב • בדרך נגלה וכסתר • יש ויש אצו לשם ברוסון
 להאביל דעבים • ולהרוג צואים לדבריה דיוסתר • מי
 בחכמה שתוכני האותי יודע פשר דבר הלא לאלהים סותר
 אוסם מש ע'ג'תן הכתוב וד' המטיר • וכן ואל משה
 אמר עלה אל ה' כבאן הראו סכלות עמו • ובלו שין להם
 ידוע במקרא לנזרי • כי הלא כיה מקראות עדיא חנוכים
 טכן דרך לשון הקודש ככתובים רבים • גם כהדיוטות
 שיוכרים בעד עמוס • כענין שכתוב כמי לוך האוכה •
 אכיס אוור ועבדי אלוכיס • וכן דוד אמר קחו עמכם את

שכרי אלוכיס וזולת • אלא שמתשי קרא הכי • ואם יסכן להרויט לסתתום בשרביטו של מלך • כיה האופן להראות תפארת
 גדולתו יעאכ' ו'כא הלא למלך הכבוד • מש ע'שמוע כו' יד' בוורה כו' על כל הדברים יעשים יכבר השיכונו למעלה בדברים
 הדיוטבים מתקבלים למסבילים וכסעשים • הלא דברי רוח אתם וורעים יוקוים תקורו את ה' אתם קובעים • לחכות עליו
 דברים אשר לא כן בדברי הוורה אתם מתעצפים וכי מה ענין גוונים וכעיסו' סאינס כאורים כעמות האלה הכראו בא' ס'
 כונו סככות כמיוסם בהתלת ספר הוורה וראיצו פה ע' בראשית טעם השחיל לנגשו טורס סכות האלמות כסוד סיוסכל של
 בילוי האלילות אמר בזה ל' • בריש חורמנות דמלאכ נפיק גו סתים דסתמו מרוח דא' ס' כו' • לא חוור ולא אוכס
 לא סומק ולא ירוק ולא נוון • בלל • בד מרר משיחו • עבר גונוין לאנורה • ע'כ' האמרים כידותיו יתעלש • לטנין
 תלת פרופים • וכי מי לא ידע שהודות והספירות נגדרות בשלשה קוין מד' ר' שסם כסוד קוור סמוק ירוק • זה לא כעלם וכל
 שתתיל' לביט כבור סכות האותי • ס' הלא על כל נדויותיה • וכן כל ספרי מקובלים אלסיים אופיים אלמו • ככראש יוד
 לכל סתם ספר יהוש • אבל לפרופים אין דברים הללו נוגעים • והם ככללים ג' טו' בחכמה ובחבונה וברעת' עפ' ה'
 דת אדאי • כשרטס העליון • והם ככללים כסוד דין רחמים • וכן עוד ככה' • ואם כדעת מוטיס • הנס לא שלשה פרופים כלכד
 אלא שלשה פעם שלשה פרופים • יעוד כה עשיריה • אבל לא יספוק סכיל בתבונה • כיה אם בהתגלות לבו • מי עוד כסוד ה'
 הכלול כפסוק היסוד • אלסן דו רוח אלסין קדושין כיה • וכתבאר כס' ה' במקומות הרבה כפס' מוכיס • לא ראי זה כראי וס' •
 זליטריס סודו • תועבת ה' כונו לאי יומא אפילו כנגלה רגלו וידו • וכבר פעי' כקו הודס על זאת' ו' לא אתיהיב לחכימי
 עלינוין דירעין רוא רמאריהון • ומשתרלי ביקריה • ולא אתיהיב לחייבי עלמא' ריוו עליכס כת ש' ס' כ' כיוסד
 בלי ספק • כיה אתם סמוסוס להשגכ כוככרי' ס' הספתי הקבלה • אין וולתכס כיה • והודיעכס כיה לריק כל יגעכס • וכי
 מו הסטיכי עלמא יתיר וכס גלוי כיוס סיה' דלא ירעי ולא חיישי ליקרא דמריהון • ואינון וכאי קשומ ריבחוון רוא
 דמטהינותא עלאת • להו אתיהיב לפנרע ולאסתכלא • בגין דלא סטאן לימינא ורשמאלא ע'כ' • ועתה אתם
 כולכס מכאפיים • עגרת כונדיס כויה טוסיס • יתפארן עלינו • שאתם יודעים יותר כסודות האווכה • הלא אתם ילדי פעם
 ורע שקר ספק אל הכודים • על ס' אתם כועדים • ויענין קדויות הוורה (ה'א') ו' ל' ח' הווא דלא אורחיה כרוין
 דאורייתא וחדש מלין דלא ירע על כורייהון כרקיאות כלה ההיא סלקא ונפיק לגבי חהיא סלה איש חמוכות
 לשון שקר מנוקבא רתה' כו' ועביר בה רקינא דשווא דאקרי תוהו • כיון דחא רקינא דשווא קאים • נפקת
 מיר אשת וגוים כו' וק' שלת כמה אלפין ורבבן • ועל דא כ' בי' תוי מושי העין כתבלי חשווא כו' לחווי טפ

עלמא

עבדי אלוכיס וזולת • אלא שמתשי קרא הכי • ואם יסכן להרויט לסתתום בשרביטו של מלך • כיה האופן להראות תפארת
 גדולתו יעאכ' ו'כא הלא למלך הכבוד • מש ע'שמוע כו' יד' בוורה כו' על כל הדברים יעשים יכבר השיכונו למעלה בדברים
 הדיוטבים מתקבלים למסבילים וכסעשים • הלא דברי רוח אתם וורעים יוקוים תקורו את ה' אתם קובעים • לחכות עליו
 דברים אשר לא כן בדברי הוורה אתם מתעצפים וכי מה ענין גוונים וכעיסו' סאינס כאורים כעמות האלה הכראו בא' ס'
 כונו סככות כמיוסם בהתלת ספר הוורה וראיצו פה ע' בראשית טעם השחיל לנגשו טורס סכות האלמות כסוד סיוסכל של
 בילוי האלילות אמר בזה ל' • בריש חורמנות דמלאכ נפיק גו סתים דסתמו מרוח דא' ס' כו' • לא חוור ולא אוכס
 לא סומק ולא ירוק ולא נוון • בלל • בד מרר משיחו • עבר גונוין לאנורה • ע'כ' האמרים כידותיו יתעלש • לטנין
 תלת פרופים • וכי מי לא ידע שהודות והספירות נגדרות בשלשה קוין מד' ר' שסם כסוד קוור סמוק ירוק • זה לא כעלם וכל
 שתתיל' לביט כבור סכות האותי • ס' הלא על כל נדויותיה • וכן כל ספרי מקובלים אלסיים אופיים אלמו • ככראש יוד
 לכל סתם ספר יהוש • אבל לפרופים אין דברים הללו נוגעים • והם ככללים ג' טו' בחכמה ובחבונה וברעת' עפ' ה'
 דת אדאי • כשרטס העליון • והם ככללים כסוד דין רחמים • וכן עוד ככה' • ואם כדעת מוטיס • הנס לא שלשה פרופים כלכד
 אלא שלשה פעם שלשה פרופים • יעוד כה עשיריה • אבל לא יספוק סכיל בתבונה • כיה אם בהתגלות לבו • מי עוד כסוד ה'
 הכלול כפסוק היסוד • אלסן דו רוח אלסין קדושין כיה • וכתבאר כס' ה' במקומות הרבה כפס' מוכיס • לא ראי זה כראי וס' •
 זליטריס סודו • תועבת ה' כונו לאי יומא אפילו כנגלה רגלו וידו • וכבר פעי' כקו הודס על זאת' ו' לא אתיהיב לחכימי
 עלינוין דירעין רוא רמאריהון • ומשתרלי ביקריה • ולא אתיהיב לחייבי עלמא' ריוו עליכס כת ש' ס' כ' כיוסד
 בלי ספק • כיה אתם סמוסוס להשגכ כוככרי' ס' הספתי הקבלה • אין וולתכס כיה • והודיעכס כיה לריק כל יגעכס • וכי
 מו הסטיכי עלמא יתיר וכס גלוי כיוס סיה' דלא ירעי ולא חיישי ליקרא דמריהון • ואינון וכאי קשומ ריבחוון רוא
 דמטהינותא עלאת • להו אתיהיב לפנרע ולאסתכלא • בגין דלא סטאן לימינא ורשמאלא ע'כ' • ועתה אתם
 כולכס מכאפיים • עגרת כונדיס כויה טוסיס • יתפארן עלינו • שאתם יודעים יותר כסודות האווכה • הלא אתם ילדי פעם
 ורע שקר ספק אל הכודים • על ס' אתם כועדים • ויענין קדויות הוורה (ה'א') ו' ל' ח' הווא דלא אורחיה כרוין
 דאורייתא וחדש מלין דלא ירע על כורייהון כרקיאות כלה ההיא סלקא ונפיק לגבי חהיא סלה איש חמוכות
 לשון שקר מנוקבא רתה' כו' ועביר בה רקינא דשווא דאקרי תוהו • כיון דחא רקינא דשווא קאים • נפקת
 מיר אשת וגוים כו' וק' שלת כמה אלפין ורבבן • ועל דא כ' בי' תוי מושי העין כתבלי חשווא כו' לחווי טפ

לקטלא

לקטלא בני נשא ועל רא כי רבים חללים הפילה כו'
 באן גרים רא ת"ח רלא מטי הוראה וסורה רחמנא
 לשזון . אר"ש לחברייא במעווא מנייכו לא תיפקון
 מפומיכו בלה דאורייתא רלא ידעתון ולא שמעתון
 טאילנא רברבא בקריאות . בנין רלא תהווין גרמין
 להווא חטאה לקטלא אוכלוסין רבני נשא למנא
 פתחו בולחו ואכרו רחסנא לשזון וע"פ פקודי(לד"ה)
 עה"פ סוד ה' ליראיו . ונכהה רבות עמו בכפר הקדוש
 ההוא . ועיין הגד"ק קרוב לסוכו מלין אלין לא אחמסרו
 מלא למארי מדין כו' כי ישראל רבבי ח' ויעוין גמ"ע
 עוד מייכו בכפר תורת הקבאית(לע"ה) גסון פ"ה פ"ה כשא

טז) עלמא לא אחברי אלא בנינהון דישראל ין)
 אברהם יצחק ויעקב . מורה על תלמי פרנאסים .
 וגם אם לא היה אלא חד . כמו שאתם אומרים .
 י"ח) היה דיו לומר אלפי אברהם יצחק ויעקב .
 אלא מורה על ג' אלוהות . יע) וכמו שאברהם
 יצחק ויעקב האמינו בה' אחד . ואע"פ שהיו
 מחולקין במראה ובקומה כן אלפים אע"פ שהוא
 א"מ"מ צתלת ד) גם' יהושע' לא חוכלו לעבוד
 כי אלפים קדושים הוא . וקשה מדוע לא יוכלו
 לעבוד

וכבר זכרנו ג' כ' סבת התעושים שותי המים העלזים עוקור משפת מטעם ס"ה . וכן הוא דבר ראוי מושכל . שכן הדין
 לכל הקרב אל היכל הנוהך לבוש בגדים נאים . וכל נוסף מלוכלך בנאות רותחת . בודאי מושמין לו עיניו ומטעמין לבו .
 עד ילכד כסף וכפל אל המס . יתעבדו בלונותיו ויטבלוהו בשפת . וסנה אכנסו מוקבליסדור אחר דור עד משה מיכיו ואת
 קאתם תרבות אטמים חטאים לבנות במה לעמכם בדיתם לכם אינוכה קדשה . משיכסה . מווי באה לכם קבלה הואת סדשה
 כי אם מילאכי קבלה אשר מתכם אנושה . שורש פורה ראש ולענה ע"ך סר"ה כנאף . בלות נפשו טאף . וישיעו כתן בראשי
 וכל כת שדין דילתון . אך כן יאמרם כספ"ה טז) ועלמא לא אחברי אלא בנינהון דירשאל . כוה כוקקה האמת
 בפיכם שלן מדעתכם . כי שארית ישראל ודאי כולו ורע אמת ברוכה' המה . כל רואיהם יביתם להם ורע כרך ה' יכרם
 סוד כשעשעו יתעלה . עם בגולה אשר כפר לו לנפלה . שוין קראת עליהם ויתפאר בהם יותר מכל צבא ועולה . הם אשר
 נפרסו ככסף וכנכחו כזהב בכל הנרות הרבות והרעות לא שבו מדתם . תורת אמת מוסר אבותם . הוסיפו בכל דור סיבות
 נשמירות על שמירתם . שארית הגולה על ראשה גולה . ואתם שארית עמור העובל והודור כפלגה ואנשי סדום ועמורה הכתם
 שוכים לקבלה . כיני שאלו ואבדון אתם גרושים מן האמור וביכים מזורזים מטעם פסול . כאשר נזכר ונכס באו ונשערו .
 וכתביר כבדור שאין אחריו ברור . שאתם פסולים לבוא בקהל הגולה (העל זה קרה לכם . כעמון זנואב . ככתוב ירו כרש נר
 על כל מחמדינו' אשר נותת לא יבואו בקהל לך . ככה יבאתם בני ונזנים לאבד ספריו מחמדינו . השמיעידם אתכם מן
 האדמה . לא לנו המלחמה . כיתה' לנו זנוונותם . יושב בשמים ישחק . ואנחנו בני יצב וכראת את ישועת אלפינו(א"כ אמרו כא
 האם בשבילכם כבדא העולם . או בשביל ישראל הכשרים מלאכי' משרתיו נזושי רזונו . שמור פקודיו הישרים . ועל מה זה
 אתם מפקדים להקדיר את העולם לתומו וכוהו . על כן השיאכם ודון לבכם . לומר על' שונא וזה יתבדך . לא הוא' ונש"ט
 יז) או"י מורה על תלת . שיטא כסדא מילתא לא סריך . ועדות מלכא דעלמא למחוי לכא לא אריך . וכי מי לא ידע שאי'
 הם כסוד שלש קווי חד' ד' של האילן הקדוש עץ החיים . ובשלה נזווי קסת . הידועים במדותיו ובספירותיו השמרה יתעלה
 כבוד ודדי . כשה יתן משפטו לאור עבד . וז"ש שטעשים ית) מהאלהי הנאמר בכל אחד מהם . הלא כתוב ג' כ' לאי אברהם
 יצחק ויעקב . ושני וישלח כתך' ככה . (אלא שאתם דלים נואלים לא ידעו תורת ה' אינכם יודעים מה ששכת' ר' יודעים)
 א"כ אין מזה ראייה של כלום . שהיך דרך הכתוב . כשם מאריך פנים שקצר . וכן בדברים אחרים הרבה . אף אם לא דבר רק
 הוא כתורה . ולתת טעם בכל שינוי שמכס לא יבצר . אכן בוש' ע"י) וכמו שאי' בו' . כאן כמתקשר בפרסם סכלותם . סכנו
 ביננות חולת . כי לט' הדוערים האללים . יהיו נחנאים פרנאסים נעבדים . במספר בני אדם המאמינים בהם ועובדים
 ודי לעט וקלם מרבה להביל . ונכאי לטרופ בתשובת כסילות אהרה כואה עיניו נפש למסכול . ד) ובס' יהושע וקשר
 מדוע כו' הלא כל המצות נוכל לשמוע ולשמור . תפח רוקם . הלא כראה למוט בכס' שיכנס יבולו לשמור ולשמות
 ש' אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה . ואפילו על עשרת הדברות (שאפילו רוב או' ה' נהריש ככן) אתם עוברים כידוע
 נשפורם לכל כי הפכתם קשרת קתב התורה האלהית על פיה . ששיתם מחנות עבירות . עשירות מצות . ככל אשר השיאכם

השן לכת כשריות לבכם הרע • כודאי אתם פראים
 קוסמים שאין צורך בפשיית המצות ושמיירתם כפועל • רק
 לשמוע ולשמור בלב למען דעת איד לחיול בה' מעל • כדי

לזכור היטב למצות כנגדם לעבור עליהן למצות הסכיהן לבעול ולסתור אותן כפועל מאש (כדרך שתחן שטס בח' כלאוב
 המצות שהזכרון בהם להתנגד לעו' • ככה להכדי להכחש דא' תמונת ת' כנגדו להם) למרות כפי עליון ביד רמה בעמד וזכור
 ויין מוסרי' סס כנענע (וכמו שזכרנו) מלשונכם הרע • גם בתחלת דבריכם נגלה ערות סבלותכם • כמו' ל' בתצופת סרע דאלון
 לכן הוספתם תיבת לפי שמו • והנחתם באורו כדוד • דהיינו לשמור בלב בלבד • לא לקיים דבר • וכל האוסף גורע • כי על כן
 ג' כ' השטיטתם תיבת לפי שמו • שהוא העיקר והעובד הכבד מכל באי' עולם הכליון סרוץ שלום • שהנודד לחקונו לזרוף וללכך
 וזלקק הרע המעורב בתוכו • ולהסיר בדליו וסבינו לתכלית זה והוא הנה • שא' כתיב לידי גזרת תקון • כי אם שלידי
 מעשה האדם • האורח הבא לפועל בו • להראות אומתו וכו' מלאכתו • ויבא לזרוף כלו למעשהו • ולהשביח משיית לחבל מעשה
 ידיו למען יסתיב עושהו • ודבר ה' אמות כפי האלטיים • כי לא המדרש עיקר • אלא המעשה • והוא דבר האדם מכל אדם כי
 את הנדיק ואת הרעש ושמו האלהים ונו' ועל כל המעשה שם • וכן עוד סרין כענין המעשה • כמקוונות הרבה מוספר
 קהלת הזכמה • וכו' סתם ס' ד' הבל נשמע וגו' ואת מצותיו שמור • בי זה כל האדם • כי את כל מעשה האלהים
 יביא במשפט • ואף על כל בעל שם הסוגן צריך כפרה • וביסוד היודע שלמד • שאפילו סגנתו עולה ודון • יגדו העובדים
 כיוון ככל ספר משלי • יב פתח לדעת הכבוד ומוסר • פתח דבריו ומצוין פתיים • פעיקר הסכמה הוא • לקנות מוסר • וככה
 הואיל כהר ככל הספר • מלא ידו לה' בקיום המצות • ובו סיים כאשר באר היטב • בפרשת אשת חיל • שהזכרון כפסס ומנה
 על אודות הסמיה סגברת • עקרת הבית סמוני' הלו' • שישו ודאי • ערבת לו • ותכליתו ויהיה לווח • בשערים מעשיה •
 וכן נבנה עליה ספיר המשובח שבשמים • שהכל הולך אשר השיתו' והוא כרס היה לסלש וגו' • נתן את הכרס לנומרים
 אים יביא כפיו וגו' • כי הכרס נעשה לעברה ולשמרה • כאשר הולך בזה מותן התורה • בתפלת מעשה בראשית ויזרת
 האדם תפלת המעשה סוף המעשה • הודיע שלזורך • זה עשה את האדם והגן • והניחו בו למען יודיע סכר כפועל על ידו •
 לפיכך נתן את הארץ לבני אדם • לשמור את דרך עץ החיים ולעצות עץ פרי • עץ הסדה אשר ברבו ה' • ימן כפיו אף יס פרי
 לנדיק • מפרי פי אים תשבע לפשו כרי מעלליהם • יחבלו עבדי ה' • ישבעו ויותירו • והנה ה' ס' סתם מראים עומכם כמסויקים
 בו לא באות ולא כנגדה כי אם לנעקה • כי הוא ככל דף • מוצור ומזוכים עמוס בקיום מלות התורה • ובר' ס' שתקוין (צ"א)
 ואורייתא בלא פקודי' לאו איהי תורת ה' • ע"ס ועוד אלין דמסקין באורייתא למיה ונטרין פקודה (א' וגו' א') סרין לטון
 הסומיק סוד כענין המעשה •

ועדה קרבו סנה כפי עונכה • ורע אנאף וזכה • קרבו רודפי וזה מתורתך רחוק • הלא מפורס למה רקתסמן התורה
 היסנה ה' הלא אתם סכאתם מוסר • ולכן השלכתם דבר ה' אשרי זוכים • הלכתם כשריות לבכם כערונית עשייתם
 מאד • עברתם תורות סלפתם סוף הפרתם ברית עולם • זאת התורה אשר זוה' • ויעמידה ליעקב לקח ליסר' ברית עולם •
 ידאת ה' טורה עוונת לעד • וזפי שהוא קשה עליכם • פרקתם עולו מעל גזריכם על קבוצתכם לכה אלהים קדסים מקרוב
 דן דרך כל מרקי עול סלכות סמים • לכן הסתתם כל דברי אלהים חיים • ומכיעו כל עצמתו על כן יושב סמיה • יסמק באדכם
 הרמותם יד כעורתו ביותם דבר ה' בעלתם מוצותיו • יגע כבוא כעוה סמכם • הלא תדעו פורעי מוסר אלהים • כי
 התעיתם כנפשותיכם כהניאכם כידכם גרוף לערוף קושי ערככם • מ"ס ה' כ' • כי אליכם נוגעים דברי סמכם • נוקשתם
 באורי מיכם • אליכם ועל כיונה ככם • באור פסוק זה בלי ספק בעולם • שלא תוכלו לעמוד את ה' באות • לפי סלכס חרף
 סקר תאות הינר • ולא יהיו בוחל וזה • כי על כן תבלה כפסכם הבהמית כעבודתו • ומסתם כרבוני נעבדים • אולי כרי סאס
 אקד מה' יתקף עליכם • תסונו ככל כפי מרדו • גם כי יהיה אשד או סמים איהם טרונים כעסקיהם • שלא יוכלו לסלות ליכם
 לעיני ככריכם • אלו סמועו כמקתכם • כי טי' וכי טי' לו • אולי יסן הוא ולא יקן הסכנה לקול סועתכם • איו תלכס השלימי
 יכריע כיוכם • ואם גם הוא לו פנאי הרשע כדעיהם • לבקס רביעי • וכן לעולם ערכו לכם אלוהות • אולי תינחאו אשד

שיעשה רשונכם • גם הנכנס מריוחיס כרך עוד לדעתכם •
כי תוכלו להעביר חלק שלכם מחלוקתו אם תרנו • יהוה לא
יתנהג כסורה • ולשמות עמכם ספסילים לבחרי כשתפנו •
מאחר שנתמנה על פיהם הוקם על אנשי בליעל • על ידי
בשירתכם • ביהוי הכו בידכם • הדבר עומד פרוצנס • כח

ךא) אלא מחמת שאין אתם מאמינים צד
פרופים • לכן אין אתם עוזרים כראוי • ולזה
אמרלא תוכלו לעבוד אתה'

ועוד

כך להסירו ולהעבירו אם לא ימצא פקציונים עוד • תעשו לו ככזו וכישר בעיניכם • אם להחליפו בזולתו • או להוסיף לש
סבבים רבים כדנו • למען לא תהיה מוחלתו מוחלעת • ולשמות מוחלות זולתת • (מוחלקריא) ההנהגה מדויקת רבים שרידי
ויועלה מועטת (רעפוליק) הישעה לו הם אלהים • על כל כנים כתבבר ונודע בהכרח עמו • כי אתם קשי עורף עוי פנים
קשי לב (ולא כאבן נהיא בעלת בכל יותר מכם • כי אף אם יכליכו ככם כלפי עמליכו ויוליכו ככפי רוח למרחוק חן למסענה
הטבעי • היא כתסקתה לשוב אל מקום מנוחתה • לא תלך ארמות תלקלות • אך תבקש לה הדרך הישר יותר הקרוב האסררי
לשוב מהר אל מקומו הראשון אחר טס ביתה • ואחס כדבתם ותרתם את הארץ לניגול דרכים שמוכים ומוקלים יוכלו אתכם
כשור אל סבז ואפלה מנודם • בעוקי סאול קרויה • וע' הכתוב מוח • כי האלהים עשה את הארץ ויהוה בקפו שפנופס
רבים ועליכם אמור עשן הכסילים תיגעו וגו' • ואמר ויהי יעקלקלותם וגו' • חוקי עמו • לא תוכלו לעבוד את ה' לנצח
ופתו • מלפנים המכשים הנאונים • לא בקמו ישראל לעבוד ע' • לא כדו' להתיר לכם שריות ככרהיא • הבישו מ' ש' הוקול
הנאון כס' ברית מנחה • אשר השיד עליו האר' • ו' לכל דבריו דבריו רוח הקודש • הוא אמרבתלת ספרו • בענין הע'
הראשונה • שהכל כדור אנוש • ו' ל' ויח' חן הדרך והטעה אח כבי דורו • ויטש הקלו אנשי דור הכבול • לנאת חן הדרך להתפטר
בנות • מפני • שהיו רואים הרכבת הכחות ברוב הזוה • יע' ש' (אעכס כדור ח' נכור כואת ספסילים הרבה • כו' ש' נמוכס
גדול (הרי מובאר הדבר מה היא הסכה הנורמת לעזור עמי שכלכם לנאת • לפרוך חושד' את דת' ולספסיל לנדרים בטלים
להיותכם רמים לבאר שמת באר צרה נכריה מדדתה אם ועמים הרבה ונאל פפרית מי גור לכם מוקדו עולס יוקרת • ח' ש'
ךא) אלא מחמת שאין אתם מאמינים ב' • מטיס כשעולס עריותי ס נייס תאבי פני וליס לזון חמדו להס וכפילים
יסאול דעת • בזמרה מאלו דית • אתרובא אם כדברכם עליו וידוע היה לפני אשר ברא את הארס כנלמו • שהיא ודאי הנפשה
הקכמה והרוח השכלי והנפש המדעית • לא רוח כ' כבהוי וכפס טבעית • וואחר כעס את הארס ימר בטל אלהי אשר לא
יוכל להבול ולקבל ספנוכות רבים • אשר בקפו להס בני אדםי אפר התינבו על ה' • ינועו לב' חמדו ועליו ברית יכרותו להאריך
הזנע להסתרע להרבות עלידעים להסתר ראהד • למען ספר דעו • ולהכמיד שומרי בריתו • ואין לא כעוסתו סכרו לנו •
לאחר כדאנוכו כדברים האלה • אשר אין להס שפרי • שירסיק אותנו מעבודתו • בעבור ששורנו ומפדתו ככל אשר נזה' ובתרי
ולא כרנה לעולם לעבוד וולת • ספק די ספרי • ועוד ספוסרי האתנוות • סוקרי הזכות • סוקרי הנאופות • סווי התודות •
תראו כח התפוסמותכם • וידוע לאיכול לעבוד שלטה כרזוננו וכי אין אנו בעליו פסירה כזונס • והלא הרמות כנולה אדם
לכבוד כדרך ההיסי או כדרך היות • אסלא מחמת הכל האלהי היטר הולך שאינו עונים אותנו לתור אחר הדרך הרע שידענו
מתנגד לכוראליזמיה • וגם אם עוזנו כדרך (הושע כפי מחשבתכם סתאים) הלא הכרנוהו ולא שזנכו • ומתי שבר עלינו רוח
וכונים לתענות מואחרי ה' • ולומת אחרי וזלמו • הלא לא היה שום חכם מועולס וערער באמונתנו • ואפילו כהאים עלינו לסתור
אמונתנו חלשים מקרוב כתואכה • לא מחמת זכאו ובאו כענכה • לא יכלו להכריענו כשום ראה מוסתית • ולא יכלו לומר
סמלסמו אמונתנו הוקולת ויוסכלת וזלכו הונאנו עלין • כי ירושה היא וואכתינו דור אחר דור • ואפילו אתם ואבותיכם
לא ידעו מחמתה וסחדסעתה • לאכד חוקתכם הראשונה • כלי מוס טענה ווענכה • רק כחכמי פואסה • וכל הוטטה
ידו על התפתוה ילו תשכילו • הייתם מרגישים מהבתם כדכס כלי מפץ • לכפץ את עליותיכם לסלע עס כיו חוקו פניכם
ווסלע ולהיות דמי עזותכם אל הקיר אשר שמתם תפל כלי חלס • הלא כראה לכל כר דעת כי אכחנו היינו חלו פונדי ה' באות
וספן ה' כירינו ילכס • ואתם לדיסע לא תוכלו לעבוד את ה' כמנכסס הכאוסה • כי עלכן סחתם חן הדרך הכבוסה • כל
בזנה • לעבוד שלטה • ועתה אסא עליכם קינה • היו על ככלום סכלום • אשר לא יעשו לסרס פקרא כדור מואר • שפירש

דה) והכלל אף ראה אחת סני . אחת מופתות שותפת
 מספקת להסיר קטרי ספקות כיוצא בהם כאל האבן דלתי
 נפתת . אכל עור לב הותל ארך תתפארו כראים כעטלף
 יאמר חיותי ראיתי אור לי הכמנע ונתרנול סכל האורה שלו
 ומקור כוער פיו כוער מי שת כמזות חכמה ארמי כתן לשכוי
 בינה . הוא ולאלמד דרך תבונות בעזמות למרנויו אל וכל
 דברי תפוכות האלויה . כלבים אלמים . יבקשו להקשות
 את השקמים . הקרמים הנה ערלה אונס בדיהם מית שקמה
 יתרישו חכמי חרשים . מי סאינו לא עזה ולא בן מזה . לבוי
 גדול חסד ומבון זיה . היתפאר הנרו על המוצב בו . הסכס
 אם כמוור היוצר יעש . היאמר ועשה לעושהו לא עשני . היעשה לו אדם אלהים . הוי האומר לאב מה תוליד . הוי האומרים
 לרע טוב וגו' שמים אור למשך ומשך לאור . איה אפילו ראיה אחת מוכרעת במזאת בדברי תהוה שכלם אר' ט' ע' אפליהי ומתפארי
 אדם בדבר כולכם טובלי שקר טמיו תכל סנו כשקר תעו בשקר פקו פליליה . דן) סחפחת אימה ופחד שיש לנו רבם כו' .
 לכאורה תימה גדולה היא . רעמים שכונתם . אשר אין פחד אלהים לכנד עינם . והאומרים כהיה נגוסים כמפסות האדמה
 שיתכבדו יפסדו ויכהו מפני בני אדם גדולים וסורים . אלא ודאי חרדת אלהים בעלה עליכם . כי כוונ לבכם מפנינו . כך היא
 היתה פחדו בנינו יהדות סתמים אסיה רעהם חכמים מי יגור לבו אש חוכלס . פשיטא כן דברתם יפד אחרתם . כן צריך להיות
 אפילו כעבדו של עולם ובין בעלי מים וחיותו שדי . הכלבים וולאי איומה סילו ועדה . אפני אריה ולביאי . גם כעבדו בקדחת
 פן יטרפו ואין מילי ופרשו באשר במיר וכבשר בתוך קלפת . אף כי חית היער כבר נגור לכיות מוטל עליה חיות אדם השטוי
 בכלם אלהים . ונדקיקם ככפיר . בעט כי יגיש ירדן הדת על סיהו . ביראת ה' מוטט עוה על סתל ופתן ירדן . ואפילו אשר רצה
 לקלס הכרת לברך ברוך יעט כל זה אתם גרועים לא תוכלו לעוזב עדת הכלביות . להיות נכבס ומשפתים ביער נגד בני
 אדם להורועם הדרך הישר . בודאי הוא דרך ישר לפני עקש ואנשי ודון כוובס . ואחריתם דרבי וות . אתם מופתים ויווקין
 חבילי טריקין . תתטבו להביא עוד חבילות ראיות . להרבות כבדילה לראוה בכס מבלות ומכות טריות . הא מנא דלא טוה
 סבולה . הינלה לטלאכה . ואשר טפס כקלב לבס . יאמרו אלינו . אכסנו הוקר יבים בכל יום סלבנו ודמנו בעד אלהינו . דן)
 חסירו העקשות והטפשות . ידעתם לכסול במוותין קבועים שבכס . אשר אדם בקיאין מופתים ומוכקין בהן . אין טפשות
 כטפשותכם . ואין טפשות כטפשותכם . אין ודון כוובכס . אין אולת ארורה כאולתכם . טאלו לכתיבות עולם וקדר סלסו
 והתבוננו הן איתה כואת . ההיעיר גוי אלהיו והוה לא אלהים . ועט סכל המיר ככוורו בלא ויעיל . חאת יבערו ויכסלו עוהר
 שכלים ע' צ' (עון צבי מודח לב הותל הטוה) הוא מנרס לבס . כמשה בו' היארו לא הוא . ויטפאו דברים אשר לא כן . דבר
 שרה על ה' . הוור והגו טלב דברי שקר . עובו וקורו סיים . למחזוב להם בורות נשברים אשר לא יבילו השיש . עובו את ה'
 כאנו את קדשו ישראל כוורו אסור . ויסליכו את תורתו אפרי גווס . ויעיאוהו את עדות יוואת סוקיו כדרכיו מאנו הלך . ינאו בני
 בליעל מקרבנו . להסויר העולם למוהו ובוהו הלא תפחדו הלא תרהו . צדיק הוא ה' סקיים בנו ואני אקייאם בלא עט יה' אתם
 שרצים זה העט לא היה . כפל אשת כל סוה טעם אינכם ראים לגלות מה שלכלככס . והנכס ונכסמים ומשקרים באמונתכם
 כש' צ' אש תיתקן בעיכם רעט תכחידוה תחת למנכס רויש תהנה . ואמת לכעבור כסות אותנו . הטאיר ה' אתכם קונים
 לשטים ולנכיים כדרינו לדעת כל אשר בלככמו . הסמאר חמותי אל אס' . וכרוך שבחר בנו ונתן לנו כס עוה ועצמות . לשמוד
 ככסיון כו או חוכים ער חות . ועד ננוט לא כסיר תמותנו . יווסר לבכינו עט אלהינו ותורתנו כרוך סהבדילינו וין חמושים יבי
 מה אינו ונכסמי אסככור ה' וקוים ותורתו בכל לב ובכל כפס ובכל מאד . ושלום כריותיו ועובות העולם וקיומו בכללו ואמונת
 האמות היווסכס והיעושכל ויכל בעלי דעת ואנשי סכל ובני בינה . ואנשי סכחה ובחיה . ואשר היה לנו לכסיה מועול . ילא אנו
 מדעוהו לא תלכנו כדאבוהו (באשר אנשים אתם . עלי פדים ושעירים קדשים הקרוב באו ילא טערום אבותינו) ירושת אבות

צוהר ה' דרגא חד : דרגא צ' האלהים . ושנית
 וכ' אלהים אלי עייין צוהר דה) והכלל אף ראיה
 אחת סני . ומה לנו להביא ראיות הכזה . דן)
 ומחמת איהו ופחד שיש לנו מכס . כחכנו מעט
 מזעירי וכדי להורות לכס הדרך הישר . כציא עוד
 חבילות ראיות דן) רק הסירו כטפשות והעקשות
 וקחו האמת האלהים בלבכס . הלא כל מה
 שכתבנו הוא מהספרים אשר רומה' דבר צס .
 ואלף

הוי האומר לאב מה תוליד . הוי האומרים
 לרע טוב וגו' שמים אור למשך ומשך לאור . איה אפילו ראיה אחת מוכרעת במזאת בדברי תהוה שכלם אר' ט' ע' אפליהי ומתפארי
 אדם בדבר כולכם טובלי שקר טמיו תכל סנו כשקר תעו בשקר פקו פליליה . דן) סחפחת אימה ופחד שיש לנו רבם כו' .
 לכאורה תימה גדולה היא . רעמים שכונתם . אשר אין פחד אלהים לכנד עינם . והאומרים כהיה נגוסים כמפסות האדמה
 שיתכבדו יפסדו ויכהו מפני בני אדם גדולים וסורים . אלא ודאי חרדת אלהים בעלה עליכם . כי כוונ לבכם מפנינו . כך היא
 היתה פחדו בנינו יהדות סתמים אסיה רעהם חכמים מי יגור לבו אש חוכלס . פשיטא כן דברתם יפד אחרתם . כן צריך להיות
 אפילו כעבדו של עולם ובין בעלי מים וחיותו שדי . הכלבים וולאי איומה סילו ועדה . אפני אריה ולביאי . גם כעבדו בקדחת
 פן יטרפו ואין מילי ופרשו באשר במיר וכבשר בתוך קלפת . אף כי חית היער כבר נגור לכיות מוטל עליה חיות אדם השטוי
 בכלם אלהים . ונדקיקם ככפיר . בעט כי יגיש ירדן הדת על סיהו . ביראת ה' מוטט עוה על סתל ופתן ירדן . ואפילו אשר רצה
 לקלס הכרת לברך ברוך יעט כל זה אתם גרועים לא תוכלו לעוזב עדת הכלביות . להיות נכבס ומשפתים ביער נגד בני
 אדם להורועם הדרך הישר . בודאי הוא דרך ישר לפני עקש ואנשי ודון כוובס . ואחריתם דרבי וות . אתם מופתים ויווקין
 חבילי טריקין . תתטבו להביא עוד חבילות ראיות . להרבות כבדילה לראוה בכס מבלות ומכות טריות . הא מנא דלא טוה
 סבולה . הינלה לטלאכה . ואשר טפס כקלב לבס . יאמרו אלינו . אכסנו הוקר יבים בכל יום סלבנו ודמנו בעד אלהינו . דן)
 חסירו העקשות והטפשות . ידעתם לכסול במוותין קבועים שבכס . אשר אדם בקיאין מופתים ומוכקין בהן . אין טפשות
 כטפשותכם . ואין טפשות כטפשותכם . אין ודון כוובכס . אין אולת ארורה כאולתכם . טאלו לכתיבות עולם וקדר סלסו
 והתבוננו הן איתה כואת . ההיעיר גוי אלהיו והוה לא אלהים . ועט סכל המיר ככוורו בלא ויעיל . חאת יבערו ויכסלו עוהר
 שכלים ע' צ' (עון צבי מודח לב הותל הטוה) הוא מנרס לבס . כמשה בו' היארו לא הוא . ויטפאו דברים אשר לא כן . דבר
 שרה על ה' . הוור והגו טלב דברי שקר . עובו וקורו סיים . למחזוב להם בורות נשברים אשר לא יבילו השיש . עובו את ה'
 כאנו את קדשו ישראל כוורו אסור . ויסליכו את תורתו אפרי גווס . ויעיאוהו את עדות יוואת סוקיו כדרכיו מאנו הלך . ינאו בני
 בליעל מקרבנו . להסויר העולם למוהו ובוהו הלא תפחדו הלא תרהו . צדיק הוא ה' סקיים בנו ואני אקייאם בלא עט יה' אתם
 שרצים זה העט לא היה . כפל אשת כל סוה טעם אינכם ראים לגלות מה שלכלככס . והנכס ונכסמים ומשקרים באמונתכם
 כש' צ' אש תיתקן בעיכם רעט תכחידוה תחת למנכס רויש תהנה . ואמת לכעבור כסות אותנו . הטאיר ה' אתכם קונים
 לשטים ולנכיים כדרינו לדעת כל אשר בלככמו . הסמאר חמותי אל אס' . וכרוך שבחר בנו ונתן לנו כס עוה ועצמות . לשמוד
 ככסיון כו או חוכים ער חות . ועד ננוט לא כסיר תמותנו . יווסר לבכינו עט אלהינו ותורתנו כרוך סהבדילינו וין חמושים יבי
 מה אינו ונכסמי אסככור ה' וקוים ותורתו בכל לב ובכל כפס ובכל מאד . ושלום כריותיו ועובות העולם וקיומו בכללו ואמונת
 האמות היווסכס והיעושכל ויכל בעלי דעת ואנשי סכל ובני בינה . ואנשי סכחה ובחיה . ואשר היה לנו לכסיה מועול . ילא אנו
 מדעוהו לא תלכנו כדאבוהו (באשר אנשים אתם . עלי פדים ושעירים קדשים הקרוב באו ילא טערום אבותינו) ירושת אבות

רח' והף אחם למדתם בהם • רק כעה צק*
צראד נזרוואסרו ללמוד מהוכס • והכנ כדי שלא
תעמדו על האמת • ותמסכו הצרות לניהנס
ואכחו שלמדו זה • צדאי כליל עצמנו מאש של
גיהנס • עוד נדבר קלת מזה • להורות לכס

הדרך

ראש ויזיקי ארץ • אברהם אבינו עליו השלום בלי נמוס וספק • ולא יכלו לבטלו כל מורד וטוען בדבר שפטים לפקק • אפילו
בנלות מנרים כשמר האמת באמונה מורס מאבות לבנים • יודיעו אל אחתו • ובסיני באמר בפוכו • מפי הנבונה אכני ה'
אלהיך • לא באמר אנחנו ה' אלקיכם • ובתורה נוכח כיה פנמים האחדות בדבור • ה' אלהיך • לא שפטה ה' • הוא האלהים אין
עוד • ובהנה רבות ויקראות סללות ממנו יתעלה • כל שנוף וכל דמות • וככה כל הכניאים עם אחד מעידים וויימדים •
הנעוה כל זה הוראוי • וכשי לב לדבר רוח עושים האקקס ככס בהנחית בדאות • ומש' ע' רח' ואף אחם למרחם בהם
כו' • ואם למדנו בהם • על זה זה דמינו אותם כעת בשתי ידיו (עם הודאת ההכנה בלי כנייה עתה) אם לא נושא בהם ערות
דכו' ר' • אשר לא כדת תורתנו האלויתת הוקובלת מרבים לרבים • וכל העולם בכלל מקיימים אמתתה • לא כנייה לדש בה דבר
באמונה ובנייה מיעשה • אשר אשר קמו אותה אבותינו בנרוס ונלכס • ומפרו עליה כפסס • ויאדס למורה ולעשותה בכל
לבכס • ה' א' נזידו ויה זה שמזרוק להרחיק הספרים שלמדנו בהם • להמעכס תעוב אר' ש' • האם כדי להקסס עוכס מנאס כפי
עולם ולא כעוזה להם שורט • ובקור לרס תרתי גיהנס • להרע עצמנו בהנס ימי מה סחאס לנו יווה רע מנאס ככס בנשיית
עצמנו • לא מעור אחד מאנו כסאס • לא הרעות את אחד מנמו בנשותינו (ער עתה כשהייתם מושרבים בתוכנו) אכן להסך
הייתם הנשים להיטיב לנו כמוכס • לילך בעריות לבנו עוכס • ולקשפים יצרנו ליהנות בעולמו • גם לא סקתונו מיונות • ולא
נשות (ער עכשו כי הייתה ידאת לעקור את הכל • הי' יעקר אתכם יוניה שוכס חרעכס) אהרבה אם היינו מרוינס לקיות
לעם אחד עוכס לווען סמות • הרה וגו' הלא אז לא מנעשת מיינו אפילו • להתעלם באהבים עם נשות ים הטובות וננותים
היפות • כאשר אתם מאכבדים בהנה אפילו לפני פריים וכווריים • לווען תינאון בנשייהם • ולהסויק ידיכס במעשי
ככס יתו יעככו • יסס השוקקה הכהמית • שאיכה מתפתה לנולא תאותה לשכר רעכונה • היא ודאי כמפדת אחרים כשור
אל טבז יוכל • להקשית ולכלות כחכס עד כשר להוית • כפשות אשר לא תיוחקה כמות ככל כנדיה ובתרמית • על זה אנו
עומדים על השמירה • להכיל כפשות קדושות • שלא יפלו כפס יקושכס • בתוא וכוור • או תליה כעשה כפשותינו שקר להניק
לכרוך כפזות אב דת לוותר על הכתוב והמפור ואפור • וכל דבר לא יכחד מן הוולך • הצאות האל הכלחן פומר הצרית
זהסך לאהבו • נער רעשים יגור • אבל תליה לנו לניאוס סברים אשר רוח ה' דבר כס' כי הויה תאות כפשוט חודת לככא
ספק רומנו • למדנו וכלמוד כש כל הבורש והס • כפורס משייו (אונס וכל יקוש כרזיק לוועד תהיונו העס • ומת למידים
שלא אשמו כל כרכס כנלה ילא ונלאו ברסס תתלה • כיריעת טוירת התורה • הולדות חכמה ויוסר והשכל ייודות השוודות
יקיים הינות כהלכתן • הסס הקודמין כבדר מדרגת הלמוד בהכיל סך • שלא כתיב לגשפת להכיס אל ה' בלי הקדמת הכנה
הראויה מקייית ערות וסודיות ואלויתת חכמה • ונוס ריק מוודע אנוסי • ונס וכלי מלמד הנון יקובל כאון רוס • ודאי כאסור
ונכונע למוד החכמה האלויתת וסתי הקבלה חותשילי הלמוד • שלא כתבסל טכאסרדיין • אף כי לעיין וועכוס כשנות הכפדות
בתורה כנויה כי לא כל יווא סכיל דאי • און כרך לומר שלא ניות ללמוד סודות התורה כי אש מרב הדווה למלאך ה' כנאות
וכמותו ח' ל' עינארק על סברים סדיים מרוב כאו • אשר לא שערס אבותינו • והכסדים אלו • שפוסקים כדברי קבלה
בדויה וווייפית • הוולוכס אל התוסס • עליהם חלה גורת איסור העיין והלמוד כהם • ויה חכא ונכמו לאלהינו אלהי אונ
כדי להסיר ש תקלה ולהכירס ומכסול מדרך עצמו • כמנחה עלינו לשמור משמרת ה' ולעמוד כפרץ והכל כעביר סוק מוסדות
דת אמת אנו תכנו שמויה • עת לכנות כד' ייה • עת לעשות לה' הפנו תורתו • כי כיון בה פרייטות ללויה ויהי אנו הסכרי

הדרך דט) הגידו כאלו מדוע לא פשו בחורה
רק שמוה שלשה בניו של אדם הראשון . הלא
יותר היולו . ל) מדוע נח לא היו לו רק שלשה
בנים . מהם אחר המבול נתרבו מהם בני אדם
על

למאן על פקת דפור כל יתער דברוד כתובנו ונתון
 הציל כפשו קדושות . חלפול בשפת דעות חלוטותי כמותנו
 וכפנוה עלינו . וכי ופז חקוס למשוד אותנו . שלכפנד
 תאות יצרנו וללכת בסרירות לבנו . עשינו זאת כדי למרוק
 שול תורה עלינו . או למלל ברית אבותינו סלילה באנו .
 הלא אהרבה גדרנו בעדנו הרבה יותר עווק שכתובותסוורנו

על עמנו בקיום דקדוקי מצות כהלכתן . יותר חסה גבורו עלינו דו"ל בלאו הכי . מאדבתנו את אבינו בשמיים . וסרתנו
 לשעירת מצותיו . ולהעמיד יסודות תורתנו האלהית . ומכרנו כפשו עליה . וכיא שהביאתנו למרסקי איתכם מאתנו . ולנדפס
 עבדינו . שלא יבשלו בני שמנו ובאבינו כגף שלכם . והרסקנו כל חסד עולם עובר . לעטן מבטא חן יענינו אלהינו . כעבדים
 נאמנים מחלל לאדונינו . ואתם חסדנים כפסותיכם ומאמנים קדוש ישראל . אין בלא שפערתם מיכס כנגדנו . לומר עלינו
 שאנו שושבים הכריות לגיהנם . ואתם הצלחם את עצמכם מגיהנם . זה האמת שלא יבואו כפסותיכם לגיהנם . כי
 פהיכה קלועות כגף קלעו . וחס שפצא אצמנותיכם לא תכנה ונכופיכם לא ימות התולע . אף לאשר שהפיות יבולע .
 גיהנם כלה . ורשותיכם אינן בליים רק נעים ונדמים ופופים ומטורפים כדרך נסיה אבדון ונלמות ממלאך אכורי נדמים
 כשדטים ומנוסטים אל הסלע . עוד תוסיפו סרה . להורות דרך עקס . דט) הגירו מדוע לא פשו (פשו רשות הרבים
 ברשות יסודו של עולם כותף התורה . כאילו היא הסכמית בעצת רבים . כמו ענתם הכפורה אמונה האירורה . הכעשית על
 פי יופנו קוחסי כחמי . ככה חשבו לתורה האלהית ועשי בני אדם הלכו לשטתם . תפס רוחם ונשמתם) בחורה רק שמוה
 שלשה בני אדה ד' בו' עס שכבר אחרנו סנכאי הוא לטבל בתשובת שאלות כסילים . כי שוטף אסד . יוכל לטאול שטיות
 הרבה . למכתי לב שלא יפסיקו בו ימי עולם להסיב על אשת יוכי אף . ולכן נאמר אל תען כפיל באולתו פן תזוה לגו אם
 נזרדק לתום . על יקר הכוונות . ולהפסד גיעות והכוונות . ואין קץ לדברי רוח ותואנות ואולאות . מכל מקום להניחאספתק
 אי אפשר פן תהיו חמוים בעיניכם . ותאחרו ידכם רוח . לכן מסר אשים רקן כפיכם ותכנסם בטהו וכלייה . וכייה ו
 שאלה לכן דשת . קין והבל הזנכו לבקור וחמת מאורעם . וסת פטיט . שחמונו הוסתת העולם (אף מתין) אבל שאר בניו
 זכות שהוליד אדה ד' . לא ארע בהם דבר רשום . גם לא תקיימו הם ודעם . שכולם כשטפו בוכול כחפה שנים ונסבת זכרם
 לא נותר יחס שהרית . כי נח שמענו בכנה העולם . חמת יא . ולכן נקראו כל בני העולם כני פת ככתוב . א"כ היה נודק
 להזכיר בתורה . שנות נולדים שאין בהם תועלת . ואין ספורי התורה כספורי ד'ה של או"ה ושל סול . להאריך בדברים
 בעולם . הרי למדו אתם עמליים . ורום אתם נוסלים . באחור עוד ל) מדוע נח לא היו לו אלא שלשה בנים . מהם נתרבו
 בני אדם . יגידו נח חמיו לב הראים דברי ריק והבל הללו . אם ראוי לזכר הוון בשמחה על שאלת אולת בואת . נולדו ימי
 שלנו ישר ידוה על זה שאנו מורשים בדברים יעשים . מרבים הבל . אם איתם ידעתי ש"ס (עס שלא זכרו אותנו בזה) הוא
 סיה בעורבים לפחות עיניכם . כי הוא ודאי אית דמותא לכם ולכינול כס . הלא תפקאו עין . כי בכל מקום שתקרו פנין
 קשוחים כנדס . גזרו וראו (ע"א) על הפסוק שלשה אלה בני נח . לאסוזה דיקרא דקב"ה איתפסט לעילא ונתת . ואיהו מד
 בעלאי ותתתי . הבינו פופים . וסתיין ספילו למיפיה . דוסיים התם . וכד פסתכל ברזו דדרגין . תמכס היך עפמרסן
 גוויין לכל אינן סתרין . עד דעיינן לתפא ברזו דאינון סבעס ועשרין נגורין דסי . וכולא ידיפת למכיו עלינו . וכאם
 מולקאון דנקייא דקב"ה ארתעי בקארון וגלי לון סתרין שלאין דחכתת . עליהו כתיב סוד ה' ליראיוע כ' וידוע לכל
 שאין אדם נדיקים ולא אכונים . אין ספן לה ככביים . לא חלק ונפלה כסוד ה' לאוילים . כי אתם יראים ע"ך (פון נבי'
 ואין . סוד ועבר בג' בלכס) לא סוד וכבר ספורי גדרו של עולם . שגורים הביטו עוד סס לפני מאמר הכ"ז . על הפסוק ויהיו
 בני נח ד' אר אלו הויא שבים בעלמא כדי יביב קב"ה ספרא דמזון כו' הוה איתקכא דלא יספכאון זיני בניי עסאי נגין
 דלא חייסי הכישן לאסתכל בהו ועשן כחלון אמרנין . לאתקא ודעו עלאה לרשו אמר פ"ב . ואל למכיים כד' ק' ולטפשים
 שקשים ודוכים כתובים . יעשו ויעתקו עניותיכם . אס לא קאובו לתוכתי . ואין לכם חלק ונפלה כחכיה כחלא כיתא ז

עלה העולם • מדוע שלש סאסיקתח לא מדוע
כמה פעמים נזכרם שלשה שלש פעמים נזכרה
לב) שלש אמות ארכו • לב) שלשה עמודים העולם
עומד • לב) שלש ארומת •

יבטקטנו לעלות הכמה • ליש ככיות כרחה אך שאלו תרדו
עמתיכס יונע רחם • ולא שאר לכס הם ושאר על פני
האדמה ונתנו לא אש • מדוע אשת לבדו נחמה כלבני
העולם יודיה לכס לבקר הקואי יתקודם של האמות •
למה הונדך נק לשלש כמים • כדי להרבות ורעו והלא

ספיק אחד כיו שכתוישכ תלה אשת לבדו • ובאופן זה תבריו ג"כ סכלות הכתבס • שעל כל פנים נריכין שלשה • ארתשוב
קשת הקואי אל הרודף • מדוע השפיק את למתינו של עולם והוא אשר • עוד קשה מדוע אף ה"ס היה עמוד העולם • אך
היון נויס • לא היה לו אלא כן אחד (שיקראו רעון) להרבות ורעו • שהוא פרי העולם וסבלותו • ועם זה העיזין תולדות הרבה
יותר מצני פעמים שלשה (לכלבד יצא ה"ה אבוכ) נאשבים לאין • הן נויס כחך חללי • ועל מה זה ליעקב אשר פדה את אברהם
הנזכרו לו פני עשר בניס (לכלבד ה"ה) מדוע לו ארבע פעמים שלשה • וככה היו לישועאל שנים עשר כמאיים ולעשו היו חמשה
בנים וליעקב היו רק שבי בנים • על כן לא תיניעו עוד עינכם וולתכס בלשג הרבה • וכדבריהם ה"ה ריק • אשר לא יועילו ולא
יגלו • כי שאלות תיבו האה ימי יתן האדם תחריטון ותחי לכס לחמיה • והנה ביה תשובה יונקת לכל דברי הכלים שנתפתס
לשוא ורעות רוח • כלי עשם דויס • שתיכס לעור ולחושיל מחומה להכרים • כי לכושת גם להרפה כברי ישרים • מי הוא המסוג
איש הרנה • אשר יקח מוד ראיה ומופת על תזיאות שלשה פרמטי אלו ה"ה • אבל עוד אוכיכם עליכס שרפתכס ותכסכה כליזה
פתיכס • שתלוגנ כמים נדברי עינכס • וזרוד לכס כדתיכס תדס נרובס • שלא תראו עס עינכס ותעלואו כושה • תחלת
דברי פתיכס סכלות הנדעס אלוות קשה לא) מדוע כמה פעמים נזכר שם לשה ככה תן עינכס לכס לרעת • מדוע נזכרו
יחספיו כל שאדים בכלל כושה • ל"ה אכדוקר הזיאות להשיב על כל שאלות כסילים • כי אש ארס בעלן סכונ כושה
יחס כל זה כראש עוד אלו תכס • לב) שלש אמות ארכו • הנידו איה כמזל כעובס • אינכס כמזל שלש אמות קומתו •
אז שלש אמות כושה • וארכו שתיס • וולת לא רעני • וצ"ע שאין כוה כמקואל לבטל רעתכס הונוכסות ומופשת • רק
להאיות ש"ס אז ש"י ארץ נזורים בטלויס עוי פתיס • אינכס כמקרא • אין נודך לזר לא כמשה • ולא הן היטוב • והכס
סמורים קבורים עשפתכס כעיר להרות אותנו וללמדנו • הרי אין לכס חלק בתורה כלל • יוכן ראו ומוזיב לכס שלא לעסוק
ב"ה • ש"ס אפוריס כד"ת • כמס"ה ולרע א"ה • לך לטסר חוקיננו ותשלק דברי אחרין וגו' ועם אנאפיש חלקך • הנה
פתיכס הכסילכס להנוכ כתוב בלתי כמזל כי אש כיוצכס סיווה"ס • כמקום שיש דונמתו הרבה חלד • ככתוביס אשר לא זכרתס
ולא כזו כמשתכס • ואזר ושיוד ריזיתס להעור בקלקלכס • נש בדכרי קו' ל' • אשר היו לכס לזר • ואך עתה הכס
מכזיס יחס סיוע לזולתכס הנפדלת • כמ"ס לבג) שלשה צמורים כו' • ואין נודג לכס • שלשס עיזודיס שיעולס עיזוד
עליה • אז לא נדברי סכוינו • ל' כמשה דאזכיר דפ' ק' דכז' • והלא ארס הורכיס ארס העיזודיס • וזאורים ערו ערו
עד היסודיס • ארס חכעליס עיזוד הנורה ככלל • עבודה • מוא עבוד אליהס אכלכס • ניוולת אסדוסי • לפי דעתנו ודאי ארס
יוקייחיס ארס כמזנו • ארס הוא זכרתנו • אוי לכס כיונותלס לה רעס • וזמכס כעין כוקר ועוכרי סארכס אכורים ארויס •
כי ארס את שאר הערה יונתו פיריסי • כן ע"ש ע"ר • משלש ארונות • אין זה אלא אדכרי קו' ל' כלבד • שלא יודו כו כעלי
דיכנו • יחס ארס על כמכס תודו להס כן יודע יודע • העקש ה"סרה • ותשו פתיכס ככלכיס לדבר עליהס סרה •
ועיך יתכן שתלחו הזכר כמזל ראו • לקחת וחס ארס שזיות לכס להעמיד שקיכס ולהחזיק כוככס • ולעשות סלוי • ג'
טלאי מחוכיס • ותכנו ככל דכריהס הזקודיס • שלא אבילו חכס שמיטאל העוכר על דכריהס • שייב חיות ככית דין •
כדון וקן ייריח • על פ"ה נזרס יק' לעפזיס עקש • אש לא תאזרו חכמי סאזס עמי סאריסי כמזל חוככס קולכס • הכל
אזר שודן לככס הזיכס • ללג' על דברי חכמי • כן שפתיכס להית כמזל כמזל אה (ג' כ"י) ארסתת • לכן אין מדוע ארס
את חל עיכוס בולאכי סאליהס • היעט זכס הלואת אכמיס • כי תלוא גם את ארסי • כמזיית אפי קורשיס וכעוריס כיועט
אסור להשיכס • ארס ראי סלפסוז על סני הסעיפ • אס"ה סאלהס • ודו' עלאכיו ענוסי דכרי • איותייס עכמיס כמאייס
לבן ארסי • וז"ל עפרתי ענוי רכוכו לשמו בקול דכרי • שוכמי משערתי מקיחי בריתי • קורת אליהס כלכס • לא תיעד

אשר • ואם עוב בעיניכם לעבוד הנעל (גי' זכ"י) אשר
בחרתם לכם וכומיו • לכו אחריו • ולא תעשו בדבריו •
קדושים • שאין לכם שלח בהם • לא תלה וחרון • מש"ע
(לה) שלש בלים גם שלשה אלה נכלאו ומני •

הארון • העולות • המזבחות • ימנעו • ויהיו נבזות • ימנעו • או עשה סגים גדולים • כוללים תמיתהם כלים מכלים סגים בלי מספר • ואם
דעתכם על כלים מסתים למבל • הקרובים אליכם • הלא עשה יי • הכאים מדרך פער העליון • איס כליו מפגזו בידו לנכף כל
דובר נבלה • וזור יושפתו מכלל • מש"ע לו) שלש ערי שקלם • הלא גם כן שש דנה • הנה כל דבריהם כלים מאליהם • כלו
כעשן סבלות העזרי • כלו ביקר כרי • אכן פלא עמום שלא יונאתם רק זה העשע ממספר שלשה • ויש להוסיף עליהם יתר
הרבה ויאר • על כן לא אהדיש בדיו של מספר זה • וזין ערכו • להרזיב נבול אולתכם הנפחת • אולי תפקחו עין ולא תגועו
בעמיות דעתכם הכפרות • הלא הנה בני גבור שלשה • בני תרח שלשה • בני ארז שלשה • בני עשו שלשה • בני אהליבמה שלשה
קורח דתן ואהירם שלשה • שלשה מלכים אין להם שלח לעזה • ב • שלשה הוא קעני ארץ • שלשה פשעי דמפק • שלשה פשעי זור •
שלשה פשעי עזה • שלשה פשעי יהודה • שלשה פשעי ישראל • שלשה פשעי מואב • שלשה פשעי בני עוון • שלשה פשעי אדום •
שלשת ימי מוסך • וילכו שלשת ימים במדבר ולא ימצאו מים • ויבשו מהרה דרך שלשת ימים • יבשו מהרה דרך • שלשה ימי יובב
שלש ראיות לוב • ביום השלישי יוש הולדת את פרעה • שלשה פלי חוריי • ביום השלישי נבול • ביום השלישי ביותים כואבים •
וכן היה יום השלישי יוחן לפורענות רבבם • יונה היה במעי הדנה שלשה ימים • אבימלך הסתרר שלש שנים • וחצה העם
לשלשה ראשים • קדשים שישו שלשה ראשים • דרוש הקים לתת פרכין • ואבד את שלשת הרושים בירח אחד • בזמן התענו
שלשה ימים • דניאל איתבל שלש שבועות • שלשה מינין במרפת הכרה • שלש אפי נוטל עליך • שלשת ימים דבר • שלשה קדשים
כוסך מפני נרץ • או שלש שנים רעב • שלש שנים רעב בימי דוד • שלשה ימי נדעת • שאת ספחת בהרת • שלש הנה לא
תשבעה • שלשה הנה נכלאו וגו' • כן דרך אשה יזכאת • תת שלש רגזה ארץ וגו' • ואורך פירוש יול גמור • גם משלש
קלסון • הלא יתרון לבעל הלסון • הרי לכם מספרי שלשה רבים וכוונתם לכם • תוכלו להתפטר מהם במייד דמות (מלבד
אשרים שלא וכדומה) ואך נשמעו כל אלה מעיני טלב שלכם • יבדו מעמיות לבב הסען • לתקוה בדתכם יתד במקום נאמן •
השלא ה' את חכמתם מכות גדולות ואלמונות • השלא ושלח • כי נסך ה' עליכם דוק תרדוה • ועמם את עיניכם •

ועתה תמוס היתד התקועה וכדענה ונפלה וכרתה הושא אשר עליה מפשה דשת • הוי מוסכי • עעון בהכלי המוא וכעבות
שענלה ופולסת • מטאה בלי בכות • וכי לא יתרי ימים וקוסים סמוכות של אפשר טבעה ועשרה • יוכלל אין שום פך
מספר באריות ועשריות ומאות ולאפס ורכבות • שלא יוכל כל קורש און וזנור כובים לתקוה בנפרי מוסרי מספרי דברי הכתובים
וביחוד כנרץ דברי הוזהר • אין מספר בעולם שלא נכח לו שורת למעלה • וכן הוא בלי ספק • כי כל הכנאים התחתונים
ווקרהים • שם כל העליונים והנביאים ועשריהם • הלכעבור זה יתירה סך אלהות נעבדים ופרנזים • במספר העשנים •
המשתרבים וישם לטובים ורעים ומוספים • ולהכבו פנים ואחרו יש ויש פנינים •

והנה עד שאתם מטפלים בהכלים • הלא לכם עזרי לב לדעת שאנו מעלשים שלוש קדושה • אבל סוקה מאד דרכנו הסלולה
מדרבם דרך מוסך ואפלה • וכבר נליכו לכם כסילים פתאים בדאים יותר מוה שאתם ראשים וכדאים ואם תבקשו יותר
ותרדו לדעת את ה' • הלא תמצאו אם תזכו ותראו אור בהיר בשקקים ספרינו הקדושים • אורח דקיים כאור נוגה • יסיר כל
מסול וכל חטאה ימן הדרך הנה • העורים הבינו להאיות רק בספרי בית אל • וביחוד כסולם העונב לפלות אליו • יוצאון
דברים ככוסים למינין וכדורים למושכלים • הרי הריכו לכם הדרך ישכן אור ישר • עץ ימים היא למחוקים בה ותמוכה מאוס
אם באיות ובתיים שאתם חיינו להורות אתכם הנה לפניכם דרך הים למדס כעורכים כנשר • ולוה תשכבו עמוכס לעבות
ואכני בזהו שעבר על תהום האכרון לכבות נשר • ותקטרו בימי אמן ותהוה הכל בהכל לתלות עצמכם בו ולקטור על ה' קטר •
אשר בשירה יתקם כפסול בהריות אם הכוסר • ונתת לקמוד בקו יסוטר • ועל ויה תוכו בסמרי הפתיות עד מית תודתו
בתלקאות הנכונים בגוון שאינו מתקיים ונאמנים בשפר • מי כהתכם התורני יודע בשפר • לשעור את דרך פן הקיים ישיב
ברכה

שכנונו יכלה • אלל הכל כדי להורות על דברים
 הכסרים • עוד אלהות בחלת פרופים • כמו
 שאמרנו (לו) בכון הורינו לנו הדרך אשר נלך בה
 לפי דעתכם (לח) ואם אין אתם חפצים • שנחנו
 מראש לכם הדרך • ויותר זינו כספרים •
 ולמדו היטב אף בחלמוד • באיזה דברים שדיבר
 טוב ובפרט בחם שבת • ובזהו מלא הדברים רק
 והזמקלר • (לע) ואם אתם הרלו להשליך רוע

בדבר הדרך ימים ועומר • ואתם אוזרים (לו) הורינו
 (גומים הורינו פייתם ב'ל) לנו (כפלים שפת יתר נאות הוא
 לכם) הדרך אשר נלך בה לפי דעתכם • אם כן אחרת
 פלג טהור וכזון ויש את לבבכם ישר • לעבוד את ה' באמת •
 כאשר את לבנו • אזי קבל אתכם בנתי ימים • לא נחיה
 אכן אחר הנופל חלילה לנו • חמדול מקתפלל בשכם • שיאיר
 ה' עיניכם • ויהיה עמכם • ועמנו להורות על אל לקטנות
 עורים הדרך • אך תשמעו אלינו ופלימו נוכח • ה' דרככם •
 אע"פ שהרעותם לנשות ככל תעטות האזרתי • טהלת קסם

ארי • מכל הקום אין הכרזו כנעל כפניכם • שונו בנים טובים ארפא אטבותיכם • יאמר ה' טובו לאשר הפתקו פרה ימוצו
 אתיו אל תקפו טרפכם אל תסיו כבוט בדרך כפרה כוררת • והנה פתח פתוח לרוחה פתחו לעובר ים וסכ"ים • וכבר הורינו
 לכם הדרך הישרה • שאל אביך ויגדך ויקנך ויאורו לך • שאל נא לדור ראשון וכזון לקרר אבותם • שאלו לנתיבות טולם יאווה
 דרך הטוב ולכונ בה • ושאלו ארבוט לפסעם • ואם כה תשעון • הרי אתם קרובים אל ה' ואלהבים • תחת היותכם רשוקים
 ומתועבים • טוב וישר ה' על כן יורה חסאים בדרך • או כאשר אטריכם טובו לכם ולעולם ככלל • כי תשובת הטוב למקן שכתת
 את שטרענות • ותגדל אפלתכם • בתקום שבעלי תשובה עומדים בו • לכן התקוהו והיו לאבים • וכלתתם כעד כפסכם
 וזכו יזכרם הרע המתעולל כפם להפיל אתכם ברשות כמות חכמתי • את דתו להפיות ככל דבר שאחסיכולי להיתיו בתעניות
 שנופים • וזכורתה אחרית לפמה להכניס לפניהם שמו חליו שפתר • הבא להרצו כסכ להרצו • לא תחולו ולא תכסו עליו כי
 רודף הוא אתכם • אל תן להקבוצו יסעם אל תלמחלו • עד יכלם מן כבודו • אל תחולו של חץ • ביקחת ה' הוא •
 אל תחוללו של דמכם • שלפלו כפסלו • כי מלאכה היא לה' נבואת • ישלם גוול לאויביו • הוא הבר הנורר אתכם
 שזרדון • אחר מו אדון • הוא אך על כל בני שם • הכווה אל הנוש • (התלכו באכשופ חפשים כחופשי תורה
 שכוהו לחנוול בבית המדע ותדמו להו שרפת אש דת) שככו דמו בגבו וכלי • וכסהו • ילקחו הכלבים את דמו • וזכוות
 יתנו כדם לשון כלבך • אך אלהים ראש אויביו ימח • ביום קדוש ה' שבר עמו ורגליו ירפן • אך ויש ע' לת) ואם אין בו'
 אבחנו בוראים לפם הדרך בו • זה השמן מורה באילו אין לכם תקנה כמים כשכר • אשר שטיאכם דון לככם כד שטס
 שכר • עד גואר עתק הגיע תדבר כלשון בבר • ראית חכם בעיניו תקוה לכלי חינו • אוי לכם בלבים הווים • שפטיס אקטיס
 וכלוויס • וזכים ביורון ובתחונן לבב • יחלכי בדרך לכם טוב • רוצים להראות דרך עקט ואחרית דרכי מות פחת וגווא •
 לבני אדם שפטים בעלי בינה וזכמה • מי ראש פקם כיועד אחר פושא • כי אם ערל לב וטווא • (למשן סבות הרה את הגווא או
 האכשר יונא פקם אורח כבית השירים • יחשוב שפדך להתנהג בנימוסן של בעלי בית הפסית • שוכני דרך ארץ • זין ויקר
 את עיניו • כדי שלא לשנות מובנה אכסניא שלו שלו • מה גם שאנו הרבים • ויחזקו שפדך כבונה הטובה והישרה • לכל בעלי
 מדע שתי טובים בעלי חיים • אין רז אטנו • אין סבלים דבר באוונתנו • אין פד ארץ • ונאת אנו • נמה בתחנותינו • כי חזן
 ה' אותנו טובים מדי הראיות שכות של מלת טובות ובריות • באופן שכל מיני ידע לבב הכסויים הגורים
 אשר ועולם אכשי הסס חזתנו תאשרים • כולם מודים ואוירים • אך בניאג קופיש וזה כמסן אור לישרים • וזהו אדם
 סומים וזכים כסורים • להורינו להיות עיניו ונקרים • לבו לדראון עולם חל תקום מות העורים • ולחשנותו כוכר ים
 ולוודו אותם דרכים • ותלמדו מהם גם כן • וזה מדכס את רעים כעובדי כבודם יעד תכרים • יע' ט' (למ) ואם אחם תרצו
 להשליך רוע מעל ליבם ולהסיר פאתנו בו • מפרתם פים לכלי חזק • או יוכל לעזור עמנו חן השמוק • וזיו ענה טובה
 ליעץ אותנו לאסוב אתכם שטיא הקום • ולככב לנו טהלת אבינו כפסמים • סלילה לנו לטוב את אליהינו ונראות יוצרנו
 מרחוק • וכי חת טיכה של סנאה • או שמים לא אחינו כיותם כסמים • אתחול קודם ביאלה כביותכם לשון) היינו לעם
 אשד אהבים אלינו וקורבים • ואך פתאום לפתע • כעשיתם אנואים אויבים מתועבים • אם לא אהבת משנו • אשר נזנו לשבוא

הוא מעללים. להסיר השאה מאתנו. אהבה
כפרה הדברים באריות (מ) עוד נביא לכס רחיה

הכלתם רבים כחורה להסר בריתה לפר נאמונה י הנוהג

וזה לא שהתקטל לנו אמונה. אדרבה אם היינו נחמדים דררית
לא הייתם מובעים. פחתו הפילי אשת מירקם לכל מפגנו. והס
אכרי היום כמה שנועות כפר דמשת חקי נעבור מקור דרית של
כפק לא תוכל קריו. ונרס לי צער חריות בקשת תפדי וצורך
עבדי לצחות המושר המתקן ורין לכל יד. כי אין לי נלחה אש
חרת להכתיב לי מנעבי. והרבה יותר מזה נרס לי צער ויטורים
חובים קשים ומרים וכבר אנוס. כמעט כסכה עמיה הייתי
וחרת כיוצא בה. נגלתי החרון שבו נרפתי. כקבלתי לה נרס
וורה סקר פלסם. וחס הייתי שזה עט דרכם הלו. ודלי הדמס
היה חסיר. ויבני כמפק לכו לא היה מונע מחיי. אף בתול לעשתי
תקונים שלו להתעלם עמה נהרס. כל אשר תחירו אלינו יום יום
כיס אחד יהיה לכלנו. ועל מה זה אנו סובל יסורים רבירים מונע
עמיי מכל שפחה שפירה של חמה. ולמיראני עמל ונחמתי את כפתי
וכל מוצד תענה. ונחמתי בחולת אהנה. ולא הסר הרגש כפסד חשק
ונצל החוש ונצטר מחירי. אדרבה ירדנו גדול היורס. כפי ש
רז"ל כל הנזול מחברנו כו' אצל ברוך שגחרכו ועשאונו בני חורש
מפסיב נחירתנו. לתת לנו כחימיו להכביע ירדנו. לטעמי
אחתות תחת ירדנו. לא לעשותנו מן פלטי לינו. לא נפתי ככל
עונם תחנולקו לא כבוד אחר לכונו. כשחך להגון חידותי. אפי
יתן א"ס התחיל הן ביתו השתו כפר וכלתו. כוונתו לו להגות
אניו שגשמים. לעולם לא כסור לחשמתו. להיות חרית חונת
חלב הזכה של מורה. תלמי לונו חיה לחוד צו. בה' אבדו כל ירדתי
ירסל. העומדים חיי פין לטוב ולעול כל מלה שפודד לנו יוסף
הכהה של חרמתו ואיה כפינות גדלות וצננות שבויה אלה
דברים ונחמתי. היתנו בניס כחורים לחלמי. כי לא סרנו
שחוריו כל התלמי והוצאות חותנו דגלונו. ונרעה תמיר
סייפם ונדרים בעדנו. שלא לפרץ כחות אש דת הבערה לכנו
נלא התרנו לנו אפילו פילנש שלא אהרה מרס. והלם סופי וזה
אמתי קלי דעת. כחון אשר תדענו דוח רעה. ולאחמו בעלי דעה
קשה כרבו כל התחום שבעול אפין מונות חותנו לפי קריעה.
ועל זה תקראונו עקשים עקש. כתפתל דרעה ונשתה.

אתם. ולא לחיול ולכמות עליכם בני בליעל. זה פרי כחש
אלוהי עשיל. ומעשים הרחיקו אתכם והסיעו אתכם מן
האדש. שלא להכות נחמלים. אחר שפשיחם כיד ריה
לנדף א"ה. שזאתם מוחנה ישראל לעשות רעה לכפשותים
יד כאלו של עולם. לחפות עליו דברים אשר לה כן.
הכרח הביאנו ליריך לנכוח את אשר שח"ה יוצרנו. ולא
לאהוב את אשר אהב ירנו. כאושפ כונו יהי עוד בעינינו
להתנהג כדרכי הכפשות. כי יר לב אדם רע. יחא עי
שיחא אפן נמלטי ואין נדיק בחרץ שלא תהא לו לפיה ומטקש
למלא מלוח פשמו הסוקס. אבל מה נעשה ואבינו שבמיש
גור. לכן לא נכהה ולא שנוע ולא כתפתה בענת הינר
האכור. והבומר בנו בדרכי כחפס אגלו כוור. וכו
כארנו חשמת אלהינו בעתרינו ונלווינו נחמדה
ועשעשים ועללים. הלוה יקרא רוע עללים. זאת מייבם
אכסנו לזכור אהבת עולם לעילק אשר יחך רק על הנכות.
שכ"ו שלא נשכח לנחש ועשעים. למקות את שוכים ולאכד
זכרם. אם לא תטיבו דרכים ומעללים. כל עוד באתם
מחזיקים בתריות ליישר אורקותיכם ומעללים. ולא לחוש
על כפשותיכם. ואם אין אתם חוששים לעמכם ולא לכפשות
וזלתכם. מי יחשו ומי יחוש עליכם. הלא מחשאי ה נכח
ובתקוותי וכתקוטט. לאויבים היו לנו תראו את עובדי
נפרת אחד עמנו תנוסו ומקוקו רעו. השי"ת הוא השי
אהב בינינו וביניכם. כחשים כפשוטים ומשרש כחש הקדונו
יחאתם מוחרות כפשונו. להפית נמול דנו הדי. למורה
ולתעודה. אתו תורודעה הכין שמועה. והיה רק ועה.
געונו וחלש חו"ה"ך"ך איתיות התורה אין לכסלק כסם)
עתיקי חסדים כקוקו בינם. לכוול סודים על הרעה
שחלק מ"ה לעובד וקורוים חיים. הכי תחאם אשת

נעורים אילת אהבים ויעלת סן אהבא בלגות. לבור לאשת ככילות.
הפילה ועמושים כל הרגוה היו למטל ולסנינה. את מי כוענתם ויבנכם. יח
דין עתיר בדעתא אכדי שבור מלכא רעס קיורי ודונו. הן אתם מאין וכעלכם
מוחכעם עמל לנדף ה' כיד רוח. לסתף חרן ונולאה וסאורי כפבר ונארם
הכל סיכס הטמא. מעשים מתיאין וכול לעולם
דעש ורנו ינחא. לכן פנו ולכו לכס לעוול. אדכרה אל ארץ זיה וטויה.
ואה לכס ביטוב לילן ופי קויה. עש
ה) עוד נביא לבס ראיה שבעיה אהלים בראים. טיבין ינשו טבעי הנכראים.
והלא אינכם אפילו ככלל הנריות אלא
חולין שבראו בין השמסות. להזיק בריות פתאים. הלא הראיתם לעין כל
חוסר ידיעתכם אפי' רק בתקראות ידועים שם
פיו הארץ בקיין להן כחם לי. וגם כאלו כדעתם באריות כויכם. לממן
דכח לטונכם. מולא תשנה לענות סקר בתקראת כמות
י' ב' ק"ט

לח"ס מא) הלא ירעתם שהקב"ה נגלה למשה בלבת
 אש כח"ס כ' וירא לך אלו ונו' . הנה ככאן שבוט כפול . כי
 לא כמדון כלה . הקב"ה למה בלבת אש . כי אש כהר
 האלים מורה . זה אינו מדון . ולא כמדון בתורה . כי
 כהר מורה על כלה כהנה והוא פני . הרי שקראת
 וזאת שנית הודעתם תמיד לחי' . כאלו כבוד מבו' וירא
 אלקים אליו בלבת אש . היכן כבוד זה . הלא כך כתוב
 וירא אלך ה' אלו ונו' וזה הקר הנהאחס בודון . כרי
 לקיים ולהזיק הכוב שלכם . יתפז חופס' אש לא נופח
 תאלכס . ואלה לא הייתם עניו הארץ בוריש ריקים .

טבעית מהכבדים . קודם שכבדו מאש . מא)
 הלא ירעתם שהקב"ה נגלה למשה במדון בלבת
 אש מבו' . כמו שכאמר וירא אלהים אליו בלבת אש
 מג' . ופי' בוהר מאד בשי' למכרע חוכמתו . קדישא
 דימודאבו' יסגל בשלחובא' בו' . מד' פירוש
 לפירוש' כי כר אחד וג' גוונין . מה' כחבזוהר
 תרומה תלת שלישיין ארבע ליעלל . בו' ואינון רזא
 יקרא דלי' ואינון מוחא ובלא וכבדאמו) ואעפ"כ
 האדם רק אחד .

לא הייתם מריבין לעשות עלינו ה' וקראת בשביל כך . כי הלא תמאלו מזהה כובא בקראת איתי . כתוב דרר הוא . מפני אשר
 אשר יר' עלינו באש . וכתוב פנים כפנים דבר ה' . עצמם ויתוך האש . ועוד פסוקים וולת אלה אשר ברור תללו . שהקב"ה
 בכבודו ורובתו . כלה כבודו לשים רבוא הנברות באש . והיא רחיה יותר חוקה לפי דרככם הנשכח . וזה לכם לבדות
 אלכסם שקר גלוי השובע על פני ודוכס . אש לא באר אצרת זה פעמים . שאדם בוקי סריקי . כרכסם המרקד כי כוכי
 הכורסין . ויראים ענין ככין . גם כדשו בוהר . כע"פ . מג' ופי' בוהר מאד רביעי' למגריע בו' . כי לשון הוהר הלום
 בדינו הוא (ת' א"א"ה) כסבורים הם אפן אמ בקיפין בעעשה המדון . והנה דבריו אחרים עפ"כ כי ה' אש חולכה . גם
 שיינו לו מד' פירוש לפירושו דבר מלכ' תלין וינאל' . אשר לא היו ולא כבדאו . בוהר לא כבדאו . הלא הוהר ענינו
 הוול באר כונתו . ז"ל ת' בשלחובא' שלקראת תרין כסורין . עד כהרא תוורא דהסיר . ועד כהרא דתתאד ביה אובעא
 דאיהו כורסא לההוא חורא . עפ"כ שפוסח כולו רק כתרין כסורין אלוין . ואין שם רמו וזכר לתלת גוונין . הרי גם כן עברי
 שאש . הגינו כוב מופלס . רק דלשכסבי עזותם לשקר עד אשר יבא האש . להודיע כי פועל און ככס' . ווי לא ירע
 בעזרות שנים (אשם קלירי דההרא ורלא דהרא) . שן הרבה . ואין זה ענין אל הדתו . וענין כפולס שלטן לבית אל (יש"ה)
 דברים ככונים וכדורים כונא בוס) . גם תלת גוונין . און רחיה של כלוש . כח"ס ל' . גם י"ט מה' כתב בוהר תרומה
 (ירענו וקונו) . הלא הוא דנו' א) לללו כיוס אדירים . וזאלו ארס בידס . הכי איתא הת' . דקב"ה אשתוודע כהו . והארורים
 שחייבו ככונה ובודון זה לשון . להנות העיניים העולכים וקוראים לעיוש . כאלו שלט רשויות יש ת' . ואמנם התכוון
 האיתי הכור . שהקב"ה כיכר וכודע כעל כתיבות הללו . ולא באלו בלבד . הלא גם כעשרה שלישים אשר לו הרעווים ככתוב
 והכמות עניו לכס' וגו' כמדוע . וכ"ל פירוש' . מוש חכמה כתייאה דקשיע . יתעוו ודאי יותר מעשרה שליטים . הם עשר
 כבורות שכביה . והו אשר היו בעי' . גי' פ' ר' דיין שבאמא דיוכס' . יודע) . והו דבר ברור ומופת כבורס . שהאדס
 כבאר בגלל וכדמות . וכן ראש מביא דמות אדם על הכסא . וזכשרי אחוס אלוה . והכל ככלים כדודת וכשמות . לא כעצמות
 כח"ס ל' . ולא קיים הני תלת אלא טעוס דאיון כהסוכא דהאי עלהא . אכל ודאי דאית ליה שליטין טובא בר
 ויהי . וגם ככנד כל האברים שבאדם . יש דגונות . אורות עליונות אלהיות כמדוע . וע"פ מו) . ואעפ"כ האדם אחר .
 שונים שבאדם . אס וזה אדם מביאין רחיה לסתמכס הקדסה . אשר הנה ברומכס הקסה . וגיד ברול ערפכס הכפוסה' א"כ
 תאזרו שם כל האדם תול בעל שלטה כרעושים . ולא האדם בלבד אלא גם כל הב"ה ככלל . אף הכלב לו גם שלט איברים
 ראשיים הבורים . הלא כפוסו מאלקים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות וכיעור אשר כרתם . שפא על כן אפס כוהגס
 להשתנות עומכס כג"פ . כאשר כניג כסיום תחונתכס . דונות הדיולי וגשם בלתי סודר תאוכתו . למינן יכירו אתכם
 הכריות ושגרו מזוקים .

6 אכחנו מאמינים יא' שה' בא לגשמי בנוף כמו שאר בני אדם לעשות צרכי אדם לאכול ולשתות ולקח ולשון ושאר צרכי בני אדם

רק

עזו פיהם אויבי ה' לדבר על ה' פרה ולקפות על הנורא דברים וירוש מכוערים אשר תסור שערות כשרנו גשמנו כי אמרו א' ה' בא לגשמי בנוף כו' שוטנו בא בני עונכיהם אינה תכחזנו בלא אל חכעיהונו בהכלים האנתו אתם ומכעיהם ואת ה' אתם עוקיאים קדוש ישראל

הכנס ומאמינים הלא את עמכם לושן כושת פיהם הכנס שולחים את הזוורה אל אפכם אוי לעינים שכן רואות דברי סדופים ונדופים אשר לא שמענו כיונא בהם עד היום אפי' נשאנים בני ברית היש בהלי הגוים חגשמים כמובס על ה' וצר הכל נוטה אהבם חפרה יולדתם כי ארורים אבות שכן ילדו ונדלו יאחד יום מולדתם בו ימשכו וכוכבי גשפו עליכם קדשו שמים ומעלי והארץ חספה תחת יושביה וכי מה לנו כבער הוי' אנו לא אלוהות אכחנו אפי' שפארנו ה' בניו ג' אור אור על אדם המתרחקים ממנו אנו אמרתי אלהים אתם כענין שאמר למושה ראה תתיך אלהים לפרעה ועש' ל' לקח על הדבר הזה לכבודנו לא לנו לנעוק חסם מפניהם שלקחתם האלוהות ממנו ונתתם לאשר לא כאמר מודע נכבתם את אלהינו אף לא נולדתם את מוחנו לא עשקתם את רעשנו לא רצנתם נוכחותינו כל זמן שהייתם מעורבים בתוכנו לא נשיתו ככם ולא נשיתם בנו אין שום דבר מדברים שבין אדם לבשרו פנינים ובינינו ג' אין לנו לירא ולגור מפני כבוד שבתאי אלהים אשר עשיתם לכם לבחף את הע' ואת האו' עד מה טען ש' תבאף לנפש הלא תודע בקצת כי אשר שהו אדם כיוונו יווכן לכל הפגעים ויווהן לכל מחנה הארציים יחטוף שמו בכל מקרינו ונוטל סלק בשינינו י הן האדם היה כאחד ממונו כפי הנחתם ואינו נכנס ימך אלו' כי יבוא בארצנו לשרוד אותנו והקמונו עליו כשעה רועים במקלות להכות על קדקדו ומחו ירד לטרדו מעלינו ולהקיק עולה מאהלינו לא יטע שוד וסכר מחמתו נבובלנו כי יש אלהים שופטים בארץ הארץ נתן לבני אדם לעשות בו בעלי רועו כי לא ככם יגבר אים ויכרה על רע על כן אימתו לא תבעת אותו סודר כי נחשק בו ככפור בוד' אין כחך בוד' לא לנו הריב כי לה' אשר חללתם שמו הגדול ונתתם בכבוד לבשר ודם לרעה ותולעה הוא יקום נקמו מאתכם כפילים אוילים וכל העם אשר על פני האדמה שוללי תבונה חסרי רעה ונאמת בלאו הוא לנו לעפל בשמים גוורים הוללים ובוזאים וווללים כולם מאפשים אים אל אמת רעה ונהלים ווהי סבאתם לעיני השמים גוולים א"כ בודאי לא לכבוד יטע לנו להתנוכס עם פתאים פולת מין האנושי גרועים וחסות היער ופראים קלים לעבור על רגונקונם כבזאים גם אנחנו ר' ל' חוה שלא לעפל בתשובות באשיו און מינין ואפיקורסין אישראל אך מה לעשות ורגוון דקאחנין אשר הטעו אותם המינים האשונים הללו גור להעשות בן ג' אש עגור בעצמותינו לא נוכל כלכל לסבול ס' הגדול וגם במכתב ופן יאמרו ידש רעה ויתפארו עלינו המונשים לאמר נכנסו שתקו לא ענו ולא יאמרו כהיהם לבנינו נמר אין לבש שלקבה' דשתיקה ג' כהודאה דמיא' לכן היא ודאי חילתא דעלן רמיא' שלא כתמיב כפשות הכאים אחרינו שיאמרו הקולר תלוי בזוארינו שבימינו כעשית הפרעה ולא עמדנו בפרץ לגדוד הבקעה להסיר השמיה לשמור את יושמרת אלהינו כמזכה עלינו לבער שרץ מקרבנו לרשון נואת האפיקורסות ודאי חייבות להדיש שלא יטענו נבדינו וואיה איסוף אהבת ה' הנאמנה אשר מים רבים לא יכלו לבנותה זה כויה אלפי שנה כי עוב כמות אהבתו ותעלה קשה כשאלו קבאת ה' כבאות עליו הזרנו כל היום ואם לעת כואת אנו מוארשים ובפעם הוי אנו חששים ומאננו עון לא תעמוד על דם רשך בפרשות אחר שאתם גם אתם מראים קצת הכנעה יושבקים מאתנו להורות לכם בדרך הרי נתמינו בהשבת אכדת כפסכם ולא להיות ח' ומנה עור בדרך' וכנן ההכרח הוא לגדוד בפניהם נובדי דעת העלינה ומושי כפשות להכרית להם ער ועונה הלא קבאת ה' כבאות תעשה ואת להעיר אותנו להשיבכם על עקב כשתם וחסנה כלויה חלקכם והדנה אשאלכם ראשונה עווי באה לכם ואת האמונה לא שערות אבותיכם לא נודעה ולא נשמעה בכל רשע ישראל מיום היותם לגו קדוש עד הנה עד שקיימת תרבות אכמים חטאים לה' מאד כדי לפרוק עולו מעל בזאריכם על כן עלאלם לבכם לחפות דברים אשר לא כן על ה' יאשר כש עשו ולכלים הבוורים כפי השפיות באמת הכרת פניהם ענתה ככם שלא עמדו רגלי אבותיכם על הר' ימי לכן העותם פניהם כל כך לדבר תועה על בזראשם כמ' ר' ל' מין שאין לו בנות

פניהם

פנים בידוע כו' ולא יורש עול בנות לגו זאת אי אפשר לזייר שיאלו מסיבה ופי' בתכנס דברי תשועים כאלה נגד
 בכתוב והקובל והיופכם יוכל כבוד זככם והנחתם סוד מוכס' מהמוטל והאוש' כידוע ופורסם סלינו כרך ראה
 כלל ימי טיטלו תקינור אנושי בחמת אדם בעלי נפש בחמית וזוהית' לא חלק לכם בנינה להפסין בין שקר לאמת שלא
 תועיל לה כל ראייה שלילית ויופת הקסי שאינו מתקבל ביום ברא אדם שולש ספסי' ואם שאתם נתלין בחלין גדול כמ' הוהוד
 ולכד ויה ששקתם בו כמו שהוכחנו לעולה בטכבר כי הוא ברקב לעובר' ערפכם יסבר' אילא תנייתו מפקאל' לכו מ'
 שוהר מאוניבו כמ' שלחן כמ' ד' חלא דבר' שאין לכם חלק ונאלה בכל דבריו' ארצה הוא מקטע ביותכם' טפיל ונכתת
 יבדכם כמרס הכסבר' וחז אפילו למאי דמלקא ארשתכון דהוא כסדרכון אנו אספרים תיזוכים כיון וכעודן לקטור ולהרופ
 כל יגרות האמונה הראשונה הקדומה הטהורה השונה בפי כל ורע ישראל' כולו ורע אמת' כעש ששעו יתפלה יואקמי דאתא
 ס' ה' לידן' יואן אורה' הלא וס' שלש מאות שנה יוכלל היותר ארבע מאות שנים לפנינו וזכנו' לא נודע ולא כתפרסם עדיין
 בעולם' אך בתוך זמן זה דבריו במהבא נמצאו' ליחידים בפתר נראו' אחר שלא ידעו בראש מעולם אלכנים' ומיני קדם עד
 שזה עדיין אנו מחבזן בענין מציאותו של ספר' פתאום לא כתברר מפתן מ' דבריו וצאו' וחק' אס' מייחסים אותו אל רשב' .
 איך יתכן שהרבה מאות יותר על אף שנים' שמוזנו של רשב' יעד הוהן שנתגלה הכסר' לא נשוע ולא נודע מוזנד דבר' אס'
 אמת הדבר שהתבאר ספרו' כל סגן שיש לנו הוכחות ואומדנות נכונות ונאמנות' שבדורות אחרונים חובר ונתלה מהדברו בחלין
 גדול' גם סתכלנו בתוכו טוספות וזויות' כמו שידענו מקור פכני עצמו כבידור עסק זה של ס' ה' ואם היה בדברכים שיוצא
 גוד דברים סותרים ואומתנו הקדומה יולמדס' אומת ארשת' כאלה מחוה שאל מותים בו חזת קסה' מי יבוע אלו לדבר' הזה'
 ולספוך ולהתנגד לקבלת אבות וזקנים' אבלית' הווסכמת באומה הקדומה וקטנס' עד גדולה וכלל העולם' ולא מראש כסתד
 דבר' ה' עיזנו בקבלת עול מלכותו והשיד' בנו שלא כמורה בוללתו' פנים בכנים דבר' ה' אל כל קבלת' יהוד ועבו שקר' ואומתנו
 נדברי ידעת' אלהותו ויהוהו' משתק' אלהים אקריש' על פניו בשבורתו' באוניבו שמוענקול דברי אלהים סיים אין זר אלתו
 בכתוב את כל הדברים האלה דבר' ה' על כל קבלת' פנים בפנים דבר' ה' עמכם' כל קהל ישראל עמדים בדר סיני גופוסי'
 ששים רבוא ספרושים כסושים ורפויים' שלמים במקמה ובטלל אלהו אשר לא יישא' ולא ישיאל לבניהם אחרים' דברו
 ובחטא' טכולס' עלו למדרגה גדולה והכבואה' חכם אמת' יהנה' קלילה להם לשגל' לודס' יסוד כוזב שודר האמת' ונה'
 וקדושים אמו' עשר האדנות' וכלקס' הנשעות כגרו ואין פותח' פתחו ואין כונר' יוכל הפרט והווסבר' ואין יעלה על הדעת
 לקבל דבר שדס' כזה ווד' אשר לא ידענו שורס' וזואו' נגד האמונה עלי תולע' תולעת יעקב' הנטועה בריבו ותקועה בלבנו
 שמוה' כלל דר' ח' איבריכו וערוכה בשפתנו ועליה אנו ואבותנו ועולם' ווסר'ס' נפשותינו יבך אקמו אומרים להוציא מדעתכם
 ש'עושים בבריו וברעתו של ס' ה' כי לא לכם ולכיווא' ככם נוסרו' דברים סתוים וסתוים' באלף עוקאין ככ' ולינו ראו
 לבס' כלל וכלל להביע באור שמו' הווסח' שיני' סכלכם כיהאי' ולא להאס' הקויו' חז' (שם ה' עיני' כמס' ל) הרבה
 במסירת' ספרי תורה' סגריכה תנאים רבים לפיות וזכה' כמ' ש' בפרק אין דורסין' וקודם כל כרך להיות ויהר' ווריו וואד'
 בשירת' הוורה' קתים מנותיה בו דן רב ובהנחת' טיה' ופרישות' יתרה וחספסי' עולם עובר' כולי האי וואו' וזכה' אדם באופן
 כזה לעלות אל החבובה האלית' ושיזאל' רב דווח' אך ה' נבואות' בקס' תורה' חסידי' להאיר עיניו ביוואר' שוהר גנוה' כי
 נולת' זה היא מהבוכנת' וואד' לשדוק את הקרוב אל אלה' הנדול' בלי הכנה' הראויה' ככרשות' אס' יגס' אלה' אים' זר' חלופלן
 כנאה' כיווסם' ודאי' וזכנת' היא להש' וית' לאחד' האוונה' וכל' לעקור' כעס' עקרו' ולהכריח' בהתקלה' מוניה' בה'
 בלי ספק לפני עור' לי' שאין להם בה חלק ונאלה' (ע'י' פסו' א' וכבר קדמו לכם תועי' לכב' זכני' ככר' שחטנו להתחזק
 באוונה' כדויה' ש' קבלה' שלמדו' אלה' כסוים' וזכני' אומתנו' הוכפויס' אומנם' על פניהם' כה' ש' טוואס' לילין' כפרד' כו' ש'
 כס'י) וכן אחר הכתוב כי ישרים דבריו ה' וגו' וסופסי' וכלו כס' י' ועתה פנים סוררים הגורים הכיסי' לאלות' כמ' י'
 (הקודם הרבה לה' הווא' וחיאל' כס'י) ש' כס' אים' ככו' ודברו כס' כדו' וכו' ולא יתרו ככוסה' ידועו ולכני' ככוא' הם
 ש'תאוס' י' ש' ככו' כשלהבת' קשורה' כנחלת' שארון' יסיד' ואין סני' ולפני' אדם' אמת' סופר' הרי שאומתנו' אמונת' אבות'
 וס' ל' וקיס' אב' (א' ה') לכנים' יודיע' אל' עני' הנטועה' כפיו' וקבועה' כלככנו' וס' ה' וואתר' הדכה' וזכנו' ויא' אפשר

שילוק עליהם הם שמוציא וזו נכד עליהם אלוס חלמו דכבשה עזים וכמותם אין בהם נכתל ועוקש (אין) ויש שקלקלו
 בו משתוקים וסופים בורים שקדמו והוכסו בו דברים ורסי שאין אחריותם עליהם וכמו ש' נחר היעב בחבור שישם הכל')
 כולם נכסו למיין ויגדלו למוציא דעת (לא למוציא מנלי עריות מאברי טולם חלא עבלי הפכל ויכול הדעת) שכן לא
 הפסיד עליהם ס'ה אמותנו כל עיקרי ארבעה המחוק בידנו ידעו שאבותי מבית שאלת ויתר ש' לכן אלו למתים הן עומותיקוס
 אותו לספר קבוצ איתן איתן אלו בויתור וסופי אלו מאברי בו דבר כותל לסקרי אמותנו הכללית ולא גזע עיני מתכנן לסכל
 היטה יתן זה אמת (ואכסר כבר הראינו למעלה בבחר נעור כעו' ה' ועוד מוסף לקס טוב נס' ד' כי מיוונק נקס לעבוד את
 ה' ולקראת עיני' אשר הקדוש הקדוש הלו אכלנו מקולי האמת' לא ניתן ביד המעים עקלקלותם לכרעו
 נפש בתיית' אשר הקדושה בתיית' י' עלבד ויה מבכר לאחר באמת ובישר לרע ועומת' נקדור ללקוט אחר' י' ס' קניס שלש
 גרנדים בראש אית' י' המלאים בת' א' האמרים כרדוים י' לבטל דעותיכם וקטעו כוונתם וכעדרושי יוסר השופך נמנות ולא כרדוים
 בורות שנים היקראות דבריאלים סיים מואכים כספיהם ה' חזורה נומת כשמת' הדברות לת' עך כסלכל תמונה ונ'
 ואמר ה' לעובדתי א' האנושי' לא תוכל לראות את כפי' בלא דאחיה אלהם ונ' ונמסר סורה כי לראיתם כל תעונה ואתם
 כופרים ארומים אוריים שגלה במועמד ה' ס' בתמונה בשלש כרנופים י' הלא בזה נעמיתם חקמתי תורת האשים י' ומה לנו
 ועמכם י' הנביא ישעיה' קורא בקול' ואל תי' תדמיון אלוה דמות עמכו לנו י' עוד אחר ואל תי' תדמיון אלוה ואמר קדוש
 השמים כפי' איוה בית אשר תכנני' י' חכלל שלח באל נגמתי כדברים עורים י' ואלה רבות עמו' אלי' אחר הן בעבדיו לא
 יאמין ויחלל אלוה ונ' אף כי נבגי בתי' מתחר ונ' ה' קייסין אלוה כשיין כפי' חומר ציפר' אחר הקדק אלוה מתחנ' י' איוב
 השכיב כשר לך אה כראות אמוס תראה הכוונת אלוה י' ונ' ואומר וילעיו לא חזו יווי' בלדר' ומה ידק אלוה שם אל ועם
 יוכה ילוד אשה (ולדברים בסליש' שמיים קדו יתדו) אף כי אלוה ראשון ונח' אמת ולעם' אלי' הוא' י' ה' יפסלו כי ארבע
 אפ' אחר אלו כי יוכלע' ה' המשוור' י' שמיים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם' שפאם כפדדים מכל' וכל' י' ואמר האוכל כשר
 אכידים ונ' ואומר הנה לא ינוס ולא יסוף ונ' (אלהיכם כמותם הוא האוכל והמטת והסוף י' כפי' עמוס חזקו חפזו ומעשות
 זכריו) שרבוה' האמנם יבד האלשים את יהאדם על הארץ' הנה השמים ושמי השמים לא יכללוהו' אף כי הבית אשר בניתי
 כי אים הקפיר לטכיו' קהלת' כי האלשים בשמים ואמה על הארץ (אתם כרוחם על ערמות יכם עם אלקיכם יחד בדיר
 פרושה תסבנו לוועצה תסבנו) הנה דברי הכתובים פה אחד טוב אל המלך ה' נבאות' כשאלת הגמחות' א' כ' מה ראייתם
 עטלפים' לבאת ונגר' הקמונה הבטחה וכל קמד' ויזכים' תפס רוחם וכמותם אתם שמים יהודאין' החזירים הישג נס' ה'
 בדמות נלמס הכבוה' העתעברים עמונו ונתנכרים באסונו כרנופים' כי תתפארו בלמוד סתרי תורה ידוים להיות נאמרים
 ג' א' ישראלים י' ויאיכס אלה לילין וקופים' הלא לפי דברייכם טעו כל הכביאים' וגם המכס מכל האדם' לא עמדה לו הכמתו
 בעיקרו האיונה' כפי' הכמתם האדורה ודיר' הוא לא לבית אחד לבתים רבים למעשה ישי' ובית המורק ובית הקין י' גם לבית
 הפסא' ששנות כרכיו' י' להוי' חותרי' אכילה ושתיה' שלא יתפשו וועו' ויתקבע כרכו' (אלה) ויה בבית כבאל כל כולד המיב
 עליכם והכל' כי הוא וולא קיא הוא' י' להתענג' בה על בולמנס' לכל לפי' ורובעק' ב' דביאסליכס יתקוף קדש' וחלק
 ונתמחה) ובית סוכה ושכיבה ומגדל' בית בביבה ובית המרחץ שם ערותו מגדל' בית היין' ובית הספר בית העושים' בית
 הפוסים בית המרכבות בית הרגים' בית הנשים בית הילדים בית הפילגשים' בתי השכמות והעבדים' בית מלוא כריות
 ועוזקות ונתוללות ובגדים ואלבושים בית כל' השמושים בית כמות זכרי ורעיות ותחבשות לכל נעו ותפלה' אשר יהיו לו
 בית העבדים ותלואים והספקים והרקמים' בית האונות ואבני חפץ כחף וזהם ונולת' מלואים' בית הכתובים והסופרים
 בתי' השם ופלוסיון ובתי' פקידים ונגורים' הסוקדים להפין כרכיו ולכלכל ביתו ומאכל מלואם אכד' בגש' וכרסו' י' עלי
 מרעב כרדוים אכופים' טענים וראשי נעמים וכוסים וינות עיפויים' בית השכחה והחול' (ואתמה עדוע לא כודיפונד
 חיה איבו הוא חקוס כדו' שלא ימלא הרבה כוסים מרים כעשים ככדי ארץ' להספיקו זכריו ודי' ומסורו' לאנשי טעור
 לכל מולטנו ושען כשו' ופילגשני הירבה היא וכל מולטנו מלא קיא וזאה' נגדלה דויזיה' בהם שון חלקו ומאכלו כריאה) בית

לא הודעתם מקומו איה כפי הראוי והשוויב אם כנים אתם ידללו כולי שלום פ"ה נצירי ותאן דלא ידע ליה נתיב צדק
 דבה יוקרי ובפרש סכל מה שבבאתם בידכם חמוכו וכזר הדבר שלא בוקומו העשמי ופסילו הוכרן הגדול שפולס . אי
 אפשר לנו לזכור כל דברי הפרה הוה שאינם הולכים על סדר תמיד כל שכן הפכמים שנדולים שטרופים בעינינו שזכים
 נכרכים וכלוודים אחרים הכרמיים שאי אפשר להיות מבלעדם (הלא הוא ידועת קיומם) שהיא השיקור הנדרש מאדם
 הלו כיים האלה ואינם עושים בראותם סדר בקבע תדיר שפריך להניב לפניהם הסלון כבוד וגלוי כדו שיפדבר המאומת
 מן הכוזב ויבחנו דבריהם האמת אתכם אם לא מיה' כי ונגלים אתם לראות את ערות האר' ש' באמת לרגלה ולהפכה לכוף
 עליה שלא בדרכה וזה אתם סבורים שפספסוים יבעמו בכפ' ויסמכו על עדותכם בשם פ"ה ילהאין כלמה שאתם מעלים
 על גליונכם (ואם אמרו ר' ל' כמילתא דעבידא לאגלוי לא מסקרי אנפי . ואבילו הגוי כאמן בכך אך לא עם נבל כזוכם
 שמתה מוכס נורה אנושית מכל וכל אכרה האנוכה וככרתה מפיכם . כאשר כבר כתבאר לנועלה שקרוכם ובדיותכם . וכן
 יתבאר כאן לשיני השמש ויועם) או כזוכתם רק הפיל דלת עם הארץ כמזודת נכלותכם . אבל למון כ"ה הלו' טלס הוא
 אתנו הלא הוא כפ' א' (ל' ח' ל' ר' א' בשגם הוא כפ' שיכו ררוחא בבני נשא זמנא רבא . אתהדר למהו בשר
 לאתמשבא בתר גופא כו' ולמה זה עובתם המשתל המאחר העאיר בר הכנתו . וענן הוא כסועו סופו ומפרש תמלתו
 הפרשים שמוכו כי אמת יהנה חכי . והעורים הכינו ופתק שפתי מישרים דברי הוהר פסוטים וברורים . לכל בעלי דעת
 מבוארים . לא לרקים פסוים ארורים . בי הלא גודאי האדם המומרי הלוה . שורכב חגשיות ורושיות . כידוע וכראה לכל
 בעלי נורה אנושית . וככתוב ויכרא פ' א' את האדם עפר וגו' ויפח באפיו וגו' . כבאר באופן זה כלול מעלינום ופתסוים
 לכזוכה אלהית פרטית בו כדו שיכנס הרשטי לגמתי ויזכרהו . יעלהו גם עלה למדרתו . לא שהוא יתקן האכוון כבריאתו .
 יושנהו לרעתו . כלי השגן התכלית הנדרש מהרכבתו . ויסכב כידו שימשע שרומני לגמתי . יפילהו ארצה ויורידו שמו אבל
 שאולם (עין בוסלם שלמו באורך . וכן גם כל דברי הפכמים שקדמונו . והוה שאמר גם' ב' בשיכו ררוחא בבני נשא (לשון
 דבים נקט . יעם היות הכתוב בלשון יחיד נאמר . הוהר מטעות מינים הכלים כמותכם כשאר) והנא רבא בזה הואיל כאר
 שיטב כזוכת הכתוב . לא ידון רמי כאדם לעולם . כלומר לא יארץ רמו להם . ולא יוסף עוד תת להם אורך ימים ואר'
 מאחר שאריכות ימיהם הוא לרעתם . ואורך הימם בארץ הלוה הנשמה . שוא קרוב להפסדס יותר משכרם . כי כמשך
 הזמן ישור הרושמי להיות כשמי' ברוב הרגלו וזכוכתו הרעה (אוי לרשע אוי לשכנו הקרוב אלי בחכם' ת' כפס' ות' יטוב עב
 זשכור כטבע שמומר . וישאר כעוהו למטה בתפסות . ולא יראה עוד מקומו וקורו מוזכרו לא יבקש גולות עליות . כי ההרגל
 אכזור . טבע שני וד' . ולא תושג בו הכזוכה האלהית . שהכל פעל למענהו ולקלוסו ולשיווק כשעמי . וזהו שפסיהם הפכר
 לפרש כזוכתו גלי שטוש . ואור לאתמשבא בתר גופא כו' ר' ל' א' ע' שאי אפשר לשוב הרומלי . שפנס נשמי . שפנס שני הפכים
 מתנגדים (כתבברו ברזון כוראס דרך פלא ינגד טבעס בעצם וראשונה כזודע) לא אור אתה דר להווי בשר . אלא ככסיות
 שמשו אחריו וסודו לשמעתו . כדעה כאילו היו לבשר אדם יוכלי התגלות אור הרומני . כי כסוה עון השומר הפוסיל והטיב
 שכאור עוד . ופסיהם ולאשחרלא בעובדין רהאי עלמא . וזה המכוון במאמר שפנס הוא בשר שגם הוא רפה לנוור חלק
 הרומני (המתעלם בו . לכן בא בלשון כסתר) יטוב וישור בשר בועשמי . במושך אורך שני חיו ומון רב . ישתקע אורו לגמרי
 כאילו היה דבר בלם ונפסד כמו הגוף לבדו שלא להיות רבוי ימים בשוכרו לגרסו לו דעה רבה ישכוכה הרעה הזין הככס
 ויעדר שתכלית הככס . כדלנו הטוב לו . להסתפק ביועטו . וכבר לנוייתה יפה במוכה . ופסיהם קצרים בעוד ז' הכלה שלא
 יאכד על ידו טוכה הרבה . כסכת השומר המוכן לפורענות . בהתארך שזוכתו . והיינו כמי קדשפיהם המאחר אחר זה ר' א'
 זמן קב' ח' לאחקנא עלמא . ולאחקנא רוחא בבני נשא . בגין דירוכון לעלמין כו' כלומר למתיד יהיה זה שאריכו
 ימים הרבה . כי או לא יזיק להם אורך הפיים . ושא' כ' בקול העולם הלוה . דיו להסתפק בהכרפי וימו . ולאסו המושע
 המחזיק את הידוכה כשרה . והכל הולך אל וקוס אדם . שכתבין פ"ה לתת תבלין . בהנחת הכתוב כפנס הוא בשר ע' ד'
 הפפע הישר . דבר כאה וותקבל . שהוא נתן טעם סכה וחיוב . למי שאמר לא ידון רמי כאדם לעולם (ואם תרשס אמר
 בדרכו רמי שי' הכפעה . ככתוב ויפח באפיו כסיות רוח פיים . לכן ייווספת אליו ביסוד . שכן קקראת גם שלק אלוה מעטל

ואמר

ד) ופי' לסירושו שבתחלת הבריאה כחלש
הקב"ה בגופו של אדם • ואחר שחטא פירש ממנו
מנוף הזה • עד

ואחר לא ידון רוחי שנסחתי בו מעולם העליון לא יחא נדון
בו לעולם • ללאו דרכי האומר הנשמי • כי אם יתעבכו
הרבה • יסוב נש הוא כשרי חומרי • בתוכותיו ומדותיו • לא
יכירו עוד מקומו העליון מקוד מחצו • לפיכך היה הכרח

הוא לקצר ימיו וזעזעה • כדי לשמור קיו רוחו • כשולם הארון הכנמי • לכן יהיו ימיו מועטים • רק ק"ך שנה • עש"א • לעתיד
כשיתוקן העולם • ויכלה הרש ובלע היותו לנפש • ואז יקוים כיוי העץ ימי עמי • ויוכלו בני אדם לסיח לעולם • הרי לטון הוזהר
יתוקן ויתקבל • מוטעם ומתובל • וזה הזיק אתכם פרוזים לעשות ד) פי' לפירושו המובן ומובל • מלכס תדכאו
איתו כשרס כדומן מובל • הלא הוזהר עמנו אשרם כוונתנו כלי שום גמנוש • שעל בני אדם כדור הובלו (כחששות הכתוב
ועמנו) הוא יודבר • לבאר טעמו של הקרא • כמה שקצר להם הזמן • והעמידו על ק"ך שנה • ומשם והלאה נקצרו קויהם ככלל
ולא יספק ככך מי שם לו מוח בקדקדו • ויש לו אפילו הכרה מעטם בלשונם של ס"ה • הוא ודאי יבין ויזהר לדברי • שכן הלשון
מוכן כלי שום דומק וזרות כלל וכלל • ועל מה שמעו לכם לעשות לו פירוט • במקום שהפירוט האמיתי הישר הולך כוונת • אל
תבואי רגל גאוה ויד רשעים אל תבידוהי האויות עד לעמנו • אין זר אתו • ולא הייתי נרדף להאריך בו • רק להסיר ממנו כל
רושם ספק ומקפוק בעולם • וזריתי על פניכם פר' ספיכם גלול כר' הכס נוא"ס • המקנת במובנם שהוזהר מלכס עד כשר
יכלה ויתבל • במרכס עליכם יבאז וכשכסם עליכם תאכל •

ומאחר שכבר ידעתי • בהכנת לשון הוזהר הכ"ל על אונותו כדור כשום • ופרט"ש יעלה בלשונו וכנתנו תעל
בהגלות ויכו • שאין לשונו של ס"ה סובלו • ימעתה אין צריך למרס בו • להעלות פרוזו לעפס האויר • שבו דאי אין שום שכל
אדם כל דרו מקבל • עוד אשאלכם והודיעונו • אם בתלפס האלוק באדם • כדברייכם • הא"ך הביאו לנודו בו להפיעו עלפניו
בהיות הוא בעל בית • ועוד איך חומר האדם כפה יצורו לחטוא עמו • הנס לכבוש מלכו ואלקו עמו בבית • כי לפי דברייכם
על כראו הוא היה שוק כחטאו של אדם • הלא הוא שאל וזתה ועשה כל כרי אדם • א"כ כשאל מנן הדעת • הוא האובל
והוא השותה וין חמר עכבי רש שחוס סתה • שהרי לדברייכם לא פרס ממנו עד ארס שטאי • אחר שכבר אכל ובעד עמו כל
צרכו לסבכה לשכרה שתי • הסכים במיעויו ליהנות ולשמוח בקלקו החמיעי לו מפרסי אשן אחר בו כסתה • ועדך לו תפתה •
ומדוע את"כ גור מיתה על הנק העשמי מלא חטא כלום • כי הוא גוש העפר • וכשזיה על עץ הדעת לעמנו זיה • שהוא עיקר
האדם שנתלש בו כדברייכם • ואשר בידו לקיים ולאחור אישר על כסנו • ולית דימשה בידים • הוא שטאי וקלקל ועבה על
דברי עמנו • עמו וענש כן עטפו • כאשר קרן • יא"ך הניל עמנו חמות ע" • שפרס ממנו וקסם ניתה על גוף עמנו ומחור קורן
זיה ונפט ישר והוא עשה אלה וכאלט ברח לו רון • השוכט כל הארץ לא יעשה חשפט • הכרס כח יריב עם הגוף העמי הלו
ומפר לוקח • למעש ידיו יכוף • להרסו ולהסתיתו רוחו יאסוף • בהיותו סף ומפע ויפקוד על עמנו הטאתו • אשר לא ידע
בה הנקוה תלה עד סוף • ואכזם הוא על כל פנים מחיות האלוק הסובן בתוכו ויטול ככל אשר ליהבתו לא ידעו ומגלו • היה
אסדו את רעו הכאמן • שמיש עמו • ולא נעש ממנו • כל מפני אשר טאלו (שחל באמת ופני כך גדרתם עליו איתה • כוונ"ש
כשפט שמי הלו) מחיותי תקלואים תיותו • כום התרעלה תשת ונכסות יכס יכרתו) ואם נתכחו לאדם הראשון כסנו המיומ
(היה המוטאת) תלכר האלוק האלוט בו • א"כ הרי כאן סנים • ובצרוף הגוף העכרי • הרי גלטה • אולי תקפו וזה
נ"כ ראה לטלס פרוזים) ולפ"ו כל אדם יוכני אדם הוא טלטה פרוזים) וזיה יבדל ויזהר אלהו מואנס) הלא אי אפשר
לזייר בהם אסדות רק לזמן מועט • וגם זה אינו אסדות אמיתי כלל • והרי כאן וזו וכפחד • כי הנק לא יתקיים • יסוב אל
שעפר כשהיה • וכפסו לא היה ועוד הלא תגידו לאויה תכלית בתלכס באדם לראות עמל וינון • אם לזמן יכירו בני אדם
תאחרו כה לפי משל אלה ויכדו • אם לנק • הוא דבר בטל ואין בו מווש כלה וכפחד • אם לזמן המתגעש • הלא הוא מתנגד
לברואו בקולו אינו שטעי • עובר הוא על מכותו • וכקם כמיתה • לא כשאר רק אשר יקיר שראוי לעבדו (וזהו מה שרבינו •
ודונים כל כמתי לב אשר מעולם • שאין אף אחד אל אחת • סי לא ונת) וא"כ מה צרכו בנק הלוה כלי וצר עליו לא יכלם יהאם
צריך הוא לשנו כביעה ומורס לזמן על כשעני יסלן • אם להגלות בו לעיני כשר • הלא עורכו ומעלם ומסתור • לא ישנו

פְּרִיָּוֶת אֵלָיו לֵב • כִּי אִם לְכַדְנוּץ הַרְבֵּה הִנֵּנּוּ וְנִחוּשׁ • (ה) מִד צִדְכוֹךְ חֹזֵר לְגֹן הַזֶּה •

יִשְׁכְּחוּ כִּי הוּא הַשְּׂקֵר • וְכִי אִ"כ הֵם עוֹבְדִים לְלוֹתוֹ (הַשֶּׁר

בְּיָדָם כֶּסֶף אֹתוֹ) וְלֹא יוֹרֵם בְּמִתְנוּ • כְּמִתְנוֹד לְהַדְוִי • וְיִבְדַּד בְּלֹאֵיו כּוֹכֵב בּוֹ וְאוֹתוֹ מִכֶּסֶף • יִיאִס חֲמֹר קוֹדֶשׁ מִכֶּסֶף
הַיֵּם הַכֵּל אֲמַד • אִ"כ הַתְּלוּךְ מִלֵּב • אִם כִּי נִתְפַּרֵד וְנִמְלֵךְ לְגַמְלָה סְלָקִים מְזִיבִים הַכֵּבִים וְתִתְנַדְּדִים • וְחֵץ נִכְיֵה הַדָּרֵךְ גָּדוֹל עֲשֵׂה
לְדוֹרִים • וְהַקִּים לוֹ מְטוֹטִים וְמוֹרֵדִים • וְהַסָּגֶה הַיֵּם יִכְלוּ לְטַעֵן וְלִקְיִים אֱלֹהִים לְעִנְיֵים מְכוֹז • אֲמַד בְּכֹלֵם הַיֵּם אִים אֲמַד
מִתְמַלֵּף • וְאֲמַר בְּפִרְוֹ • אִ"כ מִקֵּץ כֶּסֶף אֵלָיו בְּלִקְוִיהֶם • וְהַיֵּב כְּמוֹ שֶׁל אֲמַד מִכֶּסֶף מִחֲבֹר • וְאִ"כ לִמֵּה וְהַיֵּם מִקְוֵהוּ
לְעִנְיָו לְכַד • נַעֲשֵׂה רֵעַה כְּשֵׁלֵי • הַלֵּךְ מְכוֹז כְּמוֹ הַסָּגֵר • אִ"כ בְּכֵל הַמֶּן מְפָרֵשׁ מְהֵרָה • הַיֵּב הוּא אֵלָיו יִחַדֵּי לְכַדוֹ כִּי אֲמַר
כֵּל יִימֹת עוֹלָם מִתְמַלֵּת הַבְּרִיָּאָה שֶׁדַּת • לֹא הִיָּה לוֹ כֶּסֶף בְּכֵלֵה • רַק כְּשֶׁה מְנֻשָּׁת • יִמְצָרָה אֲדָם עַד מְכָרָה • וְתִקְוִיָּוֶה אִ"כ
הָאֵוֶת הַעֲשׂוֹתָת וְתִקְוִבְלָה • הַיֵּוֹשְׁבֵלָה • מִה לְכֵס לְמֶךְ אֲכוֹ רְעוּת וְשִׁבְלָה • עוֹד הֵלֵךְ תִּתְחַדְּרוּ • מִתִּי הַיֵּב זֶה מִתְמַרְמֵס (וְהַ)
עַד שֶׁלְבִסְרֵךְ חֹדֵר • וְהִי הוּא אֵךְ וְרִי • אִם מְפָנִי הַטַּטֵּף כֶּסֶף מְכוֹז • אֲטוֹ אֲכַמֵּר דְרִי • וְיִדְוֹשׁ תִּתְחַדְּרוּ וְיִחַדְּוֵה לְהוֹדִיעַ סוֹרֵךְ דְּכַר
מִצָּה כֶּסֶף • וְלִמֵּה וְהַטְוֹ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיכֶם • וְהִי הוּא אֲלוֹךְ אִים זֶר וְאוֹיֵב הַבֵּל לְסוֹדוֹ אֲתַכֶּם • יִטְחָה עֲנִיָּוֶת וְיִין מִכְתֵּם
לְפִיכֶם • בּוֹדֵאִי כּוֹנְנֵכֶם עַלֵּהוֹתֶם מִן שֶׁרִי • שֶׁר הַנּוֹאֲפִים (הַאֵם נֶס אֲמַרִי מוֹתוֹ מִשְׁמַכֵּה עֲרֵלְתוֹ מִכְתֵּב עֲלֵיכֶם לְכַעֵל אֲתַכֶּם
כְּנֵסִים • (אֲמַרְוֹ נֹא אֵלָיו עַד מִתִּי • אֲתַנְחָף לְכַנֵּס) וְלִקְחָה נֶס לְחֹמִים וְתִיַעִים מְפִיכֶם • לְמַלֵּא כְרֹסֵם מְשֻׁדְּנִים • לֹא יִדַע בְּשֵׁה
רַעַב אֲוֹבֵל לִיר הַיֵּם • וְהַכֶּסֶף גְּרוֹשִׁים וְתוֹאֲמוֹת הַנְּחֻמָּוֶת בְּהוֹדוֹ עוֹבְדֵי הַטְּעֵן • כִּי לְכַלֵּב הַיֵּם עוֹבֵד מִן הָאֲרִיָּה הַתֵּת • הוּא מִן
שֶׁר • שְׁחִתִּים עֲשֵׂוֹ אֲרִיָּה דְבִי עֲלֵה • וְהַכֶּסֶף כְּכַדְרֵת וְאֲכַדְרֵה וְכִרְוֹ • וְעִדְיָן אֲתֶם לְכֹטִים אֲמַרְוִי לְהַתְּכֶם בְּנוֹאֲתוֹ) וְכִרְוִישׁ
תְּלַמִּידוֹ שֶׁר הַשּׁוֹמֵרִים וְהַהוֹפִים יִתְבּוֹר בּוֹשֶׁה הַמְּאֻפָּס • וְכִינֵי הַיֵּוֹשְׁבִים הַטְּכָרִים לְמַטְכֵּךְ וְכִינֵי עֲכָר אֲרִין מְאֻכִים • וְשׁוֹיֵן •
וְיִשְׁתּוֹ כּוֹסִים וְיִוִּזְכִּים בּוֹשֶׁה טְטוֹפִים • הַהֵה אֵלֶם מְלֵטֵת הַפְּרִיָּוֶתִים • וְכִינֵאֵל בְּהַפְּרִיָּוֶתִים אֲמַרְוִיהֶם מִלֵּא לִיבְלֵי כְרוֹסֵטִין
לְכַלְבוֹת הַנְּאֵלֵת בְּנוֹאֲהַ דְּלִמְלֵה אֲפִין מְטוֹפִים • וְעַמְהֶם כְּמֵה אֲלֵפִים • מְבַקְשֵׁי אֱלֹהִים לְעִנְיָן • לְפִי עֲנֵם הַסָּגֵרִים פְּרִוִּים •
וְלִהֵם תִּלְאוֹת מְלוּכָה בְּקוֹפֵה שֶׁל פְּרִיָּוֶת • אֲףֵהֶם לְפִשׁוֹת • כִּיבִיָּהם נִכְבְּוֵה הִתִּירוֹ פְּרִוִּים אֵת הַדְּכָרִי • כְּדִי לְהַקְרָה כּוֹלֵם אֱלֹהִים
כְּשׁוֹתִיהֶם זֶה לְוֵה מְחַלְפִים • כְּמֵה לְכִי דַעַת בְּהַשְׁוִיָּתִים מִצְּלוֹ לֵהֶם כְּמֵן מִן הַמּוֹדֵה • וְיִדְלוֹ בְּנֵי הַלְּהִים אֵת בְּנוֹת הָאֵלֵם
וְנֹוֹ • כֶּסֶף יֵאֵם מִכֶּסֶף בְּרוֹת מִן סְקָלָו בְּכֵן יִדְוֹנֵה וְהִי כְּמֵסִים וְנַפְסִים • מִדְּשֻׁדְּנֵי יֵכֵן יִיזוֹ קְלָבִים • וְכִינֵי הַקְּלָבֵם
תִּתְיַכֵּה כְּמֵשׁוֹתֵיָם קְלוֹעִים וְמִתְחַדְּרִים • יִיִּשְׁלַחֵן אֲכֹזְרֵי יִיזוֹ גְּרֻכִים • וְעֵלִים אֲמַר כֶּסֶף (מִן שֶׁרֵה) וְשֵׁמֶשׁ מִיִּזְכֵּן אֲיִינוֹן
בְּשֶׁר כֶּסֶף דְּשֵׁמֶשׁ אֲמַרְוִי מִלֵּין דְּתַתְּמֵר בְּהוֹן וְיִישֵׁה אֵת כֵּל הַקּוֹס • וְעֵלִין דְּשֵׁמֶשׁ אֲמַרְוִי מִסְּנוֹן בְּגִלְמֵה רִבִּיָּוֶתִים רִבִּין
בְּקִיּוּתֵה כְּנִיא • וְאִינוֹן קִיּוּתֵה עַל יִשְׂרָאֵל כְּלֵי תֵמֵם • וְעֵלִיָּהוּ אֲתַמֵּר כִּי מִלֵּאֵה הַאֲרֵךְ מִכֶּסֶף מְכִיבִים • אֲלֵין אֲנוֹן עֲשׂוֹלָקִים כְּבִילֵם
עֲלִיָּוֶתִים וְיִרְאוּ כִּי הַלְּקִים אֵת בְּנוֹת הָאֵלֵם וְגוֹ • כֹּוֹ וְאֲנוֹן עוֹאֵ וְעוֹאֵל דְּשִׁכְּיֵהוּ וְכִתְּמֵהוּ דְּשֶׁר דֵּב דְּלִמֵּן כְּבִילֵם • דְּאֵלֵיָּהוּ
גְּרִישֵׁיָּהוּ לְנוֹת בְּהַר כְּנִיא דְּמִינוֹן טְכָאֵן • וְגוֹ • דְּמִכֵּל לְהוֹן קֶבֶה מְעֻשֵׁת דְּתֵי דְּלֵא יֵהֵל לִין שִׁוְלָה מִיָּן • וְיִכֵּן לִין אֲגְרִישֵׁיָּהוּ
בְּהֵאֵל עֲלֵמֵה • כִּדֵּה וְיִמְלֵט לְטוֹבֵהוּ עַל כְּנִי לְהֶאֱבִידוֹ • גְּבוּרִים עֵינֵה תְּלִימֵה • עֲלִיָּוֶתִים הַתְּמֵר הַהֵה כְּדוֹרִים וְגוֹ אֲשֵׁיָּהוּ
וְאֲלֵין מְשֻׁדְּנֵיָה דְּתַתְּמֵר בְּהוֹן הַהֵה בְּכֵה לְנוֹ עֵרֵד וְעַנֵּה לְנוֹ טֵם • וְכִינֵין תִּתִּי כְּנִיָּוֶתִים וְכִינֵין מִיָּהוּ דְּשֵׁמֶשׁ דֵּהֵה • אֵלֵא
וְשֶׁר לִין וְגוֹ • וְשֵׁמֶטְרֵה אֲמַרֵּה אֵת גְּרִין עַל יִשְׂרָאֵל דְּלִמֵּן כְּעִפְרָה דְּרַעְבָה וְגוֹלֵין לִין כֹּוֹ עֲשֵׁיָּהוּ וְכִינֵין דְּכִרְוֵה עֲמַד
מֵאֵד עַל הַאֲרֵךְ יִדְּקֵאִים עֵינֵה רִבִּישֵׁיָּה • אֵם יִתּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּתַתְּמֵה • מִתְּרַפֵּן עֲנִיָּוֶתִים וְגוֹ • וְתַתְּרַפֵּן מִתְּחַדְּרֵיָּה וְהַלֵּין
רְוִשְׁתְּלִין כֵּה • וְלִמְעַבֵּד טֵב עַם עוֹבְדֵי עֵוֹ • עֲשֵׁיָּהוּ הַתְּמֵר כְּכֵאִים בְּלִקְוֵהוּ בְּנוֹתֵה דִּיתִי פְּקִידוֹ לִיִּזְרָאֵל • אֲמַרְוִי בְּהוֹן
וְחֵאֲכַד כֵּל וְכֵר לְמוֹ יִעֲקִים עֵינֵה מִיָּהֵם דְּלִמֵּן מוֹלוֹלֵין לְאֲלֵין דְּתַתְּמֵר בְּהוֹן וְשִׁקְלִין לְגִין דֵּה לְרֵה
דְּהַדְרוֹ עֲלֵמֵה לְתוֹבֵהוּ וְכִינֵין כֹּוֹ • יִשֵּׁד דִּיתִי אֹרֵ • דְּאִיָּהוּ קֶבֶה יִתּוֹן טֵן עֲלֵמֵה וְיִתְחַדְּדֵן כֹּוֹ עַד דִּיתְמַחוּן אֲלֵין לֹא כְּסִית
מְעֵרֵה דְּאִוִּיָּתֵה לְיִשְׂרָאֵל עֵ"ב • וְכֵן בְּתַקּוֹנִים • תְּהוֹן מְכָרִין (מוֹב) הַהֵה בּוֹדֵה כֵּל דְּכִרְוִי דְּכִרְוִי • רִוֹשׁ הַקּוֹדֶשׁ • כִּאֲשֶׁר אֲנוֹ יִוִּאִים
בְּעִנְיָוֶת בְּעוֹנֵהוּ בְּגִלְתֵּה דְּאִתְּרֵין • בְּעַקְבוֹת שְׁמֵיָה אֲנוֹ וְדֵאֵי מִכֵּן נִתְקִיּוּתֵה כֵּל הַרְבִּים הֵלְלוּ בְּיָדֵךְ דֵּה • טֵהֵה יִפְסֵר לְהַכְתִּיבִים
וְכֹוֹן יִיבֵאִים בְּכַת מִלֵּב וְכִרְוִי לֵבֵם בְּיִדְוִי (בְּיָעַט כְּרִישֵׁי דְרֵאֵ • פְּרִוִּים קִרְתָּה יִכְבְּוֹ בְּעוֹ"ה) לֵבֵם אֲמַר כּוֹכֵב אֲתֵם
אֲאוּיָּהִים שְׂדֵדְרִין כּוֹלֵם אֲתֵמִים כְּנִים יִדְּוֹנֵה נֹא מְפַדְיָן לֹא כֵּה אֹרֵה הַאֲמֵת הוּא הַקֶּבֶה לְהַתְּקֵעוֹלֵם וְיִלֵּין לְקוֹתֵה כּוֹאֵר לְמֶךְ עֲשֵׁיָּהוּ

ו) אשרות מים עפר • ופי' בזה שהקב"ה הלוקח לעצמו את ה' יסודות • ומתלבש בהם וכעשה גוף • (ז) וכל העם רואים את הקולות • רואים שומעים מיבעי ליה • אלא כמה דלפתחיו גופא כי הלל אי אפשר לראות קול מדבר : אלא הראה את עצמו בדמות בני אדם בגוף •

בצד שאדם ופי' עמם כעולם ומצד הזיו"ן (אין הדגן) קיימים • (ע"פ) אשרות מים עפר ופי' בזה שהקב"ה הלוקח כו' מאורו לא ידעתי אקומו ואם בוונתם לט' כהקדמת הוור (ה"ב) דהא אש' וימי' ומזא' • אע"ג דאין תלת יסודין כו' עד לארבע ג' לון • כאלה מצינו הרבה כו' ות' • וזה דבר ידוע ל"ת שארבעה יסודות אר"י • ששם בארבע ארצות היתה וכן בארבע

סיות שבארבעה יסודות רגלי המרכבה (כנגד) כפ"א כל הולך על ארבע • רגלי המרכבה העולה וארבע רמות • ארבעה מינין שכלוב • וזולת זה הכנה רבות • והכל בידות וכספירות • לא כעמם יחידו של עולם ששם לא תאמר כן • הרי הוא רכוש כפול • או חיווה ומוצא • ומאיה כך חספיה שמתנו תצטוו וכו' • והנה ספירות הכתובים המושגות • אשר נשתתפת בלגשת • לריק כל יגיעה בכונה חזק עשה ספר מצד רשת • וירחם צד פינה אין חנות שכל לה רודפת רבו • אלקות ברמות שריבס מושגות • והפכת דברי אליהם מים למען תלכו בשירותי לככם הרע כעם כמען ויטובי פלשת • אינם לטון הוצף הלו שיצא עם לוהר • שהקב"ה נעשה גוף • כעלם מאתנו • הראונו אותו ביוקומו ונשיב לכם כראה וכשתעה • את מי יורה דעה יבין שמועה • או יסיה רק ונעה • כאשר ראינו עד הנה כי דברתם על ס' תועה • מדעתכם הרשעה ויבטיח אתכם הנרועה ותאו נכח הענוה והרעה (ז) וכל העם רואים את הקולות כו' אלא לאתחיו בנופא כו' גם ככאל תהי' שש תלרו קס' ירחם אש' תכלת • שמועם עיו' הארץ • תכנית כל שקץ וערץ • הלא מקרא אפרוש קול דברים אדם שומעים ותנווכה אינכם רואים וולתי קול • ואין לטון מוכאר יותר מזה להביא מדעתכם • ולכן שנה וכפל הדבר • להעורר מחיבות שלכם • כינו בווערש בעם • והעם אשר ה' וצ' • כי בא קול כפול הוצף כעם כרוב דברים הים בירדן אמות עש' • לנגוס גוף דבש האדת אשר אצנו ואזורי כועם • כי אשילו למען שעותכם (שאינכם בקיין) כמקרא • כמו שאין לכם חזק בתורה • ולא נפלה בשל והכרת) מי כיוזא • וזה עש' לא ארץ בפרוש רואים את המחוות או את העכבות • ומבטיח • או כמו שאדם רגוע פרינפוס • הלא הקושי' במקומו עומדת • שהרי אי אפשר לראות קול מדבר • ואין תפס לטון שקר • שכתב הקולות • וזה לומר העמוות • אין זה אלא להטעות ס'ו ולהכות • סליס לכונן התורה באדם חתנות • ואין לומר על זה (כדרכיכם אש'ים) לא דבורי • ולא בשל כתפס • ואין תקרא וינא עירי פשוטו (כחוס שאין קיום המצוה חייב סתירתו ומכרית לעקור פשוטו כדור • אף אדם בתורה תוך וכו' • כלה וכס'ר כל דבר ודבר • ע"י הוראנו הפשוטה אינה כעדרת בכל חקוק לנורו • בלי הכרח עמוס • שאל"כ • תפול שמירת התורה ככללה סליס • ולא שקר נקלו אבותינו שוסרו כפסס עליה) וזה כוח הדום • וכי פלא זה בלבד • היא ה' הקב"ה • מתכנתו לעם בלתי • וכבר קדמו ר' ואורו טכא להודיענו פלא שהיה את המושע • מה שאין כח כבאר נוס' לעצמו יגיע לריק וילא יאזנתו ומופתים כאלה • עש' שהם מדושים כפלאים מאד בערך הנהיך הרעבי • אין זכות המנועה • ויהרבה כפלאים • יתרה ואלה ראו עינינו • אבל לא אצט ואבותיכם • שלא עמדו דגליסעל הרעבי • לכן הוא בלתי אפשר אליכם (וכנה זה עשיתם אפשר את ש'י אצט • כדראו שכלכם ישר כפרטוס הפיל וזל כשר ונכח תלוי וכפס עתלמן וכחור יודע עשר) וכאדת אינו אש'יל פלא גדול יסרהי אף הכלמה הויא חקולו ודכונו של כשר ודס' • כראה לחום העין • על ארץ כוזה וכזה קול ה' ככז קול ה' כשדר • שאין דא' הים כראה כבוי' וינא לאור לא כעדר • ואין הדום שפלא כו' • אלא כעצמת היתו רומני • ובלתי מתרעה להכלול אדם הנופטי כלל • רק כשתוף השם בלבד • וכל ויחזק ה'א עינינו כדכונו וראינו גם זה של מכוה אובלת כראש הדר • על כן אין בראית הקולות האלהיות יותר זרות כפלא • וכוד א' וס'ה נ"כ כ' שרש וס'צרי סתרים ושכעום פנים לתורה • על כל פני גוף מינין • ואם כל קול • גוף • תכלול הכרית וזה שבעה גופים כחין קולות שררו דר עליהם כדצן • תיה' כדצ' ה' שו' לעיו יתן • או תאמר עשה גופים • כחשך עשר ג' הכרית • ושא' קע"כ כחשך סניכות שכהם • וכל תיבה קול כפני עצמו ודאי או אפשר ער' קולות יא' • כס'ן ארצות שהן כנגד צרי' תמות של תורה • ושבע דרכי ונו' • כח' למ' קיימים אותן יכר' ת' לרשע'ים • העוכרים

עליהם) שלכל אות . קול מיוחד והכרה בפני עמיה . וזווא
 אחר וולת סברו יתניחו ככה סכום גופים ופרנפים .
 פקחו עין משונעים וחורפים . אהבי כוב האמת שלפים
 פוב ברע ומירים ומחליפים . הנקראות והספרים מוויכוס
 השכל האלה אשר נתן ה' בנו שלק אלוה ממעל לאות
 פראית משפנים וכוסים . כן אמרתם עששים כרפים .
 ח) ולימר את העם שידעו דורות הבאים שלפעמים
 יוכל להיות כו' : למודי הרע . כבר הראינו בנידור
 כסילותכם . כי למדתם מרעם כל לעד נדק . ש"ך טר"

ח) ולימד את העם . שידעו דורות הבאים .
 שלפעמים יוכל להיות ה' צבצנית וגוף . ע)
 ומחמת הפחד אמרו אל משה דבר אתה עמנו
 וכשמעה ואל דבר עמנו אלהים . יוד) ומה שהיה
 הקול חזק מאד . הוא מנ' פרופים . יא) ואמר
 שהקול הזה לא ישמע דבר את המשיח . יב) פי'
 עד שיבא עת כזה . ויתלכשה צנוף אדם ויהיה

עוד

המתועב עובכם כמדק . ואם היה שום ניור לדעת משוכנתם או שלכם .
 ראוי עיניהם . ולא ספרו לנו אבותינו . הלא אב לבנים יודיע אל אמתו יתעלה . ולמדו אותנו למסור כפשותינו על אמונת היסוד
 האמיתי . וכמו שעשו כולם דור אחר דור כפועל . סבלו כל העניים שבועות וזמיות משונות . שלא לקבל דעת אחרת . ועט
 נתן תורה עד עתה . והואו בכך נכל הכתות הנפרדות לעצמן שיבאו ואתנו פרושים . הלא הם דוקים בייחוסים קראים
 עם שהעיו פניהם לתלוק עלינו בבאר השיעי המנות) כיסוד האמונה הראשון הלו הוא היסוד ראש ככה . היו לאחדים עמנו .
 אין פונה פה ומתכבד נגדנו . יעד שקאתם תרבות אנשים שטאים פראים ונאים יאדם אמונה שלא כודעה בישראל ממלכת
 כהנים ונוי קדוש . ומעת היותם לפס בגולה . ככה הראיתם עוד אולת כר"ם ט) ובהמת הפחד בו' . הלא כל דרכים
 ינאים ונדד הקס כלי . וכל סדרות יכס הפוכות . כי אדרבה אם היה כדאש פס נוף . לא היו כל כך משפדים ונוזרת אדם
 כעוהם . מורא אדם סומיר נשתי . לא יגלה על ראש בן אדם כלבב . לא יסדר לבו לא יירא ולא יסת מפני גדול שבשפנקים . אף
 כי אנשי דור המדבר . פנס הם ימשנו כענקים ככודע . ואפילו כלב (עם היותו מואתם שאריו ונהי בעיניו כגזבים) הכרית
 את הענקים . פתח הרב גלפס וכסכי מדין . אז ל' מורעה שהרב פיתון ועני . וישראל בכלל הסמינו את האמורי אשר
 בגובה ארום גבהו . לא בא מורך בלבבם מפניהם . ודוד לא נפל לבו מפני גלית . הלא חזק מאנו . נקם עליו וכרת ראשו לבן
 בודאי לא ישום וירא גוף ופרנוף כתייראו . ולו יהי כורא מאד . הלא אף גדעון גם עננז (שאחרו רו' ע"ה היה) שהיו בלי
 ספק במדרגה פחותה הרבה אפילו מקטני בני ישראל שבמדבר . דבריו עם מלאך ה' כורא מאד . לא ישו ולא חרדו מפניו . אין
 צורך להזכיר ויהושע . שראה שר גבא' עומד לנגדו . ועם היות סברו שלופה כידו . לא חס ולא פת . הלך אליו ושאל לו
 הלכו אם לנריו . כאשר ידבר איש אל רעהו בבטח ובנחת . אש"פ שהיה בלי ספק מראהו יראוי ומאויס מאד מאד (אז"ל
 מורלות האבות . שאפילו שפסתן דברה עם המלאך כמה פעמים . לא פחדו לא רגשו ולא חלה . ולא כודעושה ולא כרתעה .
 אך יתכן אבינו כדאב עם מלאך שגראה לו בדמות איש ויכול לו) כי מאשר שלב המלאך כורה אנושית . יכמתק הכחד . כי על
 כן כראים המלאכים לראויס . נדיקים וחסידים . וכי הראות . בדמות אנשים . למען לא יפחדו ולא ירשו אמרו כאל משונעים .
 האלוק אשר כמתם לבם בגוף נשמי . האם פסדו ורגו . ותלו מפניו בני אדם . הלא שחקו בו כמפור ויתקלפו בו צערים שחקו
 עליו צעירים . כו לו לענו לו ומכניו לא שסכו רוק . עליו יבישו ראש . הרי כל מה שאורתם דברי תוהו ותעתושים . ולעקם
 הישרה לרק אתם יגעים . כי מסך ה' בקרבכם (להיותכם רונים בכך ובאים להעמא) רוח עושים . וכך הוא נוש"ע .) ובא
 שהיה קול חזק מאד . הוא בג"פ . סכלים כואלים . וכי וואחד בעל היכולת לבדו . לא יוכל להיות קול חזק מאד . אדרבה
 תדקלי לא שסתמעי . כל שכן תלתא . ואם הקול אחד . מה ענין לשלש פרנפים בתת לו החזק . הכי שלש פרנפים
 ונערכים לחזק הקול . הלא כל שפועלו דרכים . כאזב מאד . ס קולכם . לא קול דברים . רק מעשה בהמה . כנעיות סרויס
 ונעריש חמורים . לא אפילו ככפנוף כפרים . המושלל ונודע לבקאים טיירים . חס"ע א) ואמר שהקול כזה בו' סווייס
 נועים ממוריש נועים . הודיעו מי אחר . וסיכן כאמר . הלא יאמרו הטושים . איפה הם רועים . יב) פי' עד שיבא עת
 כזה . מיוה אזור ותהי . אי לכס ולולדרכים . קול קינה אשא עליהם ונהי . הנה תכלית חכמתם בלמוד חכים והנה ופי

אשר יתכס יבנה אף כניס וחסין וזדים תוכו לראות פני
 הארון אשר אתם יובקשים אלונס כנגד עדים ותעבדו
 שלמותיו וצנעו כפי אדם צנועים העוטי פריזו קרדו
 בדיש קריו סיון בזכרות עין כן עכל כת דלהון יהוט גורו
 תולעים יחשו ונפוט כמותה כמותה ש"ע" הווספת
 באשר יכנול בשפת עשה כד אתי נכיון לאו ותסלי כד
 תספי לכן בשפת סוכא ולא כג"י ו"ט ב"גו נא זה
 כה תסיו באשר אתם חזכניש מה שאתם אומרים ומעלים על
 פטר כינו נא זאת סוכי אלנה וזכרו כנס עלי אפר יד
 וכתב בילקוט בו' נס כהן לא כשלו לוייך פטרינו לא
 בזכר טס הריני איש כמון יאלא לפי שזאה אריוס ויטמר
 אומר לזאה לך ויטמר הריני כמון ר"ל כרצונך ובקסקך
 להועיל להיטיב לך כזאת כפסך (ובענין שאמר יהושפט אל
 מלך ישראל כמוני כמון בבתיך בזאת ר"ל כהשואת
 הרצון והספאת הספך להבנת השונקס לא וולת) ובבסיכת

עוד הפעם קול כזה • גו • בינו כזה • כיהוא
 חכלית החכמה צלמוד • והחללתי בתוככם
 יד) יחבצו בילקוט משל למלך שהולך לכתו לשמות
 וראהו שומר הכרס והתחיל להבחין וראהו המלך
 ואמר מדוע כזהלת הלא אנכי איש כמון • טו
 וכך ה' לובש גוף האדם והולך בין הבדיות •
 וההולכים עמו מהיראים לכפסס אמר להם ה'
 מה אהם יראים הלא אנכי צן אדם כמוכם רק
 חדשו שאני אלקים • והם צן אדם • טז) כעת
 ליעקב ולישראל מה פעל אל ופי' עוד עתיד כו' ה'
 אומר לישראל יהיה עוד הזמן שידעו חורתו •
 וישמעון תפיו וישאלו מה זה עשה אלהים וישיו •
 יז) והויעניך ראות את מוריד

הרצון הטוב • כדי שלא יבשל חפני יך • אומר לזכר להסקיטו ולהכטיטו • הריני כמון • לא תירא לא תדבר ותתבא • כי לא
 ארע לך • אך לא להסתוות בבסיכת הנשמיות והסוכיות • ולא יורה על עמיות וזהות כלל • דוגמתו ט' יהודס ליוסף • כי
 כמון ככרעה • לא בבסיכת השתוות הנך ותוארו וזכר אדם • כידוע לא קרב זה אל זה • באיכות הלוח • כי יוסף היה יפה
 תואר ויפה תראה • ומכרעה הפלינו כשעזרו • הוא אהב וכדשתקו אהב כו' • אלא בענין הסמיכות והעולה והרצון הטוב •
 דמהו אליו • לא בעמיות • הרי הויוק נלה • הרו עול וילדו שקר • לדבר על ה' פה • לא וכלו ככרה • ובך ה' לובש גוף
 כו' ואוכר הלא אנכי בן אדם כמוכם • תפח רחמכם תתיפס כשיתבס כפי אדם אריוס • הלא טוב העדרכם ממיאיותכם
 אך אתם מייאין כאכם כחכמים בחיים הנכס קרוים יתים רשעים קבורים • זה ראייתם לבדות דברים אשר לא כן • אשר לא היו
 ולא כדראו (והנכס ונכסשים להעור בדברי רז"ל • אשר מאסתם אותם • ושבשפתם את ריכם בעיני העמים • ועתה אתם תולין
 כהם בוקי סריקי • לתלות סרזונכם כדדיהם המקודשים אשר לא דברו ולא כונו ולא פלתי על לבם • צנוה והכלונו מדרכים
 הספוכים ועלילותים הנשקפות אשר ספנתם יתספרו והגב' ית והכיעור אשר בחרתם) בלשון חז"ל לא כמנאו • ואף גסואת
 לא אחורו לא לעתיד לזוה בעולם הנפשות לא כתביונו על עולם הנזכות כלל • רק דרך חסל הדברים אמורים בעולם הרשומות
 שלא יהיו הנדיקים רועים או וואיתם שכינה • בענין בעולם הזה כבוסיות • שאפילו מוראות אלקים היו לפעמים גם כדקיים
 גדולים כדניאל וספריו חרדים • וכמה חילדים כיוכא בו לרו' ל' על דרך זה • כמו ש' בעולם הכא דקיים יושבים ועטרותיהם
 בראייהם וכסנין ויוו השכינה • ואמרו עתידים דקיים סיקראו בשוה של הקב"ה (וכמו שזכרנו ג' בחלוקים וזכרנו כעת) •
 וכל הולך אל הקום אשר יבוע על עולם הנשמות כנגד • שאין שם גוף נגמיה בני' ש' בתקומו כס' ד' (זו) רצו ג' להביא ראיה
 מר ברי דו' ל' ושינו בהם כמו בן בלשונם הכרחה • ולא כורע בזה כפי ישו כוס • ואין באותיות אמת העתקתם סוכסת
 זכה הכל ורעות כוח • אכן מדברי בלעם וראייתם כל בניכם • בחיורו אוי' ימים חטונו אל • והדבר ברור שאין לו
 באור אשר יאלא כיו' שאיורו בו ג' ל' שאלו על כן אדם שסע ענינו אל • ובודאי על וזוה הקרא זה האמר • על סקין
 חטום ש"ע טר' • שאמר אל אני • וכאשר אתם אומרים כאן הרי אף בלעם שסע ענינו • הנה הוא כעורכים וקעקע
 כל בינתכם • יהורם היסוד הגדול שאמון לחונותכם • הכויה וולכם • כפי להשביע יורכם בחלוי תאוותכם • (ו) ודו' ריניך
 רזאות אס על תרגום יוכתן ורס' • הט כווכים • אכני מה כפועיכהם מלראות • מופטרים אותי • על שכינת ה' וראהו כבוד
 וזו טיורם גם תחנת ענין הכתוב כעירוס יוכתן אחני לכם וגו' • וידוע ששם ארמית חוראות על שכינת עוון • ודבר זה ל"ה היו

עתה ארץ עובים • לא הו' נביאן למכשו בעמנויות ידעוהו
 אם היו אלה הטפסים בעלי עובים • ביקרובו אלינו הדבר
 מאר בתורה • ויראו את א' • וכת' א' וית' ית' יקר אבי' •
 וכן יחזו את האלפים • והוא רחמו בעלת את הדביו כבוד •
 ונכין סרה הקוים • וכן הכתוב כי לא יראי האדם וחי' • שחן
 בתורה בין הנקראות הללו (עו' ש' ב' ד' בדרוש קראתיו וכתב ליחוקיהו) • וכן יופורס עוד בתורה עמנה בשמן ברור •
 ויראה כבוד ה' כאשר אובלת בראש ההר לעיני בני ישראל • הרי שכבר היה דבר זה לעולמים בודאי • אבל לא בנוקאדם מליש
 אלא קדימה כאשר שאפילו מלאכים המתראים • לבני אדם כדמות • לא יתלבשו בנוק' אנושי בעל נשיות • רק מתדמייס כך
 לעיני בשר • בדרך שיכולו בני אדם לסבול המראה ולקבלה בשום • לא שיעשו לבוש גופני ממש • אין אחד מן הנביאים הקדוים
 וירואים שאינרם מלאכים בנוקמומרי ממש • על אמת כמה וכמה בשכינה שאינרם שמתפתת במור הארצי הלז • לטאת
 עולו ולהסבך בן במקרו • אין ל' בעש האל יוצר הכל • כגדל הרמק מאר מאדם הו שמי (אשר ענד צרת' של בני אדם) אשר
 כלבו המומרי • יתעלה מזה עליו (וכמוצאר' בידו גם כן) • שכל עצמים של טפפים סופסים שמאנו להם ערים בצורות
 לשלול עיניו • מליה מליה • כמס' (ל' אף אס קרוב הוא לקוראיו בלאת • ובזון כבודו ביניהם בני סבך בעולם • וכמס' ה' כי
 אתה ה' בקרב הטס הזה אשר עין בעין נראה אתה ה' • ואומר אני ה' • שכן בתוך בני ישראל • ואינתי היה גלוי שכינה בעולם
 יותר מבמדבר ובמשכן גם בבית עולמים • ולא כמעט ולא נראה לא באמר ולא נכתב בשום מקום • שהתראה או בנוק' נשמי
 וזה גם עתה • אלה דברים ידועים • אמתיים טיים והימיים • מוכממים מכל האשכזים והסכמים • אינרם זה הכתוב שמאלו
 הסומים • עדין אינו יחויב בכפר • לפרשו על הקב"ה וטכנית עוון • כי אינרם ר' ד' נהאר בעלי הכטע • וכרשים מוריד
 מלשון מורה ומלקוש • ויהא באור הכתוב • ולא יאסף • לא יוצר וטרך • גם אינרם סוכפתי • ב' שבלן על פי דרכם • כי על דעתי
 יכרך הוא מההכוכבים (כמו למשן תיחף • בין מחזן בגדים לזמנה • רק ונשי • וכן רבים • ככה ינא • יכפן) וכן לשוד ולכפן
 תשק • וזה שלא יהיה עוד רעב ורזה מטרך • ולא יעבד ה' כדמורך • כי כוהו וזוהי ומסכן קדוש • ירעה מקיך • וולת
 ועיין התקלת הכתוב מוכיח גם כן על זה הכירוט • שהיא מעיני • וכן וורה בלנצב הכסוק סהריו • ואזינן תמועבד דבר
 שאהבו • ונ • הרי מוכה דרך • ומאריו • לא לנצב עיניו • הלכך שבקיה לקרא • דדחיק וזוקי נכסיה באמר לתת לשם דכיה
 קעסיק • הנה על כל פנים אתם נוגסים בעורים קיר • בי טח מראות שיינים ויהביל לכותיכם • מעתה אין להתלא על
 אש"ט פרוטים ונדוטים אשר סתם מרשמת בשרי ומקמם • (ח) • אג' אמית ואחיה • דיל"ל אני כמיה בו' אשר כל הדוה
 וקורא הביאונים • יטוס ויחדר ואחזו פלגות • על העוות הארורה והכריות • לנלוס יד הלשון לדבר בה' בלנות • וכן הדעת
 שוקנות • שבדיתם אתם הנרופים וכל עמי הארצות • הו עש כפל בוטס אלוך עמה ויכל • גור וועתו לכבני גר חוככות
 אהה עליכם כלבים ויתים פגרים וטופים • אינרם יודעים להכדיל כיון ו' ל' • אינרם שבאונים בין פוטל עונד לזינ • טפפים
 לא ידענדרך הוקראות (מה שידעו מנוקות) • לדבר בלשון עמיד במקום הוה • כמו או יסיר משה • או ידבר יכוש • ואלף
 וולת במקרא כיונא בללה בכל • הית' ל' לעדים • ועוד ארצה לבי דרכם המקולל • היל' בלשון עבר ותדעו כי הולך הטען
 יענינרם מולל • הכלים מוגזלים • בן יינרם למואלף אינרם טפפים • בקיאי פרוצו • וכות מרבים בני זכונים • טומטי הילדים
 ואנוריים בביתו • ויטכזו אל מקולל • ויקלפוהו בות • ומותי ערלים תמות • בעור כפסכ • והוונות יקמו • לשון כלביהם
 בדויהם יחזנו וירית טאת • אטיב עוד לשללת האולת • טפי' לל' ומית • דעו • א' כי מיבת אמית • בלוק את כ"ס ה' א' ב' כ'
 אמית • לומר לכס שהחליף מי בות • כוונת אשפי תרמית • אמר ה' אני אמית • לכן לא תבז מותי • ועוד טעין כפילו לסיכא
 דקרא • ואמרת • ח' אינרם לעולם • הלא בכל מקום ספקו הוויין • תשובתן בנדן • עוד אענה אתכם כסילים • אפ' שאינרם
 כדאי • כי לא אמר חטית וחיטי • בדרך טאקרו סנהבת פלטה • כי טס הוא תואר הפנח בלבד • ויפורס מיתת באסד • ומסיה
 שאמר • אבל משה בשירה רנה להורות תחית המתים לע' • לכן תפס לשון כפל • כ' • כלומר הו' שאמית אותו אחיה • וכן לא
 אונר חוץ ודוכא • לא תקני וגו' • ויהי טוקסטי • אותו ארבה • (ט) • כי אשא אל שמים יד' • ויך אפשר בו אטו מחן

על דעת לפרוש קראי אותיב תיבתא ויכית ספר בפסוק
 על מקדא כי אלא לטק סביב הוא כדוע לתסדר
 צמו לל תשא את ה' אלמא יוא ביום הדין וכן צמינו בה'
 אלא נשא תיבת ידי לפת אותה ונות אלה הכנה ומלת
 אל כדקום הוה כמו על כתיב וכמוהו אל הדין לא אכל
 חכן לטקן על ימיה בתקום אל צמקות ומתכלל סנה
 על ה' כטעין על השמים ויעתה אל יעל השמים ויאח
 היה אז על הארץ וככה עוד אל בתקום על יקרא אל
 השמים ויא אשד לומר גם כן כאלותכס שהדי כתוב
 עמדו ועל גם ים אל בתקום בית השמים ואל הארץ נתן
 הוא כמו ובארץ ויטורם על דרך זה כי אשא אל שמים ידעי נטיס אל כמו תן כאלו לטבורה' יוסף וכן פור לפ' ר' אל ארץ
 כנען כפרייה הכה ים חנה הרבה לפרה הכתוב בדרך סימנים למעטל הנא הכתוב על כדוע אומרת אל הית' ילא בדרך
 עק צוור הכנסף לנסב בהית' ומ' טד) ואם נאמר כשור שאתם אושרים שיש עוד הרבה שמים תלילס למנו לוורכן
 על אף אי יהיו שמים הרבה תאר אחר כמו שיהיו וכז' ט באחת שהם רבים כדער שמים ויעוד ר' אל' כמ' ט כפיי) הכס
 הי' ת עליהם לתולשם על כולם רובכ שמים הוא וזה כסאו ככרוב הכה שמים ושמי השמים לא יכללוהו ואלך כתפייכס
 עתאים בכך הלא עדיין הקושיא ביקומה כשדיהת אכל אתם אכן רויסם בלי הרגשה יובלי רויסם הר קשה ומדעו
 פעצוכס היותכס חדי היות ל' קלוע אל שעה כ' צין עזוכה בא שמה על כן אתם אומרים בקול ענות חלשה טהוא
 כנגד השכל בלי עעם עם הודאת הכנה כדק' כפוסה וכנר זה תאמר כדוע נקומה ר' אל' ע"כ כשהוא בעיה'
 בו' היו שמים צמקנים לפי דברי פספוסים הורים ומצויים פעם הוא באלות' אז אינו בארץ ועפעם בחוק בנוף אז
 אינו כשמים על כן יתכן לכם בעת בשתייתו נושא ידיו לשמים כדכורר כל עזוכס הפרוח כל אשא את שומיותם על שפת
 בליתי כסוי ואל' כ' כפס האז אין על השמים ככדורי ולא השמים כסאו בעת ההיא הלא תעמו פלסופי המעטל עוברי
 העגל איך הניח אז השמים ועזכס מתקמים לא יירא כן יקום אחר תחתיו ויככום מלכות שמים בעודו לעשה בארץ
 אש ועפעם בנוף כמו שאומרים אשם יוכי ש' ארע פעם עם פלוסוף ומהו באלגס' כז' ט בתלן כדרי שלמו אוי לכשותכס
 ס' עזוכס' בלכלוך נא' ה' היותה' לכן אוד הארץ עשוללת תאכתס' כעדרת ובעלות וכי מי יוספק מדברי הכתוב
 הלו דרך חל איורים כלעזן טבועה ימי אנכי לעולם לשון טבועה הוא דרדה תורה כלשון בני אדם הסטבעים חיה' י'
 ככזוכ פעאים רבות ובדרך הכס' תר סודו ידוע ל' א' כדעה וספירה ת' ט' סקראת שמים וכנר' שלו רחוקו ר' גדול כ' סתרי
 שאיזה וכדענו כז' א' לית אל' שלמו אכדע' ג' כ' ס' ת' כ' יד' ה' אשר עליה כאחרי ידי יסדה ארץ' כתוב כס השליך
 השמים ארץ ת' ישראל' הוא השליך ארץ ושמים בעת הכסס' וכעת נכון כאור אשא אל שמים ידעי או ואורת' מי אנכי
 לעולם ידעי האצול יבין ואיש בער לא יבין את ואת ואין הנון ללית יותר בדברים שכן כבשמו של עולם

אפשר הלא אף שאלא כל הארץ ככדורי מ' מ
 יסביחו בשמים ומה זה שאמר אשא אל שמים ידי
 (ך) ואם נאמר כמו שאתם תרנו לומר שיש עוד
 שמים הרבה אע"פ כקשה למה אומר זאת שהיא
 ככדור השכל שה' ידבר כן כלומן שהוא באלמות
 (ך) אלא ע"כ כמו שאנו אומרים כשהוא בעו' ה'
 הגשמי אז אומר כן אף שאני בדרך בנוף האדם
 מ' מ' כ' אשא אל שמים ידי ואמרת' מי אנכי לעולם
 (ב) כשקוצר פני יאקב ופי' בוהר כשקו ידא

על דעת לפרוש קראי אותיב תיבתא ויכית ספר בפסוק
 על מקדא כי אלא לטק סביב הוא כדוע לתסדר
 צמו לל תשא את ה' אלמא יוא ביום הדין וכן צמינו בה'
 אלא נשא תיבת ידי לפת אותה ונות אלה הכנה ומלת
 אל כדקום הוה כמו על כתיב וכמוהו אל הדין לא אכל
 חכן לטקן על ימיה בתקום אל צמקות ומתכלל סנה
 על ה' כטעין על השמים ויעתה אל יעל השמים ויאח
 היה אז על הארץ וככה עוד אל בתקום על יקרא אל
 השמים ויא אשד לומר גם כן כאלותכס שהדי כתוב
 עמדו ועל גם ים אל בתקום בית השמים ואל הארץ נתן
 הוא כמו ובארץ ויטורם על דרך זה כי אשא אל שמים ידעי נטיס אל כמו תן כאלו לטבורה' יוסף וכן פור לפ' ר' אל ארץ
 כנען כפרייה הכה ים חנה הרבה לפרה הכתוב בדרך סימנים למעטל הנא הכתוב על כדוע אומרת אל הית' ילא בדרך
 עק צוור הכנסף לנסב בהית' ומ' טד) ואם נאמר כשור שאתם אושרים שיש עוד הרבה שמים תלילס למנו לוורכן
 על אף אי יהיו שמים הרבה תאר אחר כמו שיהיו וכז' ט באחת שהם רבים כדער שמים ויעוד ר' אל' כמ' ט כפיי) הכס
 הי' ת עליהם לתולשם על כולם רובכ שמים הוא וזה כסאו ככרוב הכה שמים ושמי השמים לא יכללוהו ואלך כתפייכס
 עתאים בכך הלא עדיין הקושיא ביקומה כשדיהת אכל אתם אכן רויסם בלי הרגשה יובלי רויסם הר קשה ומדעו
 פעצוכס היותכס חדי היות ל' קלוע אל שעה כ' צין עזוכה בא שמה על כן אתם אומרים בקול ענות חלשה טהוא
 כנגד השכל בלי עעם עם הודאת הכנה כדק' כפוסה וכנר זה תאמר כדוע נקומה ר' אל' ע"כ כשהוא בעיה'
 בו' היו שמים צמקנים לפי דברי פספוסים הורים ומצויים פעם הוא באלות' אז אינו בארץ ועפעם בחוק בנוף אז
 אינו כשמים על כן יתכן לכם בעת בשתייתו נושא ידיו לשמים כדכורר כל עזוכס הפרוח כל אשא את שומיותם על שפת
 בליתי כסוי ואל' כ' כפס האז אין על השמים ככדורי ולא השמים כסאו בעת ההיא הלא תעמו פלסופי המעטל עוברי
 העגל איך הניח אז השמים ועזכס מתקמים לא יירא כן יקום אחר תחתיו ויככום מלכות שמים בעודו לעשה בארץ
 אש ועפעם בנוף כמו שאומרים אשם יוכי ש' ארע פעם עם פלוסוף ומהו באלגס' כז' ט בתלן כדרי שלמו אוי לכשותכס
 ס' עזוכס' בלכלוך נא' ה' היותה' לכן אוד הארץ עשוללת תאכתס' כעדרת ובעלות וכי מי יוספק מדברי הכתוב
 הלו דרך חל איורים כלעזן טבועה ימי אנכי לעולם לשון טבועה הוא דרדה תורה כלשון בני אדם הסטבעים חיה' י'
 ככזוכ פעאים רבות ובדרך הכס' תר סודו ידוע ל' א' כדעה וספירה ת' ט' סקראת שמים וכנר' שלו רחוקו ר' גדול כ' סתרי
 שאיזה וכדענו כז' א' לית אל' שלמו אכדע' ג' כ' ס' ת' כ' יד' ה' אשר עליה כאחרי ידי יסדה ארץ' כתוב כס השליך
 השמים ארץ ת' ישראל' הוא השליך ארץ ושמים בעת הכסס' וכעת נכון כאור אשא אל שמים ידעי או ואורת' מי אנכי
 לעולם ידעי האצול יבין ואיש בער לא יבין את ואת ואין הנון ללית יותר בדברים שכן כבשמו של עולם

אפשר הלא אף שאלא כל הארץ ככדורי מ' מ
 יסביחו בשמים ומה זה שאמר אשא אל שמים ידי
 (ך) ואם נאמר כמו שאתם תרנו לומר שיש עוד
 שמים הרבה אע"פ כקשה למה אומר זאת שהיא
 ככדור השכל שה' ידבר כן כלומן שהוא באלמות
 (ך) אלא ע"כ כמו שאנו אומרים כשהוא בעו' ה'
 הגשמי אז אומר כן אף שאני בדרך בנוף האדם
 מ' מ' כ' אשא אל שמים ידי ואמרת' מי אנכי לעולם
 (ב) כשקוצר פני יאקב ופי' בוהר כשקו ידא

דבאי צרה שואלים אנחנו מי אמר זאת ותאמרו
 שה' אמר זאת ואם תאמרו דוד המלך נס זה הוא
 ככון כי הוא מודה לנב' שהוא שוה לה' יאמר כ
 שואלים אנחנו למי צוה זאת לנשק . אם תאמרו
 שיד היינו כח . נס זה הוא ככון דג) אבל איד
 אפשר לנשק כח שלא נראה . וא"כ יהיה לנו לכתוב
 נשקו כח מהיד . אלא כשהיה הוא נגוף הטרם אז
 אפשר לנשקו .

ינצאו בכבוד . ולא הודיעו לנו אבותינו הקדושים ודו' ל
 הוקמים . ופסעו של חקרא . לנו וראו כספרי שופרטיס כעלי
 הפסע אשר לא יפסע . ואפילו שהרבה פנים לתורה . אין
 מקרא יוצא מידי פשוט . עפ' שדברי הוהר בזה . אינם
 דקוקים ונכחיותו . ובידינו הוא מאוהר הלו . פ' בלק
 לקח' (כלום חסר כפסעו ומשמעו שהוא עמו ומפגמו שם
 על בנו של הקב"ה ישראל . דכתיב בני בכורי כו' . שולטנו
 יתב ליה על כולא . דכולא ילמחן ליה . והם ענינים דברי
 הכתוב דניאל (ס' ז) ויולכותא ושלטנא ורבותא די עלכות
 חסות כל מידי יתבת לעם קדישי עליכון . הרי המקראו

דברים ה' האת' הם . וכוונתם וכוונתם כמאמץ בלי טוס פקוס ופקוס . עפ' שאין ספק ג' כ' שנפנים כפנייתו דברים
 הפועלים כרווח של עולם . במו ככל התורה ודברי הכנאה ולטובת רוח הקודש . וכיבוד בשמות וכמייס פתרי סתרים נכוחים
 לנכחי פרוים . כאשר ג' כ' הנגנו מהם לאות כספדינו בעו' ה' הפורים במקומות טובים . וכיבוד בכנישת בית אל . קצת עין
 שקצת מוער . לשתוש השער . לה' דקיום יבואו בו לא ידע כפיל ולא יבין בער . וסוד ישראל ברוחניות מתגלה שם באר היטב
 לבפני עינים . וכן סוד יד . וכן . האתי' . שהיד והכן . המוריים . הם רק גיור וכל לדברים עלמים רומיים ואורות אלהיים
 וכן יוחסו הפעולות כרוחניות בנבחי ערויים בענס וראשונה . ודרך השאלה ומשל בזכרים וכעשים בתפלות בעלי השפיעות
 כבוד . ונשיקין דרשינותא הם הביולות העליונים הנודעים בהם . אבל כבר אסרו חז"ל לדרוש בה' מ' ח' אלא לנשק ומבין
 יודעתו . עמל' א' ש' א' נכוח הוא לדרשן לנבזים . כחובם תועי לכבד רועים . פרוצים בעריות ומפקדים כל התועבות ויש
 ארויים נדעים . אין לכם חלק ונחלה . בתורת ה' כנלה יב' ש' בכסתר . רק השבנו חסני הכבוד למי שעיין בדברינו ותאמין
 הגונים . במראה מקום בלבד [ישמע חכם יוסף לקח] וכבר ווסרו רבשי פרקים לנבזים . כפולס שלנו . ומובן היטב לראים
 גם' תכונים נכונים וידועים . ולא יביו כל רשעים . וכסילים ינאו דעת ויראת ה' לא בחרו כסדה האולת תועים . בעמק
 שד' ס' בוח רועים . ומ' ג' אכל איך אפשר לנשק פח שלא נראה אוי' לכם שוטים שוכח' אלה ככה שכחו דברי
 עננים שהיכו למעלה כפרט שמי לימוד . קצת דברי איות בתפלה (על זכות לבכות בבין של סקר) באלהם זה לנזכר שם .
 הורת נשעה ודברי כל הנביאים חראשונים ושאר ספרי הקרמונים . כולם סתומים וחחומים כו' רבירים נעלמים
 כו' פי' יש שא' צ' להבין בכ"מ בפי הרבירים חנכתים . ואלה הם דהיי דברים אופכיים מאושרים ומוקיעים . מכל
 החכמים מאושרים וקדושים . א"כ הלא על כרחם תודו לנו . ש' ש' במלות יד וכן . וכן בענין הפעולות הנראות נשיות
 בהקפה ראשונה . כנשיקה ופדוים לו מהפעולות בני אדם . שאין נודך להבין הדברים כמשמאל' כבשר ודם . אלא האמת
 פ' מ' חז"ל דברס תורה בלשון בני אדם . למבר את האוון בדרך שיכולה לשמוע ודליש בו בשוכני בתי שומר . וכמו שזרך
 לפרט יד ה' . איבע' אלהים . ודומ' הם הכאמרים בבני איברים . וככה בפעולות שוריות הנזכרות בו יתעלה . כוון ויאמר
 וידבר ויתעבב אל לבו . יירח את ריח יורד ה' . הכל כפיכס רוחנית אלהית . שלפי דעת חכמי שולם . הכל כאשר בדרך משל
 בלבד . וכענין שקבי ונשיקות מיהו . ששכל יודעים שאין אלא דרך ההמשל והדמיון . אינם לדעתנו שהיא דעת יודעי בינה
 התקובלים האתי' והכאמרים . כל הדברים הללו לועלה למעלה . הם נקראים כך בענס וראשונה באלהיות . יתעלה (שאין
 בה כבשר ודם . גם לא בתלמים ונבא ועלה . להשיג ולירש אמת ופחות) סהנ העיקר העמון באותן צמות בלשון הקודש .
 והוא שא' אלנו לדברים נשויים שוורים בדרך המשל . להיות האדם הטבעי הלא בארץ עשוי בנלם אלהים ודמיות וכל
 העליון בלבד . כענין רשע וגיור אדם בטבלא . ונלאי אנשים ומוקס על הקיר . ומשום כסתר . כן הדבר בתואר ומכונת אדם
 שוורי הלא ויאכרו ואיכותיו והתפעלותו והרגשיו וחושיו . בערך דמות אדם העליון (כאשר נקרא בכתוב) שדברכה
 יתעלה . ותארינו ותכונותו שוכרו בו ככתובים . ובלשון הוהר כמחל כשקין דרשינותא בעליונים . והכל בכנישת
 הפקדות

(ד) כי הנה ה' לא ממקומו ודרך על צמרי ארץ.
 גסוה הוא כשהיה בגוף האדם וידרך את פושעים
 שאינם מאמינים בו (קה) ונגלה כל צער וראה כל
 צער כי פיה דבר. אך אפשר לראות ומכ"ס
 דברו אלף הוא אשר דברנו. כשהוא בגוף אדם
 ולבדות

וזלפי דרכם המטובה. וכן בגמרא דברי ר' ה' ומהוא שלמ' ובמיתת כסיה הירופה דבריו סו' ל' שהיא נועת לנשמה
 בלבד ועל זה וזה תעמו עיניכם מלראות באור הכסיר. כאשר נכון מואנו. ורחק לכל העולם. וימשיך אליכם. בדואי אינכם
 בדאים. ע' כשתמו עיניכם ונתעוררו. תמית היותכם שקועים. באר' עיפתה לנחות ולא הדרים. ולהיותכם פשעים וכל
 אדם רואי השעש. לכן תשימו אור לקפו. עד לנצח לא תיראו אור ותקמו הישרה. לא תבינו אל פעולת ה' כדוד העליון
 שחיה שרא כהורא. ולא תשיבו אפי' המושכלות הראשונות ותתפארו עלינו בחכמה. אוי למכמתכס העדרת. איה תבוכתכם
 הגשתת. לא תדון ונות ברית כהשת. וועפת אין נורך להשיב עוד על דברי רוח. שאכפו מלא סכניהם עמל ורעות רוח
 מוקראות מודכרים בלשון בני אדם (עם שיש בכל אלה פנימיות וסתרים. אבל מי יתן למס אברים. מאכל לחווי ערים)
 כעש' ע' ד) כי הנה ה' יוצא ונו'. וזה נורך למס אחר כתוב בזה (שהנבואה שמוס. כדרכם ככל לחו) להביא עבוד
 פרוקו. והלא כאלה רבות בתורה. קרוב אלינו הדבר מאד בפנינו. קול ה' מתהלך בנן. ויחד ה' לראות. ארדה לא ואראה
 ויחד ה' על ה' ודוויסה. ובתן קמוני האורים כאלה. בכל עבר וענה. היותם מהם מהם ענה למלאכת פכלותם
 שנוורה היבוא מזה לדקם מוסת ואת. האעט מוסת הלאות אכשים כינס את אלטי להלאות. ובדואי כדכריכם בן הוא. מה
 שאורכם שיררוך את פושעים כחוכם השעשים. שאין קטאים מאד ורעים וחסד לה' ולאדם. ולא מלתם מן האדם ונו' כי
 בזה נפשו הוא. הוא ש' שר' שטטה עמנו בזה. ואמר אעלה על כתי עכ. אך אל שאלו הודד. וכן כל התועים אשרי.
 ככרעים תעושם האלהותי וכת לילין דיליה. אשר קראו בשמותם עלי אדמות. שאוקו ושאות. לכבדנו לו נחות. היינו בלי
 ספק באתי ארץ שיררוך ה' באפו וירעשם בחמתו ולאנשי כחאוף והזעות. כשיבא ונתקומו מרת הרמזים. לישב על כסא רין
 ויביע אל תקמות. להשיב עמל המימים כבודו כבשר דם שלא אשמות. מש' פ' ד) ונגלה כל בשר (לשון זה בכתוב
 לא נודע לי. וכבראה אינו טעות סופר. אלא לפי דרך חושך שלכם. כדיתם איתו מלכם. לאתו את העינים. עיניכם
 תתקנה בחורבים ויפם לנכנסם העקוב העק ימך בשרכם) וראה (גם זה מוסעה) כל בשר. אך אפשר לראות ה' ב' ש'
 דברו הלא תאמרו אתם פרים ושערים. ביקר כרים. לדידכו מי יביא יוועל מועיל שתכפרו בה' ותאמרו לא הוא אלף אדם
 בגוף. הלא מכל מקום אין דבורו כראה. וכאשר הקייתם עינכם לדעת. לעיל ב' ש' וכל העש בדאים את הקולות. וכבר
 שטבו שם כדמים ככוחם לרובין. א' כ' מה שהיה הוא שיהיה. ולאלותכם הארורה. עדיין יקשה אך יראו כל צער כי פיה ה'
 דבר יהא כן היה לו לומר כי פי האדם אוכי ביה דבר באדם. ובא' כוסף לקח טוב. כי יולת וראו כלאן. עיניה כמו ולבי
 ראה הרבם חכמה בן ריה לומר וראו כל בשר. ראיית הלב והשכל. שהיא אחנם הראייה האמתית. ומ' ש' כל בשר אע"פ שאין
 בשר רואה (ואם הכוונה על עיני בשר. היה לו לכתוב כך בעירוש. לא נשתי עפל עיקר. אלא) להודיע שיהא זה אשר
 שסיר לב האין ויתן להם לב בשר יך ונח לקבליובר. או יוכילך. ולכן לא אמר וראו עיני כל בשר. כי אין הכוונה על
 ראיית עיני חושים. אלא על ראיית הלב השכלית כאמור. שהוא הנקרא לב בשר בעת הפוא. ולפי מנס אין בשר הלב רואה
 לכן לא יכול לומר ג' כראו כל לב בשר. אלא אמר ברעו בשר. הוכוון כשיקרא לב בשר. ואין סלוק בין העת שהיא למעמד
 ש' ש' (שעליו כאמר מי יתן ויהי לבכם זה ונו') אלא שאו יראו כל בשר יחדו. כל בני אדם שיגזלו כפולים. או שהיה גם בו חכה
 יתרה למס פנויה. באשה היתה לישראל בעלותו מוצרים להר סיני. שבעיניהם המזמריים ראו את הכנוע. ואינו מהפלאים
 הגדולים כה' ל'. כי אינכם הרבה יתר מוס רא עיניכם. אשר לא וכפ' יוד אשה וולתם. בוחן אחד. ואם גס כל בשר יוכו לכן

התקשרות ויחזר אריות אליהם חדותו ושמותו יתעלה
 בדנקות והתאמרו נעמנו כמו סכרה ככאור איו' ש' ל' ה'
 בהיכל אהבה ורמון. והדבר כבוד שאינו עוסק שם בגופניות
 וכן בכל מקום יוכלו בו. וכדרך שאמר ג' כ' כבא דמשפטים
 קב' ה' נפיק ונסית לנשמת דנדיקא. וזה פשוט ידוע
 לדדקוי דברי רב. ובקהלות ה' (ר' ב' כראשית ר' ש' פתח
 כו' וכן' הסגיל הריא יול' ונסתק לה. ויהי תאמרו בגמיקה
 וזלפי דרכם המטובה. וכן בגמרא דברי ר' ה' ומהוא שלמ' ובמיתת כסיה הירופה דבריו סו' ל' שהיא נועת לנשמה
 בלבד ועל זה וזה תעמו עיניכם מלראות באור הכסיר. כאשר נכון מואנו. ורחק לכל העולם. וימשיך אליכם. בדואי אינכם
 בדאים. ע' כשתמו עיניכם ונתעוררו. תמית היותכם שקועים. באר' עיפתה לנחות ולא הדרים. ולהיותכם פשעים וכל
 אדם רואי השעש. לכן תשימו אור לקפו. עד לנצח לא תיראו אור ותקמו הישרה. לא תבינו אל פעולת ה' כדוד העליון
 שחיה שרא כהורא. ולא תשיבו אפי' המושכלות הראשונות ותתפארו עלינו בחכמה. אוי למכמתכס העדרת. איה תבוכתכם
 הגשתת. לא תדון ונות ברית כהשת. וועפת אין נורך להשיב עוד על דברי רוח. שאכפו מלא סכניהם עמל ורעות רוח
 מוקראות מודכרים בלשון בני אדם (עם שיש בכל אלה פנימיות וסתרים. אבל מי יתן למס אברים. מאכל לחווי ערים)
 כעש' ע' ד) כי הנה ה' יוצא ונו'. וזה נורך למס אחר כתוב בזה (שהנבואה שמוס. כדרכם ככל לחו) להביא עבוד
 פרוקו. והלא כאלה רבות בתורה. קרוב אלינו הדבר מאד בפנינו. קול ה' מתהלך בנן. ויחד ה' לראות. ארדה לא ואראה
 ויחד ה' על ה' ודוויסה. ובתן קמוני האורים כאלה. בכל עבר וענה. היותם מהם מהם ענה למלאכת פכלותם
 שנוורה היבוא מזה לדקם מוסת ואת. האעט מוסת הלאות אכשים כינס את אלטי להלאות. ובדואי כדכריכם בן הוא. מה
 שאורכם שיררוך את פושעים כחוכם השעשים. שאין קטאים מאד ורעים וחסד לה' ולאדם. ולא מלתם מן האדם ונו' כי
 בזה נפשו הוא. הוא ש' שר' שטטה עמנו בזה. ואמר אעלה על כתי עכ. אך אל שאלו הודד. וכן כל התועים אשרי.
 ככרעים תעושם האלהותי וכת לילין דיליה. אשר קראו בשמותם עלי אדמות. שאוקו ושאות. לכבדנו לו נחות. היינו בלי
 ספק באתי ארץ שיררוך ה' באפו וירעשם בחמתו ולאנשי כחאוף והזעות. כשיבא ונתקומו מרת הרמזים. לישב על כסא רין
 ויביע אל תקמות. להשיב עמל המימים כבודו כבשר דם שלא אשמות. מש' פ' ד) ונגלה כל בשר (לשון זה בכתוב
 לא נודע לי. וכבראה אינו טעות סופר. אלא לפי דרך חושך שלכם. כדיתם איתו מלכם. לאתו את העינים. עיניכם
 תתקנה בחורבים ויפם לנכנסם העקוב העק ימך בשרכם) וראה (גם זה מוסעה) כל בשר. אך אפשר לראות ה' ב' ש'
 דברו הלא תאמרו אתם פרים ושערים. ביקר כרים. לדידכו מי יביא יוועל מועיל שתכפרו בה' ותאמרו לא הוא אלף אדם
 בגוף. הלא מכל מקום אין דבורו כראה. וכאשר הקייתם עינכם לדעת. לעיל ב' ש' וכל העש בדאים את הקולות. וכבר
 שטבו שם כדמים ככוחם לרובין. א' כ' מה שהיה הוא שיהיה. ולאלותכם הארורה. עדיין יקשה אך יראו כל צער כי פיה ה'
 דבר יהא כן היה לו לומר כי פי האדם אוכי ביה דבר באדם. ובא' כוסף לקח טוב. כי יולת וראו כלאן. עיניה כמו ולבי
 ראה הרבם חכמה בן ריה לומר וראו כל בשר. ראיית הלב והשכל. שהיא אחנם הראייה האמתית. ומ' ש' כל בשר אע"פ שאין
 בשר רואה (ואם הכוונה על עיני בשר. היה לו לכתוב כך בעירוש. לא נשתי עפל עיקר. אלא) להודיע שיהא זה אשר
 שסיר לב האין ויתן להם לב בשר יך ונח לקבליובר. או יוכילך. ולכן לא אמר וראו עיני כל בשר. כי אין הכוונה על
 ראיית עיני חושים. אלא על ראיית הלב השכלית כאמור. שהוא הנקרא לב בשר בעת הפוא. ולפי מנס אין בשר הלב רואה
 לכן לא יכול לומר ג' כראו כל לב בשר. אלא אמר ברעו בשר. הוכוון כשיקרא לב בשר. ואין סלוק בין העת שהיא למעמד
 ש' ש' (שעליו כאמר מי יתן ויהי לבכם זה ונו') אלא שאו יראו כל בשר יחדו. כל בני אדם שיגזלו כפולים. או שהיה גם בו חכה
 יתרה למס פנויה. באשה היתה לישראל בעלותו מוצרים להר סיני. שבעיניהם המזמריים ראו את הכנוע. ואינו מהפלאים
 הגדולים כה' ל'. כי אינכם הרבה יתר מוס רא עיניכם. אשר לא וכפ' יוד אשה וולתם. בוחן אחד. ואם גס כל בשר יוכו לכן

זדון ואגודתו על ארץ יסדה • ופי' כו' ואגודתו
 הוא הלה פרנטיפים • על ארץ כשהוא בנוף יסדה
 כמו שאר בני אדם • קו' צוהר כהצ' וז' לא הי' ל'
 שמחה מיוסד צריחת עולכלא יהיה כמו כשהקצ'ה
 יגלה צפני הצריות • ואף הצניקות יראו ויחזו
 ובאצט

עמל • אשר תקון העולם בכללו • יוה בך • מי המוע
 היכל מה' דבר • להפא כוול בעבר • קו' ואגודתו בו'
 היכן נרמו כאן גלגלים • הלא לאחר אגודת איוב • ולא כורס
 כעה (אם לא על פי ח' ל' • אשר מריס את פיהם ושרדס
 בהם) וכתוב ויתקצו בני בניין לאגודה • והיו חתמים מהס
 שלש מאות וששים איש • מלבד אשר נטרו חיים • אין צורך
 לומר שאין כאן זכר לפרנטיפים (מה לאוזב היוזא בקיר עס

פרנטיפים • ואם להיות כאלה שנבנו • הביאו גם רחיה מחולג שלש השנים • ועשר שצורכין בה את הובל • וקוט המעולם בחבל •
 אשר יתקן בהריוו אט ועולם בעמ' ובהכל • ואם אגודה שלטה • הם אט רוח חיים • שלט יסודות שלטים • טעמאם הי' ת' אגודת
 ויסדה על ארץ • הוא יסוד העפר • שבו קפרס • שיתרבו ויתמוצו יחד • (עס כל כפיכותם והסתגדותם) כדי להציא היות
 העולם התתקון • שהכל ה' ה' מן העפר • והוא שהיים הקוול למו הים ויפסכס • שדבר ביסודות הארציים כללו • שפועה בהם
 כרצונו • לאגדה לערכם לרכסם ולשרסם • ולשפור קפורס כרצונו ולקפנו הרסם • אשר מדבר בראשית הענין מן העלונים
 הפוכה במים ושלמותו • כלומר בעשאים כנין חוק קיים • כמ' ש' ויעוידס לפד • לפי שסם מעלותו • לכסא שנתו •

קו' גם בזהר כתב לא היה בו' ולא יהיה שפתת מיום • בראות העולם בו' כמו כשהקב"ה יגלה בפני הבריות
 בו' גם את ואת לא ידעתי איש בזהר לשון זה • אבל ידעתי במדרש הנעלם (א' קטו א') אר' ילא היתה נקמה לפני הקב"ה
 מיום שנברא העולם • באותה שמה שעתיד למות עם הנדקים לש' לו' • והנה ערכו הכסילים דברי מדרש הנעלם • עס
 ס' הוזהר • ולא ראו זה כראוי זה • הנה המה שבהם • שפניכס נודייפו • במכרס בין קפרס' ס' של סוכרים • מעתיקים
 המוספים ומשרים גורעים ומחליפים • אס בודק אס בגנת המרקים אותם מחלי • אל כלי יד ליד לא יקנה ומסרבות
 יתרוכות שפניס והעדריס • בטרס ינאו מביח הסתרים • לא סכה עליהם עלן לקוחס ומפניאות לדרסם ולוקסם ללכנעוכתו
 הפנסיס מכסול הברים • וכוול שאנו עתידיס לבאר אי' ה בחבור מיוחד אשר פי' ה' יקבנו מפקחת כפריס • עס תראה אור
 כונה בשו' הי' שפנסיס' הוזהר אשר כבר נתפסט וכתקבל באוהו ידעסכאו • הכו דלא לויסיף • אך ידרס הנעלם מאן דבר במים
 למקובל כאן כשר וישר בכל דבריו צא ולטרמס' ש' דבר גדול ויהרס' ל' בתשובה על אודות מדרשי הנעלמים • ומדין עמו •
 שאין ראוי לאדם חכם ונבון לקבל כל מה שנמצא כתוב בספרים סגונים • אשר לא ידע וקורס יונו המולידים ויחכרס) כי אס
 בשקומות סגונים מתנגדים לקבלתנו הכללית אס קבלה בקבל) ולכן דין והודאה אין אנו כומכים עליהם לגמרי • אין טופס
 משפון אפילו עבדיס' ה' • להניח בטבולו מה שעלה • בדינו משפט התלמוד והכחית הפוכים • כי דוע • דמעיקרא אדעתא
 דהבי קבלו • ישראל עליבו • לא לסתור ולבטל עמיתו סוס דבר בדיני התורה והבטר מנותיה בכלל • ואם בדברים הקלים •
 כך • ואפילו במנהגים בעלמא • אין אנו חושפין למה שנמצא כתוב בספרים כאלו • לכסל מיתומו המוחזק בדינו • עאל' ו'
 דעיקרי האמונה הקדושה היטנה • אשר היו לנו לחכה • דור אשר דור לא גרסם כהם ולא סנה • כאין לנו להנניח בהם • אס
 חלילה וינא בדבריהם • כוול כינא נטיס מקבלת חביתו • ונגוד לשימרת האמת הכאה לנו מרבניתו עמודי הדת אשר בית
 ישראל נכון עליהם • בלי תפקח ומערער ולא ויהררר אמריהם ועולם • אהאם באשית חכמי לא מחאתי בו כלל דבר ודו מתנגד
 לראש סנת אמונתנו הקדושה • תורה נוה לנו חסה מורסה • קמ' ליה לורשא דאבא לבווא עליו לעו • הס בי לא להוכיח לטוס
 לו עליות דברים • כי במחא בו ערות דבר במדרש הנעלם • כמו לה' ה' • טובים השנים האלו שלמים הם אתנו • אפילו ברוב עיה
 שפוסקים בהם ידי התעתיקים השולטים בהם • ואשר הנניעופ נבית נבוייה • עד עת בוא דכרס • וינאו מביח סאכרס • שכל
 טיקוס מלאים הם תורה ויראת שמים • על כן לא נונעו בצורות שלקנינו ולקבסם בדפוס לעשותם כיון למלאכת שמים • ויחכרס
 לנו בחוקת דברים קדושים ועגורים למורי נועם • בחכמה וכות הוא להס • לזכות את ישראל • בדברים מעוררים האהבה
 לאבינו ששמים • ומכוב תורתו המעולפת כערי סתרי נבויס • ויקוקס יראה פנימית לחוקס והכרת גדולתו יתעלה ומעלת
 עמו במקומו מולכת בהיו • דק אפי אומר שגודייפו בפרים קדושים קללו • באוה הוכפות • שאינ' מעטס כסכר כלל • כגון

פאור בזכור ה"ל כפ"ד כי להרים מכאן מדרך עינו
 הוורכתי בחזקם מן אים העללתי מאשר מראית עיני
 דברי ה' לומר מכאן ולכאן כנף לפי ולחזקם לפתחים
 ופראים מעולתים נכונים וכלאיים כושרי שיי העשמיט
 (אזכורו דברי כלפן כפ"ד כי ארץ יבצר הנל) ופועים
 יבטלו כס ופועלים וולתם לפיכך לא יבטלו יי תלהוטי
 קוטט אזרי וזתם שהיו כמזים כלכי ופועים בקרבי ויה
 טבס רבות ילפי מראיתי פתח כורך טעה למען הילי כפסות

דבות מלפני השכחתי ללחונן בהעדרות עליון ב"ש מיעד ה"ל ויהי הילי רבי"ו דכסוף ארצה יב"ה אליהו אמת
 ותורתו אמת וישראל שמו כולו ורע אמת רעיון שרשרת קריו וזו זד ויוק מן קיים כדרך ומסולקים עתדמות
 ואשים לפני ולפאר של מדרש העלים שהניגודו הוורכתי כאן כשם הוורכ"י איוס אין בו פתל ושקן והרבה
 שוורכתי כמזכיר לר"ל כי כוונתו גם בעדרות העלים ובאבות וכו' למען הילקוט והכל לעתיד לבוא אומר בעולם
 העשיות מלבד סר העשיות ובטל הנפשות לבורי אפילו זככי ארש (טאן שם אכילה ושתייה ושאר זככי בני ארש
 עכשיים כפ"ד ר"ל) וכמוכר בודרש העלים באותה פרשה וכוונתו כמחשבותיו והכפתיס העשיות מהפכים
 הקפידה על פיה וישוים אם או לאלוק טלשה הנשיות (כמו לפי דבריהם ההופכות מולפת הטעה פתחיות לעלה
 מליון למה אן פנה לכנס לב שותל וטה) היה שלא יכל להוכיח ולהכריח אן גם עתה כשת הוורכ טעב נשיות ככני ארש
 כפולס השל הלו אין האלק הולך ארש מה כני ארש ארש כפשר יכורס לשנות עניו ופטי דרבי טלום ולעשות עניו
 חקר כמו וילך וילום שאכ"ו כשלבשו הכל רחוקות אולי יאמר הכסלים סכך כרך להיות עולם הפוך להסתנות אלוך
 טלשה כיון וולת זמן מתהפך בתשובתו לכמה נזמים כשהכריות נשמים הוא רמזי ארש רוח ופמן וכתס רחוקים
 או הוא נזמי כבוכן למען לא ימשה להס טשו אופן הרי כל חכמי זכס והשכלתם לרעות אלוךסם לרנכת זשמן פאוריים
 עליהם היותם ושתים לזוננים מוכרם לנדה ויכול לבטל כן הדבר שם מקום ששלבס טכ מכולם לנפעל והוא חכבות
 מתהפך כפונד חותם רחמי ויישן שהדבר כרך כשאכל לא ישך לטור ולכסן ויהי כזה שלא להקיים ארשם ביותר סן
 מתקצ כרסכס ויתפשט פאור מרשען העולם (מזנה העלמה כו) מלא החלל בכל כד רוכן אך היה לכס ארורים לזייף
 הספדים לתלות כוין פריקי להוסיף על משאתס טעש ימדוע לא יוכלו להוויא דבר איות ופי כתכסם אים לא כי איתם
 ילדי טעש ורפ שקר) היה נכח כלשון טרוז אטר העתקס מוכס מילין נופטיס רוח נפן כאשר עשיתס טור כפ"ד רחן
 והורר על פסוק באתי לגבי וכו' כד רוח איתם יולא יבוטאו זכחתיס כי הדברים כוריים שהוור עוסק טס כמו בכל מקום
 כס טרו ופודותיו) באכילה רוחית של טולם הכ"ו וכיו שאמר טס כפירוש בתחלת הענין ו"ל שאליו שאלתא פלאה דאיתי
 לית ביה אכילה ושתייה כו' ופועלי שקר אוריים ככס אל העוה"ו כו' יורר כראש בעליל אך הם הפכים דברי אלסיס שייס
 ופועים טעו פכיס טאן אנו בקיאין כפשי ירי הרואים היוופיס השקרנים ולא כדקק ארריסם ילו טמא ככורים היו
 שלא ידענו טלשון וזהר זה יולא כוכל לעמוד על ויפס אבל לא כחזקם הוה כלכד פתח כפסוק הלו בענין הקרבנות כמ"ש
 אלהו ל"ט כתחלת השאלה כי גם באותה פרשה (רכ"ו א) דרוש להאי קרא בקרבנות ובגלותין ובכ"ט שהיא האכילה
 הרוחנית טעוסק בה הרבה בכמה מקומות גם כפ"ד ויקרא על ופ העסוק עניו וסס מפרס כהריא מלת לגבי נן טרן
 גם כפ"ד (ויח) מלבד ענין אכילה ו הקדושה הרקק מורס חושרי טעבי ופאכילה נשיות יתעלה מזה האל וזר הכל
 מליו רכ והרואים כ"ד מדברים ה"טעו כלי זנות וקוס בעניו (מסוכים השום ז"ס על גבי הויפס לזייף חעכס הספרים
 הקדושים ילשכ השכל החלמי פשאים כוונתו לבו ולכו יסין) שרי רחיותין הזלכיס גאאר כהס ויחכלו ועל
 כרך איתא אומר טאן פירושם אלא כראין כאוכלין כדכרי רז"ל (אש"כ כ"ל) כו' טסם שלא ישחלס מן העכס חיה
 שרשו טעין כאוכלין לכבוד כול בית וכדכרי הוורכתי) שהיה השלך אוור לעכס אס טענרני לא אוכל כלשקן

כודע

אכלל שהיא דבר נחמט באת אפילו בולאך אדם וירבוא
 רכבות אשרתיו של ה' ת' רק בדיוק נכבד מתראה העלך
 לפעמים כלבום ריוק נדמה גשמי וזראה עמנו כאוכלג כ'
 לפכה פרטית של האכסניא • כך הוא הענין הנאמר בפי'ת
 בפסוקי שיר השושב לרוב יופסירום הוהר ידבריו אחד הם
 שם דברי ש' ב' בתלמוד (כי עמנו לקחו) אבל קלילה לומר

קט) גורע בשעורים בעלה • בשבתה עם זקני ארץ
 ופי' בילקוט שהקב"ה יעשה מחול לנאמניו • וגם
 הוא ילך עמם במחול • ופי' לפי שיבוא על הארץ
 ויעשה עמהם כמו שאר בני אדם • ויאמרו הכל
 זכה' אשר מלך בשמים ופתה בארץ •

לאהבת הנוקיה הוא אוכל • ארור נובל • פה דובר ככלה ויגבל נזר ישועתי הוי עם סבל הולך רוכל • דוב סכול אהבם יוכל •
 קט) גורע בשעורים כו' ופי' בילקוט כו' • לבו אל תמצותיכם דופרי ס' • מה לכם עם עמורי רז' הקדושים לפעלי עיני
 השכלהם האיריים ולשפטים אטובים כמובם שופציריים להט' אל באור שמשם דקוק מיניכם ויורוים ימי' מחי' נאה יאנו אנוכמ
 האלהית שעליה אנחנו מיים ומתים • כי אטורו' ל' האלהיים • אשר העוידוכו על רגל' האות רגל' ישרה • ואתם מלפניכם
 בתלמי האלהים • והוצאתם דבה כפילים מרים קליו להביא אל האמות דבתם רעה יבאו מדברתם סרה על ה' תועה וזך
 תעונו כפיכם הקסים כבדו • להביא מדבריהם העוקדטים ראי' לאמונתכם הברויה עלי פי' פזא ועזאל • לבו לכם אלהים
 המדברה לפזול • וכבר אחרנו יהודענו את הדיות לתינוקות שלנו • מדברי פי' ל' בעולם הפרוקיות והשמות • המופשט מכל
 גשמיות אנומים ויפילו במקום שנוצחו להם • לבדברים האלה בעולם הנו • מכל מקום אין להנין לזמן ראי' הנזכר בהם
 אלא ראי' שכלית • בהשגת ידיעת האל באלהיות • תדע שהרי יותר שזה אמרו על הכסוק זה אלי ואנוהו • שפולל שמש דד
 מוכי • ולא עוד אלא אפילו עובדים שבעי' אמן ברכוהו והם הכירוהו תלה • ואורו זה אלי ונו' • כמראי' עליו באבע זיהו
 לנס להביא ראי' יורה • באופן יותר חזק • כי בודאי בעולם הזה באורו דברים הללו אבל יאמר נא שמים יבוי אספר לעולל
 ויזק כל סכן לפזר באפי' אנו להכיר אפילו אדם מופי הכשרי יונם בשום האורויה אין הדברים אלא בנמית ראי' השכלית
 והכחה רוחנית • בהשגת גממותיהם • והכרתם את מלכם ואלהיהם • בעולם אלוהות השגב • אשר לא יערהו הנטס' בהשפלותו
 והזדככותו (מלפניו) כל בני הסתכלות דומי והכנה • והכנה נוראה עלינה • כענין ראיית הכניאיהם להיות והנשגב נגד ולם העליון
 על ידי בעול שמוש מואיהם המיוצגים העביים כבוד • וכענין שכתוב ויפול ערס ויתכבא (בי ען כל היו קוראים אותו
 אויל הכניא שמוש אים הרמ • ואמר שמויה הכפלותי על ידוהיו • איש שמוש ומתכבא) לפי שבצת אראה הכבוזה • אין לכניא
 הרגשה נוסבית • ואין לו אז עסק והכרה בעולם השפל כלל • כי נשמתו נפתקה לעלה • דבקה במקורה לאור באור פני מלך
 טיים • והניחה הנוק בות (כמו שאמר דיאל ונשע לא נותרה בי) כעת שול הכבוזה והשפעת רוח הקודש • אלה דברים ברורי'
 ידועים למשכילים • הפך מדברי כסילים אוילים אויליים • האופכים ללענה רומ • משפט השכל הכונה בראש • להשפילו עד
 עפר רעה עליו לפרוש • ופי' שזר שלכס כנו' אה עוברת שושה פרט לפירוש • מקשקש בכס רוח רעה של בית הכסא אלא בוא' ה'
 (ככ' חודת) דאיתי מההוא לבלוא וטופא (כמו שכתוב כוונת ה' אד' יע' ב') כימלאו עממות יבם אחרם לשון אפט
 וקחת יין תכיסם במזבח קדוש • משבתם שכורים היות עפים ותירוש • אולם בדין שטיגים כי הפלתם אלוקכם משמים לארץ
 הילל כן שאור הילול כדוש • לערוך לפניו שולגן מלא קיא נראה להקנותו אי רום גשם הרוחאם באופן זה • שיתוכלו לשפוט
 עליון אי תכנה כעוב המוסר עיכס • ושלא תהא עימי רעב • לתת לכם גם כן גמיו ופנאיו למשכב דודים להשפילם באהבים
 לחלוות תאוהבם • כאשר אויכם ויואשים ומוחי דבר ימיכם וכוונתכם וכוונות לפניו בכל עת לכל מפניו והכס בזה מתקדשות
 וחסרות וזאת אחרות בעיני בעלין • כדי להוליד לכם ויענו בני האלקים כעוהו • והוא גם הוא שבע כל טוב הרצון מוכס איהם
 עוסקים לו כל זכריו הדברים כל וחסורו עליכם • ונרוך שלא יהא כפוי טובה • ולהכיר כי מתחתם ויחזר לכם ששה אח כל
 הכבוד הוי' בתקירתם וטוב דנוכם אליו • לידעכם ושכירכם את אשר עול עליכם להתיר הרעפה ולשאתם ספטיים
 משולמים ככפיות יער לבלול איש את כפר שארו • לכן נשתעבדתם לו ביושר • אכן בתנאי' על מנת שיאצא אליכם בכל עת
 ולשפות גם הוא דנוכם • ולהשתדל בהשגת חקכם כוילוי בריות • והיה כי יחטא ואשם באמת מאלה • הכה הוא בידכם
 למרותו שבע אומר אכזרי • שלא יהא סכלי • ולפיקותו כדי רשעתו וזביעת העבתי • ויין השתעננים כוונותו • וכדרך כמי משתן

ל' צם' ישראל לבב כתב אם לא יוכל להיות ה' צנוף
 אזי אחרון ומציעה ממנו . פי' ד' ת' אם היה של
 טוה' ז' ש' ומושל על כל העולם . כל מה שהחפץ היה
 עושה . ונאף מהלצט צנוף אדם

אדם פקדו המורה . כפי שקראתי . כפסרי דברי הימים של
 חול וספרי קדושי וכהני המדינות . כך כוהנים שם עם
 אלוקים . כפארכי עושה רכוש . מוצגים אותו כסבטים .
 ויוצרים אותו בשמים . למען יכשר מעשיו . ולא יוכש
 טובותו והכסוטים בו . על אשת כוהן . וכפה אתם הסובלים

על פניו בעבור אלוהים תולכלים כנואה שלו ויתעדיכם ומתעבבים כיתבםמים . ועושים ומנו טעמים (כאשר מה כחצא
 דונאתו כשרטריה הגדולה . שמושים גם זאת פהם הגדול הנקרא לתה . לזכרה קדוש מאד . עד שכל השמים הגדולים
 שבתרץ היא לוקמים כל אחד מוצאתו . ומציעים אותה בכלי זהב . שמושים אותו בסיקס . בכל מקום שהולכים . והווכה לכך
 יאשר בארץ היא יתה תושב וזה נעים . כיתעמרו כוהה זאת אלוהים . יהי ללא כטכנס . עד שתקבע כרכס) ככוסת
 מתוך אל חכס יבין הוות בעברתו יסך לכס כום יין מור מלא מוך ויגדמיה אך שומיה תמכו תשתו . לכן גם אתם כדעת
 גדלו וכהסכל עשיתם זה יקסדכם את אדוניכם . שלא להימו לרובין הדומיים . לא כל הימו לכבוד לו העלמיים . ולהכיל
 עיניכם . ועוד יש להם ריות כדבר צביותו וזווי אלכלס . קולק מוכדו לכס . כו זכרי סנה הככד סלמורכום ויניאות יו גדולים
 שופטים וזבים . על כן המו מעיו אליפס פעטיסותיו שלמה . היא וזול סרודו' תיתתעשרו . ומזכותו (לא חזק) תשמיכו .
 תעשו ככפסס ככעכס . כלכל ככפמיה גלול' בלעי' גש תרוימו באלוק כוה . כבוא סליתפו . יויל אתם אדמס מקויו לישב
 על צית כסא שלו להתגלגל כבואתו ולסיותו כוכר כולו ואלספתו . כולל לעולם מוסן ויקר אלקותו לא לו לבדו יהיה כי לא כמות
 יקס הכל לא ירד אחריו ככד' ו' כי ישאר אליפס ופסוב אדמותו אל השמים למשמעתו . כאשר ככר מלכו אחריו כארץ שע' יר'
 כל' ג' (צ' שבור) בן פעור . אחריו קרדווי . אחריו קירדווי . אחריו ברעיי . אחריו מיין . אחריו ליביל . אחריו לבלול' ת'
 וזה בדעתו להורים קרדו' לכנו ואלב תרכות יטרס . ופלץ בוגדים יטרס . ואשר הכאתם בידכם . (ל' מספר מירם שמו
 עקש רבבי . לצאכס . פתח האתון פיה לומר . אמ' לא יכול להיות בגוף . אוי חסרון ומציעה שמנו ע'כ .
 יאשרו סבי דעי אתו' לא ילעג לעל ולסכיבי . האס חסרון הוא לאלוק שלא יוכל להעדיד עמו . ולסיות כלל היה' או שא
 יקס לו חכיעת כח כקו . שלא יוכל לעקף עמו כהלאוקן אונס לדברים . אלוהם שלכם . כו הוא ודאי בעל יכולת גדול .
 מושפיע לכס כודה ורובה עומפס גז' ג' שלו הוא יומת כוסכס . ישאר לכס ויכוספס לכס . גש כוה יפה כח אלוהים שבו דאי
 שהעדר כרוך בעקבו . ויכול הוא לתקוע סכין בלבו . עוד כו מדה יתרה שאין כשמינו . כי אלוהים שבו דאי שהעדר כרוך בעקבו
 ויכול הוא לתקוע סכין בלבו . עוד כו מדה יתרה שאין כשמינו . כי אלוהים שבו דאי שהעדר כרוך בעקבו
 הכסיל) והנה כתוב טור עינים חרות ברש . והטעם אל שול לא תוכל . הלא א' כ' לדברי בעל לב אקס . יחס הכניח חסרון
 לבוא ומעוט יכולת . כי ככר ומנו דבר' לא יוכל להיות כשע ולא הכט אל עמל . גם ככוב (רצויה ור) ולא יוכל ה' עוד וגו'
 לשאת . ככה ודאי לא יוכל ולא ישא לכשעכס (זכמו כן לא יחשב לו ויעוט כד' . אם שאר של ויכל להכריח ולקוף שום אדם
 לכסור בו לרוד ולחרות את פיו . כי לא נקרא חסרון ומעוט פק והעד חכולת . אלא מה שבכלל מהטו בעל כרחו כנד רזונו
 כע' ין באלוקים העני . הלא ערוס ושלל כחוסר כל' מוא' כ' כוה כשמד לו כרמונו . הוא לא יקרא קודר רוס ואסיסת יד
 היכולת . כמו שאפילו באדם הנשמי חמומי הלוה . לא אטכ לו גנאי יאפס יד אם כפיותו שומר כפיותו וכהן הדעת . שלא
 יבחר לו לסיות עני בכל' משולל חמוון הסולל וכתעב מתגולל ביכור' כאב' אינו . וכן הדבר ככמיה של ויכל כבודה אפילו
 לטעל הכמירה ואלס מעשה ידיו . אחר שכבר נתן הסמיה כדו והסליטו עליה . לא יתקן שישור בו (אם) לא יגרוס כוכד עין
 ופסע להכדיד לב האכן כשרעה ומכרית) עם משניין . ודאי כבודה כעל יכולת גם על כפיותו של אדם . כי מואתו יתבדר היתה לו
 אכך שאר הכניות החולמות . ודאי שללוח מוכו יתעלה לרוממותו החופשי מדרך ועטע הווסכלות הראשונות . שאין כחלם
 פיה לסכל האנוסי הכרית . שהוא שפע אלי' כהדי' גם לא ייחס לאדם חסרון כקו האנוסי . אם לא יוכל לנפוח ככלב ולקרוס
 כתרנו ולא לשום היאיר השדר וברנושן שלא יוכל להסדך ומקביליו) אכתוב לא יגוררע . ואיהו רע יותר יאיר לב האדם

ד' ונפטריו העני בין לשע . ואין יגור' ה' כפגדו ויוכל להסתלפבו ויגר האדם תלית . למרשע קטע כקסיפס דיקרה סרודו
 בלי

בלי זכרון וקוס זכונה - אלא מוטבל ראשון לפי שיש לו שום
 בקדקדו ואשר הוא כשל גורה אלונית אחיית - לא דרך
 הקברה ושותף המש בלבד) שיש לכונע טבע קיים - טוהי
 גדולת גדולתו ועוזם כבודו ויקר הדור - טאבותת יד
 הוקרים והעדדים (טהור עפאס והמחאס - ולא הטיל על
 עצמו מחאס) ושנעלה הוא חבל כתימות - כטנב חבל גחלי
 השולל חבל ביעור - ולכן ג' כשלל מוכחו היכולת לעשות
 עול ומסס - כח' ש' סליה לאל מרעס וכדי ששול - וכל זאת
 הכמינה והשליה - היא אחנס מעלה גדולה - וכנס יקר

ענוס וכפלא - תפארת אין מקר ואין שעור - ואם אתה מניח לו היכולת על הגזיות - פכן שולל מעניו כל כבוד שוד והדר -
 ומייחס לו סכרנות אין מספר - וסמימות עשושית רבות מאד בהכלית בוויית - ודי כליות אם התל כאנוס יתלבו בו - אבל
 זה ודאי חלק חלוק שלכב כאשל כדבשה כו מה - אוהב הרע יזר עול אוהב זהה - מלא תוך וטריה - עשה עצמו כזה - תסמי
 יונע מה - ויאות הוא לכם מוא עין את מינו דוה דוה - גוטי עפר כניס ורקבי אדמה - בלי חלק אלוה ממלא כותן נשמה -
 ולא חלק לכם כבינה ומכוה - לא) תלמוד ירושלמי בו - עד אן ככלים קולטי כשמיים - תפסו חיים חיים קרים ורש
 לנורים - ופראים עמדו על שפי' ש טאפו רוח כתיים - לכו לכם לחאורת כפעונים למעון תנייבס זכנות יפנה - לרות מי רוח
 ולענה - ולא תרעמו ותרעפו ויסי קדוים ממקור דו' - אטח מרפתם אותם ונדמם - על כן סס חיים טכ לכס סחא דעותא
 כואיכס כהכך חורות פתניס בקרבנס - כןחמפטכס אתם מרפתם למוכנס מולחי האלהים - לכן לעולם לא פשילוי ובא' רש
 יסרה ויפשו רגליכס ותפלו - תמסכנה שיכנס מראות אור בהיר סוסך הוא לכם - וכי עס צורך לגנות עין סירושלמי - דבר
 מוכנס עשולס פתך - כמות כבורה וירא' א' א' ישראל - ויחוו אה' א' - ואחרו סו' ל' בים כדעה ה' פ' ככחור בו' ונסי כוקן
 בו' - ישעיה אחר ויראה א' א' ונו' יטב על כבא' - רחוקאל ראה דמות אדם של דמות הבאס למעלה - לדניאל כדאה כעתיק
 יוחין יניח ראשה כעור קח - הבשורר אומר - כן כקוס מויתך - איוב ועשה עיני ראתך - וולת הרבה מקראות עזכבות
 שפת בני אדם כבורא מדמות וכיגוי אדם - וכן בתלמוד בבלי רט' ק דברכות - אריב א' כ' פ' א' ככנסת - להקטיף קטורת
 לפני ולפנים - וראיתי אכתיראל יה' ג' יובע על כסא דס וכפא' - וא' ל' יסמעאל בני ברנכי - וזה האשר יותר ר' ופלא - אך
 כבר קדמו סו' ולאורו - גדול כסן של כליאס - סדמייס צורה ליוזרה - גם כ' ג' שרוס הקודס טורה עליו - וניסוד כבית קדשי
 הקדשים וקוס כבוד סכינתו כענס - סס גדול כמו יותר מהכניאס כודאי - כי העוקס גורס - יוכל מקוס הכל מראה כבודאי
 דומי - כדמיון זניד ככלי בלבד - לא כרואי סושיית גמיית - ולא ככתיב מראה גופני סליה - ויתעלה הכורא מהתלבס
 כצורה חומרית כסרית - וחקאל מלא דבר הכתוב ככניאס כדוויאס העשולים הגדולים (שנתפלו כלי הסק על כל הכניאס -
 הכאס אמריס כמעד ה' ס' כנורא מלא ווי יכלול) כניס בכניס דבר ה' מעכס ונו' כהקין - ועס והלא הכוירס וכוהייס
 כפירוס וכפירתס מלא לכנסתיכס כילא ראינס כל תמוכה - איס לסון כרוד מוה - לסמור כל בכיכס סמורס כאויר התוסס
 וכנסל מלאיו בלאו הכי - מה גם מהכתוב טועק על פניכס - וחקעקע כזיככס

והזהר כל עמוכס אחס כניאס עניו לתעס אמוכה כוחת סכדיתס לכס ע' כ' דוהר - לפי הכתיבס העשוית - אשר לא הכיר
 לנו אבותינו וחקינו - וכבר הראינו גס' ס' ס' כביור סוהא - כמו כן הורס כל יסודות סוה והכל שלכס - כס' ס' כביור
 כתפלת אליהו - ל' כר' ס' התקוין - וכן עוד כפרטת קד' (פ' כ' ח' כ' נ' כ' ו' ו' ליה למאן דישוי ליה בשום סרה ואלילו
 מאלין סרות דיליה כ' ש' רבני אדם אשר בעפר יורם - דכלים ונפסדים - אלא דמינא דיליה כפוסל שלטנות
 על הדריא סרה ע"כ - ווה יפנה בזה מלאכי בני עו פנים - סביס וסלויס אשר היו לחמוד ולא לפנים - וכאלה רכות עשו
 כס' ה' ור' מתקוים - פלמס מות סאדריס סכנו חכניכס - וסס כוועריס אמתס - ואחלאי רוק פניכס - ככה ינקר עיניכס -
 עין תלענן לחס העליון ותכחו ליקחת או' ס' סקדוס - ע' ס' עוד כתקוין (ע' א') ובארי דכולא לית ביה ציור בו' וכפ' כ'

במוחכם שקדושים וירושים לכל כדי לקיים בדיכם עקמות עפשות שקרות עלילותיכם . חילול לנו חס' למרוד כס' חס' חס' ו
היינו עקשי לב קשי פניש חוקי ומג כמובס . רודפי עקר אוהבי תאות היצר כדעיון גוברי . חסמית לסתוף עולם קיים בשוכר .
היינו יכולים לנבוע העקר בנוכס פניש חסמית וועשים ומאכס . הרבה יותר חוכס
בי הלא אתם באמת בורים ריקים שכל טוב סכלי ספרוש עיוי הארץ גמורים גמורים
שכל חקמה ו אובכס בקיאס חילנו ליעבות שקרים שלכם בתפיות שטר המרמה .
וכבראש השלשוכס סרות . בל בלה הרבה תורה ורוח שאינו אלא מעש בהמה .
גלא באנו לירי עדה זו לעור שליכס אלמיה . אל תוסף עד שת ככס נקמה . בי חס
שאכנתו אליהו אל חמת ומרדה ה' תמימה . חמית ואמונתו אמונת חמת .
הכתובס ותקובלת וסבלת ואובכמת . אשד קבו אכותינו הקדושים ו' כדאים
יקרים . אשר שכו בעדה כמיס וכדס פרים . ואתם קמתם לשפוטת ולעוותה
שלינו ו' והידועת חשל אליהו לאכד בשפוטינו וכללמתנו ביקר כרים . וזה הקוס
למסוד אותנו כרודפי עטקטוס . עורף להקטוס . האש הטעה אותנו כשיית היצר
לעקור דבר מן התורה . או אפילו דקדוק קטן עבדכי כופרים . הלא עוד הספכו
גליהס כמה סיבות ונדרים . ואלמלא היינו אוהבי גנותינו הכלים . ונשקיי
שטובות המדות הוהיות . אז ודאי היינו גם אכנס אוהבי טוב כמובס (שהשילכס
עדין לככס הרע למקד אוסרופיה של תורה ולשליך מוכס שבותיה לעשן ומלוא תאות
גרכס ולהטבוע כפסכת השוקקה לדבר שרירה וליך כשרירות לככס) והיה עולה על
הרוח להיות ככל הגויס ולפרוק עול תורה ומצות פ' א' אך להיונתנו אוהבי נשמתנו
הקיימת . כהיותה חלק אלוהי מועל ונאכד אל מי יקום שהיא חמת יותרת אית
ונותמו חמת . ויסר אל כיוו כולו ורע חמת . לכן מדבר עקר כדקוק . יגרכו כחוכס
כמות . כאשר זוננו וכאשר תאחז והודיש טיבכו אבינו האל האמת . כאשרו' אשירע
ישראל לא ידבר גבוב ולא ישא כפיהס למן תרופת . אשהבת אבינו כשמיס איל
קליבשתנו ריש קחאה לכדועכס חמתנו . ואשר שאין עיבגו להרויש בהנאות שעולס
הפולסות כל תאושי . אדרבה על דבר זה אבו פולגס על גלות שלשה . ואם לא
פונס אשכנתו לאלשינו ושוק כאמונתו לתורתנו . הלא גם אכנס היינו יכולים
לשבת מה פעולס הנו כרווח של עולס במחשלה גודלה והולכי קופי קופה . תסת
לבתנו שמוס עתה כתובס כדויס . ופגליס בין העמים המולגס עלינו ועל גויותינו
וכרכנו ביד רחה . שאך יעלה על דעת בן אדם לבגס . אותנו להשיאכס רע

כשכנו להביא דבתנו רעה בעוקרי עיקרי האמונה בודין בשלט בגשש בורחע ראש
בתקש וכפשה העה לכפסנתו ושיאכ תיתי כמעס למירת מרתי גיהכס לאכד שני עלויות בככס זה לא ישוער על סוס אדם
כל דתו ולא ידועה חף על כפס בהמה . חף חס על עוככס שקשי לכב חקסי פניש רעה מעטת . לגרות כנו האמוס ולסכוך
שלינו סיה . תסת היותנו לאכינו כשמיס ולכריתנו כאחסיס חקום גבורים כאריות וכארים . שלא לכוד חשבותנו וסוקותנו
משפטי הישרים . ועל כבוד סמו וסודו הרובנו כל היום בכל עת כפסנתו עלינו חסרים . ואשר חדת דינו סגלנו חשל
שולחנו ושפינו בעמיס ושיינו חמוד ראש בלאחויס ויון ארוך ויאד וכאכרת פניש סוכו אין אנו סהרהרים . ואם היינו חשל
בגויס לא ככוב אסור לבנו . חף דכא אותנו בחקוס תמיס ויכס עלינו בכלמות חף וכח ויכלינו . ככלה עכר על כפסנתו הויס
הדוכיס כמעט שטפונו . שים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה . כל זאת באמתו ולא ככנתו לעבוד וולפו . ולא סקרב
כבריתו . לא הוססנו ולא נרענו אות או קוד בתורתנו . אשר העמידה לטקב לחק עולס ולא יעבור ולא ימוס סיפיו . ובתקנות

רו' לאשר הודרו חיינו יתברך לישבעל כסא חטה לא הקלנו את משמרת ה' אהבנו שומרים • ודיס הלינונו שיהא אהדתו לא
 טיבנו ויוון ומאל לא סרנו ה' לבעבור זה ודיס ארורים הטנים מיונות • תקראו אולתו קשי עורף לאחוז בשקר פין תבו
 לאבן ותלענ ליקתה אט ועורב יביתל תקר • למית המרה ולעוף המים בגבי כבוד טלכס וכאלו יהיה ב' רכס הקר • חתס
 שוכח' א' זה כידון לבכס הקסה כחלע הרודף אחר תאות עולם כלה לא לסכה אחרת ולא לטעסולת זה כל עיקר (בינו בעתים
 בעס וקדר טלחו והתכוננו • ה' הייר גוי אלהים ונו' וא' ז' המיררותם כבודכס בלא יושיל • גתים רעות עשיתם עזבתם מקור
 חיים למנוב לכס ברות כפדים אר לא יכילו המים • רק לשען התיר הרנועה לפרוק עול מלכות שמים • לכן עשיתם לכס
 משנה כוב ככל שאטכס כפכס לא ירחס וקופס מדרי בטן לב וכלית חוקר • לעעול מעל בה' • ולכרוק עולו לכבוד כתורתו
 ולכטס כיוקבליה הכאנים • לטרס שרטיה לעוקר עיקריה להרוס יסודותיה לסכיל סמותיה להטיג גדוליה • לשען הרמיב
 גבול הסקר לככות בית לאיסת ריון ועווה • להכיב מרבת און וישמית להקיס עמודי כוב על גלולי טוח לבעל • וכוב מות תקימו
 בעה • להתלות כדברי תעתופים ומתלות • סקוק וקלס מרבה לסכיל • לעון סור לסלול חטה • להעליש אורק סיים לעעלה
 לזשכיל • כל זה גרס לכס עקשותם וטפשותם • השטיעיס אתכס בטיע אהבת הנאת ימרכס היות עולל ככס • וסוקיע
 אתכס כיון מולת חולת להעעול כמסק הויה והנאוף • סועעור עיכוכס וססמא סלכס ומשחא כפכסס וסמטס לככס •
 ומשנה נורכס כמשלסם ככמות נדון • וכענין שכתוב משנה פכיו ונו' • והעו איש רשע ככניו יסוכה וכמס אהנים דכרי תו' ל'
 הקדושים הכ' להעיוס סתקיס לוי • וככה הם דברים ה' ככמה מקושות • ביתר טאת האוהרה • ביתר עו הכעירה • ימהכנה
 שעשויה הכרובה כעקבות הפועס כגוי מלכות כידים מלוכלכות (כחש ל') • וכלב בלתי כיוון וכפס לא מטהרה על גל המורה
 וסוככות • ע' כן ט' מלס סקר על סקר טתסם סכל ארנתס קורי עכביש להתכפות ככס • והיה לכס העון הזה כפרץ נופל
 ככעה כחמה נגנבה והוספתס אשה רבה • למדש עוד שקרים מרים • ומדברו כוביס חכוערים • היות כגדים נס לכל דברי
 ככיא' ה' עקרה • הטבורים סבלתי כבאור • והרבה ויהס גלויס לעין כל כתורת משה • ותכא' עוס כדוככס הארור כרוכס
 הקסה וכנוצכס הנעוטה • כאשר כה ע' ע' ס' כמאן • באורכס •

שבת לגו בסילים עמל המסילים

7 אכנומאמינים (א) פירושלם לאחצנה
 עוד עד עת קץ (ב) מוצא בדכ'אלוהיה והקודש
 ישחיה כו' כלה וכמרלח כו' בקשנו ממכס הורינו
 לכו זאת הכנואהס על עבר • ואס על עתיד ועל

א' אתס חיינוס האמינים • א' שירושלם לא חבנה עוד
 כו' וכנוכסם כלסוכס הווסכס עד עת קץ עד ועד
 ככלל • סאל' כ' איככס מקולקיס עשנו ככרע זה • טגס אנו
 מודיס סלח תכנה עד עת קץ הנלות • לעת הנאולס ככתוב
 גוה ירושלם נדתי ישראל • יככס יוכן מווס לטוככס כמסך

סלח תכנה עוד ככל • רק הכבין סאתס אומרים כסוף הוא איימד כאור כענין רוככי • כמנא סככתס סאלוק לכן ארס כטיי •
 והכבין סקורבו העקומי • לרקטני אירי סטימי • וכו' יוכל לעמר עמנו מן סססוק • הוואס דכרכס סתכללים • ועוד סועיס
 ססועיס מקוללים • הלל סתמו לעג כוים • כי אס אלוקכס ארס כדכריכס ועוטה כל וישעס בני ארס כאגר הודעתל לחטלה
 כפרס (ט) איתו ואיכיותיו וסטיגו כבאור גוור • לפ' ז' כטבנה ירושלם סלכס • כנין ארס הוא • וא' כ' מה סועלס כווסכס
 מהרי כתון כדי דכור • סקתכס הארובה עשמה סתודה • וככריכס זה אית זה פותרים סטרופים מוולכלים • וסאמריכס
 ולסונותיכס בעשן סכלות והוללות כליס • וזה סחד כאלוכתו סאמית • כאלו מוכיסי נס ירושלם סל מעלה • סווככס
 כנגד ירושלם סל מועה ולא יעדר כנין סתחון • ותכנה עוד ירושלם על כל כרים לעתיד כפסועה • וכמסעה כדכרי ככיא'
 סנדק סה ארס • כע' ט' כל ב' ד' • רק סמלה כענין כמ' ס' העקולקלים סאוליס • להכריח סתירת הכמוב והקוובל • (ד) וכן
 מובא בברכ' אל • והעיר והקודש בה' כלה ונחרצון (וככוריס כחכללו כחצוה סמוחה • כככוכ סלכניו) כקשנו סמכס
 הורינו לבו (ענין הארץ • לבו נלמדו לסון הקודס סתלה • כי מה כעול וכומיל סאחזה דעי • אס לא סכינו לרעי • וזה כרית
 לדרוס לפני אונים ערלות כלא' ה' איניסה סככיו סשוע • וגס לא סכידו כלסנו • קדוס • עטהור כקני' • ואס עס עתקי

ועל מה נחצבא . ג) ואם לא חרצו . הכיחולנו
לישנ בשלוה . ינראה להעמיק הדבר . וכלמוד
להכס גסכן . ד) ימיו אמר כי יחמול עליך כו'
את כטבת כו' ואשחיתך כללית הנחם . גם זה

שפה וכבדי לשון . הרי כל יגיעו עומם לריק . טכך היה לכם
לומר בקשרו טכס (לא טמכס . כי לא הכס הנחנו . אף אם אנו
טכיס בודאי אף אהכס על מוסכס) הורונו ואת . כי הורינו .
בשקל בודינו לן אלקים א"כ אהס המורים לכם . והוא נלעג
לשון אין בינה וזלמ הורונו לבדה דיה . היא בכלל הורוני

(ליסוד) ואני אמרים . הרי כאן דבור אחד בקשר . מחובר משלש מלות משוננות חכופות . אולי תקחו ומענו ראיה
ג"כ . של מלטה פרנזוסים טלכס) ומה שמעונא המורים (בלשון יוניכפיר סי) ולפני שפה . מה מפר במקרא
זה . הלא הוא בעצמו מנאחר יפה . באמרו שר כלה ונפרטה תחך על שוחס . טהוא הש"ו הנזכר כנצו בסמוך שלפניו .
ועל ככך שקוז ממוסם (ככה אמר עוד . והטעם שטוס תת) טיהיה מומות הארץ טתמיד . עד טיתך טמטט כליון
חרץ בעובדי השקוז . וכן כתוב כי כלה ונפרטה . ה' טעושה בק"ב כל הארץ . הכה זאת כלה . אך נכללה מנעט
לעובדי השקוז כמובס לעבר ולעתיד . עד תתך האלה . וטעשה בכס כלה . תטס הארץ . ולשאר יטוב . הלא כליון חרץ זה
טוטף נדקה . וכך כתוב יהושלס במטט הכדה וטביה כנדקס . או תננה ותכוון עיר על תלה . למען יזון לא אהטס ולמשן
יהושלס לא אטקוט עד ינא כנונה נדקה . אך תמלה טטיב לדברי כסילותכס הטתאית . וטוותכס הפראית . יואס באהט
נבטמים אהס מנבקטיס . להרות לכס באור כנאוו וו (טטיא אהכס ככתובים . ונקראת אהלס כנאואית) הנה הלשון ברור
טנאור לפניכס . לא ימאן מלקבלו כי אס טכל וטעטקס . אשר תואנה מנבקס . ווט"ע ברוח כביר . ג) ואם לא חרצו .
הגירחו לגו ליטוב בשלוה (נדוקים מנבקטיס ליטב בשלוה . האס נעלס מהס וטמנה שלווה . שקט לרטעים . רע לכס ורט
לעולס) ונראה להעמיק הרבר (היו הטעמיקים ווט"ע לטתיר טנה נכערה למה תמגדו ברעה . ככר העמיקו טתטו כיני
הנכטה . על כן גם הוא יתעלה חכס ויבא רע לכס ערוך וטאיתוול תפתה השיוק הרטיב מודרתה טס רטעים טדלו רינו וזאת
לכס המרנשה) וכלמוד אהכס עכ"ד אהס לעודי הרע ויהיה רק ווט"ע . תבקטו ללמוד להטכיס עס ה' טעו להטבע כב"על .
טנולס לכו למנוע בר הבאור כבור לכננו . רק רטנו הזבו כבור טכטיס . ומולו ערלת לככס . מו יתן ויהיה זה לככס . ויטור
לכ האכנ טכטרטס . ונפקחו טיטיכס . ולא תהיה עוד טרלה אונכס . הככ מיד תראו עונס טנימות טיטיכס . מראות אור האהט
אור חטך כעכס . על רוב עונכס . טהרי כל העולס יודעים . טכבר חמל כנאכס על היטה . וכנה יהושלס אהר זאת הכנאיה
הכללת מוחנה כל חמלה גם כתידי . לדעתכס הנכוכה כמדבר הנבואיי . הכוללו להכטיס ככנ בית טני . ויהיה בודאי טעשה
ידי אהס . א"כ איבאו ראו והוכירו כסילותכס ועורונכס . על מה אהס פוטטיס על כניככס הנפול . ואס הככס טטיס איתו חכס
הלא יאחר איליס איה טטיח אהר עתת . ועדו לא כי הטיכות הטכוכה טנורקה ככס . היא עוורה טיטיכס . נקרה מוטכס
ושלוה טלככס . נכנה לככס . ומה טהמלטיס על יהושלס וטטט כליון חרץ עולמי . מוטית הכתוב כללית הטכס . זה
גרט לכס העבר ידיעיתכס וטוטט בקילותכס אמילו . כיקן דרך הכניאיים . להגויס בטטנות ותרטויות טננות לוור
טהיה הדין מותן ודאי להיית כללה וטהכס . אס היה בו יתעלה מדת כטד וס . או לא היה לככר לו לככול . וכמו טכוכיטו
הכניאיים כולס את ישראל כתיכות קטות אחר . החתיבות אותס כליה . לפי הימדויה בהטקטה רחבנה . כיקוד דברי
ירמיוו . הגויס יואד עליהס בעונטיס וכליסי וטמטיס ונכט עד כט יכלה כיעודיו הק"ס והגויס ועס זה הקדיס רפואה
לעכה . כח"ע על ידי זה הכניא ענחו המוכיט החייטס הגדול והענוס . ואמר ג"כ כיטנור לעולס וגו' ואחר הלון וקראת לאורי
יהושלס וגו' לא אכילו כני ככס כי טסיד אכי וגו' . ואחר אס תשוב ישראל וגו' . הלא תדעו הכראיות ענויות טדברי הכניא
הלו . אכילו ככרטיס יחידים . כי הוא נבא על אכטי עתות וטארית לא תהיה להס . ועליון טנולה . ונכחו ככר עזרא .
ונטנו דברי כחמיס . אכטי עכזות ויה וטמריס וטמוכה . טטכועס הגולה מוככל . ונטיטכס מהס הארץ . וכיכיה ונינו כוון
כן . כתבו את האיס הדי ערירי וגו' . כי אס יהיה האיס הדי ערירי וגו' . כי אס יהיה האיס הדי כניסו חתס על ימי ימינו וגו'
והנה לא כתקיייהו כי הקללה . אכל נהפכה לברכה . כי ורזככלבן כנו באחר בו . כס כלשון הזה לעוכה יוטטיך כמותס וגו'

שבט ג' כסלים

ואם בשידוך כד' עכ"ל ובללות האומות שאפילו באו"ה מיניו חזרו בו הקב"ה המרעה לטובה כח"ם בנימוח ואני לא אחוס
ונג' ע"ה סתמלאה סתם ועקרו מן העולם (ולא עוד אלא אפילו באו"ה שכתמיכו כליה כלי העוונות תשובה וזורה
לטובה מיניו מדת סדון הקטה מתונה נדס וזוכה אלא הנוחה וזע"ש שלמי טעה כדא"ה סתקיימה כהס גורת השמדה
ובליון קרוך וקבלו ועקרה מן העולם כח"ם הכרת ביום נגו' ולבסוף מנא"ה טיה להס סארית תקנה וזארית פענין סתוב
בס"י בעמסו של מזרים משפט עמוס מזר' וכתוב וזארית כן תסכון ביוני קדם וככה בחזק עמסו ארוך ונקיה עניוה מזר'
גבתוס נבתי סבות מנא"ה בארית הימים וכן כמני עמון וכעילס בחזר והסתתי א'ז עילס נגו' עד כלתי אותם ינה כתוב
אשרי וסוה בארית הימים אשוב את סבות עילס ולעתיד כתוב וכעת קץ ינתנא נגו' ואלה ימלטו מידו ארוס ומנא"ה נגו'
וכא"ה עש' אלוס ומנא"ה וסלס ורס נגו' וכך היל מדת בחזר' עכוס הרעיש כהנה כס תביס פענין סארית הומור'
(קט) ומזרתי ויבדו וזו כי ארס נגו' הרי ארז הזכירה ריעה ומיניויות וזקע"ר' פרסו סתוב סני' ה' בעשו רע להכרית
עליון וכרס' עקו"ס' ערע"עין סרלו"לס' וזו ה' רגיל ומיניו בדכתי הכבא"ה (כמו א"ה הרנס) כארתי פי סמסכת הרניה
זמרוסו וסו"ה נגו' וזל"כ ביד א' סכסר' טבע להס אריו מקקטע ביתס ולסוף סלס כסכלות להסו סומא"ס' ונס לא
סרלו"ס' הרקיס ככל מורמור וזכא"ס' טס ב'רץ איביס' וזכו רניו סל' לבלותס כ'כאס עדיס אכמוס היום כי
כאמסו סרתי ולס יסול דבר וכל דברו ארס' סר' וזו סכני' בלסון מנא"ה כזר מזר' סוף למעלה זמנו כי ה' ארס ה'
אשר ידו עיניו לעל' ונגו' א'ז ארס ככל רע' ישראל על כל ארס עשו סכה לא כי כזבה תולס' אולי כסילס על סכססה
א'ז סס סוכס לעזת כל סעועות סרתי כסבורס ארס' כי מכל מקום איכס מנא"ס' לפניו יתעלס וזס ככה ארס
סעסס' אולי סל' סס' כי סאזר' קב' ס' סר' סוף יתוטרן עשירי אכל הרקון סכססה סל' סל' עכבו סוכות סקו"ס'
את ססססה נגו' ט' סל' סרס' כי א'ז עיבו רע' דרכו וסוה א'ה' וזכמו' וכן סר' יזקל' וכסו רעס מרסשו נגו' יוכן
כס' סני' זכ' ססר' וזכורו על ססססה סל' סרס' ססס' רכני עכרות סקדו"ס' וכן כוללת סכססה סל' סל' וסל'
זרע יזר' א'ז סף כני סססס' אס לא יהו ארזין וזעי אכניו ססס' לא יכלו כעומז אכניס' אכל סל' ססס' כסרית
כמוס' עילס כזר' וסלו כסר' סל' ססס' כני כי תולעתס לא תמות ואסס לא תכבה וסיו דירקון לכל כסר'
לכן סוכו וסל' וכל ס' עיכס סר' וזל' תל' סר' כסרס יזר' וקד' עילס סיוס עד לא יכזו סרין א'ה' או תנעקו וזל'
תסני' וזל' א'ז ת' ססס' למל' ססס' וזל' סר' ססס' ססס' על סססס' וסוה על סססס' וסוה על סססס' ססס' ססס' ססס'
תל' סר' ס' כססס' כי לא ארס' עור א'ז א'ז וזל' בלסון ועס וז' עניו' רינו סר' ססס' כססר' ארס' וזל' סר' ררס'
או כסס' ססס' כסר' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
לרנו ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
לעור' ישראל על ססססה וסר' קרלו להס ללס' וסס' יסוס כסססה וססס' וסו' לנו סרול וססס' וסס' לנו וסר' וסס'
ססס' וסס' ססססה כס"ס' קללת' וזר' סל' ססס' כססס' כססס' כססס' כססס' כססס' כססס' כססס' כססס' כססס'
לססס' ססססה וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס'
יתקיימו וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס' וססס'
כל זכר לנו (כאס כססה כז' ס' סר' וסס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
ונס וזת לא תסיווד לכס' כי כסי ססס' איכס סר' ישראל סכלל גדול סוף כל סוף לו כססה לא סר' ססס' וסס' סל'
סני' לכן ססססה רע' ישראל איכס מנע' לכס' א'ז לא ססס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס'
אכלה כס' סר' ססס' א' ססס' וזר' ססס' ססס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס' וסס'
(ואס כוהר א'ז ססס' ססס' סל' לכס' לרע' י"ס כ"ס על אורות קללות ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
אר' אכל א'ז יודעס ססס' ססס' כיוס ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
לסססה) וכן ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'
כססס' וסס' כ"ס סל' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס' ססס'

ושכס

שבט לנו כסילים

ושכחם חתמו ושב אליה ברמזים כנאמר הנביא וכריה וכמו שפתח ירמיהו אותה פרשה הוואם חאסות את יהודה ואפ
בנין געלה כספך וגו' יפאח אים וילמדו כחו של יתכן לאיום יהודה כיאשר לא יראם ולא געלו לכלותו בארץ איבינו
כהכעסו הכלמיה (יבאשר לאבנו חיים וקייים חיים זה קרוב לאליים משה בארץ לא לנ) ודאי לא געל זיון היא דרש הן
לה ירושלם עוד תקרא חפזו בה עיר דרוסה לא געבה תולתה לא נכזבה אחר שכוני מעשים לטובה עם השופה (ואפילו
בארץ כף היא חתמו יתבך כן שגם גבויא זה יגע אדבר על גוי ועל מולכה וגו') והראיה עוד כי הלא זה גם הכביא
עמנו אמר שמו כמים טובים לא אפיל פני בכם וגו' בעת ההיא יקראו ירושלם כסא ה' הרו שתבנה בארצות הימים
בשיתן להם רועים כלבו ורעו אותם דעה והסכל שזה יהיה בעת הגאולה ודאי שיהיו לה רועים בני אדם ומה יגיש ברעה
והסכל ותהיה לו כולה כסא ה' יבאו מהיה להם לכניזה ארון ה' בלבד וכל זה אי אפשר לפרשו על ירושלם של מפלה גם
לא על עיר רומית וכן הוא אומר וקונו אליה כל הגוים לשם ה' לירושלם הוסיף באור מוחלט שאין כוונתו אלא לירושלם
הנשנית דווקא שמונה ודבר בענין שלרוב מעלתה וטוב יותר בהגות אנשיה או יקונו אליה כל הגוים לרוא כולם
באסא ה' כהנשנית יודי כביא ה' ישעה עינם ואל פניה ביהודי וכן הבעית עוד הכביא ימיהו עמנו על בנין ירושלם
העיר כה אור ה' הכני שב את שבת אלהי יעקב וגו' ונכנתה העיר על תלה וכל הפרשה כל זה לאתקיים עד הנה
ובהדרת יתקיים בעת קץ וכמו שכתוב שם בארצות הימים תבוננו ויפילו ומבנין ירושלם בבית שני ומה שכתוב נשנית
לאותכם הנמורה ועמכם הספירה שהרי ידעו עומד בבית ראשון ואמר כלאית הכתם והרו כדאי נכס אחר שגבו
ישראל משלילות יונקם על הרעה ולא זו בלבד אלא אפילו תכף אחר החורבן מיד רצה שיחזרו להתישב בארץ ואמר ש
ירמיהו בעמנו אם שוב תשבו בארץ הואת ובנית אתכם וגו' כי נחית אל הרעה אשר עשית לכם ובהגיעה היה מחד
שארית יהודה שהיו קעני אובה אך כסוף שבעים שנה נאמר בה אור ה' נבאות קבאית לבנין וירושלם קבאה גדולה וקצף
גדול אני קונף על הגוים וגו' לכן כה אור ה' שנית לירושלם ברמזים עוד קרא לאמר וגו' וכמה עוד את בנין ובחר עוד
בירושלם והנה קיים דברו הטוב והנכס על הרעה אחר שנלאת הנכס לרעים ועל עבדי יתנכס אף כי לעתיד כשיכלה כל הרע
ויתוקן העולם כשלמות סביר יעד על אותו זמן ג' באותה פרשה בסוף באמרו פרות תשב ירושלם שאי אפשר להבין
על ירושלם רומית וכלו גוים רבים וכל הפרשה עד ובה עוד בירושלם ויקים בירת ירושלם האסרון ולראש וילמד
תסתן מעלין גם סוכר בה על אדמות הקודש לאות שאינו יוא מדי פשוטו וכן הוסיף באר היטב הכביא ירמיהו ליעד
על בנין ירושלם הקומי בוחר השלמות בפרשת הנה ימים בעיר ונכנתה העיר לה וגו' לא יתם ולא ירם עוד לפולם שזה
לא נתקיים עדיין ואי אפשר בעולם לפרשו אלא בבנין יודי אדם ובעוד אלהי פרטי שם יעוד הקיום המתמיד עולמית וכנ"ש
עוד בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבעט הנה כל זה יודברי ירמיהו האפסרים ומבוארים מאירים בענין בנין
ירושלם העתיד הנשוי חלבד שאר לטובות נבואותיו היוכיים על אומתו כי תפסתי רק ביושע שופסיק לאהבת הקצור
אכל חלבד זה כיוע כל הכביאם כתבאו עליה גם בתורה ופורש אף כלם ראו על זאת מה טובו אזהלהך יעקב וגו'
(שני מוקדים) כמלים נטיונו באהלים נטע ה' (כנין שלישי שיעוד במקום שנים הראשונים יותר עליהם נבנאות) וזה
מורה באבנע על בנין ומתקיים שם היות ע"י אדם כי אם הכוונה על בנין אלהי ממש ורומי היה לו לומר בנין ב"ק דמיון
אהלים נטע ה' כי גם באהלים נטע לטון כעושה ויטע אהלי אפדנו הא לא תבנין רק לדמותם בענין הקיום למעשי ידי
ה' עמנו וכלל שהמשל אינו נעמי דיו ממש ישעיהו אמר והיה בארצות הימים ככון יהיה הר שבית ה' וגו' ובהרו אלהי
עמים כי תבין תנא תורה ודבר ה' מירושלם ואי אפשר לפרשה כי אם לעתיד ועל ירושלם נשמית המוכנת כנגד אופה
של מפלה וכן אמר עוד עיר עולמו ואמר מה בנין אלהי ממש ורומי היה לו לומר בנין ב"ק דמיון
היבואר בענין וראשונה בירושלם של מטה ואמר דברו על לב ירושלם וגו' כי רצה עונה יאין זה שיין אלא כנשמית העתידה
ואמר ישמחו ודבר וניה זו בנין מדבר היתה ואמר עוד התעוררי התעוררי קומי ירושלם את קונעת כום חמתי לא
תופסי לשמותה עוד ושמתה ביד מוניך התנערי אפסר קומי שבי ירושלם כל זה אי אפשר שיפורש כי אם בירושלם נשמית
סובלת קומרית ויתפעלת כדמי הוקרים הארציים ונתגוללת ונעפרה תתקדמת וכי טובה וכבינה נתקומין וקבלת וכבנין
מתהללת

הַדָּבָר רַדְשׁוֹלְנוּ • (ה) וַיִּגְדַּלְעוֹן זֶה עֵמִי
 מִרַכְלָה סְדוּכָה עֲמוּרָה הַרְבֵּי וְגו' וְכִלְיִים
 אֲכָלָה וְנִמְכַּרְתִּי וְנָחַר הַבְּנֵי עוֹד יִדְוֹשׁוּכַּ בְּגִדְהָ
 הַטְּעָה • כַּאֲשֶׁר הָעֵד הַנְּכִיָּה • מִכֶּסֶף צִלַּח הַבְּנֵה
 עוֹד

מִתְחַלֵּלֵת • וְאֵשֶׁר עוֹד כְּמֵוֶה רַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲרֻכּוֹת יִרְשָׁלַם • סוּרֵי
 כְּאֹהֶם כְּמֵוֶה וְגו' • וְאֵשֶׁר כָּלֹא וְתוֹכֵה כְּבָרֵי • וְאֵשֶׁר וְכֵן כִּי
 כִּכְרֵי חוֹטְתֵיךְ • וְהִי כֵל זֶה וְהַסְנוּעָה לִּהְיֵה כְּמֵוֶה אֶל עַל כִּיִּין
 יִדֵי הַסֵּם • וְאֵשֶׁר לְחַמְּוִן וְלֹא אֶשְׁמַע וְלַחְמֵן יִרְשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט
 וְגו' לֹא יִחַדֵּר לְךָ עוֹבֵה וְגו' וְאֵל תִּמְכֹּר דְּמֵי לֹו עַד יִכּוֹן עַד
 יִמִּים אֵת יִרְשָׁלַם תְּהַלֵּה בְּחָרָךְ (דִּיּוּקָא) וְלֹן יִקְרָה דְּרוּשָׁה וְגו'

מִשְׁמַח אֵת יִרְשָׁלַם וְיִלֵּן כֵּה כֹל אֲרֻכָּה • וְהִבְיֵאוּ אֵת כֹּל אֲרֻכָּה מִכֵּל דְּגוּיִים וְגו' כְּסוּבִים וְכָרַב וְגו' (דִּיּוּקָא) לֹא עַל כְּנִפֵי רַחֵם
 וְלֹא כְּרַכְבֵּי וְכֹסֵי אֵם) עַל הַר קְדָשִׁי יִרְשָׁלַם • וְכֵל זֶה לְעִתִּיךְ • כִּי בְּכִירֹד לֹא כִתְּקִימוֹ כֹּל הַיְשׁוּדִים לְלֹו • בִּירְשָׁלַם שִׁד כְּנֵס •
 וְיִקְוִימוֹ בְּכַרְכָּה • וְאֵין צוּרֵךְ לְחֻזְרֵי עוֹד כְּבֹאֵת יִסְתַּקֵּל הַרְבֵּי עֵי כְּרֻוֹ • כִּיִּין גְּבוּלָה וְמִדְּתָה כְּעִתִּיךְ • וְהַדְּבָר
 תּוֹנָאוֹת בְּעִיר וְעַפְרַיִם • וְאֵל אֶשֶׁר וְצִירְשָׁלַם תְּהִיֵּה פִלְטָה • כִּיִּים הַסֵּם וְגו' אֶשֶׁר אֲשֶׁר שְׂבֹת יִהְיֶה וְיִרְשָׁלַם • עוֹד וְהַיְשָׁה
 יִרְשָׁלַם קוֹדֵשׁ זָרוּרִים לֹא יִעֲבְרוּ כֵה עוֹד • אֲשֶׁר כֹּא שְׁטוּיִים • הַיְשָׁה שְׂבֵר רֻקְמִית דְּמִוּכִית • וְאֵשֶׁר עוֹד יִהְיֶה לְעוֹלָם עַבְדֵי וְיִרְשָׁלַם
 לְדוֹר וָדוֹר • עֲמוּם בְּיָם אֲרֻכָּה אֵת בֹּכֵת (כְּשֶׁלֶם כּוֹכֵב) דוֹד הַכּוֹפֵלֵת וְצִנְיִיתָה כִּיִּין עוֹלָם • מִיֵּבֵה וְהִיֵּה בְּאֶמְרֵי הַיְמִים • כְּבָנָאוֹת
 יִנְעִיֵה • וְאֵשֶׁר עוֹד וְכֹא הַמְּשֻׁלָּה הַרְשָׁוָה עֲדָלְכַת לְבַת יִרְשָׁלַם • כְּכִיִּין יִרְבֵּת כִּיִּין וְגו' מִחִי וְעַל כֵּה כֵּה בְּתֵת יִרְשָׁלַם •
 גַּעַת הַיָּא וְאֵשֶׁר לִירְשָׁלַם אֵל תִּירְאִי • וְכִיִּין כְּרוּת עַבְדֵי יִרְשָׁלַם וְגו' וְכַאֲשֶׁר עוֹד יִרְשָׁלַם • עוֹד כֵּה אֲחֵר ה' שְׂבֵתִי לִכְיִין וְגו'
 וְקִרְאֵה יִרְשָׁלַם עִיר הַאֵמֶת • עוֹד וְכֵה יִהְיֶה תְּהִיֵּה עֲבוֹרָה עַל יִרְשָׁלַם • הַכְּנִיִּים אֵת יִרְשָׁלַם כֵּךְ רַעַל לֵב ה' וְגו' אֲשֶׁר אֵת
 יִרְשָׁלַם אֲבָן עֲשׂוּבָה • עוֹד וְכֹא עֲמוּם רַבִּים וְגו' לְכַקֵּשׁ אֵה' כִּיִּין יִרְשָׁלַם יִעוֹד אֲחֵר לִי יִנְעִי יִרְשָׁלַם • וְכַאֲשֶׁר רַבֵּת שְׂמִוּ בְּאֶמְרָה
 בְּרַחֵם • הַעוֹרָה בְּכָנָעֵל אֲלִים עַל יִרְשָׁלַם הַבְּנִיָּה עוֹפְרִית עִתִּיךְ • וְכֵה תְּהִיֵּה • כִּיִּין גְּבוּלָה טַחֵם • יִעוֹד יוֹתֵר שְׂבוּרָה הַדָּבָר
 בְּכַרְמֵת הַסֵּם יוֹם כֹּא לֵה' וְחֹלֵק מִלֵּךְ בְּקִרְבֶּךָ • שְׂחִי אֲכַפֵּר כֹּל לְקַתְּרַשׁ עֲשׂוֹן אֲחֵר אֵלֵךְ כְּמוֹ שְׂחִירֵנוּ • וְאֵשֶׁר עוֹד וְהַיְשָׁה
 יִשְׁבֵּה תְּהִיֵּה לְחַמְּוִן כִּיִּין וְגו' כְּמוֹ בְּדַבְרֵי יִרְשָׁלַם • וְחֹמֶם כְּכִיִּיִם אֲחֵר וְכַאֲשֶׁר יִבְרָא אֵל הַיְבוֹלֵנוּ וְגו' וְלִדְגָתֵי לַעֲמֻקּוֹת
 הַיָּם • עוֹרוֹת הַחַמְּוִן מִה שְׂחִירֵנוּ • כֵּה הַמְּשׁוֹרָר אֲחֵר • כִּיִּין וְקִיּוּהָ כְּכֹוֹן מְנַלֵּה כְּכֹוֹן הַרְשָׁוָה לְעַן תִּסְכַּרֵּךְ לְדוֹר
 אֲחֵרִין • כִּיִּין אֲלִים אֲלֵהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הֵאֱבָרָנוּ עֲלֵמוֹת • יִהְיֵה לֵבָר אֲשֶׁר אֲשֶׁר עֲמִיד עֲלֵנוּתִי
 עוֹד אֲשֶׁר יִרְשָׁלַם הַבְּנִיָּה וְגו' • סוּבָה ה' אֵת שְׂבֹתֵינוּ • שְׂחֵהָ בְּנִיָּה קְדָשִׁי • וְאֵשֶׁר עוֹד כְּכֹוֹן ה' אֵת שְׂבֹתֵינוּ כִּיִּין וְגו' • הַיְשָׁה כֹּל
 אֵלֵה בְּהַקְרָאוֹת יֵאֵין מִסֵּם עֲקָם יִבְלֵ לְכַתְּרֵי אֵם לְעִתִּיךְ וְעַשְׂבֵּה בְּחַיִּי • וְאִיִּים כְּוֹלֵהֵם בְּאֹר אֲחֵר • כֵּה חוֹמֵן • וְאֵלֵה תִּסְכַּרֵּךְ אֵיךְ
 שְׂחֵרָנוּ כַּאֲשֶׁר יִשְׁחָכֵם וְיִרְכָּם הַנֵּבֶל לְשֹׁן לֵכֵה • הֵלֵךְ עַל כֹּל כִּיִּין עֲקָשְׁתִּים תוֹדוּ שְׂכָל דְּבָרֵי הַיְשׁוּדִים לְלֹו עַל יִרְשָׁלַם • עַל עִיר
 יִרְשָׁלַם (שְׂחִירֵנוּ יִרְשָׁלַם אֶשֶׁר כָּאֵל כִּיִּין עוֹנֵהָ (שְׂבוּרָה) אֲחֵרִים רַבְּנֵים • כִּיִּין הַסֵּם מִקּוֹם שְׂחֵקָהָ כֹּל • ה' אֲבִיבֵה
 רִאֲוָה רִיבֵן יִבֹד מְלָכִים • בְּאֵיִר הַאֲבִיבֵה • כֹּל בֹּרֵךְ יִשְׁחַלֵּף וְעֲמָנָם עַל עוֹרֻכְכֶם עֲנוּם חֵדֵךְ • וְיִגְדַּל
 עוֹן ב' עֲמָנָה הַרְבֵּה וְעַפְרַיִם (זֶה תּוֹכֵת וְנִכְיֵה קְרוּרָה מִכֵּה עֲמוּרָה) וְגו' הַיְגִידוּ עַצְמָכֶם אִם כְּדוּב רֹא הַחֲנֹדֵךְ כִּי
 הַיְשָׁה תִּשְׁמַע אֲשֶׁר לִפִּי שְׂבֵת כִּיִּין וְיִמְכֹּם • הַבְּנֵת כְּתוּב זֶה • כִּיִּין מִקּוֹם בְּרָרִים אֲחִים כֹּל כֵּה וְכַהֵם שְׂחֵת כְּוִיִּים • לְעוֹת כְּוִיִּים
 לְחַלְכַת הַשְּׂמִים כְּסִים חֵלֵךְ לִפִּי כְּוִיִּים • יִשְׁוִי אֵת הַבְּנִיָּים • בְּרַחֵם רַחֵם וְיִעֵן מִמֶּנִּי כְּטִיט יִשְׁוִי וְעֲמָנָם • רִאֲוָה שְׂחֵיִיִּים
 עֲקָרִים הַרְבֵּים וְיִנְעִיִים • וְכַאֲשֶׁר תִּשְׁמַע עַל אֵלֵה הַעֲבָלִים שְׂחֵהָ כִּיִּין וְגו' • כִּיִּין כְּמוֹן וְחֵלֵךְ • כְּכֹוֹן הַיְשָׁה עַם
 יִרְשָׁלַם • יִשְׁרַבֵּה הַבְּנִיָּה וְכִיִּיִּה • וְאֵשֶׁר כְּמוֹן כִּיִּין אֵה' אֵה' עֲשָׂה כְּכֹוֹן וְגו' כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי אֵת וְגו' • אֵה' כֵּה כְּכֹוֹן אֲחֵר
 וְאֶמְתִּין כְּדוּם וְכֹוֹתִים מְשׁוֹכֵה לְקַדְּשָׁתִי וְגו' וְאֵת וְכֹוֹתִין חֲמוֹן לִקְדִישָׁתִי • הַיְשָׁה עוֹפְרִית בְּכַתְּרֵי כִּיִּין כְּכֹוֹן • כִּיִּין עֲנוּם
 כֵּה כְּדוּם תִּשְׁמוּ וְכַהֵם עוֹד • אֵין צוּרֵךְ לְחַמְּוִן יִרְשָׁלַם • אֲבִילוֹ אֵם הִיֵּה ק' וְכִיִּין כֵּה כִּיִּין • יִדְוֹשׁוּכַּ לְחַמְּוִן לְחַמְּוִן כְּכֹוֹן •
 אֲבִילוֹ הִיֵּה בְּחַק מְנוּנָה כְּכֹוֹן • כֵּה הִיֵּה לְחַמְּוִן • וְכַאֲשֶׁר עֲנוּם עֲמוּרָה הַדָּבָר חֲמוֹרָה • אֲחֵר עֲנוּם וְכֵה כּוֹן
 גְּשָׁרֵךְ • יִגְדַּל כֹּא מִה אֲחֵר כְּוִיִּים • יִשְׁמַרְדוּ בְּכִיִּיִם • אֵה' עֵיֵךְ לֵכֵךְ כְּכֹוֹתִי • וְכַהֵם עוֹד עֲבָהָה רַחֵם יוֹתֵר מִחֵלֵם
 וְכַתּוּב כַּתְּוֹן דְּכִלְשָׁם וְכַהֵם כֵּה כְּעוֹן בְּתֵת הַעֲמֻתִי • אֵה' עֲמוּרָה עוֹרֵם לֹא יִדְוֹשׁוּכַּ יִשְׁמַר • יִכְפֹּל אֵה' כֹּל מְנוּנָה
 שְׂחֵיִי עֲבָיִם עֵיֵכֶם כְּעֻמִּית • כְּכִיִּין תִּתְּכֵה מְנוּנָה • זֶה מְסַכְּרֵם מִחַתִּי הַיְמִים אֲרֻכָּה עֲרָשִׁית • אֲבֵל בְּאֵין וְאֲלֹהֵיכֶם

פירוש הכתוב . באמת טובים אדם זו . כי און יפוצת בכמה מקומות על בטונט ושפורענות . כא ש כי לא שלם עון האומות .
 ר"ל און שלום בורענותו . אם יקרב עון . פונט . ורכים ככה . וכן גדול פונט אנשוא . האם גדול עכמי . ין כן הלמן חיות .
 גדלמן תפיהא ג' ב' אחרו המוקנן . על רחיות פי גדל עכפה ופורענות של ירושלם . יותר שפונט הטלת כדום . וכירשו כדנז
 הפוכה כמו דבע ולא קלו כהידים . כלומר שלא ארבו יפודיה . ולא הרגשה בצערה כלל . משא כ צרות ירושלם הידינות ורעות
 עאל . וכמשכו ומן רב לאנטיה . מתגוללים ואתכופים כדוויכס הדעודס כסיים . זה ודאי הרבה יותר גדול מהל (בנתינת
 העשכת כאב הנוכח אכריו) אמועפכת פדום כדנע . וכלי עסק ידוע לה זה כענין טובים היו שללי ארבע עמללי רבע ונו' . שבעים
 זכאכס ארוך וממדך) וכעשה כאוטר פדום בהפוכה . הלא היא מונלמת . בערך סורבן ירושלם . וכן באר דניאל כאמרו . ויקם
 ה' את דכרו ונו' להכיא עליכו רעה גדולה . אשר לא כעשמה תחת כל השמים כאשר נעשפת בירושלם . הרי שלא דרס סורענות
 סדולשלם ירושלם ככדודוקשו ואריותו (כענין אהקת שללי ארבע עמללי רבע . וידרנשים דאשכיות בשלנו ילדיהן . וכדומה דכרס
 ומכיבנה וכוונה זבלת החל ועוקן) ועל זה אחר סוקוקן פחלה כמותיה ומתלונן . וכידין ישר הוא זה . ואין הים זה שידל
 עכפה חסל כדום (היך הכעוב מוכיב על תמלתו) לכן כסיים דבריו ממדק הדון עליה . באחר כראשית לשעמו . אמנם עקבות
 כניאיה ונו' ה'יו אלה לה . וכן דקין כות' ודחי . נדק ישר הוא ה' . וכן שעיר יחוקאל אם עשמה פדום אמות כאשר עשית .
 לפיכך אין לתאוד עשתה על קוטי פורענות של ירושלם . יותר משל כדום (ואשעגס זו לטובה . כדי להגילע זמליון סרוך
 מהשקמה סולעט . לעון פותיר לה שרית ופליטס ואחר ימשיב כי לקם הידי ה' כפלים בכל טמאית . הנה מבואר שכבר
 קבלה ומבלה עכשה יוער ודחי . ולכן כמותה כי וולאה נבאה ב' כרנה עונס) הרי מבורר אהל שאתם בוערים . לא הבינות
 כלל פטוטס של מקרא זה . הקורא ככה להכיריו של דרך האמת . יהולך ואור כאו שפרענותו . בלי שום ספק גמנוס ודוקק כל
 עיקר . ואם אמנם הכניא יחוקאל אחר (כא ש זה כעמי) תיה' אם עשתה פדום אמות ונו' (מקרא זה היה לבס להכיא
 בעורכס . אם היו אפע עיניי שכל לבס . אכן הסע אלנה אתכס כמאס . ולא חלק לבס כבינה . אך באמת גם הוא אינו לעור
 ולהעיל לבס . שטיין שכלו לשיניה דקרא) זה לכאורה מנדיל מואר העון עטנו משל כדום . אכן באמת גם זאת לא ענה
 שווד לעת שרונכסי כ'י בודאי לא השוה הכניא אשעי ירושלם לטמאי כדום באיות . שהיו רעים וחמאיים לה' משל ואלא כמא
 כלמן הים בירושלם . ועוד אף אם רבו עטנוטס אילי ירושלם . נגד זה היו בה גם אכסיס נדקים . ואפילו כרעיס שבי . כמא
 גם דרשים טובים . כמו שמעידים על וזה כוונת כתיבי . ואם לפי שעה סערו . עוד השעטו ומודו למוטב . כמו שטיינ
 יזכורט כרמכס . כי שובו את ערות ה' . ויד דתוב אחריו ובהכעו ונו' . גם ביהודה היו דברים טובים . זה ולא היו בלש
 רעים ומטאים בשום עת . לא ספרו ומונה תמיד אכסיס נדקים טובים ויסיים (אף אם ידמיה נחם שוטטן כמות ירושלם
 ונו' . הלא על כדקך יופוצת אתה לומר בודאי . שפנדקים והיסיים היו כמכאיש ככמיש . לא היו כשכאיש כרקובות ונקוקים
 אם מיכני שלא היה דרכס כדך . לא היתה רגלמטוניה כמותות וכרחות . כי היו כנכשים כמאיים אלם . ולענדומו . סוקרים
 כבית הספראו ככתי ככפיות ובתי יודרמות . על כן לא כראו כלל כמותות של ירושלם . או היו כמקרים ומענונים עממי הון
 העס ספוטמים והירקים שלא יפענו בהם . כי הלא היו יסייהו יבדק וטאר תלמידיו ואוהביו היטוקים כירו . כא' אף ים
 אפיקס בן שפן ונו' . בודאי היתה לו סיעה עמומה לולי זאת היתה אוכר ביד הרעים מברכה כמנו כו' . ויאורו השמים אל בן
 לך הסתר אנה ויחייבו ונו' . אכן כמוב ודלוי ובוניהו הכנישו בשלך ונו' . ואלל כמנה עוד כיונא כו' . ואצרו ד' על כנה
 החולך) עשם שבינוי ארבע כבית) סבו כמכל הקב' ה' ונקתררה דעתו . יטלח פניה העולם לתוה וכוה . וככה כראה כמא
 סכנכש ליריהו ודרט חסכו ויחכו דכרס . גם השדל להגילו טעות כמס עשמים . ולא כמנו ביד איביו . אס' פ' סכתכאל עלי
 רעה . ואיה שריה כ' ג' . יסכתונו נדוק היה . וכן כמיהו כדן עשקה . ומאי כני השלך . ומשלם ע' ד' אונן כל סכרתו נדיקס .
 ועכר שלך הכומי . וכפניה הכניא וחולדה הכניא והוללה . יבדחי לא ספקו ומיפליים גם שפעת כמלונה וסרנכה אכתי אככס
 שלויים וכן רבים ככרים והנונים . אלא כפעלו כ' עונכ . כנגד רבוי הרעים . ואולי עומון שלא וייהו בידס כראוי . לכן כהדו
 שווא לני כרבה יופני שלא חברו . ענין על ק' ה כפרהיא . כא' חובכנייה . בכלל . אלא הייריאים את עש סארך . כק
 כנענא הייריאים את ה' ונה' ש' גם כדום . אם אמנא כדקדוש ממיים נדקים כתון יעיר . כי היה ד' ויפסיק לעור אס

שבת לגו כסילים ח"ס טז עמל הגסלים

ו) גדול יהיה כבוד הבית האחרון. (פירוש בזה
שאל על זה למה כתב האחרון ולא כתב הב' *
והסיבול שזכור לא תבנה ירושלים ע' ארס : רק

אשר כבודו חזקים ואף בתוך העיר יתור בפיט לבאר
אם לא להודיע שלא תושל דקדקס כלל * אם אינס דקדקס
בנלו * ביאו לא בלבד שלא תגן וכותס לפיכך הרשעים
שאפילו הם עמים לא ינגלו * על כל כמני ארך אפרז בינכם
שיקוק זה כבודו * כאילו לא היה זה אים עבד איונה בל

זהו מהשמש להבינו כפשוטו לא אפרז לשמו * אלא כדכרמו * זה דבר מחויב וחוכים בעיניו) חס"כ כבודו שלא יפאכל בה
דבר טוב לה * לא בכלל ולא בפרט * שכן כתוב בה * כל צעם יוקמה * לא הטיחו אפילו לדק אחד שדנו בני פש * שימש טוב
של כן בלוטק לא יכואו ירושלים וסדוס בערך אחר בעיני פל אים * כל שכן כשנפס כל בית ויה שסויקו בה אנשי ירושלים
לעולם ונ * ח' שכידי חקתם עיכל פנים * ועבודת בית אלהים * וזכרית אמותיהם * שאין יחס לו עס וו (אלו כמות ודאי * לא
הניעו טטוי סדוס * למצי טטואות ירושלים * לפי שיטתה של סדוס לא היה אלא כ"ב שנה וזיר קטנה ועד ירושלים רבתי בניס
אכל דקדק הוא ה' יוסר ויסטו אל אלוכה * לפולס ירו של העליונה * בי מחל מקום היתס ירושלים ראיה לעונם קסה ואחון משל
סדוס * כפי ערך אורך וזן האטואים והאטאס בכמה מורה * גם עפני שטיו יותר (זכני כח) ויותר ס ועודים וטוהרוס כאלה
עבשויס וכוזו בברית * וכוזי ה' * בתוסס וכוזי סויסירס אותס וכוזי סויס * (עס שנס טוה יוקס התנגלות לירושלים * טוה
שאין לסדוס * כי ידוע שאין ל' ס' ה' ר' חזק לאו ה' * ואתגרה בישראל * לפי שנטטו בוית * לכן יכ' ר' סויק להס להטואס
וכיוס טטואו גדול הטונוס ועוס * שטרוד יותר לכבוד יכרו * שטטואו תמיד לטטטט טטואו דאסורא * ככתוב עיס גזוכס
ישתקו אסויס הטוטטט חזיקת טורטטטט גדול וכבר ארוך חסעך * תדה כטגד יודה (ל כטכט חוטכי פשין במבלי הטוא) וגם וו
לטובתה * שכן טטטואו של העיסם וס אכסי * יתד עוסה בוויסס סוניס (לא נבה חזבו כפסס אחת כסדוס * חטטטטס והתנגלות
כנ' (ל' בי על ידי כן בלכל ס' ה' קללת והאלות * ולא שלטט באסיה יד הבליון לג' כרי * כי עוד וטטט וככתי * לא כטאה חרכה
כל ימות עולם כסדוס ובחיותיה * לא כסדוט כמיס * ולא כטדוט בנויס (ואזיר הטוקון עטאו אשר ויגד און ב' עגו' * חס טוכ
כפ' כיון לא יוסק להגלתך * אלא כ' תהיה שוטבת לעתיד) * וזכר ככרת לה' ברית עולם וקדש כמס' * ונכרתי אני את
בריתי וגו' * וקיוויתי לך ברית עולם וגו' * וכפל חכרית * לטוקו לאסרו ולקיימו על כד היות אעולה וככר * והכטיסה שלא
יסר אותו ולא יתקן אקשר איוץ לא יעירנו בא' זר * וכסכרס יקיס דברו הטוב בעתו יתמסס לא יאמר * רק כנו הדבר תלוי
אם אבו ואסס (בוסטטס נטיוטטט על כד ותיקו כרוך ח' ככה עס לבונה זכה) אלא אחת כטאה * וזדוט תתקטו כסס' ותיכסי ליה
תהי ככוס כפרד אין סין * או ככפל אשת כל חס טטט טוקראות כנ' * ויכונס כסס מה טטאר עמד ידויהו עטאו כיוסיהסס
וגו' * יכונס את עון ישראל ויכינו * ואת טטוט יודה ולא תמאנה וגו' * טאכ' * ולעתיד טטאר חס טוכך כח כיון * הלא תגידו
ותעידו ככניכס שאתס ככטריס תדעת כסיליס סזוכיס * אך אויליס טרי בזוק * לפי שנטטקטו כזואה סלסס ער כזארס טו
עראות עיכיס * וטטכיל לבויתכס כטאו טריכואוי * האס כטכיל שטכרתס לטפטט כלין טוקו לירושלים יותר וסדוס סוטטס
סרה * הגלתס לטטוא ויהס כפלי כפליס לטין תהי אטרי זכס ויה * כן שטטכס אים טרזס לבלתי סיות לכס תסנה
זלסלו ויכס כפרה * ומד טד טס כודקיס טעובות ירוסלמי כדקו בתוטעבות אחכס * וסטכלו כמעטכס * כי רבו חטוכותיכס
עטווס טטיכס * ככדו שוטותיכס יותר וסדוס ועוסה * כאשר חכס וככס באו העידו * וטטאיתיהס כסדוס הגידו לא כמס' *
זכוכ כתרטו ועטו טטכס עולם לא כזו והורו * אוניסס לא הככידו * אס' ככדו יתכנו תודה כתרבו ונתככמו *

אשר לא להודיע שלא תושל דקדקס כלל * אם אינס דקדקס
בנלו * ביאו לא בלבד שלא תגן וכותס לפיכך הרשעים
שאפילו הם עמים לא ינגלו * על כל כמני ארך אפרז בינכם
שיקוק זה כבודו * כאילו לא היה זה אים עבד איונה בל

ג) גדול יהיה כבוד הבית האחרון. ופ' ביהוב
תלמידו אשר דאי יוקמי אשאי * באיה וסר טאטס זה * כודאי ס' ס' ס' * ונ' לבית ססוה דטבתי * כי וואיר הוסר
בעיני זה * הלא אשנו הוא כח' (ר' א' ו) וטוכן כוגס חס כדכרוס סדווס האלה * ססנתס פס לפינוי * עיכיס מתקכס
במורכס * ולטוכס תן ק' פסיכס * תולטיס יכאו טטורכס לסיכס ער הטק כסרסס ואתס עיזודס על רגליכס על סטונאתס
דבת דאר' ס' רעה לתלות סרזוככס כסרס הקדוש * שויטתס אותו בשאט כנס * ודעת סטטיו כרוז תללו בהפך * טטארס
בית ראון וכתי סמי טיכס יפיו לפי עיזר ועטס ה' ויכיר אותס עין השמים * ועו' כ' קטלס ה' כוכנו ידך * דאס ה' לא יכנה כג'

ג) גדול יהיה כבוד הבית האחרון. ופ' ביהוב
תלמידו אשר דאי יוקמי אשאי * באיה וסר טאטס זה * כודאי ס' ס' ס' * ונ' לבית ססוה דטבתי * כי וואיר הוסר
בעיני זה * הלא אשנו הוא כח' (ר' א' ו) וטוכן כוגס חס כדכרוס סדווס האלה * ססנתס פס לפינוי * עיכיס מתקכס
במורכס * ולטוכס תן ק' פסיכס * תולטיס יכאו טטורכס לסיכס ער הטק כסרסס ואתס עיזודס על רגליכס על סטונאתס
דבת דאר' ס' רעה לתלות סרזוככס כסרס הקדוש * שויטתס אותו בשאט כנס * ודעת סטטיו כרוז תללו בהפך * טטארס
בית ראון וכתי סמי טיכס יפיו לפי עיזר ועטס ה' ויכיר אותס עין השמים * ועו' כ' קטלס ה' כוכנו ידך * דאס ה' לא יכנה כג'

ה' בעלמו יבוא בנוף אדם ויבנה ירושלים ויכניס
כל המאמינים • והוא בעלמו יהיה חומה לעיר
הזאת • והשומר האחרון פ' בני אדם • ומה
שיהיה ע' מעשה ה' יהיה • מה שלא היה עד הנה

משום דכניסא דבר כשליש בית קינחא • וכניסא דא אן
מאכאן לא' כניסא דבר גמ (כמשכתם הארורה) בית ראשון
וכית שני יסית לון קב"ה כדא מלעילא • כ"ד באתכסא •
כ"ט באתלא • ואפילו קרתא דירושלם לא להו' אומותא
דכרע עכ"ל • ולדכריס ארורים ע"ד • הכל מעשה ידי אל

ורכנעו של אדם • אשר ישנו כה אתכם בארץ • לא בשמים הוא •
זקב' ה' סתמו כפירושו בספרינו בכל מקום • אינו בנוף אדם • זה חלקם חלק אדם בליעל • ואלהינו בשמים מועיל • הוא לפים
שמים • והכניסים הם יורדים מלמעלה • ואתם בשמכם הודיתם וכפיכם מלאתם לאמר • באלוקכם שאינו שם בשמים נוף •
רק בארץ הוא בעקום הנפות לכש נוף כמובן • ולא אין לו חלק בשמים • אם כן מה ראיתם לומר בשם הוהר • שיכוא בנוף
אדם ויכנה ירושלים • א"כ מעשה ידי אדם בשל שומר • הוא הכנין מלמעלה • בדרך שמועל חלוקים כל זרבינא באחד מיני אדם
זולתו • באשר הודעתם אותו • וזכרתם טעמו הנשמי בלשון כרור מוכן • לכלולא יוריד לפי זה הכנין החקוקה מלמעלה • כאשר
אמר הוהר בבאור • ואיזה רמו ורמזיה יש בלשון הוהר מזה שאורתם בשמו • שה' יבוא בנוף אדם ויבנה בו' • ומע כין
זה הענין המוזכר בוהר • בשנין כנין הוקדשים • וסודת אש לירושלם • וכן הכתוב הכונה בשמים מעלותיו • שלא סאת ה'
מן שמים המקדשים העתידיים כנוים משוכללים יבואו וירדו למטה • וכסם שאין מן הכתוב הכונה בשמים ונז' ראיה על כונה
בשמי בן אדם בנוף • ככה אי אפשר להכריח פירושו כונה שיקדש מלמעלה וכונה ירושלים ה' • לומר פ"ו שדכנא וכפי פוא • וכל
שכן שכתוב ואני אהיה לה שומם אש • שהוא ודאי בכנינה רמזית • ואפילו את שמוכה לומר שהיא אש ישודית אין הכוונה באהיה
לה שומת • אלא בכנינת הסבה • וכן פירושו בונה ירושלים ה' • ע"ד וכן שלמה את הבית עם שלא עשה מלאכה בידיו בחדוה •
כי הוא לו אומנים ושכירים לרוב • וגל בשל בגופו ממש • רק בהיותו סבת בנינו • ע"ד ששדלותו והבנתו הפומר והפנתי
הפעלים והכונים בו • כקרא הבין על שמו באליו הוא לבדו יצאו כולו ויבאנו בעצמו • שאכ"ז שיתייחס שבין לשי"ת של דרך
זה ביתר סאת • ויתר עו' • בהיותו יתעלה סבה ראשונה פבת כל הפניות • ובלתו הוא עמלו בזכו בו • ויתכן א"כ כין שתהיה
הבונה בחומת אש • בכנינה סלית • בענין השמירה הסוקה והעזמה דמיון שומת אש • השורש של כל קרב אליה • וכענין
שכתוב בי אש היא (איוב לא) בכנינת עומם הסתתה • וכן בלשון מוסה וכל דבריהם כנשלי אש זולת הבה • וכן מדברים
בלשון בני אדם על האופן הזה • או אש תרצה אמור בכונת שכתוב ה' • טרונה לומר שטרד אש שמישית ופתגם באור
התפתן • עד שתא נעמית שומרת באש טעמית פלנו • ונקפת לירושלם הנשמית בשומה • כענין האש שירדה על המזבח
במשכן וכיוקדש ולגדעון ומזבח ואלהיו • וכלמות שהיו מעשה אלהים • וירדו למטה בתהו אכנים שומרים עקשיים ממושמים •
כתפסים ונעלים בדי אדם • ונכונים בארון מעשה ידי אדם • מחמת זה לא טב האופן ששטאם • שומרי בשמית לילה • כי הוא
בשמים עשאים • וכל העולם התפתן • תכל ומנוחה הארץ וגאליה • שיעים וכל אשר בהם • שאור ושטטים בו • מאתו בא הכל
בדבר ה' שמים בשמו • הנרמים העליונים וכל נבאם • וזוא ינר הארץ היא בונגה • ואנדתו על ארץ יסדה • בארבעת ישודות
התחתונים • ששה הורכבו כל הכמאים השפלים ההונים וכפסדים • הוא בראש ימדו והמציאם בשום • מאתו נהיו וכשתללו
גרנזו וכפננו • כשכיל כך לא הסבוד מפתל אלהינו • לא קב על ידיהם גשיות בעצמותו • לא לכש כשר לא ככה כעס ביתו
בית שומר שיתעשם בו • ולא שלה כן על לב אדם אחתי מועלם •

והנה כל מה שגלגלתם במים אדירים • העליטם ארם בידכם • גואו וארעה אתכם וזכרתי פ' • שטם כל האמור ו'
ודאי ירושלים השומרת לא כתבטלה מעולם • ואפילו אכניה ויכוודי הנשמיים • ששפנו האויבים שהחריבום
ואבדום • כסם עומם מים וקיינום • לא כאבד אפילו אחד מהם • וכד יהדר ויוקיס ירושלים על אתרה • אינו אכנין
קדמאין • יהדרון לאתרייהו • כע"ש בס' סקודי (רע"ב) דרי כל בניכס נופל • מושק ואוכל •

8 הנמוכה (א) שמינס מאמינים צלי
 ישראל על ביהמסיה (3) ולמרו טיבול ויגאלם
 ויגדלם על כל העולם . ויהגלה עושר וכבוד .
 ולא כן הוא . רק

האם אומר ים א) שכחם מאמינים בני ישראל
 (כנה הזאת ס עמאסין הכלל יהוה שפס טיכנסנו בני
 ישראל . ונדקתם בזה כמס' לכל דרכים כן מוכיחים יא' כ'
 שה לבס זלכו . וצבול כמ' פ' דיכנס וכיכינו . לא דרכים
 דרכינו ולא מסבותיכם מסבותינו . אין לבס חלק בה' ולא

יעתם אותם . האתם תורו לבני ישראל הכאתים לב' אלהי אבותיהם . ואשר פועטו על ימיהם בחוזה אפרת . וכל יחוסו
 דכריו מפייהם ולא תפסם תורמו שורעם . תאשרו ללמד אנוכה קדמה . אשר ראיתם בחלוש סוזה קפה . לא שדוד אבותינו .
 ולא יכלו פנעים לחות לפוני אבו תאזנתנו . זה כשה אלפי שנים . מייס רבים לא יכלו לכפות את האהבה שבינינו לבין אבינו
 שבמייס . הוא אלפים מייס . זה כע אל וזמתי . כו' ע' רק אפנו ידענו לו לחושה . לא וזלתנו מכל מספוט האדמה . של אודות
 ביות מייס . אנו שייבים . יהי לבס אשר לבס . ואשר שאיכס שבני . דאל . אין אשר יתכם עלינו . רק הנדלו מתתנו . לא
 תשערו עוד שמת . אכסנו עם אבותינו וחלויים בני מאמינים . בדברי כתיב האמת כמי מעם . וכאשר יתנוס מאבובינו
 וזקינינו . ואם כפי מושפתכם אנדה תקומו ס' ו' נגזרנו לנו . לטוש שמרנו ברית אלשינו . לרק יעטנו לקחו והכל כפנו כלינו
 די לאלל שימוד באכלו . זאת עול סוכלו . אתם שה לבס בכך . לבו והיו מסשיים . כדקו עול כונטיכס ורודיגס . אנו כעה
 שכתנו . לא נקבש לפדוק עול בלות מעלינו עד שירבה ה' לרחמינו . לא נשיר ולא נעורר את האהבה עד שתפסץ להטיב שביתנו
 כלום אתם וסכדיים בזה . או זיה וויק לעולם בכלל אשוכתנו גם כנו . כאו כשרי יסודות תורהנו ושידיתס וקייס עזותיה
 משכטיה . הן כולם אין כהם דבר רש וזיק לטוש חס . טכולס מתאחיית . ונכלה אין בהם לחושות . אבל כלליהם וכרטיהם
 מושליות למין האנושי בכללו . ויהם כל פעמים לואדים מקימ נדיקים ומשכטים ימיהם . עוכדים בכליים ונדריים . עופים
 מינים וזאיים לקבוץ האדמי . ואובים אותם בכל מעלות השדות הסמודות . אך אם אכסנו העמכו עלינו גדות ובייגיש .
 לא שדודתה של תורה . לא ברעונו ולולתנו . לא הכדנו משאנו על אסריס . אכסנו השייגים למסעות ה' . ונכדים וכואבים
 ימים רבים . כטיבה לא ארך לנו השן . ישראל עוד רד עם אל ועם קדושים כאך . ואין לאקריס חלק ככאך הלו באנו משייכים
 על עמנו . לא ככך איתכם גם כן להשתתף כנערכו . הרי אתם ברטות כשירתכם . למשוח אל גיל כעמיס . אנו אכל ירוכלס
 אל דמי לנו . לב יודש מרת כפסו וכשפתו לא יוערב ור' מי שיש לו און יחפ . ומי שיש לו לב יבין דבר הכתוב או יאמר
 בגוים הנדלו ה' לעשות עם אלה ונו' (ב) ואכרו שיבוא ויגאלם ויגדלם על כל העולם בו' לא אנו אשרנו ויהי לא
 עמנו הוא כאלנו . ולכתם אהבת כע לא אחרנו מבטסנו . אין עינינו על כעענו ועל העושק והחרוש (לפנות ככת ט' ש' ט' י'
 אשר בזה טאו כל מבטס . לרשת מוכנות לא להם על ידי שקונס . כוונכר בדברי כותבי וכרות ודברי התאורש טלס כי בזה
 היה כל ענינם . להרבות אונם והונם . וסלק לחאחייתו ומלכות ועומים . לכלס כמ' נדות וכרויים . ויתן להם ארנות גוים
 ויחל לחושים . לכן לא שכלית לללוב . כשאר חלק אביון וכל בליעם . ודאיותו עליו תושק ועירו כדוכה . וואחייתו
 קדר עליהם אור שטונם והכס איוה סככה) אם אונסם לא כוכל להכטיס דבר אלהינו בתורתו ויעודי ככ' איהי האנושים . טכל
 פעולם עתם מנדים כאחתם בעגין הסמית כתוב בתורה לא יסור שבת מייודע עד . היינו כסרה עולות עד . ואומר יהוש
 שאנג מלכו ונו' אראנו ולא עתה . דרך כוכב מועק ובקמות האומות איני ישראל . ומשלת ישראל ככפה . אחר איכל גימ
 כרו : ונו' ואחר וקרקר כל בני סת . והיה אדום ידשה . והיה ירם לכסול . לכאר שאין כוונה דוקא על . ורע אדום לבד . אלא
 כל הכרף כסם אדום וואחי ומשיר . שפרכתס מחורה לנגס . כהס סוכלי ישראל . כעסו ליתקב) ספיר איביו . וישראל עושה
 סול . וירד ויעקב ונו' . ואחר ושייכר והכרן מאכותך ונו' וכתן ה' את כל האלות האלה על איביון ועל סוכאין הסר
 דסוך . וכתוב כסירה לינקס וטלס ונו' כידין ה' עמו ונו' הכינוגוים עמו כידס עבדי ויקום וקס יסיב ללרו ונו' . וקאס
 סתורס . אשריך ישראל עס נטש בה' ונו' ישיעה אחר על האומות דומתגשאות על ישראל . הכס יום לה' על כל כסא ורס
 ואשר רועו פמים וחותו והאויבו כל ורקתי ארך ונו' כי עמו אל . ואמר והיה כי יבנה ה' את כל העשה ונו' אספד על פני
 גורל לבס חלק אטור ונו' . עמנו שנין אב לכל הסכדים לישראל . וכנפחן ככל . אחר והיה כיום כטיס ה' לך משכך וערנו ונו'

פריצתו אכרמי כחזוים : לטובאי בניו של חקום ואויביו עם שהיו שלומי החקום בה' לגבות טעמי טובות ווסכו . אחר
 שטשו שלמותם : היו למשל ולשניה : נעקרו חן העולם : כענין חכמים אחרים אשר וכלל עמו . ומוצא אדום ומכריהם : לכו משור
 לכה בט' ש' וכריה וקפ גדול אכי של הבנוים אשר קצפתי משענו . ואחר ישיבה קצפת על שמי חללתי וכלתי : ואמנם כידך
 לא שעת להם רשעים ונו' : כי י' עמו וכויו הם : אטילו בשעת כפשו . רחמי עליהם הווא חסדו להם . ואטילו רח השמים
 לאידי : לקח נקמתו מהם לאכרם . כדבר יתוקאל : ין אחר שאובי עליכם פאש ונו' : כה אמר ה' א' : הנני בקבלתי ובחשתי
 דברתי יען בלאת גויים כשאתם ונו' : הויה כלמתי ישאוי וככה רבות שמו . וכה דבר הכבאים יראה פניהם עונדיה חקוק
 וולגס) : וישאל מים וקיימים בחיים הוה ואמר בענין השמים : וינא קוטר וצוה ישו ונו' : ובקעת האותות היחידות
 והכה ארץ כשבו פי' : ואחר לא ירשו לא ימיתו : והיה ביום הפוא שורש ימי פואד לכס שמים וכל הפרשה . וכתוב ולקיום
 שמים והבאים אל תקונוס ונו' : והיו פוכים לטוביהם ורדו כנופיהם : ואשר ביום הפוא יהיה ישראל שלישי ונו' : כרוך עמי
 עזרים ונו' : פתיה עושלת ישראל על כלם . ואחר ופא דומה : אחר שומר אתא בוקר של ישראל יונם לילה לאומות היחידות
 להם (כח' עשום : למה לכם יום ה' הוא חושך ולא אור) אך אם תבעוין : תבקשו טוב יכעו : בקשו טובו הישיב דרכים וסודו
 דאמך ונו' : וכל הפרשה : ופיה ביום הפוא יבקר ה' על צבא המרום ונו' ומרוב ימים : יפקדו ונו' : ונגד וקניו כבוד ונו' : וכל
 בהבוא פני הונו ונו' : ביום הפוא ישר השיר הוה בדרך יהודה ונו' : פתחו שרים ויבוא גוי דיק ונו' : כי כך בטוש יביהט
 משבי ורום : אף אורח משפטך ה' בלומר כל זה גרם לנו חווק בטחוננו בו יתבך : שלא הרהרו אסר מדע דינו ולא
 כסנו אשר לבנו : אף באורח משפטיו פתחו באורך דלנו : ולא בשטנו בו : בדכרנו שפוא לטובתנו ולטובת וולתנו . כי
 כאשר משפטך לארץ : נדק לחדו ונשתי מל' ידעו פליטות אשמי כעולם אית דין ואית דין : ה' משמות שלום לבנו ונו' : שהי
 אתם רואה כשלנו אלוים וולתך : אשר אפרת אותנו כדיהם בעוכינו : והכנו בלמות ועל גויתנו מושלים כרנוס : עם כל
 זה ילכד כך נבחר שפך : לא פקדנו שונך משל נוארנו : ולא כביר אלוה וולתך : לכן פקדת ונו' : כל הפרשה : הכאים ישראל שפך
 ונו' : כי כלם ובתרה ששעתי ונו' : ופיה כשלום מוין לילה ונו' : הנה שם ה' בא מחיחק ונו' : להכנה בנוים פקעת : שוא ונו' : ו
 עתה אקום ואחר ה' ונו' : שני עמים חסרפות סיד ונו' : יקרבו גויים לשמות כל הפרשה . שנה אלהים נקם כוא : יבש חניה
 ככל יצן (ביית נוכל צבי) ודבר אלהינו יקום לעולם . כל הגוים כאין צדו : ואל מי תדעין אל ונו' : ואתה ישראל שפך ונו' :
 הן : ובושו ויכלמו כל הכהדים כך : ישיו כאין אכמי ריבך : ישיו כאין והאכס אנשי וולחפתך : הכא שחידך לימוד ברוך ונו' :
 ואתה תגיל בה' קרבו ריבכם ואחר ה' : הן אשם חלין ונו' : תושפה יבחר כסם : ה' כבוד וצא ונו' : ואל אבוי יתנבה : ואתה
 יקרת בעיני כבודת : ואכי אהבתיך ואתן אדם תפתיך . כה אמר ה' : לבוא שם לפעשך גו' לעבד יושלים חלבים וראו וקחו
 ונו' : והיו חלבים אונודך ונו' : אפים ארץ ישסו לך ועפר דגליך ילמכו ונו' : ושאכלת אש מוכיך את כסרם : קרוב מעדיקי מי
 יריב חלי ונו' : הן בולבס קודים אש שאורי ויקות ונו' : משעו אלי רודפי : נדק עם תנרתי בלכס) : בגלות השל הזה : בידוש שלא
 עובדו תורתו : אכואו יקום בה בכל לב ובכל שם לשמו תחד ולשמות : של כל לא ירא בהאיר ארץ . ואחר השאור תורת
 אלהי לבנו לאתשד אמרתי : ואם עוונתי מורה יללו רשע פ' ש' : טוורי תורה פכחו הוים יתגדו (ש' אל תיראו תרפס
 אמו ונו' : כי כפנד יאכל עם ונו' : פרשת הנה יכיל עבדי : שאטדס וראי על כללות האומה : הנקראת עבדי שפך : כמו
 שהי על לשונו של כביא וס פשיים רבות גלוי לכל) : ורומות גם בענין השמים שחקה : כח ש' ד' : כענין בגלות הוא מדובא
 ביפוין דומישי ודאי : דרך ושל : ויותר אזה כנאז ככסו : יש בהו' ת כביכול : ותקצר נשמו בעולם ישראל : וכן בכל דרשם
 לו צה : חבל שולך השמים יגלה כהרה בישויו אכמי הוה : ככרש לבו כרוך שן התקראות : וכאם ל' בס' : כל בלי ויגד שולך
 לא ינלא : וכל לשון חקום אתך למשפט תרשימי ואת שלת עבדי ה' : הויו כל נאז לבד למים ונו' : למה תשקלו להם ונו' :
 (הכיוו משעיל שו' שדכרים אמורים) וואתם קרבו הנה בני יעובדה : ורש חנאף ותונה (מי סם אלה) של מי תמטנו : על ש
 תרשימי כה תאריכו לשון ונו' : (העורים סביעו לאות עם מי מדבר הכביא כחאף . דעו כא וראו הסעמי אף גייר שניכנס
 בעלעות : ויעה) ואת כלום ישא רוח (ובקיעתו) והעוקס בני : יכלל ארץ ונו' : וקיים כנו דכרו שסוב כשארנו) ואכי ואת ברית

איתנו וכו' לא יחזנו וכו' (כ"ט ש' תורה כי לא תשכח חמי ורע"ט ואתם שוכני אלה עובדי בריתו כדל"ז אינכם מורע ישראל)
 ואמר כי המושך יבא ארץ וכו' והלכו גוים לאורך (ואתם כסילים כמשכח תת לכו עד כח לא יראו אור) פשעו נחלים
 פשעך והלכו וכו' ואלו וכו' כי לא יאייס יקונו וכו' להכיר כתיב מרדכי כמסא ומהם אתם וכו' ויבנו בני נכר מומותיך וכו'
 כ"פניו והתאלכס אשר לא ישכדוך יאכדו וכו' ויבנת עליך גוים וכו' תחת המנוטת אביא אהב וכו' ועמדו ורעו וכו' זככם
 וכו' חיל גוים תאלכו וכו' תחז כמשכח חשכה וכו' מי זה בא מירדוס וכו' פירה דרבינו וכו' זלדרכס באסי וכו' כי יוס קמס
 פלבי וכו' ואכנס עמיס באסי וכו' ויאמס עובדי ה' וכו' (נס כאן ארס מניריס כדיוק מאל) הנקמס עמכס לשבועה לכמי
 וכו' ששעו דבר ה' פארדים על דברו (מי אלה אלו או אתם יבואו וינידו אוהבים ואויבים מי הם פארדים על דבר ה' עמי
 דברו לשעו בקול דברו) אמרו אחיכס מנאכיכס (אלה אימו מי הם אס לא אתם קול ה' שגלס נמול לאויכו וכו' וראיתס
 וש לככס וכו' ונודע די ה' את עבריו כי בא ה' נספט וכבר את כל כסר (הלא יס לדקדק דיוק עמוס איך אמר את של
 כטר והלא אסרוו אמר יופיס מדי חודס וכו' יבוא כל כסר לשפת חוות יאכנס יובן היטב פס מ' א' ו' לאל פייס יבא וישי
 דקורס דיוהרלא להו גיבכס כל תלתין יומין ככסר בקלפת יאשרי עשה אמת ותורתו כו' וכן דרשו כמסוק עובדי כעסן
 סככא שצדקתין עליהס הדין לכן כדן סוף שיחז דיראון לכל כסר מורדי גיהנס סבנוניס ככסר בקלפת הלא
 סס יביימו אתכס סעוסיס אלוך כסר סוף שאזרנא ירשיהו כי ריב לה' וכו' נספט סוף את כל כסר יקסס עדוסי יספט מכל
 כסר הלא יס דקיקס שלא סטלו לו הלא הכוונה סליכס על כל איש יסודי הכותב ככדו לכסר ותפסו הכביאייס לשון כפסל
 כעסס לנקס נקשוו כסר מה שאלו סיוו וכוו ככדו כיפסס אצו לכסר ודעת לכנון נקל ויכאו וראו בפניו האכסיס
 ספסססיס כ"י תו' איה פושטיס גדוליס ורעיס לה' ופשוסיס עמוסיס לכדוסיס יוער פכס ראו ודעו פופכס חכת פלככס הלא
 דרלכו כמסין וס סככיא לכדו סבורת עוכוס ישועות וכסיות רבות יבואו וסמיות מעשור וככוד גדולה כללית וסמלס
 ככל העולם כרוב פון ותפסויות והכעס כביוד לראות כליכוכיס וסכוכיס וסכוכיס על דת אקומס
 יענין איהם נקרוס מוסרסי יוער דוד ארס מ' יקכנו ה' כסיות וסככרו אלכס ככל דכרי סככ א אפוסרסיס או סככרסו
 איהם כל ספסוקיס חללו ותספסו דכרי אלסיס סייס כדככס ומככסס ראו ויה ישלח ביככס אכן אככנו אין עינינו
 כ"י איה סככנו אלהינו לסוכ לעכדו לככב שלס כאין מוכס ומעככ ולא סכליס דבר וסכוכה לסיית סלך קוכיס אלו סעוודיס
 לכינו וסיווסיס חן כסיכו וס כל ונכס פכינו כסכלנו נלאת שלס ונרוכה חוד של דבר ככוד כקוסת סמו יסכך
 עש היות דכרי ישעיהו סככיא לככס וספסיקיס לסרלות חור האמת אשר אצנו ולהנאיא סלכ עקס ככוכס אור חשך
 כאלהיכס לא אחוס לטראף יתקס ואני לכיככס גס דכרי סאר סככיאייס סקדוסיס סנאניסיס לכל העולם סכוכו אריסיס כענין
 סככרס אן ככרה ועס וס תפס עליכו ככרה אולי ספסחו עין ותכידו סכל דכרי ככיא סככיא סככיא ספסיקיס כוה וליכן
 סוכליס סככס וסככיה לא סקכליס אככס בלי סמו ותעורה לריק ויעכס לויף תורכס כלי פכר אליהם לכגד סוכיכס
 כוילוס סכלני ככוכס אלא הכור ככסל האצת לנחורס ולס אינע ענין מולתי לריק כככס יסר וסכוכת כככור ככוכס
 סאיכו וסכוכך ריק אביא דכריהס סכככריס עסמך כככס ככוכס וסוודיס סעס כקכמ כככס קלריא סכוכיה יסעס קכס
 זיוסיף לקס וככוכן יקכס דעס עוכ טעס וככרה וסאצת עד לעכמו וסודה דכרי סככרס ירשיחו סהיה שלת אליכו קכס
 אומר קודס ישראל לה' וכו' כל אוכלו יאסונו וכו' ובענין סככיס סככ יויס ככיס ככס ה' וסככיותו לרוד ככס כדיוק וכו'
 ועכדו את ה' אלהיהס ואת דוד וכלכס אשר אקיס להס כי אעשה כלה ככל סנויס וכו' (וסס היודיס אס ישראל וסריעיס
 להס וסוכניעיס עהס וקיוס תורתס) לכן כל אוכלך יאכלו וכו' ויהי אדירו סככו וסולו ככרכו יכא כייכיס סכס וכעת סהיא
 אכיתס לרוד ככס כדקס וכו' כה א' א' אס סכרו אצ ככיתו סיוס וכו' יבס ככיתו תפס את דוד עכדי סחיות לכוכן מולך של
 כסאוונו' כן אכרה את ורש דוד עכדי גס ורשי עכד דוד עכדי וכו' וסאי ככוכית סוכית וככוכית רכות כוכסיות סיעד
 ככיא וס לישרל הלא רבו ככך ל' לככג) ככוכך סכוכרך סכוכעות סאמות ססככוכס כככרל וכיכוד סכוכרבן ככל וככדיס
 ססככית סככיס ככס (סככיא סלו אס קרל כככ וככדיס לסככיס יחולס ולהנאיא וסככיא וסככיא וסככיא) אין מוכך
 סכוכיר כ"י סככיר כוככמה סככיות סלמות יחוקקל בענין סככיא ולקכתי אכיתו סככרס סרין סהונו' ככר מרוס ישראל

אשת לבנונו' . וזהו ארז ארזי וטכנו חתיו כל צפור ונו' (שילוך ככפה) כי אבי' הנו' הנבתי עץ סבל והפרתי עץ
 יבם ונו' כנקמת האמות שוכאי ישראל רבו כנאותיו . כיבוד כפרסת נהה על המון חכמים והורידו אותה וככות נויס
 אדיריש אל ארץ תשתיות כל הפרסה . כמעלת גדולת ישראל העתידה . יעד ככפה פרטיות . וכיבוד כפרסת כנקמת רועש
 עדרו . ומס כענין המופת האנוסי . והקיומות עליהם רועה אחד ורעה אחר . את דוד עבדי ונו' ואבי' אביה לפס לאלהים
 ודוד עבדי כשיא בתוכם ונו' . וכן הרבה ליעד (זה הכניא פנש הוא לנו סוות קטה בתפלה) . עמש ואלוהי עד סיום הפמר
 כטונות מוכלות נטמיות (וולכד הרמזיות הקיימות ומתמידות) . וברעות אויביו כפרטוט . כמו כפרסת כה ארז ה' אל הכני
 בקנאזי ובחמתי דברתי . יען כלמות גויים כשאתם ונו' . הבה כלמתם יסאו . ואתם הרי ישראל אנכמם תתנו ונו' . ויעד עוב
 כשכין המשיח שוכמי . ועבדי דוד וולך עליהם ונו' . ודוד עבדי כשיא להם לעולם ונו' . והיש משכני עליהם וסייתי להם לאלהים
 הכל כיוו שהיה מולמנים בשמים קדמוניות . מולך נופכי מבני אדם עמש דוד ועורשו . זה' סוכן כתובם והיה לפס לאלהים כיעי
 קדם . אין כל מדש . רק הוכטוו בתוספת מעלה וכבוד קיים ומתמיד וכן שאלו באר טיעב באורך וכרובם ככין ירושלם שלממש
 הנשנית ושכית עשלי' בטיבו תאי' איליו ואליו ומתרתיו עם עבודותיו ועובדיו הנכונים . וכן הודיע טיב כשיא השתיד
 טכול ודאי הולך המשיח היוועד ומיטול חלקו בארץ כאשר השכנים (מתי כהיה כוה) הכה הוא בלי מסק אנוס' . עם שנידל
 יכשא וירוש אחר . איש אלהים יקרא כעבן עשרה בני אדם שנקראו איס האלהים . ודוד המצ' א אחד מהם . לא אלוהות היו . עם
 טהאלך המשיח המקווה . עגלל מעלתו כיתר שפת ויתר עו . עור כנקמת האמות הרעות שעטודת כפרסת ננו וענונו
 באורך . הושיע' מיעד כטונות ארכיות . וזהו ביום ההוא אענה ונו' . ובחמתי כן ארז אחר . ועשו להם ראש אחד ונו'
 (כהכרס אינו אלוה) עוד אחר ישוכו בני ישראל ובקשו את ה' ואת דוד שלכם . ומשדו אל' ש' ואל עובו באשרית היוי' . וכן
 שמש שסרי כטונות עולציות . וואל כנקמת האמות . וקכתי את כל הגוים כו' וכספתי אתם עם על פני ונפלת ישראל
 אשר שדו ונו' כל הפרסה ונטונות ישראל . וזהו ביום ההוא יעמו הרק יעמי' כו' . ובייסי אפם כי לא טהיד אשמיר
 ישראל (ככברו ירמיה ויחזקאל הרבה בפורענות האמות עאל . ואחר כך יתכם טעמי' כו' . ואתם נבואתו כעובות ישראל
 את בית יעקב . והכטיס כהקיות חלכות בית דוד . ביום ההוא אקיס את עובת דוד כנפלת . ואתם נבואתו כעובות ישראל
 הכה ימים כאיס וכבש שודש בקורנו' (סאי אפער לפרש כדבר עטל) עובריה כל שפירו וכקמת אדום . וממשלת ישראל
 על אויביהם וירוש ארצם . כי כה כענין המשיח . אסוף אסוף יתקב כלך כו' . מלה העורף (סתך בורן נגד לפטות לודך)
 לפניהם וה' בראשם . ונטונות אחר . ויסבו איש תחת יסו כו' . ואתה עגלל עדר כו' . ובאש המעלה הראשונה (מלכות בית
 דוד) מולכות לבת ירושלם . ואתם בית לפס אפרתה נעיר להיות כאלמי יודיה כו' . מכואר שדדבר כן אדם מיוסד) ועמד
 ורעה כענו ה' נבאן עם ה' . וכנקמת האמות האתקנמות . ש' ימשלת ישראל . והיה שארית יעקב בגוים כארזה כבהעוש
 יער כו' . ועשיתי באף ובחמה נקם את כל הגוים כו' . יעף ה' אשאו כו' ותר א אויבתי ותכסה כושה כו' . יוש לכמת נדריך כו' .
 והיתה הארץ למנוחם כו' וכטונות ישראל רפה עתך בשכך כו' יראו גוים ויבטו כו' . בגחום הכה על שררם הנלי . וכשר כו'
 חבוקו נאש למשע עורך ליטע את אשיתך (הכה המשיח כמור כישועת ה' . צפניה אחר שוכנא פורענות האמות . כי כלש
 אף ככהלש יעשה כו' . יהיה חבל שארית בית יהודה עליהם ירעון כו' . לכן חכו לי כו' . חגי יכפתי כפא חלכות כו' . ביום
 שהוא אקח (הינא חלבוני ועמוד תפתיו שנקרא כענו . כשנין ואת דוד שלכם אשר אקיס להם . אחר שכבר אער ושקיותי
 לדוד נחש דיק) . וכריח וקפן גדול . אינו קונף על הגוים השאכנים כו' כי בה ארז ש' ה' אחר כבוד שנתנו כו' . ובענין
 שומאי בי הכני חיאי את עבדי נחש (כע' ירמיהו) והקיומותי לדוד גחמ לדיק) ואחר עוד הכה עולך יבוא לך בדיק נמשע הוא
 לא חושיע כענם . אלך כענין ישראל שנקרא עם כושש כה' . וכמ' א ארזיו) הוא עמי ומוכב על חמור (הרי כן אדם) וישלו איש
 ועדים כו' (הרי ממשלת כללית) . וע' עליהם ידאק (כמחבר וכשנים וימים קדמונים הטונים . ואחר זה יעד כטונות ארכיות)
 והחשיט' אלהים . וכל הפרסה . וכנקמת האמות . וואת תשיה הננסה כו' (וישראל עומה סיל ועומר) כע' ומופץ סיל
 כל הגוים כו' לרוב ואל חוחם הגבוואה כמר כושיס יכפרסת הכני שמש' מלאכי . וסתאום יבוא אל סילכו כו' ואלוהי ככרית
 כו' (הוא אלהי' כמ' ע עוד באורך בסוף הפמר) וכנקמת האמות . בי שכה היום בא בוער בתבור כו' . וכאשת ישראל כענו

קולעי יורקה לכה יראי שמיש דקאש וזכא וגו' וינאמס ג) רק ה' בעלמז יהלכש בגוף האדם י
 נפשם וגו' החלום לש רבני גוים וגו' נוסדו יד על ה'
 זמל ושיחו לבתק וזכרות קשרי רבנות תפלין וזה לך אעמו ענות גדלים כאשר אתם חפצים לבעל תורה מישראל ה'
 בעזר ימחם הקבו' פיים של מידקתת לו כו' גדול כבודו בישועתך תלה ישועתו בבעליה לזכמם על שטחים כו' אומר אני חפשי
 ללמד כו' באור על חלק השמים בוק המזוור אובים תמת אבותך יהיו כבין חפיתו לשרים בכל הארץ איוית בתקיים זה
 אם לא יקיים לפתיד עוד הכטיה הזמזור בחפלת עליונה ידבר עמוס תמתכו כו' לטלמה אלהים משפטך למלך תן וזקפתך
 לבן עלך כו' זה אי אפשר לפרשו אלא על חלק השמים כי כוס כיר ה' ויון אחר כו' וכל קרני דשמים אנדע דרמונה קרנות
 נדיה כדבר ימיהו נחם נדיק כרפי ברית לבקרי וגו' ובכתי לרור וזורה כבאך סלה מנאתי דוד עבדי וגו' אף אכז
 שזור אעכו עליו לחכי ארץ אמת כשבעתי וגו' ורעו לעולם יהיש כסא וכמם נדי ועד דשחק בארץ ואחר על הכוזבים
 אשר שרפו אויבין ה' אשר מלכו עקבות שטיך עליהם אחר כמוכן כי הנה אויבין ה' הנה אויבין יאנדי ותם בראש קרני
 באש ה' ולדווי סב לימימי ויוני ה' דומה על יריה תב בעת וגו' ידן בגוים על גויות וגו' אכן מאמם הבוכים אים ישאר
 בניך בריתי גס כניהם עדי עד יצבו לכסאך ישאח ישראל בעושי בני יון יעלו בעלכס ובקמות האויבים לשנות קמיה
 עבוים וגו' דניאל ובימיהון די מלביא ארן קים אלה שמיא שלכו וגו' מדיק ותפק כל ארין מלכותא וגו' עוד ישאר חיותא
 פעדי שלטתון וארו שם עכני שמיא כבר אכש וגו' וליה ישיב שלטן ואלכו וגו' מלכותא שלטת די מלכות תמות כל שמיא
 ישיבת לעם קדיש עליונין וגו' הדי דברים נעושים ומבוארים כעלכתי סבאוד וברור כמזר קטר אינן מקבלים גיור אגוון
 אשר יראו כל בעלי עינים אם אלקו דברו דומי אם דריכו דבר מלכנו העתקנא מלן אואס הם דברי ה' אשר שם כסא
 כביאיו הקדושים הכאונים כל בני שולם תבטיטו אתם פכולת העין האנוס ונאחו ככטיית תאותכם הדיה השטיות
 הדוכרת סיה על ה' ועמתיים כביאיו באפך נשכס שפתיית לא נוסף דבר נזה שוד כי אונס אנו לא ימס על סיכנ
 דבר אנדולה והעופר ושכבוד סוכס בהם בדקתנו הנה ככר דעיים כל דקותינו גס לא לנו נקם נקמתנו כי שאומים
 שהדעו אבותינו כבר נקארין אן השולם גס אהבתם גס טאפתם כבר אנדה ושאוות שבדרכו הלא הם אנכים עליונותקוים
 תורתנו ונעונו לדרוש שלום כי בשלוים ישיב לנו שלום אין שיוני כי אם אל אליהו עד שישכמו יארכבו אמתו ויטורנו
 על דבר כבוד שמו בשעירת בריתו וקיומם צויו ועמות דגויו בכל לב וכל כס ולהדות כבודו להגדיל תורה ולהדירה כי ושי
 כל חסך אלו ומלקו אשולחו לזה בודי נקם לראש נקמתו ואתם כג עדי בני אדם ארוים אים לפני ה' יביתינו לבכתי
 לבור אחרי אליהו לפרוך עלונו לספר בריתו להאיר כבודו בלא זעול העל אלה לא תתקם כשזו ילילה לאלה העפפס
 וילינה לנו הכאונים בכריתו שזמר אשוריתו להטיל ספק כי יפסך אף ה' וקאתו כשם שורש שורה ראש זלעה שלכס
 ויקח נקמתו חכס לטטיות ונאמס וזכרם אס לא תשובו אל ה' ויהיה ותתקנו וצותכם לזה כפס לנ אלה שלום ויהיה
 שיפזרו אמתו כל הפעיקים ועפירם אעבודו שיתעל ונדין אלנו ונדנוו בחפתי לא דדקנו ויכנונו וינאלו כיוי עולם
 בין יביטנו עוד אלפי שנים בגולה שליטה לא מיהיה כשדיל בך לא נכזב אחר לכנו טלילה לנו ועדי ישראל הנהוה בשעור
 דר שיי ה' התימדנו לגי אחר בארץ הוא שמואל אמתו וולתו לא ידענו בלתי לא כפרנו ונכעל פדיו אין אלהים גס לא
 נקם אפילו ארכנו המזוקת לנו לא תפיל ולא כפק וכבר אנו אושעשים שאל לעלות נחמה ושלס כמרוד בולכות ושרר
 פו ל כדרכו ככאות אים כלך בנדלות וכפלות שיינו אל ה' אליהו פד שידקנו ושייט סבותנו כיוי אמתנו ארץ מרד
 יראנו כפלות כיוינו כס נחיות ושאלדתם ג) רק ה' בעצמו ירלבש בגוף האדם ויבוא לבשר כו' מדות
 תלמי עונו אשר לא שרמו אבותינו ולא שודיעום אותנו וקנינו לא איל אים שלכו ולא עלה בואת של דעת חכמי לבי
 אשר שולס אפי ריו קל ככתבי שקודס וזה לא מאלנו היתכן שניהם כתי אחין לכל דבר אשר שהדוינו בראשו בעולם
 וידענו כשם עם שם וכבוד הנהטכה ע' עשנו וכמו ש בריתו ונשך תורתו ודבריו אחרי גונו וכלך אשר שהכל אשה ברית
 מלכס ומשעים דברים אשר לא כן על ה' ואף אים כעמכם איכנס וירעם מה אים אוריים ומיין לכס אותם דברים
 אשר שפעתם באוינו ועל עם אים בוטחים על דרי שקר כדוים זלכתי בעול ולא הנדעם לנו כום כואם גדול
 לפינוח

להשגיח דבריו התול כאלה. ונגד הנלו והנוכח בדברי
 התורה האלו. וכפי האמת. וגם שכל מעשי קדם
 מתנודים לכם. וזו דעוים ההפך עם הכרעת הטל הדבר
 האלתי הנעשה בקרבנו. וזהו המדקן נכסותיכם. בעובכם
 דברי אלהים חיים לבקור לכם אלהים שדעוים. אהבי להכריח

(ד) וידוע לכפר על כל החטאים שהגזו דורות
 הקדמונים. ונתקללה העולם בעני רס. ובגזו
 יכופר ויקנה מהעונות. ולא ליהודים לבדם. כמ
 לל

לנו גדול וקדום סגולה. ופלתו. קודם ישראל לה. ראשית תבואתו (ואשר נודע בנינים ורעם בתקוותם. אשר הניחם
 אזהבם) לקבל אמונה חדשה. מידכם אתם האנווליים (כנערים עזרת ומוזה. מכחי הכאוף חביני הזנות יודעי הזמה
 וארישים לפקור אשך יין ומכר. בקיאים בנות אל ככר. וקודדים כפרד כמסור וכל שבהמה. הכמשע לכם למכור שכלנו
 שאליהי למוחכם המעוכף לחשה. ולעבור שלק אלוה מועיל בבלאת. וזה מתכס להיות הנפשה הקדושה טובעת כיון שיש וזוה"ה
 שאכם תשי שורה נעלוה. להגינם פשוטה ושורה שרונה. ולכמותם כבורו חנן בבורנות. לפנות בה קמח. לגרמה ומקור
 מחנה הקדוש והטהור. בכה ונכמה. כי תתפתה לבלת אחרי התורה לביות נקמת אחרים אל חרץ ניה ושמחה. ואחזו
 הראינו לעיני הטעם אמתת נקמתנו ונקמת כמות. ואם ישעו ונוסיף לכם כהנה וכנה בלא שפת אורחה. אהבם אתם
 הנעדרים מכל אכזותי. עליכם הראיה למייבדת עבדות מרע בני אדם לבחיותי. ולהפזיר תבואתם לפראית. ולזכר האלוק
 יסוד לבטח ות. ועכש תעשה אלוהות. ומקבלו עליכם אחריות. מה עש כל דברי הכתובים סה אחד (כמס' ל' הלן. כס' ד')
 מוכישים אתכם על פניכם. וכן ע"ס ד) יבואו לכפר על החטאים בו' כלומר בשביל כך יחלש בש"ר כדי לכפר בו'
 עי יוכל לעמוד שמואל המסקן. על כינור כזה המעשע ומקור. יאמר המושלים טובים שטא ויגיד מוכר. ולא ישעוד לכם
 ענד. שאהרם תורה לא ימותו אלהות על בנים. וכך אמר הכתובי ואב לאיטא בעון הכן. הנפ. השופטת היא תיות. אהכי
 לדבר על ה' אהינו שמימים הן אב אחד לכולנו) תעשה וזין זה דומה למה שאמרו קו' ל' מהנדקיסובן המשיח סובלים יחזירם
 בעד מעלי בני אדם. וזהו בנקיותם. והם הנכנס בעד וולתם. לקבל עליהם פשעים ופירות הראים לבוא על בני אדם בעותפ' ויש
 אפני שכל בני אדם תשובו גוף אחד. ואם הנהם מוטל בדיו או ברזלי. וזה ראשו ופניו לוקים אזה ה' כפי הכמינו הכלאיים
 אמת. שאשר העולם נקין אחד רבו. לפיכך יהיה המעשה ומקנה. וכאן ישנה חייב. ופניו אזה אמת אשרי שגברו עמו וכל
 העולם לכות. עשה עברה או לו שהכריע כל העולם לקובה. כענא כהכרם גם הנדקיסתיים לסבול בעון העולם. ואם הם
 מקבלים עליהם ברנן נפסם. כל העונם הראוי לבוא על העולם בכללו. בודאי יכולים לפטרון הן הדקן. שהיה אהיביים
 הראים של עולם. ואם הראם והפנים של גוף שטוף כלקיס. בלי ספק עלתה כפרה לגלו. ועולה גם לידים ורגלים מסאן
 שאחר סבבו איבריו של הטוף העעוים. וכן דין ישר הוא שהמוט הנדול. יש אליו עונם הראוי לבוא על הנדקיס. ככתת
 דיותם שלק מועלם שרבו מעאיו) זכר הים לו וקוקס במל. גם יש לו הקראות משולפים בתנ"ך. וכתן ה' א"ת כל האלות
 האלה של אויבך וגו' כתתי כספרך מזרים. ויאחר כדעוהו וגו' מאלתי כוכר. כוסר לנדק רעו ושתת ימרים בנד. כי על כל
 פנים עונם העון. שהם שלק גסל פ"א. התוכנ. ואינו רונה לונת משלו. ולאו בר ופילה שוא. כרוך לפייסו באינו תאורה. ו
 שלא יפסיד מה שספקו לו. והינו כמו טעוה ד. דרבן האמת וכל דביותיה. ומשיר העשלה בפיך. ככה הנדקיס מוסרים
 עמן בעד ישראל. ובמרים להם יפויים תהיהם. כדי להנילם מנסתתם. ברעה כאן. שישכן עמו בעבור הבלת זכנו
 התועה. ואחר ודע' זה ואם אין מוחי בהנו. ודעה ה אשר תהיידך כי נכבית אבי. ודעתך לא למנה. יתקאל כסא עון
 בית ישראל עלי. דכחל התעבה שלם שבועות בסבול ממאי ישראל) יתעלה האל עוה. וכמוכ ואתן אדם תתך. אדם ולא אל
 עוה דרכו לכן. ועוה הסליחה כסא עין ופטר ורב מסד ודרכה עוון פדות. והוא יסדה את ישראל מכל עונותיו. ומכנו יוכל
 לסגור כלי השלכות ככסר. וקבלת עיניו תתם. ודברים הטענים און מוחע וכסא מסכיל. לכהנות ועב במוכס יאות אלוק
 כזה ידריך מנו דרך כבור מסביל) עוד בואו ואלמדכם אלוה תבינו. כי הנה כבר אמרנו גלינו. מה שהסוף גלינו לכל.
 סנה דבר בטל מעמנו. וכתבר מתוך ד' טעלי חיים כני תיותה. הם נפשים תורה לכסא אדם. נכנסים תחתיו להיות
 כפרו ובפרתו (אחלי יד) בחירתו של אדם יספורים להנן על אדם וולתי. בקיותם סהים. מוכו אחד בעלי יספורים עמי

שבט לגו כסרים

עמל חכמים

לכל העולם • (ה) וכל מי שמאמין בו יהא זכאי ויקרב לזו • ומי שלא יאמין בו יאסד בנהיכס לדורות • (ו) אתם יהודים מאמינים בכל הכל ופק ראייה לא מתקרא • (ז) וחדשה משטיס ראייה לאמוכתבו • (ח) רק אתם מציין ראייה מהגמרא • (והוה שקר ופיין אנו מאמינים בו •

אקרה אחר לנס ומנע יקרה את כולם • וזה כאלה כאלה • כ' אחר שהם עתתפים על כל פנים כחשאים שלא יחלצו מהם גם העובדים וחללים • כי אדם אין ידיו כחזק וכו' • כל שכן אם הם באריותם ולגשות כחזק ייביים גמטו זה לזה ערכים • מילד מכבר אומר שהם כולם כחזק אחר עיני כחשבים שאין בזה ודוה בלי עיקר אם סתו וכדכאו לבני דמים דרקים וטובים) ואתם עושים אלא לוקב הטה •

אוי דעו נרו עבהה • אפנין שנקוב כתתי כפרך מזרים וכו' ונאמר כופר לרשע דקין וצדק יצרים כונד • ויחיה ישרים ככדדו עינין כרעם בו' דקין מע לפני רשע • אמן גודל הטעם פעמיים לבס אלו • יור כואף זמנתיכם בשעיר • בדי שסנלו לו יתון רח והכלים עשים רבוב וכוונות • לפיכך נכס • כי על דיהי יעין • כחזיר כוכר באשפה וברוין • על כן לפי דרכים ישר פעמיים להרעות פירות וחסאים כאלה תטעו יד וכלתם יבס ימים יי פעה ויתענ • לפוסנו לא סחי לא • ולפוס שפרא מואכ וכו' • להכפיש כפם רעבה • כל מי חתקו פנמות תתיק פניו כנפשת ופני • הן הוא אשם דרכו • יאמרני ויומתקים למכני וחקל חיליכם • עין לא יקרכם יהוא לבדו ש' ע' שר"י וכרש לשכת בגדכם • יסוב שוילוי ועמלכם בראשו • ואתם קויתם יאמרם עניכם • תוכלו חלש עטא כרעם • הסמועם באיסור ודורי על פניכם • בפניו תקחו אותי • בי לא חתק עזאמי • לכן יהוא אשם פראים מרא' הסכד דרומ • וזה הסכה הארצית שהביאה וסעניא דרכי תושו ופעמיים והתול • לדבר באלהים בורה למין זמון תרומה לתטאס אכס טרומה לפוס גדול • לא יאמין סאפסר כל וס להאמר עמי ארשכל ביכס על פני מי הסכל שפול • לא יבור לא אלא סכל כמס כהמים • הדתלכס בתלס או כמס ארש גתל סתול • וכפך הקלע חלטה להחלס כסגול • עטס סגנדקס בחיובי (ה) וכל מי שאמין בו יהא זכאי ויקרב בו' • יוכלכם את שלכם • שמו • באביתין כן יהיה כושת יאמר אתם סגנדקו • וישע הוהכס • מר תל אלו גו' • ואלו נאש כירובעל • לרוב עס הסכל • לכן לא כפלא מוד על שוועתם ולומר חילוני • (אתם יהודים) סודתם להווי אידת סמכס חן הסכלל הקדום מרש • ולכלל אונות כונרס או יסומאליס לא לא נמי יסו וסופס ימי היתר לכס לנדד דת • אר לא כודע ער סה • עס טובה חילין ויך כהא לכס • גס כיתקסו כלכתיב ארשס באריות יכס העקשים וכו' וס) מאמינים בכל תג' • ואין ראייה לא סמקרא בו' • ואס אינכס דואיס אור זמנה סתכונך וכל אלה העקריות האריות כס פורים • וקוראים כקול כס פורים • כודאי ארש זמכס כס פורים • ועלה יאובכס לשעמו כקול מרים • כל וישנו לרין פחשס • אמרים ורשים גזורים • כעלי דעת כחזורים • יסו כוחיל מכני ארש יאנורים • מס תקוס מכנילים כוונשטיכס • ככר העיר השכס חכל ארש • איס כמס כשפט את איס חיל וכנו וסחך ויך כקס • ארש מכנישים את שידוע להציו פניכם • כאוד • (ו) ואררבת משש יש ראה לאמונתנו • ולא כאלתם חילוני דאים ארת • ואלה סכאנו כידויס חאס עדים כאלנים סאפנו זלא כף כדת • (עוב זולא עפנים שזל ורעות דווס שלכם) ואתם יסכאס להווי עיד הונוק • יגליכם ראייה • ולא עס בודכס חילוני חק ער אחר ויהס עלתכס קרחת סודת • לרין כל יגיסכס כלי סזר אלהיס לנגד סיניכס קולו וכסס להכל סודת • כסס כריתס לכס כדכרי • עניכס סקת • להניד כפנינו • (ח) רק אתם מציין ראייה מהגמרא בו' • ואין אנו מאמינים בו • כלכיס עוי כמס • שלא הכל הוויס שלא יכולתם להביא אף ספקן אחר מן העקרא • ולא עזא עס עור להכות סס סודת • ודכרי סכולס וססברא • רק דווקא דקתס עמכס סכסס כוונסגול מר לתפס כמדרידו' • וזאנרות סגנדקס סודת • וכתכארכי סודת סכסס לא לעור ולא להוסיגלי כוונסגס • לחרס • ויך לא תבוטו סכדכו לנו • לכס סיוע ויוסס וסס סוד • מאוויס שלכס סוסיזס על פניכס העוים וסקשים ואתם יאנורים שזיכס חילויכס כהס וכדכריה • ויג' כ' ארש רונים להחזק באנדרוטיס • ולגטכס כוונכרי סודותיס • וי יאבד כל פנין אכוסות יוכס • מי לא יגנ כס • מי יהוא כעל כורה אכוסית שלא יעודו חס כוונס על ידית כלכית שלכס • וחסס חילית לא כוונס על לויך דכרו ס' כ' סקר • הן ארש סוטלי סקר רופא חילוי כלכס • להרשס לעוכס דכר סקר השוה כלא • עבה עכונכס בוהר • זה דרככס בסל לויך גס העקראות סגולו וימי שלס סחיס שלא עשו • ועתה סכסס עניס ככלל אל קיאו

ט) תפרשו לנו אחם המסוקים כי ילד יולד לנו ויקראשמו פלא יועץ וגו' יוד האלהים יבוא ויושיעם אנכי' ואין מושיע בלעדיו כי אני' אלקים וגו' מושיעך כה אמרה מלך ישראל

קראו להוציא לפז על הנחל אור ישראל וכלאו וזי עשאים שפטים שלא להאמין בו אחר שהוא קבלת כל ישראל (הנאמרים לה' וסבלים על כבוד קדושת שמו ועל קיום תורתו עול גלות שלמה) וקצת בכל המסוקים (ונראה בשני איד ביחוד פ"ה) שאתם מודים בזה שלא היותם מואמרים בו וזאתם

שהשקתם מואמרים און לכם) וקיימתם אשר כל דבריו ל' שבנחרא עלינו בנות שפול ובאן ריון בקבלת האלהים וזאתם האמת ועלה סודות כוראות בכל דבריהם ואפילו שיחתם הקלה היו אנלו לראש פנה ילה בהם מקום כינה) ועוד הלא גם אנשים ויולדים האמין בו ועל ימינו גדלתם עד שקמתם תרבות אכסים חטאים כפי תעובה וסקופה אש מנוש ישראל אתם אי השיד לכם לזאת הסוכה האם אכות עם קדוש הגוי הגדול חכם וכחו זה אין להאמונה לכל סכל וכאל עיר פרוצה ותורפנו הקדושה הכוונה תפסוה שפסא נחרתת מפסקת רגליה לכל עובר לכוח פליה שלא כדרכה לעבותה לפתרה כחשק הנובר לגלות ערותה תמה ספסה ומרוצה אנו אין לנו אלא אל שי אחד אל אמת ועורת אמת סיה וקיימת נחמרה למקבלה דור אחר דור כסירוסה אמת היא לאונוס חומס לה סביב נדורה באמונה של ברזל ומרסיה תפסינאוסה קבלתה ספיר גורתה לא מואמר קורחם מפניכים יקרה ועסרוץ תבואתה מדונה ארביש יאכלו פריה וימונו ויתפגנו מויו כבודה לא ראש פתים וינקו כתבין לגוריה עד חלנה טפחה כעשם לשד השאן טועים שיים ובו כל אמרת אלוה חרפה מתוך מינות זוכה וטעושים את בני אדם בשלי חך בריא נפש היסע כס איכס קפה אוכלת ושבעה כסוכה וכדיש אכן ויש ע ט) תפרשו לנו אתם המסוקים כו' אש היות אין אנו זכיינין לכך שכבר הבאנו לכם מפוקים הרבה יותר מודאי והסם מובארים הם העורים שהסודותים יעצוים אמתת האמונתו הקדושה וקבלתנו הכללית היסרה אתם מיביים לפרש כל המפוקים שכל' ותראו אם יבטלו יבירוש אחר כי אם בירוסנו החינוך ונגלה לכל בר דעת אבל שפוקים שהבאתם בדישם לא ככלאו ולא רשוקים הם מדעתנו אך הפסוק הראשון בילד כו' שהנחתם פה אין ראוי לטפל בפירושו שכבר יעשו בו לריק הקודמים לכם לקחת ימינו רחיה אל דעת אחרת כינא בכס שאינה תוקבלת בטל הישר ששזכות שכבר השיבנו מאו ומלכיים לכם הלא ימקיימום לכם ואתם דלים ססרים לקפסם שהקפסו וכאשראי תבטיל מקדרה ימנה משבתם לפס אותו בהכל פיסם להלא חסרונכם באות נפשכם לשאוף רוח בבעתכם יש שגנאי הוא להשיב עליו ומדש יפגור הוא כפי הילדים יעטר קעון כונה בו שם לנו לשון קמא עשיא אחר בכד כעסן כרישיום של ספריו כוח שלנו הקדומים הרבים והעניוים וכברני אפסרי שיקרא כראשונה יכבר פגנו בו עשם בנינה ופרטהו בלי שום דומק לפי ענינו ותקומו וועינו לא לשפות והכתובים שוכא ועלולא לשכסם בער שון לגבולם ולשליטתם אחרת נש' ר' לען כש' וינישת בשר שוח לערות חכלי אל כלי הלא כל דרשונו יתואוהו בהכסה אפסרינו בכל ויית ומס' אכן מיה שבתם עלינו בפסוקים שתוליס היסועה והגדלה כ"ה כמו יוד האלהים יבוא ויושיעם (כ"ג) גו' יושכסיה ואת או מיי ידע בכל אלה כי יד' עשתה זאת בשביל כך לא שיייתם ריכיים להשיג דבריהם בעלים ולהסוך קשרה על פיה לשפות מחל ארש' להפלימו בבשר דוש ולספור כל הכתובים שחלענים עליכם ועל תעוטיכם שושים סנעולם שלא תקשו למימכם איד א' כ' עייסוהו הגאולה והתשועה לאלוק ילוכס ככפר הלא לא כיוצא כך בשום מקום בכתוב אבל ה' עושה כל ואין לו סיבות בכפר כמו שמואר הייב בקראות הרבס עאל (וכתוב בגדילי (גם מל פי ע"ו) אפי' בזולאכים אלהין די מדרשון שם בשרא לא איתוהי' הלא שרפת עמים תשאוי' הוי' ימלאו פיוכים רוח בלית עולם תכסה פניכם) כדרך שזוח קבוע למושל דשאן ותקוע בלב כיון וכעוה בשכל בעלי בינה מיש להם מוש בקדקש א' כ' גופים עורים עולמיים לפי שעת עורונכם שאתם כוכרים כפי אמת מיס' ויניין לכם הרבכה זו של אלוק ואנוש ייוסר בבאב אנוש הלא עוב סתתלו הגדולה כנעלים בורא שייס ונוסיהם כותב בשמים לשם עליה או לא היות רשתם רבה כל כך והיה מקום התגלות לעקשותם לומר כבוד' ותלתו הביאכם לדי מדס זו (כס מולט רב הלל בתלמוד ימוס קשה) אך להתקש לתת כבודו י' לכפר דוס' וזו דבר שאין דעתם סובלו' בלוש יש קויו חסון עמוס כוס' לשפות של ה' דברים אשר לא כן דרך גוס לא יתכן אהמס האשית סתקוה באמת לכך

שבת לנו במילים

בקרן דין ומעט. לפי שאינו אל. אלא אדם מקבל הישועה האלהית. כמש"ל כ"ה' לכדו הוא המושיע האמתי. ככתוב ומושיע
אין בלתי על כן אנו ודאי לא נבטח בבן אדם. שאין לו תשועה עשנו. וכל דרך זה הכתובים מייחסים הנאולה העתידה
לה' היותה נעשית על ידי אמונתו. הוא מלך המשיח. בדרך גאולה ראשונה שהיה ג' כ' על ידי בן אדם משיח' -
שקרני מלאך בכתובי. וישלח מלאך מיוזמו וכתוב ותלאך פניו (מכדבר עמו פנים אל פנים) ויהי עמוס (זה האור בנפישת סבה
קדוה כפעולת כלי בלדך) (כדרך שיאמר בלשון א' הסכין שתך בנבר. ואין הסכין מתוך בלי מתינו ולתנו) ולא תספרה נברת
של אהובם בו בבחינת פעולתו. וכתוב אחר אומר ויזיאנו ה מאגרים. בבחינת סבה עליונה עשיתו וראשונה. יבטוח
ית' סבת הסבות כולן. וכן כל המושיעים. לא נברש ירשו ארנט. וירושם לא הנשיה לנו לא נכח יבש עשו שיל ונפרש רע
פנס. כי ואלהים היא ימינו וזרעו ואור פניו כי רנס. קלילה לאדם בעל כל לתת כבוד האלהות לבשר ודם. ולבן בשר
אפיני עוד לקיים פכת האמיתין אלם. אשר אשכס ככה כתבאר חיוב אמונה זאת. הדברי הנביאים שהצגנו לנועלה. ונניח
בא' הלום. לטובות המקרא האדוקים. על גשמיים. וסוללים כל אמונות האלוה האמיתיות. מקובי הנביאים בעל היכולת פיוולט
ית'. לנוען הניל אכתס השם ההגמתי. אולו מקמוטין ומדאו שאין לדבריהם בדוים תקוהו. ולא יבאר אכילו דאו ודיו
דריה כל אמונה וכבר זכרנו למעלה. מן שתורר רחיות כדורות בששם. שאין ליישם לה' כל עמונה. והוא דבר נכוש ואסור
מוודקים על כך שאר שלא להעלותו של הדעת. כתוב וכברתם עולד לכסותויש. כי לא רחיתם כל עמונה ה' (נ' פרו) ק'
אד"ס) ואכילו מרע"ה שלא קם עוד נביא כמותו. וכאמר בו ותעונת ה' יביט. שאל הוא ודאי בטרחה אלהית. כנכנסת
בדוים וכסירות בלדך. הדברים אנוהים. לא בענם האל השפתר ותשעלם ועיניו כל סי. וזה מוכרח מאל. כהרי כשר
אמר לנו לא תוכל לראות את פני כי לא יראתי אדם ומי יגש בקבתו היתרה כאשר לצורחית את אחרי וכני לא יראו. וזה לא
זכה לומר אשה ואלה) אן הרחוק האל בפשר מלפנס. זהו סקר חוסלע. כדוי בלי ספק וסעד כל עיקר יפקחו מן הסכל עורי לכ
האל בעמד הר סיני ובמדבר בבל. בזויהאל לראות את מלכס) ונדבר שמייה בלא ובה כדו ודם לכניס ולא לאקרסיה
כמש"ה כי עין בשין נראה אתה ה' (וכתוב פנים בפנים דבר ה' עמוס) לא נללה אכילו לנשה אלף בכדו ובענין ככאוב סנה
אככי בא אלקיך נבש פענן וגו'. וכאמר ירד ה' פענן וגו' ופיונה בו. ואף גם ואלף לא יכלו לכבול. ואמר אדם יופפים אכמו
למשוע וגו' ויתאזרו כי כל בשר וגו' (ואתם לניסיהם השפיעים ומוג' נשים עש"ן אלוקבס כעס נער קטן. ומוקייס כעסו
ותתעדים בק' ר' דמניש ופרס' יו) דאומר ונראה כבוד ה' באש אכולת בראש הכר לעיני בלי צהאל וכדומה. ובענין כ"ה' א'
אש אכולת וגו'. אבל היכן כומר מראה אדם זכר. גשם ורוח. והפילו מקרי האדם ומוטיני הנשם. אינס נאנאס בו יתעלה
באית. כדרך בני אדם. אע"פ שדכחה פוהס בלשון ב' א' אינש כאעריס בו. כי אם בדרך הפאלה (או שוכלו הטובות השה
בכני אדם בדרך העברה ובלתי אן. להשפיע על העולם העליון) כל ל' כדי לסבר. את האיון בדרך פריגיה ויכולה לזיוע. כי
זולת זה לא יתכן דבר מענין האלהות. לפני אדם אשר בעבר יסוד (כמותה כוכל ליייר הננוים אל הכוה) וגם על דרך
ההקנות בלדך. לא יתפנהת ארבי מקרי האדם הנשי. בעצמות האל יתעלה חלילה. רק בחדותיו כדומה. וכעס' לכאור.
ולעזזה לא ידעה לאדם מן ביה קומר ה' ובלל. ואפיו וקופס אחר ראאיש אל וגו'. ואמר סוד אי מיידיה משמו
אל. ר' ל' בעת שמיס' פ'ו (ש' ע' ללכס) עמו אל. אש' ל' מן נפיה האחת מכולם סה אחד עולקים הנפמיות ומוכו
יתעלה. שכן שיהאל הכנה חומר. ע' לא אדם חוה להנחם. א' כ' על כמקום סוה שמיני. כתוב בו ית. ויחס' ה'
נחמתי. והדומים ש' ד' החבת הלמן. פ' אהר ונפי אינשים הכ' לנאמה ישעיו חור. חדרלו לכם בן האדם וגו' כי בנה
נחשב הוא ואמר וזכרתי אדם ורא' אלומסיהם בשר וגו'. ואתם פרוים עושים אלוקבס מנרים. וכשר סומים ודיות
פונים. ואמר כל הבשר חצי אבש חצי בלל שר וגו'. ואמר מיתכן את יחס ה' ש' עוה ואל מן חרפיו אל. ומה
דמות הערכו לו. ואמר אתי ה' ש' ש' וזכרתי לא אחר לא אחר. ואמר ואתן אדם חרף וואחס נותנים אלוק
חתת אדם. ואמר אנה שאין ואכתי חרף ונלפדי אק אלהים. עוד ה' אלמים חכננדי יאמר. ואברהמי יצר אל וגו'
ועשהו ככתבתי אשכסמארת אדם. עוד לא יביט אל לבו וגו'. קיוו סרפתי כוהו אש' אף כי אשר יכל כסרו חרף
אשכסמארת ולא ראו השתבשו ונעלם אכלוהו. שכלי ונת אכספיו והוא כרקב כלס. ומכסש עש כסר וכלה. תוארוקבד

ויבן ספר: שני קצותיו אלה הם הקעדר: ותוכו כתר: היגלה למנוחה חסך די קמרי: ולא יוכל את כספו ולא יאמר הלא שקר
 בימינו עוד למי חרמינו וחשונו? עוד בה' ידקו ויתהללו כל זרע ישראל (כי הוא אל סי' לא ישיקוהו יעזרי השומר
 כעין כל בעל קרם נבו) אתם שונים בהרפת לבם אלוק: הכרו של בעל זכנו: כינס הוא כרש קרם: ויאר שרומעם אותו
 עושה כל נרכי בני אדם לא יוכל מלע חסא כספו כסבי הלכה שניו כספן נרם: הים סכלים כמוכס: עד חתי כסילי סתכאו
 דעת: כל והגרם נכסם ספסכס כנזח' ה' מקפת: וזכו בו' וזכו וזל וזל חוטטו הסינו פוטסיס על' לב וזכו רחסימות ונו'
 ויארס כנזי: ויאר כזי את ותיא' כנזושימות ומבן אדם חציר ינחן ויאר כי נבהו שמים מארץ כן נבהו
 דרכי מדרכיכם: ואור כה אור ה' השמים כסאי: ויארץ הדוס רגלי (לא כתפארת אדם לפשת בית חזיר: לפשת
 נרכיו כנני אדם: כלסונכס סרוסיס) וכן אור שלום: כי אם להקטר לפגיו כנלו בית: וכל יקוס מוקטר ינוג
 לפשו ולכנודו כלכל: לא ישנו לו נרכי בני אדם: (כדרכים מוטוכיס) יהושע אומר כולת תדעון כי אל חי בקרבכם
 לא אל מת: ירמיהו וה' אליהם אמת הוא אלהים חיים ונו' (אתם כחרתם לבם אלקיס כן עתותם) ואור לא כאלה
 סלק ישקכ כי יזכר הכל הוא ונו': ויאר היעשה לו ארם אלהי' ונו' (וינחצר עליכם דוקא' ככה אור נגדיכס כסוד:
 סהיימי גוי אליהם ונו') ואור ארור הנבר אשר יבשח בארם ואור סללי יוקרוב אכי ונו': הלא השמים ואת
 הארץ אני ולא יסוקאל כעראת סרנכס ראה ומועיל לרקיע (לא חתפת כארץ: ונו': ועל רמות הכסא: רמות
 כמראה אדם: הנס חף כרקיע העליון: לא ראה אפילו ענס הכסא: אלא דמותו של כסא ששל רקיע סרוכני: נבו יתר
 עאר: יונדמים סמויניסי: ולא ראה אדם: רק על דמות כסא דמות כמראה אדם (וכן אורו כוורר תרוסי: כמראה אדם
 דייקאל ולא כמראה אדם: והביא רחיות הרבה: על הוראת כף הדמיון סאינה אמתית כבודעת סנזאה (והכל כמראה אליה
 סכרית רוכנית סמוינית כמו סהתיל סכרו: כפתו ספסיס וזלרס עראת אליהם) עליונית כמראה סננה ככל' לא
 נסעית: ולא אור הוא ולא וולנו מכיאי אמותי סרואכו בשל מור כארץ כלנו כנסמה) לנגיד נור: יען תתן את לבך
 כלב אליהם ונו' האמור האמר אל אני לפני הורגך: ואמה אדם ולא אל ביד מתלליך הושע אור: יארם לבס
 בני אלהי: ואור וקסא כארם עברו ברוח עד סקסלת: אדם אין צדק בארץ ונו': סאפילו אדם הראון יזר
 כסיו של הקד' סעבר וסעאל' ואור וסאה דכרו עלי כוכיס ויארם חם המליכו ולא סמני: ואור וסהל ולונג: לפנלות בית
 און: כי אבל עליו עמו סהארץ: לא נעלם וסס סהקד וסתרמית: אינן עוסינן אלא לכניס: סכני אמות מלכות ולסנאתס
 כהניו) וכמרוו עליו יגילו ספסיס סהתאיס הנועסיס בו וסונסיס היותו ככודס: אינכס סמכיריס אותו יתר: ססס וזאי
 רק לספועת הקאון סהתאיס ססואיניס לכל דבר: נתן להם יראה סינון אסריה: ולא יעלו לירושלם: אבל סהקסיס ססאסיס
 לפניו: כדי להנזות את עס סהארץ: לא נעלם וסס סהקד וסתרמית: אינן עוסינן אלא לכניס: סכני אמות מלכות ולסנאתס
 וסועלתס הונוית: סמויניה לסס על ידי כן (ככה הוא ברוב ע"א: אין להנוטיס אסריה כי אסס הונון ססס סכנליס: אך
 סססרתיס אותס: לוונסיס עליה ווסססיס לה כלכס: וסססיס לאדם: כסדי סקרי) על ככרו (כובד ססא ססרו: כוסס
 רז' לבי נלה ססנו) כסרוקן ססנו: ולא ירכנו עוד תתת וססו סכנד: אס' ס' סתתלה ססרוהו סהנאתס: הונוותס את ססס
 כזי ססיוניאו לסס לבס סוקס וסרססס על ידו: יו' ס' כקריס ככנ' לוככע' ל' אויבי אסס אכני ביתו: לסי ססטרתיס עליהס
 וסחאס כעייניס כל' ה' וכן הדבר כןן אדם אפילו הוא נדיק כיותר: סניו הוא מוכי כיתו: לפי סססע עליהס ססרו ווסאו
 כז' ס' אויב: אס לא אורו ותי אסלי סיי' וססרו לא ככעי: עאכ' וססוקן כסס אדם כן דעת כטורס על' סכנס: כוככ
 סבתי: אלוקס: אסר עסיס לבס: והוועס עליכס עול ככד: להחיוז די נרכיו ככני אדם: ככל כנו' עד אסר קרם
 וסרתיו כז' ס' רותת ככניס: לא כן אליהנו סמאיס: לא סבדיד אותנו כעסיית נרכיו: לא סכדיד עולו סליכו כססספת
 נרכיו: כז' ס' לא סכדידן ככדיה: ונו': ויאר מיכס ססייה עסיית' ויה סל' אית' קענה כז' ונו': אבל ככרס מה סאיניכס
 כל' אסס כעכודתי: כי אתם סדודיס סתלכס ככסרסס כקריכס קד' ס' כ' לא חודעתס איה אסו הוא נראה כולכוס כסרו:
 אלא אתם סחויניס בו לבסין כנדיס כזאיס: לבס כסרו רעה: וכניס סלכס: וסרי אתם עוכדיס את ענוכס: לפיכך אינכס
 ינסיס כעכודת כרסס (הכרות ככנייה) עוד אור לא אעסס ק' א' אל אנני ולא איש: ויכס כסס אקדס' ס' אקכ

לאלהי ארצנו ונו' . אך אתם מופרשים וכולן לקדם בע"ל שלכם (בארץ) כנפשו או בדרום . תקום שיפול העץ (עון כס"י)
כפלו כעמם שעת נפסקו ורע הדמים בני זמננו הכתובים והנפשות . לשאת זכיו עמם ככפלות ורביעות . כאשר
הוצר עלינו וכן אתם מולאי שקורו . עובדי עמכם למנו' . הולכים כדרכי זמננו עליהם בלחשו . כי בזה תתענוז כעשר
זכדו וימי אחריתכם כמזהו . בסירות דות העול שתינו יכסו . הבקוק אדר מה העול פסל כי פסלו וזרנו ונו' . מי
אומר לעץ הקצוה ונו' . קנה הוא תפוח שו' א"ז ב' - פתם הנכחיים . אני ה' לא שנית . לומר שאינו בעל סגו ותמורה
המסורר מה אנושי כי תזכרנו וכן ארסי . הפקדנו ותחטרהו מעט מאלהים ונו' . לדרכים עובדיהם אינו סקר כלום
שאלוקים . ואלוקים ספר כל טוב ושלל חסרנו אל כל ארס כו' . ואמר כעמם חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים ועולם
ועד יסוד ודאי אינו אומר אלל בולק הסמית הפתיר יזכ' פרו' ל' . והוא מוכרס . כי עדיין לא נמצא בעולם אדם שנתן לו
אורך ימים ועולם ועד . והרי על כרעם העמית המקוה אינו אלה . אבל כן ארס נשני . מאחר שהוצרך לטול חיים מוולתו
הנמוך מה אל אמת לבדו . וגם מקוים מהו שלל כל עדין עמי מכתנו חיים כל ימית' סגוה בא הכפל כמאמר) עדיאורך ימים
ש' . וזר שלל יראה עות כשאר בני אדם וזוהר האיכל בשר אברים ונו' . (אלוקים אוכל בשר . בשר איכרו כעשרו הכסיל
סוכן את ידיו ויאוכל את בשרו) ואחר דמות תיות אידיה . כמור . ואחר אך הבל בני אדם . כוב בני א"ש ונו' . היה ויהבל
ימד . ועם זה שנכלל ה"ת מאד ואלה הנשמי . בשמים הכין כסאו . לא מוכסה הסגנתו בארץ . כאמרו אכ' יודין אלמות
אלהים ביוען קדשו . ואחר שלל לנו ליוסועות . ולא א' למות הוצאות . מנחות תלו למסוך רגל איכיו ונו' . לא להטית
שגו בעבורי . ואמר על ישראל צלותי . עם כל זה ועמו כמקיים . ואחר לרובכ כעניי עמי קדם ונו' . ואחר חכי אחרתי
אלהים אתם אבן פאראם המותון לפ' . הרי אתם זאלוקים בני תמותה בשום זמור השמים שמים לה' ונו' . ואמר ארם
להבל רמה ונו' . ואמר אל תנטו כנדיבים . כבן ארם שאין לו חשונה . ואמר הללו את ה' מן השמים . הללוהו
במרומים ונו' . ואמר הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו . לא כאלה על ארץ . משלי שלמה שלכם הוא אומר
שמעתי אלוף נעוריה ונו' . (עד ש הכיח הלא נעולם קראת לו אבי אלוף נעוריה איה . פירוש נעורים מהו ודאי ימי הנעורים
של ישראל . וכמו אזור ג' . וכתי' לך סדר נעוריי . וכך וזקל . אחר . למען שרי נעוריי . וככה קראש נער בוון ההוא
כמו ש' הוסי . כי נער ישראל וזה הנהו ומעורים קראת לבני . זכן אחר עיר וענתה סגוה כיוני נעוריה זכום פלתיה ואלרץ
נעוריי . ואחר אנכי ה"א מארץ מצרים . ואלהים גולת לא תרת . כלומר תלו מן יצאת מצרים . כתבדך לך שאין אלהים
גולתי . כן ימיהו וזכות את ישראל . מאחר שכיוני נעוריי כתבדך לך שאני אלהיך אהיך קנן אלוף לראש . חולתי לא ידעתי
עד הנה . איך כתיב זה שלא ידעתי כיוני וקנה . כעמי ארץ שכל זמן שזוקינן דעתן מעטסת לא כוקני תורה . טווסין
הכונה וכינס . כח ש' זאורך ימים תבונה . יעאל' ז' להסתלא עליכם עמי ארץ נעורים שמיים מולגטים . כינס טיבה
זרקה כש . והפלתם להטפתם ולהסתנע . אחר כחה אלפי שנים . שלא ידעתם אתם וזכותים . דבר אשר . ואמר שיעסה
לו אדם אלהים יזוכיז זה הנכחיא שרי . את אשר כוכוס . ההיחיד נו' אלהים ונו' . ועמי הויר כבודו בלא יועיל . טונו מייס על
זאת ונו' כי שמים רפות עשו עמי ונו' . אוהר עוברו מקור מים חיים . יסכן בקרא כפי כל נכחיא ומוה . אלהים היים
אל חי' . באמת . כי מוכו תנאות חיים לכל מי והל' פתם אותנו כות . יזו למצב לס בורות כעברים . כי הוא כותם
שכסבר . ער מוכם . הלבכם לנכח לו קר . הרוש קרו . חוקיי כסלם משכנו . ואס כן כוכים (כראש כוכי לבת) ישיש
קנו . הנה ס' הוא מעטלס טלטלה נבר . השלך מקברו ככר כתעב לבוה הרונים ופועני חרד יקו ומאמיני וכלו כרעב
וכבר . כל סכן אשר שאתם רואים גם עד וקנה זוכה של הזוהר הקדוש . הוא ה' אלהים . לא תאסם ולא נשם בארץ
איוביים . לא סכן בריותם עם אבותיהם . וזק' א"כ) זאת ברית אלהים סכיה (אתם סכיי אלהים) ואומר אל תבו כי זקנה
אעך . וכי עמי כדוקנו הדברים כפיכ' . על ימי קנים כהם . על זה אמרו עין תלע' לאב ובונו ליקחת אס יקרה עורכי כח
כי כאלקין נל הסדי' סלקך . יבוא עורכ אכורי על בניו . ואינו חכירי . ויקר עין שאינה רואה ואינה נודעת האב יז כלולה
בני שר . רחמי ופחדם נעורוי . ואין וקנה מולטת בו (סיהא סכאן נטפה) ואינו עווכ כיוו חסאת פליסות כח לפת זקס' .
באנן הם יזכרוו ולא ישבשו . הנה ובוואו יאלכו וישנו עין תלע' לאב . ככס מוכי' אלה . יעורים אומי ומייספים לו

זקנה משותפת כס וכלות כשרו באותו הולך בדרך כל הארץ וישב שפר למלא קברו וישמחו תולשי יכירו על פניו ויהי שלק לאוקס
אזי לו על גברו - מי על הדבקים בו . ואחר אדם תועה הדרך השכל בקהל הפאסי יאסו . איה יותר תועה רוח . אשר שמים
בכפסם סקר וישעיתם בכפסכם כהשעות שמו בקיאו . לכמד באלוק מדם ככל ש' ק' צ' ר' אשר נפשו לא שיה . ואתם השלים
לשיים סיאוי הפל תשכל זמות השכל הלאה לארץ וערי חדש הבגרות תהרסו ויבכרו ישויו הכינה בנליתכס רמזומו ומעין
שים תיים מקור חכמה תדפסו . וטירת כפף האמת תמחומו . אונר כל כלי חסדם תשוכו . אך דבש אמרי מעם וכופת אמתוק
עבדומו יתשיתו נא לככס על דרכיכם וההושכו וכוכיכם שר סירים פכוכים לעורה פכוכים למה תשקלו כספך בליתלס ויניעכם
בלי לשכשע עד שתי פתיסבדמי מלת השקר וכנות היוקת תכוסו - צדור הכוב עליכם תשוכו - טובו אל ה' האומר איה ה'
אין עוד אדם כמותי פנו והושמו כל אספי ארץ על פכוכים ודרסכסומו - בקורי עכבים לא תתכסו - יטובו יושבי ככלו ועכוי עמו
בו אספו יעודי איה שחכם עכל אדם עליכם - בקס לך כמה ואין . אין לזים גדשים ויכוכושים . מהשתלוצים כבוד אדם . כהתל
באנוס יהיאלו בו . ואם אדם מושכים עכוכס כמדים וידיאל . שלא קבל עליו לעשותו אלוה . ולא בקס לשכר אשילו עין ככר
(אתם זמני הונות . פוזי בית שתורם ככוי כל כיסוד ונכות - לא כשתם האלקות לש' שר' כן תמותה . רק כדי שתשוב
אלים אלכות זמותי אצרי זמות . למלא מקומו לשזור ולהשלות נכמתו . כאשר ככר הקיימות במקומו אצרו טבעה רועי אליל
קטילי רפי . ושמונה כסוכי אדם בליעל - הלא הם קדומו כרשי קדידי טיון ליכלי פרוטיון לזנאטו פרענק . וככולו ככר
אופר להזיק מלופי ד' וישיילי רע' לכלכותי . כחמיני מרי לכמוייכו וכדא דעומיה ככדיהו ש' . כל לא יורשי ענר כעכל
ל' הדיק מלאתו לשלל באוס אשיו דרך פיהם ולמחוש כנל' . זואת האדם וישיוס כרתי . אונק שזור לפיכם יהי למלא כעכס
מדרת פתנים בקרבכם ופגריהם יעלה כחש לא תכנה אשך אף להם ישלם יד נס כפי) . ושקין שלם אף למלון בקוס השל
מרכים הרמים אצרו לגאר שמת . ש' ג' ראית איס מכס כשיניו ונו' . שופכם להיות כאלוקס אשר בקרבתם אשר שמים לכם
כמוהו יהיו פושם . וככד נזר אשר היה אפר לעיני כל חאיו אשר שמתן ביד שופים . עוד אומר הקכס . ידא איה גבי
זמלך . וינס שונים לא חתערב . כסיל מנה באולתו . סוכה בדבר אפריר אלוטו של עולם . ומה שפכנה אפי' לזין להיות
אופלי מעלים . עו' כמות עליה ביד כבודו של בני כסילים . וברוכים כסלי אשר רועה אפר לב הותל פהו אמת פועלים .
הלא ראינו תעופים ככלים . כברי נשם כעדי נועם ווכל רועם טכל מוטולים . זאמר עוד רועה זונות יאכר הון . והנס
ידוע לכל היותכם טעופי זמה . על כן כל רועים תרעו ראש . לאכר הנה של תורה . זאמר הכביא זנות יין ותירוש יקח
לב . לפיכך אין ככס אהב כעשו קנה לב . אחר עוד מ' ערה שמים וירד . בה שמו ובה שם בניו (ככורו ישראל) כי תדע
זאמר כי כפר אנכי מואיס ונו' ודעת קדושי אדם . אף כי אכנים כוערים ומרשים הנה מואקס רע ובליעל מרשי מוספית
אשר לא ידעו ספר . לא ידעו טוס דבר חכמת בינה חדע והככל . יסעבו לדעת דברי ספר השתוס באלף חותומות . זלככס
חותות נמכות ראונות לאויל החמות . לקדט אוננות חסונות רעיוכיס חטונמות . והכמה מאין תפאל לכם האם עשית זוכה
זאזיה וקוס בינה . חנות של יין דרוק טבה אתם מודקדי טס זונות ערמותי . טבה מעריומו סוד של טס' ועל זכוכי . ללנות
דיוו לשטוף חטונותי . הוי ככורים לשמש יין . ואכסי חיל למוצד סכר . כי שפכרו ככך . לקמור יאכך . דחם תרדמם עליכם
כפך . עוד אחר החת שלש רגזה ארץ ונו' החדת עבר בי מלוק . סק' הול לכם אכית הסורים ינא למלון . אליס
התיאני אומר . האנוש מאלוה יצדק . ר' אס מאלוה שיתלבס ככסר . יצדק . אם מעושהו שיתגטס ויתן כופר כפסוכי
דכריכס . ישחר נכר . שזונותיו (כענין שאמר החכס . מי יאמר וכיתי עכרתי עטכתי) אן כעכדיו לא יאמין ונו' . אף גי
שוכני בחי חומר אשר בעפר יסורם ונו' ויכוקר לערב יוכתו ונו' כי אדם לעכל יולד ונו' אולם אני אדרוש אל אל
שכלל כי אל אינו אדם . ואלס אינו אל . עוד . הנה אשרי אנוס ויכסנו אלוה (לא אלוה כוכס עמו) איוב אחר הלא צבא
לאנוש ונו' מה אנוס כי תנדלנו וכי תשית אליו לכך . ותפקדו לכקדים ונו' . כנה לא תעשה חונני . סטאטיה אכעל לך .
בוצר האדם למח שמחני למפעע לזונ' כי עהה לעפר אשכב . בלרד כי תחול אכסמו ולא כדע ונו' . איוב העיני כשר
לך אם כראוח אנוש תראה . חכימי אנוש ימך אם שנותך כשנות נבר . המכיס למות ישמו כי ינאלו קבר
צומר . החקר אלוה חמצא אס עד תכלית שדי פתאל . כנה פתים מה תכעל . פמים בורת תכן ומדד תיים כעשיל ויש

קדמות שהיונו כעל . אי תתנו כבודו לרעה ומלצה נתבטא לכל עשעל . ואמר איוב אם כחל באגוש תהחלו בו ואמר
 זכרוניכם משלי אשר לגבי הר מד גביכם . ואמר ארם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגזו . כנין ילא ויילונו . ונבר
 יתלם ויעות וינוע אדם ואינונו נקיות אגוש האבדת . אלפז מה אגוש כי יוכה ובי יצדק ילוד אשה הן כקדמוי
 לא יחזין ונו . אף כי נתבטא ונאלס . הכה אף שרפתהו וישר למוכס אמת . הנילס . אווב הנה כשמישעל ונו . הויכח לגבר
 עם אלוה ונו בלרד אף אלה תפכנות טול וזו מהוס לא ידע אל . איוב ואני ידעתי גואלי חי . וכבשרי אחוה אלוה
 לא אפר אלה אלוה מבשרי או כבשרי . עוד אפר הלא ילמד דעת ונו . זה ינוע כעס תיונו ונו . וזה ימות ככפס מרה ונו
 יחד על עפר ויטכנו רמה תכסה עליוס והוא לקבנות ויכל ותקפו לו רגבי כפל . בכל אלה מה אלוה כס עם של אישים כפל
 אגשים . אליסו הלא אלוה גובה שמים . איוב ומוא באחר . כענין אחר . לא ישתנה . ולא יתכרר . בלרד הישל ומר
 שמו עוסה שלום כמורמונו ונו . ומה יצדק אגוש עם אל . ואין יצדק פיתו ומותק עם אל . עד ש כלעס אימי יסיה עמונו
 אל . יעוס אדם עמונו אלי אף כסמונו ויכוס סלכוס ואל כדלים כתכלית ההבדל . אף כי אגוש רמה . ובן ארם חולעה
 איוב מה עזרת ללא כמ ונו . כל הפרשה . עד וסכמה חזין תמונא ונו . לא ידע אנוס ערכה . ולא תמצא בארץ החיים
 ונו . אלהים הבין דרכה . אלי הוא אל כא אש פני אש ואל אדם לא אכנה הן אף כפיין ללא פחומר קורצתי גם אני
 להי שאין סיבות למור עם אל . עוד אס יסיה אליו לבנונו . יגוע כל בשר יחד ונו . עוד הבט שמים וראח ונו . עוד הן
 אל ישני ככמונו . הן אל שניא כח ולא גרע מספר שגיו ואין חקר ונו . הודיענו מה גאמר לו ונו . כדי לא מאלכוסו
 שמיא כמ . היספור לו כי ארבר אס אמר איש כי יכולעי מענה ה' איפה היית ניסדי ארץ . הנה אס ידעת כינס . עעכוס
 שמי . ואס זרוע באל לך . המישורר . מה אגוש כי חזכרנו ונו . נתפסרנו עשע מאלהים ונו . לא שתוה כנוס איין עוד
 אכן באדם המוחן הלא מוס סלל המיתה חאל . עוד כינו בויערים כעס הגושע אוון הלא ישמע הויצר עין הלא יביט
 לדרכים כבערים ונדעת . הלא הוא גם כו ינוע כעל כלים מוסים . עוד מי לי כשמים . ועשן לא סכתי בארץ . ואמר מי בתי
 המגביה לשבת . המשפיל לראות כעניי הנקמתו י' . לא יספיל לכתת . ואמר ואלהינו בשמים ונו . ואמר השמים
 שמים לה' והארץ נתן לבני אדם . הנה ככדיל בין הלא ובין בני אדם עמד האקוס . שלא יקנס הקתקו כו ככוס . וסלל
 שבתס גם יחד . כמס הוא סכנועס היות אדם כעל חומר עורכו כנסומו . יענא כשמים . ככה לא יצדק פיות הלוה כעמונו
 שיתלכס כמור הארץ . אף כי ככסר הכלס ובלס והכוף כנוף סלו . וכן דס דברי קהלה כי האלהים כשבים ואחה על
 הארץ . הרי ההבדל סעמי סכין אלוס . יאלכוס . ימוכר כי לא חוקמו של אדם איש האדמס הנשמה סלו . עתים חלו יתעלה
 ואמר וסכיתי אני לראות תכסה והוללות וסכלות ונו . כי מה הארס שיכוא אחרי המדק ונו . וארתי אני כלבי כמקרה
 ככסיל גם אני יקרה . ואין ימות החכס עם הכסיל . וסכתי את השמים ונו . וסכתי את השמים ונו . וסכתי את השמים ונו .
 שטס ונו . כי יס אדם סעמלנו ככמה ונו . ולאדם סלא עמלנו כו יתכנו חלקו . גם זה הכל ודעה רכה ונו . כי בל ימיו ככאובים
 וכיעס ענינו וחלו וקוצר (היי הכל כלה כחרס לא חלוקכס . קיייתס א' וסאכפת לרעך כיוון . ואמר סכוס ריעכס ככפסכס
 כדדמס לנו מיתס יתפלג לנו כנוכס . יפוכ לאחרים יתלו . ולאדם סלא עמלנו כו יתכנו חלקו חלק אדם רשע מאלהים (על סקכס
 ענינו אלהים) ונחלה (כסלה וכונו . כלת ספרה עליו) אמרו מאל (סאקתי עלי . כי ואמר אל אטי) ראיתי את הענין אשר
 כתן אלהים לכתי אדם למצות כו . טוב ללכת אל בוח אבל ונו . באשר הוא סוף כל האדם . אין אדם שליט כרנו ונו .
 ואין שליטון כיום המות ונו . זה רע ככל . אשר כעסה תחת השמש כי יקרה אחר לכל . וסלכ בני האדם סלא רע ונו . כי
 ללכ ח' הוא טוב ון הארחה העט (הרי תכלית ככח אלוכס . אשר תתס עמו ארחה דכי עלאס . כלכ תתא הנהר עליו
 אס' ל' סטוב מוכנו הנפל . אשר לא ידע עון ומסאה . רעה לא עשה כמורה ועוכה לא ראה) גם לא ידע האדם את עמו . וסככל
 ידעה דברים לא ידע האדם מה סיסה ונו . כאשר אוין יודעה דרך המות ונו . ככה לא תדע את השמש האלהים ונו .
 כי אס עניס רכות יסיה האדם ונו . ויזכור את יויו סמוכך כי סרסה ויהי כל שבת הכל . וסכל הולך . אשר סתוס . סוף דבר הכל
 כשמוע את האלהים ידא ואת ענונו עמו סמור כיוס כל האדם . דינאל חלקן חלקן דו מדתיון עם כסר לא איתו . הרי סמורס
 חזין יודור לאלהים עם כסר יחד . ואמר כרס אימי אלהא כעמיא . עוד וכי יסידון דו עלבאי חנון יקוס אלה שמיא . גם קרא

איתו מה ששניא • נ"כ הרשע • נקד נפשו חכם • וקרא לה אלהא עלאה לא תתא נב"ר • ואמר עור עיני לישם אנפלת
 זלתי עלמא שבתח • הנכס • ותועבים גרועים רבבה • ואלך ונדע • מקריב הכית • הוא נשא עיניו למסים והיה נשכח
 לפי עולם אל אית • ואתם כלבום עתים משכמים לנבט סבור כלב מת • ר' ה"ל (נ"כ) לך ה' הגדולה • וכו' כל בשמים ובארץ
 וכו' • טלטה אמר ומי יעצר כח לבנות רובית • (וכדרך סאמר ננס הנביא איוח כיה אשר תבנו ליונו) • כי אם להקטיר
 עוד האומים ישב אלהים את האדם על הארץ • הנה השמים ושמי השמים לא יכלולוהו וכו' • אלוהים עושה גרבו ככ"א
 תלבן נקין הוא לבתים רבים לטעה יהיו • כחם ל"ן הכנכים הסוחרים הסוחרים אליו בהכרת • הנה הראיש לדעת
 בתראה ולא כמדות • מן כמה מאות ספוקים • יוון אל ון ופיקים • מאיריש אור כהיה הוא בשאקים • כאמנתנו הקדושה
 שבונה • יוכל בעלי תבונה • הסוחרים בידיו וזוואו • חני קדם וחיסום אדם עלי ארץ • כפי כל שכמים ונכחים אשר מעולם
 היתה שמה פה אחד שפה ברורה אית כדרכיו הנמרשים והנודקים • באור האמת וצדיקים • שכל מום התנגדות לשכל
 אנוכים • גם דברי חכמי האמת וסכסכים איתו כמפה ברורה ולודיע בינה ודעת קדושים וספיקים • גם כי האמת עד לעצמו
 אפילו לא כאמר ולא ככתב ספר • כבר נחקק בסכל האלהי איתוס כטבעת • מלכו של עולם • ואף בספר הוהה שכל התימנותם
 לפי דעתם העושה (כו) • יש ידיו • הפסד יותר ומאה וקומות הפורשים כפנין הנשמי • שיוטו בן אדם בלי סתוף אלוהים
 (שם מיהא זדאי גדול רם וכא' שכל האדם אשר על הארץ עליון מורא למלכי ארץ • ומכל וקום איש הוא ולא אל) • ילוד אשה
 הוא • סוחר ונוגע ישי • וכן דוד שמו • גם לא אחד לברו הוא • ה' נבני עמו • הלא משיש בן יוסף יסתפק במהשלה עמו בתולה •
 כמזכר פעמים רבות באהר • וביתוד פ' • שמות באשאר קן כמזר מהאריך זאד בעיניו • ומלבד שכל המדעשים והתלמוד מלואיש
 שמו • רק אינני עוסק בו כימותו זה עומם מורדים ומורדים הגלתי ומאמינים • ילדכו וקנים וסכמים האומים • (שהערה
 שהם כורה וחייו ככתוב בתורה) • רק עיה שרונים • אך דבר זה של מטיס בן אפרים • חוה מפורש בתורה ככתוב כבוד סורר
 וקרני ראם קרני בהם עושים יננת אפסי ארץ • איחתי נתקיים זה גנידו נא • כי אפילו יגועע הכוכב הגדול שבבני אפרים
 זרע יוסף • לא שכלים אפילו כבישת ארץ ישראל כולם • עמי אש כן ינא • וזרעו של יוסף מיו שהיו לו קרני ראם שינח בהם
 אפסי ארץ • ששם קנוני היסוד • והוא דגומות מה שאמרה חכמי • ה' ידן אפסי ארץ • ופרשה את הדבר איחתי יהיה זה • ועל
 ידיו • ויתן עון למלכו • בן דוד • וגם ירם קרן משיש בן יוסף שאליו יוסף הקרן ככל שנית אפסי ארץ • ידיו זה סוכר • גם
 שדבר מוכרח ועצמו • שהעשים החקוים אינו הקב"ה בעצמו • תלילה הם • כי לא יזכיר כשם ה' • לאדם ילוד אשה • כוכר
 מעטת באושה • ואם ישיה כחולף ה' • כיון שפרש זכריה • וצות דוד באלהים כחולף ה' • לעיניהם • אז דעה לכר אלהין • אש"ב
 אינו אל פ' • וכן בכל במקום שמוכירו • ה' דבר ברור הוא • שאין כוונתו היותו אלוה • גם לוור כן • ואלכר מיד שכבר הוכחה
 זהבאנו מדברי ה' • וכו' • סלוק השמות מעצמות כבורא יתעלה מוכו עליו רב • כמובאר היטב בפרשת קדש • ובא"ל (פ"ב)
 וכתפלת אלהיו • וז' ב"ם • אפוקינן • כן עוד בתקוים • והה' (קין"ג) • אמר בפירוש • דעתות העלות לית ביה נון ולא גורה ולא
 דיוקא • כו' • הדבר דברי יסוד אמונתנו הקדושה • הכמוסה ונרופה אכן הראשה • מוכרת בלשון גם וצדור בתורה ובספרים
 הנכולה ובדברי חז"ל • יוסף ויקדוש • יוסף ויקדוש • ויוצאת בסכל הכריא • ויוצאת בכיכל חמיו קדם • כאשר היא עוברת בסיני ונלכדנו • מאז
 שיונתו לשם קדוש • מאבת לבנים יורה • אינה תחת ידה הכחה • ואתם ספרו יין סוחר ולא אשך רוח עושים בעצם אשה
 וזכ • שיתם פכים כמשה לגשת שלום להצויה תדעה • חלאת כליויה ונזמה • ימה בירכש ראש גדולה או קטנה
 קול ענות מלוטה • לא הן הכתוב • לא הן החקובל • ולא הן הסופכל • לא הגדת לנו כמה חכמים גדול • לטוב לבי אליו •
 להוכיחו מחוקת אמונתו שהורה והקדושה • להכיל ולהרום ממות אש • דעתם כמזכר בסיני היא ופרשה • לטוב לתורה בנתי
 שכי אורח הטו ומי ידרך בגושה • הפכיתו ועיניו את קדוש ישראל להיות חטאתם מקוקת באבן כעש ברזל הרופה • אכן
 עשה סוף מית • שנות קשה • ונערת טו' א' כונה מקשה • אכן הכסוקים שהכריח לראיה • תעליה הגדולה כעליה •
 מיו ונכשים • ה' את מו' ארץ • כיון אלה • תינקות סאבו יודעים • כיה עומה שכל • וכל אשר מפני עומה בשמים ובארץ • הכל
 מאתו יתכך • אבל הפכלים • להביא ראה יויה • להכמים ככיל כך • פטיי הוקראות • המורים והלמדי • על ביאת
 אשים בן אדם ונוגע אדם • כי הלא רגועותו בגאולה ראשונה • כאמור להשלה • ובאיר בה ושלם תלאן ויוכיאו • ובאור ויוכיאו
 פ' • וכוה הרבה ינאד טוונא במקראות שהפעלות לפעמים • נקראות על שם הסנה הקדושה • ולפעמים ע' דקוקה

ובואלו ה' לצאות כסא ה' מקצף כדוי ישראל •
 בואלס חוקה' לצאות יא) כי יאז אהפוך קרוס
 כולם כסא ה' ולעצדן שסס אחד והרעשתי את כל
 הגוים •

ששליכס יזכן כתב ויבן שלמה את חכיה יואו לא ככה אותו
 חדידי כי יוש לו בנאים לרוב ואחזיק העוסקים בכנין
 כפומל דק בככות הסבה בקרא מלשון בליו בלאו חמש
 ככה כהכל אלפי הכדלות על הפעולות היוניות לאור
 ששולם בקדמות בעצור ראשונה על שתי השלה (סוף חן)

הרעות האונקות חפשות לכסירת הארסי כיבה ייפון •
 וואס כללילו ברעשים הרעיש ללולש יתולן ענאן כוי •
 נס כן כסא קדו אשר טבט אפן וכן כתב כל פעלה למעשה •
 שפועל ראשונה הכל יוד תורת וידוע השפעתו ויעין שמתנה האומיות (ולת זה לא היתה כשלמת מוס מלאכה) בככות
 יתונו ספס כל שפכות יוכל אשר האס אומיס (כעקרה כלבר יש תומס ופוליס) הוא השומה בליותות בעמי בעומס הענאו
 לתס דאמן וכהי • והענינו למעלה כל אשר יתוס על שני תבל דרעה יושבתי שכותב דרעיס הללו בעוה"י • לא אכני
 ישעיה חלומה אלה כעשה שקו ורעם טבור השומר • כוי • מלכתי ודומי הילוחי חיל אל יתרא כוי ארץ חכיה • יענה ללול
 ובאן כל כס' ייס' לצאות יען ותי יסר (וכי תאמר אלי יא' כס' חלו בשליחות האל כאלו וברענו אמינו • יכן דברעם כיוס' ל'
 יאסכרעיס מאיר העבלעדי ה' עלינו • ויש טעם ליוס רעה • לכסותנו לדעת את אשר כלכסנו • וחס' ט' פעה שלמה סתורה כי
 יקום בקרבך כיוא ונו' וכן אלות ונו' • (גם זאת מעשה ה' כי יראה הדבר ענה • כמ' ט' כס' בס' העל אורות היג' ה' חוסים
 לאלס לארוב כבוראן) וס' עפר איוב ביד השמן לנביתו • כן כסרתס אתס בידו בענת ה' לכסון אתכס אס תעשו
 בעסקין למובתכס ולהכתבס • לראות אס תפלוכלו למסו עם שפסקית והאדית ולהסיר מן הכרוב אסל ביד ירכס שרע (שכל
 יענהו עליכר העז • לתכלית שלו סכנפך • כענא' (בא' ש' כסולש ב' א' כס' ה') אכל כסס רעש אותה רע • בדרך שאלס ריוס
 לילך מילכין אותו • וכן אלתסא שותמין לו • ויש עמיד על יקוד והתא שחוננו כוקרעש • ולא הייתס כליוב לנקס לכסדך
 מונס והלס • יפס יתס סמאן כלס סר הכולל • שאורכ לאלס לפי צומו החומי • וללכרו במרעות שפיותיו • אכל כסיתס
 יאשרו מיד אל הפתס • יכסור אל ספס • ובעסס אל אומר חיל • האכתס חוסד לכתס • ואלכסו כתסיו • על ידכס • לדעת
 שמתקן באונותנו באהבה לזכותנו לחיותנו • כיום הוא לעוב לנו כל החיים • טובה וכבא)

והגיה אראה לכם אשתי דברי אלה • אולי תכירו ששפוטכס זכותנו וישרודכך אורי • כוי סלס ידעיתס סככל יוס בכרפס
 איות ויזכר לנו אומרים כפה עלא יומכלעדון חין לכו גואל • ויחוש • יוכן בעששת • וכסר • א' חלק' ש' חלק' ה' יחולך לעד •
 וכתלת' י' חכרבת הסיכס • וילך עלינו אס ה' לדרך • וכתלת' ר"ה ותמלך אתה ה' לדרך • וכתלתן תפתלכו כול יוס אנו
 האורים ותולך עליסס סהרה כי סלכות שלך היא ככתוב ונו' • וכנה בכתומית כרחה קודס תי' • ח' דערבית • וחולך עלינו לע"ג
 וס תאדור עוד מומס אדרי בל יא' • האס שחכבסד • ורעמו • או סלילס מה' סר לכסנו • בתקופתו לילך חומיס יולד אסס
 אכרו בפר ה' והסתינו • כסי תפי ורעמו • וולת זה לא ייס שולס ע"ג • וכל עקוס אין עיכמי כוי אס אל חלמינו • וכל אלס
 דברים פשוטים כדורים ידומים • לא ייס וסחמי לסאריך בס' כעשע לבחתי יחס כללסו הרחבה • כדברבלתי בעלס
 דרתיך דבור ה' • אלא כשרתס אותס להסיב לכן וכלפול הדברים כנד טעמי • רק ליומן תמוז לככסס אלהם • ולא
 יליו ענד עיכס • כוי שחן אדיות ועסס כלכל בעכס • אולי ילך בן זבנה וואל תורה • ולעסן אל תחשבו כוי קרה ידס
 לססיכס על ש' יוב כסיתס יתנונו כלי ידע תלכו בואר אבס וכויות כשרתס יעשת • דעמו כי לירק יעגסס כסכת
 שסוקיס העצרתס כסו • י' ואלקיס יבאו ורשיעם • לא כן כתוב • אלא סלס עמו • עליו ספתיס ועלי לכס • כי
 בס אקסו לכו • וכן כל הפקודס האביס • ביקור • יא' הסתוב (ספנתס כוון כן טענות • וככל) או אחפך
 וגו' לקרוא כולם בשם ה' • חס וסען לסוד חס ותוביא' • האס היסודת • סאן • ואלתכת חמסי • אלא
 ופס כן עמיס ונו' • אלתלכת ה' היא יסודת לטיו • לכסידו לקרוא כולם סאונות • ספס כדורה • וזה הסכות
 קתקס כסיתס • אל נס קוראים כסס אשר ופניס ככורו לול • ונ' עמיס כרעה אשר עשנא' לאלס בשוון לא קראו בואר

יב) הנה מלכך יבוא לך יג) אף צנמא רב
הלל אפין מטיח לישראל . פרשי הקב"ה בעמנו
יבוא ויבאלס . כולם מוכיאים אותנו על כל הכל

ער כאן דברי מענותיהם של חמינים הסרוחים
בת ש"ץ שר"י המונים את ישראל
בהכליהם (כלי שנוי אות ומלה . לא נשתנה כתב
הנשתון כל עיקר . לא שלחנו ביד להגיה . אפילו
המקראות שהביאו בחון דכריהם לראוה בס .
שכולם מלאים טעויות . כמו שכל ראיותיהם
והבחותיהם כובים והיותיות וראיות שקר ובריות
יפחה כענן שמים וזכרם . תפחורום ונשפתם יורע
שריד באהליהם . האלפנה שפתי שקר הדוברות
על צדיקו של עולם עתק . יכרת ה' כל שפתי חלקות
לשון סרבת גרולות . אתה אלחיס תורידם לכאר
שחת . אנשי רמים ומרמה לא יחצו ימיהם . ואני
אבשח כח ה' אהה אל אמת אל חי . אלהי ואלהי
אבותי . בקוה ישראל ה' שושיעו בעת צרת . כל
עווביך יבושו . כי עובד מקורמים חיים . ולא יבושו
קויו . ולא יכלמו לגנח כל החוסים בו . ויהי להם
למושיע . ויאמר אף עמי חפזה גנים לא ישקרו
ויעבור מלבס לפניהם וזה בראשם הוא הקוה חוה
תהלחם כי הוא אלהיהם . כוכל מעיניהם . פי כמון
ישראל עס נושע בת' פנון עורם וחרב גאותם ויתן
אותם לרחמים לפני כל שוביהם . בקרוב כמדהר
בימינו יראה כבודו עלינו לעיניהם . אמן כן יהי
רשון .

איינס י"ב) שפוח הנה מלך יבוא לך וגו' . הוא
זוכר עמך לריוותם . כו' אחר שהוא כושם . יהי הוא מקבל
שתטעה חוולתו (כירוע והוראת כיון הספעל . יעכין
ישראל כושם כה') ואין כוכב מעמנו . ככן אדם שאין לו
תטעה כשעמו . ומה שילבס הפעם לבית העדרט וללקוט
שפולת . יג) מה שנמצא בתלמוד בשם רב הלל .
אלכס שפחתם בעפל קיר עמו . ומשבתם לחסות ככל נדר
הדמיה . עלובה עיפס טכנתמה עידי פליה . כי הלא כעל
התלמוד שהכיהה ידקה . וספרה . לא תהוועאנו מזור
לככה עיפס . מיתן תבוא שאלתנו ויחל אלנה ויכוכו שולאי
יבוא ויגאלנו הקב"ה בעמנו וזככודו . דינונו כלכו . לא
כקש ויתר . בו אנו נוסחים לא כורוע כסר . וכשכל כך לא
יעטרף לשתלכס ככסר . יהודא תקרר . אפלא וואמו כל דבר
(שכאות לו) אינו נדך . לעור יכלוס הוא חפר . אך עי שלס
יהו בשמס ה' ונקס . אחר עידי עליו ככרוה העדכר ככקס
זכרת לכוז כרית . אלס עולס הוא ככסא וכיתו נכון עיה
העולס . וכן דבר השפור ככסא כשמש ננרי בירח וכן
עולם . עוד גם בנייהם עדי ערישבו . לכסא לך ואחר
וכשלקו השלכות וכתן לזככס שפרת הסכסס . וואענה את
והע רוד למען ואח (עול שמה) אך לא כל הימים . הלא
שודים ככירור שבסוף תשוב כל מלכות ישראל אל זרע
יוד . ויהיו לחאדיס כינו . כח' שגס יזקאל כישוד כפרת
שעניס . ולא יחצו לשתי ממלכות עוד (וככריס אר
ושכויאס פה אדס לשכ השלכות הכללית לבית דוד ולזרעו
שש) הנידו חתי גחקיים זה היעור . ונהכרס יקויס . כי
דכר ה' יקוס לעולם . ואין אנו יחסיים למסיס כן חס .
אלא עפני טכר שוככנו . להאיין דבדרי יזנרנו אשר הכשינו
ויעדנו עליו לסכס ידעה אלנו . לא לבקשתנו ולתאותנו . בי

אין עינינו בו אס א' חלשינו . ולראות ילבנו ארץ ישראל ונזאלו .
אכל תליס לכסוד דבדרינו . בי האומע ונדק . אשר סס ה' דכרו כפיהס .
לשלים לנו גזאל דק לכינוי אנו מבית השכי .
פוינו צאתנו חזקן עכריס . ששלם וילאך ככר זרס וזויאנו . ככה ככרו כל ככריס (הסוקויס ועקויים לכאניס . שכל ככרי
שינו . ויובל עולם ככלל) וכן הוא קבלת כל אבותינו ורבותינו ו'ל ככל ספוטנו . ואין ישוו אנוס לכוכי כל דכרי
שכונות ססנכנס לונסל . יחסיס סוכליס פירוש אחר . וילא מקבלים גיור הכנס אחרת . שכלפי הככנו והכנת כל ככל
דעת כס . ואין אנו אחרין לדכרי יחיד ששעס ככוינו . הכי כטביל כך כשוכו דכריס עפורסיס סיטס ומקובלים ככל האומס
(וככו שכתב להרוד כמלכות בית דוד . שהוא ככס כוורר כמלכות שסיס . אחר סכס כו וכוורועו שד מולס כרית שלס
וידוע כי גלות סאחץ וסורכן סכית כוסך חוה סחרדו ישראל ככית דוד) כן אי אפשר לככור כחסיס העתיד לנפס אורשו
כדכרי הכ' א'ס כס אחר יכיס' דכס בו . ומי יאמר גליו עדות . שאמר יכר לזינרו לא סבין וגו' ה' א' דבר מי לא יככס ?

הוא אשר ויהי מי לא יוכח) עם שאין זאת חמת מופנות יסודות תורתנו . . . שאינם עלויה ככך כללי . . . שאפילו יגורר פערד השיח
 לנערי קליפה . . . לא יאויבו מזה בעולם של קרה . . . ונחמו נכתבו וצארכו בשבבר כמסנה הארזים שהננו הסוף ה' בינת נובל
 בס' ד' כאלית אין דבר אשר מוכרח אומרו לאאוכה ה' . . . דה' יגור לבבנו וזוהו בעינינו בס' ז' אחת אשר דברו לא יסור ריקם
 הסוף אמר ולא יעשה . . . ועונם אשונתו כדברי כתי' ה' . . . הכאמים שאינם יוצאים מידי פשוטי . . . ומהם קבלו מ' ל' האמתים
 (שלל דרשו תועלת לענין . . . לא כהנו ונכבד תודת . . . אבל שסדרו כפסם עליהם . . . סן כל אלה נאמרו ונאמרו הקדושים אשר פטמו נוארם
 לטוב על אמונתו הנרובה וכמוה . . . לא הובו עמם וורעם . . . לטוב על גלות ארץ דר וקשה של מנס) כמובנתו למור
 למעשה: ולא לסור מדבריהם יעין ופחאל . . . כמנוה עלינו בתורה האלית . . . ולכלתי לבת אשרי (כבוטרים סיי המלות)
 כטיית דעתנו המספית והמסולפת (ולא לתור אשר לבבנו הזוכה . . . להיות אשרי אלהים אמרים פנס . . . כאיש טובן עם אשת
 כעורוי . . . ננועה מיוחסת . . . ידועה כלפ' כאה וחסודה . . . ולנו בודק לשמי' מאותו המנוכה אבל אשה פרוזה וסודה . . . אשה כפילת
 שויה ופוררת פתיות כל ידעה מה . . . כי הטה אלוה מבוא . . . שית וזנה וזוהו לב' וישעם לפסח ביה לקרו' לעוברי דרך . . .
 והנה חסר לב לקראת ה' כחלק פתית בדינו . . . כסור על טבח יוכל . . . אורשפו עליו תאכל' כי היא פתקם לאדו . . . שר יעלם
 סך כבדו . . . מודו קרובו: . . . השכנו ככך כו רגלי' ונהם באמירתו . . . כבלות שארו וכסרו . . . אז יאמר חן' כנלתי מוסר . . . ולא
 יוכל לתרעם הסכל כי אם על לבו (המסר) כן יפול הנפול ממנו כפת . . . אז ישכים לרוץ ממונם כנבאיש קלים מהר לבאר פמת
 יוכלי זאת ורחי יומר יפה היה בעיניו לפי . . . שבלנו הדל . . . הנאולש על ידי' ה' האלהים בעמנו כבדו . . . אם היינו לבקראים לבך וזהו
 אעשרי ומנכנ' אבל היא פנעה הראיה כי רמוקה היא אהד מאד (המשי' הלוח . . . להפכה על ידי' האלוה . . . הכלתי מתנשם . . .
 לא כראה לאשריים . . . על כך הנכרה בהכרח לוכדי' אטעמי שומרי מוחם מקפילי הורשם . . . לולי זאת יהיה ככון לטוה' כדרך
 שארע כדור המדבר כשפסם שפסרו ונכניסם המוחם' . . . לכן נזהר החכמה האלהית כן גם לעתיד . . . כל עוד מיהא שולם כמכנהו
 נהגו ונכונו פנורים וכלואים בבתי מוסר' שיתנהו בני כניג . . . כן אדם חזד כר' חן ונפלות חי' איתות' פנטי' א' בה הינו איתושים
 שפכז לבנו בבוט וכמת . . . אם היתה הבקירה כדיוכו' (אם הותרה רנועת שמתשפ) ומוקפת ידיו כנאיה וכרחת . . . לא כדעין
 עוזב ורעיון רוק ונזור וקולקל טעונה אלכ מועפע ומשכה באייר פורחת . . . הית נגדת לשכל האיתי . . . והורס כל חומת עיין
 ודק ובמכה באיחט ובגבול השדש עושה קחת . . . כל אלה דברים מודעים אף לקטיי כחמה ששוטי ידש . . . בלתי כעלמוש
 אלא ומכלים נזורים ביוכם עושהים . . . חד לנו עם טפשים שוטים איתלשים . . . סלל ידעו דברים פשוטים . . . אחר כל דברי אולש
 לפסוים . . . כאשר ויועון אחר נבלה הכלבים וכזובו וות . . . על שולמן קיא' צו' ה' יוצף חלל חסין רש' אכובים .

הגרה המכנו על כל דברי פתעושיכם . . . ואם אל עיר וקדיש כם' ה' תאספו לאסוף דרשכתם . . . מורה פקר לבס' וסכנו אתכם
 עד קבל השועים . . . נסלו פתאוף אולת עד אשר לא כותר בו כזרר הכזב כבדיתם חלככס' כרזו עונכם פנוה חטאתכם
 ורכה השטותכם . . . ועחה אטפטה אתכם . . . אף אם ידעתי חסון לבכם . . . ערלה אונס' ישנומה עיכס' . . . וכלי פסק לא עעדו
 על הר סיני רגלי אבותיכם . . . אין ככם המיוון הראטיי טבורש ישראל . . . הידועים בטם בייכויש . . . אחס שיו כנים . . . שארית ישראל
 לא יוצא בהם לטון תראיית טעמי כעושים . . . לאל ולבריותי כהמנים . . . ואפס שופלי פקר כולכם דרש פקר אנטי דעוים וזרחה
 ייעבטי' אחס שארית מפנעי נגעי בני אדם ורע וורשים כאלו קדוש ישראל כזרר אשור עם שאתה ונעור ה' כסון . . . וישראל
 עוד רע עם אל ועם קדושים כאין כן ישראל נדר וסיג . . . עמו שרכה יתר . . . מזה שאסרה תורה . . . קדש עמו כמות לו . . . התורה
 אסרה כרה . . . ואינו אסרנו גם וזולת כתם . . . שזורה חכמה ביאת העריות . . . ואנו אסרנו גם כניות . . . גסכל קרובה בעולם ואפילו
 על ה' חוד בלבד אנו ונקלן . . . התורה אשה לכדתי מסך . . . ואנו אסרנו אפי' רבית רגוי . . . אף' על גל הנגי . . . התורה מכנה אותנו
 שאחלות אסורות' ואנו נזהרים אפי' וכולם סכתבסלו בהם . . . והאכפניה שלא כוכר . . . כנן כשר אדם ודאו וסלבו פסרם וסויה
 אפילו על בני אשור גם כהאיה אלנו . . . התורה אסרה מלאכה בשבת . . . ואנו אסרנו עמונום בטלול דברים היומקנים לעול איה
 ואסרנו וכי' ט' כל שו' וכשנה רבות שאנו להחוק ולקיים כדיונו ברות אלהינו . . . ואתם ארורים פושים בהפך כל זה . . . ולא
 עייכס סאתם עוכרים את פיק' וופפירים חק עולם . . . עוד העתיקו פחתו לפנאי' וכל הפכרות שמורות חכות . . . או לבס כושה
 ילדתכם . . . אין כנו לא תבונן . . . גם הכלם לא יעשו' כי גגו גם ענו . . . כשכור כחיות שיו . . . ואל קדוש ישראל לאו ענו . . . סבל וכנה

רבו חיו להם כי נדרו חיינו ית' מקור חיים עובדו ולכפלותם הרעו . להכרית להם עונה ורעם נדעו . על כל ארץ
 בכי ארצות חיינו עמו . גם ר' ל' סגור עליכם הדרך . ויגעונו מלהשיב לאשקורום ישראל . מכל מקום אשר הסבחתם אותם
 לענות אתכם כסילים כחולתכם . החיל ופני החופם היתר עקתו . היתר כולו ונוס לשי אהתם מראים קנת שימי עברה
 (אש' ש' ש' אהתם כראה כחופה מיר פסוטה עלמיו כו) כאילו רוכסם לאוד חיינו ולקסל . על כן לא כחכש נד לבנו יחס
 אולי כוכל העויל . שלא תלכו לאכדון . להחיר כבודכם בלא יועיל . ולא כאמר נדה אכן אשר הסופל . שטעו דברי ניו להם ניר
 ואל תורעו אל קוים אל תבנו סין בעיט טפל . ואשאלה נא אתכם . על מי ועל מה אתם בוטחים על דברי השקר . אשר נבא
 לכם הסופל הארור דקיש ופישו ונכי ונכזי האקוללים . הכשדים למשכב וכור לישמעאלים . הנה נביאי בעל מלכם .
 האם יתקור עשפת זה אשר נקור מחבי אבות הטוהא . ש' ט' ט' יהודים . יקבלו ורע ישראל . הקדושים שבונים בני
 כזונים . אחד ממשה קנינים . שקה הקב' ה' בעלמיו) הכאנים לה' תורה חדשה ולהשך אחרי גוים אש דת אורה נוד למ
 קדש מורשה . הכתובה בלמידים וברקים מפי אלהים חיים הנדבר עמו מן השמים ועל הארץ הראינו את אמו הנדולה ואת קולו
 שמוענו מתוך האש העקן והערפל קול גדול ולא יסף . נשמע לאזנינו שם וזאת אלה הנדברים לבד מופך וכשם ועכשיו ושכר
 רב כפלי כפלים ביוצאנו יוורים . הן כל אלה עדים עד היום על אהות תורתם האלמית . ובאשר קיימו וקבלו גם כמעט כל
 האמות כלל . אך יעלה על לב אדם שמהו . לעונן מקור מים חיים ולבנת אחרי חיים ולתווה . שאפילו לאשה רע'
 כאמן אשר עשה האותות הנדולות והמופתיים . אשר נכשו על ידו והזיאנו מלכזרים . ואשר על ידו קבלנו התורה הקדושה . לא
 היינו שמועים . אם לא ראינו מלכנו פנים בפנים מדבר עמו אולם אשר אשתד הר סיני . אם היה אומר לנו . כיון מה עשתה
 התורה בעלי . אפילו רק עקבתה אין צורך אם היה רובה לבעל כולה . בודאי היינו סוקין אותו . אם לא יטעלה מי שנתנה
 לנו כעמנו ובכבודו האותן אותן מוש . שנתנה לנו מתורה (וכבר חסד דבריו כבאר עקר זה בארנו והבנת לנו ולכינו עד
 עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת) כל שכן אם היה אומר כזו ועכדוני . שהיו דיין אותו בלי שפק דיין עשית ועדין .
 שם כל מעשי תקנו ונבחרנו . אשר העיד עלינו בראי ולא קם נביא עוד כמותה אשר ידעו פנים אל פנים . לכל האותות ונו'
 ולכל יחוד הנדול אשר עשה חסה לשינו כל ישראל (שאינו מקבל הכחמה) וקרו אור פניו לעיניהם . וראו כלם את עמוד
 הענן וירד וידבר עמו . והתמיד כזה ארבעים שנה . ולא היה לפניו ולא אחריו כחיו וכמותו . לא אהתה עינו ולא כם
 יאמו . וכבר נקרא אלהים לפרעה (שמים ה' ג' אל טד') והוא מלאך פניו שהזיאנו עמוד הנדול . ותלמידו העמיד את המטה
 איה נשמע בואת עוד מיום היות אדם על האדמה . ועם כל השבת הנדול כפלא העצום הוה . הלא כעש על מטא קל שונג .
 על אהת כמה וכמה שלא לעשות מחנו אלוך כעבר ס' . וישראל העושה מוחו אפילו שוקף ואמנו בעבודה . הוא כעש מין
 ואפיקודום אלנו . וקייב מיתש בדרכיו . מהשת זה שקבלנו מיוו ולמדנו והורנו . ואת היה השטאת עובדי העגל . שטעונו רק
 מכהיו אמנו במקומו של משה . ובחרוהו תחתיו לכבוד . כח ש' עשה לנו אלהים אשר ילכו לפניו . כי זה משה האיש ונו' .
 והכל יודעין . שיעדין אנו סובלים . ככשפ אות קטא . שארע לפני כמה אלפים שנים . ולא עשוהו כי אש הערב רב בלבר . אבל
 ישראל האתיים מעולם לא עבדו למוש . אף כי לעגל שהוקם תחתיו . רק טוב עון השתיקה . והעד מהתה . ויתור כבוד .
 אנו פורעים עוד חיים . כעד אבותינו שהטאו ואינם . כי גדלה קבאת ה' אפילו על מעץ א' . והיתה כל כך זמן ארוך כנשה
 השכאה עד תתוסללה . אף אססוד אהיות כשיות של ורע' ה' ויכתו עשה מהאר בעלה וכשלה ינקרא איש אליהם סודו כורא
 וכשגב . כי ידוע לזועתן . גם נדקים אהרים עשה במספר קראו ככה בכתוב . וגם ישקב אש' ה' בשור . שבת . שקראו ה'
 אל כתפסונוים למ' ש' חו' ל' וכוד נשמתו אהל נשבה . בורכו הארכבה וינקודת האמונה . אחוה בצופה דמלך ואלוה דמי
 ששכנים עפיו אהתים שנינים לפי יוה' ידן יעקב . גם שר
 האמות בכלל . שהם שבעים . כחפסרם על כל הנפש לבי יעקב
 הבלה מנריה . וכחכוב יפ' גדולת לחסר בני ישראל . על ידיהם
 ונקים מרי א' ה' חיותם וקיומם . וכאחים על ידי כן בדיעה
 (אשר חלק אותם לכל העמים ככתוב) מכהן חתיון בכתבין מכהן
 עילין ונשרפין . ואת כיה מדי עפס חררה . כה' כה' כה' כה' כה'
 חפס וינק דה' . בעל מהרה ששורה . כי אסרם חל כלולו שרש

עבש לגו כסילים

עצמי הכל • צוהרתי יש לכל הצאנאים איה אחיה איה שיה •
 זנו יסכרך • איה לא נעדר לחקק ועד גדול שלום וגלונינים •
 זכריים ומיננים • טובים ובלתי טובים • חרוק: קרובים •
 מעשרים וינינים • גולס אינס הסגרים הסגרים: ע"ז גזור חזק
 זכנו בו ועקב הקדשם עמו • מלון קלף היה קיום דעג לם"א
 זיהוה הבוד שגלו מ' ח' הנלאנים • ומתן ריפיה דעמו חנה בעטפיה
 זיעקב: ועל שם כך נקרא היה • אילנה דמיו ביה"ס • לילתו שרש
 זיהים לכל • ומפיה כל ממו דוחים • ממנו קונה הנייתו וקיתו
 ז"י שלך האכה בו ואחר לו כלל • היה הכלת כחן השפע היוד
 זיהאלך הכלתו • מ' ביאלן העלון הקב"ס • לפי שכל הכמח כללנו
 ז"ס לו אחיה ויזכה בכפני עץ המים • כל חמיותו חתומק בגלו
 זל העולות ומלוט • נדיים עלינים וכל גבלס • זלמשים לזיניהם
 זוכני המים וכפליים • מורכבים ארבים ופשוטים • כולס כמלו
 זוכתו בדרך הצלות בכפני עץ המים • ע"י מעשים ונשיים שמיים
 זכרים ועלי נכסים • המתעשים מינו ומתומיו של אילנה דמיו
 זכולל כפריי חיותם ינוסאר יעקבם • הקוסם חמרי הקדשם
 זכיות • ועל דיהם אופק אור החיות והקיום • כל אחד כדולו לו
 זחלקו היצ"י לו • אמס חלק' י' עמו בעגם וכלאונה • הקוסרים
 זעון נחבל כמלנו • חמשים דקיים • בה' עץ המים • ע"י שכי
 זשכר שכי זה שמי נשרח בגולות יופעים כפס התלים בו האכולות
 זיהס חסרתים כל כמותיהם של ישראל הכשרים •

ע"י • דמיו אלה יוכן • לשרר לעמו רעיוני • איך נקו ידמו
 דמיו מ' חמו חיות • בחרים האלם החוטל פנים
 זכסיות • זשכיווה על הכות מרלך הש"י • עם היות כדל חלתי
 זיהם טלמס זה מפעל בו • וכל כיונה זה • אין כן סתירה לבחרי
 זיהם חעם נכון כענינים דקיות הספרים • תכל זרים כנוף
 זיהלוקיעלון • כסמיון על המושל חמיהם • זלמו וירש סתפול
 זיהיו חירם גם בשפס חשיו נועטם כל • או הוכה בירש • או
 זיעקר וכדת • הכל לפי כוכב החמה והכנס צעוטי כמנו • ונורם
 זיהם לענוכל • כי שפדלו קלף יעדד האילן ופשו • וכוונתיה
 זיעת • (הנבו דבר חתון כר • ויוסף קח • בהבנת הכתוב • קיים
 זיהם שות דוד הופלת • ונלדתי את פרתין • סמאר כלשו דרים
 זיהם תל • לור יקשב אל הפענים • שלח חמרי ידשים כל ארשי
 זיהל חתרים סבלתי • או הדבר כבוד לדעו גיה • כי החמשים
 זיהרים סרת כוכב • דוד שיה חם • וזה קשרים ציה בחלי
 זיהם היה נשמת היה אחרים בעץ המים ככל • לכן • השל
 זיהים וצוה תקום שורם חיותם וכלו • ויקח וכלל פניו לכנקרף
 זיהם רעפ על בניו • ככתוב ואתה חלל דע • או דבר ה' את
 זיהם מ' שרעים כחיהם קריום מים • ע"י שרע אחרך
 זיעתו • חיוי ירה • אכל כדר אנדה כס חמיו ומתה כסזה
 זיעין בעליית הידלה בגון ק • עשירם ספרת קורח לנג • בוכ
 זיעת העלונים • הסופר דרם • לזכנס ולקזת שפעי • ליתו
 זיהים סבינרשעים יתלמן) • שמור את דרך עזהמיים
 זיהם סעצו יתת דות כוכים וולשריה גפית' • קרדיה (פית)
 זיהם בחר ספרים • יר' • על היסודים כל סוכה • כי דרש הש
 זיהם חומה • אשר קרה עליהם חס' • כנסת הכרית (גם גורמים
 זיהים • עיין חפלה • לוחם גדול ציהנה הגולה • וכוונתו של
 זיהים חלל אנד • גבר • או תקום סוכה (כמו שער
 זיהים קום בתולת גיחה) חירי כלה תיה לה תקומה • כס כוכה
 זיהם כמיו חס' •

ז • דעו כל אתם הוללים חללים • חרבה אשר אתם גורמים • (לא נד
 זכפחות) • לדינו הפרעה • אי כס מערכ • נורת הניח
 זיהים • כום אינם על חוב עונם דב שמי • ונתחן קן
 זיהלה ויכרתי יום שועה וכמה • עד שיהיה סם שקן שלכם קן
 זיהיה • קלחת' • כמות עשש • ואת כי ל' יום נקמה •

זכריים • (על ידי וריותו וז' • הרזיק כל קוור מהגורל •

עצמותו • ויתן מרדו עלי • וכל הנשמות ככלל • תלויות
 בשמעתו הכוללת כולן כנודע • יגם נשמת כל דיוק וככס • זה
 חלק אל • ונשמת שרי כביים • וגם נקראו דיוקים כמחו של
 הקב"ס • בידוע ומ' ארזו לו • עס כל • זה אין אומר ואין
 דברים נשמת על פיהם נשמות אלוכות • סיללה לנו ולרו' ל'
 ע' למדו בו • לעבוד וכלעדי' לכו • שום כמנה אחר
 זכריו בשתפות (כמ' שבידוע • הסמק שם שמים ודבר
 אשר נקראו העולם ומקרא' אלך דבר הכתוב ונחם לאלהים
 ימס בלתי' לכו דואוף אס יהא נכד לפני ארוניו ששם
 יתעלה • זחלק לו וחכדו • זכריל עליו חיו אורו והדו •
 ש' למה זה דמיו • לאור סיום השופע מן השמש מעצמותו
 (עם סיומו ארוק בו בלתי הפרד יומיו) וכן כנזויו חמנו חמ
 בזללים ומתפלים • מכל מקום כבר נפרדו חמנו • כיון
 שזכרנו מן הוא והלאה • אינם שום • אבל הם כובלות של
 אור השמה ונינויה יקראו • וכן כוכב השמש עצמו • אשר
 קבל אורו ומוראו • ונקראו שמו עליו • ככתוב ושמית זה אינו
 אלוה • בטעות עובדיו (וכאשר לנו ומכמענו ולעבדו • ככתוב
 וכן תש' עיניך הסחיות ורלית את השמש ינו') • כי אשחונם
 כש השלך כמנה כלל אומרם בו • אבל אין כפרת מה שכלל
 והשזע כרוך ידוע • ואף אם גדול כח כמחתן של דקיים
 שמתאזים בשמש וכן ה' א' דקיים בו יומם (ככתוב ואתם
 הדקיים כס' א') אינם כשרכו • היה כימוני ודאי • היוארים
 לאין ולדרי • ובאמצעות הדריות מושפעים • תכל וכל
 לאגיה קונים על דיהם קריום וזיות • ופזורים כוכבים
 אך כלוניות יש להם רק אחיה דקש כשרשם ובחיות
 יניק • ע"י כשזם הנורם חתום עהור וקדום עליון כורא
 מועלים חלד' (כי שזכ רושם אל האלהים אשר נתנה לאור
 כבוד כפי חלק מים • פערזים כראשים • ופשים חיו
 הכוכים יל' יעוה להם) על כרחך הוא זעלש והם וכו' ש'
 בידרש ליקטס כל' • וחי אספס שיהו כל ישראל הכשרים
 שים לכורא • זה מושל דמון כובאר מעמו • וכל
 סך אריות שהנגוס ללות ולמופת • השם כוונים וקוראים
 בקול ס' כס • אין ישם ולא ערך דמיון • בין האל • יוכן
 כרואו • בסכרם • וכדרך שאקוים הוא איות • יכאון להעיד
 על עצמו על פ' השכל האלהי הטוע באדם • טכוד הכיני
 ומשקן כל נשיות מאל' אית • ומלל כל אלוהות עמו ואתי

ואמנם האנוש וחסד דרכו שאלו שאלו ילוד אשה בשר ודם ויך טעמים נבאשים כערכים פסולת אין המדבר
 חרשי אשפית יפוצים אחרם בעל תומר כבסד וחלוק דבר אחד לטוב רגליו כפרף אף כי יקשה לבס לנוו עמאונת אבותינו
 שתוקות בדינו כמה אלפי שנים בלי באנוש וברית כריתה להם כי לא תשכח אפי ורשע שתורה בכלל מהגם יסוד האמונה
 אשר הוא לראש טבה עצמית וראמונה וכל ישראל עוסף עולם עמו וקבלו שאין לאלוה תבור בשור ושותפות
 באמונות יאם לא בכחיכת כינוי רוח הקודש הטוב על הנביאים בימוד כי יתן ה' מרוחו עליהם והנביאים בידוע שלא היו
 בעבדים כי א"כ הלא היו במדבר לא פקות משכעים אלושות באספר הזקנים ועוד הלא גם כל דור דמרב ר' היו נביאים
 גדולים יותר יותר מכל אותם נביאים והם עושים על רגליהם וקראים בנים וכללם קראו בניו וזכורו ואינם בלבד בני האלהים
 פלגו ודבר ה' צאצא פנים בפנים והם עושים על רגליהם וקראים בנים וכללם קראו בניו וזכורו ואינם בלבד בני האלהים
 בעלמאנים כי אמר ה' אלמים אתם ובסוף אלן פאדם תמותון הרי טעמם פכתוכי מני מקבילים מתגדי חמימות
 פהאדם בעל תמותה הפך אלהים שאינו תת יד פויתת ואמר המסורר בכחיכת פור האדם האעלה האלמי באמת (לא כדרך
 דעיון והאלה) ותסרבוו משש חללים לא אלהים מחס לא ידמה אליו בעשם ביחסונו כמדו ומושו עמו בהשדר כדרך
 בעקבו ואפילו אליהו ל' שלא טעם מיתת וקבורה ועלה כרכב אש וכפופי אש שמייתת בסערה לא היה כעבר
 פלגו אדרבה היה כעבר לפני אדם ומכס ומתיו וירך לפני אהב יורעלה ואף ופערון פולאך הדודו כסמוים הנקרא
 שר העולם וטר פנים היחזיקו הנה אלהי יך לפניו ככתוב אש אין פניך בולבים וגו' ואף תעיוו פניכם פתועים
 ופאשו (אמר ה' עליו ותחלה הנה אלהי יך לפניו) ככתוב אש אין פניך בולבים וגו' ואף תעיוו פניכם פתועים
 בלבים רעים תלמודי כל ב' מ' ושה פועתו המכוערים אשר וואי יהודים ינאו וכס' י' ויכרו לא באמת ולא כבדקה ואם י
 י' יאחרו לשון ולסקר אכן באשמת מודון נשכיים להלף דת אחת ולפנות טרשי שאמונה ראשיים איזה הדרך פבר
 מלבים רוח עושים להורות דרך אבדון ושות לבאי עולם מי לגד אתכם פבלש קדוה אמונה ראה עריה לא וורה ולא
 תוכנה לא רובכה בטן הדוד סרוה היא וכאש' תגובה מעקרו וטובך ושאובה אבורה הומה ראה פתכים תינקו גם
 תגין חלש לבט' א' אכלתם זמאתם פכס כן דרך אש ונאחפת אשת כשילית הויה ומוררת דוחכתים פואמת היא
 גלתה לכם יקוד דמיה פופה המלא גוף הטוכפת היה בפכים לנפת ימכה הפכעים כגד פניכם ככונים אל אלהים אחרים פונים לדין
 וכל תועבת ה' אשר טכאכבונתם רוח וכונים פפאכס תכמים בעיניכם כגד פניכם ככונים אל אלהים אחרים פונים לדין
 לאסור ולא לפנים פ' ד' שאחרו' ל' לא כקשו קדוונים לפגוד פ' א' אלא כדי להעיר להם עריות כפרפאי פד מתי אתם
 פושמים על שני הפעמים לכנות אתכם בשם יהודים ותעשו תועבות כדורות ונאנוט טלא עשו מוכרי חללים עושים אין
 צורך לנוור כששטי הגוים אשר פבינות יכס לא עפיתם ומיחינו לא סמענו חמסי תועבות וכפירות חרופים ונדופים ונאנוט
 כוון ווכס שקנים ואמות הללו אם מוטפים ש' ש' ד' לא הושרו וי' אינם וחפאים דברים על ה' אשר לא כן ויש בידם
 ופעמים טובים ויפרים שלא מוכאו כם והכנס לבטכם ולנזפת ערות אחכם תלין קלקלכם בספר הוסר והוא לא
 ירפא לכם ולא יגדה מכם מזור אף הוא סותר ומזכר ועפיל עמודיכו כ' לגולו מ' א' ויפודים של אדנינו ויפכם והורש
 כל בניו שתועיכם ופאקקע בינתכם לא יעונו לכם טורס וענף כתן ודק בדת כדויתם כי אינכם כל כדרי
 הספר פתחם עלו חיוסדים על אדני פו התלמוד הקדוש ומדשי ר' ל' י' שגיב' לו כהם יד ככל פתריו ועשה פיש פוד
 מוסד לבנו עליו מנדליו ריו לתפיות ותלה עליו פלטי סודותיו לאבני אקדס שם מעריו כוון שנראה לעין ככל כדרי כהם
 ככל דף טורה ולכן אנו מקיימין אותו כדרכו וסוויקים בוכס פקדוש כאחד הפפרים התלמודיים שפיהם אנו פיים
 יביחוד פכולו חלא יראת ה' טורה ואומית כל כדרינו כסומים לעבין (כחמת האלות) וישרים למונאי דעת קדוים
 גדקים ילכדם ופועשים יכסלו גם והנח כל בפלי פניכם כדראים יחולו כמות פכול כדרי ראיפוינו והתגדלותנו
 לכם ולסכמותם הלא מוסרי הנכונה הם גם תדרי הוהרכולס חוקים כראי עונק לא הונענו אתכם ככרות פכרם
 גדויות לא הלא ינוכם כספתי מרה ויוף לא האיאינו דרי ופאקטות ולמן תרמית ככלות ופאכלות ככלות לא עכלנו סקר
 לא קוינו לכם מהתלות אף פפויים הפאקוים ופאמיות האירעם פועקים חיים פניכם ופופים על מני פועקים חיים

השירים לעי. עקשותם ודונכס. ומכיס על לתי ויופכס וכונכיס וכדיתכס : אך אנו בהיותנו יודעין סתרו תורה של
פלאותם (כמו שטנו ל' האלהים כל העומק בתורה לשמיה. ונגלן לורו תורה. ואיוו היא תורה לשמיה. הלמוד על אמת
לקימה. לא במחשבתם שכל עמקיכם בה על מנת לפתרה להפכה על פניה. לכוונה ולהכלימה) שהם ודאי נכמתה. אין
אנו מופשטים אותה בגדיה להניחה פרוטה ופרוטה. אך מחיין לה עלבוסיה וקטטתיה החיונים. ומורכבים להם תכשיטיה
הפנימיים. הכל בדרך ישר אחוב עוז ויפה וקונבל לשכל הטבעי. כי גם הפשט לא יפשט (כמו שהנחילונו אבותינו ורו' ל' שאין
וקרא יונא יודי פשוטו. אם לא על פי ההכרח. או בחקאות ידועים שדברה עורה בלשון בני אדם. או בשלש. ודקדוקו אז
הכל לפי המקום והענין המורה עליו בלכבד אלהים שאינו סובל עשועו. או כאשר שהדמיון וההמשל או ההכנה הטובות
ששניה הוא היכוון בעצם וראשונה' בלבושו החיון. מלבד הכתרת תחת כנף הכנף ההוא ומתעלם ומתקפץ בתוכו לדרשו
כעין חומר) אין כל ספר ומכתב שאין פסגו השמיע דבריו ולמוכו אחת כלל (כענין ספרי יודים שכתתוהם חסיד עליהם. כי
שיעב הסור שלהם סבו. כשידע הזוכה להשתכח טובה העדרו ומציאותו) שאפילו שמדבר בדרך חידה ממש (כדקדוק בהכרח
להיות בלתי מוכב. לא כמשל ולא כמשל. ויובן ענין שניהם. כל אחד לפי דרכו כטבעו וסגולתו. אבל בענינים כדורים
ודברים מבוראים בעצמם. המוכנים לכל קוראם נחמת כפשטן. חלילה לאל מרשע. להכחיל בני אדם הקוראים והולכים לתועם
לחלואים כחשואעם להחייקם להגרם ולקיימם. ואין יאומן שיהא המוכן שגלה (הכלתי שתנגד לשכל המועד) כאור היום
מתנגד לפנימיותו של הענין הנסתרת בחקראות. או הימור שיהא הכרחו והמורגש ממש בלי גמגום ומקפוק. לפי ולמקום.
השן המכוון. שבדאי לתועלת כאמרו. לשונה כתמו וככתבו. להנחת והגלגלת חרואים וקוראים מהם ומורים אותם בלבבם
ל' ח' לשיק ולחרע לחקייקים כס בכל לבבם. ומקיימים אותם לחמתיים. שאם לא כן. אין עול ומעם גדול מזה. ודבר
אחר הוא כשפרי הקבלה הנכונים הקדמונים. בענין ספרות ספרי הכהיר והזוהר העוסקים בעצם וראשונה בדברים העומדים
ברמות על עולם העליון בלבד. ואין להם עסק למצוי בעניני העולם השפל ודברים טבעיים. רק מדברים בהשלים ואידות
בעלונים ובתרים הנמונים בדמיונות וראוים (בענין מעשה מרכבה שבספר יואקל) בלשון עמוק מאד. לשען לא יבין כל כסיל
רק לישבים לפני ה' יהיה פסרה וחתונה של תורה-אזרות שמורים אל הקרובים אל ה' - בני היכלו ואכשי פלטי' שלו. להם
בלבד נמנה האר' ש' היה ראוי ליהנות מאורם. שהכה עינים מלוטות. לכן בסתרי תורה ודאי יש שכחת ממשול. ואכני
יש עהר. ישנו לאכני נה' וידמו ויש רים מרים לבלתי הגונים וראויים אם יהרשו אל ה' לראות. כמש' ל מן הכתוב. ומן
ס' ב' יסוד. וכן עוד כ' ו זכמה חקויות. בספר הקדוש הלזה. ימא הרכש כזה. שמעיד ומתרה בפושטים ועוברי תורה.
שלא יקדכו אל האש הגדולה הזאת. להביע אל האלהים. בני אדם הראויים לבהא. שזולכלים בגולה וזהו הא' כי יבון בה
בלי ספק. לא ילאו בשלום. כמו שארע אף לרכים וגדולים כמאה כטלא היו מעושרים. במעשים כאים ובמדות חמודות
עקושטיים יעל אחת כמה וכמה ללי השכל ריו הידע חסרי כל טוב מעשי ויושר מדות' ק' לשפוטם לפיכך לא נכנסו סודות
שתורש ביד כל אדם כדרך שמאסרו הנבלות שבה והפשטים. לנו ולכנינו טוב לנו כל הימים. שהם עודם שמורים מיסוקיימים
באשר הוריסום אבות לבנים. וואו קבלום בהר סיני בדבר ה' עיוספנים כפנים. לא הוירום ולא החליטום לא שינו בהם כמלא
גיוא מיהרו אפי' כתב ונקוד וקונה של יוד שבתורה ית רחפו ומפניכיים. הגה שבתתי יצאתי ידי חובתי. ואם מרוב שימי
וכעמי כאש קנאתי דברתי. הלא קנאת ה' נכאית תעשה זאת. הלא כתבתי לכם שלמים במוענות ודעת. ואם יש ככם רושם
דעת ותבונה. הלא נתנדו אותי. ולא תקיטדו כמדותי לכם כמדתיכם ראשונה אל חיקכם. לדבר אתכם קשות. ופי אינא
פוכקות. ראיני כוגדים ואת קושטת. הלא משאך' אשא לאויבים היו לי. והנה תדעו ועתה. שאנו גדולים ומכס כמאה
ובדעה. ובאמת חרפה היא לנו לומר בלשן הזה כאלו יש יחס וערך בין אדם בר דעת ובין כהנה גסה ופיה רעה. רק לפי
רוב הענה אפי' חומר וכפי נודך שעה. הלא שבתעתם אותנו בדין הערבות. ואויבינו פלילים הכרימונו להטובתם עומם
דברתם עוות וכשמה. הלא אפי' הקטן שבישראל כותף רכין לפיכך ויפתח כליו יכיס אף ארגו ואשק ואין נמט כאש מכם
בפשט אש אים חיל ללכי. תעה. אפי' ש' חילן ה' יכובי הודיעוני אדעה. נראה דבריו יקום ימרו נשפעה. ונכונת ביד מנין
בגד לשארו ההכרעה. אם אין תכו תורה ל' ישנו לתוכתי ריבות שפת. הקטיבו רמי לכם אביעה. וכל דבר אשר יקשה

וכן בוקרא ובאנדה ובמרא תקריבון אלי . שאלו נא (ויה שאינכם מבינים) כמבטאי האיתי יואסיה בע ה כל בדלי
 ספקותיכם . דברי יוצר אית זנדק חתם אדוניה . היו לאסמיהל בעלי לבכ עמדו על נפשותיכם ולא תשימו על יצדכם ועל
 זרעיותיכם יחטבו עליכם ועל גאלאיכס דכדו נדק דדכו אעונה אהבו אחת טכאו מרמה זל תתברו נדעה . השמר מן חסר הנה
 הכולל האורב לכם להסליכם ברשת האבדון והמשידכם ולא בד כל זכר לבס . אל תתפתו לעשות מרדש וזכר טעמיה ספתי
 ורהיכי הוא ככשם יך יסופכם עקב אפריתיה כלענה מרה . ועדו נאוהבינו לייבנס לנו יצר משה אוננו לילך אחר הכאוש
 הנוק ולרדוק אחר תלוי עולם עקב . ולסרוק עולה של תורה תמיד יום יום מתנדב . וכדבר רז"ל האלהים האתיים יצרו
 של אדם אדם אבר עליו בכל יום כו' . ואחר כל הגדול מחברו . יצרו גדול ממנו . א' כ' בודא גס אבי יצר סווק לנו גדול וזוק
 משלם . שיעץ לנו דברי . וזרחה פניס טוקות שוק הכסיל . ווספרות פדר על שבר . ללכת בדרכי טוסך והסליך משה
 של תורה ועזות אחרי גונו . סליה לתור אחרי לבבנו . וליך במרירות לבנו להאבדנו . אבל ברוך ה' שלא עובנו ולא יעזבו
 בידו (כי סמך אלינו אד אל' . ונפולת אל כוכל כי יקום וכי יפקוד . יה עול עאלנו בו) ברוך הוא שהכריחו מן
 מן היתשים וספלינו על יצרנו שפוא יסור בדינו . כפות וכבוש סמת רגלנו . מפני אמתיה אהבת בוראנו . אסיתן את כל
 הון ביתו באשבה כו' יצונו לו כושותיו ורעותיו וכפשותיו . הקודשים אליהם עלה . וישחת כאמות לבותינו הכוערים
 באש דת אשר מים רבים לא יכבה ובהרות לא יטפיה . ע"כ לא כשנוי בפתוי אשת כה' לות הויה . ולא נסילם לסלק למון
 ככריה . העומדת עלינו להשימו דנו . ואורבת לנו לבלותנו . להמטך אפריה ככרי . כי סלק משון חכה' אך השא אלוה כעוה
 לכן נסמך למעשועיה המלאים לה יוך ויורה . וכי הכרנו כי יצרנו אקשה דוב אורב הוא לנו בא להרגנו . השכמנו להרגו
 בתוספת נדריס ופיינס כל יקרב אלינו לסרוך חק עולם . ואש רבו ומכאובינו . על אודות סמירת תורתנו בארץ לא לנו . מפני
 איובי מס (ידוע לכל העולם שאין שום טעה אמתית יטענו בתת דדכנו טוב . אשר כל כר דעת יכספה) לספוא איתנו רק
 פכתה הקנאה המזויה בהמון עם על הכדלנו מהם . אך פקמי כל אמה ולשון אהבים . איתנו וכל מלכי חסד ימורים איתנו
 בקיום דתנו ומעירת תורתנו) ועמנו חוקי יסורינו על דבר סבלנו עול גלות שלמה ודבקנו במצות אלהינו . באלהים כל היום
 קללנו . ידענו דשענו מן אבותינו . פשעינו איתנו ומעאתינו ידענוס הס תמיד כדנו . דקיה ה' ולנו כושת הפכים עומתנו
 הטו אלה ומעלותינו ומעט הטוב מומנו טוב ויסר ה' על כן נסחיל לו וסמך למעש שעובנו . להסאר לנו פליעה לחיותנו כהיום
 הוה בכל הכרות הרבות והרעות אשר אפכנו . לולי ה' שהיה לנו אוי מים שטפנו . וכרוך אל עליין הכותן ליעף דבר כח
 ולאסירי התקוה פקקות . על כן לא כסוב אסור לבנו . בכל התלאות הכוראות אשר ומאובו . בגולה כחלה עבר על כפסנו .
 רבות נדרנו ומעורנו . ודבר אלהינו יקום לעולם . כי לא מאסנו לבלותנו . לכן יסל ישראל אל ה' שעתה ועד עולם . חסדי
 ה' כי לא תמוני . טוב ויחיל דמוס . לתשועת ה' . ולכוס צערא אגרא . וכל סכן שכול סכרנו ואת בעל הגמול הכאסן כי לא
 שוכנו כוב מפסנו . לא ככינו אל רהבים . ח' ולהשות אחרי רבים הקוים עלינו . כי כל הנשים ילכו איש במס אליהו . ואכמנו
 כלך במס ה' אלהינו אלהים חיים וולך עולם . עולם ועד . ברוך אשר עורנו עד הנה לגאת ימי סכותנו . להפיר מימנו אקשות
 פה ולוות ספתי סקרי . ספתיס דולקות ולב רע על סת הנדסת . פיעתו של התושב ש"ך טרי' הוסכות . לדברים בטלים ורע
 לבאר שחת . בעמתי בה' אל אית . אוהבי האמת יוצאו בדברינו נחת .

ונחזור לתינו פרטי יסודות אולת אמונתם הנוצרת הנובעת מחקור השפת . לערוך טעפפס לפני כל יודעי דת וזין יהי
 מאיזה דת שיהיו רק שיביו בעלי שכל עמי תבונה בקיאים בהקט מופתי חזוקי בקדי המושכלות הראשונות הירעות
 וטקיימוי שיוב המונעות . אשר לא כתפתו בכריס אין להם יסוד ולא ציור מדעי (שכן נכדל האדם מן הכהסה) ולא כסבר
 אמתתו בלי חסד ויוק וטעות בעולם . ואינם שולכים אחר דמויות כוובים . אין לנו טסק עם כת מודכרים . או בעלי
 סלומות . והנחשכים אחר טיחה בעלה נדיא . שלא נסקרה עדותן כב' ד' יפה . כ' ש' ההולכים אחר טרירות לבס בלי טעם
 ורתי . רק מרדיפתם אחר תאותם . מועה אותם הטען ומראה להם רוח ; להלויכם דרך גרנו ילכו כוונותיהם ככפיל
 מתעבר ובעש . לואת קראתי רבך הם שבת . אכן עם גדולים קררי לב דודיך זקך דורמי אית חקבשי יוסר ובעלי דעת
 ייופפת . יהיו דכרינו אלה בקשה מיה לעיין . כדכרי טכנדנו . וכדכרי טכותנו אליהם . כמותן וכמת יהם יטענו ביבינו

שבת לגז כסילים

ישמש יתקלו קדויות הסכרות והדעות כחזוני דקק על פי הכרעת השכל האלהי האמתית (שאינו מוכל ויפני הכס דרמוני
 בלתי יתקבל מדעה כשומר מכל העמחה ובורח מן הסקר ואנוכח: גכס מן הכס זממסת) אכמים וככונים שלמים בלתי נובעים
 עדבר באמים עליונו לעזר אל איום כד נוטה הוראת המון הבתובים אשר הכאנס והננסום פה לנדקנו ולובותנו בריכוני
 אשר וומה במורה שכל וברפת. ויחקרו פכרותינו וימנאו עמם למד המון וכעגון צפסת. או שיש שפס בריר פלמות אשר
 שכיחה בידיה הבת היספנדת הפקומה ומלולה חבנדי שופס הכנס אבל נוטס קרפת פירומה ופרומה מכל מלבושי יקר ומראס
 שנוממסת. מלולכת כנזח"ה מוסרפס. ומק גלה עד קדקדה גם בפניה עם פדת. כפה ואוטס מקונסת. וכל נוסה לקוי
 כדרשת שאת וספסת. ועם כל זה הבאז איכס כוסס למסכה אתה מתברכת בלבכה ומסתבת. יסוקח עממה ע"ן לעלוב"ה
 נולקת. שלא הכליע פניה טופסת. ומסלותה גדרה וכליותיה פולקת.

והילך חמצית פרטי שענותם של הכת המורחת

ובצדיהם הקצור מתשובותינו למצוא חשכון אחת לאחת

אלה הם דברי רועי רוח מוכי צרעת פורחת

אלה הם דברי רואי השמש וורתח

**I אומרים הם שמאמינים כלמה שזרה ה'
 בתורה לעשות ולהיות דנקיים ודקוקים במלות
 ה' ומקוטנו ולהעמיק בסתרי התורה י**

אמתנו אקיימים פרט זה כולו. דק בתנאי ידוכק
 יאושכל ומחויב ועמנו. הרגן כוס. אין ספק כמולם
 פשוטה היא להאמין בתורת ה' המופתת אמינו מהכחות
 התלויות. היותה אלהית אמתית. לא לבר בני ישראל

מקבלים ביחוד ויפקדו בה בקשר חזון ומק כל ימי עולם
 תלום אמוסורים כפאיתנו עליה כפועל. בפיו כן לכבוני
 גדלו אז קען. לא השלכנו אותה אחר ננוכל לא סלקנו עולה מעל שביונו. לא פשרנו ענינונו ומיחה ילא כפסור לעולם כלהדמות
 שבעולם אינן מיוות אותנו ומקוטנו. כעגון שוירת מרתנו. יאס רביס לא יכלו ולא יכלו לכבות את האהבה שבינינו ונין
 אלהינו אל אי סלקנו יבלי מרומ ויין בולא ניוח. (ולתבליט זה לא די שלא כבסל מס דבר מהתורה האלהית ולא כחיר
 דכרקל ויונה לא כקטיע שכל האיסורים והאזהרות. אבל כוסק סיבות נגדרים לחשויות) בו אס כל כאי עולם ומנים על כל
 פנים כפיות בני. גם י ומכל כד תייביס גם הס כלל איס לא נעדר. לעזור למשאל כקיים התורה ומיורתה על ידיהם לפנות
 אהר הים יודעים ויודים באינתה אל אין יתקדלונו. שלא יענו אכוס מי מיהא יסתכנד אל דגון האל ולמנתיו להכריחמו
 לעבור על דבריו. אלא הדן בתן שכלס יסייעו אותנו להקיס את דברי התורה (שהרי לא כאזור ארוך ישראל אשר לא
 יקיס ונו). פתס כאזור ארוך אשר לא יקיס. ונעזור להקיימה הרי הוא בכלל כרוך. איבילו אינו מופת ישראל. להסיק דגון מה'
 כשתגלות עמות שפסו ומולנו. והוצאת לפועל בכל אופן המועיל. שהוא תכלית הגלות העין האנושי. וזה כל האדם
 (יעין כשתייצט מפר הקנאות שלמי יזכרמן) וכל סכן שחייב פרטי מיוחד הוא על כני כרית. שכל ישראל ערכים זה בזה.
 דארתית כל אדם מומנו על חברו יכבוד כל זה אין התורה. וכמשל הקודש כפסיסה תחתיו. כי לא יוכל להגבול ולומר להכריח
 שעמו כפסיסה אחס. וס אס תחת לבס. ולא תחת מוסכי אחי קודש. אולם ידוע מהתורה שתינוה קדרה בלמטה ולמען
 יובלנו שאתה ולהעתיקה. כי אס היו כל הפרטים מובארים כתוכה. אי יכול למלטלה. איהו בית תבא לה ויהי מקום וארץ
 יבולכה ומי הסומר שיעתיקה ימי האיס והקסל ישגבה) ובהכרח כרוכ: לכאזן. וזה איננס אינו מוכר כיד כל אדם.
 כי אס ביד מורי התורה לברס. כמו שפסרס כה. פרסה שלמה כעגן זה כאר היעב. שסעבור וסר עדכריהס ימין ומשאל
 שייב איהס כב' ד' ואין כירך לומר הכסרתות לה' אלהינו. מהדס כנוסס ארון אגלו יתברך. ולכות כהס העולאים מן כעבינו
 שוויי בריתו ומקודיו ומרתיו עושי רמנו העוודים לפניו. כי עם היותנו כולו מודים ויודעים שיש סודות עמוקות כמכות

ובכוונת כפנייותה של תורה אכל ידענו כ' כבירוד שלא נעמרו ריה אפילו אל העורים והשלימים נגליה כולם העומדים להורות דרכי ה' וירשית קיום האמות על אמתתם בלבד אין חיוב עליהם לדעת עשויים העלמים אלא לידי סגולה המכונים הקסילים הפרגמים הנתבדלים והאילים לכן האשר התקדשו למדי ואשר נדרשו מו' ל' כאל' בכתבים יודעים לא כל הנהגה לטוב את השם יטול ולא כל התקדש להכנס בפרדס מלכו על יכנס בכנישת כלאים ודעו קרועים כל שכן שכתבו על מקור כנסתות המון העם בכנישת מלואים על אמת כמה וכמה האלוכלכים בנפשות ומעופפים כנפשות ומתנבאים בידות ומנובלים כמעשים וכוונות עש מהם התקדשים ויוטעיהם א הננות והכיבוד כמנהג הנבועים והמה באמת פעלים לה' יחד ולבריות רעים הלא אלה אפורים בדברי תורה ואפילו כנגלות לא הותר להם לטפוס כלל כ' אם וזרעו א' אשה לך לסדר מוקד ענ' והכנס אומרים אתם ונאמרים מה שזה ה' לעשות אחד כפה ואחד בלב' כי כוונת לכל מעשים אכילת מעשימים עם דבריהם הללו קרוב ה' בפיו ומוקד וכלאיתם א' כ' מה להם להתברות ברעה ולרדוף גם אחר המותרות לעין מעשיכם כנסתות האבודות לכם באישור כפול בהיותן מוכנות ואחד וקובו להפסדכם בהרשע אל ה' לראות ולעבוד ונבל הפקיה שמנוש דעת הנוק לדבר על ה' תועה לרין יניעכם בלי פחד אלהים לנגד עיניכם וכאשר התרה על ואת' ביסוד ספר הוהרל (הסמכתם להפגנ כו) בכמה עוקמות שלא יקרב אים ור הלום וכל דבריו בגמ' א' א' א' א' כל המצא בו כספרי הדפוס יקבלה איתם וותלשת' כי ככלעו בתוכו גם דברי אפרונים בלי פסק ונפאיות מייבין ונבון יבין לאשורו כו' ש על אודותיו באכור כפ' ע' כס' ד' אכל להבין דעת אנושי איתיות מהות הכורא על פי הבנות הקבלה זהו דבר רמז וכוונת מהטגת כן אדם ע' שכלו המופשט והמשולם כי הוא לבדו לא וכל' כפתוח הסקר אלוה מעל אנו' וכמו שידור גם הם ענין כפרט 2 המושך לכן אין המהדר לטפל בתוכותו בשרעות שכבר ככלה כמה שהעכס לראשונה שא' שבמנוע צמור הוא השגת דבר זה לכני אדם הדיון לא להמה כי אש למוית היערים אשר לא ישמע לקול עורים

קצור שבט לנו כסילים

- 2 בתורת משה יד דברים סתומים וחמומים בו
 3 הקדמונים פראו התורה והוא החלמוד יוין בתוכו כו'

כדרכים הסדורים כי במקום שהוקראות נוסחים שאינן כפשוטן אמותם בוכ הפפע נגלות ערותו ולהפיר תפארת ידרש האיתקן העקרא וקטע וכתמונות שאין נגוד לפשט כל עיקר יעיתם אותו הפקרי וכדיתם שקר אין מקר אכר אכלנו הכל על פי דעת מו' למודי התורה וינקבליה רבותינו האלמונים לה' אין לנו אלא דבריהם לא כנה עיון ושואל אף כי אתם השכחת השכל והכרעתו אין וראתו ולמי כל אמת רוי דת כי אם לנו העוסקים בתורה לשמה על אמת לקייש להחיל אהבתי ישוע הון שפת' בואו וראו כמה דברים ערוקים נאים וימותקים בתדשו על ידנו ככמת האמת ל' באשכ תמונאו לרוב בכית אל שלכו כיוסד ופופרים בתמונות הרבה ויעינו כסיום סדר היום בדבורינו הקדוש הכל' שם נאמרת שרפת קדשה באה ככלאש בענין שלנו עמוקים בויבאמו זה עובש הלא הוא בכעוב ויבר' א' את הגלגנו' דבר איתם לאמת בפתרה של תורה מראה עקום אי לכ' ונמא אמת למען גדשו להסדר האשים והנשים באלה רבות עמות ל' אלא שאינכם כדאי ליתר חיה בכל' יאסום זה לא יח מוסן הפשט ומשמעות הכלה יחל איסוד קשוט הפנימי העלם כי או' א' ד' ה' והכתוב כעשוראוכה כפיכת דבורו עמו התמונים כיוונתו א הפשט (הוא נופה של תורה) בעומק בעולם הלו התמתן שהוא כל העיון שאינו יורכקן בדוח הפשט ושם ענין עוון של האכונן הנסתר כנסת האלהות העלמת שהיא נסמת התורה באמת

אחר שפטיהם הנודי שהתלמוד הוא פירוש התורה והקדמונים היך מלאם לבנם של המנוסים להוציא עליו דעה רעה כשקר שהוא אומותם של בראים הללו העושים שאיתן בשם התלמוד דברים שאינם ולא יראו לפשט מן יתפסו בדעות

והטעם נש אנוכי לא יראו • הלא גרועים הם ונכחה
 דאזא נפשה של תעול • הראינו בדרור שהקדמו וכלאו
 ראשם ובכך הכירו בשם הכוב אשה טעמו כלכדה רגלם •
 נגלות ערות קלון סכלותם והעדר ידיעתם דברכי התלמוד
 כרצונם לעלות בעליות הטוב על מוכחו הפלג • מעדו
 קרפולו • ונשקרה רגלי • וגליו הכרה אמתת התלמוד וכל
 ד' נש מדברי בעלי דיבנו הקדושים • ושאפילו התנגד
 הגדול להם • בעל כרחו הורה בקיוב השמיעה למורי התורה
 שיושבים על כסאו של אשה • וזוה על הפנייה לקבל
 בורותיהם ותקנותיהם • וזקוד בפשו של תלמוד כיכר
 ונכח בפסר הורה (שכו משת בקים אלה היוונים שהיפוכים

4 עשו טמאן כשוחפים עמנו באמונה • ומיד
 כתשו בה' ויאמרו לא הוא •
 5 הניחונו שלשה פרסופים • ושאלו החלופים •
 אותנו יהודים מדוע אינם מאמינים כך ויאמרו
 שידעו כי נפשנו תשבל על כך • ובאמת היו
 מתייראים לנפשם מפנינו כו' אבל מה יעשו
 והחזרה הישנה והכזיאה למדים אוחס כו'
 והאריכו להביא ראיות כוזבות מהזהרה לפי
 דעותיהם הנפסדות • ולא אחד צהמן התורה
 והמקרא •

השדשים) כלל דף אורה ואינו לתפארת • ולקח מאנו אכן לפכה ולפדות התורה ובסריה • ולא עוד אלא אפילו אלה השקנים
 (אחר שהטילו ארסם בו) עזאם טורים וזכריהם וזכריהם לאולתם הנעדרת • והוא דבר שאין דעת אדם כובלו • מי שלם
 פדא אדם חפסי • לדבר כרבותיהם ונקייהם סגולת מין האכזבי • ושהתורה הישנה תיוב מיתה • על העמרה את ביחס • ובר
 מדבריהם ימין ושמאל • או כשאוה לכל סכל ונחל • יפרש התורה השתומה • לספן שרירות לבו בכל אשר יואל • לכן בודאי
 אפילו לא באור ולא בכפס • כך היה דינו של המוכחש ומחאן לקבל אפילו ויכל מיו שהוא כ"ד הגדול דרור • בכל עת ונכל ויין •
 פשיעו אין כך אלא שופט שבמין • עאכ' דברי הקדמונים עמודי אמונתנו שבאחד לבו התורה כפי התקובל בידיהם מומה •
 ולא הונדקה התורה לכוהי • רק אפילו יאמרו לך של שמאל ימין • לפי דעתך ומחשבתך • אפש' כ על כמדן
 אתה חסיד לבור להשאעתם • ולא לבור מהפכתם • וטעל כל פנים וכלל אונן שהיא • לא יואל עשנו מן שייחה כד' כד'
 פסר ימין ושמאל ולא יאכה לשמוע למצותם • גם לא הודיעו פורשים ואורים הללו • באיזה פירושו • וביאור התורה הם עשויים
 אחר שפשוט טלפיהם • להראות בקצרים וזקדוקיה • ואינם הללו אשרו ג' כ כשה חלל בלי בושא • שאינם מאמינים בתלמוד • עם
 סתומותיה ופתיחותיה שהעויות וזקדוקיה • ואינם הללו אשרו ג' כ כשה חלל בלי בושא • שאינם מאמינים בתלמוד • עם
 היותו פירושו התורה של הקדמונים • כהודאת מיהם • א"כ איך וזה ינסה בה • האם כל אחד מאלה הפראים • יפרש אותה
 כמו שירצה בדרך הקראים • אך מה יועיל ארעה וייתק לתלמוד הקדוש שלנו • איש יסתמנהו או ינכופו כסילים כאלה ישבלי
 פסק אינם יודעים בו צורתו דשמעתא • הוה יטעוהו כאשר יטעוהו הכושא אל הגוונים • כמולה • על הטעויות ובקתורן
 על הריחים • וכבר הוכחו וזכרונו ד' וזוהרן • שבעלי התלמוד חקיינו • ו' הם אשת כל דבריהם אחת דברי אליהם עייש
 יהודי הפורט עכש • כורס מן הסיים •

ד' אירו דבר אותה בתולה • כדי להסוין טקרים בסוף • כמנהג הפקרים כנוד • ולא הועילו דבריהם באעתי כי אש
 להראות חוספא כלפי שמיא • לומר שזכרים רבנים • ויתכוננים לזרוד בו •

ה' כי תוך כדי דבור • שנו לזונם • ופתרו דברי עמם בלי בושא • ועטנו אחד שלשה • ויחפאו על ה' דברים אשר לא בן •
 והמלאו ביש ידו של עולם שלשה פרסופים פויסמה שלעולם לא יתכן • כי דבר כזה הוא נגד הכתוב • נגד התקובל • נגד
 האוסכל • אפש' לא ידעו בושא • ושאליהם אותנו כאלותם הקשה • ובעויות ומחס הנמוה • מדוע אין לנו מאמינים • באילו
 ישאלונו • מדוע לא תשילוכהו יער • ראעות לאויל מכוונת פיו לא יפתח כשער • שידע בראיות סכלות או כחכות תריות
 רק באו כדברים כדוים וכל תועם מרום כועה וזכער • לב הותל עקש וכפתל רוח עושים ומי צער • כס עלינו כער •
 שאפילו אם היה באמונה כדויה שלהם טוס רומם כויר בשכל • לא היינו רשאים למדוט מלכנו ומדעתנו • לשמור ולהרום כל
 הנכתב בתקראי קולט שלטון כרור • ולהתרים נגד הכומר בשפה כרודה חאכות לכנים • וקיימו וקבלו כל היהודים עליהם ועל
 ירעם כיוסרת פסם ותאדם עליו בשוים וברכנים • וזכריה' את ישראל יקאו אומר מן האמונת • שהיו נוי אליהם ונו' •

אלכו' אנו הא' וזקופים באותם הזמנכם יוכל כן דעת. שאין בו הכרח בעבור זה כמה אלפי שנים. ואין אנו רואים וזאמנש
 מכם כל תשובה בטובה ותנוכה. רק קשה תשובה סתם והתול' כל וכל רעת שיצויים מוכתרים. על כן הנכס נרעיש בתימנה
 יופר מחית היערים. ואין יעו פניו רע ככל למאול אותנו כזאת. וזאם כפסמו תאכל על זה בדברכם בן חזק. כי אדם אכל
 ישיד המיועד ואין במורו כח זה. בעל יתאכל. מלבד שנים קדרות. הן ארלם עקרו מנה מלאכי בלום ובדין בעוררות
 על כל פה דובר ככל והולך בערירות. ואנו ח' כסמ' ודאי פלגות אחרתנו לפלה בכל מתנים רעה קרירות. וזאדש
 מלאיקים בטומאתם. עוברי דרך הללו. שמישים אורחותם העקלקלת ולחיים בעטנותם. ויתננו את עדים כוס ואם וגו'
 בארם שהתורה והנביאים וכתרימים אותם לאחורה זו (ועד פתה כל הזמן הארוך לא הכירו לא לנו ולא לאבותינו. ונאלף
 לאבותיים) ולא היגו לכינוי אפי' ראים אמת וין התורה והנביאים שהיא בה נמת. אך כל ראיותיהם השדומות מהוהר הן
 לפי הכתם המקלקלת והכוללת. שטאית גם דברי סודותיו של הספר השתם בחלף שיתמות. אינן מתייבין. אמונה מדפה
 והמזככת כלל. כאשר לא שערות אמתנו ורו'. ואמנם ארבה ההפך עזאנו ראינו בו שופרם באר היטב. ואו אפשה
 שיהיו סתויו וסודותיו סותרים זה את זה. ועוד אפילו היה מפורסם בזוהר בדברים וכדעתכם בדיוור. לא היונו משגשים
 בני. והיינו וסוקים אותו לפר עינות ח' אם היה סותר לאמונתנו הכללית היצורחות. אז ודאי לא היונו מסתכלים בו.
 ואסורים לנו ללמוד בו. מאחר שלא בא לדינו עובדותיו הראשונים. וזקינו רפתינו הקדמונים (לא מראש בדרך דבה
 אלפי ישראל. דברים שאינם תקבלים בהכמה. ואיה איפוא כאמנותנו לא לכונו. אטכסלך דבריו דברי אלהים מיס אחר
 גונו. ונקבל דברי ספר בתי כודע מקור שרשו לתורה חדשה) וי יקבל אחריות עליו. ויהא ערב בשבולו. סבל דבריו אמונה
 עומלת. בשם יד כמה סופרים וועתיקים בסתר לכל אות כפסם היתה בו שלטת. ולא כתברר מן המאברה העקרי והשעמי
 לא ידעה ברורה ולא אפילו ועושת. (ואפילו הוא ודאי ספר קדוש וטהור. מ' נתמברר בו דברים מאחרונים מהוכיחו בך
 ילדיו ומוס. איש כל הישר בעיניו ככל העולה על רוסו. וכבר העיר התנא בשעתה שלמה בושבי לפני בתוים. שיש מוסם
 הולכים ללקוט שוריים. ומוגיאים את היין. בן אתם ילדי פסע מאכדים הוכה טל תורה ומפכים יונה. וקולטים פקולת
 ושורים. אך שוריים ימו יסתו כל רשעי ארץ כזוכים הקימו שכורים.

אכן מאחר שכולו יפה (פ'ה) כיראת ה' עבודה. ושכחה ואום של קלות כמות. ולת ביא כורין אין בו. ארבה ההפך
 עבאר שהוכיף שחירה על שחירה. ופוזרא יתרה. אפילו על שחירות ונורותו ל' בתלמוד. חוק מאר סבל הפרזקה
 שאסורי תורה. וברכה ההפך בדקדוק ענותי. ומלא כל גדותיו וחקמות רז' וקבלתם ודקדוקים והלבושים בתוכו
 בארשים. ועליהם הוסדו דברי סתויו. ולא יראה ולא ישא בו באות דבר מתנגד לאמונתו הקדושה. קפלת יעקב יורשה
 רק עותי לכי יסמו בו ודאי. במאווה הכניא ופוששים יכסו בו. ואומר בקס לקחמה ואין. וכן הרבה כמשלי. ואמר דיאל
 ולא יניחו כל רשעים. ולא חשמו לסם. כי הם מויפכים התורה והשפכים דברי אלהים חיים. והורים קוואת של תורה
 לארץ עפילים. וכבודה הודה עד עפר וטפילים) לכן החוקנו בו כספר קדוש עמוס ברא מאר. שאין כדאי לכל אדם חנו בו.
 להבין דבריו התמימים ופעלמים. ולירד לבוק דעתו העיוקה. כל שכן אכירי לב הרחוקים מנדקה. ונדלה את ככיים
 הזעקה. עליהם ועל תועבותיהם. שהם אלה אותם סכמה ולא חלק להם בפניה. ישכחו כדאי שיעורו על כנות רז' הספר
 הכננים מאר. עמוק עמוק וי ונאלכו (אלכן אלהיך דיוהר הון עם נמדא לא אותה) אכן הוד' ליראוי. ואת ימים סודו.
 וכבר בארנו החקויות שבו שמשלו בהם הפוששים. שכולם כנמים לזוכין. וישרים למונאי דעת קדושים. אין בהם כחל
 ושקם. ולא טום נוד לאחזנתו הקדושה. כנדולה או בקטנה. לא מכה ולא מקצתה (ובניו' ה' נוסף לקח ההצת לב' ה'
 ככיונים ותוארים נשמים טבו. כסיום הספר. ויחוק לכן חכם ויזין מדע). ארבה הנגנו עוד ממנו פיה האמרים ברורים
 ויארשים כשם כדבריה וסודותה. יהם ירו אכן פנתה. הוא יכר אכן הראשם. כפנת סיחוד האמיתי לא משה. אך איש
 כערך בשלום קדושה. ודעת לבנו בקלו והאפכילי יכינו. איש בער לא יכין. ולא יכינו כל רשעים. איילים כספר לב יונות
 ויגשו ככלי דעת. גם הראינו לדעת אין טפלו שקר ודום. תפרו עלי תואכה ועשו להם כנד בוגדים. ולא יחסכו כשעפוסם
 קנדי שכנים יארונו ועשי שדים. כי גם ויישו לטון הוהר בורון. הוכיפו וגרמו בו. ויאחרו אך עברנו ויאלו חון ושעמי

עדים ועשו לו פרס ולא קיף כואה וקטפו עניים כנגד עדים
וככה עשו אפילו בתקראות שדיאז כיהים. נכחו גם כמאז
גם שמו כבליהם ולא תעשיה תעשה ידחים כי כבשים כמשים
קסה. לא אביו שמוע תורת ה' על כן שמו כוכח חסם.
כפקר כסתרו כמסוה' עומס.

ו' חספה תעשו כבלתם לנאך ה' כספליהם. ולהעלים עין
עמל חקראות. למאות ולאלפים אשר איתנו. והפגנו
דמים יחסין הכלים כידיו. כי עדין כמאור עוללות. שלא
שמרנו כח ללקטם לתופת ולאות. הכעוסים ככחובי לנאקול
האזורים והתנפים. והפגנו מרת הסכל האלהי לעמנו.
ולתעוררנו לטוב תחת יד ה' ולתעורר. אוילאיתם
גורם אוילאיתם כלעיהם. הלא טוב יהיה הסכל. אין נזקך
למאד שפחה כספליהם. ורברו הוזהר עש דברי רבותינו
הם טובים על פניהם דוכם ועקפותם כרו להם שחיה.
להטביעם כדוק פניהם לא חסנו ותהי ככלותם כקוה. לכו
עמשים עקשים באור אבטיה ארצה ארבעה עתה. לעומ
אתכם עומי נפם. כמארי דרכי עות. גם אבי אכסר
כתעלובים. סנה כתוב כתורה. אדם כי ימות באהל ובי
דווקא באהל הוא מת. למה לא כבית. אלא רצו לאדם
כלעל כי ימות באהל. עד"ה אוימי יתה משומו אל הוא
דעפ כמות ימות. הוא העומא ודאי גם כמיו. כמקרא מת
מטיקרי כשומאת המד ה גדלם עד למשים וככל זאת לא הנידו

ולא העמישו מי הוא האלקי אשר כהדו להם. ואים כמס אהלו. ותקום כמיו ופילגשו הרבות. ודאי כמכנה סר כשים
ישע עלי. היה להם להודיע אים אופו הוא. אויל כוסל לברוח ג"כ אויל כמיון. כהספקת מרכי היכלו כי רב הוא. ולמען
יהיו הכלים החמורים כעבודות. קעטיכטי עיקר וכתון תחנקהו כלי עכוב תור כערה וכערה לבוא אליו למשכב דודים
ומדוע שתקונוס. אין וכי אס רוב לב. אויל דעו שאין חדר ראו לה ענב כמנה סכא כשאלו. תק האוכלים אותה למעשים
כמותם. אהרמס לא יכין הוות סף רעל להס קתים.

ז' ונאלית חקרותם וכבלתם. ומאד ריעתם אהלו כנלה לכל. גללו כתיש האולעי. עמל וברך העולם שאין להם
חלק כות הם ומכונת כמס רחמי היא שוללת. לא ריעו שוב הק"ו. ולא ריו איכרא הוא כובכא. ונעקרא דריבא כרכא.
ח' כמאור להס חזק לכוברים ולמאזן כעביהם. להאות עיזן שים עיזים כמאזן חזקותם של קתת בתות הנוגרים.
שחיים עתלמות אלק כקבא כדל לכפר עונותם (והואה שני כרשים הללו. של אזות ע"ך סר"ה משיח אויף של
הבת הוודות שפא אית אל. ויפדס ביאזו לכפר עונותם של עונותם. שח יכין חוד עני הקדושות הידועות. שאחת של
ילך וילך. סנה לכונית סר"ה הוויאה. לענות לדכמה עורן ככשר הזיכר שלו. סקראו ליבת עירת סחך שחין שלו
ככשיל"ם. ויתגודר כרעש ונלקח כמס הכעל עמנו זה אדרת כמקנה ה"ה לאה סוכתה. סחכר פירוש הכוב כיד כוואלנו
וולתעבד כדיו. וכי זור כל ליתוה הווד קל אלאשן רעו אהר ככפא. להסיה לרעוש לעיני הניזים. כועשה סחך
תח עושי ארש כל חר כמכורים כויעלס כוכנתו האזות. סהיא כלי סחך כמס סוכנתו איתנו (ולא רע לנו כעמל
כאזות וולתנו. לא היינו חומים כידו כלל. כיו שאין כידיו לענות כמאז חומים. הכתיסה שפשיית כיד כל אדם. מים גם

6 עשו מאלוק גמתי בעל צמר ודם צל לנאק
לעשות רצונו לאכול ולשתות כו' ככל בני אדם כו'
ועלזה הביאו עקר רחמים (לפ"ד הכשחתות)
מהוזהר. גם מדברי רז"ל לרזולתה חזק בנולתם.
ולא ידע עול בושתי.

7 החלימו שירושלם לא תבנה עוד. ודוק ק"ז
מחוס.

8 תשב לעורר עלינו שנאת האומות. במה
שאבו מאמינים ביות המשים המקווה והכחישונו
בעונות פניהם בלי טעם וריח. וברוח כביר בלי
כח. השמיעונו חדשות אשר לא שמענו ולא
שערנו אבותינו. לא יסבלום שכלנו. לא יכילום
רעיוכינו. לא יקבלם מדענו. לא ייירס כח
דמיוכנו. לא תשערם מחשבתנו. ורים הם לכל
בן דעת שלא גדל בהם ורחוקים מאד מכליותינו.

ובכן בא הקץ לרברי רוח תועה מדרך השכל
עושה הצורה האלהית לעניי הרעת הפקר.
ספו המו דברי אויב לא ברעת יברר ורבריו לא
בהשכל כלו בעשן השכלות כלו רבריו רועי רוח שקר

והוא כמכנה סר כשים
ישע עלי. היה להם להודיע אים אופו הוא. אויל כוסל לברוח ג"כ אויל כמיון. כהספקת מרכי היכלו כי רב הוא. ולמען
יהיו הכלים החמורים כעבודות. קעטיכטי עיקר וכתון תחנקהו כלי עכוב תור כערה וכערה לבוא אליו למשכב דודים
ומדוע שתקונוס. אין וכי אס רוב לב. אויל דעו שאין חדר ראו לה ענב כמנה סכא כשאלו. תק האוכלים אותה למעשים
כמותם. אהרמס לא יכין הוות סף רעל להס קתים.

ז' ונאלית חקרותם וכבלתם. ומאד ריעתם אהלו כנלה לכל. גללו כתיש האולעי. עמל וברך העולם שאין להם
חלק כות הם ומכונת כמס רחמי היא שוללת. לא ריעו שוב הק"ו. ולא ריו איכרא הוא כובכא. ונעקרא דריבא כרכא.
ח' כמאור להס חזק לכוברים ולמאזן כעביהם. להאות עיזן שים עיזים כמאזן חזקותם של קתת בתות הנוגרים.
שחיים עתלמות אלק כקבא כדל לכפר עונותם (והואה שני כרשים הללו. של אזות ע"ך סר"ה משיח אויף של
הבת הוודות שפא אית אל. ויפדס ביאזו לכפר עונותם של עונותם. שח יכין חוד עני הקדושות הידועות. שאחת של
ילך וילך. סנה לכונית סר"ה הוויאה. לענות לדכמה עורן ככשר הזיכר שלו. סקראו ליבת עירת סחך שחין שלו
ככשיל"ם. ויתגודר כרעש ונלקח כמס הכעל עמנו זה אדרת כמקנה ה"ה לאה סוכתה. סחכר פירוש הכוב כיד כוואלנו
וולתעבד כדיו. וכי זור כל ליתוה הווד קל אלאשן רעו אהר ככפא. להסיה לרעוש לעיני הניזים. כועשה סחך
תח עושי ארש כל חר כמכורים כויעלס כוכנתו האזות. סהיא כלי סחך כמס סוכנתו איתנו (ולא רע לנו כעמל
כאזות וולתנו. לא היינו חומים כידו כלל. כיו שאין כידיו לענות כמאז חומים. הכתיסה שפשיית כיד כל אדם. מים גם

קצור שבט לנו כסילים

כבודתנו אין זה אצלנו עלינו והכונה להפך מאתנו יעשה מה שלנו חפץ אין אחריות עלינו רק הרע לנו שזרועה גם
איתנו גם את זולתנו כי לפי הגבלה לעיני בשר מתחבר ליהודים וזכור מהפנס בנלוי למען היות לו כבוד הדבקות אצל
היהודים אשר לא יקרה להשיג כל כך כבוד אצל הנוצרים ואין פיו ולבו ששים כי הוא כדלל מאמונת היהודים מכל וכל
גם אין לנו כבוד עם הנוצרים מאשר שאינו עושה כחששים גם אינו מוכר וקורא בשם משיח או אליהם בנלוי כשם
קרא מלך ויזכר. יא מכלל יהודי וכלל נוצרי לא בא כאשר נש האשים הללו הקוים עלינו לא זכרו עם הנוצרי בכל
דבריהם הלא מחשבתם ככרת באמת כי הם יטרו להם אלוהים קדשם מקרוב באה מאמונות ודתם שונות לקדם עכל
אשר בחירו הנוצרים גם שמע אלילים אף עם כת אפיקורוס האתתכו כדי למחוק מן בעיני כל הדעות המלוקות למען יביטו
ללכת בשירות לבסוף ונוצרים לש"ך שר"ו כל עינים וכו שמוי ומבטם ולזה הנכרנו להודיע שינוי כדי להפטר מן הראים
הנבועים שאין שום דעת חזיה ולשון כונה יואדם שאין טובו כדברו ונדק המלווד דלויש מעגריין שפרכה לטכלים את קארל
בפירושו הודויה היוטעה וכוכב (אונס לא טמו החזויה בקי הוא קא"י כדמי הילד אשר שפך בנחות רבו ועל פיו היתה
שומה וכידו מלא להביאו לרפוס כמעשה קוף בעלגוף) אבל היונה של מלווד זה כפירושו לקחיות לבין לשונם ליראה שלו
הוא כמנהג ישועה וחסד דעת כי לא יוכל לבנות התרבות לתלמי של הקאיע ואמר לכל פכל הוא רק בואת האמת אתו
ויפה ביון שדעת בעל הקאיע באיכותו ליראתו ש"ך שר"י שזה מאט למצוי אמונת נוצרים שבדמותו הללו בלי הפרש וה
כרשמיד בכל קמיותיו של הסופר יהוא הידוע שם אתה ודברים אחרים שיות לו אשיה נשוי בעל אלהות נמש
ולכש בשר לכפר עונותי שכל ע"ד פתאי הנוצרים כאשר הראיתם בשענותים המוגזות הכה רק בפסגה בלטה יביטו
הכתלה על כן וחקרו להם אלילים מדשים מקרוב יעל פניו) אבל שתקו מלהודיע מי הוא העטבר מהם בתוארים כאלה העירימו
מוד וכונתם העליון לנכוד לב הנוצרים התקמוי שישתקו לאידם ואמר הנה ונאל להם סברים מעדת ישראל עמד בנדם
אחרים אחוה עמי הקבלה והנליות לפי שעה בואת התמולה כמעט קע האויכותה כדמי פולין ולקסם תחת כנפי
הסגנון דקאמוץ כנודע כדי להכילם מרדיפת אינו יהודים לפיכך עיקר קשר ועדברים הללו של בעלי ריבנו לא
העלו עם הנוצרי על שפתם כי לאם לא כבוד עמוי רק תוארו איכותיו ומקומו ככבוד ללבוש במוסד ומשימו כי איותו לשקוף
ש"ך שלום יביחוד לפי מהם כרוכים לכפרה עויתדת להם בפני עמון כי גדול זמא עונותם שיטא השמיר עלינו והעטרת
לקדם עו קשה ביותר ראוי לעזאזל על כן עמד להם אלוף לתת כופר נפשו דלפוס גמלא שחא"י אבל מפני זורך שעה כדי
להכות לב הנוצרים השתירו גם עם העטבר שלהם בשלום והנמיה כשריית וכללו עול מומרי וכאב חומר אכזרי לכפרה
בעד מאמינים על כל חטאת קסם ערי עמו ענוש נדיקים וישרים ואלוקם ראש וכוונד ישכך כתוב כופר לנדיק ראש ותתם
ישרים בוגד (משלי כ"א) ומאשר ששתקו הלהודיע שהם עובדים לאשים הנוצרים במוהם בשנה הלא ניכר לכל שאין פיהם ולבם
שנים עשה ולא איתנו כדבריהם האדשה אין פתי יסור הכה ולא ירגיש במרדוהם כי היו נדיבין לבאר הישב קודם כל דברי
טענותיהם ולהניעו תחלה לידו עונת כדי לקיים ולכנות עליו כל הכמותיהם של נוצרים הללו בכתוב בדבריהם אך אחר
ששתקתם מייבת שדעתם ונחשבתם על משיח או אלוף אחר בלי ספק וכאבורר כבוד שאין אחריו כירור שכל ענוותם
ש"ך שר"י אותי יתארוהו כשדד הנשיות כהנוצרי לקנת עומאמינו יעשהו בחקעונות השלום אלקותי ככתבית אדם
כשרי לטבת בית חומרי ולקחו לו כל כבוד הוות נוצרים האוורים הנשיאות עונותיהם של ראש אליהם לכפר כל פשע לכל
עקלת טטאית חזרו וזרי"א"י ע"כ ש"ה יענה ויה גבורתם להכריש אותנו לדעתם היאם כדבר שפתיים ענה ונבנה למחמתם
של אמונה ותורה כי לא בכח ויכר איש ולא בורע בשר יגברו עלינו ואם אמונת שלמות קדמות חזון רב וענוות לא
יבול לנו להכריחנו להזיחנו מאמונתנו הקדושה והטורה יראת ה' ברה יקלת אבותינו שמוחקת בידנו מיינות עולם
ולא רנו להעגבר עלינו כי ידעו כל לשון תקום איתו למשע כרשע) עם כל תוקף ומשלם ועושה וכלתם יגדלותם ע"כ נ
שלא נשנית בדברי רוק ופתי שטחו להם ומדשו אש"י כת ש"ך שר"י האותלה הללו הדלם ומסרה אשר היו אלה ולקלם
בכל הארץ שפתם לא עושים גמורים הם שטעו כל כך שנשים לבנו אליהם ויבכנו דבריהם השמונים והמרים של האורים
העשטים האלה בזוינו כלום נתנו עינים לדבריהם כראיות כתבות גזונות או מושכלות ונוכחות או מקובלות באמונת

קצויר שבט לגו כבילים

לא האם כשית לבכריתאש המשותפת וסלא אלו עם היותנו אנשים ביאת מימי בן הרש שיבואו יצלה ביהודה ביומו ויחלבו לא נעשה לנו חלק וימינו על פי ענתנו והבטחתנו ובחרתנו ביום הרש שיבוא ויפוצא אמתו אפילו יהיה גדול

שנדור בשכחה כמיו יבועשר וזבל ועלה האפסדות לכן הרש ואף אם יעשה חופתים גדולים ונוראים לעינינו ונס סיה הנון וכשר וחסיד מופגנ ורא ה מאר מ' מ' לא לאמין עד שקיינו יוניא לפועל מה שהבטתו עליו יעודי כביא ה' אר לא יסבלו בעול והקפסה ועם היות מלכו אהבו כנו אברהם יצחק ועקב בקראים עשויים ונבואים על סיה ככתוב וקרא מלא אל תענו בושימי ולביאי אל תרעו אין נזק לוור הכא בדכרה כש'ה יען עשה ה' אותינו' אעפ' כ'ס ומלילפ הם מלסבור לבקש לעי וחתנו השיחיות העתידה הרמיה לגואל אחימי לבדו כי אם את אשר יאמר' כי הוא זה אשר בחרבו ויוצאו לגויד על עינו ושלמהו אלינו בידועה ברורה והכרה ברורה שכלנו ונתקיינו בו תבאי השיח המקוה והמיועד כמוזכר בפרשת ויא אומר מנזע יסיונו' בלי סוס שטר ויך וחסט ערוה וערעור ספק וההורו דפי וניגוד הכספות עד שכל העולם יסיועוים כשל כרהס' לאתיה לנו ואת עוד לפוקה ולמכול עין ולהביא דבתורעה כאשר כה שסו סכנו ספלי הווננו הנותרים טפפתו ונסתו איוה פעוים בחשיים כובים ויהיי חרפה לסכינו אשר מרסו עקבו ושיחיו כשכלי סוטיש שקלקלו בהדי הונא לקי כרה' לכן גדר גדול גדרנו בעדיו להוסר בעמנו ולמשול בדוחנו בל יפועל בנו הספק אל החירות שלא לאשר

לא ככוכים כבילים אע"פ שכוונן שקון ש'ן שלכם היום קמת סוקס לשנות בו חנושי הסבל על פי חרפה עין וכלנו נדמתו בעת ההיא פתאים לא נכשלו בו חנותינו בעלי מדע פשוטים ובקראים התורים לדב ה' ויראים עמל' עשה אחר טביו רבות שכר מת צמות על ה' ליראון עולם תזון רב ונאותות לא רחיים את הארץ וסיוה הכהה לא ידעתם ולא הכרתם בזוא נה וראו פ' יפ אפס יענים בו שאתר הכתוב (ברומה ט"ו) בפרשת ה' עין ונו' יאיר פתח היעשה לו פלס אלהינו' ואתר הרבה להנח ולחלים על אודות עובדי אלהים מהיכרם אחריו כה אה ארוכ הנכר אשר יבטח בלדס ונו' והלא ירעו כל מי' מוח כקדוקי וקויות שומר הענינים עלנו וכיאה עין' לא נסתון בלדס אלא ודל' רוח חתנו אשר יבטח בלדס עשיתם אפס אלהים חסדים אקרו בו שו' חסידים ש'ן ונבוינו וכוחנו על זה הארון לזון תוכתו (סופה קשר בתקתה) ובה טייס בזאתו ענין חס' בחרה כפ' אהור הבנה אשר יבטח בלדס אלוך וע' יך ודל' ש'ן יקור לבני באופן זה הונן השמן בדך ישר הנון ונקשר ולכו הכינו עוד בפרשת שמוע' (ס' ב' כביל' זה) סטיים כזה' לאומרים לפ' אבי אמה' ואיך יעלה זה ע' ד' בן אדם כל דהו שיאמר לען הקינה חל' ע' כ' ר' ת' הוא ר' ל' עין' כ' ה' הוא צבי מודה אלכס כלי תפוז של השן והזני' לנתן חסכס ולנסות נבורת סכלנס וכח שחמתכם ותוקף שפירת תורת אהם וככה שזנלו רמזים עזים רבים כמתנים מלד התפלות הכללים המדברים מעניני סומקיס חסם הענינים חסם חשיפס ומדותיכם נייים הירש בדוקהביא יעשה כחשיים חסידים חסידים לפתח חסכס ס' ה' בפרשת ונו' והקוונת וחסם קרבו הנה ונו' עוד (ס' ט') ה' לא קתש יד' ה' ונו' ערדסה' כדדדס ונו' חמה אופ' קעד לדבר כחשיים יערלות ועינים חסמות ולנסות חסידים ויר' חסדות עקנות כדדס אל המתים בחייהם סמות לחיל חסמות

להאמין כפתי לכל דבר ה' חסידיו לא ימיש ולא יעורר את האהבה עד שתספן אס רוח הטוב והשלטון יעלה עליונו חקומו לא כמ' גם כי כספ כחשד'הגלות יויוש רבים מאר' ה' אור לנו כר לרגלנו דברו ואור לכתיתנו לא נבקס להתפתח אכבלי האסרנו מעמנו עד בוא דברו יתעלה יסלק חלק ויתירנו ושל עניים ומפוח לאומים ענווים ויפתחנו) אס כן זה קוונת' בלפי שחיי להביא אלינו דברים ודיש כאלה אשר לא נתאיתנו בשכל ולא כנשיירו דמיון ולא כנשייו והכתוב ולא ידועונו ורבותינו ז' כי חסדים מקרוב היה לא שערום אבותינו ולפס הנשוע' ובוה חיפו כהנס גדול לא נודע שזאת שכתב הסטט האים ספתי ידק' אוקיות להטי כבוד וסס טוב בעיני הנזירים באופן זה בדברים ופשוטים וכל טעם ירמזים שכל חן נעשי' אכן תחמו ואלד סמורים כנורים כארך פולין אין יסיון לזועזוע ארורים כאלה למדע עוד דת לענום יה גם בהגות כול ד' חס' כחאזה ויחמה עמוה אף כי להכות אותנו כביהס כדדדו שוא ומכל' ושיס טפל נשיח אפ' יסוד נוסל יהיה ספ' התלים כהס כווננו אינם כנורים כוונ' חסידים יודים' אלא פס ככל והכל בכפי עמוס וס העל לא היה יך חבור ענינים וחסדאים בחוריים מת ייראים חכמי אדם ועוטים בחסך אעסיס בה' כדדו ילדו כניס ורם כני וכוכים ויוורים יאנו תהלות לאל כודש בגוים דמענו כוהרים מעריות וסמיות לעריות כל רואינו וכירובי אנונו ורע ברך ה' סוורי בריתו וזכרו סקודו לשמות' חרדים על דברו תאוד כפשוטו וזכרו' ואס אמו סובלים על סכונו עוד גלות ארוך כעין ספי' ולא כוונ' אהור לכנו יחשירת החשיים הוועל עלינו כל אורג אלוה ברופה הלא עין ראתה וחשידה איון שוועה ומאדנו על היותנו כלפי כוונתם ולא ויכחשים דכרי אלוה בתורתנו וכמו כל כביא חקקה' אשר כל האוונת

המכריל בין כהנים לויים וישראלים הוא יבדיל בינינו היהודים הנמולים
 ובין סעט ארמאים ואורחת ישמעאלים ויסיר בדילינו כח שיצ
 העולים כל מול בערלה : המכריל בין ממא לטהור יבדילנו מן הצביעים אחר
 מהרומהור סוסים מיונים דהריום דהור אישאל אשת רעהו יצחלו צחלה :
 המכריל בין הים לחרכה יבדיל מאתנו ערכ רב העולים לעשות עולם כדור המכול
 כמן הרבה ולהט אותם היום הכא או נשיש בגילה : המכריל בין המים
 העליונים לתחתונים יבדיל מאנו המוסיפים חנותים בינינו מינים ממינים שונים
 ומשיגים בהבליהם את ישראלונים ולאנת ערכ עם שונים ישובו רשעים
 לשאולה : המכריל בין לבן לשחור יבדיל בין עבדי אלהי אברהם ובין עובדי
 אלהי נחוח ובער מבינינו הנסוגים מן השם אחר אוימלא פיגו חחלה
 ונברך שם קדשו סלה :

ברוך נוח ליעף כח ולאין אונים עצמה ירכה ועור ברוך הוא ישראל
 נבורה אור ברוך מקיים (מקיס עצת עכרו) וגור עמים קרבות ימפזון
 בורר חושי ציצית (עם קשריהם תרו"ג שצות) שוור הנסוגים אחר
 שאתו יוליכם את פועלי האון מכריל וגור ושלוט על ישראל המחזיק
 בעץ חיים קושר לו כתר זה במול קבועם גלגל החורר

אצינה נא הנה מה שיערתי להאיר עיני העורים כבאר רפוי כינוי פירצופי האצילות הנוכרים בס"ה גלשון
 תרגום - ג"ל לפרשם יפה יפה בס"ר

אריך ג' דלא שפרים אכ"כ נ"י (טכסמטס תוכז טעש כ"ז) וכל כינור) וע"ה הוא ארכות עילמי דהו"ה
 אבא ג' ר אנתיות הו"ה - שמחמ תפלת גלוי השש כי אריך כדון רק בקונו סל יו"ד
 אמא ג' מ כטס הנכורה כמכס דיכין תענין וחספ אזוריים ראהיה א אה אתי אהיה פולס מ"ב ינסני פנימס
 אהיה שכתורה זכר"ת נדחז פלאכיס פניוחסיל אליה אכעריאל כמטקן אלוכיא
 זעיר ג' חסר נבורה רפ"ס כנזין שכתרת עת"ק כפ"ד נר"ה חספת
 כרא אנתיות אבר ען ספ"י פולמיס
 כרתא ג' חרנ תרגום לא תתנד תירני כי כחמד עען יחזא אר"ג שחעא כז אר"ר
 מלכא ג' הויה ארני ופוא תלאך הנאל פוא האלהים
 מטרונתא ג' חילוי הויה ושילוי ארני והויה ארני
 סרגליתא ג' מס למר כף ואו חיו וכן מעשה מרכבה ע"ה
 גליפו במהרו גליפו דמ"ה ע"ה - כפסדת סטטום - במהירו דמ"ה עם הפסוס
 בוצינא הקרד גלתא (יחז זכ"ל כי שפוא יסוד ופוא תלמון כו"ל אצתה ככוניני) ג"ל קשן חשעה) פזיכת
 קשמת) ע"ס דועיר בליונוק ולכן כן ט' כיאמו כיאש ?

קצמרא בני'מא קושרא .ני' האישי .והאסה גולם קייל כדרו' . וזוכה תכין לטון ס'ה ר' פ'כראסית .
 פ'ררשאקא הוא ת'ת כנודע .וכן הוא בני' ה'אותיותיו עולים תפאר נבאלה את' . ר' שרע אוח תי' והכניף .
 כינייהס אלס סו' באחדים . וזו' כהאות . ומעשה תכין .
 חרין נוקבין ר'פ'ררשאקא . שנספרא דכניעותא . ר'ל פניקבי החומס (כעל פסועס (ס'ג) מתבקס) ונזו' לפתי' .
 כקנותי רמל ולא . פהאפת דין קסא . והפסית דין חמונר כרמתיס .

וזאנב אוזכר גם קצת רמזים בלת'ק . להסיר מכשול מדרך עמנו .

אדם גי' טס הויה דאלכין (הוא פראה יחוקאל ומעל לרקיע ונו' ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו אלמלה)
 וזאד' הוא היה כל האדם העליין יתברך . בכודע הוא שכתוב נכלענו כדמותנו)
 חוה עליו של טס הב' . ויברא ה' את
 הצלע . גי' הנעלם . ועפ' ו'תבין דעת קדושים י' שרו' ל' ככתוב ל'
 אחי' ככתבו וכמטעמו כל' א' . שאלק לו הכתוב ככוד ככ' ע' . והוא עה' ד' שו' :
 אדני גי' היכל וספ' ה' וה' כהיכל קדשו ה'ם
 חמונה גי' פרצוף אדם .
 חשמל גי' מלבוש

זכהנה רבות עמו . כע' ט'ס קצת בנוף חזרו הל' . וזכה תמלא עוד דרכה פ'רפ'רשות נאות כדברונה שזכרים . וסודרים ל'ספ'
 סנה ולזת פנה . כישוד כפ' עמודי עברי ברכות שמים . ובלקוטי אורות . אך הכסא ר'ז הנה פ'עטס הערה למעיין . הנקוהארה
 לעינים ימות זלכפ' קדש . זלכוכי' אדעת הסימנים העורים האעקמים את כל די'פ'רה . ישמע עכס זועפ' לקס . שני
 זכין דבר לאסודו' פקס .

שבט מוסר

לעשות רצונך אלהי חפצתי וחורחך בחוך מעי . בשרתי צרק בקהל רב . הגנה שפתי לא
 אכלא ח' אחת ירעת . צרקהך לא כסית' בתוך לבי . אמונהך וחשועהך אסרתי . לא כחרתי
 תסדרך ואמתך לקהל רב . כתבת זאת לדור אחרון . ועם נברא יהלל יח . למען ירעו דור
 אחרון בנים יולדו . וישמו באלהים כסלם . ולא ישכחו מעללי אל . ומצותיו יצורו . וחוקותיו
 ישמרו . זכר עשה לנפלאותיו . חסד ה' אוזכר תהלות ה' . כעל כל אשר נמלה ה' . ורב
 טוב לבית ישראל ברחמי' וזכרון חסדיו . ויאמר אך בני המה בגים לא ישקרו . וימילתם
 למושיע .

עשה אש'יעך ידי קדש כדק . אה עלתה ביה הכרורה של ש'ן טר' יכחשו פ'אדל'יע . אשר עשנו לכדיה עלימי
 את הרפה . ויסב ה' עליהם את אוכס זכרעתס ינחיתס . אל גי'ולות ה' שלם להם כפ'עלם . ושלם זכר'סס גי'ולס .
 זכראס כזר אויב ה' מוכל ישראל בישוף דק'אחיני' . פלאי פלאות עשנו זכו' . אשר לא כעשו כדורות הקדמונים כמותס . ולא
 כדעס חיסבנות ישראל ועל אדמתס . נכסיס זכפ'לאות כמראות דונותס . לא כדלזו ולא ככראו ככל הארץ וככל בני'ס . ספ' ה'
 אש' זרוע קדשו לעיני העושים . וראו אכפסי חרץ את ימועפ אלשינו אשר לא יבטו קווי . וכריתו נאחנת לנו . בתוך כזכר אשת
 ג'ולס . אשר לא עזב ספרו ואתיו ועס קדושי' ברחץ אויביהסלא מאחסי ולא ג'עלס לא עוכס כללותס . לג'וען לא תשכח ואת
 בריעו' פ'ורקס ואחוקתס .
 זכרין

וברוך הוא האל המושיע וכן את ריבנו . אשר השייכו וקיימנו . ללחות קיום נבואת הפעמתי . מתחלה נבוא אלי השמועה
הרעה . בעת עונם הנרה . כשהזינוני נעסר מוועד ד' ארצותיו . להם הקונשרם שהצונו . בסוף ספר סע . רחועלה כל
ההרות ומה הייתי לאלם . כנסת ישראל כחל לפנינו וזה נאלמה (מקראותיו בספר סע דסן ביהמה) חוקתי ידים רפות
לא ייראו ולא יחתו ורועו נסר . וכה הים דברי אליהם אמילו יעמיד נביא שקר חמה באמצע ריקיע . לא ישנוו כח ע'
בראשית קונטרס סע ל' ועתה ת"ל בתקיימה ככלמות רב .

ואודיעך הנה מעיין סביב נשפט בארצנו . ידברים כהווייתם וכסדרם . אר קברו כסם הארצות הראשונות . המודיעות
האחרונות המדעות הרבות והרעות הקשות . מניחו את ארצנו בני ישראל בחזק פולין ארץ תלאכות . על אודות
כת ס"ך הארורה הלזו . יבנים הסבת כל רשעי ארצנו . מקר פרמיות . ולעשות וכר נכסותיו . יתעלה הניע כאן הפנין מעיקרו
וילקט בקצה . ויכל הכתבים והארצות הנאים משם ונבדרי רבדרי . ולא נביי רק קתם ונהארסוסים בעולם . כי להעתיק כל
הארצות הנאים משם בעסק כים הלז ככתבם וכלמנם . ינטרבו לכהי כיריות . ויכבד עלינו כדבר חמד . אך נמוץ טל הספוד
להשפנן חוץ תחנית המוקרה העולה וכללם . כנירוץ החקירה טעמית הדק הינו . לקווד לשאול ולדרוש ככתב את ארצנו
שכסולין אנשי השם . יודיעונו טורט דבר וכתוב יושר דברי חמת . ונש בארצנו טעמו חוקך גדולת ברשת הכס הכורף וכלל
הלז . מואכסים שלמים וכן רבים עובדים עלינו תמיד . אנטי נורה ולוודים בני פולחן . וקרתיו ודרשתי אותם כשבע סקירות
וכדקיות . על כל דבר ודברי . זה שלא ככני וזה . ולא ידעו איש את אמי . כאן פה בוואים שונים . ונהה חזאתי כביהם כפה
את ודקרים ארדים וכוונים . רק שאר נרבה לספר כשכחו של כס וענאונו בהרעה . בכל אודותיו ואקרוי . והאחר אקנר
אכל מקום הכל הולך אל מרבו חמד . ושולה לסגנון חמד . כוכרון הפלח הגדול כעמסה כבוד ספר ל ישראל ככשזינונוס
אשפספי וזהו . אשה כוונה שש לעקוה ולכלל . תורה מ ישראל . וזה כסילו לעשותו לרופך . קדשי מיישי . ע' סמאת כחמשים
נכסונים הארורים בתהודות ארסי ס"ך סר . וכועש קע לא יבצר תהם כל אשר יונו . לתקפטה כרעת כוכה ונהלכת .
לזיה' סהיה לנו .

וגתחיל נגנות . יוכסיים כשבת . ראשית טחאת היא לבית ישראל כחזון פלדלעי . הודשו רבים אחר האליל בני מודש . טכונה
סנים . ע' שלא רשע ולכלובית טכוונה . מפראג כן הודון לסנות ושלשת תלאכי רעים לכל נד ופכה . לבעל כעוד
הלז . כנודע תאז כשבת תפ' ות ס' (כחמאה בבית יסנתן הסופר) וכלכל ככרפסלו סלוחו כחותר ר' ס' כומר ס' קראקוויר
כשפור מפראני . ששזש סס כטוואה . לטוב לוקונוו לסדלעי . והולך עמו ככתי ויכות סנתמכרו אז כפראג . והסני ורש
האטיקוררת גיה כחזון ס' . אך הווכן לפורענות . וסחוקו ככתבים סכוכים ססס . לכ'ק יוטר מכאר . כמו סכודיע נס
רי' מ' מואפלי זה כסמורה סנים . אך חכל מקום סיו מראים ענזם יהודים כגנו . ככוהנים דתי יהדות . גדו להסות ולהדיח
כסתר . ועושים כחאך מעשיהם נועבותיהם . ולפעמים סרנינו כהס היהודים הכפרים . והחרימום . ועמו כהס פטיס . עמו
הכרדים ענזם כח דרטים וחורים כסמורה של רהים . מיראתם ופחדם . שלא וברדיוס לרעה מכל כפטי ישראל ורדכס עד
סמרה ונרשס ופל סני האריות . אך לטוח סרף כורף ורעים לא כתקו . רות וכוונס סתעם כסתרנו כסמא . ועכנדן לס' ס' סר'
כסתר . כי כל באיה לא יסכנו ולא ימינו אריות סוים . ונדנלים דברי סול . כדקך חאכש רעה לוכך מליכין אותו . סמנה
לסוח פותשים לו סתחים . לטועם לנו לסוכוף טוואה על טוואתו . להקטיט לנו .

והנה' כשכת חקט ודכלו מיישי פנזם . ינאס קריותם לסוך וכודעו וכתפססו . תועבותיהם וכתנלס לעין כל קונסי ע' פ'
הערות סכנכועל אודותם כח' ש בשוט לחוס קתתם . נס כויה וזהו עואים סלא ככת רמו כעמא . חורו כתסמנה וסרפסו
אד ה' כוונס . תחלת . תקלוס היה כסל קטן לאמקרונא (סיווכרת כאלך שוט סל' . אקת חממסת כערוף ככדחות)
סלסס כא' תחלה סררו פרעק יוסד . כמענו ודענו כמאותס הוויס סחכנאו . כס' ס' סר' . לוכן סיה אליהם . וכסנו עליו
יוד כי סכא ויך את ימנה וע' וזהו להלך ולקוץ עליהם . ונהכרסו סילמסת . ונהכן הודוע עור את הויס ואת סיוס הנעה
וזה סימני וזהו סעפ אומס . ענכנו חוה סחכנאו ל' לבנו ס' ס' . אך לא כעככ כחן יוטר מלאו ונהודיע עונם הנרה ותוקף
שעה הכס ונכרעתו) סמה לקסו אשת הרב טס (טנס סוין עין סודותים) ואשה יפס וסרת עעס . הפסיעה ערווה וטעו כתר סל

ס"ת בראשה והשיבה באחריו בכלה וקדמו בחול בעיני לה ולשמוק שמים למס ויין שמוסי' היום מטיבם את לבם ככל
 צור כדוד ששבו להם כל ימי שיר וברך כבוד קדום כופלים עליה ואמסקים אותה וקראו אותה עוונה וילווור פמסקים החוזה
 והנה אנשים יהודים עובדים על פתח הכית שהיה בו מכות רבו להכנס לקבות סס משקם מ' עד וסעו קול' המון בני אדם
 לאספים לשוק וקדמו בחמול בתוך ובכל ונהיגו דרך הפלון וראו כל המעשה כשחוק הכסיל עמות ומה ועמדו משתוממים
 על הישראלים וקמו על פה להלך לבקש מן אלה לשתיה כהרגלם ופתחו להם אכל רבו להכנס להכנס פנימה בחדר שבו החמול
 להתחבר אליהם ולעשות בטעניהם ולא אבו האנשים למוע עליהם ללכת בדרכיהם קמו עליהם הכנסו ופגעו ככח
 שנעקש עשו להזילם מן הכותב כתיב ראו הרשעים משככים פרים והניחום ללכת לדרכם הנה נחלטו וקבילו בעיר את
 כל הקורות ונעשית הקדיה הושי והודיעו לך ק הקרובים להקהל ולפמוד של נפסם יטבו ב' ד נכמה וקורות כפאל אליע
 זכרון ומנאו הדברים כנים אוי נקהלו היהודים שכלל עדינת פולין ביחוד נגליל לבוב וק' ק בראד הקרובים א פחול ופמוד
 של נפסם כי יראו וחד עומב ונלכת ועשו תקון גדול לדבר שלא יכעלו בהם עוד קלי דעת והטילו מרס עצום מורא וחד
 להדליף לרעהכת אמי ש' אשר ולפריטים ועדת ישראל ככור בקונטרס שוש' לוסם או הלכו האחרים אל הנאון דקאחיין
 פאדאלסקע ונלחו לו פסם קרובים עם פנוגרים באוונה בהנטיה ושלט שום עומה שפה אחת היא להם אכן שסם הבורי לא
 הזכירו ולא הודו לו באלהות בפירוט רק הכשיוסם סקרוב יוכלו להיות לאתרים עומ יניחום שפה טפסיים כבתיים למוור
 חוקי דתם לעשות עמנות עברות ומעברות מנות יסך דתי היהודים כי על כל סם כשעשים מן היהודים וממת היותם שים
 עם הפוגרים באוונה והכאישו ריטיו בעיני הכוורים השפטיים מאמינים לכל דבר ומדשו להשוות עלילת רשע על דסם סנה
 עתגוללים ומתעוללים הכוורים סס בלות ס עדינה משומת) כדי להקסם ונאמיכו היהודים הרודים אותם שלא להניח להם
 עכלט כנייהם ונכסו דכריהם באוונה ההנוון מהיה בלא הנור היהודים על כל קבלם תמת ככפיו והרהר אותם לרור
 כשפרכאו טלו ומקמות חושלתו מזה ה' לעקב פביכו רציו ולא עוד אלא סתקיים כונס דח' כי כהמיר לשרל נעשה
 ראש כי סודאיון הרכה לעשותם גם ארצי' כישוף כלבוט ומדינת רוסיא הרמכה (א' פ' שהיה לו שונאים באתה כומריא שלא
 היתה דעתם נוחה פישנו ולא ספכו כי יידי תרקבא דדיברי למלא ואוקמייה) ויהיה עת כרה לעקב בכל הגליל הווא
 כפרטות ק' לבוב בראד ואלקוו' לנלין שהמה תמת כשעו עמה ונס שאר הנאונים סחמו לאד ובכל כל מדינת
 פולין הארכה והרמכה פאיוסכע עק' רבות מ' ישראל אלפים ורכבות ה' יוסף עליפם כפל פחד אליהם ורעה אמותם
 מאימת בטול תורתם כשעשם גורת השמד פהתקילה בין המזרים סנת חק' ז' ל' פ' וגור הנור שיעמדו הרבנים שבראך
 פולין להתנוכס עם המינים של מ' פ' מ' ר' ה' ולתפולל עלילות כרשע וקנס אותם סמוון הרבם נס הוכיאו על זה סתקרה
 הוגלות עמנות ונכהי' ק' ט' כפולין ופזרו סמוון רב לכל הגזרה והכל לא הועיל וכבר הנור הכ' לקח כ' מ' שהי'
 תמת רשותו בהנאויא סלו והרעה אותם לכהונ דת עמון שכוונת באשר קוה מהם ככהמון הזמן יבואו לתמו וכתבו כד
 גור מרטה על כל כפרי קודש פתלמודים וכן עשה כפועל' וסרף כבויון גדול ע' פתללין כמקום הונכטי' פמה הרבם נגה
 וכשרטו ש' ופופקים וס' הוורה ג' ילא שארי וולת תכ' בלי סוס פירוש כסם פתללין וכלה פהרטה וימים רבים של נער היו
 בקהלות הגדולות סס כפדליע וסמוון לבוב ביחוד עד וקוסאשר דבר מאשלת ככוור הכ' ל' הובי' לא הניח שם סוס ככר קדוש
 וכשל למוד תורה נעמי ויוי שהיה לו פריים ורנה להגילם פלהם לארץ טורקיה וזה המור לישראל רעה רשע' ככל
 לפני סכר גאון בלותו סרף הקוס לראש הגוונים לפיכך ביתה גורתו כוללת בכל פולין וגורו מענינה הרבה בכל התריות
 סק ואמר יונע לרבים ומפל שעתם לנמים ויכנס' על הרעה ועשה אות ומוכת גדול עומס מאד דר אמגה הנוריים הלא
 הוא הנאון דקאחיין גם היה ארצי' כיוף כלבוט ונכהו ככוור כטוען קפינוריא כנגד היהודים כקרא הכלל כלבוט פולין
 שטיגאשר וכל' ו' פסקאל' אשר סוגיא וכיאי גורת השרכה לכיעל וכך היה מעשה של כיוס כמתכו מוכס בלגרת כבאה
 מקאחיין לושד ד' ומה נבדיר ררנדי לפיכךו קדמנה כסבי הכוונה מלמד הלגרות הרבות יאמר כנלוו מסולין סכל
 כד חקרוים וסוקים גם אמי וכני ומלידי ג' וסכברים תהלות ה' וסונו וכללותיו אכר שפה סתכס אכר כהנה רנדוה
 פכ' ל' עכס בלו בארובק ומהס בקרנה תהלות ה' יבשרו כעשו ככללות כוראות וכתכלס הגזרה דעס ככוללים כמקח

קצור שבט לנו כסילים

הנרות . ראו אור גדול . יחסי ארץ גלילות כולין . יאור השמחה האלהית נבה אלהים .
 ונצח ענין הסם ונעשה תקפו . כך היה בע"ח כסליו שנת ק"ח עמו בקהלות הגדולות בראש לכזו ואלקוויו וזולתו יוש
 צום ימים כפיו ומש ויתר עליו בהתעוררות רב עמוס וזכור אחד האמת שאמר דד שפי עוללו ויבוסים באותו פרח פנענית
 השמחה ביש ק"י ויש לו יחסי משתה ושיחה . על אודות סלחת פגולתו וזאת כמה טבובות . אחר זה כעס הרב הביטוף הכ"ל
 קמלטין שלו שנת טוב לב . וזהו רוב לבוא לתרין להביא לדבוס עם נבונים שלהן . יסבור משעה לדבר זה חקוין ק"ד כי ירופ
 (נומן כל א) גלגל נסאר . ולקשתת כשירו כפגולתו הכ"ל משעה . מה שלא יכלו לפגוע כל השמים והאלהים תלפזים . ובאחת
 ג'ס כפעם הזאת לא יד השמים והבנים בראש פולין בשלל הם . אדרבה היה נגד רזונם . לא השכינו עמו כלל . רק לא יוכלו
 לתעות שירו בכח הרוב . באשר יד הכותרים תקיפה כסבין הנוגע לדת בארץ המסוכה השיא . ויהי כנעשו באעצו הדרך
 הרבים תולשה . וינו לעלן שיהסוך העולם מרכבו שיכ בה ויוליכנו לאקרו לא שלעין שלו . בית מושבו ודירתו . וכבואו שמה
 קראו לדבוס ישיין בחימומו . וישאלו הדובס אם שמה יין . ויען שהנמון שלא שמה מאושה כיום ההוא . ויצו הרופא לתת
 לו כוס יין . ובאשר לתת הבנימן הכוס בידו וינשו אל פיו לשתות . כשכר הכוס בידו וזכקע עש השמעת קול שוק כקול קנה
 השמחה . או היה כדוה כלילו שפנן קצין מד השליך את הביטוף הכ"ל . וזרקו כעס אמות וכפאלו אשר ישב עליו ורש הלאה .
 שש כפ"ל מדור . הנהגל כפול הנוכל אשר התעולל בו שלש ימים רזונים . או הרף מאדו השולי קצת עד שפיש יוכל לדבר
 שמש ולרעו בידו . ויחזר לעומדים עליו . מה אתם פנורים המדר שלא כמלים . לא כמלים הם . אלא אמותיות הם כפדים אשר
 גזו לשרוף . הם העומדים לפניו לא כל המדר אשר שכב שמה . וישלף הדבר כעביר שריו שמשו וכוחו . הכענאים אתו או
 שמונעם דכביו . כי הם לא ראו כל מאושה . אך היא שוק דכריו . ונעק שמהה כך . ושאלו לו תכונם . בכך נזה שתכך ישלשו
 ליהודים יכופו ותאונרו דעו שווי הספרים שפספסו ולכמל הנורה . וכן כעסו מיד . וכפיע מוס עת שפון ושמה ליהודים .
 עורם מדכרים עיו . והכס הארורים בת ש"ן ער . באו לבקריו . ובתוכם הוקן אשעאי אישע אשר . בדור אשר ימש שמו המוכר
 בנב"ש בקוב' השום לשום . וכבר הלכו לפניו וה לבית תפלתם של כוזרים ז'ס' תהלים כידם וקראו וזאורי תלים שם בעד
 שנינוק . להתלות תרופה לתפלתו ויהי בראותו אותם . הרים ידו וכטה ורעו עליהם ככס . ודעו להכותם ולדרשם . ולגרשם
 משל שיו בתוכות מיה . וכן עמו שמשו הכוס ורפשו עד השמחה . וזוקן שאף הכ"ל חוכה מיהם באכזריות מיה . וזות
 שם ככל מדור בנמון על פני האדמה . וכביטוף כנפר מיד . זה היה משעה כחי כפלוין (כסור של הימים החתומים של ש"ן
 אקראו להם מועד . כח"ש בקוב' שוט לשום . פור הוי' כהפך לפורנו וראוי לקבשו . ע גדול ליהודים כהודאה ושלל ליהי' ת
 כי נבר אסרו עלינו ביום זה לה קים פיוד ה' גזרה . ושלש פנות ומתבות לאכזריות כסוד לעולו תורה . טוכותם ודחי שמה
 לנו לעז הוא ג' . ואיוב פאום הוא לתת ובר כפלו אמותי . עם היות אשינו כ"ש כפולין אין לאל ידם אמת האניק . מ"ח חוכה
 גזורה וזולתה היא על כל אום יודוי אשר נש אלהים כלבבו . ככל התקוות אשר כפזו עם לפעות ובר לדבר כפלותיו
 יתכרך . ככס מרא כזה . אשר שור תשע כפלות גדולות . כי כמעט כל עת הדות בכללה היתה כסכנת בגורת שער
 הלו . ככר רזוני פנעם לאר גם כדרכות הללו . וכן הגיד באוכי תלמוד אחד . באזכו תראה מה ימשך אסרוי שפוק זה .
 נבא של גם הדפסיו כדרכה וזנאועין . להודיע שרפת התלמוד לתקוות הפתקות . כלומר גם עליהם יעבור כום . וזני
 עניתי תראה כי אליהו וקיס יאכינו כשעשים לא יעוב את בניו . ולא יפשה תורתם לפתתר . ואם הפדים ימושו והנכעות
 תשועתה . ונחמות תכל ירעמו . שדו שאתנו לא ימום . ודכרו לך ימושו שפיו ופיי ורעו עד עולם . לא הייתי אכז
 יום ש' כזרותי באוכס מאד . וכמו שהכעתי גם חלו כראשית דברי ברסן מתעח ככ' כבואתי . נתקיימה . והראיתי לתלמוד
 שלו הכסורה מובה בבואה והזוכתי לתת לו גוף אגרת אשת מכה' (להנניעה) בו כיום הלך הכוור שני אשר שכל' תולך
 שימחית ספרי שקודם ככ' לירבע ללכת לבוא אל הביטוף ארוביו לראות בחליו . והכס פכרה ורככתי כנמר . ותפול הערכבה
 והסוסים ימושכים אותה . עם הסטן השמחית שלו הישב עליה . ונתפרקו איכריו כל תנמותי כשעיר העשתל . וזשנינוק
 שקינין אשר פנידתי כעשה חוקן לכוזריו . היית רבים מוס ופול דבר ככזריו . מקורין שטודעכטין (אנשה כך איות ימי
 כפזים . ובירעם כי כפלו הרעה . שפזנה למקטף . שפרוהו וסוי איוהו אכרנו . מאזוהו אדום כפניו . וקננו ראשו כעשה של

קוצרי האדמה . כי כן צפצפט עם חמטק ומזיק אחרמותו . לתוך ראשו ככלי ברזל של הפירה הנ' לאמר כן כתובה שבת
ככל גם בנזורים . וראונו אשרי ואת באמצע היום הולך עם ראשו תחת זרועו . וכפס מוזיק רע הרבה יעל תלד . והדבר
במוריו נתרבה . שלחו וסודיעו הדבר לכפס אל רואה . וכפס שאין לו תקנה עד שערפו גופן לפי . במקום אשר טרף
כברי הקדוש . ולאט אחד נאמן שיהי עם באותו פעם ספר . שאחר שקצרו ראשו לו הצדוף העש . ולא שועלו לצדו הסנפס
ותהומות עות שהיתה בהם . הלכו אל כומרי היונים הנזואים עם בקאמין . והמה בקאים לשמטי בש' הם הפציעוהו וכל
זרחה אליהם בפי היום . טס ראשו בין זרועו ותחת אזילות ידיו . ויאחר להם ויודיעם שאין לו תקופ מנחה ולא תקנה
אסרת . עד שיאפרו וינאיהו ויטברו דווקא באותו מקום חמט . שערפו עם הפכרים הקדושים על פי גורמו .
שאם לא מגיחו בזה . או תרבה האכה בהם ככלי כפלים . וכן היה . או הניאיהו תקברו וטרעוהו לאבק וטורו עפרו כרות
על פני האויר . למען שזיל נשמות רבות . או פסקה העכס . וה נשפט ביום שני דכפס ביום שלישי שאין . כן ואברו כל אויבך
ה' . והיה הוא בואת עשולם . אף כי בער גדול בזה . וכעדיה בואת . מאד היא כפלאה . כך נכתב וקאמין . וכל שרי פולין
יודיעם כן . והנדיקו את הדין על הצדוף חסר לב . מכפל ברפט הפמת התימן . ולא שפע לענת המרום העונה ככל' . ופיה
קדוש השם הנורא . גדול מאד בכל ארץ פולין . וכל גדולי שרי המדינה מכפלים את היהודים . כיראוש' עומס . והסלימום על
כת ט' הארורה מר' . אשר סיו למשל ולשניה בכל גוי הארצות ההנה . והיו דיראון לכל בער . או נרדפו אנשי ט' שר'
שכל מקומות עושבותם . בעינו כדאלע אשר סנו עם תאו . והיו בהם עשירים כעלי קרקעות אמות נמלה ובתים טובים .
גדום השררות . וילכו לעדקמות לקס להם מפלע בעבר עדינת טוקרייא' אל מקום חאשין פסאך לגדול פולין . ולא קבלום
קהל ישראל אשר עם . גם היעוואלים לא אכו להניחשם ולא נכתום לבוא העירה . וינטמו כפירים כבינות חאשין להתיישב
בהם . וכסרו אויה מהם טויה . ולא באו לקרישראל . גם לש לקרות ישעאלים . וכסרנו לקברם כעשים עם כסדה . פוגד
לשואאלים . ומשום בכס . והוצרכו להפליחם על כני כשדה . והפיים שבהם כמספועל פרגו לעשות להם עם חוקם קבר כל'
רמן . והיו אחרים עם מדת ימים עד שכדו עמין כיימן . חנה אלה רעעים לדראון עולם . וזה לעשות זה . אלו לשכס
שנמס לגליון מן הכוועים של הגמניא דקאמין . אשר ראו את כל חמטם ה' הגדול וסנורא . אשה עמס לישראל כעבור קיום
שורמו . האם שלכו אל ארץ טוקרייא' . וכעט גרי נקח וקבלו דת יהודית . משמריהם כלי שוא חסדם יסובו . וכורים הם לעוב
מהם פפרו ופרסו את שמוארע . ובר גדוקים לברכה . שוב באו כומרי קאמין למכועין היהודים שארית שחמס סך עבוס
שעכס נקב הכמוף הנורר הכפמר . כשעת הגרסה את היהודים . כביכל שפברו מומד הויכוח אשר הביכל להם . ונוו השדרים
את היהודים הדרים תחת רשותם . כבינאו עוד הפורים לתבעם לגבות מהם מותר ממות הקקם כמאשר סייבים לו . שיעל
עליהם ויכוס . וכן עשו להם היהודים לאויביהם ויכוס ויכמוס . ולא יפכו עוד לבוא . ולקקס דבר היהודים . ואחכ כס' ט'
שר' לא נאשר מהם פרסם בכל ארץ פולין . והכישו קרקעותיהם ופניהם כרמו למו תחת ממשלת פתור . כי טסכרולעל
שוא ככל' . ואחינו כני ישראל בהמקט ובמט עם כמדינת פולין לעת כואת יותר לפנים . וכקקס עם עשים מאד כארץ
שיאי . הכירו כל השררות . כי ד' עשתה זאת . וכמה ומהם שמתו . כי פשה ה' כקסם כנר הכל הנורר ליהודים . כי רעים
יהם לא הפכינו עמו . ועיסו ביד' ולא יעברה כישודים ועששו לפניהם כלמוד תורתם . כי יאל פופו כפמן אס כפלה
שפורמס . ולא שיע' אליהם כי קסמה את רמו . כמלאה עשהאת הטינים מומס . גם ספרו לנו אנשים פולין . אף הכוועים
שנאיו הצדוף עתפלה . גם הם שיעו לאדו . וכיירו כל המאורע של רף יתלאוהו כפתח כומריהם . למרסם קלובו כרבים .
אכן את' כ הכריסום כמריהם הכפיר . חמט הדק שהוא . באארם כי קלון שוא להם .

דונו של הצנת פנור חמטה הכס הל' כנלו . הוא עמי השעונה באשר הניד לאזינו . חמורכי ר' ברבר מזאלקוין . הפנור עלינו פכיל פנה
פכה . וכדקתיו כנאנים מונים ילדת אם יכיון פנוריו זרדמו . והחנה שמה לחמ כפיו . פלי סיניו פלה . וככה ספרו כמה נכסם פ' ס' הכרית
הכאה קאמין . נאמר שאת ארנו ג' כ עוד כוסם קנר . עולה בקנה עם הכל' . כמאון הכל אחד . רק קנת סיניו פלמן חמט מוסר
וישיא להא ולא . שחמד דקקן והפנית על פני אחד יומר מולתו . ולמיכר כל אפש אחר מה שפנרם פקוק כוכרמו יומר . פ' כ' כישיר הפקן
הכס כל חמטרים והכותבים למ' כל כנר וכו'
ו' נרנו אשר הונד לי עמי פ' ב' ארם . עם ויער וי' פ' ר' כער יתוהו היה כררל כמותו טרם כננה פחה . כנודת הכס' והוא עולדו פנור פס'
ועדקתיו ג' כ' אויס עעשים לערשים . וכיון שפוטתו

וכן הסדרה הביטוח הכללית לקח כל פ"ק שחזק בפדליה ושקטתה לזון כדיון חזנים כהשליכו התלמוד על האם דקפ"ע ליה
 במשנה וכה אחר בקללה לכו למרפ"ר ע"ר כ"כ כו' (שמות חכמי התלמוד כאשר מיוו צביהם כת ארורה הכל) ודלקתה סיט
 ואחר זאת עשה לו הביטוח שלשה שבועות ימי ושתה ושתה על שפעל כואת יקרא לזוכיו שדים וכומרים שדים ויטכרד
 שמו ויעשו איתו כרכה וינשאורו על ככה ובחזרת ימי השמחה והשמון עורם וזוכים לפני אוהביו ויורשו לישוח עמד
 להללו ולזכרו ויאמר אליהם פתאום בזה ל' ימי וכה אותו ויכע וכה וכה לראות ולשנין מי הוא זה אשר מלאו לבו לפסות
 כן להכותו וישאל לתאביו כי ששם שהיה רואים מאומה מאשריו והמה שקמו איש אל רעהו ופגמו חמתם שכרות אומר כן
 כי לא ראו מאומה והוא חזק ויביאו עבדיו אל היעוש או נעק מר שדוקרין אותו בכביכס ודכין אותו באש לא האמרו
 הכומרים שם באור היום נזות כזר יותר ולא ששבו כומרי וישאשוי שיהא ויעש דבר וזה נגלל בחז"ל כופל שלשה ימים
 ושלשה לילות אח"כ אור כאלו עומדים אלים יהודים ושורפים אותו כשם ששק הפכרים או התוודע שלא כן עשה והנדיק
 דיון עליו ששע לבת ש"ץ הנלשים אחרו שגתגע והוא נפר ונקבר בלילה אחר פגירתו שתמיל לנזק כומרי כל
 שמועושים לדבר עבדת השמים השמש של גלמים בשאר רכש לקיים לתפלתם ומאם פגרים חתים ומאם כהם חתגוללים
 כמכת חגבה והנה אחרו שהבטוח עשה הרגה כהם והתראה להם בלילה ונדו אליהם מאם לא יתפרכו וחקרו וישרפנה
 בחקום ששק הפכרים הקדושים ידעו באמת כי לא יאמר שום גלם כדלעיל שפרכו וקצו ראשו בחרה של פיירה וקצו
 ראשו בחקום אחר נפרד מנומי כי כן נשפט עם כשק ואזיק אחר חיות אח"כ שור ונגלה אל הכומרים כלילה וראשו
 תחת ורועו ואור והרג בהם כמא הקדושים שם בקאמיץ כתייענו ללכת אל גלמים וישועו ע"ל יד כשה עי הסביעו
 ואל אליהם כהנות היום ונדו להם ככל באוהרם וכן עשו לו בחקום שרפת הפכרים ופסקה שאכה מן הכומרים או
 כנדה גרם על כת ש"ץ מ"י לרדפם ולהדפם ולגלם וקנס וכרחי לשרוקי"א גם שם לא הניח להם ככל על כן קוד
 כמות פנים לפזין שיווי כבודם והתמכלו להקנס וישראל (לשן נודיעה עשאו אחר זאת) ואע"פ שהיה קדום הסס גדול
 נשם תפארת לישאל אך קצת היום הרשעים שידעו שאכשי ש"ץ ללעב ולתלם ודיו הפקר כנשי"ם כתיית שפדי לשרון אותם
 על מונאם ויעשו כן גם בעלילה על איז ומבי ישראל הכשרים באשם אותם בדרך נקעו עליהם ש"ץ ש"ץ והרבו מהסג"כ
 עב"ד ר' בער הכל יפוא כאיש אחת שוב בא הכה ר' (אב"ד ויטלקו) נכד הרב ה"א אב"ד דנ"ק ופער לנו כי היו בלכוב
 בטביל עסק איזה השתדלות אלל ראש הכומרים שם והתמיל למקום עמו באשרו אליו שמה גש איתו אבת ש"ץ ויאמר לא
 אדוני כלילה או ענה הכומר אית פלא גדול ארע עם ביטוף דקאמיץ אשר שלם ידו ביהודים ופוכ נעשה חזיק ולא
 שיה לו נכות עד שהוכרסו לקצץ ראשו ולשרוף גופו בחקום ששרפו על פיו את סכרי התלמוד וידו היתה זאת לו כי אבי
 עשיתי כידו שלא יעשה כן ולא אבד לוכדיו כעשה בו לשרפו לפי דואף אש הכומרים איכס רוצם לפרשם דבר אך אנית
 הוא ודאי ונשבע השר הכומר ההוא על כך

ברוך אל אלהי ישראל תופיע ורבי הן אל טיב ככמו ברוך הוא אשר גש כולתו לאל שוכנו כי לא יעוש ולא יעזוב את עמו
 מדבקים בתורת ויושיעם למען שמו ולא יעשו אנוש עמו ורבו היבצרים אותנו מהבם הגדול ויבועת ה' לאמרו כ"י
 בפזין אחר שפיו כברה גדולה בשכה הקודמת והרבו לכתוב אלינו לפודיע נעם להשתקף בכרתם ורבתה בנו אכחה ויגון
 על אודותם כרחץ הכוכה פרכה כל שמה בשכה הדיא וסכה אומה חשכה יככה השיגו והשוכה הדיא אברות האידיה
 פויכו שטן ושמה ליהודים פיתה אורה ויספו ענושם כה שומה דאתת כשורתא עבתא ליהודאי דלא יעידן אורו ייתא
 ופאיכים כגלו ונסלו ככל עוור וכל עוור ויחידיו כולם יכלין שישו דיקים כה ושרכיו כל ישרי לב אמרי אדם עו לו
 וכי אדם ככל כפיו ויסיון חקו ואחזו כבי אל סיגילה ונשחטה כוכותרתו כלא תאוש פויכו ושפי ורענו ועתה ועד
 שלש האובצרים את ה' אל דמי לכם מהנות בתורתו ויעו ולילה לא נחשה כי היא סיינו ואורך ויכוני של ידיה קבוק למות
 כנושם ולקבר כשיכלו ויה טוב הכפון ליראיו מדין ביתו ויריון

לתופתו חזק ואשור הכס ופסל כל ל' אגיו סה עור דק אנת אחת קטנה מן הרב מוכחה כדו אכרסם ש"ץ כר"י הרשום
 בושד ד' א' (אשר הערכי ועורכיו לתאמתה' הגלו להשיב את האפיקורסים ככל בהתלת סבור וס' את אשר כתב אלי כנאל

פתאים ליד הכת ופיד עורס • אף אה בא כקרה • ולא באר כל הפרטים שכתבנו • אז יע"ה יא רבא שיכות • עופע
התופס את המרובה • וכולת תקופת של כס •

העתק אנבת הרב הגאון הכ"ל ארת בלות מלה במלה : שנת הקי"ח

טוב. אלול ה' יבחהו בחיים לפ"ק

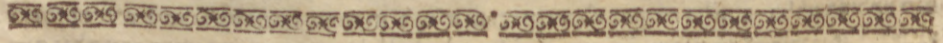
אל בול פני הוד גאון יעקב אשר אהב סלה • שיאו יעלה למעלה • לשם ולהתפארת ולהלהל • ה"ח כבוד
אחוי מחוי הדבוק מאח לי • חרב הגאון הגדול המובהק המפורסם בתורה ובחסידות כמותורי יעקב נר"ו
הנקרא יעבץ •

שיק שפתותי טרם ינח • אגיסה בהתנבלות • לפני טרמק כסא כבוד • אשר השבתי ישיבי אהוד • ואחר על עתה לכתוב
לקדם הדר גאון • כי לדי הזמן קורותיו וקשותיו • הושג מרו ועצבו את דמתי רוח שפת"ם • לארונ כלטונות של ארנמן רקסה
רקחתים • ונס היום אכזי עמוד התלאת ע"ג תולאת • אשר כפרדה מוכי פרידה טובה ונתי הרבנית אשפת מיל יראת ה'
האפורפת כ"ע • אשר כל יחוי מיהי יתיי שלי וטקט וטאכן ומקוד על שמורי וממרת התורה והשעבודה • ועדיין לא נכאה כפתי
ערגוש • וכן עתה ידי כמותת אורוקי דמיל • והכני מטפס ועולה בקצה • לפודיע כי קבלתי ע"ס פתיכות מערו"ו וקבלתי
שקרים חושש אדושים • ואלטלס לאדוכיע"ה •

אודות שכת העתקה • שב"ץ שר"י נדר"ו • באחת שקטה על פנים נדנול אשר נעשה • אשר כלאש בעליל • כי יש אלהים
בארץ השפתי • בפרעות אשר בהגיון אשר כתן כל למסה הרשע הכ"ל ונס כתב לאמפיור כדבר זה • כי יהיה לתועלת
גדול לאמונתם • אשר רב אחד גדול המפורסם בין היהודים מחזיקי זה בלמודים גדולים • כאשר הגירו
הרשעים האלה • אך כי במתיירא מפני התלמודיים • עד כי יוחן לו כה ועיו • יש יכולה בידו להפוך את העולם
למינות • ובערת ה' אשר פתאים וית כתימה אטונה וכעורה וזנוכה • אשר נכח כלב • והתודה על שטאו • וזנה לשפות
שפטים כרשעים האלה • אשר סמית אותן לשרוף הש"ס • ואת כתימה אכורית • עד כי אחרו כל הכוונים והשרדות יר"ה •
כי יד ה' היתה בו • ונס אחריותו פלאי פלאים נעשה בגופו • אשר כל הכוונים רעיונס על שטכנס פליקו • כשטישים
וקוונות לילה • אשר לא יאומן כי יופר • עד כי הסכיון לשרוף גוף ההגיון כווקוס אשר שדפו את הש"ס • וכן נעשה יוא"ה
בהרשיב ה' את גבול שפתי • אזי אכתוב לאדוכי באריות •

שקונעם של הדר גאון • היה ג"כ עור ותועלת לפני הכוונים וקלפוש
אם ינישו הסדורים לירי • אראה למכרם •
על אודות הויכוח הנקרא שבט לגו כסילים • אם יש את נשמו ישלחו אלי ואראה את אשר נדפוס יקבענו • ויהי זה שלום
ואל ה' ותכלי מחוי הדבוק לו ומאד ד"ש בלב ונפש • הערוד הקטן אברהם סקה עואפעט • ודגל האהבה שרופש על ק"ק
בריסק ליעלי והאדיקות •

כסננו קרם של אנרת הרב הכ"ל • התנבלו כמה חכמי טובה זו • מהם הרבנים אחי וצני ומלאידי • סננו אהד
פולח להם • ינולות פוכות וטלמט חני קונתם ירו טלה לי למשרה • מחקם לשחתי מענכוני ומינוני על נרתם כשנה
שעברה • ולהודיע כי ברה"ה חדשה בחרן כס כורא וכתל • נקמת ח' בערר היהודים ביטוף הכ"ל • אשר לא נכאע
במוחי • לכן לא נזנתי הנה העתק חכל האגרות ההמה • דאטרותי בכדי הוי' אך לא כתפייסתי בקצור • ובתמי
לניהם והפירתי מהם בנקה לכתוב נפשוני יותר פרטי • ואחרי חכם בהרמנה יאלה דנהי שונתם באגרות יח"ע"ד
נקשתי •

זאת אשר כתב אלי בשנה הסמוכה יזל ביה יום סיון תקל"ז

בדי ישראל המאיר על כל הארץ והאופקים • בהיר הוא בשחקים • עמוד הימיני עליו ישענו כל החכמים
המבוקשים • וכראי מוצקים • פטיש ההוק המפוצץ סלעים החוקים • ומתפוצצים על סיו ארקים • ה"ה
אהו' מהרשינו רחמא דנפשא' חרב הגאון האמתי המפורסם ער קצו ארץ רים רחוקים • מרגא ורכנא
בצור מוה'רר יעקב ג' הגרא יעבן •

אלתר אורת כל כלי פחד רופא ברצפת בהט זש ודר וסורת • גולת סכורת • אנהם בקרד ותשלם קצריה עד ים
יפה ושודרת • למען לא תהיה האית נעדרת • מן ו' אייר שניטה לידי ותעלזכה בליות בראותי קדר ויניס ק' • וסכך
אלתם שפת • אבישה בדת נגלות פרוסה לפני מרסרף שא' סדר גאונו אשר שבת ימיני אומר ואחר עד טיה למסר שלוסקרני
סוד ויו תודתו • עד בשחק כי אש ארתית אספרה כמו כל הרפתקאות דערו עלי הן בחלישות כתי ועדיין לא עלו איברי לשפא
האשר אכזרי דיני • לא יכולם ספר כפזק אלוכוס וכבר עלי • וסנהם ע' אשר כמס אלוכוס עשקה לשלם בפרעיות את כל הכספים
אשר עשה ה' נגד העמים האלקורמים כת ה' סר ית' ז' • ונס לפעית את אשר נתמו הארורים כפזם בקאנסספטיני
בקאמיץ ואשר עשקה ביה ס' • כי ילס להשטן על משעת קכה רנון • ה' ה' שוטה וגם רשע • פושכא דלין כישאן טעו
זכס עירו (ינחן אייבשיץ) אלוס אשר יש את נפש סדר גאונו לשלם לו מאשר ומקוים ע' ס' שרבראית' לוח כריך וכן קפת
ועזה בהגיע תור ווחן אסיפה דר' א' • אפער שאינו שעה • ואס לא • איתאין לסמינו כק' בראד • ואף אס ימשך וס' הסדפסה
עד אשר סגני סוכא טכא סוף • כי מספר שס הצבור כוספר הסנה תק' ל' • גס יקכל ע' סוכורי ק' סעד א' סך טשה
ארומים מן הספרים שלו • ולהיות עלי דרך • וסיתה אלי יד האדון שלום אלי מבייש' • שלום מיוסד קרתי • כד עתה
אכ' ד'ס תורתו ומשתבח בתלתו • סדרו קטן אברהם הכהן מואזטט •

גס מהודענא כי כעת לקתי לי ללאס את בת הרב ה' אב' ד'ק' ד'ק' לולין ינו • ונודתי יונתס עוה עובס גדולה כי יתקדע
ופוסא על פראשות ודי בהרהר וו

וזאת אשר כתב אלי סונית (אחר שקנה ביוסר גדלוסנה) בני מחמד עירי הרב השלם כ"ב
כמו' ששלם זלמן בר' אב' ד'ק' סנהייץ • אחר סנורתי • עלי לחקור כל סודך ולהשיבני
דבר תגור יתיר • וזוהי פטרסו הסנה • וסוכאל בר עינו ונעוקו לכחור נקמור הססטיק •
מן הונק כספתו •

בעוה ב'ץ יצרך ישראל למבי

שלו' וישער רב לכבוד ארמו'א רכב ישראל זמרשו' ה' נצב עליו ובל קרושו' בניציגא קרישא
חסירא ומרישא הגאון אמיתי מופת הרור פאר חחכמים ועשרה הרבנים השלמים הרב
חמאור הגדול לממשלת פותח ואין סוגר רלת • ג' ע' פ' ה' כבוד קרושת שמו חנאה לו מ'ו
יעקב גר' ופאל' שאחלו וייף בגדלו אבי' ר

אשר טה לאיו ט' א' כנולו אל הארך אמרעס • ספסר לסמורת דכסיבאסר ננויט זס כחולוט דשנים על עסק סחורס
בקאמיץ אדלספיס ועד טכטי לא פי' כידי לעלות רנון אדמ' ז' אבי לעת כואת געעתי וזני סיכוד • וסכני שולס לאת' ו
שעת איכ' איס אשר מבראד הנכתב ע' הרבני המושג עו' ליכוס ס' ס' ברעסלויט ונס סלטי' על סוכר דוש • אס אמת ככוון
הדבר לסודים הבאים משס לבלן עסס יפנו טדיס וינדקו ישעו ויאלמו אדור • מיס סעוועה כל הדברים סה' אחר סנירס
סנורתי סוככו • אמנס ברבר סנס טעשה לנו שוקיס ב'ס כעיתת סנור סל' ית' ש' • גלי לכל העמים במדינת פולין
והסמורסות אין נחסיך קליס ובי אחר בעולם יכול להכחיש את הגראה בעליל שותיה מנירת הצורר ימ' ש' בשיגוי
הטכע וכדרך גס שלא כמנהגו של עולם • זמס ובהם יעירו כי אצבע אלהים חיא וחיחה מכה מהלכת ברוב
כומרי קתירא שישוב למשפט עם הצורר הנ' לימ' ש' גס הכה מחו לא כפקורת כל אדם • כללא דשילתא הנס
דיה גבלת יותר מבימי המן ואחשורוש ואלמלא כלנו לבקוה אין לנו עסקיסי • ועס גס ש' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
פלסא אסתר לסכתו סוכ' גלוקו קתלס א' •

אעוררת וכפירוש רש"י דע"ט וכו' ית' על לחמ' על לחיכו כ"י הדריס במדינת פולין עמוס התללות וע"ט מאחיה השפלה נז' אכור' עם לא ש' בזוי בלאומים קטון בגוים עש' ככר דמדנית פולין זה דרובס כפל' למו להתגולל עלינות שקר להתגולל כדס' וכו' יא' בדברים וכו' עושים מי שאיר' לפולמו די יאמר די לברותו יאשוב ויקבד' נדמו אכ' יר' ב' כ"עס כל זאת' אכ' פי ח' לך שמו' עשיתי ככל מצותך אשר צויתני וכו' יא' וכו' שלח לאח' ו' אדרת קטנה לנשיה באנת' הלו כפי שכתבתי בנייר הדבור וכו' שלח שלח אה' ויגדל ונאמן ביתך ומילכתך עד גומל' לפי ה' : ככס' אדוכי וכספ' וכו' ונבדך ובנך אני הקטן ישראל עשול' ולמן בהנאון ופס' ו' ימקב' כר' ו' .

וזה אשר קבל מנבואה וניכר שכתב בקוצר כ"ב מאחיה ופחד

א"ר התקדמות קול כשחפ' בפעמו' שהידוע שטרף התלמוד שלכו בקאזוניץ נעשה אחר חיותו אפי' ר' ר' ל' רומ' רעה מויק' כ"ה בלשון פולין) והנהך בכל לילה ויזכה והורג בן' כשמות ונזעק כמר וילל . ואמר שאין לו תרופה על עונו עד שימכרו את לבבו מהארץ וישרפו אותו על אותו מקום שכתב' הספרים שלנו . ולא עוד השם הולך' מזורר' וכו' כד' שלמו עד לרואי' ו' השאלה אם מותר לט' לעשות בו דוכא' ביוא' בו לשרוף אז' לאו . כל זה העתקתי מכ' הכתב' להרב הגב' המפורסם ע"י טומאל' מנבואה ויהאמן' שלו וכמתוס' כפ' יאמן' דהיינו א' ש' כדיל' ב' הרבני מ' כסתי' שירץ' ויוס' הכתיבה ה"כ' ה"א' כ"א' ה' ג' העבר שכתב' יל' פ' .

וכדברים האלה קבלתי גם בכתב מאתני הרב ומתלמידי הוסיף כהר"ל כ"ץ .

אחרי הדברים והאמת האלה והפסוק הגדולה שפעה ה' בעיניו זה . ומתברר' בת"ש ע"ר' ופולין וכו' לארץ טורקיי' בכל התשוב למעלה בכתב יא' ודברים כים כאמנים מואר' יוא' האות והאופ' שכתב' על הנורה בארץ פולין שכנס' ה' שכת' קי' ה' כמות אדם רשע תאבד' תקי' הארורים' הדמים של ט"ף סר' . ולא כשאר איש' איהם כפולין . אכן הרעים בים נרש' . רבת הארורה של' . בראותם כי נכונה תולתם' וכי ארץ טורקיי' לא רכנה לקבל' וקא' אית' . בשעת שקי' ט' עזרו למוסר' וכו' לעשות נבלה בישראל' להתקם בהם דבר בליל' יוא' בו לשפולל' ברשע' א' אחינו היודים' . בארץ פולין . לכן כתבו קמי' עורף אבירי' לב' הרמזים מנדק' . אל הפרויש' במלכות פולין גס' אל חמיר' ה' ארץ יב' עתים הם לתפננ' . ולהיות עוה' לעם אחד ככל' מנול' . על מנת שיתנו להם' אשונ' כש' לבדם ולהעייש' כמקומות שהם תחת ממשלת' הארץ לבדה . ומשרו את היודים חסד' . להביא' רית' ונול' סוויק' הכלכלים הרגילים שכתב' וכו' העשוכות להנזיר' דכה רעה על אות' הקדושה פגולת' עין שיעדבר' נגלת' ה' מלכת' בהים וגוי' קדוש' עם כס' ונכונ' הגוי' הנדון הזה עם ישראל' . שגדל' ה' בשם וקרא' בני בכורו בניס' כאמנים כפי' כעמי' . כל ויהיה יכירום כי הם ורע' ער' . כתיא' ושמיעו' על אכיו' גבורי' כח עושי' דברו מומרי' סקודו' לעשותם' בכל לב' ובכל כספ' וככל עינ' עינ' ומקום ממורים ומאיר' גבור' לעשות' הנון קונס' . להיות לשם לפ' . ולתפאר'ת' בכל גוי' הארץ . כאשר שכתב' על זאת' שלבי' ארץ' מעולם . כאשר שכתב' וכו' נכתבו בעין השכל' אוסף' לבנו שלא כסוג' אחר' בכל עונם הגלות' השל' שזה' וארכו מלשמו' ברית' אל' וכו' וכאשונותי' ויזר' לבכח' העוב' עם אל' וכו' . מפלו עיניו שקר' זדים' ארושים' שזגים' מונות' ה' . וכאשר ידעו כל' עשה זמית' לא יבלי' להשפחה' עלא' כריל' ד' מהיו' ישראל' לאלה' . סבסו מונות' כל' יובלו' וכשפלו' לכוורים' חסונ' . שאומרים' היודים' דריכו' להם' אדם' למו' בו סג' הפסח' ולעשות' בו כסוף' ולא יאמין' זה רק' שי שכתב' דעתו' נחמ' . דה' דהיינו' אסירי' ל' א' ד' וס' ככתב' לנו' עתה' אנו' ת' רמות' נרורות' של שכתב' של ב' בארץ פולין . בכל' העו' ארע' ש' ל' לקום מוסר' . ככל' שב' של קיא' כתי' שכתב' באולת' . ועל' אודות' זה שכתבתי' בעו' ס' ספר' צעקת' רשים' .

וזה האמת שכתב' אני הרב ה"ה במו' אברהם ג' כ"ר' ותחת' שנת' ת"כ' לפ"ק

צ"ה ר"ח מרחשון עת הגאולה לפ"ק פה ק"ק זמנא

מי יפאר גודל פאר יעקב . לשם ולהלה ולחסארה שמו נקוב .
ושפורם ברורו לשבח ולא לבנאי קנאי בן קנאי . ה"ה אחו' מהו'
איזו רחמי רבנשא הרב הגאון הגדול המובהק מאד הגולה
החכם השלם האמיתי כבוד מהורר הנקרא יעב"ץ גר"י .

שיח שפתו ערס יצא חכמה כהתנלות לפני . שרפך בפה כד גאון יאמר יעב"ץ שטבתי חסוד ואחר פד עתה . עד
שחק לחין כי מרוב הרפסקאות . ותללות ע"ג תללות אשר הקיטו כגלגל הקוקף את מרכבו . ובסוד כהפדו אין
השקפות שהיה לי עם ניסוי הנגיד ועד כען לא הרגיעה . כפרם מקמת השערוריה . אשר הלהץ רענה נד ואור סגן בעדיפיה
גם טווס נעשו מור מרות פתנים . אשר מדו ועליו את דוס קדוש אלפי יעקב . ובהורותם גלן יעב"ץ . אשר כנזורים ילמו
אל ק' ועל ויסונו . ה"ה כת העב"ץ שר"י ותר' והנה כל הדברים ינעונו . ענינו ופפר את כל הקודות אותנו בןויכוח
אזיה בק' ק' לכוב . וכמעט היה פושך ככל שרי הגליל . ולולי חפדיה אשר השיגו בשיש גבורים . סביב לבס למרס וגם היה
פה ביה"כ ותיק לקדמת אלפיס וה' כי לא כלו רחמי נתן בלב האדון אשר השיגו חכמה ולמטה למרנו . ובק' לזכרון
הפשידו הקהל סך רב על ידו . פאר דכולא יצילת כי רוונים נוסדו יחד בעדק ק' קאכטאכשין ובעיקרן סוד ישיב כי אין
מכוס לנו . רק לעשות תקבולות לשכריתם להסכנה ויקדים בנו הן עם לבדד ימכון . וכבר הפרישו פד הנה יוקר עשתי אלפים
אנשים . ות"ל כד יאירו מהם איוה אנשים ובתוסס היה בן אלפיט אחר יוש' . והחפאר אה עצמו שהשיג אגרת מבן
אייבשיוקצת מאנשי קהלתנו ראו את האגרת אגרת בת מחלת לב . ולא קראו בורק הפריכה שלפני האגרת
והחישו ואוי לעינים בוי . וגם אותן של אירוש רב האם והולכים כנבני יהודים . חכ"ע הס לבית מפלסם הולכים תמיד
ופנה כעת ככר הגיוה הדברים לעלות . והנה שלקנו את הרב ש"ה אב"ד דת"ק שמשכנאוני וכיער . וקמאסו לעיר והארשי
ע"ה אשר ונאן אן אלל הפנמן המנאיאם של אכשיויר . וזה שימיתנו שם תלביאת סכאשאשיתים סכ"ל לבס יואהכרח
שהיה שידלול כלל עדת ישראל בן אידולכל אויב' ע"ש שורש פורה ראש ולענה שורש מארץ ציה בציוח בהר צפון
ונצר שורשו יפרי שרף מעופף מעוק צוקה יצוקים ביצוקתו על כהוני פאדאליע . ה' נבאות ינפלינו . גללסן
די כוננה אורוקי ופרי ונכני טופס ועולש בקקרה' והיה די ירמיה' לנו להוציא לאור שפטנו בעיר והרשי . אז נקח
מועד מישרים לשפוט את אנשי המס הפושעים ומורדים הכלבים המשחיתים בה' ואצ"ל ברשע האויל משה
דוד ממורחין אשר הוא כבר פגורה וכחורם במדינתנו זה כמה שנים . וזאת יקבל אדוני שך מהם הלוויס וכחומר
יקבל ע"י אכשי יידי לייפיק . אודות אוון חק' וזלקוני הודאשי . וילתא מרוב שרדות וזראש לסתאון כוש הש' היה
באשר ולדעתי ישל לי תנודע' ונשי הכוס ללייפיק אוש' ה"ה ק' יעקב סנ' אל שטעכאני הדקבלתנו ונפש ע"ש
מיס' ס' דק פיהא חתם היטב חותם בתוך חותם ולכתוב ע"ג מהם ויגיש . לידו וכחלי אכילנו והקבנו תפך כדסום
גלי עיל וגישי . כ"ה חסד' ד"ב לב . וכפס ככסנו שרוש והכטה והעששכס בתלתו . שקטן אכרשם ככהן או אכש
דובר שלום לכל הדורשים שלוש תורות ואשרי שילחו בו .

פה פנו כד באגרת הכל' ס' פתע בק"ק לעוב אבי . בעטר נעקת דחיס

והנה בסוף שנה חקך ל' כשלו וכשלו שנית הכה ש' שר' צלי הקומה למלחמה . והגיעו בו עוד מפולין
כהביס רבים . ה' יחן אומר המזכרות לצא רב ישועות ונחמות .

ובן שיה שנין בפעם הזאת . כפי שנתברר לנו מיגדי אמת ולא גרוש בעלי סוכה . כי גית לבת דרשעה של ש' שר'
ראש ונדא . הקותא בקרא כרעק (ופפר לי אדם גון שהיה מוכרו ויוזמה טיבו . הוא אשר שהיה תשלמו כער הסדר לב
שם שארץ נקוד בור עשום מכול . וזכור ואד אין לו דמות אדם . רק פניו כפי שר' ולא בעל דבור ולבן כלל . אן חגגה
בפנפון

כפצנוף וקבוקוש תרנגולים האדומים כרנוס . בלתי מוכן לגמרי למי שאינו רגיל בו . ומואלו מגוקרעט כמדרכת
 ואלשייא . והיה אשר לאדם אחד ומוכין עומר מרדכי ירגלית (זה האיש בגד באשתו ובפע מקוטס סכדינה ולקח לעשר שלו
 שמו והלכו לסנעק . יחד תקועה לרעה וקוש המומדים האמינים בש"ך שר"י . והנה בקיאים ככסוף ובעלי ככפה . כופלים
 לארץ ואחרים דברי שוד ומכר וינותיהם וליבישים אותם כדברי קבלה ולשון וזהו . ואחרו לפני ר"א אי"ל שבקשים להראותו
 אית ויופיע שידבק רוח ומד כנער בור וריק יעקב פרענק אל ש"ך יומדתו של ר"מ הכ"ל . כי אמרו אין שדוש אם היו עומים
 כך ללמדן (אכי אומר שלא היה יכולת נידם לשמות כן ללמדן הגון . שמתו מנינה שליו . אלף דוקא לע"ה הנמור שיש לש"א
 אחיהו בו) שיגיד סודות סתמי תורה . רק דוקא כעם הארץ נשור וריק הודע ומוכר לכל . וכך עשו לו ומתלבס בו רוח רעם
 חיד בליגה אמת שפוד עמהם . נפשה נכפה גם הוא ונפל לארץ ונלה פודות ופחדים . ונזה האופן הטעה את התיכין
 שבפדאליע (אשר בלא"ה כבר היו אדוקים בש"ך שר"י ומכה שנים י"ג . התועב הוסיט וודיק שיים ולאח שר"י וכתבי הגורר
 אייבינער שר"י) לשוש אותו עליהם לראש לשור לשפעתו . עש הייתו פורסקי בוקי פרוקי"ע . הכול וענום . לא ידע אפילו
 אות אמת וטוס דבר מקוה בנגלס . רק כשאלוין אותו דבר פ"ה . כועל לארץ ואומר בו דברים כעלמים רביש . על כן דבקו
 בו ושמאווה אלוק ומש . וכאקום ישראל מוכירין את ה' בתורה ובתפלה . הם היו אומרים תתמו יעקב ש"ך שר"י . וגם אחר
 שהחיר דתו ונעשה כנזיר היו נוהגין עמו פך . וכפרו מנה אגסים של זורה . שדכר זה היה יכול להסית ולהדיח ג"א אחר
 אמונת ש"ך ש"ך שר"י . ששים אומר להם . יש לכם או"א בקיים או כמות . והשיבו מכבד נספרו ומן רב . והיה אומר שיעשה
 שיבואו וישודו לפניהם כעו בקיים ויכירוש כי . מה או"א . וישאלום אם ככון הדבר להאמין בש"ך שר"י . וישתובס דבר הן הן
 זכך כעשה כ"פ . אין היודים הכשרים בקבקים כתיירלו לשאלו האותם התאוונות דבר . כי ידעו שטעשה כפפים הוא ופדריש הם
 הנודרים ככה עמיהם (לא נפשות שפטרנו לעולם) וכאשר נזכרו וזה . כאלו אותן התאוונות והשונות הטואי . ולא הבנת
 עומים ומואז . על כן בלי פקך בעולם פלהטיה היה עומים כש"ך ככה להראות חיונות . של טובו ואמיות עומים . נלכדו
 שעתים ברעמם . והכשרים הסמורים בדתם לבלתי לבת אחרי ההכל שלא לסמוק באזכוב לבלי יכתון אחיהם
 לקייננים . היה כאלו כבתותם שטעדה להם . גל יקלו כמנונת מותם של השטיניש . אשר היתה לנפשות כס את ישראל
 (עיין כס"פ נטא"ק ד"ב) נכיון הגדול מהתגברות הערב רב . ועין כס"ט ו"כ ד"ב כ"ו) והאחר יעקב פרענק ש"ך
 שר"י הכ"ל היה נוהג עכשיו וולכות בארבעה של טעה כשופים יאמטיים אותה . וכאלו צומו למוש . ישתתם ככלי כסף וזהב
 גם פפרו פטיה רואין אגלו שולמות שלאות דינתי וכו' . אך כשהיו אחרים מוקבלים עמו וכו' . מיד נעלמו משפטי אחריהם ולא
 חזאו . הפעיק טינס כנס . ואינס והגיד איט קאין . כי אדם אחד קרא ה' טובים נפך בתו לארור כרענק של"ה לאשא . כי (ל
 הכיר בעמטיו ותתלה . וישא היתה אשה יבת תואר תואר . וכאשר טעע אביה וידע את"כ כוואעללו הרעים ככסה התכבד נער
 קאנו הלו . השיא ענפ לבתו שתכר עתו ותקח נט כעורין טחכו . ולא שמעה בקול אביה כי כבר היתה מופקדת לפיעה
 בדעה הדיא . שהיו חשפירים אותו כשבלה . וע"ה עשה כל הפיל היה . והיה ונכניה בתכשטים כאלה . איהו פקרי ואתתיש
 בבנויני . גם הינה קדשה לבתורים ולשרים . והיא גם היא שרבה ענוה גודה נקטת להארפת . בעוקי שאלו קדושים
 שולקת

והנה ארש טבלה קעוה בינובין עומר אחד וואאשטי . שהיש כחברת הכת הרטעה . ואחרים שזוס להכות . על כן רצה
 לפקקס חינו על זאת . והלך אל הכוונים בוארמניא . ונהל וסתרו של הפרענק ווכתורי סיעתי כר"י . ואחר להס חס
 אית חומים שואת הכת ויהאנת בנוורי . לא כן דבר . רק לשינים הם עומים כך להגעות התנכ' ולרזוח כס כהקד וכו' .
 ותכלו לעמוד על האות . כשתכלו עליהם פתאום . ותפסנו ככרי תורה ועקרא ותפלה שלהם . תחזאו אמת הענין .
 הלכו ונכלו עליהם פתאום לכתת פסמו ומלאו ככל ככרים הכ"ל . ומלאו בכל הקוים כס כחוב השטי . וכתבו אותה להם כס הנוגרי
 בקומו (למוות את הנוגרי . כי היה כובי עתה הם ודאי נוגרי נמודים מופלטים בליבוש דקדוק ספק . ולא יבדקו אומד
 אחרים (דעת ויה משפיה) כעשו נקדו ורלו כמקח כהנוגרי וכל במקומות וכתב במקומו יעקב ש"ך שר"י . או שמכרה
 ככוורים ואלוהו ככלים והביאוהו לבית כמותה שיבש פקאלי . ומדוכו ככ האשר . ולא היה תיחובי חסיש עליו . לפי
 עתה יש טובינו כחברתו . וקאר הושרקים הכת כולה קמיו דפס . והנה כנויי הארנות . כרון טרגליס סכל כעטי ופרי

וכעס שבעקרו מ'ארץ פולין י'כן י'תקורו ה'מ'ע"א ה'ללו מכל ה'תקופות' או ודאי יבוא לבנין ג'ואל כ'ר כב"א :

זה אשר כתב אלי תלמידי הנתיק כמו' ליפתן כר"ו על אודותם

צ"ה ה' אדר תק"ך לפ"ק

מה שזכו אוהליך י'עקב משכנו מין ישראל . ה"ח אדמ' וגאון ישראל המאיר
הגדול תכם הכולל ריהו גורף באפרספון . שלשלת תיוחסין המסיד
המפורסם בש"ת כמו' יעקב גר"ו .

אף ד'טרידנא שזכא . תממת בן לא אוכל להאריך . כשפרא ד'טטרא שבת ש'עניע לאדתי' . י'כי ב'זו השעה נ'אלמה זנתי לתו' ע'
ש'ש כתי' י'הר' ז'יהא כ'שעה של חז'ל ואוכה לדאות בניס ובני בניס ע'מקיס בתורת פ' וכבר אשרו קו' ל'עין ד'קיס ר'כנכו'
ומ'אן ד'תוקר ר'כנכו' . ע'ת' לא אוכל להתאפק כ'יהיום יום בשוה הוא לה' . ט'כן כתב לי התורני י'דידכו כמו' אכרס
ט'אלאר או ע'ק'ע'כ' . וג'מ'ס'ו' פ'ק' האפורסס כמו' ברון בר' ד'כרתי עמו ועס א'קיו התורני כמו' ז'כנא כ'מארין ו'שדר
ו'העידו לי בתורת ע'רות נ'מור . ב'וארשא ה'עיר רופא א'חד . ו'הוא א'מר ש'ע'ש'כ' . כ'י כל ב'זכותו ל'ש' ה'היום ול'נתן א'ש
מ'מקיס ה'עיר שד' תר"ו . וכך א'מר ל'כומר ר'אה ד'בר ש'ד'ש ש'כת' ע'ן א'תוריס ל'פנינו ש'עודיס ב'אחז'כנו ו'כבי' ת'פ'ל'תנו
י'שכיס ול'פניס ו'שד' . וכ'שעה ש'אנו מ'כניס הס'מכניס פ'תוריס ח'ש'ן שר' ז'גר'ו . י'וס'פ'ש' ו'ש'א . י'בת'פ'סו' א'ל כ'ר'א'די'כ'ר
ק'לו ש'ע'ר ש'הס כ'ר'זו מ'ס' כת'פ'פ'ו . ו'ת'כך מ'יד ה'עידעו ה'דבר ל'רומי' . ו'ת'ס' ו'ג'א ד'בר ש'מ'ש'ט מ'ז'ר ש'ל'תו' א'ל ה'תקופות אשר ש'ס
ש'וכיס ש'ש'כ'פ'רוס ה'ללו . ו'ס'ג' כ'ז'א'ל ה'דבר א'שת ש'ש רופא ה'כ'ל' . י'וס'רו א'ותם כ'יסורין ק'שים . ו'ה'ז'ו ש'תוקן א'שוכ'ש
ש'ש'ז'ינו כ'ג'ן שר' י'וא'ז'כ'ה'בן כ'כ'י'כ' הפוסר י'ז'ש' . ו'ה'ש'ל'מי' הוא ה'פוקד ה'פ'רע'כ' י'ז'ש' . ע'כ'פ' ק'מה א'לויתנו ו'דת'נו
כ'תק'ש'ה' . ק'ת'נ'כ'ו'ת'ש'וד'ר י'ת'ה כ'ר'סו' ל'כ'ע'ל ו'כ'פ'לו ל'ב' . כ'ן י'א'כ'דו א'ויב'י' פ' ו'ז'א'ה'ק'יו ב'כ'את הש'מ'ס ב'כ'ז'מ'נו . ו'ת'ל' ד'ת'ה ק'ר'כ'נו
ל'ת'ע'ל'ה' . מ'פ'כ'י' ש'ד'עה ג'דולה א'ז'א ב'א'ע'יר'ת' ש'לו'ס מ'א'ר'ז' ה'ש'כ'א'י' ע'כ'דו ה'כ'ר'נה ל'י'פ'תן כ'ן :

וככה הוסיף ידו הלוהע שנית ער"ח תק"ך לפ"ק ז"ל תוך אדרתו א"ל

ב'כ'נון ה'א'ר'וי'ס כ'ת' ש'ן ע'ר' כ'ע'ת ה'ת'ה כ'ס'ר'ד'וס א'יס מ'ע'ל א'ק'יו ו'ד'ת'ה י'ו'ו'ה'ד'ורי א'ת'ת'א'ר' בית ת'פ'ל'ת'ם ו'כ'ת'י כ'כ'ר'יס ל'ש'א'ל ל'ה'ס
ז'א'ן פ'ור'ט ל'ה'ס ו'ה'ול'כ'יס ע'מ'ו'ת'יס י'וס'פ'ס מ'ס'פ'י' פ'ת' . ו'ה'ר'ט'ע' ה'פ'ר'ע'כ'ן . י'ז'ש' ב'א'ס'ר כ'ע'ש'ע'ש'ח'א'ב ו'ע'מ'א'יס ב'ז' ש'ע'ני'ס כ'כל י'וס
כ'ן י'א'כ'דו כ'ל א'ויב'י' ה' . ו'ב'פ'ר'ט ה'ר'א'ש' ה'א'י'ן צ'ור'ר ה'י'ה'ו'ר'יס ע'ם ב'ני ה'מ'ן תר"ז ע'רי א'וב'ד' כ'ד' ע'כ'דו ה'כ'ר'נה ו'ס'ק'ט'ן
ש'בת'ל'מ'יד'יו ל'י'פ'תן כ'ן :

וככה הנישנו במה כתבים על אודות אפלת שואה ה' בת האחרונה של ש'שרי' בארץ
עולין סביר . כולם עולים בשנתך אחר . ולא אבינה הבה דיק מ'ש' הנשון כשוקר"ל
הב'ל' כ'ת'ה ש'ע'ת'יס ל'פי ש'ה'א' ה'ע'ע'ר'ד' ה'ר'א'ש'ון ע'ט'ק' ב'יס מ'ל'ן ע'ם ש'א' כ'ק'ר'ה כ'י'ו'ה'ג'ו
ע'ל כ'ן מ'ש'ע'ה ל'ז' מ'ז'כ'ר'א ל'ש'ו'ה'ג'ם . כ'כ'א'ן ל'ה'ע'ש'יד' ש'ס ה'כ'ס'פ'ל'יס ל'ד'כ'ר מ'ת'ו'ה' ל'ד'ור א'חרון

ד' ניסן תק"ך לפ"ק

יתא שלמא לחר חר בררא קמא . רבא ד'עמא' ד'ולח ומשקה בל עיף וצמא . ה"ה אהוי' מ'תו'
א'ינו ר'ח'י'מ'א ר'נ'פ'ש'א'י' . א'יהו י'אי ו'ג'ול'ת'יה י'אי . ג'ולות עליות וגולות תחתיות . פ'ה מ'פ'יק מ'ר'ג'ל'יות .
ה"ה כ'בור ה'רב ת'ג'א'ן ה'ג'ד'ול מ'פ'ור'ס'ס ה'מ'א'ור . ה'ג'ד'ול ה'מ'א'יר ע'ל כ'ל ה'א'ו'פ'ק'יס . כ'ה'יר ה'וא
ב'ש'ח'ק'יס . מ'ר'נ'א ו'ר'כ'נ'א ר'ג'ו ו'ר' מ'ו'ה' ד'ר'י'ע'ב'ן ג'ר'ו . י'א'ק'
י'ז'י'כ'ז'כ'ת' א'ות'נ'ק'י' ד'ע'י' . א'נ'ו'ל ע'י'ס'ת' ו'ח'ל'ס'ת' כ'ס' כ'י' ע'ד'י'ן ל'א ע'ל'י א'ז'כ'ר'י' ל'ס'פ'א . ע'כ' א'ז'ו'ת' ב'פ'ל'ך ק'מ'ע'רי א'ז'ו'ת'
ש'ע'ש'ת' א'שר ש'ל'ח'ז'י' ל'ה'ר'ר ג'ת'ו'נו . ה'ש'ל'י'ק' ע'ע'ש' כ'ע'ש'כ'ו'נו . י'ו'י'ס'ו'ר ל'ז' כ'ע'י'ט'כ' .

תפוסס וכן גרשם יוונים ומחזן פליטי • נודעו וכתפוסס בשולם וזכינו בימינו להלות ולחזו • דנחא וישן היה חרש
 ביה כ"ס מהת ייבדות קוחו ארכיכיא עם חלכסוהו ודאו סילי החלכסל החווכרש בתלמוד (כתוב נס • וזכה חרש עז
 צויה הנחניש עם חלק כוזר וחרנו • מע' נתיפס ס' הכוזר • שאין לספק ולגונס באיתתו • ע"ז נאטיפת על כפרו של
 ארדושי כס"ד •

עורו עורו ימכי הנלות פסכתכסי • העירו והקינו אסירי התקנה אהרדעתם • ראו חת אשר הגדיל ס' לענות עואכס •
 אפרוך ארץ סולין סוכית לכל הכבוד הוה • כי הרחיתם לדכסם הנחמן ויבדע עם ס' וחרבת תורתו • אולי חרץ
 מעלך נעור ודיק • ככל אשר אין אליהם • עושה עולם הכקר • מולח אותם וצרוה נקרי • עשה התורה והסאופע לעמל ומכונה
 הדיוע קופץ בראש קל כנבי מודת • עובל על עם דל בתורה ובמעשים • מה פעוסי איוו אלא לפנס • אהבו ללכת בקיוס
 העמיס • ורכיס חסם שמעיס לאד בטול התורה להם יבטל • וזאת חמת מן התורה לא יבטלו רעדכ אהומס כמעיס כי חסד
 והוקם עמוד התורה על עמדו • אין לבס כי אל עם כנעס • לכן זאת לבס כראו והגון • בדרך בלדס רובע לילך בו • כרנס
 לפי דורו • כדרנו ורעיה על עמי • התמוררנ כמורי יין קמת הכלי עולם • הסליכו אים את קלינו ככסו ואלילי והבו אשר עמו
 לבס ודיכס חשא • להתחבר לעבודת האליל הוא המוחן • ועמליבו חמרו גווס • אורנות כגולת מלכיס אכני כור וקני אס דת
 כהלאה לה הן עתק כרוון • והכנס דיויס לאכספ שלא ידע מה מתחתיו בעמדו על העמוון • וינשס כלכן קיר בותיס
 באשיון • תנו כבוד לה' אלהיכס בערש ישיכן • כי הכה יוס ס' בה הוא חושך לכל הולך בשירות לבג לכרית מהס ראש וזכ
 ככה והגמוון • ביוס הכוה אל ס' נואר לנחלה דת אלנו אמון • והנה בעת הזאת אשר ינחו כני כעול מקרבנו • איה ס' עוב
 סמורי כבודס וידיעו בני ארנוון • כסכה הזאת אל ס' יבואו גויס מחכמי ארץ ויאחרו אך • שקר כעלו אסתינו ונו' אל אסינו
 יהודיס כמולין האו כוולו והתקידו וילוו אליהם ויאורו כלכס כחור ס' נכפסו אל בית יעקב • ויאורו אך כסם אל • ויקבלו
 עליהם לשבור כל • ערת ישראל כעלס ארנוון •

ובאותה טעה וכאופס פרק כפספרקו איביד פטיר השפתלס פרכק וכת סדיס דיליב • נאפס מראה ונפע איבישיד את כל
 ועשה ס' פנדול והכרל אשר עשה לישראל כחיוון סדלוי • וסטה ידו ככל עוור וגו' וסררה איה ויוספ לכוני
 פעיס וככריס לטכסי ימיכי בת ס' צ' ורכיס אעויו חרץ עתייהדיס • נחזרון קם לאטה רשע הכער פוכער כעוור כוכסיל
 אטיר על שרנו וגונו אהל קחילי • סלופי חוכרל כיבא • מה ילדה סיפוטית אכו • מעייל וואלי דקלא בוסא כיוס קיא דפרתי
 שתתלה סלחו אכיו לחרץ אונגרון להתחבר לרשעים קסס ואררי לככרה עם איתת כת האחרתל וכפי הכסעס כהו אליו סלוסיס
 וכת הארורה כססלכען סהדיס סל כרשיע) התדאה • טסהיעווק ענה עספערעכ וביעיטו • סר' (דומה כדומה ט"ה דארויית ס'
 דוגיית פערעק סג' • אכ' יתבה בלה' ק אינו כותב בלי שנים וסלע טעיות • וכעתתו דות רעה כוונס ככסיית סולי כנוסל
 על חרץ) אשר סלכס אנכמת יסאמאלי כמכות לילה • כיו"ס נבג' ע' של הכסוריס) אונר דכרי תכלס • וכתתו אכיו חוקן
 וכפיל כבוד גדול • כעפל לככו בושר ככתיאות קוסויו ס' צ' וברויס יע' ו' כמבואר כקונכסם שחוק דהבסיל כל כענין ווע' ס'
 סראו הרשעים האלה ספאליס ככפסותם • את אפלין ככריהס כעדלילי • לא לקפו וכסר • עוודס חסוקים כטוסיס • אדרכס
 התקסס התועב סגו • וכתחין להק' העולם כולו לעומת סל ס' צ' סר' י' ע' ככו הכער וכער סהקיס לו לס' • לסיית ככך
 סאותה מחקן אין נקוק אלא ס' ו' ו' • כקונטרס חקרה הכסיל סג' ל' ימתקאר ונגנר ככל פרטי) וקרא אלו כל כעדסיס סת
 האררה סיכול להסיג יחרץ עשירין • וככה להם כאלטונא בית ביותם • יגלא איות סכויס ואלילים • ולכני סיס סטויס
 כתיביות גליליס • והקוקו בו עדה רעה סל כת ס' צ' הארורה • וסס להק' ראש ולכנה הארור מפס דוד פוד הין סר' ס' ס' ס'
 מוסלין על רוב תועבותיו וקבלו איבישור כמתי ידו וכה בו כבוד גדול לעין כל • נס הקור עלת קב' לנרקיס סית
 אים קדס קסע וסרבו • וסריס קרסס כמור ככר • ועשהו כמור ככית סקויו סגו כאלטונא • וככה כעפל אלו כיה וסיה
 וולת קסס ועשי הוזת וכחיו לחם יהו אשר חקר אליי ככס • וסוקו סידי ורעיס סת ס' חרש • הענדיס כספול
 כתיקו כונו ככסיי הכיס • להק' ססס סלא וסול לככס • וחרץ ידיס סיתו דרכס • מוסך וסלקות • לא יתו סככס
 ולא יפנו חמור ככל אשר יבור עליהם ועד • אותס לבוא אליהם יכס כת גדולה מהל די' וכן הככרו כנוקיס ככדפסי •
 סינכין כל וחרע וואת

(א"ל זאת אלהים) כמו א"ל השודדים שקבלו אגרות חסדו. כעושה יפה חסדו. וכבר הראה לו כבוד הנער הדקן
 הא"ל אהליק כבודו עם הכת המזוהת כפולין (כמבטו כזה אנשים כשרים אלאו אנדותיו בדינים של השודדים של ל' ביד
 עמו ועם ידו וראש אומת אלפנים יהודים זכרי שולין וכידיהם זלזלים וזאומים להם מה אדם זנוני יותר. הא"ל
 שפירש את בנימין מאיבטמר. א"ל א"ן על עפר אשן. כת עפר לקחו) וידע את כל הנעשה שם עמוס. כי הגדיל פ'
 למצוא נפשו הנניש. וכלם היוו בכם המורא והנפלא היה שזוהתם כפולם. וכמדברו מהו בתי המורא שיש הסוף והלאה
 שכל המעשה אלא הכת ששעה הכת המורא שלו כפרי תלמידיו בנ"ק. למען לא יתנונו במפלת הכת שלו. ויבדלו אליו איש מבני
 שולין למען לא יזכרו ידועים והכסאים השפלים אשרו במדינתם להבדיל ולהשיגיד בת ש"ך ע"י ידיו בכפפת כבוד עמו. נתר
 ונרדפו או כפריהם. ויחד לא דובים ולא יערי. כלומר שהיה יודע עין שכתבים שקבלתהם. שאין הדבר כן. והניח לב שכת
 מלו ע"ן על הא"ן כפולת כת ש"ן. וילכו אחריו כמורא עמו. ובאמת שכותר בכם שלו. יכופר הוא גם כבודו עמו. כי דבר
 זה היה אמת חלוש ותקיים יותר מכל הכסאים והשפלות שבעוה לשראל בדינים קדושים כי אלה הכסאים בימינו כעשו. עדיש
 שכבר נכלו העולם. כי היתה עת צרה הנקט לא דברו ב' שפולין. אלא לא כהייתה הואו להכבו כפול. לזוור מעד כולל כפול
 שפולתו. ואלא הא"ן תופקם עד לגוים תעשה. ונאמרה המורה יותר משה. כלי תקות תמועה שכל ותקנה. ופתאום
 לפתע שם סוף ומחלה לזרים. כי תורה אחרת (אזכרה) אומרו שצדקה כבודות דעות. ויודיעונו באגרותיהם
 והכבודות ככל רכי יממות וכפיות טובה שתותי במופת קיום שמוך המורה על אכזבו ביתר שאת יותר עו כפול ונאכזבו.
 תארישו שזוהת לבני השפדים הקדושים (אשר בלקחו וכארמו) שיהיה עולם. ע"ם הכר המורה אומת. וכמדברו כת ש"ן
 ה' אומת מכל א"ן פולין וכן הנה כפולותיו. גם הודיעו א"ל ככתוב תקפתם שפולין שפולין. שכתבו עמוס לזכר ולשרי
 שולין לקטקט על פסאם שיממשו לקוור לבוא ללרנס. באשר הפכונו להחיר דפם ולהיות לפם אחד עם הכוונים. או יותר לפם
 שדבר שבו לא"ן מולדתו ופני ככל פגוש עמו. כל זה אמרם באגרות גדול בדברי אהושין המלכות עדי שמו כפולת
 עושיים לזרמים שהונים בא"ן. ובאשר כזכר ב' לפעלה עשה אורע עליהם. אשר שמדכו בנדרותן מפולין) הלא זה כאלו
 תארום כל השם שמדכו לנו אחרתו יעשיכו עמו. עאלת שכתב עליה המורה כפולתו. ישנשוך וקבלת תלמידי השפדים
 שפולתו. ותדעת וירוש הכת האורה פן א"ן א"ל שיהיה עמו תפיפה על ששם מולד וא"ן כפולתו שפולין כולו ככתאום
 עו ע"ם אל הקב. השם כפולת הואת אופקרה סוף. ונאכזרין שכופרה שפולתו וזמורו ישראל אל הרוב ויעלזוים עליהם
 בכל יום עליהם בשש אהרית גזרותיהם במפורסם בעולם ע"ד בקי עם ענה עמו. לא רנו מרעי בדיקוים וישראל וי"ן
 כתיב עם כדבר הזה מהפך לל כל שארם וזכוריהם מזה לטובת ישראל. וזלשוך שמירת תורתם בדיקם. אשר מרמ
 יזווקן לאבדה ולפקדה. ורכוזאל המכררים והשפדים תעלות ש' ועוורו וכפולותיו במנה וו. תחת אשר הרבו ופנדו ילו כפולת
 ש' וזלמת לפסד עומם המורה והנורה הקצת וההרה. ואלעדו העלשופים השפורטות א"ל רחיש. וכי כפולתו שלל דאיתי דומי
 תזכרם באכזבה כפולתו. איכל להכתיב מציאותו. וכל השולם שרים. כן הדבר הזה וכפולתו של זה המופר בכל מנדע ומפורסם
 לכל השולם היותו דא"ל לכת ש"ן. ואש גזרין הוא תכחיש הדיוש. מי משגיב דו) בכם שלמה שפרסונום בספרוה. לא לכד
 תא"ל בנימאל א"ל שיהיו כפולתו ככרם. תשידים על שתפוחה והשכלה בדרך חכמו טעמו על פולם. אלא גם שפרים והכופרים
 בא"ן שולין אומים באהותו. השם תוקנהו קיינו והוא אהריתו בקמת דגל תודתו. א"ן יכול התי להכתיב את הסי. וכי א"ל
 כפולתו כפולתו היתה על בדות מרת אלה שית כפולתו. ויתעלה בקוף כפולתו. ופער לנו אדם כשר ר' לרוב
 יש"ן ק' כפולתו. והוא קרוב לאשת הוי"ן תופרם הלו ולבניו. א"ן ש"ן א"ל לקבל מפיו וסת לל חפשה ה' שמור בכם עמוס
 שא"ע כפולתו ע"ם המורה בשוף קאזכרין. ואלה מפיו (הא"ל) הלוה הסולך בתימו. וחסב שמדבר עם א"ל תם וישר כפולתו
 שישלל לפדום המה הגדול כרבים. ב"ק הגדול ים כדבר. וא"ן וכוה רכה ויוו. גם א"ל א"ל. כי תלמידי וישיבתי ית
 שפולין. כה אהריתו כפולתו לבינו אייכאר ע"י. שישיב את השיפולושים השכפולתו בת ש"ך ע"י. השודדים לקבל יעלו
 וישפוטו שיש וינתן ירום. א"ל ע"ם עוב וזה כע"ם שיודק להם. ותגלה כדקתו לשין בל. וכיחוד טובה היא עתה. כי קת
 כפולתו ואתם הכה המורה ונאלימו את היודים ונאלימו דאש. לפתוך הכלכלוים ועלילת דם. שהרגילו עם הכלכלוים

וקטנים ויהודים כפדיה המצוננת . להוציא דבה רפה על אפינו ב' . באמור ג' פס ג' נדחים דם אדם לחנוג אמר כב הפספס .
 וקיימו כב ארורה דבר קטנה הארורה הזאת . כדי להקטן האויבים היהודים הכשרים . תמס רדכס אותם מן הארץ כפי
 פדיהת פולין . ובסבת זה התפסו לעת בואת קרוב למרמסו לו כמה יהודים כפדיה כעשו קדושים ה' . בעל אלה יתאבק ה'
 ויהאש ב' ד' קני חסם בעליהם שקר של הטפאים הארורים כת"ש מ"ה . לכן ככה ויתמקן (רל רכ"ל) לו כפאום גדול ימים
 כל הדברים אל לבו . לפשתקף בנרת ישראל . וזמנס ומקוס כפי האינין להכיל בפשות קדושות . בימוד מדבריו בפשתים .
 ומריו ומחויב שיתעורר בנדרם . כך היו דבריו של האיש הכשר . אל שתעבב בבכי ונכהתעוררות חס ונאמן . אך פתיו האכזב
 באלם בעברת כבלתימרתי כלל . כדורש א' סאלילים אלהים . ולא פנה אמתו דבר גדול או קטן . כנראה שפיקתו כהולאס .
 וניחא ליה בככי כעשש מדקן של ישראל שקום . וכבד נודענס ומב' של הכחורים שערור בו וסודיעו כל עשנה וכלותו
 ושל כבו . כי הוא התיר דתיו לכמו היהודים הכונסים בה' . והפקיר תיינו על אינובו כלתי שאיכים בקאמו . וקודא אותמו
 שרת רב (אשר ככה קוראם ה' לכת ש' בלי ספק . כה ש' כסתה ק' כיוצא גדול . וכן קנש ברפוס בלימת שרות שלו באגרת
 קבלה . קרא חרב אל פלמיריו (שטמא אותו כשואא' וסודמו אחריו) לטרונ להשחית ולאבד את כל היהודים . השואדים עליו
 שמתלים תשובותיו . הוא הפין ומתלפז עד פומי . כיוצ באותו וזונו אינו שוכש אפי' לגורת העלן יר"ס . אשר נהוה שלל
 לעמוד שדיש . ואינו עיבר כעובד ומקד הגדול טעשה לו יותר מדאי . לפשות עליו ועל רובי שקריו וכליו והכליו . ופריין
 שותף פתים אמרו כב' . בקלן שפתי יודים . ומנשים אותו לשכס ודקיך ופקת מאין כעוהו(כאשר כה התהדר לכבי מלך
 ש' ככסר שכול של קלש' . שקבר הוא עשנו) ובאשח בכל גמור הוא . וכל טעניו לשדו ומכאתו דומי . אינה אלא איתו
 פניכים . והקוד' ד' חיים למדה מכת גלפים ועוונות . גורפי שקרים מרים (וכרד'ים שעה שפיה מן הנוגרים . לכחמידס
 ולכחמידס ש' ס' סאדא . כך ירדן לכתיקוסנס בתלמידס המוכהת אייביג'ר טר' . אשר ברע פליהס . מאין כעוונ
 לבדות באוהס שקרים ככאסים אין קר . לאלות כפדות און ועמל מנרף לבזב וכוד לשוא הוא . דא שאפברא לבכל
 העולם . להוציא דברים אשר לא היו . וכנגד זה לכתיקוס ידוע ונאילת אדשנידא לאנלמיו ולא שקריו אימי . הוא המכתיק
 ומחכמידס תת לשמו . שלל לפי האמונה כיוס שגראס בעליל לכל למעולים ופירלים . כולם שרש כה הייס את אשר הכלי ש'
 לעשות לעמו כפדאליש . והובג פרי תועלת שמוקנש לכל הגזרה . שרות היא לישראל כהנס שוכן כקרבנס ככלותם . כוד
 לש' כי עוב . טכשכלנו חכר לנו . כי לעולם קשדו . וברין הוא סיכפור שמועב שלו . ויכתיס הכלל והכס והפסמשה המגדש .
 ואתר שלא כנס להול שלק תשלס כשעת כנורה (יגידו נא אוהביו ותלמידיו אם כנה אל לפין ישראל . בכל מוקן ומן תקפה של
 כרס . האס עליו ש' להשתדל בעוס אופן להפיל ותלמידיו הקדושים (שם היויות ומתרחב טונק כהס ומופס שידיה של יטבי
 קדנות) אשרפה לא כשתקף כנערס ונרעס של ישראל(שול כן כפיל חוציא דכה פלי של חומי בעפל לשוני מנה . להכיל פס' ק'
 שחאכלת אש . קרא אותי כותב דברי חיומת) ונתכרר שמויק ידי דרשים כפדאליש . כותב אליהם שלל יפול לכנס . גיאות
 דרנס חושך ומלקתות . לא יניחו ולא יפנו אסור בכל אשר יגבור עליה . כאחריו כי כך נרין לשית פהכנס כמורהומוה אשכ
 כתואר כבי היולן . ושכתישם לבוח בברית עוהס . כעוהס היא שוכס והק' כני . אך שמש הוא לאר כווליו ושקוק ידיו שרשים
 שככה עשו להפעול עליהם ברע של ישראל שנתנד והככוו שדראו אנדומי . לפיכקראו ומר שדבר שלל יס' לנאית ככתפס
 לא יראה כשוכ אשר יעשה' לשמו ככתב ב' . לא יתב וכל יראה גאות ש' . וקיס הוא ומתוקי ידיו ומכטדיו לרראן פולס .
 כעוהו יהיו . הוא רשע שתיש אכזר . אך וד עשבו . הוא רשע המגליס מכתיורה שלל כפלכה . שטה פורה והסאמנה להשל
 ולכניכה(א' כ' כ' מ'ס' מ'רס קל' ש' ש' ש' וכו' ש' שלוחו ועבר דלן (שארגאליס) הוא של לארבע כמות . מאיין מקבלות כבי שכיס
 לן ככל כליעל וד הייר עשו . איור אינא ופסי עור . אעלה של כמות יב . והוא גלין קת עפנו של הטען . לשרכ העולם
 ולהשחית כמת' ה' ככליו כרשים . שוכס ותלקת למן ככדיה . וסופס כלפי שמיא . לא קס כעולם שז פניס מסוכס דומטו .
 הוא עלמד כקתדרת' ג' כ' כ' דרכי כשוויסיס ככנצוסיס וכלליס . וכלליס וליכנות וקדמות רוב וכפוקילן ומתפאר כפי אוהכי
 הכבליס ותלמידיו שפוערים . מהנליות אשר אשה חיוני . והעה ע' ש' כדורו כוכבים ושכריוס אותו כעולם לאיס אלקוס קדם
 האחד ג' . ועושים פתוכים דוקא' ו' ע' האמת אינו אלא גרף של גוף' ש' רותק . ואינו בעקדש ולא כמפס' לא כבעת'

ישיבו וז"ה את אשר הקים את ארץ ו לעמוד ברזל נהרם ולכפוף את עובדות שבעל ואת הוהב בנלחו כה יופי ו' וקדוש גדול אכתוב לאדם ו' נר"ו זה טעם טעמתי לכות' לפיכך לתכא דמבייט בלמודי איש אסד ואמנו טעם ובידו ש' תפלה מלמע' ו' וכתתי ארץ ולמדתי עמו יום יום ושוא בלמע' למדן יומי ביום קודש ר' ה' שבער' דברתי על אותה רעמ' י' י' י' ו' והכרתי כפתי נענר לו' ודברתי ופד' כהנה וכהנה עד אשר שמעתי מהוא אהוב ומנו והוא מד' שכלמדי' ו' ותיבך גרם גרשתי שכיני אש' ו' נלוא אנשים בעוד שהוא כאן' ואמר שבער שתי פעמים לבוא על אש' איש' ונרטי אותו בכל איני גירושין' גם היום איש עשהו אגלי סיפר שאיבטינר מפאך בענינו שאחר מותו בזהרה' יפעע בשולם היה שאכבר שהעולם' והלוא כבר הים נאכר' כי חכר פי' שיר המייעים בזכות זה אל יראה פני גיהנם' בודאי יפי' קן המורשים בכך שקלש' וכאן נמצא כאן הים ש' עפארת כבי על פשעים' ונפשיה שז' ת' לאותו רשע' והטיב מה שהטיב לו' וקודם שיהם התשובה מביים בוא' ל' לארס שבחי יעלש ויבוא כנסת יחונתן' בודאי כונתו על הוי רשע שפיק טעיה נבי פכוד' ונא' אש' יודאן איש כשר ולמדן אנשים אותו לכיני' לפיכך לו' לחבר' ויהא כל פסוקו עלי' כי נפשי משקס בתורת ה' ופכני שהכסת שבת שלכשא אנא בדרישת שלום תלמיד לרב וכעברא קמי מריה' כי ד' עבדו הכרזה שקסן שבת למדי' ליסען כסן אשכוכר

התולה ארץ על בלישה הוא ייטיב לאדם וכתביה וקתייה לאתמ כ"ר אלול תקב"אל ברבצ"ג
 לפיכך ושלום' והאלו הנדול עפארת ישראל מופת הדור שלשלת יוספין קנאי בן קנאי ב' ש"ה כ"ה כ"ה כ"ה יעקב כ"ר' ו' און כאן שתדשדו שתי הם להתפלל על אחינו ב' העומדים בזהה בסולין בק"ק וויאסלנוישין' נשרנ הרב על ק' ה' ש' איוה כ"ה י' ד' והרבניית נכרה יד הרפעה מכת ש"ך מר"י י"ש' והלבישו אשה מנפיהם כבדרי שרבניית והוליכוש אגל הכומר' ואלמר שהיא שרבניית אשת הרב הכ"ל' ויאשתה הדבר שלילת השקר מדש' ואלמר גם בעלה הרב כמה ערלים' ובעו"ה אש"כ הלכו ביד חוקק ולקחו הרבניית האמיתית והוליכוש לכסירה שם ח' כנייה' והיא נוסקת בקול מר אללי' ואין קול ואין קש' אש"כ לקמו כויה נכסות ודמו אותם במיתת המונה' וכעניוים גדולים וקפסי וכערנו' ונורה ינשה בלא יבישו עולל גיוסן לכאש מנה"כ כ"א לכפירה' כל המנוסע תגלסה אוניו' ששכודים ביים' יודעט בניים לעיניו בקשת דש עבדיו השכוד נקס יאטע לכרעו' כל הקהלס כראו להניל נכפסי' הי' ד' יבער בת ש"ך הששאלס קן הארץ' והיה ה' אסד ומנו אסד' ופכני אפישת יומן אנא באשירת שלום תלמיד לרב' כ"ר עבדו הכרזה עמוד בפרישת כפיים לאל השמים' ויפסל ויתמקן בעד כרות אחינו ב' י' וכשד אריבות יויו ונכפיו' ונפסונו חשיינות י' ונכ' הק' שבת למדי' ליסען כסן המנוכר כיוה הנה דעות מרות מחלפת על עבדל' ו' ויתקום כמות על הנשים והנפלות נקרון לדור אחתן' ש"ק נשרשים במצות הזמורים

כ"ח אאר הקב"ל

וישקב איש תש יושב אוהלים של תורה כו' ה' ארע' ו' כו' כשו' יעקב כ"ר' ו' יאיד לנכס' כו' אודות מהר"א ויאשטט זה טעם תמיחה שלא קבלתי פשוטת כתב מחבו שתי' רב הסובל ומבלבל' דשע נעור ומפורש לסכור בכל ארץ פאלאניא' ושלן יאמדו רבנו כנישם ושוא כב"ש' הלך אחר דרכיו של רבו השין צורר היכודים יע' ד' דנונו כמה נכסות' ויחוכר משין ישראל בידי נכרישד און חכפר' ודכנות שלו וכו' וישרים ושררות' מר' וד' אינברא' ויחלוקת גדול בקהלס לובלין ש' יעשר העומאש מן הארץ' ואנא כא' ש' אש' ה' ויחא' עבדו הכרזה ותלמידו ליסען כסן המנוכר' לוס

רוח קצת מעיות ההפרחיות
לחקון

הבומר שורף הספרים עוצר במרכבתו על נשר וחשבר החתיו
נחמכה מרככה ורוככיה וירדו סוסים ורוכביהם במצולות כמו אבן

בפרח הסעדי ונכלל כל כו' ז'ל כטל עמוד לרעה
ונכלל עמוד : דית'ם ולפיות היבדו ישעת ידים כנ' ז'
די' א' לאסרם ולעפרם ז'ל : דע' זה ודבר נבולת
עליה לכניכס ז'ל : דעו' א' לבטל התורה ז'ל :
מס כן תכבר עליו ז'ל : ע' כ' אי' שלא ראה ז'ל :
מס סוף העמוד מוזקן בישראל ז'ל : דית' א'
בהנסה שעה' א' מים רבים לא יכנסו ז'ל :
קדש' כ' נערת ז'ל : מס מה אהבתי תורתך ז'ל :
מס פורו ומני ארעים ז'ל : מס נפאס סמון *
עת לעשות לה' ספרו תורתך : מס קדס ידעתי
מועדו יד' ז'ל : דלג' ב' חזות כני נס' ז'ל : דוע' א'
מסל כולם ז'ל : דעב' כ' ולוקוק רע' ז'ל :
דעו' א' אכני סהיו ז'ל למד' כ' בקמטי תועבותיכם

וזוי הכעס השוקקה ז'ל : דע' זה כטעם אחרונם שנס
עמי הארץ כו' לענות שקר כנוקדא כתוב : כנ' ז'
דע' ט' כי רכה ז'ל : ע' ב' הכשיל וקרהו כו' יקחש את
כולם כנ' ז' : דע' א' אכסו ענין ז'ל : ע' ב' גוה ספר ז'ל :
דכ' ג' א' מוחאזו להס כו' ז'ל : דעו' א' האל באלסיות ז'ל
מס עליו באכע' ז'ל : דעו' ב' קלבו (את) כ' נאמק כל
הכפול עד) עוד בוכו' : כי אלוקים כנ' ז'ל : דע' א' כי
אס יהיה הוה עריו וגו' : כל זה נאמק : דע' א' הכס
ימים באים ז'ל : דעו' א' כדרכים שמופיע ז'ל :
שם ואמר לנביר ז'ל : דע' א' כהלא הוא נס הוא חווש
כנ' ז'ל : מס אכני יקרני ז'ל : דע' א' ב' ע' ג' עליה ז'ל דעב' ג'
ואוטר חדותי ז'ל : דעו' ב' כחוסך הגלוח ז'ל : מס עד
כוא' ז'ל : ועס' מים עמיות דעוכס מוזא' : הכסווש
לנועין מיוכה בהס ניתקם : נס עונכו עתה הסעיות
והוספות רבות שכתתי בגליון הכפר : סליס
מיהקרא כל כך : ובימוד כל פרס ופרע משמוכה (פרסי)
מרכים של סר' מ' ק' ז'ס' ז'ס' : הוספתי שליהסר איות
קכה וכהנה חס' ש' דוקא : שכו ונחמאריס לכנות

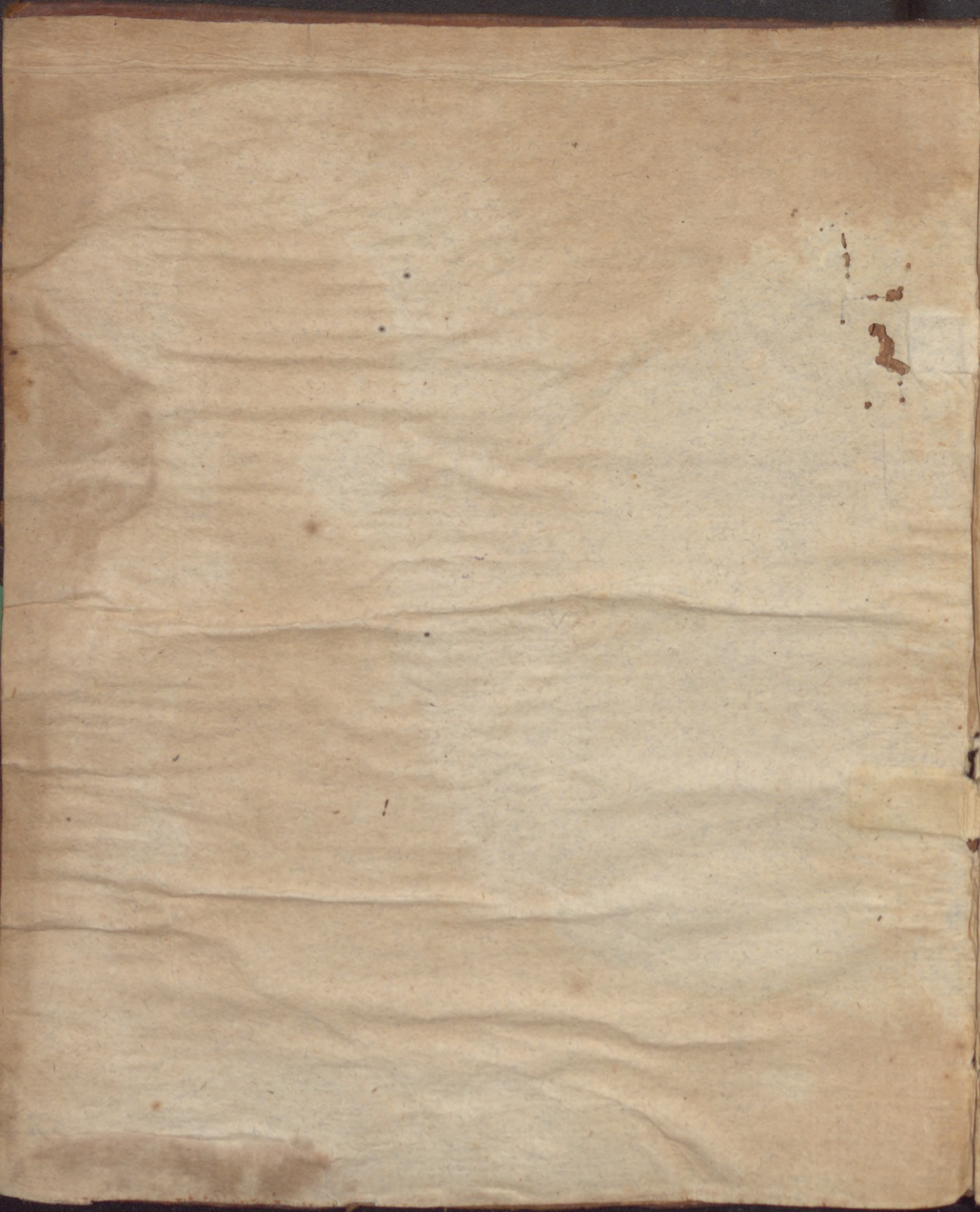
כשוב לב בחישוף בין וירקו אוחו החיצונים מעל
בסמו והתגולל בחולי נופל לארץ שלשה ימים
ושלשה לילות

בחותם והוא חקקע בימים : אס כמזוק וקיום ואיסור הייא תורה טבע' ק' ותלווד הקדום : ואס בסודות התורה ובתריס' סהין
לבלותם לבלתי הנוכיס : וססה למכסול ולאבן נגף לקלי דעת ופרווכיס : ואס בענין הרקת דשות פגמס וטולס : ואס בבנין
לדחלס גשיות חמירי דוקא : ואס בענין ביאת גואל איות : ויסיק בגן אדם : ילוח אסה עכ' ס' : כל על עמ' חר' ושתברר עמ' ס'

B
854.

Handwritten text in Hebrew script, likely a title or description, written in dark ink on a brown, textured background.

Handwritten text in Hebrew script, including the year 1759, written in dark ink on a light brown, textured background.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a signature or name, written in dark ink on a light brown, textured background.

Handwritten text in Hebrew script, possibly a signature or name, written in dark ink on a light brown, textured background.